This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

CONFINED TO LIBRARY

DEI
AN

TAYLOR
INSTITUTION
LIBRARY

ST.GILES·OXFORD
Mav. PA1973. F4. S8 (1)

(28)

J. B. Bury

MANUELIS PHILÆ

CARMINA.

A. FRANCK,

BIBLIOPOLA, VIA RICHELIEU, 67.

MANUELIS PHILÆ

CARMINA

EX CODICIBUS

ESCURIALENSIBUS, FLORENTINIS, PARISINIS ET VATICANIS

NUNC PRIMUM EDIDIT

E. MILLER.

VOLUMEN PRIUS.

PARISIIS

EXCUSUM IN TYPOGRAPHEO IMPERIALI

IMPERATORIS PERMISSU.

M DCCC LV.

G. 4 2.

TAYLOR INSTITUTION
UNIVERSITY
25 APR 1903
OF OXFORD
LIBRARY

ASHMOLEAN
OXFORD
LIBRARY

MANUELIS PHILÆ

CARMINA.

I.

CODEX ESCURIALENSIS.

TAYLOR INST. OXFORD

ΣΤΙΧΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ ΦΙΛΗ

ΕΠΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΥΠΟΘΕΣΕΣΙ.

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΣ ΕΟΡΤΑΣ.

I. *Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν.*

Ὁ πύρινος νοῦς τὸν θεάνθρωπον Λόγον
Τῷ παρθενικῷ μηνύει σοι βιβλίῳ·
Τῷ γὰρ νοητῷ καλάμῳ τοῦ Πνεύματος
Γράψει θεός σοι παγγενῆ[1] σωτηρίαν.

II. Χρισ*τ*οφόρου[2] δίσ*τ*ιχον εἰς τὸν αὐτόν.

Ἤγγειλεν υἱὸν ἄγγελος τῇ παρθένῳ,
Πατρὸς μεγίσ*τ*ης βουλῆς ἄγγελον μέγαν.

III. Ἀθανασίου μοναχοῦ εἰς τὸν αὐτόν[3].

Εὐαγγελισ*τ*ὰ[4] χαρμονῆς παγκοσμίου,
Τί δὴ σιωπᾷς; τάχα γὰρ ζῶν ἐγράφης.
Δέδοικα, φησὶ, τὴν ψυχὴν τῆς παρθένου
Μήπως ταραχθῇ συγχυθεῖσα τῷ κτύπῳ.

[1] Philes, *De animal.* vs. 1773 : Οἰκεῖ πρὸς ἀκτὰς παγγενὴς ἠθροισμένος.

[2] Fort. Christophorus Patricius Mitylen. qui menologium versibus iambicis scripsit. Vid. Fabric. *Bibl. gr.* XI, p. 594. In Bibliotheca Paris. sub n° 1578 asservatur codex hujus menologii. Christophorus quidam memoratur in *Catal. Bibl. Uffenbach.* col. 485, ut auctor poematis in quo Cœlii cujusdam sacerdotis laudes novem distichis exponit.

[3] In codicibus Florent. fol. 162, et Mon. fol. 78, sub nomine Manuelis Philæ et cum hoc lemmate : *Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς θεοτόκου.* Habet et codex Vaticanus 914, fol. 189 r° sub nomine Philæ.

[4] Cod. Esc. εὐαγγελσ*τ*ά.

Εἰ γὰρ μόνον πρόσωπον ὀφθὲν οὐ σέλγει,
* Πῶς ἂν λόγων θόρυβον ὑπήνεγκέ μοι;
Ἄλλως τε σιγῶν τῆς χαρᾶς κῆρυξ μένω,
Λαθεῖν τὸν ἐχθρὸν ὡς φιλόψογον [1] θέλων.
Σὺ δὲ, ψυχή, σκοποῦσα τὴν εὐτεχνίαν [2],
Ἢ καὶ πνοὴν δίδωσι μικροῦ [3] τοῖς τύποις,
Τὸν σχηματισμὸν [4] εὐλαβοῦ τῆς παρθένου.
Εἰ γὰρ ἑαυτὴν εὐτελῆ δούλην κρίνει [5],
Τί χρή σε ποιεῖν τῶν παθῶν τὴν σαπρίαν;
Πλὴν εἰ δοκεῖ τὴν παῖδα μιμοῦ τὴν κάτω,
Καὶ τὴν ξένην σύλληψιν αἰδοῦ καὶ τρέμε,
Πλέκουσά [6] μοι τὸ νῆμα [7] τῆς εὐποιΐας [8].

IV. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χρισοῦ.

Θεὸς τὸ τεχθὲν, ἡ τεκοῦσα παρθένος,
Σπορᾶς ἄνευ σύλληψις, ἄφθορος τόκος.
Τοῖς γὰρ ἀτεχνῶς σωσικοῖς ἐναντίοις
Ἔδει λυθῆναι τοῖς βροτοῖς τἀναντία.

V. Χρισοφόρου [9] εἰς τὴν αὐτήν.

Θεὸς τὸ τεχθὲν, ἡ δὲ μήτηρ παρθένος·
Τί μεῖζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἡ κτίσις;

[1] Cyrill. Alex. apud Mai *Bibl. Patr.* t. II, p. 200 : Φιλοψογίας ὑπόθεσιν ποιοῦνται τὸ χρῆμα.

[2] Cod. Vat. εὐτεκνίαν.

[3] Cod. Vat. μακροῦ.

[4] Anon. cod. Par. 1277, fol. 187 v°: Τῆς δὲ ψυχῆς ἡ τοῦ γενομένου οἱονεὶ μόρφωσις καὶ ὁ σχηματισμός.

[5] Versus 12 et 13 desunt in cod. Vat. qui 14 post 15 ponit.

[6] Cod. Vat. πλέκουσαν. Vid. infra XXIV, 6.

[7] Cf. cod. Par. CXXXIII, 1.

[8] Chion. ep. 7 : Τοῦτο δὲ ἔσται ἂν εὐποιᾳ αὐτοὺς ἀμυνώμεθα.

[9] Cf. supra II, *not.* 2.

VI. Εἰς τὴν ὑπαπαντήν.

Ὁ πρέσβυς ἐν γῇ τὸν θεὸν βρέφος βλέπων
* Δεῖται λυθῆναι τῆς φθορᾶς τοῦ σαρκίου·
Τὸ δὲ βρέφος γέγηθε τὸν πρέσβυν βλέπον[1]
Αἱρούμενον ζῆν ἀσφαλέστερον βίον[2].

VII. Χριστοφόρου εἰς τὴν αὐτήν.

Κόλπους πατρὸς τυποῦσι τοῦ σοῦ, Χριστέ μου,
Τοῦ Συμεὼν αἱ χεῖρες αἳ φέρουσί σε.

VIII. Εἰς εἰκόνα τὴν αὐτὴν ἑορτὴν ἔχουσαν, ἐν δὲ τῇ περιφανείᾳ προφήτας.

Ζωὴν ἴσως ῥέουσαν εἰ φυγεῖν θέλεις,
Οὐδέν τι καινὸν, δυσφορεῖς γὰρ ὡς γέρων·
Ζωὴν δὲ τὴν ἄῤῥευστον εἰς χεῖρας φέρων,
Τί πάλιν αὐτὴν, Συμεὼν, ἄλλοις δίδως;
Δέδοικα, φησὶ, τοὺς προφήτας τοὺς πέριξ
Τῇ πρεσβυτικῇ συστάλειs ἀνανδρίᾳ.
Καὶ τὸ βρέφος δίδωμι τοῖς δεδωκόσι·
Αἰσθάνομαι γὰρ ἁστραπῆς ἀποκρύφου,
Πρὸς ἣν ἐμαυτὸν ἀθρανέστερον βλέπω·
Μᾶλλον δὲ θελχθεὶς, ὡς πρὸς ἄνθρακα βρέφος,
Ἔλαθον εἰς πῦρ ἐμπεσὼν καταφλέγον.
Ἐφρίκεται[3] δ' οὖν μητρικὴ τοῦτο ζέσις,
Ὡς πρὸς ψύχος γέροντος ἀκμαῖον μένον.

[1] In cod. al. βλέπων.

[2] Philem. ap. Stob. XXX, 4 : Οὐτ' ἀνὴρ πένης γεγὼς, Μὴ οὐ τέχνην μαθὼν, δόναιτ' ἂν ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βίον. *Sent. monost.* ap. Stob. III, 25 : Ἀεὶ κρατιστόν ἐστι τἀσφαλέστατον.

[3] Dixerit οὐ φρίσσεται, si recte intelligo sententiæ argutias.

* Ἐγὼ δὲ φῶς ἄῤῥητον ἀθρῆσαι θέλων,
Μετὰ τὸ τὸν χοῦν ἐκτινάξαι τῷ χρόνῳ,
Καθάπερ εἰκὸς πρὸς τὸν ἄνθρακα τρέμω.

IX. Εἰς τὴν βάπτισιν.

Ὁρῶν Ἰησοῦν[1] σαρκικῶς λελουμένον,
Ἰορδάνης τὰ ῥεῖθρα τοπρῶτον σῤῥέφει[2],
Καὶ νῦν ὑπ' αἰδοῦς ἵσταται πεπηγμένος
Τῷ μὴ κινεῖσθαι, καὶ χρυσοῦν εἶδος φέρων[3].

X. Χρισοφόρου εἰς τὴν αὐτήν.

Τοὺς οὐρανοὺς βάπτισμα τὸ Χρισοῦ σχίσαν
Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει.

XI. Εἰς τὴν ἔγερσιν[4] τοῦ Λαζάρου.

Καὶ[5] ζῶν Λόγος Λάζαρον ἐκ ζώντος λόγου
Θᾶττον νεουργεῖ, τὸν χρυσοῦν[6] ὄντως φίλον.
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τῆς πνοῆς τὸν ἐργάτην
Αὐτὸν παριδεῖν ὑπὸ γῆν τεθαμμένον.

XII. Εἰς εἰκόνα ἔχουσαν τὴν ἔγερσιν τοῦ Λαζάρου.

Ἅπαντα συνθεὶς εὐφυῶς ὁ ζωγράφος
* Μόνην παρῆκε τὴν βοὴν[7] τοῦ δεσπότου.
Τάχα γὰρ ἂν Λάζαρος ἐντεῦθεν πνέων
Ἀφῆκε φωνὴν εὐδρομῶν[8] κἀν τοῖς τύποις.

[1] Cod. Ἰνῶ.
[2] Cod. al. τὸ πρῶτον βλέπειν.
[3] Cod. Esc. φέρειν. Ex cod. al. φέρων recepi.
[4] Cod. al. ἐξανάστασιν.
[5] Pro καί fort. ὁ.
[6] Cf. infra CXCVIII, 3.
[7] Cod. φωνήν et in marg. βοήν.
[8] Fort. εὐδρομον.

XIII. Εἰς τὴν αὐτήν.

Κάνταῦθα Χριστὸς ἐξεγείρει τὸν φίλον·
Ὁ δ' οὐ κινεῖται· κἂν τις εἴποι[1] τοῦ χάριν,
Ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν ἡ γραφὴ κἂν μὴ[2] πνέῃ·
Χριστὸς σιωπᾷ· τίς με κινήσει λόγος;

XIV. Εἰς τὴν Βαϊοφόρον[3].

Ἐκ νηπίων στόματος οἷς οὔπω φθόνος
Ἤδη τὸν[4] αἶνον ψαλμικῶς κατηρτίσω[5].
Καὶ θαῦμα ποιεῖς εἰς γερόντων αἰσχύνην,
Σιὼν βασιλεῦ, μετριάζων[6] ἐνθάδε.

XV. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν.

Τοῖς σώμασι μὲν τὰς σκιὰς δεῖ συντρέχειν,
Χύσιν[7] δὲ φωτὸς τῷ Θαβὼρ κἀν τοῖς[8] τύποις.
Οὐκοῦν, θεατά, σίῃθι μακρόθεν βλέπων,
Κἂν τὰς ψυχικὰς οὐ νοσῇς[9] ἴσως κόρας.

XVI. Εἰς τὴν σταύρωσιν.

Ἐν ὀργάνῳ βλέπων σε κακούργων, Λόγε,
Πάντων χάριν θνήσκοντα, πῶς μὴ θαυμάσω;
Σοῦ μὲν γὰρ οὐ πέπονθεν ἡ πρώτη φύσις·
Ἐμοὶ δὲ τὸ ζῆν σαρκικῶς πάσχων δίδως.

[1] Cod. al. εἴπῃ.
[2] Sic alii σιγᾶν λαλεῖ et similia.
[3] Cod. al. Εἰς τὰ Βαΐα.
[4] Cod. τὴν αἶνον.
[5] Cod. κατηργάσω et supra κατηρτάσω. Cod. alter κατηρτήσω. Recepi κατηρτίσω ex Sept. Ps. VIII, 3 : Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.
[6] Quippe asinâ vectus.
[7] Cf. cod. Fl. CXXII, A, 6.
[8] Cod. al. om. τοῖς.
[9] Pro νοσήσεις. Cod. νοσεῖς.

XVII. Εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν νεκρὸν ἐπὶ λίθου κείμενον[1].

Νεκρὸν θεωρῶν ἐκ σφαγῆς, ἠμαγμένον
Τὸν δεσπότην, ἄνθρωπε, τῶν δούλων χάριν,
Φρίξον τί[2] καινὸν, καὶ γένου τέως λίθος,
Ὡς ἂν τὸν ἀμνὸν τὸν τυθέντα βαστάσῃς[3].

XVIII. Ἕτεροι[4].

Ἄνθρωπε, συστάληθι καὶ στῆθι τρέμων,
Εἰ δεῦρο νεκρὰν τὴν θεοῦ σάρκα βλέπεις.
Μᾶλλον δὲ καὶ προσελθε καὶ ταύτης φάγε,
Τὸ σαρκικὸν φρόνημα νεκρὸν δεικνύων.

XIX. Εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν ἑλκόμενον ἐπὶ σταυροῦ[5].

Ἵνα τὸν ἐχθρὸν, σῶτερ, ἀνθρώπων λάθῃς,
Δοκεῖς μὲν ἀλγεῖν, ἀλλὰ σὺ[6] σπεύδεις πλέον.

XX. Εἰς τὴν ἀποκαθήλωσιν.

* Ναὶ[7] θάπτε, Νικόδημε, τὸν ζῶντα σπόρον,
Καὶ κρύπτε καὶ λίπαινε δάκρυσι βρέχων[8].
Τριήμερος γὰρ ἐκδοθήσεται στάχυς,
Τροφεὺς[9] νοητὸς καὶ λιμὸν ζωῆς λύων.

XXI. Εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ἀδὰμ νέος γέροντα τῆς γῆς ἁρπάσας

[1] Cod. Mon. fol. 140 sine δεσπότην.
[2] Pro τί fort. leg. τό?
[3] Cod. Mon. βοαστάσῃς, si recte legit Hardt.
[4] Cod. Mon. fol. 140.
[5] Cod. Mon. fol. 140 sine δεσπότην.
[6] Cod. Mon. σοι pro σύ.
[7] Edidi in meo Catal. codd. Escur. p. 43, ubi καὶ θάπτε. Illud melius.
[8] Cod. al. βρέχε.
[9] Vox erasa in cod. al. Supplebam τροφός.

Καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δεσποτικῶς ἁρπάσας[1],
Ἄνεισιν εἰς φῶς[2] εἰς παλίνζωον[3] βίον,
Τοὺς τοῦ σκότους ἄρχοντας ἀφεὶς τῷ σκότῳ.

XXII. Εἰς τὴν ἀνάληψιν.

Ἐν γῇ θεὸς χθὲς, καὶ βροτὸς νῦν ἐν πόλῳ·
Τὸ θαῦμα διπλοῦν καὶ τὸ δὴ μεῖζον τόδε·
Παρὼν γὰρ εἰς γῆν οὐ μεθῆκε τὸν πόλον·
Ἐκεῖ δὲ παρὼν οὐ κενοῖ τὴν γῆν πάλιν.

XXIII. Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν[4].

Γλωσσῶν μερισμοὺς[5] καὶ θεόφθογγον[6] χάριν
Τὸ[7] πῦρ κατελθὸν τοῦ παρακλήτου βρύεις·
Κἂν τοῖς μέθην πάσχουσιν ἐκρίθης μέθη,
Κἂν μακροθυμοῦν τοὺς πονηροὺς οὐ φλέγεις[8].

* XXIV. Εἰς εἰκόνα μουσείου, ἐχουσαν τὰς δώδεκα ἑορτάς.

Εὐαγγελιστὴς ἀκριβὴς δεδειγμένος
Τοιαῦτά φησι Κανάβης Ἰωάννης[9]·
Θεὸν ψυχὴ βλέπουσα παρθένου βρέφος
Πρὸς τὴν ἀναγέννησιν ἁγνίσθητί μοι,
Καὶ πρεσβυτικῶς τὸν θεάνθρωπον δέχου
Τὰς ἀγκάλας ἁπλοῦσα τῆς εὐποιΐας,
Καὶ δακρύων βάπτιζε σαυτὴν προσχύσει
Τὴν κηλίδα σμήχουσα τῶν πεπραγμένων·

[1] Ἑλκύσας vel aliud verbum scriptum fuerit.
[2] Cod. εἰκὸ φῶς (sic).
[3] Conf. infra CLX, 3.
[4] Cod. Fl. fol. 261 r°.
[5] Cod. Fl. μερισμόν.
[6] Cf. cod. Par. CII, 4.
[7] Τὸ est pro : σὺ ὃ εἶ πῦρ —, nec est mutandum in ὅ.
[8] Cod. Esc. φλέγης. Ex cod. al. φλέγεις recepi.
[9] Fort. Ἰωάνης, metri causa.

Μορφῆς δέ μοι λάμβανε καινῆς ἐμφάσεις
Σοφῶς τὸν αἰσχρὸν ἐξαμείβουσα τρόπον.
Κἂν θανατωθῇς, ἐξανασταίησῃ πάλιν,
Εἰ Χριστὸς ἐγκρίνοι σε τοῖς ὄντως φίλοις.
Εἶτα βρεφῶν ζήλωσον ἁπλάστην φύσιν,
Ὡς ἂν μετ' αὐτῶν ὑποδέξῃ τὸν Λόγον,
Ὃν σαρκικῶς βλέπουσα νεκρὸν ἐν ξύλῳ,
Τὰ σαρκικὰ σταύρωσον ἐμφρόνως μέλη,
Ὡς ἂν φθορᾶς ἄγευστος ἐκ γῆς ἀνθρώπων
* Εἰς τὴν ὑπὲρ νοῦν ἐξανάστασιν φθάσῃς·
Καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον[1] ἀναλαμβάνου,
Καὶ πνευματικῶν ἐμφοροῦ χαρισμάτων.
Ὅταν δὲ τὴν ἄμετρον ἀθρῇς παρθένον[2]
Ἐνταῦθα νεκρὰν τῆς γραφῆς, μὴ συγνάσῃς·
Τηρεῖ γὰρ αὐτὴν καὶ φθορᾶς ὑπερτέραν
Ὁ δημιουργὸς καὶ θεὸς τῆς φύσεως.
Γένοιτό σοι γοῦν εὐπρεπὴς[3] ἤδη κλίμαξ
Ἡ τῶν ἑορτῶν δωδεκὰς τῶν ἐνθέων,
Ψήφοισι λεπταῖς εὐφυῶς πεπηγμένη,
Ὡς ἂν δι' αὐτῆς μυστικῶς ἀναδράμῃς
Πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς συγκαταβεβηκότα·
Οὓς γὰρ θεωρεῖς εἰκονισμένους πέριξ
Συνηγόρους τίθημι τῆς σωτηρίας.

[1] Pantaleon in S. Michael. cod. Par. 501, fol. 126 v°: Τῆς ἀρχιφώτου καὶ μοναδικῆς καὶ τρισηλίου καὶ παντοδυνάμου θεότητος. Anon. *De invent. capitis S. Jo. Bapt. Actt. SS. Jun.* t. IV, p. 735: Τῇ ἀρχιφώτῳ ἑνοῦσθαι τριάδι.

[2] «Jam (inquit) si vides in hac parte tabulæ (ἐνταῦθα τῆς γραφῆς) Virginem mortuam, ne time: nam servabit corpus incorruptum, etc.» Sed ἄμετρον epitheton quid sibi velit non dispicio.

[3] Fortasse εὐπρεπής, parata.

XXV. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Ζωῆς ξένην κοίμησιν ἐκ χρυσαργύρου
Δίδωσι τέχνη, καὶ τοδὶ[1] μάλα ξένον·
Ὅτι γε καὶ σχήματα πενθούντων φέρει
Τὰ τῆς ψυχῆς τυποῦσα ταῖς ὕλαις πάθη.

XXV. A. Ἕτερον εἰς τὴν αὐτήν.

Σὺ ζῶντος[2] μήτηρ καὶ θανόντων θυγάτηρ,
Καὶ συναποθνήσκουσα τοῖς σοῖς πατράσι,
Σὺν τῷ τόκῳ ζῇς καὶ φθορᾶς ἔξω μένεις.

* XXVI. Ἀθανασίου μοναχοῦ εἰς τὴν αὐτήν.

Λιγυρᾷ[3] τῇ Φόρμιγγι καὶ τερψιθύμῳ,
Δαβὶδ, Θεοκρότητον[4] ᾄσόν τι μέλος.
Ἡ γὰρ κιβωτὸς διαθήκης τῆς νέας,
Ὥσπερ προηγόρευσας εὐρύθμῳ λόγῳ,
Ἐκ τῶν γενρῶν ἀρτίως μετασλάσα,
Εἰς ἀνάπαυσιν κατέπαυσε τὴν ἄνω·

[1] Al. τὸ δή. Quod defendi potest.

[2] Leg. Ζῶντος σὺ μήτηρ. Hoc tristichon non habet cod. Esc. Ex altero ejusdem bibliothecæ recepi. Conf. Catal. meum codd. Esc. p. 42.

[3] Leg. Τῇ λιγυρᾷ. Jo. Eugenicus in Chrysost. Catalog. codd. Flor. t. III, p. 322 : Καὶ τερψίθυμος τῆς μετανοίας Φόρμιγξ. Conf. cod. Par. CXXXVI, 3.

[4] Vox addenda lexicis. Jo. Eugenicus, cod. Paris. 2075, fol. 9 r° : Οἱ τὴν ἱερὰν πρώτην ἁθροισιν κοσμήσαντες καὶ δόγμασιν ἀποσλολικοῖς ἑδραιώσαντες τὴν ἁγίαν πίσλιν, ἐκθέμενοι τὸ ταύτης ἱερὸν καὶ Θεοκρότητον σύμβολον ἱερῶς ὑμνείσθωσαν. Adde Θεόκροτος ex eod. cod. fol. 395 r° : Ἡ μελίφωνος σάλπιγξ, ἡ Θεόκροτος βροντή. — Ἀλληλοκρότητος, German. Cp. codex Coisl. 278, fol. 50 v° : Ἀλληλοκρότητα τὰ προφητικά. Id. fol. 190 r° : Ἀμφότεροι ἀλληλοκρότητοι. — Παιανόκροτος, infra v. 82. — Πνευματόκροτος, Michael Lucudas cod. Mon. catal. t. II, p. 172 : Οὐ κορέσθης τὰς (leg. κορεσθεὶς τοῖς) τοῦ Δαυὶδ πνευματοκρότοις ψθόγγοις.

Θείου δὲ φωτὸς νεφέλη τερασ[τ]ίως[1]
Κάτεισι ταύτης τῇ πομπῇ συνάραι.
Ἔδει γὰρ αὐτὴν φωτὸς οἷα νεφέλην
Πρὸς φέγγος ἀΐδιον ἀνιπλαμένην,
Ὑπηρέτιν[2] σχεῖν φωσφοροῦσαν νεφέλην.
Καὶ γοῦν ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ γῆς τερμάτων
Χοροστασία πᾶσα τῶν ἀποστόλων
Φοιτᾷ πρὸς αὐτὴν ἀθρόον ταῖς νεφέλαις,
Ἣ καὶ λόγοις πρὸς τήνδε τοιοῖσδε χράται·
« Ποῦ νῦν ἀπαίρεις, ἡ νοουμένη κλίμαξ,
* Δι' ἧς θεὸς μὲν κατέβη πρὸς τὴν χθόνα,
Καὶ τῇ βροτείᾳ συνανακραθεὶς[3] φύσει
Διπλοῦς ὑπῆρξε τὰς φύσεις μὴ συγχέας;
Βροτοὶ δὲ θείας οὐσίας τετευχότες
Πρὸς ὕψος οὐράνιον ἤρθημεν ξένως.
Πῶς ἡ φερανυγίζουσα πυρφόρος βάτος,
Καὶ μηδ' ὁπωσοῦν τῷ πυρὶ πιμπραμένη,
Οἷα καθαρεύουσα ῥύπου φλαισμάτων,
Νῦν ταῖς πυράγραις τοῦ θανάτου συνέχῃ;
Εἰ γὰρ ἁμαρτίας μὲν ἔκγονος μόρος,
Ἔνθα πέφευγεν[4] ἥδε, χώραν οὐκ ἔχει·

[1] Cod. *τερασ[τ]είως*, quod vel metri causa mutavi.

[2] Cod. *ὑπηρέτην*.

[3] German. Constantinop. cod. Coisl. 278, fol. 26 v°: *Οὐδὲ ὁ ἀσθενῶν συγχωρήσει τὸ φάρμακον συνανακραθῆναι τοῖς πάσχουσι μέλεσι.* Id. fol. 46 v°: *Γίνεται δέ τις σύσσωμος τῷ Χριστῷ, μεταλαμβάνων τοῦ πανάγιου αὐτοῦ σώματος καθαρῷ συνειδότι καὶ συνανακιρνάμενος πρὸς αὐτὸ καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ἁγιαζόμενός τε καὶ φωτιζόμενος.* Id. fol. 47 r°: *Δι' αὐτῶν αὐτοῖς συνανακιρνάμενός τε καὶ συνενούμενος.* Joan. Stauracius in S. Demetrium, codex Coislin. 146, fol. 79 r°: *Τοῖς πᾶσι συνανακίρνασθαί πως μύροις τοῖς ἑαυτοῦ.* Vid. quoque Proclum in Tim. p. 60.

[4] Cod. *πέφευγε χώραν* et ad marg. *ἥδε*.

Πῶς ἡ χρυσαυγὶς[1] σλάμνος ἡ μαννοβρύτις[2]
Τὸν σκύφον[3] ἐκπέπωκε τὸν τοῦ θανάτου;
Πῶς ἡ σλέγουσα φῶς ἄδυτον λυχνία
Ἐσβεσμένην ἔσχηκε τὴν θρυαλλίδα;
Ἡ ῥάβδος ἡ βλασλήσασα πρὶν ἀνίκμως,
Πῶς ζωτικῆς ἄμοιρος τανῦν ἰκμάδος;
Ἡ τῷ ταμίᾳ τῆς ζωῆς βατὴ πύλη,
Πῶς τὴν φέρουσαν εἰς Ἅδην ἔδυ πύλην;
Ἡ θεία πῶς τράπεζα καὶ ψυχοτρόφος[4],
Ἄψυχος, ἀκίνητος, ἄναυδος πέλει;
Ἡ πασλὰς ἐξ ἧς νυμφικῶς ἐσλαλμένος
Προῆλθε Χρισλὸς συμπλακεὶς τῷ σαρκίῳ,
Τῷ μνήματι πῶς νεκρικῶς[5] συνεσλάλη;
Ὄρος τὸ πῖον ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις,
Ἐξ οὗ χερῶν ἄνευθεν ἐτμήθη λίθος,
Πῶς τῷ λίθῳ καλύπλεται ξενοτρόπως[6];
Πῶς ἡ θεαυγὴς ἐπλάφωτος[7] λυχνία,
Ἡ πᾶσαν ἄρδην αὐγάσασα τὴν κτίσιν,
Ἐκ γῆς δύνασα πρὸς τὸ πρῶτον φῶς ἔδη;
Πῶς ἡ κόσμῳ βλύσασα τῆς ζωῆς χύσις
Μειώσασά τε τὸ σκότος τῆς ἀπάτης
Καὶ θείας ἀσλράψασα γνώσεως φάος,

[1] Fort. leg. χρυσαυγής. Conf. cod. Par. LXXXV, 2.

[2] Cod. μανοβρύτις.

[3] Const. Manass. 871 : Ὡς οὖν Καμβύσης ἔπιε τὸν τοῦ θανάτου σκύφον. Id. 312 : Καὶ τὸν τοῦ δόλου σκύφον Ἐπέχρισε γλυκάζοντι μέλιτι κολακείας.

[4] Cod. ψοτρόφος. Cod. Flor. CXCVIII, 193 : Τοὺς πνευματικοὺς καὶ ψυχοτρόφους πόνους.

[5] Hoc adverbium reperitur infra CLXXIII, 9. Cod. Flor. CCXIII, 33. *De animal.* 845. Cod. Vat. XVI, 7 : Ἀνίσλαται δὲ νεκρικῶς τεθαμμένος.

[6] Philes, *De anim.* 999 : Ἀλίσκεται δ' οὖν ὁ θρασὺς ξενοτρόπως, Κόρης ἁπάτης ὄψει καὶ μελουργίᾳ.

[7] S. Ephr. *Opp.* III, p. 529, E : Λυχνία ἐπλάφωτε.

Ζωὴν λιποῦσα τὴν ῥέουσαν ἀσμένως,
Πρὸς βιοτὴν ἄφθαρτον ἀνεληλύθει; η
Οὐτωσὶ τούτων τοῖς σοφοῖς ἀποστόλοις
* Κατωδύνῳ πνεύματι ῥηθέντων τότε,
Πυρσεῦσαν αἴφνης φέγγος ἀστραπηδόλον[1]
Τὴν οἰκίαν πλήσειεν[2] ἀῤῥήτῳ[3] λόγῳ,
Ἔνθα κιβωτὸς κατέπαυσεν ἡ νέα·
Φωνὴ δ' ἀμυδρὰ τοῦ θεοῦ καὶ δεσπότου
Ὡς λεπτοτάτης αὔρας ἠκούσθο ξένως,
Τῇ μητρανάνδρῳ[4] ταῦτα φωνοῦσα κόρῃ:
« Δεῦρ' ἴθι, βασίλισσα κοσμιωτάτη,
Ἀνακτορικοὺς πρὸς δόμους οὐρανίους
Συμβασιλεύειν τῷ θεῷ σου καὶ γόνῳ.
Ἴθι, λογικὲ παράδεισε, συντόνως
Πρὸς παραδείσου τὰ περίδοξα πλάτη.·
Περιστερὰ βάδιζε κεχρυσωμένη
Πρὸς τὴν κιβωτὸν τὴν θεόδμητον[5] τάχος
Τὸ κοσμικὸν ναυάγιον διαδράσα.
Γέφυρα πορθμεύθητι πρὸς τὸν λιμένα
Τὸν ἀκύμαντον καὶ πάσης ἐκτὸς ζάλης.
Ἡ τὰς ὀδύνας πρὶν φυγοῦσα τοῦ τόκου
* Πρὸς ἄπονον νῦν λῆξιν ἐλθὲ, παρθένε·
Ὅλη γὰρ καλὴ καὶ δίχα παντὸς ψόγου

[1] Anon. ap. Cramer, *Anecd. Par.* t. IV, p. 267: Ὄψιν ἀστραπηδόλον. Meliteniot. v. 993: Δίκην κατόπτρων διαυγῶν ἄλλων ἀστραπηδόλων. Id. 1032: Τὴν κόσμησιν τῶν κεράμων Καὶ τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν οὖσαν ἀστραπηδόλων. Doxopater in S. Athanas. v. 7: Καὶ πανταχοῦ φθάνουσιν ἀστραπηδόλως.

[2] Fort. scribendum ἔπλησεν.

[3] Michael. Syncell. cod. Coisl. 146, fol. 224 v°: Τῇ ἀῤῥήτῳ μεθέξει θεαυγίας ὅλως πληρούμενος.

[4] Cf. cod. Par. XXXIII, 2.

[5] Michael. Syncell. cod. Coisl. n° 146, fol. 230 v°: Ὦ δυὰς ἀγγέλων θεοδμήτων πρωτεύουσα.

Πλησίον οἴκει τοιγαροῦν τοῦ σοῦ τόκου. ⁋
Ταῦτα φράσας, ὦ κτίσλα, τῇ γειναμένῃ,
Σὺ μὲν τὸ πνεῦμα τῆς τεκούσης λαμβάνεις
Καὶ πρὸς τὰς ἄνω λαμπρότητας ἀνάγεις,
Ἀρχαγγελικῆς ταγματοσλραταρχίας [1]
Δορυφορούσης καὶ προπεμπούσης φόβῳ.
Τὸ σκῆνος αὖ δὲ τοῖς χοροῖς ἀποσλόλων
Κομίζεται πρὸς μνῆμα τὸ ζωηφόρον
Ὑμνῳδιῶν ᾄσμασι θελξικαρδίων
Καὶ λιγυροῖς φθέγμασι παιανοκρότοις [2].
Ἀλλ' οὐ σθεναρὸν ἦν κρατεῖσθαι τῷ τάφῳ
Τὸ βασλάσαν ἔσωθεν ἀῤῥητοτρόπως [3]
Τὸν καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος.
Ἄνεισι τοίνυν εὐκλεῶς ἐριτίμως [4]
Εἰς οὐρανίους καὶ φερανγεῖς πασλάδας,
Εἰς δόξαν ἀΐδιον, εἰς θυμηδίαν,
* Εἰς φέγγος ἀνέκλειπλον, εἰς ζωὴν ξένην
Ἡ νῦν μεθεκτῶς ὡς θέμις θεουμένη,
Αὐλὰ κτῖσιν αὐλοῖς [5] τε φρυκτωρουμένη,
Συμβασιλεύει τῷ θεανθρώπῳ Λόγῳ.

[1] Vox nota ex Psello in Cantic. Cantic. p. 119. Vid. *Thesaur.*

[2] Hac voce augenda Lexica. De compositis in *κροτος* et *κρότητος* vide supra *not.* ad v. 2. Hic obiter addam : Προσεπικροτέω, Anon. in Jo. Comnen. cod. Esc. II, Υ, 10, fol. 417 r° : Οὐχ οὕτω Ἀδκωνες Ἀγησίλεων μετὰ τὰ ἐπ' Ἰωνίας τρόπαια καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου κατάσχεσιν καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀνόρθωσιν, ὡς νῦν ἡμεῖς ὅλοι κατάκρας ἐνθεοί τε ὄντες καὶ θεοφόρητοι, ὅλοι κατάκρας ἡδονῆς καὶ γήθους αἰχμάλωτοι θριαμβεύομεν ὡς οἷόν τε τὰ ἐπινίκια καὶ προσεπικροτοῦμεν τὰ εἰσιτήρια. — Συγκροτισμός, Synod. Constantinop. *Spicil. Rom.* t. X, p. 24 : Εἰς συγκροτισμὸν καὶ παράσλασιν ἐναργῆ.

[3] Anon. cod. Paris. 400, fol. 17 v° : Ὡς γάρ σοι τὰ σήμαντρα τῆς παρθενίας Ἀῤῥητοτρόπως ἐφύλαξα πανσόφως.

[4] Hoc adverbium ignorant Lexicographi.

[5] Lege Ἀκτῖσιν αὐλοις.

Ἀλλ' ὦ πανάμωμητε[1] μῆτερ παρθένε,
Ἡ τῷ Θεῷ μου σάρκα δανεισαμένη,
Καὶ τοὺς βροτοὺς Θέωσιν ἐνδυσαμένη,
Ἡ κατάραν λύσασα τῶν προπατόρων,
Καὶ μακαρισμὸν πηγάσασα τοῖς πάσιν,
Ἡ τοῦ Σατὰν λύσασα τὴν τυραννίδα,
Καὶ τοῖς μέροψι δοῦσα κατ' αὐτοῦ νίκην,
Πρόσληθι λαοῦ τοῦ σὲ τιμῶντος πόθῳ,
Χρισλωνύμῳ[2] κλήσει τε κεκλεϊσμένου,
Ὕψωσον αὐτοῦ παντάνασσα τὸ σθένος·
Λῦσον τὰ φρυάγματα Σατὰν τοῦ πλάνου,
Σύντριψον αὐτοῦ τὰς καθ' ἡμῶν παγίδας·
Τὴν ἐμφύλιον ἐξολόθρευσον μάχην,
Ἐκκλησίας τὸ σχίσμα παῦσον σῷ κράτει[3],
* Τὸν τάραχον πράϋνον, εἰρήνης ἔαρ[4],
Ταῖς σαῖς λιταῖς δὸς καὶ σλαθηρὰν ἀγάπην.
Ὁρᾷς γὰρ οἷα πάσχομεν, Θεητόκε,
Ἀντιλαβοῦ γοῦν καὶ ῥύσαι τῶν κινδύνων
Τοὺς ἐκ μέσης σοι προσλρέχοντας καρδίας,
Ἵνα μεγαλύνωμεν εὐσεβοφρόνως[5],
Ἵνα τιμῶμεν ἀσιγήτοις ἐν λόγοις
Τὴν σὴν πρὸς ἡμᾶς συμπάθειαν καὶ σχέσιν.
Ταυτὶ μὲν οὕτω· σὺ δ' ἐπευλόγει, Θύτα.

[1] Cf. cod. Flor. XLI, 16.

[2] Unde Χρισλωνυμία, Anon. in Jo. Comnen. cod. Esc. II, Υ, 10, f. 425 r°: Ὡς σφραγίδα πολύτιμον τὴν Χρισλωνυμίαν ἐδέξατο.

[3] Cod. male σωκράτει.

[4] Conf. cod. Par. XIV, 538.

[5] Anon. cod. Par. 1087, fol. 162 r°: Σὴν εἰκόνα γράφοντες ἐκ τῶν χρωμάτων, Ὁρῶμεν ὡς (fort. εἰς) σὲ, προσκυνοῦμεν ὡς Θέμις, Καὶ τὸν πόθον πληροῦμεν εὐλαβοτρόπως, Καὶ τὸν λόγον κυροῦμεν εὐσεβοφρόνως.

XXVII. Εἰς τὴν αὐτήν[1].

Τὴν ἔμψυχον βίβλον σε τοῦ ζῶντος λόγου,
Τὴν τῶν φυσικῶν αἰτιῶν ὑπερτέραν,
Καὶ συλλογισμῶν τεχνικῶν ἀλλοτρίαν,
Καὶ γραμματικοῦ δεξιᾶς ἐλευθέραν,
Ἣν αὐτὸς ἐσφράγισεν ὁ κλείσας πάλαι,
Τὸ πυξίον, τὴν πλάκα, τὸν θεῖον τόμον,
Ἐν ᾧ θεοβράβευτος[2] ἐγράφη τόκος,
* Τῆς[3] κτίσεως τὸ θαῦμα[4] τῆς νοουμένης,
Τῆς φύσεως τὸ σφύγμα[5] τῆς παρειμένης,
Τὴν ἐκ βρέφους ἄμεμπτον ὡς ὑπὲρ φύσιν,
Τὴν εἰς φράσιν[6] ἄληπτον ὡς ὑπὲρ λόγον,
Τὴν Μαριὰμ τὸ χρῆμα τῆς σωτηρίας,
Παροῦσαν εὑρὼν μυστικῶς τῷ βιβλίῳ,
Σκιρτῶ καθαρῶς καὶ πλατύνω τὸ στόμα,
Πανηγυρικῶς[7] εὐτρεπίζων τὸν λόγον.
Ἀλλ' ὡς τεκοῦσα τὸν θεάνθρωπον Λόγον,
Καὶ παρθένος μείνασα τοῦ γένους χάριν,
Ἄνοιξον ἡμῖν τῆς ψυχῆς τὸ βιβλίον,
Καὶ τὴν χάριν ἔγγραψον αὐτῷ τῶν λόγων.

[1] Εἰς ἀνάγνωσιν λόγου τῆς κοιμήσεως cod. Par. fol. 250 v°. Αὔθωρὸν εἰς τὸν λόγον τὰν εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου cod. M. fol. 137.

[2] Cod. Par. 1578, p. 161.

[3] In cod. Paris. versus 8 notatur 6, et versus 9 α, et sane hic ordo melior 9, 8.

[4] τὸ σφίγμα cod. Par.

[5] τὸ θαῦμα τῆς νοουμένης cod. Par.

[6] εἰσφρασιν cod. Esc.

[7] Theodor. Prodr. *Notices des man.* t. VI, p. 562 : Χρήσω τῷ ἀλάλῳ γλῶσσαν δεινὴν, καὶ οὐ πόρρω νόμων ῥητορείας πανηγυρίστριαν. Cod. Coisl. 219, fol. 5 r° : Διὰ τοῦτο οἱ μὲν πανηγυρισταὶ (in marg. πανηγυρισταὶ) οὗτοι καὶ χορευταὶ (χορευτικοὶ) μελῳδοὶ ὡς ἄλλης ἰδέας οὖσαν ἡ πανηγυρικῆς αὐτὴν ἀποτροπιάζονται.

Κἂν γὰρ καθεύδῃς τοῖς νόμοις τῆς φύσεως,
Ἀλλ' ἐκ φθορᾶς ἄγρυπνος[1] εὑρέθης πάλιν·
Τῆς γὰρ τελευτῆς[2] τῶν νεφῶν[3] ἐπηρμένων
Καὶ βασιλεὺς ἐνταῦθα παρὼν τυγχάνει[4]
Σοφὸς, γαληνὸς, εὐσεβὴς[5], κοσμοτρόφος[6],
Καὶ πατριάρχης ὡς Θεοῦ μέγας θύτης,
Καὶ τῶν λογικῶν θρεμμάτων οἱ ποιμένες,
Ὡς ἂν ἐκεῖ λαβοῦσα τοὺς ἀποστόλους
* Κἀνταῦθα τοὺς σοὺς εὐλογῇς ἀποστόλους.

XXVIII. Εἰς τὴν αὐτήν.

Οὐ θαῦμα[7] θνήσκειν κοσμοσώτειραν[8] κόρην
Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΑΣ.

XXIX. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ[9].

Γράφει σε, Λουκᾶ, τεχνικῶς ὁ ζωγράφος·
Μήπως καπίσῃς τὴν γραφὴν ὡς τεχνίτης.
Λέγουσι γὰρ εἶναί σε καὶ σκιαγράφον
Τὸν χρωματουργὸν[10] τῶν ἀπορρήτων λόγων.

XXX. Εἰς τὸν αὐτὸν καθήμενον καὶ γράφοντα[11].

Ὦ μόσχε, Λουκᾶ, τῆς Θεοῦ γεωργίας,
Ἐνθάδε[12] τὸν σὸν μυστικὸν σπόρον βλέπων

[1] Adverb. ἀγρύπνως ex Origen. t. I, p. 69, lexicis adde.
[2] ἑορτῆς cod. Esc.
[3] Conf. cod. Flor. CXI, 5.
[4] ἐνταῦθα δὴ παρεστί σοι cod. Par.
[5] Cf. cod. Par. LXIII, 74.
[6] Cf. infra CXLVIII, 5.
[7] Cod. καῦμα.
[8] Conf. cod. Par. CCXXX, 3.
[9] Codex al. Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.
[10] Anon. cod. Par. 2506, fol. 3 r°.
[11] In Catal. meo codd. Escur. p. 41.
[12] Cod. al. ἐνταῦθα.

Εὐαγγελικὸν βούλομαι δρέπειν σλάχυν,
* Ὅπως τὸν ἄρτον τῇ ψυχῇ θησαυρίσω.

XXX. Α. Εἰς τὸ αὐτό[1].

Ἄνθρωπε σιγῶν εὐλαβῶς δεῦρο σκόπει,
Μήπως ὁ Λουκᾶς συγχυθῇ πρὸς τὸ γράφειν·
Τοῦ γὰρ παρὰ σοῦ θᾶττον ἀκούσας ψόφου
Τὴν χεῖρα κινεῖν ἄχρι τινὸς οὐ θέλει.

XXXI. Εἰς τὸν εὐαγγελισ[τ]ὴν Ματθαῖον καθεζόμενον[2] καὶ γράφοντα.

Ὁ[3] χθὲς τελώνης σήμερον σεσωσμένος
Τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐνθάδε γράφει,
Δι' ἧς τελώνης καὶ φονεὺς εἴπερ θέλει
Εὐαγγελισ[τ]ὴς γίνεται θεογράφος[4].

XXXII. Εἰς τὸ ἀνθρωπόμορφον αὐτοῦ ζῴδιον[5].

Τὴν ἀγγελικὴν οὐκ ἔχων ἀσαρκίαν
Εὐαγγελισ[τ]οῦ[6] σαρκικοῦ τύπον φέρεις,
Οὐχ ὡς ἐχόντων τι πλέον τῶν ἀγγέλων,
Ἀλλ' ὡς γράφων ἔνσαρκον ἡμῖν τὸν Λόγον.

XXXIII. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ κατ' αὐτὸν εὐαγγελίου[7].

Θεὸς[8] τὸν Ἀδὰμ εἰς Ἐδὲμ τάτ[τ]ει[9] πλάσας·
Αὐτὸς δὲ θελχθεὶς γευσ[τ]ικῶς παρεσφάλη,

[1] Recepi ex altero codice. Conf. Catal. meum codd. Esc. p. 44.
[2] Cod. al. καθήμενον.
[3] Cod. al. om. Ὁ.
[4] Conf. infra CLVIII, 9.
[5] Cod. al. Εἰς τὰ δ' αὐτόμορφα (sic) ζῴδια τῶν δ' εὐαγγελισ[τ]ῶν. Εἰς τὸν εὐαγγελισ[τ]ὴν Ματθαῖον. Cf. Ducang. *Glossar.* s. v. Ζῴδιον.
[6] Cod. εὐαγγελικοῦ.
[7] Cod. Flor. fol. 217 v° ubi Εἰς τὸν αὐτόν, i. e. in S. Matthæum.
[8] Cod. Esc. Χρισ[τ]ὸς pro Θεός.
[9] Cod. Esc. πλάτ[τ]ει, et al. τάτ[τ]ει.

Καὶ γίνεται σὰρξ ὁ σπορεὺς πάντων λόγος,
Ὅπως ὁ κόσμος εὑρεθῇ σεσωσμένος.

XXXIV. Εἰς τὸν εὐαγγελισθὴν Ἰωάννην καθεζόμενον καὶ γράφοντα [1].

* Βροντὴ λογικὴ τὰς ἐμὰς κτυπεῖ φρένας·
Ὄμβρος γὰρ οὐδεὶς, οὐδὲ κοιλότης νέφους.
Αὐτὸς δὲ βροντῶν [2] ὁ Ζεβεδαίου γράφει
Ὄμβροις ἀδήλοις τοὺς βροτοὺς ἀναψύχων.

XXXV. Εἰς τὸ ἀετόμορφον [3] αὐτοῦ ζῴδιον [4].

Τὸν ἀετόν σε τὸν Θεόπλην [5] τὸν μέγαν
Ὁ Χρισθὸς αὐτὸς ἀνὰ τὸ σθῆθος φέρων
Τρανῶς λέγειν ἔοικε τῇ κοσμουργίᾳ·
Σέθου τὸ δεῖγμα τῆς ἐμῆς μοναρχίας.

XXXVI. Εἰς εἰκόνα αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ἐπισθολῶν [6] ἱσταμένην [7].

Φέρων ἐπ' ὤμων τὸν ζυγὸν τοῦ δεσπότου
Κέκυφεν εἰς γῆν ὁ [8] Ζεβεδαίου γόνος,
Ἡ παρὰ τὴν Θαλασσαν [9] ἑσθὼς τῶν λόγων
* Βλέπει τὸ τῆς χάριτος ἐξ ἔθους βάθος.

[1] Cod. al. Εἰς τὸν ἠγαπημένον Θεολόγον καθήμενον καὶ γράφοντα.

[2] Cod. βροτῶν.

[3] Vox addenda lexicis. German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 119 r°: Πέτρος δὲ τῷ ἀετομόρφῳ τούτῳ εὐαγγελίῳ τὸ πλεῖσθον συνεδέλετο.

[4] Cod. al. Εἰς τὸ ζῴδιον τοῦ ἁγίου ἀποσθόλου καὶ εὐαγγελισθοῦ Ἰωάννου.

[5] Cf. cod. Par. XIV, 2412.

[6] Cod. ἐπὶ τῶν ἐπὶ σθηλῶν.

[7] Cod. al. Εἰς τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἱσταμένην ἐπὶ τῶν ἐπισθολῶν.

[8] Cod. al. τοῦ pro ὁ.

[9] Philes, *In Imper.* 13, ed. Wernsd.: Καὶ φεύγει σου τὸ μέγεθος ἡ Θάλασσα τῶν λόγων. Cf. Boiss. in Psellum, *De Tantalo*, p. 347, et Cramer, *Anecd. Gr.* Paris. t. IV, p. 300.

XXXVII. Εἰς τὸν ἅγιον Μάρκον καθεζόμενον[1] καὶ γράφοντα.

Ἔχων ὁ Μάρκος τὸν σκοπὸν πρὸς τὸ γράφειν
Μένει σιωπῶν· οὐ γὰρ ὡς ἄπνους τύπος,
Ἀλλ' ὡς ἔτι ζῶν καὶ κινεῖται καὶ πνέει,
Κἂν ἀτρέμας πέπηγεν ἡμέρα γράφων.

XXXVIII. Εἰς τὸ λεοντῶδες αὐτοῦ ζῴδιον[2].

Λέων ὁ Μάρκος εὑρεθεὶς ἐκ τῶν λόγων
Φρικτῶν βρυχηθμῶν ἐξερεύγεται[3] κτύπους,
Οὓς ἡ κτίσις πλήξασα δορκάδος δίκην
Τοὺς δυσπλόκους[4] πέφευγε τῆς πλάνης βρόχους.

XXXIX. Εἰς τὰ δ' θεῖα καὶ ἱερὰ εὐαγγέλια[5].

Ὁ πᾶσαν ἁπλῶς[6] τεκτονεύσας τὴν κτίσιν,
Ἐν πᾶσι τηρῶν τὴν τιμὴν τῆς τετράδος,
* Τέσσαρσι καιροῖς ὡραΐζει τὸν χρόνον·
Τέμνει δὲ τὴν γῆν τετραχῇ καὶ τὸν πόλον,
5 Ἄρδει δὲ[7] ῥείθροις τὴν Ἐδὲμ τετρασλόμοις[8],
Περικρατεῖ δὲ καὶ τὸ πᾶν τῇ τετράδι,
Καὶ δημιουργεῖ τὴν ἐμὴν γῆθεν φύσιν,
Τετράπλοκον[9] σύνδεσμον ἐνθεὶς τῇ πλάσει.

[1] Cod. al. καθήμενον.

[2] Cod. al. Εἰς τὸ λεοντ. τοῦ ἁγίου εὐαγγελισ/οῦ Μάρκου.

[3] Cod. Flor. CCLVII, 3 : Πταρμῶν δὲ συχνῶν ἐξερεύγεται ψόφους. De animal. 407 : Ὅταν ἀηδὼν ἀκροώμενον βλέπῃ, Μελῶν ἀγαθῶν ἐξερεύγεται κτύπους. Cod. Par. LXI, 17 : Ὠδῆς νεαρᾶς ἐξερεύξομαι κρότους. German. Cp. cod. Coisl. 278, 184 v°: Ἐπέχοντα τῶν λόγων τὰς ἐρυγάς. Fons omnium Psalmista.

[4] Codex διπλόκους, et al. δυσπλόκους. Conf. cod. Par. XIV, 112.

[5] Cod. al. Εἰς τὰ ἅγια δ' εὐαγγέλια.

[6] Cod. al. ἁπλοῖς.

[7] Cod. al. omittit δέ.

[8] Cf. infra CLVIII, 3.

[9] Hac voce carent lexica.

Ἔξεστιν ἰδεῖν ἀσφαλῶς καὶ Θεσβίτην[1]
Τέσσαρσι[2] κύκλοις ἀρετῶν ἐπηρμένον·
Τετραμερὲς δὲ καὶ τὸ τρίξεστον[3] ξύλον,
Ὃ Χριστὸς ἐξήπλωτο τετρασυνθέτως·
Σύναπτε τοῖς τέσσαρσι καὶ τὰς ἐννάδας[4],
Δι' ὧν ὁ Μωσῆς τὰς πλάκας ἐδέξατο,
Δι' ὧν ἐπὶ γῆς ἡ Θεόβρυτος[5] κλύσις,
Δι' ὧν ὁ Χριστὸς ἀσιτήσας εὑρέθη.
Τί μὴ συνάψας τὸ προκείμενον λέγω;
Τέσσαρσι[6] βίβλοις σωστικοῖς εὐαγγέλοις
Ὁ Χριστὸς ἐστήριξε τὴν ἐκκλησίαν,
Ἣν αὐτὸς ἐκτήσατο τῇ μετουσίᾳ.

* XL. Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Πέτρου ἐν λίθῳ γεγλυμμένην[7].

Εἰς λίθον[8] ἀκρόγωνον ἐστηριγμένος
Τρανῶς ὁ Πέτρος ἐκδιδάσκει τὴν κτίσιν.
Χρεὼν γὰρ αὐτὸν μὴ καμεῖν πρὸς τοὺς λόγους
Ἕως τὸν ὕπνον ἐκδιώξει τῆς πλάνης.

XLI. Εἰς τὰς καθολικὰς ἐπιστολὰς αὐτοῦ[9].

Πάλιν ὁ Πέτρος ἐκδιδάσκει[10] καὶ γράφει
Τῇ καθολικῇ τῶν βροτῶν πανσπερμίᾳ·
Κόρον γὰρ[11] οὐκ εἴληφεν, ἀλλ' ἔτι θέλει
Σώζειν ἁπάσας εἰ δυνατὸν τὰς φύσεις.

[1] Θεσβίτης est Elias.
[2] Cod. al. τέτρασι.
[3] Vox addenda lexicis, ut et adverbium τετρασυνθέτως.
[4] Id est τὰς τέτταρας ἐννάδας. 36 + 4 = 40.
[5] Tarasius Cpol. cod. Coisl. 146, fol. 282 v°: Τὴν Θεόβρυτον νεφέλην.
[6] Cod. al. τέτρασι.
[7] Cod. al. Εἰς λίθον ἔχοντα τὸν ἅγιον Πέτρον ἐγλυμμένον.
[8] Cod. λίθινον.
[9] Cod. al. Εἰς καθολικὴν Πέτρου ἐπιστολήν.
[10] Cod. καὶ διδάσκει.
[11] Cod. al. om. γάρ.

XLII. Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου ἀποστόλου[1] Παύλου.

Ἔδει σε, Παῦλε, συντυποῦσθαι τῇ κτίσει
Ἥνπερ προσῆξας τῷ Θεῷ σεσωσμένην·
Ἀλλὰ τὸ πλῆθος ἐνικήσαν τὴν τέχνην
* Τὸν ζωγράφον πέπεικε σὲ γράφειν μόνον.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

XLIII. Εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους ἐπιστολήν.

Ἔσφιγξε Παῦλος τῶν γραφῶν τῇ συνδέσει
Τὰς ἐν Κορίνθῳ δυσσεβεῖς ἀποσπάδας.
Ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ὡς σοφὸν σκηνογράφον[2]
Σκηνὴν λογικὴν τῷ Θεῷ συναρμόσαι.

XLIV. Εἰς τὴν πρὸς Κολασαεῖς τούτου ἐπιστολήν[3].

Χαλκοῦν κολοσσὸν ὁ χρυσοῦς Παῦλος νικᾷ
Ἀρθεὶς ὑπὲρ γῆν οὐρανοῦ μέχρι τρίτου.
Καὶ θραῦε[4] γοργῶς τῶν λόγων τῇ σφενδόνῃ[5],
Βαλὼν τὸν ἀκρόγωνον ἐν μέσῳ λίθον.

* XLV. Εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολήν[6].

Ἄρτι νοσοῦσαν, Παῦλε, τὴν Ῥώμην βλέπων,
Καὶ σφυγμὸν[7] οὐκ ἔχουσαν ὀρθοδοξίας,
Ῥώμῃ λογικῶν ἐξεγείρεις φαρμάκων,
Καὶ πρὸς παρακμὴν ἐκβιβάζεις[8] τὴν νόσον.

[1] Cod. al. τοῦ ἁγίου Παύλου.
[2] Leg. σκηνορράφον.
[3] Cod. al. om. τούτ. ἐπιστ.
[4] Leg. κάθραῦε.
[5] Greg. Naz, II, 518. nov. ed.: Ὅταν κενώσῃ τῶν λόγων τὰς σφενδόνας. Cod. Fl. cv, 12 : Τῇ ἀφανεῖ τῶν προσευχῶν σφενδόνῃ. Jo. Damascen. ap. Mai, *Spicil. Rom.* IX, p. 725 : Σφενδόνη δογμάτων.
[6] Cod. al. om. ἐπιστολήν.
[7] Cod. σφιγμόν.
[8] Conf. cod. Par. XIV, 83.

XLVI. Εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολήν [1].

Τείνας ὁ Παῦλος τὴν σαγήνην τῶν λόγων
Ὡς ἰχθύας ἤγρευσε τοὺς ἐν Ἐφέσῳ,
Τοσοῦτον ὄντας εὐτραφεῖς καὶ νοσίμους,
Ὅσον τὸ λῖπος σθεσικὸν σχεῖν τῆς πλάνης.

XLVII. Εἰς τὴν πρὸς Θεσσαλονικεῖς.

Ὦ [2] πῶς ἀναπνεῖν οὐδαμῶς Παῦλος θέλει,
Νῦν μὲν διδάσκων, νῦν δὲ πόρρωθεν γράφων,
Θεσσαλονικεῖς μαρτυροῦσι τοῖς λόγοις
Ἐκ τῶν Ἀθηνῶν τὴν γραφὴν δεδεγμένοι.

XLVIII. Εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολήν [3].

Παῦλος τὸ πνεῦμα συλλαβὼν τοῖς ἐγκάτοις
Ἐγκυμονεῖ μὲν τὴν πολύσπορον φύσιν·
* Τιμόθεον δὲ καὶ τεκὼν καὶ προκρίνας
Ἔχει συνεργὸν εἰς τὸν ὕστερον τόκον.

XLIX. Εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν δευτέραν τούτου ἐπιστολήν [4].

Ὕδωρ ὁ Τιμόθεος οὐκέτι πίνει·
Παῦλος γὰρ αὐτοῦ πατρικῶς πεφεισμένος
Τὰς τῶν διδαχῶν οὐκ ἀπέκλεισε φλέβας,
Ὅπως ἐκεῖνος μὴ πλοῆται τὸν κόρον.

L. Εἰς τὴν πρὸς Τίτον.

Τί τοῦτο; φησὶ τῷ διδασκάλῳ Τίτος·

[1] Cod. al. om. ἐπιστολήν.
[2] Cod. al. om. Ὦ. Fort. leg. Ὅπως, id est μαρτυροῦσιν ὅπως κ. τ. λ.
[3] Cod. al. om. ἐπιστολήν.
[4] Cod. al. Εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον δευτέραν.

Ἡ φύσιν αὐχεῖς ἀγγελικὴν εἰς λόγους,
Ἡ συλλαλεῖ σοι μυστικῶς ὁ δεσπότης,
Ἡ σὰρξ πεφυκὼς ὑπὲρ ἄνθρωπον γράφεις.

LI. Εἰς τὴν[1] πρὸς Φιλήμονα.

Τὸν πρόξενόν σοι τῶν ὑπερτίμων[2] λόγων
Φίλει, Φιλήμων, κἂν λαθὼν πέφευγέ σε·
Παῦλος γὰρ αὐτὸν κρειττόνως[3] ἀπογράφων[4]
Ἐξ οἰκέτου σύνδουλον εἰργάσατό σοι.

LII. Εἰς τὴν καθολικὴν τούτου ἐπιστολήν[5].

Ἄλλους λογικῶν οὐρανῶν κύκλους βλέπω
Φέροντας ἔνδον ἀντίκεντρον[6] τὴν κτίσιν.
Παῦλος γὰρ αὐτὸς ἐκτανύσας[7] τοὺς λόγους
Τὰ τοῦ γένους κτήματα[8] μικροῦ συλλέγει.

LIII. Εἰς τὸν περὶ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ Φαρισσαίου λόγον[9].

Φαρισαϊκῶν μὴ καταγνοὺς πρακτέων
Τὴν ἐκ τύφου μίμησον εὐχαριστίαν,
Καὶ τοῦ τελώνου τὸν βίον μὴ θαυμάσας
Τῆς ἐκ λόγων ζήλωσον αὐτὸν αἰσχύνης.
Ὁ μὲν γὰρ ἐστὼς γαυριᾷ τοῖς πρακτέοις·
Ὁ δ' αὖ νενευκὼς δυσφορεῖ πρὸς τὸν βίον.
Πλὴν, ἀκροατά, νουνεχῶς δεῦρο σκόπει·
Τὸ γὰρ χρυσοῦν πάρεστι[10] λαλοῦν σοι στόμα,

[1] Cod. al. om. Εἰς τήν.
[2] Infra CLXII, 1.
[3] Cf. cod. Flor. CXII, 88.
[4] Cod. al. ex correct. ὑπογράφων.
[5] Cod. al. Εἰς πᾶσας τὰς Παύλου ἐπιστολάς.
[6] Cod. al. ἀντικέντρου.
[7] Codd. ἐκτανύσας.
[8] Cod. al. τμήματα, fort. recte.
[9] Cod. Par. fol. 175 v°: Ἀνθωρὸν εἰς τὸν τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον.
[10] Cod. Esc. παρέστι.

Μὴ τὴν κατασ|ρέφουσαν ὑπεροψίαν[1]
Λάθῃς προτιμῶν τῇ ψυχῇ τοῦ μετρίου.

LIV. Εἰς τὸν περὶ τοῦ τελώνου λόγον[2].

Μὴ καταπιπλέτω τις ἂν ἁμαρτάνῃ,
Μηδ' εἰ κατορθοῖ γαυριῶν κομπαζέτω.
Θεὸς γὰρ ἡμῖν σωφρονίζει τὸν βίον,
Παραβολικῶς ὑποθεὶς τὸ συμφέρον·
Ὁ δ' ἀκροατὴς ὁ σκοπῶν εὖ τὸν λόγον,
Ὃν τὸ χρυσοῦν ἤνεγκεν ἐνθάδε σ|όμα,
Τὸν τῦφον ἀφεὶς τῆς ψυχῆς καὶ τὸ θράσος,
Τὸν ἐξαμαρτάνοντα πενθείτω βίον,
Μήπως ὁ λιμὴν[3] εὑρεθῇ τούτῳ κλύδων,
Παρὸν γαληνὴν εὐτυχῆσαι τὴν ζάλην.

LV. Εἰς τὴν τῶν προπατόρων γύμνωσιν[4].

Ἄνθρωπε, γυμνοὺς τοὺς προπάτορας βλέπων
Ταῖς τοῦ πονηροῦ μὴ κλαπῇς πανουργίαις·
Δεινὸς γάρ ἐσ|ιν εἰς τὸ θέλγειν τὴν φύσιν,
Ἕως ὑπαχθεὶς ἀγνοήσῃς τὴν πλάνην,
Καὶ παρασυρεὶς τῆς Ἐδὲμ διεκπέσῃς[5].
Θρήνει δὲ σαυτὸν ἀντὶ τῶν προπατόρων·
Τὸ γὰρ πάθος σόν ἐσ|ιν, οὐ τῆς εἰκόνος,
Καὶ σὸν καθαρῶς, οὐ γραφῆς τὸ δακρύειν.

LVI. Εἰς τὸν περὶ τῶν Βαΐων λόγον[6].

Πῶλος μὲν ἦν[7] ὄχημα τοῦ ζῶντος λόγου,

[1] Cf. cod. Par. CXXXVIII, 190.
[2] Εἰσ|οιντό cod. Par. fol. 176 r°.
[3] Cod. Esc. λιμών.
[4] C. P. f. 234 r°: Εἰς τὴν γ. τῶν πρ.
[5] τῆς Ἐδὲμ μὴ ἐκπέσῃς cod. Esc.
[6] Cod. Par. fol. 176 r°: Εἰς λόγον τῶν Βαΐων.
[7] οὖν pro ἦν cod. Esc.

Ἡ νῦν δὲ πυκτὶς τοῦ προκειμένου λόγου [1].
* Καὶ τῷ μὲν εἰσφέρουσιν οἱ παῖδες κλάδους,
Εἴ τίς ποτ' ἐστὶ μυστικώτερος λόγος.
Ἐγὼ δὲ τὸν φοίνικα τῆς γλώσσης [2] φέρων,
Ἐξ ἧς ὁ καρπὸς τῆς ἐμῆς φωνῆς βρύει,
Καθάπερ εἰκὸς δεξιοῦμαι τὸν λόγον.
Τὰς γοῦν ψυχικὰς ὑπανοιγνύντες πύλας,
Ἃς οἶδε Σιὼν ἡ Γραφὴ καλεῖν πύλας,
Ἥκοντα νῦν δέχεσθε καλῶς τὸν λόγον,
Στρωννύντες [3] αὐτῷ τὴν σιγὴν καὶ τὸν πόθον.
Ὁ νοῦς γὰρ ὑμῶν [4] ὡς ὁ Λάζαρος πάλαι,
Φυγὼν τὰ δεσμὰ τῆς ταφῆς τῶν φροντίδων,
Εἰς τὴν νοητὴν ἐξαναστάσιν φθάσει.

LVII. Εἰς τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον [5].

Ἐκεῖνος οὗτός ἐστιν ὁ βροντῆς γόνος,
Ἀλλὰ σιωπᾷ μυστικὸν δόγμα γράφων·
* Ὡς καὶ τὸν ἐν χρῷ [6] τοῦτον εὐθὺς ἀέρα
Δοκεῖν μετελθεῖν εἰς χρυσὸν πεπηγμένον,
Μή τις ὅλως ἀκαίρου ἐξάγοι κτύπου
Εὑρὼν ἀπαγεῖς τῆς πνοῆς τὰς συρμάδας.
Αὐτὸς δὲ μικροῦ καὶ ψιθυρίζει γράφων·
Καὶ γὰρ ἔχει τὸ πνεῦμα τοῦ διδασκάλου,

[1] Hic versus deest in cod. Esc.

[2] Cod. Esc. γλώτλης.

[3] στρωνύντες cod. Esc.

[4] Cod. Esc. ἡμῶν.

[5] In cod. Par. bis occurrit. Fol. 181 r° cum hoc titulo : Εἰς εἰκόνα τοῦ ἠγαπημένου. Et fol. 231 v° : Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Θεολόγον.

[6] Philes, *De plantis*, 240 : Εἴτε βλέπων πέπειρον εὐχρῶ τὸν τόκον καὶ τὴν σταφυλὴν εὐτρεπῆ πρὸς ἐκρύσεις. Sic prius legebatur. Cod. Paris. ἐν χρῷ pro εὐχρῶ et εὐτερπῆ pro εὐτρεπῆ. Unde εὐτρεπῆ correxit v. cl. Dübnerus, totumque locum recte constituit in nova editione.

Ὁ ζῶν ἀτεχνῶς καὶ λαλοῦν ὑπὲρ φύσιν
Εὐαγγελικὴν ὀργανοῖ μουσουργίαν [1].

LVIII. Εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα [2].

Καυχήσεως στέφανον εὑρὼν τὸν βίον
Τούτου μεταξὺ μάρτυς ὠχρὸς ἐγράφης·
Τῶν γὰρ παρειῶν ἐκκενοῖς τὴν πορφύραν,
Λίθοις πιεσθεὶς καὶ μετὰ τούτους πάλιν
Ἄγρυπνος ὢν ἄνωθεν ἀνθρώποις φύλαξ·
Ἀλλὰ σιωπᾷς τάχα κἀντεῦθεν βλέπων
Ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα πατρὸς τὸν Λόγον.
Οὐκοῦν δυσωπῶν τὸν Θεόν σου μὴ κάμῃς [3]
* Ὑπὲρ μοναστῶν τῶν βιούντων ἐνθάδε.
Ζωὴ γὰρ ἡ σὴ λῆξιν οὐκ ἔχει, μάκαρ.

LIX. Εἰς τὸν μέγαν Γεώργιον [4].

Μαρτυρικοὺς ἀγῶνας ἐνθάδε βλέπων
Γεωργίῳ [5] τέθηπα τὴν [6] εὐανδρίαν.
Ἀνθίσταται γὰρ τοῖς βραβεύσι τῆς πλάνης [7],
Νικᾷ δὲ παθεῖν εὐγενῶς ἠπειγμένος [8]·
Εἰς πῦρ δὲ χωρεῖ καὶ τροχοῦ περιδρόμους,
Ποιεῖ δὲ κηρὸν τοῦ σιδήρου τὴν φύσιν·
Καὶ γὰρ τὰς ἀκμὰς τῶν βελῶν ἀντισφρέφει,

[1] Philes, *De animal.* 411: Ἐκ τῆς ἐν ἀκμῇ ταχερᾶς μουσουργίας. Isidor. Thessalon. cod. Par. 1192, fol. 269 r°: Οὕτω θαυμασὴν καλλιφωνίαν, οὕτω γλυκυτάτην ὑπὲρ ἀηδόνας μουσουργίαν.

[2] Cod. Par. fol. 173 r°.

[3] κάμοις cod. Par.

[4] Bis occurrit in cod. Esc. qui idem carmen habet fol. 85 v°. Cod. Paris. fol. 181 v° addit αὐθωρόν.

[5] Fort. Γεωργίου.

[6] Cod. Escur. τέθη πατήν, in priori transcriptione.

[7] τοῖς πλάνης cod. Par.

[8] ἠπειγμένως et supra ἠπειγμένος cod. Esc. utrobique.

Καὶ θαυματουργεῖ[1] καὶ τομῆς κρείσσων μένει,
Καὶ γίνεται μὲν πνευματικὸς ὁπλίτης·
Ἀνίσταται δὲ καὶ σφριγᾷ[2] πρὸς τὴν μάχην,
Καὶ πῦρ κατ' ἐχθρῶν δυσμενῶν πνέει φλέγον.
Οὐ φείδεται γὰρ τῶν μελῶν τοῦ σαρκίου·
Στηρίζεται δὲ τῆς ψυχῆς ταῖς ἐλπίσι·
Φαιδρύνεται δὲ ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων,
* Στολίζεται δὲ τὴν τιμὴν[3] τῶν μαρτύρων,
Παρίσταται δὲ τῷ θεῷ[4] στεφανίτης,
Κουφίζεται δὲ[5] τοῖς πλεροῖς τῶν θαυμάτων·
Ἐφίσταται δὲ συμπαθῶς τοῖς ἐν λύπαις,
Ποιεῖ δὲ νεκροὺς ἐκ ταφῆς παλιμβίους[6],
Καὶ δείκνυται ζῶν πανταχοῦ γῆς καὶ πνέων,
Δεσμοὺς δὲ πυκνοὺς καὶ πλοκὰς λύει βρόχων[7],
Συχνοὺς πρὸς ἡμᾶς τοὺς δορυκτήτους[8] ἄγων.
Ὦ θαῦμα, καὶ πῶς εὐπαθὴς σὰρξ ἐνθάδε
Τὴν τοῦ Σατὰν ἄσαρκον ἐκνικᾷ[9] φύσιν,
Τῶν ἀγγέλων τὴν φύσιν ἐκμιμουμένη!
Πλὴν οἶδε Χριστὸς ἐξαμείβειν τὰς φύσεις
Τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ μαρτυρεῖν προηγμένοις.
Ὅστε βλέπων, ἄνθρωπε, μηδὲν θαυμάσῃς[10],
Εἰ μαρτυρικῶς[11] ἡ Γεωργίῳ[12] χάρις
Τοιαῦτα ποιεῖν τοῖς βροτοῖς ἐξισχύει.

[1] θαυματουργῶν cod. Esc. A.
[2] Cod. Esc. A σφριγῶν.
[3] τομὴν cod. Par.
[4] τῷ Χριστῷ cod. Esc. B.
[5] δέ deest in cod. Esc. A.
[6] Cod. Par. VI, 1.
[7] Cod. Esc. A βρότων (sic).
[8] δορύκτητους (sic) cod. Esc. B.
[9] ἐννικᾶ cod. Esc. A.
[10] θαυμάσῃ cod. Esc. B.
[11] Anon. *In decem martyr. Cret.* cod. Par. 1195, fol. 303 r°: Τιμῆς ὅσης αὐτὴν ἀξιώσαντες τῷ μαρτυρικῶς ἐν ταύτῃ τελειωθῆναι. Jos. Scevophyl. in Barthol. Apost. cod. Par. 1219, fol. 8 r°: Ἐπὶ τέλει τοῦ βίου μαρτυρικῶς κατασλέφεται. Theod. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 226 r°.
[12] In cod. Par. Γεωργίου videtur.

LX. Εἰς τύπον τῶν δ' στοιχείων εἰς ἄνδρας συνεσφιγμένους τέσσαρας[1].

Στοιχειακοῦ[2] σφίγματος εἰκόνα βλέπων
* Ὃ ζῶντας ἡμᾶς ὀργανοῖ καὶ συνδέει,
Ἄνθρωπε, μιμοῦ τὴν φιλάλληλον[3] σχέσιν·
Χωρὶς γὰρ αὐτῆς οὐδὲ τὸ ζῆν σοι πρέπον.

LXI. Εἰς τὴν Θεοτόκον[4].

Ζωηφόρε τράπεζα, τὸν νοῦν μου τρέφε·
Καὶ γὰρ Ἰησοῦν[5] τὸν γλυκὺν ἄρτον φέρεις,
Ὃς πάντα πιστὸν μυστικῶς διατρέφει
Αἵμασι τοῖς σοῖς ἐκζυμωθεὶς[6], παρθένε.

LXII. Ἕτερον[7].

Ἀνήροτον[8] γῆν καὶ σπορᾶς ἄνευ στάχυν
Καὶ ζωτικὸν φύραμα καὶ θεῖον τρύφος
Εἰς ἀργυρᾶν ἀντικρυς εὑρίσκω δρόσον·
Ψυχή, λάβε, τράφηθι τὴν σωτηρίαν.

LXIII. Εἰς λείψανον τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ νέου[9], ὃν[10] ἐγκόλπιον τοῦ δεσπότου κυροῦ Κωνσταντίνου.

* Χρυσὸς μετὰ πῦρ καὶ μετὰ λίθους λίθοι·

[1] Bis in cod. Escur. qui idem habet fol. 79 r°.

[2] Vid. Matrang. *Anecd.* p. 365.

[3] Proclus Cp. p. 655, ed. Riccard.: Τὸ φιλάλληλον, θεοφιλέστατε, μέγιστον ἐν τούτῳ τυγχάνει δῶρον.

[4] Habet et cod. Flor. 126, cum hoc titulo : Εἰς παναγιάριον.

[5] Cod. Esc. *Ἰνῶ*.

[6] Vox addenda lexicis, nisi potius leg. *ἐνζυμωθείς*, cujus verbi exemplum affert Thesaurus Didotian.

[7] Cod. Flor. fol. 126.

[8] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 188 r°: Ἀπεκδεχομένους τὸν οὐράνιον ἄρτον, ἄσπαρτον καὶ ἀνήροτον. Respicit Homeri versum, *Odyss.* I, 109 : Ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται.

[9] Habent et codd. M. 24, Vat. 1126, et Flor. 145, in quibus desunt ὃν ἐγκόλπιον κ. τ. λ.

[10] Cod. Esc. ὄν.

Ὁ γὰρ νέος Στέφανος ἐν τῷ λειψάνῳ,
Πλὴν οὐκ ἐπαθλεῖ[1]· θαυματουργῶν δὲ ξένως
Τὸν δεσπότην φρουρεῖ με τὸν Κωνσταντίνου[2].

LXIV. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἂν[3] ὀστέῳ Στέφανος ἐπλάκη νέος
Τῷ δεσπότῃ, Στέφανε, τῷ Κωνσταντίνῳ,
Κοσμῶν ἀτεχνῶς τὸ φλακὲν τοῦτο στέφος
Τοῖς ἀφθόνοις ἄνθραξι τῶν τερασπίων.

LXV. Εἰς τὸ αὐτό[4].

Ἐν[5] ὀστέῳ βλέπω[6] σε μικρῷ τὸν μέγαν,
Στέφανε σεπτὲ καὶ μετὰ γῆρας νέε·
Πλατύνεται[7] γὰρ τὴν ψυχὴν ὁ δεσπότης
Κωνσταντίνος φέρων σε κἀν τῷ λειψάνῳ.

LXVI. Εἰς τὸ αὐτό[8].

Ἓν τοῦτο τῶν σῶν μαρτυρικῶν ὀστέων[9]
Ὃ τρῖς λίθοις, Στέφανε, θρανσθὲν εὑρέθη.
Ὅλως[10] γε μὴν ἔμεινας ἐν τῷ λειψάνῳ,
* Τὸν δεσπότην φρουρῶν με τὸν Κωνσταντίνου[11].

[1] Leg. οὐκέτ' ἀθλεῖ, «non amplius».
[2] Idem versus infra LXVI, 4.
[3] Fort. leg. Ἓν ὀστέῳ στέφ. ἐπλάκης.
[4] Cod. Flor. fol. 126, cum hoc titulo: Ὡς ἀπὸ σήματος τοῦ δεσπότου κυρίου Κωνσταντίνου.
[5] Ἂν ὀστέῳ cod. Esc.
[6] βλέπων cod. Flor.
[7] Respicit Psalm. CXVIII, 32 : ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. Esai. V, 14 : ἐπλάτυνεν ὁ ᾅδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
[8] Et in cod. Flor. 126. Huc refer lemma carminis LXIII.
[9] Cod. Flor. λειψάνων pro ὀστέων.
[10] Leg. ὅλος.
[11] Idem versus supra LXIV, 4.

LXVII. Εἰς μειράκιον γυμνὸν, εἰκόνα φέρον τοῦ βίου [1].

Φεύγω, πλερωτός [2] εἰμι· τί λαβεῖν θέλεις;
Τὰς τρίχας; ἀλλ' ἔῤῥευσαν [3]. Ἀλλὰ τοὺς πόδας;
Καὶ πῶς πλέρωτοὺς εὑρεθέντας ἂν λάβοις;
Τὸ σῶμα; γυμνόν ἐστι· τί σπεύδεις μάτην;
Ἄνθρωπε ταλαίπωρε, λῆξον [4] τοῦ δρόμου,
Μὴ κατενεχθῇς τῷ δοκεῖν τι λαμβάνειν [5].
Σκιὰ [6] γάρ εἰμι, κἂν δοκῶ [7] τέως μένειν [8].
Ἀφίπταμαί [9] σου καὶ πρὸς οὐδὲν ἐκτρέχω,
Καὶ γίνομαι ῥοῦς ἂν συνέξῃς [10] δακτύλοις.

LXVIII. Εἰς τὸ Καθελῶ [11] μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω [12].

Ἀφεὶς καθαιρεῖν τοὺς σιτῶνας εἰς μάτην,
Ὡς ἂν σεαυτῷ τὴν τρυφὴν ἀνακτίσῃς,
Τὸν ἄγγελον δὴ τὸν ψυχάρπαγα σκόπει·
* Τὸν σὸν γὰρ αὐτὸς καθελεῖ φθάσας βίον,
Πρὶν ἐντινάξαι τὴν σκαπάνην [13] τῇ κτίσει·
Πλὴν ἀλλὰ σὺ μὲν τὴν ψυχὴν ζῶν ἡρπάγης,
Εὐαγγελικῶς ἐκβιοὺς πρὸς ἑσπέραν·
Ἡμῶν δὲ θανὼν σωφρονίζεις τὸν βίον.

[1] Iterum fol. 77 r°. In codice Paris. fol. 234 v°: *Εἰς τὸν βίον μειράκιον ἐζωγραφημένον*. Ex duobus Escur. codicibus prior litera A notabitur, alter litera B.

[2] Cod. Esc. *φευγωπλερωτός*.

[3] B, *ἐρευσαν*.

[4] A, *λῆξιν*.

[5] B, *τὸ λαμβάνειν*.

[6] Cf. Boisson. *Anecdota græca*, t. I, p. 81.

[7] *δοκῶ* cod. Par. et supra *δοκῶν*.

[8] *βρέφος* pro *μένειν* cod. Paris. ex corr.

[9] A, *ἀφίπλαι*.

[10] *συνέξεις δακτύλῳ* cod. Paris. *συνδέξης* cod. Esc. A.

[11] S. Luc. XII, 18.

[12] Habent codex alter Esc. R.-III-17, et cod. Par. fol. 234 r° qui omittit *καὶ μείζ. οἰκ.*

[13] Esc. *σκανάκην*.

LXIX. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Χρυσοστόμου[1].

Θανὼν μάκαρ ζῇς, τοῦτο τῆς ἀσαρκίας[2].
Γραφεὶς πάλιν, ζῇς· τοῦτο τῆς εὐτεχνίας[3].
Ἀλλ' οὐχὶ καὶ πνεῖς, τοῦτο τῆς ἀσιτίας·
Καὶ θαῦμα πῶς ζῶν οὐδὲ μικρὸν γοῦν[4] πνέεις.

LXX. Ἕτεροι[5].

Ἂν ἐξ ὕλης γράφωσι καὶ[6] τοὺς ἀγγέλους,
Τί καινὸν εἰ γράφουσι καὶ σὲ ταῖς ὕλαις;
Εἰ δ' οὐχὶ καὶ πλέρυγας ἀγγέλου φέρεις,
Μᾶλισθα νικᾷς ἐξ ὕλης τοὺς ἀγγέλους.

LXXI. Ἕτεροι[7].

Σκιὰν[8] σκιᾶς ἔγραψας, ὦ χεὶρ ζωγράφου·
Σκιὰ γὰρ ἦν τὸ σῶμα τοῦ Χρυσοστόμου,
* Λεπτυνθὲν ὡς ἄσαρκον ἐξ ἀσιτίας·
Καὶ θαῦμα τοῦτο πῶς σκιὰν σκιᾶς γράφεις.

LXXII. Ἕτεροι[9].

Οὐ θρύψις[10] ἐν σοὶ καὶ χλιδῆς ὄγκος, πάτερ,
Καὶ χρὼς περιττὸς, καὶ λιβὰς, καὶ σαρκία.

[1] In cod. alter. Escur. R.-III-17 qui omittit *μεγάλου*. Cod. M. fol. 102 : *Εἰς τὸν ἅγιον Ἰω. τὸν Χρυσόστομον.*

[2] Supra XXXII, 1 : *Τὴν ἀγγελικὴν ἀσαρκίαν.*

[3] Cod. Esc. A εὐτεκνίας.

[4] Cod. Esc. B *οὖν*. Cod. M. omittit.

[5] *Εἰς τὸν αὐτόν* cod. Esc. R.-III-17, et cod. M. fol. 102.

[6] *καί* deest in codd. Escur. Addidi metri causa.

[7] *Εἰς τὸν αὐτόν* cod. Esc. R.-III-17, et cod. M. fol. 102.

[8] Hi duo versus infra LXXXI, 1, et cod. Flor. fol. 289 r°.

[9] *Εἰς τὸν αὐτόν* codex Escurial. R.-III-17.

[10] *Θρύψεις* cod. Esc. B.

Τὸ γὰρ φυσικὸν ἐξελέπλυνας[1] πάχος
Σκληραῖς ἀγωγαῖς ἐμβριθῶς[2] ἀποξέσας.

LXXIII. Ἕτεροι[3].

Ὡς ὄργανον ζῶν καὶ λαλοῦν ἄπνουν δέρας,
Χρυσοῦν τε[4] τυγχάνοντα Χρισ/οῦ σε σ/όμα,
Καὶ ζῶντα καὶ θανόντα καὶ γεγραμμένον
Ἔδειξεν ὠχρὸν ἀκριβῶς ἡ λεπ/ότης.

LXXIV. Εἰς τὰ μύρα τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου[5].

Νεκρὸς μυρεψὸς μὴ φθονῶν σοι τῶν μύρων
Προῖκα, ψυχή, καλεῖ σε καὶ πόρνη δράμε·
* Κἂν γὰρ ὁ Σατὰν ὡς Ἰούδας γογγύσῃ,
Τί πρὸς σὲ πανσίκακον[6] ἀντλοῦσαν χάριν;

LXXV. Εἰς τὴν ἀπὸ μαρμάρου σ/ήλην τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου[7].

Λίθος πονηθεὶς εἰς γλυφὴν σ/εφανίτου
Τὸν εἰς πόνους ἄκαμπτον ἐμφαίνει τόνον[8]·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς ἐντυποῦσθαι ταῖς χρόαις
Τὸν εἰς βάθος φέροντα σαρκὸς τὰς ξέσεις.

LXXVI. Ἕτεροι[9].

Ἔμπνους ὁ μάρτυς καὶ δοκῶν ζῆν ἐκ λίθου[10].

[1] Cf. cod. Par. LXIV, 11.

[2] *ἐμβρυθῶς* cod. Esc. A.

[3] *Εἰς τὸν αὐτόν* cod. Esc. B.

[4] *δέ* cod. Esc. B.

[5] Iterum fol. 82 v° sine Δημητρίου, et cod. Par. 195 v°: *Εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ μάρτυρος Δημητρίου ἐγκόλπιον.*

[6] Cf. cod. Flor. CII, 20.

[7] Iterum fol. 82 r° cum voce *Γεωργίου* quæ deest in A. Habent etiam cod. Esc. R.-III-17 : *Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου*, et cod. Par. fol. 65 v°: *Εἰς τὸν μέγαν Γεώργιον ἐκ λίθου πεποιημένον.*

[8] Esc. A *ἐμφαίνων τόκον*. God. Esc. B *ἐμφαίνων τόνον*. Cod. Esc. C *ἐμφαίνων πόνον*.

[9] Iterum fol. 82 r°. Cod. Fl. fol. 99 v° et Esc. R.-III-17 : *Εἰς τὸν αὐτόν.*

[10] *ἐκ λίθων* cod. Flor.

Πλὴν ἀλλὰ σιγᾷ, τὸν γὰρ ἐν λόγοις τόνον[1]
Τοῖς μαρτυρικοῖς ἐξέλυσε καμάτοις.
Τὸ γοῦν σιωπᾶν ζῶντα τὸν μέγαν μέγα.

LXXVII. Ἕτεροι[2].

Τοῦ μαρτυρικοῦ σώματος τύπον μόνον
Τοῖς ἐγκοπεῦσιν οἶδεν[3] ἡ τέχνη ξέειν·
* Τὴν ἔνσλασιν δὲ τῆς ψυχῆς οὐκ ἰσχύει[4]·
Θᾶττον γὰρ ἀνέπνευσεν[5] ἐκ τέχνης λίθος.

LXXVIII. Ἕτεροι[6].

Τοῦ μάρτυρος[7] τὸ σῶμα καρπὸς ἐκ λίθων
Τῷ δημιουργῷ τῆς σοφῆς τεχνουργίας·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τῆς γονῆς πάντων χάριν
Μὴ τεκνοποιεῖν τῷ θεῷ καὶ τοὺς λίθους.

LXXIX. Εἰς εἰκόνα τῶν ἁγίων μ' μαρτύρων κοσμηθεῖσαν παρὰ Ἀθανασίου μοναχοῦ[8].

Τὰς χεῖρας ὑμῶν τῷ ψύχει παρειμένας
Ἀθανασίου ψυχικὴ θάλπει ζέσις,
Ὡς τῆς[9] πρὸς αὐτὸν ἀνταμοιβῆς ἀξίως
Τεταμένας ἔχοιτε πρὸς τὸν δεσπότην.

[1] τόνον ex cod. Esc. B; codd. al. habent τόκον.
[2] Iterum fol. 82 r°. Cod. Esc. R.-III-17 : Εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον.
[3] εἶδεν cod. Esc. R.-III-17.
[4] οὐ δεικνύει codex Escur. B.
[5] Cod. Esc. A ἂν ἔπνευσεν. Conf. infra XCIII, 4.
[6] Cod. Esc. R.-III-17 : Εἰς τὸν αὐτόν. Cod. Flor. fol. 99 v° : Εἰς εἰκόνα λιθίνην τοῦ μεγάλου Γεωργίου.
[7] Cod. Esc. A Οὐ μάρτυρος.
[8] Cod. Esc. R.-III-17 qui omittit μαρτύρων et παρά.
[9] ὥστε cod. Esc. A.

LXXX. Εἰς τὴν ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν.

Σκιὰν[1] σκιᾶς ἔγραψας, ὦ χεὶρ ζωγράφου.
Σκιὰ γὰρ ἦν τὸ σῶμα τῆς Αἰγυπτίας·
* Ἢ μᾶλλον ὡς ἂν ἀκριβώσω τὸν λόγον,
Ἀπὸ σκιᾶς ἔγραψας ὑλικὸν πάθος.

LXXXI. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχισ|ρατήγου[2].

Εἰ σωμάτων μίμησιν ἡ τέχνη γράφει,
Τοῦτο γραφικὴ, τοῦτο καὶ φύσιν ἔχον·
Καινὸν γὰρ οὐδὲν ζωγραφεῖν ὕλην ὕλῃ·
Ὅταν δὲ καὶ[3] νοῦν καὶ πυρὸς φλόγα γράφῃ,
Καὶ πνεῦμα καὶ φῶς ἐν βραχεῖ περιγράφῃ[4],
Τέρας βλέπων θαύμαζε τὴν τέχνην, ξένε.

LXXXII. Εἰς ἑτέραν εἰκόνα τοῦ ἀρχισ|ρατήγου.

Καὶ[5] πνεῦμα καὶ φῶς καὶ πυρὸς μένος φλέγον,
Ὡς πνεῦμα τὸν νοῦν, ὡς δὲ φῶς τὴν καρδίαν
Ἀναψύχον[6] φώτιζε καὶ ῥύθμιζέ με,
Καὶ τῶν παθῶν μου τὴν κακὴν ὕλην φλέγε.
Τὴν πίστιν ἀθρεῖς, τὸν χρυσάργυρον βλέπεις·
Τί λείπεται γοῦν εἰς τιμὴν τῆς εἰκόνος;
Ὁμώνυμός σοι τὴν τιμὴν πρωτοσ|ράτωρ[7]
Δουκᾶς ὁ Γλαβᾶς[8] ἐκ ψυχῆς τάδε γράφει[9].

[1] Cf. supra LXXI, 1, et cod. Flor. CCXLIII ubi hi duo versus.

[2] Cod. Esc. R.-III-17.

[3] Cod. Esc. B sine *καί*.

[4] Hic versus deest in cod. Esc. A.

[5] In Catalog. meo codd. Esc. p. 42, ex quo addidi *καὶ* ante *πνεῦμα*. Titulus est: *Εἰς τὸν ἀρχισ|ράτηγον Μιχαὴλ, ἐκ προσώπου τοῦ πρωτοσ|ράτωρος.*

[6] Al. male *ὡς ἀναψύχον*. Dele *ὡς* in Catal. meo.

[7] Cod. male *πρωτοσ|ράτωρ*.

[8] Cod. Γαβλᾶς et in marg. Γλαβᾶς.

[9] Al. ταῦτα pro *τάδε*.

* LXXXIII. Εἰς τὴν ὑπέραγνον Θεοτόκον.

Ἐπεί με νεκρὸν εὑρεθέντα, παρθένε,
Ταῖς αἱματηραῖς ἐκροαῖς τῶν ἐντέρων
Αὐτὴ καθαρῶς ἐξανέσπησας πάλιν,
Τεκοῦσα Χριστὸν τῆς πονοῦς τὸν ἐργάτην,
Τὸ σύνθετόν μοι λύτρον εὐμενῶς δέχου,
Μὴ τῆς ἀμοιβῆς ἀλλὰ τοῦ πόθου χάριν,
Καὶ τῆς ψυχῆς τὴν ῥῶσιν ἐγκαίνιζέ μοι,
Τοῦ σώματος τηροῦσα τὴν εὐεξίαν.
Κωνσταντίνος σοὶ Ταρχανειώτης[1] Δούκας
Κομνηνοφυὴς καὶ Γλαβᾶς τάδε γράφει.

LXXXIV. Εἰς ἐπιπλον πρὸς τὸν μέγαν Νικόλαον[2].

Ἐπεὶ τὸ σὸν πρόσωπον αἰδοῦμαι βλέπειν,
Δοξάζεται γὰρ ὡς τὸ Μωσέως πάλαι,
Δέχου παραπέτασμα, καὶ γνώριζέ μοι,
Πάτερ, σεαυτὸν ἀπὸ τῶν τερασπίων.

LXXXV. Εἰς[3] βῆμα ναοῦ, ἔνθα ἦν ἡ Θεοτόκος καὶ παρίσταντο ἄγγελοι.

* Τὸν ἔμψυχον βλέπω σε τοῦ ζῶντος λόγου
Θρόνῳ[4] βασιλὶς ὁ γραφεὺς καθιδρύσας
Ἐνῆκε μικροῦ συσπολὴν τοῖς ἀγγέλοις,
Μὴ σφαῖραν ἡμίτμητον[5] οὐρανοῦ βλέπω.

[1] De Tarchaniota Glaba confer. Pachymer. t. II, p. 12.

[2] Εἰς βηλότυρον τῷ μεγάλῳ Νικολάῳ cod. Par. fol. 245 v°. De voce βηλότυρον, quæ leg. βηλόθυρον, vid. Ducang. (*Glossar. med. et inf. græcit.* s. h. v.) qui sub voce Ἔπιπλα dicit : « Ἔπιπλον pro velo quo conteguntur *Sacra dona* usurpat Symeon Thessalon. : Καὶ οἱ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ ἱερὸν κατέχοντες ἔπιπλον. »

[3] Cod. Par. fol. 246 v° qui hunc titulum habet : Εἰς βῆμα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

[4] Leg. θρόνον, βασιλίς. Ὅ.

[5] Cf. cod. Flor. LXIX, 1.

LXXXVI. Εἰς λίθον κρύον, ἐν ᾧ ἦν γεγλυμμένη ἡ δεσποτικὴ εἰκών[1].

Ὕδωρ ὁ λίθος οὗτος[2], οὐκ ὄντως λίθος·
Πήγνυσι δ' οὖν καὶ τοῦτον εἰς λίθου φύσιν
Ὁ πηγνὺς εἰς κρύσταλον ὑδάτων χύσιν[3],
Μήπως ὁ λίθος[4] ἐκλυθεὶς ὑποῤῥέῃ[5].

LXXXVII. Εἰς τὸν αὐτόν[6].

Ἀμήχανον μέν ἐστιν εἰς ὕδωρ γράφειν[7]·
Πλὴν ἔνθα Χριστὸς, εὐχερὲς καὶ τὸ ξέειν[8].
Ὕδωρ γὰρ ἦν ὁ λίθος, ἀλλ' ἐξετράπη
Τὴν δεσποτικὴν εὐλαβηθεὶς εἰκόνα.

LXXXVIII. Εἰς ξύλινον πανηγιάριον[9].

Βρῶσιν[10] γεωργηθεῖσαν ἐκ γῆς ἀσπόρου
Τρυφὴν ἔχων ἄῤῥευστον ἐν μέσῳ[11] ξύλου
Τὸν ἐν ξύλῳ θάνατον οὐκέτι τρέμω·
Ζωὴ[12] γὰρ ἐστὶν ἡ κρεμασθεῖσα ξύλῳ.

[1] In Catalog. meo, p. 40 cum hoc titulo : *Εἰς λίθον σφαιροειδῆ κρύον, ἐν ᾧ ἦν ἐγγεγλυμμένος ὁ δεσποτικὸς τύπος.* Cod. Par. 64 v° : *ἐγλυμένος ὁ δεσπότης Χριστός.* Cod. Fl. 108 v° : *Εἰς λίθον λευκὴν ἔχουσαν τὸν Χριστόν.* In cod. Vat. 1126, 207 v° : *Τοῦ αὐτοῦ εἰς σπέκλον λίθον ἐν ᾧ ἐγγεγλυμμένη ἡ ζωηφόρος εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ.* Fabric. t. VIII, p. 624 vet. ed.

[2] Sic leg. in Catal. meo pro *ὄντως, οὐχ οὗτος.*

[3] *Φύσιν* cod. Esc. B.

[4] Cod. *τύπος* ex corr.

[5] *διαῤῥέῃ* cod. Esc. B.

[6] *Εἰς τὸ αὐτό* cod. Par. 65 r°, cod. Flor. 108 v°.

[7] De hoc proverbio cf. quæ scripsit Boisson. ad Sophocl. t. II, p. 392. German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 114 r° : *Τῆς καθ' ὑγρῶν γραφείσης ποτὲ δεσποτικῆς τριημέρου ταφῆς καὶ τῆς ἀναστάσεως.*

[8] *τοξέειν* cod. Esc.

[9] Cod. Paris. fol. 251 v° : *Εἰς σταύρωσιν.*

[10] Cod. Esc. male *ῥῶσιν.*

[11] In cod. Par. prius erat *ἐν μέσοις.*

[12] Hic versus deest in cod. Esc.

* LXXXIX. Εἰς τὸ αὐτό [1].

Ἐξ οὐρανοῦ τὸν ἄρτον ἐνθάδε βλέπων
Κυναρίου πρόσελθε πεινῶντος δίκην,
Ὡς ἂν μετασχὼν τῶν ἀπ' αὐτοῦ ψιχίων [2]
Λιμὸν φύγῃς, ἄνθρωπε, τὸν ψυχοφθόρον [3].

XC. Τῷ Δομεστίκῳ [4].

Νοσοῦντι δεινῶς καὶ τροφῆς χρῄζοντί μοι
Λεπτῆς, μαλακῆς, δυσπορίστου [5], νοστίμου
Χρυσοῦν δίδου φάρμακον ὁ χρυσοῦς γίγας [6],
Ὡς ἂν Γαληνὸς εὑρεθῇς ἐν ὁπλίταις.
Εἰ δ' ἀργυροῦν ἔμπλαστον [7] ἁβρῶς εἰσφέροις [8],
Ἄρης τὸν Ἑρμῆν ὄψεται λευκόπτερον [9].

XCI. Τῷ ἀνεψιῷ τοῦ αὐτοκράτορος τῷ Παλαιολόγῳ, ὅτε ὑπέσχετο τῷ Φιλῇ οἶνον δώσειν καὶ ἵππον.

Ἐγὼ [10], στρατηγέ, τὸν μὲν ἔμπροσθεν χρόνον
Ἑκὼν ἄκων ἔστεργον οἷς εἶχον πόνοις·
Τί γὰρ ἔδει πράττειν με τὸν πένητά σου,
* Στυγὸς πονηρᾶς εὑρεθείσης τῆς τύχης;

[1] Εἰς δίστιχον cod. Par. fol. 251 v°.

[2] ψυχίων cod. Esc.

[3] Cod. Esc. ψυχοτρόφον. Vid. Cod. Flor. LIX, 3.

[4] Τῷ μεγάλῳ Χαρτουλαρίῳ τῷ Φιλῇ cod. Par. fol. 252 r°.

[5] Anon. *De virtute*, cod. Par. 2075, fol. 186 r°: Ἃ δὲ καὶ πρὸ τῶν δυσπορίστοτέρων τε καὶ πολυτελεστέρων καὶ χαλεπωτέρων ἐν τοῖς τοιούτοις αἱρεῖσθαι.

[6] Cf. infra CCXIII, 239.

[7] ἔμπλαστρον cod. Par.

[8] εἰσφέρεις cod. Par. et supra — οις.

[9] Cod. Flor. CCXXII, 38 : Λευκόπτερος ἄγγελος. Unde λευκοπτεροφόρος ap. Meliten. 335 : Καὶ κύκνοι μακροτράχηλοι καὶ λευκοπτεροφόροι, quæ vox addenda lexicis.

[10] Cf. cod. Par. CVII, 1 et 2, ubi hi duo versus, cum varietate οὓς εἶχον πόνους.

Ἐπεὶ δὲ τὴν σὴν εὐτυχῶς εἶδον Φύσιν [1],
Ὡς ἡλίου προλαμψιν [2], ὡς πνοῆς χύσιν,
Αἰσθάνομαι ζῶν καὶ τὸ σὸν κάλλος βλέπων,
Ὁ τὴν Ἀερμὼν [3] ἐξενίκησε δρόσον·
Τὰς μὲν γὰρ ὀφρῦς τόξα [4] γαληνης κρίνω,
Δι' ὧν ὁ βαρὺς τῆς ψυχῆς λήγει κλύδων [5],
Τὸν ἵμερον δὲ τῆς βολῆς τῶν ὀμμάτων
Παλίμβιον [6] φῶς καὶ διόπλραν [7] ἐλπίδων·
Τὰς χάριτας δὲ τῆς ῥινὸς καὶ τῶν γνάθων,
Αἷς ἡ Φύσις ἔβαψεν εὐχροίας ῥόδον,
Ἔαρ μετὰ χειμῶνα, φῶς μετὰ σκότος,
Ὄμβρον μετ' αὐχμὸν, καὶ σθένος μετὰ νόσον.
Ὁρῶν δὲ φαιδρὰς τὰς ὑποχρύσους [8] τρίχας,
Ἃς τὸ γλυκὺ πρόσωπον ἀκμάζον φύει [9],
Καὶ τῆς κεφαλῆς τὴν ἐπανθοῦσαν κόμην,
Ὡς ὑπὸ σειραῖς εὐφυῶς ἡρμοσμέναις,
Πρὸς ὕψος ἐκ γῆς εὐθέως ἀνάγομαι.
* Ὁ δὲ ξένος ζέφυρος, ὃν πνεῖ τὸ σῶμα,
Ψυχὴν ἀτεχνῶς ὀργανοῖ μοι δευτέραν,
Καὶ νεκρὸς ὢν ἀντικρυς ἐμπνέω πάλιν,

[1] Idem versus in cod. Par. CVII, 3.

[2] Hanc vocem ignorant lexica; sed fort. leg. πρόσλαμψιν. Cf. infra CCXIII, 205.

[3] Psalm. CXXXII, 3 : Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ad hunc locum Caten. Patrum, cod. Paris. 139, fol. 395 r° : Ὄρη Σιὼν οἱ τὰ ὑψηλὰ σκοπεύοντες ἅγιοι ἐφ' οἷς καταβαίνει ἡ δρόσος Ἀερμών. Ἀερμὼν δὲ ἑρμηνεύεται ἀποσλροφὴ Θηρίων· Φασὶ δὲ καὶ τὸν Ἰορδάνην ποτὲ ἐκεῖ γεννᾶσθαι· σημαίνει δὲ καὶ τοῦτο τὴν τοῦ ἁγίου βαπλίσματος χάριν· αὕτη γὰρ δεῖ καταβαίνει ἐπὶ τοὺς ἁγίους καὶ δι' αὐτῆς γίνεται ἡ ἀποσλροφὴ τῶν νοητῶν Θηρίων.

[4] Cf. cod. Par. CCXIII, 9.

[5] Cf. cod. Flor. CXCVIII, 203.

[6] Cod. Par. VI, 1.

[7] Cf. cod. Par. LV, 16.

[8] Tzetz. *Antehom.* 119 : Τρίχες χρυσόχροι. *Ibid.* 127 : Τρίχες ἐλίχρυσοι.

[9] *De animal.* 1310 : Φασὶν ἰατροὶ καὶ ψιλοῖς τρίχας φύειν.

Καὶ λαμβάνω πλέρωσιν[1] εἰς λόγους νέαν.
Κουφίζομαι δὲ πρὸς τὰ μέτρα τῶν σλίχων,
Ἐν οἷς περικροτῶ σε τὸν γίγαντά μου·
Σὺ δὲ χρυσοῖς βρόχοις με συσφίγγεις φθάνων,
Οὓς εὖ γε ποιῶν ταῖν χεροῖν διαπλέκεις,
Ὅταν ἴδοις ἕτοιμον εἰς ῥῆξιν βίου.
Ὁ γὰρ φθόνος μάχαιραν ἠκόνησέ μοι
Πικρῶς ἀπειλῶν τὴν σφαγὴν τῆς καρδίας·
Εὗρόν γε μὴν καὶ σίμβλον ἐκ τῶν πραγμάτων
Ἐν τῷ πρυτανείῳ σε τῆς οἰκουμένης.
Ἐμοὶ γὰρ αὐτὸς δωρεῶν βλύζεις μέλι,
Χυμοὺς ἀναιρῶν μυσλικῆς καχεξίας,
Κἂν, ὥσπερ εἰκὸς, ἡ γλυκύτης ἀλγύνῃ
* Τοὺς ἐξ ἀφανοῦς δυσφοροῦντας ἰκτέρου.
Εὗρον δὲ καὶ σωτῆρα καθ' Ἱπποκράτην,
Χαυνοῦντα πολλῶν συμφορῶν οἰδήματα.
Σὺ καὶ τὸ θαῤῥεῖν τοῖς ἐμοῖς δίδως λόγοις,
Ὦ νοῦ βραβευτὰ καὶ καλῶν ἔργων φύσις·
Δίδου μὲν οὖν τὸν οἶνον ἐκ τῆς ἀμπέλου
Συχνὸν, καθαρὸν, ἀπὸ τῆς πρώτης ῥύμης,
Μή τις λάθῃ κάπηλος ἐγχέας ὕδωρ
Τοῖς τῶν σλαφυλῶν ἐκθλιβεῖσι σλεμφύλοις[2],
Κἀντεῦθεν ἡμῖν εὑρεθῇ πᾶς ὀξίνης,
Προδοὺς τὸ θερμὸν τῆς κλοπῆς τῇ συγχύσει·
Δίδου δὲ καὶ[3] ἵππον ἐκ τῆς ἀγέλης,
Ὃν πρὶν μὲν ἐξήλαυνεν[4] ἱππότης μέλας·

[1] Infra CCXIII, 11 : Οὐχὶ παρευθὺς ἐπλερώθη τοῖς λόγοις. Cod. Par. LXI, 10 : Τὰς τοῦ λόγου πλέρυγας ἀνεὶς ἐκτάδην. Ibid. X, 24 : Πτερωτὸν τὸν λόγον.

[2] Cod. Esc. ταῖς — σλεμφύλλοις.

[3] Deest syllaba. Leg. δίδου δὲ καὶ τὸν ἵππον.

[4] Tryphiod. 105 : Ἐλαυνέμεν ἵππιος Ἄρης.

TAYLOR INST. OXFORD

Νυνὶ δὲ λαμπρῶς Ὑρκανῶν[1] τρέφει[2] χλόη,
Κἂν ᾖ γέρων ἐκεῖνος, εὖγε τῆς τύχης!
Καὶ γὰρ ὁ νωθρὸς καὶ χελωνόπους[3] νέος,
Καρηβαριῶν[4] καὶ περιπλαίων βάδην,
* 55 Καὶ τὴν παλαιὰν αἰσχύνων παροιμίαν,
Ἡ τοῖς νέοις δίδωσι τὴν κρείττω πράσιν,
Τὰς ἀγέλας πείθει με τῶν πώλων κρίνειν,
Ἥλιε καὶ γῆ, καυθαρίδας ἁπλέρους,
Αἳ κοπρίας γέμουσι καὶ δυσῳδίας.
60 Ναὶ ναὶ δίδου τὸ κτῆνος, ἐν τάχει δίδου,
Καὶ δεῖξον ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἔργων πλέον,
Ὡς οὐδέπω τέθνηκεν ὁ πρωτοσπράτωρ,
Οὗ κρεῖττον οὐδὲν οἶδεν εἰς γῆν ὁ χρόνος·
Σὸς γὰρ ἐγὼ σὸς, ἀλλὰ πιπλέτω φθόνος,
65 Τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀσφαλὴς καλλιγράφος[5].

* XCII. Εἰς τὴν ἐν Βλαχέρναις ἐν λίθῳ Θυσίαν τοῦ Ἀβραάμ[6].

Ὁδός τις ἦν ὁ λίθος οὗτος, οὐ λίθος,
Καθ' ἣν ὁ πατὴρ Ἀβραὰμ τῷ φιλτάτῳ
Τὴν δεξιὰν ὥπλισεν εἰς καινὸν φόνον.
Ἡ τρίβος οὖν εἰς λίθον εὐθὺς ἐτράπη,

[1] De Hyrcaniæ feracitate et temperie cf. Strabon. lib. II, p. 72 et seq.

[2] Al. τρέχει.

[3] Hanc vocem ignorant lexica, quibus addam Σκαμβόπους, Theod. Lasc. cod. Par. suppl. 472, fol. 93 r°: Σκαμβόπους τε καὶ λειόπελμος.

[4] Conf. cod. Vat. XIII, 10.

[5] Theodor. Lascar. cod. Par. 3048, 51 r°: Καλλιγραμμία πολλὴ τούτοις ἐπενδύει με. Id. ibid. 65 v°. Theodor. Stud. cod. Par. 891, fol. 32 r°: Ἡ τὸ ἀνάγνωσμα ἢ τὸ καλλιγράφημα. Id. fol. 55 r°: Ἐργοχειρίδια καὶ καλλιγραφήματα, τροπαρίσματα καὶ μελουργήματα, ἀναγνώσματα καὶ λογοτριβήματα καὶ λογοφορήματα καὶ προτιμήματα.

[6] In codice Paris. fol. 67 r°. In codice Flor. fol. 110 r°, ubi ἐγλυμμένην pro ἐν λίθῳ.

Καὶ πήγνυσι τὸν ἄνδρα νεκρά τις Φύσις,
Μὴ τέκνον ἁπλοῦν ἐν βραχεῖ[1] Θύσῃ φθάσας.

XCIII. Εἰς τὴν ἐν λίθῳ πεποιημένην Φιλοξενίαν τοῦ Ἀβραάμ[2].

Ὁ λίθος οὗτος ἀντὶ πάντων τῶν λίθων
Βοᾷ σιωπῶν, ὡς Θεὸς καὶ τοῖς λίθοις
Δίδωσιν, ὡς εἴρηκε σοὶ, παῖδας κύειν[3].
Μὴ γὰρ ἀναπνεῖν Ἀβραὰμ οὐκ ἰσχύεις;

XCIV. Εἰς τὴν αὐτήν[4].

Ἐχρῆν ἀτεχνῶς ἐκμαθεῖν καὶ τοὺς λίθους
Τὴν ἱστορικὴν Ἀβραὰμ ἁπλαστίαν[5].
Οὐκοῦν ὁ πανὼν ζωγραφεῖ ταύτην λίθος,
* Ἐνθεὶς ἑαυτῷ καὶ πανοὴν πεπηγμένην.

XCV. Εἰς τὴν αὐτήν[6].

Πεισθεὶς ὁ πατὴρ Ἀβραὰμ τῷ πρὸ χρόνων
Εἰπόντι κινεῖν πρὸς γονὴν καὶ τοὺς λίθους,
Νῦν εἶδεν ὡς καὶ τοῦτον εἰς ξένην Φύσιν
Ὁ καινοποιὸς ἐξεπέτρωσε χρόνος.

XCVI. Εἰς τὴν αὐτήν[7].

Θαυμαστὸν οὐδέν ἐστιν εἰ ζῶν μὴ πνέει
Φονῶν ὁ πατὴρ Ἀβραὰμ τῷ φιλτάτῳ·
Τοὺς γὰρ δι' αὐτὸν τὸν Θεὸν παιδοκτόνους[8]
Οὐκ ἔστιν εἰκὸς πνευστιᾶν ὡς ἐν μάχῃ.

[1] *De animal.* 915 : Καὶ τῶν διωκτῶν ἐν βραχεῖ κατισχύει.
[2] Εἰσλοαυτό cod. Par. 66 r°.
[3] Matth. III, 9. Luc. III, 8.
[4] Εἰσλοαυτό cod. Par. 66 r°.
[5] Vox addenda lexicis.
[6] Εἰσλοαυτό cod. Par. 66 v°, cod. M. fol. 140.
[7] Εἰσλοαυτό cod. Par. 66 v°.
[8] Cod. Flor. CCXIII, 65.

XCVII. Εἰς τὴν αὐτήν [1].

Ἔδει παρεῖναι καὶ τὸν ἄψυχον λίθον
Μάρτυρα τοῦ σοῦ πρὸς θεὸν, πάτερ, πόθου.
Σιγᾷ μὲν οὖν ὡς λίθος· ἐκ δὲ τῶν τύπων
Κῆρυξ ἀτεχνῶς ἐν ψυχῇ ζῶν εὑρέθη.

XCVIII. Εἰς τὴν αὐτήν [2].

Μὴ, μὴ, θεατὰ, μὴ παρέλθῃς τὸν λίθον
* Ὡς λίθον ἁπλῶς· οὐδὲ γὰρ ὄντως λίθος,
Ἀλλὰ [3] πνοῆς ἄδηλον ἐγχέας τόνον,
Γλυφῆς χάριν ἔδειξεν ἐψυχωμένην [4].

XCIX. Εἰς τὴν αὐτήν [5].

Γεωγραφικὴν ἐκμαθὼν συμμετρίαν
Ἑρμογλυφικὴν ἔσχεν εὐαρμοστίαν
Ὁ μυσταγωγὸς τῶν καλῶν οὗτος γέρων·
Οὐδὲν [6] γὰρ εἰς ἄρρυθμον ἐξέστη πλάσιν.

C. Εἰς τὴν αὐτήν [7].

Τὸν Ἀβραὰμ ὁ λίθος ὡς ὄρος φέρει
Καὶ θαυματουργεῖ ζῶντα μικροῦ δεικνύων·
Εἰ μὴ γὰρ [8] ἰδὼν ἄγγελον συνεστάλη,
Δρομεὺς ἂν ἦν ἀντικρυς ὁ πρέσβυς γίγας.

[1] Εἰσταυτό cod. Par. 66 v°.
[2] Εἰσταυτό cod. Par. 66 v°. Εἰς τὸν Ἀβ. cod. Flor. III. Ὅμοιοι cod. M. f. 141.
[3] Fort. Ἀλλ' ὁ.
[4] ἐμψυχωμένην cod. Esc.
[5] Εἰσταυτό cod. Par. 67 r°.
[6] οὐδέ cod. Esc.
[7] Εἰσταυτό cod. Par. 67 r°. Ὅμοιοι cod. Mon. fol. 141.
[8] γάρ om. cod. Par.

CI. Εἰς τὴν αὐτήν [1].

Ὁ λίθος εἰ ζῇ καὶ δοκεῖ τάχα πνέειν,
Τῆς Ἀβραὰμ καὶ τοῦτο θαυματουργίας·
Μὴ τάχα κρυπτὴν ἐξ Ἐδὲμ χέας δρόσον,
Ἥμειψε τὴν [2] ἄτεγκτον εἰς ἔμπνουν φύσιν.

CII. Εἰς τὴν αὐτήν [3].

Τί τοῦτο; βαβαί, ζῶσι μικροῦ καὶ λίθοι
* Καὶ πνεῖ τὰ νεκρά· τὰς γὰρ ἐμφάσεις βλέπεις.
Εἰ δ' οὐκ ἔχει κίνησιν ἢ λόγου κτύπον,
Μᾶλλον, θεατά, ζῶντα νεκρὰ θαυμάσεις.

CIII. Εἰς τὴν αὐτήν [4].

Ναὶ, ναὶ, πάτερ, ξένιζε καὶ τοὺς ἀγγέλους
Μόσχον σιτευτὸν ὡς Φιλόξενος [5] θύσας·
Καὶ γὰρ τὸν ἀμνὸν τοῦ θεοῦ προδεικνύεις,
Ὃς ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σφαλέντων καὶ ξένων
Ἐκὼν ἀπαχθεὶς ὡς κακοῦργος ἐσφάγη.
Ἐχρῆν δὲ καὶ φαγόντος ἄρτον ἀγγέλου,
Ἄῤῥευστον ἡμᾶς βρῶμα σαρκὸς ἐσθίειν.
Τίς οὖν θεωρῶν μὴ ξενίζοι [6] τοὺς ξένους;

CIV. Εἰς τὸν ἐπὶ τραπέζης μυστικὸν δεῖπνον [7].

Τοῦ δεσπότου δειπνοῦντος οὐδαμοῦ κτύπος,

[1] Εἰσλοαντό cod. Par. 67 r°, cod. Flor. III. In cod. M. fol. 141 : Ὅμοιοι.

[2] ἡμειψεν εἰς ἀτ. εἰς cod. Esc.

[3] Εἰσλοαντό cod. Paris. 67 r°, cod. Flor. III. In cod. M. Ὅμοιοι.

[4] Εἰς τὴν φιλοξενίαν τοῦ Ἀβραὰμ cod. Par. fol. 205 r°.

[5] Unde verbum φιλοξενίζω in *Spicil. Roman.* t. II, p. 128 : Ὡς ἄνθρωποι ἦλθον πρὸς αὐτὸν ὡς φιλοξενισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

[6] ξενίζῃ cod. Esc.

[7] Εἰς μυστικὸν δεῖπνον ἐν τραπέζῃ μονῆς cod. Par. fol. 205 r°.

Εἰ δὲ θρασυνθεὶς ὁ προδώσων ἐσφάλη,
Τῆς ἀνοχῆς θαύμαζε τὸν σὸν δεσπότην[1],
Ὃς οὐδ' ἐπ' αὐτῷ δυσφορεῖ τῷ δυσλρόπῳ,
Μὴ τοὺς μαθητὰς τῇ τραπέζῃ συγχέῃ·
Σὺ δὲ βλέπων, βέλτισλε, μιμοῦ τὸν τύπον,
* Κἂν τοῖς ταπεινοῖς συνανεκλίθης φέρε,
Καὶ τὴν σιωπὴν ἐσλιῶ πρὸ τοῦ τρύφους.

CV. Εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν ἁρπαζόμενον, ῥιπλοῦντα δὲ τὴν μηλωτὴν τῷ Ἐλισσαίῳ[2].

Εἰς ἅρμα πυρὸς ἁρπαγεὶς ὁ Θεσβίτης
Παρῆκε νεκρὰν ὡς ὁρᾷς δέῤῥιν κάτω.
Σὺ δὲ, ψυχὴ ταλαινα, πῶς ἄνω φθάσεις
Τὰ νεκρὰ κατέχουσα τῆς ὕλης βάρη;

CVI. Ἔκφρασις εἰς τὸν αὐτόν[3].

Δέχου παρ' ἡμῖν τὸν προφήτην τὸν μέγαν
Ἐκεῖνον αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν Θεσβίτην·
Τὸν πυρφόρον κάτωθεν οὐρανοδρόμον,
Τὸν εἰς ὕλην θνήσκουσαν ἠφθαρτισμένον
Ἕως τελευτῆς καὶ φθορᾶς παγκοσμίου[4],
Τὸν Ἡλιοὺ τὸ θαῦμα τοῦ παντὸς γένους,
Ὃς οὐδ' ἐς αὐτῆς τῆς γραφικῆς τὴν φύσιν
Ἄψυχος εἶναι καὶ σκιώδης ἂν θέλοι,
Σαφῶς δὲ τοῦ ζῆν εὐτυχεῖ τὰς ἐμφάσεις,
* Κἂν ἐξ ὕλης γράφοι τις αὐτὸν ἄψυχου[5].

[1] τὸν διδάσκαλον cod. Par. pro τὸν σὸν δεσπότην.

[2] Εἰς τὴν ἀνάληψιν Ἠλίου cod. Paris. 171 r°.

[3] Εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν codex Flor. 179, et cod. M. fol. 82.

[4] Idem versus cod. Par. VI, 21.

[5] Cod. ἀψύχον.

Ὁρᾷς γὰρ αὐτὸν ἐσκιαγραφημένον,
Καὶ ζῶντα μικροῦ καὶ δοκοῦντά σοι πνέειν·
Ὃς δὴ καθεσθεὶς εἰς λιθόστρωτον[1] θάκον,
Ἐπὶ[2] λογισμῶν εἰς βάθος νενηφότων
(Ὄρος γὰρ ἡ Κάρμηλος ἡ Χωρὴς[3] τόδε)
Τὴν ἐσχάτην ἔοικε προβλέπειν κρίσιν.
Πλὴν πρεσβυτικῆς ἴδε καθέδρας[4] τύπον,
Ὃ νοῦ βεβηκὼς εἰς τὸν ἄστατον βίον·
Ἐν σχήματι γὰρ μετρίως ἀνειμένῳ
Τῆς δεξιᾶς τὸν πῆχυν ὀρθῶς ἱδρύσας,
Καὶ τῆς κεφαλῆς τὴν στροφὴν ἐπικλίνας,
Τῇ κατὰ πυγμὴν συστολῇ τῶν δακτύλων
Ἐκπληκτικῶς[5] ἀνῆκε τὴν εὐώνυμον.
Ἐρείδεται δ' οὖν ἡ παρ' ἀγκῶνι στάσις
Εἰς τὸ πρὸς ἀνάκαμψιν ἠρμένον γόνυ.
Νομίζεται δὲ πρὸς νῶτον[6] τετραμμένος
Τὴν συναγωγὴν τῶν νεφῶν ἔτι βλέπειν
Καὶ συγκαλεῖν τὸν ὄμβρον εἰς τὰς ἐκφύσεις,
Ἴσως δεδοικὼς μὴ σπανισθείη τρύφους.
* Ἐσπείραται γὰρ εὐφυῶς τῇ διφθέρᾳ
Καὶ τὸν ποδῆρη τόνδε συστέλλας ἔχει,
Μή σού τις ἰκμὰς προσρυῇ τῷ κρασπέδῳ.
Πλὴν ἔστιν αὐτῷ καὶ πεφυρμένη κόμη·

[1] Strab. XIV, p. 646 : *Αἱ ὁδοὶ λιθόστρωτοι.* Id. XVII, p. 805 : *Λιθόστρωτον ἔδαφος.* Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 169 v° : *Καὶ λίθος πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἴπερ τόπος τοῦ κρανίου τὸ λιθόστρωτον κέκληται.* Id. fol. 170 v°. Philes, *De animal.* 594 : *Ἐνάντιον δὲ καὶ λιθόστρωτον στέφος.*

[2] Fort. transponendi vers. 14 et 15.

[3] Leg. Χωρήβ.

[4] Cod. *καθίδρας.*

[5] Schol. in Il. Matrang. *Anecd.* p. 416 : *Ἐκπάγλως, ἐκπληκτικῶς.*

[6] Leg. *νότον*, ubi nubes colligi solent.

Τὸ γὰρ ἀτημέλητον[1] ἡ τέχνη γράφει,
Οὔ μήτε κουρὰ, μήτε λουτρὰ καὶ κτένες,
Ἀλλ' οὐδὲ μυρίπνους[2] τὶς ἀσκεῖται χρίσις.
Ὅρα δὲ καὶ ϖώγωνα λευκὸν ἐκτόπως,
Ἢ τοῦ χρόνου σμήξαντος αὐτῷ τὰς τρίχας,
Ἢ τῆς γραφῆς τὸ γῆρας αἰνιξαμένης.
Ἔχει δὲ καὶ ζήλου τι ϑερμοῦ δεικνύειν
Ἡ[3] κατὰ τὸ ϖρόσωπον αὐτῷ σεμνότης·
Τὸ γὰρ ϑυμικὸν ἐκ βάθους ἀναζέσαν
Τῶν ὀμμάτων τίθησι λοξὸν τὸν δρόμον
Ὡς ἀπὸ καπνοῦ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀτμίδος,
Τῶν ϖρεσβυτικῶν συσϛαλεισῶν ὀφρύων.
Ἢ καὶ[4] ϖαρειῶν οὐχ ὁρᾷς ϖῦρ ἐνθάδε,
Καὶ τοὺς ἄτερ καύσωνος ἱδροῦντας ϖόρους;
Ὅταν δὲ τὸν ϖόρπακα τοῦ σϛέρνου βλέπῃς,
(Συνδεῖ γὰρ αὐτῷ τὴν τομὴν τῶν ἀμφίων,
* Μὴ τὸν σϛολισμὸν ἡ ϖνοὴ συναρπάσῃ)
Τῶν ϖραγμάτων ϑαύμαζε τὴν εἰκασίαν.
Ἐγὼ δὲ καὶ τὸ σχῆμα σεμνόν τι κρίνων,
Τὴν ϑαυματουργὸν εὐλαβοῦμαι διφθέραν·
Περιφερὴς γάρ ἐσϛιν αὐτῆς ἡ χνόη,
Κινήσεως δεικνύσα[5] λεπτὰς ἐμφάσεις,
Τῆς ἀρετῆς δὲ τὸν ϖολὺν τρέχων δρόμον
Ὁ Θεσβίτης ἔμεινε γυμνόπους[6] τάχα,
Κἂν ἐμβατῶν ἔκλωσεν ἡ τέχνη βρόχους
Τῶν ϖρεσβυτικῶν ϖελμάτων[7] φεισαμένη,

[1] Adverbium ἀτημελήτως usurpat Ephræmius v. 5594 : Ὁ τοῦδε νεκρὸς ἐν μιᾷ τῶν ἀψίδων Ἀτημ. ἐρρίφη τοῦ σϛαδίου.

[2] Cf. cod. Flor. LXV, 64.

[3] Cod. ἡ.

[4] Fort. ἢ καί.

[5] Cod. δεικνύουσα.

[6] Cf. cod. Flor. CCVIII, 59.

[7] Codex τελμάτων et supra ϖελμάτων.

Μὴ πού τις ὀξὺς ταῦθ' ὑποξέσῃ λίθος·
Οὐ γὰρ φέρει νέκρωσιν ὑλώδους βάρους
Εἰς ἔνθεον γῆν αἰθεροδρόμος[1] φύσις·
Τῆς δὲ σολῆς ἐνταῦθα συνεσταλμένης
Ὅσον μὲν εἰς φῶς τῶν μελῶν ἀνηγμένον[2]
Δοκεῖ τι λευκὸν, οὐδὲ γὰρ ἔχει βάθος·
Ὅσον δὲ βαθὺ τῇ σκιᾷ τῆς διπλόης,
Μέλαν περιτλῶς· οὐδὲ γὰρ φῶς ἐνθάδε·
Γραμμαῖς δὲ λεπταῖς ἀλλὰ καὶ παχυτέραις
Εἰς πᾶν τὸ σαφὲς ὁ γραφεὺς[3] νοῦς ἐξέδυ.
Οὕτω δ' ἂν ἐξῆς καὶ τὸ νῦν ὄρος κρίνοις
* Ὅλα το μηθὲν[4] ὑπὸ τῆς εὐτεχνίας·
Ὁ σκάριφος[5] γὰρ (ἐγκοπεύς τις ἦν τέως)
Ὑπῆρξεν ἑσπὼς εἰς ἀποσπάδας πάγων
Ὡς ἀπὸ βρασμοῦ καὶ τιναγμοῦ[6] καὶ κλόνου·
Εἰκὸς γὰρ αὐτοῦ συντριβῆναι τοὺς λόφους
Τοῖς ὑψόθεν δείμασι κατεργασμένους[7]·
Ἀλλ' οὖ μὲν ἡ χοῦν, ἡ σκιᾶς ἴσχει γνόφον,
Δροσῶδες ἐστὶ, καὶ χρυσῆν βλάστην[8] φύει
Καὶ ζῶντα μικροῦ καὶ χλιδῶντα δενδρία·
Ἐπεὶ φυτουργεῖ[9] καὶ γραφεὺς ὅταν θέλῃ,

[1] Cf. cod. Flor. CLXII, 20. Orac. ap. Piccol. *Sup. à l'Anthol. gr.* p. 174 : *Οὐδ' ἐγὼ αὐτὸς Ἀκτῖσιν συνέχων ἐπικίδναμαι αἰθεροδινῆς.* Hac voce lexica sunt augenda.

[2] Cod. *ἀνηγμένων.*

[3] Pro *ὁ τοῦ γραφέως νοῦς.*

[4] Fort. *ὑλητομηθὲν* pro *ὅλα το μηθὲν.* Sed aliud latet fortasse. Conf. Daniel. II, 34. Jo. Damasc. *In Annunc.* (Opp. t. II, p. 837), supplem. ex cod. Par. 396 : *Χαίροις τὸ ἀλατόμητον ὄρος ὅπερ ἐθεάσατο Δανιὴλ ἀκριβὴς τῶν ὀνειράτων ἑρμηνευτής.* Confer. S. Ephræm. Syr. *Opp.* t. III, p. 530.

[5] Cod. *σκάρυφος.*

[6] Infra CLXXII, 10 : *Καὶ γῆς τιναγμοῖς τὸν νεὼν τεθραυσμένον.*

[7] Fort. *κατηραγμένους?*

[8] Cod. Flor. I, 509 : *Τὴν βλάσλην φύων.*

[9] Cod. Flor. CLVII, 20.

Τὰς τῶν ἐλῶν χάριτας εἰς ὄρη γράφων.
Ὅπου δ' ἄνικμόν ἐστι καὶ λίθος μόνον,
Γόνιμον οὐδέν, οὐδὲ λεπτή τις ποία·
Πλὴν αὐτὸς οὗτός ἐστιν ὁ ζῶν Θεσβίτης,
Ὃς οὐρανοὺς ἔκλεισε, πῦρ κατήγαγεν·
Εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθε πυρίνῳ δρόμῳ,
Ἔδειξε πηγὰς μὴ κενουμένας ὅλως
Τὸν καμψάκην, βέλτιστε, καὶ τὴν ὑδρίαν,
Τῆς αἰσχύνης ἀνεῖλε τοὺς ξυηπόλους,
Τέτμηκε ῥεῖθρα τῇ τομῇ τῆς διφθέρας
Καὶ νεκρὸν ἐψύχωσεν εὐχῆς ἰσχύϊ.
* Νυνὶ δὲ τὸν κόρακα παρόντα βλέπε·
Ἐφίπταται γὰρ ἐστιδσων τὸν μέγαν·
Πλὴν οὔτε κλαγγὴν, οὔτε κρωγμὸν ἐξάγει,
Τάχα δεδοικὼς μὴ ξορυβήσας λάθῃ
Καὶ τὸν λογισμὸν τῷ προφήτῃ συγχέῃ.
Μᾶλλον δὲ σιγᾷ τῆς φθορᾶς κρείττω βλέπων,
Εἰ μηνύειν ξάνατον ἀνθρώποις λόγος
Τὸν φθόγγον αὐτοῦ μαντικὸν δεδειγμένον.
Ἆρ', ὦ πάτερ, τὸ δῶρον οὐ ξαῦμα κρίνεις;

CVII. Εἰς[1] ἐγκόλπιον ἴασπιν ἐν ᾧ ἔστηκεν ὁ προφήτης Δανιὴλ· ἔχει δὲ φλέβας πρασίνους καὶ ἐρυθράς.

Ὁ λίθος ὑγρὸς, ἀλλὰ πῦρ ἔνδον βλέπω.
Στέγει τὸ πῦρ ὁ λίθος, ἡ φλὸξ τὴν δρόσον·
Καὶ ξαυματουργεῖ[2] Δανιὴλ ζῶν ἐν μέσῳ·
Μὴ τοῖς πάλαι τέσσαρσι πέμπτος εὑρέθη;

[1] Εἰς ἴασπιν χλωρὰν ἔχουσαν φλέβας ἐρυθράς, ἐν ᾗ ἦν ἐγλυμμένος ὁ προφήτης Δανιὴλ, εὐφυῶς cod. Paris. 65 v°. Εἰς ἴασπιν ἔχουσαν φλέβας ἐρυθράς cod. Flor. 109 v°.

[2] Cf. infra CXLIV, 3.

CVIII. Εἰς[1] τὴν ἀπὸ μαρμάρου σορὸν τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιὴλ ἱσταμένην ἐπάνω[2] λεόντων, ἔχουσαν δὲ[3] καὶ ἀγγέλους ἐν σχήματι βρεφῶν κοιμωμένους.

* Εἰ γρηγορούντων εἶχεν ἡ τέχνη τύπον,
Ζῶντας ἂν εἶδες τοὺς γλυφέντας ἀγγέλους,
Νυνὶ δὲ λευκὸν ἀκριβῶς λίθων[4] γάλα
Δοκοῦντας ὑπνοῦν ἐν βρεφῶν εἴδει τρέφει[5]·
Ὁ γὰρ Δανιὴλ εὐρεθεὶς νοῦς ἐξ ὕλης
Τοὺς πλὴν[6] ὕλης φύλακας ἐξ ὕλης ἔχει,
Δεικνὺς τὸ καινὸν τῆς τιμῆς ἀντιστρόφως.
Οὐκοῦν, θεατά, στῆθι, μὴ προσεγγίσῃς·
Τοὺς γὰρ θρασεῖς λέοντας ἐνθάδε βλέπεις
Ἐκ τοῦ φόβου πηγέντας εἰς λίθου φύσιν.
Ὅταν δὲ καθεύδοντας ἀγγέλους βλέπῃς,
Νήφοντας ὡς λέοντας ἐξ ὕπνου τρέμε[7].

CIX. Εἰς τὴν ἔκστασιν αὐτοῦ ὅτε συνεκέκλειστο τοῖς λέουσι[8].

Ἐπιθυμιῶν εὐρεθεὶς ἀνὴρ μάκαρ[9],
Ἐπιθυμιῶν φθαρτικῶν κρείσσων[10] μένεις·
Ὀρεκτιῶντα γάρ σε καὶ τὰ θηρία
Φρίττουσιν ὡς ἄνθρακα μικροῦ πυρφόρον,

[1] Εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιὴλ cod. Par. 65 r°, cod. Flor. 109, codex Escur. R.-III-17, et Mon. fol. 65.

[2] ἐπί cod. Esc. B.

[3] δέ om. cod. Esc. B.

[4] λίθου cod. Par.

[5] τρέφειν cod. Esc. B.

[6] τοὺς πλὴν ὕλης, id est ἀύλους.

[7] Cod. Esc. βλέπεις.

[8] Εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ codex Par. 73 r°. Cod. M. fol. 140 cum Δανιὴλ pro αὐτοῦ.

[9] Ἐπιθυμιῶν μάκαρ significat «liber a cupiditatibus,» significatio omissa in Thesauro. Sic infra CXXXVII, 3 : παθῶν μάκαρ.

[10] Conf. supra CVI, 97.

Πλὴν ὡς ὅλος πῦρ εἰς τὸ φῶς ἀνατρέχεις·
Τὴν γὰρ φύσιν ἤμειψας ἐξ ἀσιτίας.

* CX. Εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ Ἰεσσαί[1].

Ὑπνοῖς Ἰεσσαὶ καὶ γονῆς κλῶνας φύεις[2]·
Ἑλίκας ἂν εἴποι τις αὐτοὺς ἀμπέλου·
Βότρυς δὲ περκάσαντας ἀῤῥήτως φέρεις
Τοὺς δεῦρο τῆς σῆς ἐκφυέντας[3] ὁσφύος[4],
Ἀφ' ὧν[5] Ἰησοῦς ὡς γλυκασμὸς ἐῤῥύη
Τὴν τῆς φθορᾶς ἔμπικρον ἐξαίρων μέθην.

Εἰς τὸ ψαλτήριον[6].

CXI. Εἰς εἰκόνα τοῦ προφήτου Δαβὶδ κύπλοντος καὶ γράφοντος.

Τῆς πνευματικῆς ἀκροώμενος λύρας
Κάτω σχεδὸν κέκυφεν ὁ ψαλμογράφος[7]·
Συνεὶς γὰρ αὐτῆς οὐ δοκεῖ τάχα γράφειν
Ἕως τὸ πνεῦμα τὸν[8] σοφὸν φθόγγον χέῃ.

CXII. Εἰς τὸ αὐτό[9].

Σύννους[10] κεκυφὼς ὁ προφήτης ἐνθάδε
Τείνει πρὸς ὕψος τοῦ νοὸς τὰς ἐμφάσεις·
Τῷ πνεύματι δὲ τῆς προφητοφθεγξίας[11]
Κτείνει τὸ πνεῦμα τῆς πονηροπραξίας.

[1] Cod. Par. fol. 261 v°.
[2] Cod. Par. φύοις.
[3] ἐμφυέντας cod. Esc.
[4] ἰσχύος cod. Esc.
[5] ἐξ ὧν codd. Par. et Flor.
[6] Cod. M. fol. 139 : Εἰς ψαλτ.
[7] Manuel Holobolus, cod. Par. 400, fol. 106 v° : Κατὰ τὸν ψαλμογράφον.
[8] Cod. Esc. τὸ σοφόν.
[9] Cod. M. fol. 139.
[10] Cod. σύνους.
[11] Vox addenda lexicis, ut et sequens πονηροπραξία. Pantaleo Diac. cod. Par. n° 501, fol. 125 r° : Συνεφελκύσατο δὲ καὶ συναποσλατῶν σλῖφος ἄπειρον τῆς ἰδίας δουλίας καὶ πονηροπραξίας συνέριθον. Adde et πονηρομανής ex *Bibl. Patr.* Mai, t. VI, p. 260.

* CXIII. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ψαλμῶν[1].

Εἰ καὶ Δαβὶδ μέμυκε τὸ ψάλλον σῶμα
Πλὴν οὐ τοσοῦτον, ὥστε μηδόλως λέγειν·
Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς εἰ σκοπήσεις τοὺς λόγους,
Εὕροις[2] κἀκεῖνον μυστικῶς ᾄδοντά σοι.

CXIV. Εἰς[3] τὴν μέσην[4] τοῦ ψαλτηρίου[5].
Εἰς εἰκόνα τοῦ προφήτου Μωϋσέως ἑστῶτος, καὶ τοῖς Ἰουδαίοις διδόντος τὸν νόμον.

Ἐνταῦθα Μωσῆς καὶ Σινᾶ θεῖος τόπος[6]
Καὶ πλῆθος ἑστὼς καὶ καλούμενος νόμος.
Οὐρανὸν οὖν νόμιζε τὸν θεῖον τόπον·
Θεὸν δὲ Μωσῆν καὶ λαοὺς ἡμᾶς νέους.

CXV. Εἰς τὴν πρώτην ᾠδήν[7].

Τί τοῦτο; Μωσῆ ῥάβδος ἰσχύει τόσον
Ὡς ἐξαμεῖψειν τῆς θαλάττης τὴν φύσιν,
Λαοὺς δὲ πολλοὺς τῷ βυθῷ πέμπειν χύδην;
Οὔ φησιν, ἀλλ' ἔχει τι τὸ πρᾶγμα πλέον.

CXVI. Εἰς τὴν δευτέραν ᾠδήν[8].

Πλάκας ὁ Μωσῆς ἐκ θεοῦ δεδεγμένος
* Ἐνταφιάζει τὴν φθισίβροτον[9] πλάνην.

[1] Cod. M. fol. 139.
[2] Cod. M. εὕρης.
[3] Cod. M. fol. 139.
[4] Intelligit fortasse ps. 102-105, ubi multa de Mose; sed potius inter duo hæc lemmata deesse quædam carmina puto.
[5] Cod. M. ψαλτῆρος.
[6] Cod. M. τύπος.
[7] Cod. M. fol. 139. Vid. infra CXXI-CXXII. De his canticis cf. Allat. *De libr. eccl. gr.* p. 62.
[8] Cod. M. fol. 139.
[9] Pro φθισίμβροτον. Tryphiod. vers. 313 : Φθισίμβροτος ἀτη.

Αὐτὸς δὲ καὶ δὶς εὐλογῶν τὸν δεσπότην
Τὸν ζωτικὸν δίδωσιν Ἑβραίοις νόμον.

CXVII. Εἰς τὴν διάβασιν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ[1].

Ἤπειρος ἡ θάλασσα[2] καὶ πῦρ εἰς ὕδωρ·
Ὁ πλοῦς ἐπὶ γῆς καὶ καθ' ὑγρᾶς ἡ τρίβος.
Ὀξὺς ὁ νωθὴς, ὁ δρομεὺς ὀπισθόπους[3].
Αἱρεῖ δὲ γυμνὸς δυσμενῆ πεφραγμένον,
Φυγὰς δὲ πεζὸς τὸν διώκτην συμπνίγει[4].
Αὕτη γὰρ ἡ θάλασσα παιδίσκης τρόπον
Μασλίζεται μὲν, ἀλλὰ καὶ πράως φέρει·
Καὶ τέμνεται μὲν, ἀλλ' ἀνατρέχει πάλιν·
Τὰς γὰρ φύσεις ἤμειψε Μωσῆς ἐνθάδε,
Δεικνὺς τὸ πιστὸν τοῦ σπορᾶς ἄνευ[5] τόκου.

CXVIII. Ἕτερον εἰς τὸ αὐτό[6].

Πάλιν Ἐρυθρὰ καὶ πάλιν Μωσῆς μέγας·
Τὸ γὰρ ὕδωρ πέπηγε τὴν βάθδον τρέμων,
Εἰ καὶ πάλιν ἔμεινε τὴν φύσιν ὕδωρ,
Βαρεῖς ὑποσπῶν[7] εἰς τὸ βάθος ὁπλίτας.

CXIX. Εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ παλαιοῦ[8].

* Ὑπερφυοῦς θαύματος εἰκόνα γράφων

[1] Cod. M. fol. 139. Lemma in cod. Par. fol. 261 v° : *Εἰς τὴν ἐν τῇ Ἐρ. διάβασιν.* In cod. Vat. 914, fol. 189 r°: *Στίχοι τοῦ Φιλῆ εἰς τὴν ἐν ὁδηγητρίᾳ διάβασιν τοῦ Ἰσραήλ.*

[2] Cod. M. Θαλάσση.

[3] Cf. cod. Par. XXIX, 4.

[4] Hic versus deest in cod. Vat.

[5] Cod. Vat. *τοῦ δίχα σπορᾶς.*

[6] *Εἰς τὸν καταποντισμὸν τῶν Φαραωνιτῶν* cod. Par. fol. 261 r°. Cod. Mon. fol. 140 : *Ἕτεροι.*

[7] Cod. M. *βαρὺς ἀποσπῶν. De anim.* 1818, 1896.

[8] *Εἰς διαφόρους παλαιὰς ἱστορίας ἐντέχνους* cod. Par. fol. 261 r°.

Μικροῦ παρεγχεῖ[1] καὶ πνοὴν ὁ ζωγράφος·
Εἰ δ' οὐκ ἔχει θόρυβον ἡ τέχνη, ξένε,
Μὴ θαυμάσῃς· καὶ τοῦτο τοῦ μυσηρίου,
Μᾶλλον δὲ τῆς χάριτος αὐτῆς λαμψάσης
Ἐχρῆν σιωπῇ συσταλῆναι τοὺς τύπους[2].

CXX. Εἰς τὸν χορὸν καὶ τὰ κύμβαλα ὧν ἐξῆρχεν ἡ Μαριάμ[3].

Οὐδέν τι καινὸν εἰ τὰ κύμβαλα βλέπων
Μὴ καὶ κτύπου θέλγοντος ἀκούεις[4], ξένε·
Καὶ ταῦτα γὰρ δὴ τῆς ἀληθείας χάριν
Τὴν Μωσέως ἔθελξεν ἰσχνοφωνίαν[5].

Εἰς τὰς ᾠδάς.

CXXI. Εἰς τὴν πρώτην ᾠδήν.

Ὁ μὲν Φαραὼ πανστρατὶ πεπνιγμένος
Τύμπανόν ἐστι καὶ σιγᾷ βεβρεγμένον·
Μέλπει δὲ τὸν κρύψαντα τοὺς Αἰγυπτίους
Τὸ Μωσέως ὄργανον ἐξικμασμένον.

CXXII. Εἰς τὴν εἰκόνα Μωσέως.

Σὺ μὲν σιωπᾷς ὡς βραδύγλωσσος[6] πάλιν,
* Σιγᾷ δὲ σὺν σοὶ καὶ τὸ πρὶν λαλοῦν στόμα·
Ὁ σύγγονος γὰρ οὐδαμῇ πάρεστί σοι.
Γραφέντες οὖν κράζουσιν οἱ ζῶντες λόγοι.

[1] Cf. cod. Flor. LXV, 44.

[2] Hic versus deest in cod. Esc.

[3] Εἰς τὸν χορὸν τῆς Μαρίας ἐνθα τὸ ᾄσωμεν τῷ κυρίῳ cod. Par. fol. 261 v°.

[4] ἀκούοις cod. Par.

[5] ἰσχοφωνίαν cod. Escur. Conf. *Exod.* IV, 10.

[6] Nicol. Corcyr. cod. Paris. 1277, fol. 228 v° : Δειλός τίς εἰμι καὶ βραδύγλωσσος λέγειν. Cyrill. Alexandr. *Opp.* t. III, p. 366, A. German. Constantinopol. cod. Coisl. 278, fol. 184 v° : Πρὸς τὸν ἰσχνόφωνον ἐμὲ καὶ βραδύγλωσσον.

CXXIII. Εἰς τὴν τρίτην ᾠδήν.

Ἄκαρπον ὡς γῆν τὴν σοφὴν Ἄνναν βλέπων
Ὁ τῶν ἁπασῶν οὐσιῶν φυτοσπόρος
Εὔκαρπον[1] ἀπέδειξε καὶ παρ' ἐλπίδας,
Δοὺς τὸν Σαμουὴλ ὡς πολύφορον[2] σάχυν.

CXXIV. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς τρίτης ᾠδῆς.

Τὴν Ἄνναν ἐσλείρωσεν ἡ φύσις πάλαι·
Πλὴν ἡ προσευχὴ πρὸς γονὴν ἐπισρέφει·
Στείρα ψυχή, δείδιθι τὴν ἀκαρπίαν,
Καὶ τῆς προσευχῆς ἀντὶ πάντων ἔξέχου.

CXXV. Εἰς τὴν ε' ᾠδήν.
Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ προφήτου Ἡσαΐου[3].

Ἔσηκε σιγῶν ὁ βλέπων Ἡσαΐας,
Μήπως λαλήσας τοὺς νεκροὺς ἐξυπνίσῃ[4],
Μέλλοντας[5] ἰδεῖν τὴν τελευταίαν κρίσιν·
Ἔτι γὰρ οὗτος τὸν κριτὴν πόρρω βλέπει.

CXXVI. Εἰς τὴν ς' ᾠδήν.

* Τρεῖς ἡμέραι σώζουσι τοὺς Νινευίτας,
Τρεῖς ἑσπέραι κρύπτουσι τὸν δεδορκότα,
Τοὺς μὲν σφαλέντας καὶ μεταγνόντας πάλιν,
Τὸν δὲ προσημήναντα Χριστὸν ἐν τάφῳ.

[1] Ἀκαρπία et εὐκαρπία oppos. ap. Strab. p. 727: Δηλοῖ δ' ἡ εὐκαρπία· καὶ γὰρ πάμφορος καὶ μεγαλόδενδρος, πλὴν ἐλαίας, καὶ ποταμοῖς κατάρρυτος. Ἡ δὲ Γεδρωσία διαφέρει μικρὸν τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων, ὥστ' ἀκαρπία κατέχει πολλάκις.

[2] Cod. Par. CCXXXVII, 127 : Εἰς πολύφορον πέδον.

[3] Εἰς τὴν εἰκ. — Ἡσ. desunt in altero codice.

[4] Al. ἐξυπνήσῃ.

[5] Al. μένοντας.

CXXVII. Εἰς τὴν ζ' ᾠδήν [1].

Ἐνταῦθα τοὺς τρεῖς ἡ Τριὰς παῖδας ψύχει·
Φλέγει δὲ κύκλῳ τῆς πυρᾶς [2] τοὺς ἐργάτας.
Ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς τῶν παθῶν τοὺς δεσπότας
Ἐξ ἀνθράκων στέφανον ἐν δρόσῳ φέρειν.

CXXVIII. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ζ' ᾠδῆς.

Τίς εἶδε θερμὴν καὶ ψυχρὰν ἅμα ζέσιν,
Καὶ σάρκας ἔνδον τῆς πυρᾶς φρουρουμένας;
Οὐκ εἶδεν οὐδεὶς ἄχρι τοῦ τότε χρόνου,
Καθ' ὃν τὸ πῦρ ἔπληξε τοὺς νεανίας.

CXXIX. Εἰς τὴν η' ᾠδήν [3].

Οὐρανέ, γῆ, θάλασσα [4], τὰ πλήρη τρία,
Καὶ πᾶν πετεινῶν ἑρπετῶν νηκτῶν γένος,
Καὶ πᾶσα ῥευστὴ καὶ συνεστῶσα φύσις,
Τῷ δημιουργῷ μυστικοὺς ὕμνους δότε.

* CXXX. Εἰς τὴν θ' ᾠδὴν τῆς Θεοτόκου [5].

Τίκτεις, Μαριὰμ, τὸν θεάνθρωπον Λόγον
Καὶ μακαρισμῶν ἄλλον ᾠδίνεις λόγον·
Τὸν μὲν δι' αὐτῆς τῆς πνοῆς τῆς ἐνθέου,
Τὸν δὲ πρὸς αὐτῆς τῆς πνοῆς τῶν ἐγκάτων.

CXXXI. Εἰς τὴν θ' ᾠδὴν τοῦ προφήτου Ζαχαρίου.

Τῆς ἀγγελικῆς ἁστραπῆς δεδειγμένης

[1] Cod. Esc. R.-III-17 : Εἰς τὴν παραδοξοποιὰν τῶν γ' παίδων.
[2] πυρρᾶς cod. Esc. A.
[3] Cod. Esc. R.-III-17.
[4] Cod. al. θάλατ[illegible]α.
[5] Cod. Esc. R.-III-17 sine τῆς Θεοτ.

Τὸν ψαλμὸν ἐβρόντησεν ὁ Ζαχαρίας,
Ὅπως τὸ σῶμα τῆς παναγνου παρθένου
Τὸν μαργαρίτην ὀστρακώσῃ τὸν μέγαν.

CXXXII. Εἰς τὸν αὐτὸν προφήτην, κωφὸν γράφοντα.

Κάνταῦθα κωφὸν τὸν Ζαχαρίαν βλέπω·
Τίκτει γὰρ ἄλλον ἐν γῇ γράφων τὸν λόγον
Τῆς προδρομικῆς[1] ἄξιον παρουσίας.
Οὐ θαῦμα σιγᾶν τοιγαροῦν τοῦτον πάλιν.

* CXXXIII. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου, ἔχουσαν περὶ αὐτὴν ἐζωγραφημένους τοὺς συνωνύμους αὐτοῦ.

Τί δῆτα σιγᾷς, εἰπέ μοι, Ζαχαρία;
Τεκὼν τὸν υἱὸν ἆρα δισταζεις πάλιν;
Ἥκιστα, φησὶν, ἀλλ' ὁ τῆς τέχνης νόμος
Σιγῶντας ἡμᾶς οὐ θορυβοῦντας γράφει.

CXXXIV. Εἰς τὸν ἠγαπημένον τῷ Χριστῷ θεολόγον, λέγοντά τι περὶ τοῦ Βαπτιστοῦ.

Τοῦ Προδρόμου λάμψαντος ἀστραπῆς δίκην
Ὁ βροντοφυὴς[2] ἦχον ὠδίνει ξένον,
Ὅπως ὁ τῆς χάριτος ἀνθήσῃ σπόρος,
Εὐαγγελικῆς ἐμφορηθεὶς ἰκμάδος.

CXXXV. Εἰς τὸν μέγαν Χρυσόστομον, ὁρῶντα τὸν Βαπτιστήν[3].

Ὃν εἶχεν ἀρχέτυπον ἐνθέου βίου,

[1] Infra CL, 1 : Τὴν προδρομικὴν τοῦ θεοῦ σε λυχνίαν. Gerin. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 124 v° : Διὰ τὸ χειραγωγούμενον τῇ προδρομικῇ δεξιᾷ. Conf. Boisson. *Anecd. gr.* t. V, p. 298.

[2] Cf. Cod. Par. LXXIII, 4. *De anim.* 506 : Ἄῤῥητον ὠδίνων μέλος.

[3] Cod. Par. fol. 172 r° et cod. Mon. fol. 96, in quibus desunt ὁρῶντα τὸν Βαπτ.

Νῦν ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν [1] αἰδεῖται βλέπων·
Μὴ σκέψις [2] αὐτῷ πάλιν ὑμνεῖν τὸν μέγαν,
Ὡς ἡ σιωπὴ δεῦρο μικροῦ δεικνύει;

CXXXVI. Εἰς [3] τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Ἐλεήμονα καὶ αὐτὸν * ἐπὶ τὴν εἰκόνα ἐζωγραφημένον τοῦ Βαπτισταῦ.

Ἔρημος ἰδοὺ τῶν παθῶν οὗτος τόπος,
Ὃν ἀσμένως ᾤκησεν ὁ Ζαχαρίου·
Πλὴν ἔστιν ἰδεῖν καὶ ποταμὸν ἐνθάδε
Τὸν χρυσοδίνην [4] τόνδε τὸν πλωχοτρόφον.

CXXXVII. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Νηστευτήν [5].

Ὥσπερ τὸ πῦρ κάτωθεν εἰς ὕψος τρέχει,
(Τὸ συγγενὲς γὰρ ἕλκειν οἶδεν ἡ φύσις)
Οὕτω, τροφῆς [6] ἄγευστε καὶ παθῶν μάκαρ,
Καὶ σὺ γεγηθὼς πρὸς τὸν ἄτροφον [7] τρέχεις.

CXXXVIII. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν [8].

Κύκνον λογικὸν ἡ τρυγὼν τοῦ δεσπότου
Καλεῖ πρὸς ᾠδὰς γνωστικῆς μουσουργίας·
Ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν [9] εὐλαβῶς ἀποβλέπων
Κινεῖν τὸν εἱρμὸν [10] τῶν μελῶν οὐκ ἰσχύει.

[1] γλῶσσαν cod. Par.

[2] Fort. σκῆψις?

[3] Cod. Par. fol. 172 r°, in quo desunt καὶ αὐτὸν κ. τ. λ.

[4] χρυσοδίνα cod. Escur. Cod. Paris. CXLI, 11 : Αἱ (φλέβες) χρυσοδίνην ὅλβον εἰργάσαντό σε.

[5] Cod. Par. 172 r°. De Joanne Jejunatore confer. Fabric. *Bibl. gr.* t. XI, p. 108.

[6] τρυφῆς cod. Par. Conf. supra CIX, 1 : Ἐπιθυμιῶν μάκαρ.

[7] ἀτρύφον cod. Esc.

[8] Cod. Par. 172 v°.

[9] αὐτόν cod. Par.

[10] Pisides, *Hexaem.* 681 : Εἰ τὴν καθ' ἡμᾶς σαρκικὴν λάβοι λύραν, Καὶ γνῷ τὸν εἱρμὸν τῶν μελῶν καὶ τοὺς τόνους. Cf. infra CCLXXXVIII, 13, ubi εἱρμὸς τῶν λόγων.

CXXXIX. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τῆς Κλίμακος[1].

Ἀφελὲ θεωρεῖν ἂς ὑφισλᾶς βαθμίδας,
Ὡς μυσλικὴν κλίμακα τὴν σφαγὴν βλέπε·
Δι' ἧς τρέχων ἄνεισιν ὁ Ζαχαρίου
Πρὸς τὴν ἀνυπέρβλητον[2], ὦ πάτερ, βάσιν.

CXL. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Καλυβίτην[3].

* Ὃς ἦν ἀποφρὰς τοῖς γονεῦσιν ἐν βίῳ,
Καθάπερ ἀγνὼς καὶ μυδῶν τέως πένης,
Ἤδη σύνοικός ἐσλι τῷ Ζαχαρίου
Καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς Ἐδὲμ τῆς ὀλβίας.

CXLI. Εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον[4].

Ἔρημον οἰκῶν μυσλικὴν εἶχες χάριν·
Νυνὶ δὲ χαρίτων σε κυκλοῦσι σλίφη·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς οὐδαμοῦ σε ζῆν μόνον
Τὸν δεύτερον νοῦν τὸν προφήτην[5] τὸν μέγαν.

CXLII. Εἰς τὸν αὐτόν[6].

Ὡς ἐξ ἐρήμου τὸν προφήτην τὸν μέγαν
Ἔγραψεν ἰσχυὸν εὐφυῶς ὁ τεχνίτης·
Πλὴν εἴπερ ἰσχὺν εἶχεν ἐκ τῶν ἀκρίδων,
Φωνὴ λόγου σιγῶσα πῶς ἂν εὑρέθη;

[1] Cod. Paris. fol. 272, v°: Εἰς τὸν ἁγ. Ἰ. τὸν τῆς Κλ.

[2] Cf. cod. Par. CXXXIX, 13.

[3] Cod. Par. 172 v°. De Joanne Calybita Fabric. *Bibl. gr.* t. XI, p. 642.

[4] Cod. Par. 172 v°: Ἰδίως εἰς τ. τ. Πρ.

[5] τοῦ προφήτου cod. Esc.

[6] Εἰς εἰκόνα τοῦ τιμίου Προδρόμου cod. Paris. 174 r°. Εἰς τὸν Πρόδρομον cod. M. fol. 96.

CXLIII. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐγλυμμένον εἰς λίθον [1].

Ἡ σὴ κεφαλὴ κἂν ἀπετμήθη πάλαι,
Τάχ' ἂν πάλιν ἤλεγχεν Ἡρῴδην, μάκαρ,
Εἰ μή τις αὐτὴν ἐξεπέτρωσε ξέσις [2]·
Πλὴν ἐκ λίθου νάματα θαυμάτων πίνω.

CXLIV. Εἰς τὸν προφήτην Ζαχαρίαν [3].

Ἔτι σιωπᾷς ὁ σπορεὺς τοῦ Προδρόμου.
Καὶ πῶς ὁ τεχθεὶς τὴν σιωπὴν οὐ λύει;
* Ναὶ, φησὶν, οὐ χρὴ θαυματουργεῖν [4] τοὺς τύπους·
Τῆς γὰρ νέας χάριτος αὐτὸς προτρέχει.

CXLV. Εἰς τὴν ἀποτομήν [5].

Τμηθεὶς κεφαλὴν τὴν σιγὴν, μάκαρ, σλέγεις·
Χρισλὸς γὰρ αὐτὸς ἀνθυπεσλήριξέ [6] σε.
Νῦν γοῦν δι' ἡμᾶς τῷ θεῷ κάμψον γόνυ,
Τεμεῖν δυσωπῶν ἀκλινεῖς ἐχθρῶν κάρας [7].

CXLVI. Εἰς τὴν αὐτήν [8].

Κεκραιπαληκὼς ἐξ ἀποκρύφου μέθης
Ὁ δημιουργὸς τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ πότου,
Καὶ τῆς ἐναγοῦς τοῦ Σατὰν ἀπλησλίας,

[1] Εἰς ἐγλυμμένην τὴν ἀποτομήν cod. Par. 174 v°. Fort. ἐγγεγλ.

[2] Cod. Esc. ζέσις. Mox νάματα θαυμάτων compar. cum Anon. ap. Cramer, An. Par. t. IV, p. 305 : Χαρίτων νάμασι πληθομένη.

[3] Εἰς τὸ γενέσιον cod. Par. 174 v°.

[4] Christoph. Patric. cod. Par. 1578, p. 443 : Κύρῳ συναθλῶν Ἰωάννης πρὸς ξίφος Συνθαυματουργεῖ καὶ μετὰ ξίφους κύρῳ.

[5] Cod. Par. 174 v°.

[6] ἀνθυπεσλήριζε cod. Par.

[7] κράτας cod. Par.

[8] Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου c. Flor. 259 r°. Εἰσλοαντό c. Par. 177 r°.

Ἄγει μὲν εἰς ἄθυρμα τὴν ὀρχηστρίδα[1],
Ποιεῖ δὲ μισθὸν πορνικῶν λυγισμάτων
Τὴν σὴν κεφαλὴν εἰς τομὴν προηγμένην,
Ἣν ὄψον εὐθὺς τῷ Θεῷ σὺ προσφέρεις,
Κρατῆρα κιρνῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων,
Σαυτῷ δὲ μισθὸν τὴν τομὴν δίδως, μάκαρ,
Τῶν ἀπὸ γαστρὸς[2] μητρικῶν σῶν ἁλμάτων·
Οὕτω σὺ Χριστὸν δεξιούμενος τρέφεις,
* Εἰς ἀφρόνων ἔλεγχον ἀνδρῶν συσσίτων.

CXLVII. Εἰς τὴν αὐτήν[3].

Ἀνασταμωθὲν[4] ἐκ[5] φλεβῶν αἷμα ζέον
Λουτὴρ καθαρὸς γίνεται τῷ Προδρόμῳ,
Καὶ τὴν ἁλουτήσασαν ἐκπλύνει κόμην,
Καὶ τοὺς χύδην ῥέοντας ἱδρῶτας μέσον
Καὶ τὴν ὑπ' αὐτῶν ὀσφρακωθεῖσαν κόνιν·
Ἄνεισι λοιπὸν εἰς Θεὸν λελουμένος
Τῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων τῇ προσχύσει[6],
Καὶ τῶν νοητῶν ἀξιοῦται πασχάδων
Ἔρημον ἀφεὶς ὁ Ζαχαρίου τέως.
Σὺ δ', ὦ βαλανεῦ[7] καὶ βραβεῦ καθαρσίων,

[1] Noster, *De anim.* 1939 : Εὐθύς γε πηδᾷ καὶ ἐπάλλεται δίκην Νέου χορευτοῦ ἡ κόρης ὀρχησταὶ τοῦ. Id. *De Eleph.* 208 : Ὀρχησταὶ λύγισμα δεικνὺς τὴν βάσιν.

[2] Cod. Esc. μρς. id est *μητρός* et in marg. *γαστρός*.

[3] *Εἰσλοαντό* cod. Par. 177 r°.

[4] Corpus Inscript. n° 916; Constant. Manass. vs. 3481; Galen. Cod. Paris. 2286, fol. 57 r° : Ποτὲ μὲν δι' ἀνάδρωσιν, ποτὲ δὲ διὰ ῥῆξιν φλεβίου, ἢ δι' ἀνασταμώσιν κοιλίας. Id. fol. 3 r° : Ἀνεμῶναι πᾶσαι ἀριμειαὶ καὶ ῥυπλικῆς, ἐπισπαστικῆς τε καὶ ἀναστομωτικῆς εἰσὶ δυνάμεως.

[5] ἡ φλεβῶν cod. Esc.

[6] *προχύσει* cod. Escur. Conf. infra CCXXIX, 16.

[7] *βασιλεῦ* pro *βαλανεῦ* codex Escur. De hac confusione Wernsdorf ad Himerium, p. 733.

Εἰς ἄλλο πυρὸς ῥεῖθρον αὐτὸς βαπτίσεις[1]
Λελυμένον μένοντα μὴ λελουμένον.

CXLVIII. Εἰς τὴν αὐτήν[2].

Κῆρυξ ἀληθὴς εὑρεθεὶς τοῦ δεσπότου
Βοᾷς σιωπῶν καὶ λαλεῖς ἐσφαγμένος[2]·
Καὶ γὰρ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ προμηνύεις,
Ὃς ἐστὶ καὶ πρόβατον ἀνθρώπων χάριν
Σφαγὴν ἀτεχνῶς καρτερῶν κοσμοτρόφον[3].
* Σὺ δὲ προτυθεὶς ἐκ τομῆς πρώτης, μάκαρ,
Εἷς ἀντὶ πάντων ἤρκεσας τῷ δεσπότῃ.
Νῦν οὖν ὑπελθὼν τοὺς βαθεῖς τῆς γῆς τόπους,
Τὸν ζωτικὸν κήρυττε τοῖς νεκροῖς λόγον·
Ἴσως κἀκείνους, κἂν σιγῶσιν ἐν τάφοις,
Δείξεις λαλοῦντας ἐκ πνοῆς παλιμβίους[4],
Ὦ θῦμα σιγῶν καὶ νεκροῖς λαλοῦν ξένα.

CXLIX. Εἰς τὴν αὐτήν[5].

Ἔρημε γῆ, στάλαξον[6] ὄμβρους δακρύων,
Εἴ τις παρὰ σοὶ καὶ λιβὰς θρήνων μόλις[7],
Καὶ μυστικὴ δύναμις αἰσθητηρίων·
Παρῆλθε καὶ γὰρ ὁ γλυκύς σου νυμφίος,
Τιμηθεὶς κεφαλήν. Ἀλλὰ τίς σε δακρύσει,

[1] Cod. βαπτίσει.

[2] Εἰσλοαντό cod. Par. 177 v°. Vs. 2 cod. Esc. ἐσφραγισμένος.

[3] Cod. Paris. LIX, 49: Κοσμοτρόφου χάριτος. Chrysippus Hierosol. *In S. Jo. Bapt.* cod. Paris. 513, fol. 106 v° : Ὡς ἅμωμος μετὰ τοῦ ἀχράντου, ὡς ἐγκρατὴς μετὰ τοῦ κοσμοτρόφου.

[4] Codex παλινβίους. Conf. cod. Paris. V, 1.

[5] Εἰσλοαντό cod. Par. 178 r°.

[6] Nicephor. Cpolit. *Interpret. somn.* p. 10 : Καὶ δάκρυα στέναξον ἐκ τῶν ὀμμάτων. Fort. στάλαξον. Conf. infra CCXXIII, 18.

[7] Fortasse βόσις.

Φανέντος ἐκ σοῦ τοῖς βροτοῖς τοῦ Προδρόμου;
Τὸν[1] πρόξενον γὰρ τῶν καλῶν δίδως χάριν,
Ὥσλε πρόδηλόν ἐσλιν ἐκ τῶν πραγμάτων
Ὡς ἐγγυᾶται μυσλικῶν λύσιν πόνων
Ὁ δεσποτικὸς οὗτος ἀξινηφόρος[2].

CL. Εἰς τὴν αὐτὴν[3].

Τὴν προδρομικὴν[4] τοῦ Θεοῦ σε λυχνίαν
Ὁ τοῦ σκότους τύραννος οὐ φέρων βλέπειν,
Ὡς νυκτερινὸς τῶν Σατὰν ἔργων φίλος,
* Τῆς σῆς κεφαλῆς τὴν τομὴν ἐπιτρέπει
Τοῖς μυσλαγωγοῖς τῆς κακῆς εὐορκίας,
Ἀλλ' αὐτὸς ἐξέλαμψας εἰς μεῖζον σέλας
Καὶ μέχρι τῆς γῆς τῶν μυχῶν τῶν ἐσχάτων.
Εὗρες γὰρ ὑπέκκαυμα τὴν φλόγα τρέφον[5]
Τῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων[6] σου τὸ σλέαρ,
Καὶ τὸν μὲν ἐξάγισλον Ἡρῴδην φλέγεις
Τοῖς ἐμπύροις ἄνθραξι τῆς παῤῥησίας·
Αὐτοῖς δὲ νεκροῖς μυσλικὸν φῶς δεικνύεις.

CLI. Εἰς εἰκόνα τοῦ Προδρόμου[7].

Ἐκ πέτρας ἁδρὸς ὁ Ζαχαρίου σλάχυς·
Χρισλὸς γὰρ ἦν ἡ πέτρα· καὶ μὴ θαυμάσῃς·
Πλὴν τοῦτο καινὸν, εἴπερ εἷς ὢν[8] ὁ σλάχυς
Τρυφὴ, θεατὰ, γίνεται τοῖς ἐνθάδε.

[1] Fort. τὴν πρόξενον.

[2] Hac voce carent lexica. Πελεκηφόρος ap. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 148 v°.

[3] Al. Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου. Id. cod. Par. 1760 v°, sine τιμίου.

[4] Cf. supra CXXXII, 3.

[5] Al. τρέφων. Cf. cod. Flor. CLXI, 8.

[6] Al. καμάτων.

[7] Al. Εἰς εἰκ. τοῦ τιμίου Προδρόμου εἰς τὴν πέτραν.

[8] Al. αὐτός et in m. ὤν.

CLII. Εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα.

Εἴ σου κατεῖδες τὸν προφήτην, ζωγράφε,
Ἔδειξας ἂν μάλιστα λεπτὸν ἐνθάδε·
Νῦν δὲ σκιὰν ἔγραψας εἰς πάχος χρόας,
Θρέψας τροφῆς ἄγευστον ἐξ ὕλης φύσιν.

CLIII. Εἰς τὸν λόγον τῆς συλλήψεως τοῦ Προδρόμου.

Φωνῆς[1] λόγου σύλληψιν, ὦ λόγε, κρότει·
* Καὶ γὰρ σεαυτὸν σεμνυνεῖς ταύτῃ πλέον.

CLIV. Εἰς ἀναθήματα.

Εἰς[2] εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου κοσμηθεῖσαν διὰ χρυσαργύρου, ἐχούσης ἐν ταῖς χερσὶν ἐν βρέφους σχήματι τὸν Χριστόν.

Χρυσῆν Θεωρῶ τὴν Ἐδὲμ τῆς εἰκόνος,
Ἐν ᾗ τὰ φυτὰ τεχνικῶς ἡρμοσμένα
Δοκοῦσι κυκλοῦν τῆς Ἐδὲμ τὸν ἐργάτην.
Εἰ δ' οὐχὶ καὶ ζέφυρος ἐμπνεῖ τοῖς κλάδοις,
Θαυμαστὸν οὐδέν· οὐδὲ γὰρ ὅλως δέον
Τούτους κινεῖσθαι καὶ κτυπεῖν τὸν δεσπότην
Ὑποψιθυρίζοντα[3] μυστικωτέρως[4],
Ὅπου γε καὶ ῥοῦν ἀργυροῦν οἶμαι βλέπειν
Ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸν συστολῆς πεπηγμένον.
Μὴ τοῦτον ἰδὼν τὸν Παράδεισον πάλαι
Τὸν νοῦν φυτουργεῖ[5] Σολομὼν τῶν ἀσμάτων;

[1] Fort. leg. *φωνῇ*.

[2] **Εἰς εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἔνθα βρέφος καὶ ὁ Χριστὸς ἦν** cod. Fl. 158.

[3] Codex *ὑποψυθιρίζοντα*. Eustath. *Opusc.* p. 351, 53 : Οὕτω γὰρ ὑποψιθυρίζει τὸ τῆς Φήμης στόμα.

[4] Joann. Diac. ap. Band. Catal. I, p. 376, v. 206 : Πρόελθε τάφων ὁ Δαυὶδ μυστικωτέρως τρέχων. Adverb. *κρυφιομυστικῶς* legitur ap. Eustath. *Spicil. Rom.* t. V, p. 189.

[5] Cf. cod. Flor. CLVII, 20.

* Νύμφη γὰρ ἦδε[1] καὶ καλὴ καὶ παρθένος
Ἐρῶσα θερμῶς[2] τοῦ παρ' αὐτῇ[3] νυμφίου.
Εἴ που δὲ καὶ μέλιτταν ἀθρῆσαι θέλεις,
Ἢ καὶ προφήτην ἐξ ἐρήμου τρυγόνα,
Ἢ μυστικοὺς τέτταγας, ἢ κύκνων γένη,
Σκόπει, θεατά, τοὺς παρεστῶτας πέριξ,
Οἳ τὰς νοητὰς ὀργανώσαντες λύρας
Περιλαλοῦσι τὴν λεχὼ καὶ τὸ βρέφος.

CLV. Εἰς ἑτέραν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Ἔρευθος ἐνθεὶς παρθενικὸν ταῖς γνάθοις
Ὁ χρωματουργὸς ζωγραφεῖ σε παρθένου·
Σὺ γὰρ τεκοῦσα καὶ φανεῖσα παρθένος
Κἀν τοῖς τύποις ἔμεινας ἁγνὴ παρθένος.

CLVI. Πρὸς τὴν Θεομήτορα χαριστήριος[4].

Ὁ σὸς μὲν υἱὸς θαυματουργῶν, παρθένε,
Καὶ τῇ λογικῇ πρακτικὴν[5] συνεισφέρων[6],
Ἄνικμον ἐψύχωσε χειρὸς ὀστέον,
Ῥήματος αὐτῷ ζωτικὴν δοὺς ἰκμάδα·
Καὶ γὰρ ἰατρὸς κοσμοσώστης[7] εὑρέθη,
Προπατορικῆς[8] ἐκτεμὼν χειρὸς πάθος.

[1] Al. ἤδη.

[2] Adverbium lexicis addendum. Adde et θερμοτέρως ex *Vita S. Blasii*, cod. Par. 1491, fol. 71 r°.

[3] Al. καλῶς παρ' αὐτῆς.

[4] Ἐκ προσώπου τοῦ Ἀτζύμη τοῦ πανσεβάστου κυροῦ Μανουὴλ, πρὸς τὴν Θεομήτορα τὴν Πηγήν cod. Par. 262, r°.

[5] πρακτικῇ cod. Esc.

[6] Cf. cod. Flor. CCXI, XXVII, 4.

[7] Infra CLXXII, 14 : Ὁ κοσμοσώστης οὗτος αὐτίκα τύπος. Pro κοσμόσωστος leg. κοσμοσώστης in Thesauro. Anon. cod. Par. 147, 20 v° : Μέλλων ὁ μέγιστος Δαυὶδ καὶ θαυμαστὸς προφήτης προπαταγγεῖλαι τοῦ Χριστοῦ κοσμοσώστρα πάθη.

[8] Theod. Lascar. cod. Par. 1193, 80 r° : Μὴ αἰδεσθεὶς τὸ πατρικὸν παράπλωμα τούτου καὶ ἡμῶν προπατορικόν.

Σὺ δ', ὦ Μαριὰμ, τῆς ἐμῆς ψυχῆς δρόσε[1],
Τῆς σῆς με πηγῆς ταῖς ῥοαῖς ἀναψύχεις,
* Καὶ τὸν πρὶν ἡμίξηρον[2] ἐξ ἁμαρτίας
Χλωροῖς πάλιν, σώτειρα, κοσμεῖς ὀργάνοις,
Καὶ τῶν ἰατρῶν τὴν σοφὴν ψῆφον λύεις
Τῇ πρὸς τὸ λυποῦν μυσλικῇ χειρουργίᾳ[3].
Ῥάβδος γὰρ ἐν σοὶ γλυκερὸν θάλος φύει,
Καὶ πῦρ ὑπελθὸν οὐ καταφλέγει βάτον,
Καὶ ῥοῦς διασλὰς, ὡς φυγὰς ὑποσλρέφει.
Χειρί σε λοιπὸν ζωγραφῶ σκιαγράφου,
Σμικρᾶς ἀμοιβῆς οὐ καταλλήλου χάριν.
Τείνω δέ σοι τὴν χεῖρα τὴν σεσωσμένην,
Ὁ χθὲς θανατῶν ἄρτι φανεὶς ἀρτίπους·
Ἐμοὶ γὰρ αὐτὴ[4] καὶ ψυχῆς λύσεις πόνους
Παρειμένης πόρρωθεν ἐκ τῶν πρακτέων,
Εὐσπλαγχνίας ἄβυσσε[5] καὶ τερασλίων.
Ὁ σὸς Μανουὴλ ταῦτά φησιν Ἀτζύμης,
Ὃν καὶ σεβασλὸν τὴν τιμὴν σὺ δεικνύεις.

CLVII. Εἰς δεξαμενὴν ὕδατος ἀνατεθεῖσαν[6] τῇ ζωοδόχῳ Πηγῇ[7] παρὰ Ἱλαρίωνος μοναχοῦ.

Τῷ τῶν παθῶν καύσωνι[8] ταχεὶς ἐκτόπως,

[1] Cod. Par. LXXIX, 4 : Φοιτᾶν παρὰ σὲ τῆς ψυχῆς μου τὴν δρόσον Οὐ δύναμαι.

[2] *Vita S. Stephani junioris*, cod. Par. 436, fol. 97 v° : Οὗτος ἡμίξηρος ἦν καὶ χαμαὶ ὅλος ὑπὸ τῆς νόσου συγκεκυφώς.

[3] Cf. cod. Flor. XLIII, 27.

[4] αὐτούς cod. Escur. Recte αὐτή ex corr. cod. Par.

[5] Cf. cod. Vat. XI, 7.

[6] Cod. ἀνατεθεῖσα.

[7] Ἡ Πηγὴ cœnobium *Peganum* est. De quo cf. Wernsd. ad Philen, p. 54.

[8] Procop. *In Proverb.* Mai, *Class. Auct.* t. IX, p. 94 : Ἀπὸ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ καύσωνος τῶν ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων παθῶν. Cod. Flor. CXV, 5 : Πραγμάτων καύσωνες. Constant. Manass. 16 : Καὶ τὸν τοῦ κόπου καύσωνα καὶ τῆς ταλαιπωρίας.

* Ὦ ζῶσα πηγὴ τῶν Θεοῦ τερασλίων,
Δεξαμενὴν ὕδατος ὠργάνωσά σοι,
Ὡς ἂν ἐπ' αὐτῇ δεικνυούσῃ τὸν πόθον
Τὸ ζῶν ὕδωρ πίνοιμι τῆς σωτηρίας,
Φυγὼν τὸ πῦρ ἐκεῖνο τῆς τιμωρίας.
Ὁ πλούσιος γὰρ ἐκφοβεῖ με, παρθένε,
Ὃς μάλα διψῶν ἀποτηγανίζεται[1].
Ἱλαρίων σὸς ταῦτά φησι Κανάβης[2],
Οἰκτρὸς μοναχὸς εὐτελὴς, εὔνους δ' ὅμως.

CLVIII. Εἰς εὐαγγέλιον τῆς μονῆς τοῦ κυροῦ Ἰσαὰκ[3] κεκοσμημένον διὰ χρυσαργύρου.

Ἡ κῆπός ἐστι καὶ τρυφὴ τὸ βιβλίον,
Ἐν ᾧ τὸ φυτὸν τῆς φθορᾶς ἀπεψύγη·
Πιαίνεται γὰρ ἐκ ῥοῆς τετρασλόμου[4],
Ζωῆς ὕδωρ καὶ ξύλον ἐν μέσῳ φέρον,
Δι' ὧν ὁ καρπὸς τῆς ἀρᾶς ἀνετράπη·
Ἡ σχοῖνος ἀνασπῶσα τὴν κάτω φύσιν,
Ἡ κρηπὶς ἀκλόνητος, ἡ θεία κλίμαξ,
Δι' ἧς ὁμιλεῖ τοῖς βροτοῖς ὁ δεσπότης,
* Ἡ ψυχοκερδεῖς[5] καὶ θεόγραφοι[6] πλάκες,
Ἐν αἷς ὁ καινὸς Ἰσραὴλ μὴ γογγύσας

[1] Christophor. Patric. codex Paris. 1578, p. 431 : Πάτερ Ἀβραάμ, πέμψον Λάζαρον ἵνα βρέξῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι δεινῶς ἀποτηγανίζομαι. Anon. cod. Par. 2286, fol. 74 v° : Τούτου (ξυλοβάτου) ἀποτηγάνισμα ἀλειφόμενον ἀπόνους τοὺς μασλιζομένους ποιεῖ.

[2] Supra XXIV, 2 : Ἰωάννης Κανάβης.

[3] De Isaacii Monasterio confer. Ducang. *Constantinopol. Christian.* lib. IV, p. 158.

[4] Supra XXXIX, 5 : Ἄρδει δὲ ῥείθροις τὴν Ἐδὲμ τετρασλόμοις.

[5] Cf. cod. Par. XIII, 127.

[6] Supra XXXI, 4 : Εὐαγγελισλὴς γίνεται θεόγραφος. Germ. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 204 r° : Καὶ ὡσὶν ὀρθοῖς ὑποδέχεσθαι τὰς θεογράφους φωνάς. Id. fol. 217 v° : Νόμος θεόγραφος.

Ἐξῆλθεν εἰς γῆν μυστικῆς παγκαρπίας[1],
Ἡ δογμάτων θάλασσα καὶ τερατείων,
Παραβολικῶς ἐγχεθεῖσα τῇ κτίσει.
Οἱ γὰρ ἁλιεῖς τῶν λογικῶν ἰχθύων
Πλέξαντες ἀμφίβληστρον[2] ἐνθέου πόθου
Χαλῶσιν εἰς τὰ ῥεῖθρα τοῦ κηρύγματος,
Ὅπως ὁ παίζων ἀντιπαίζηται δράκων,
Παρακυβιστῶν[3] εἰς τὸ κῦμα τῆς πλάνης·
Ὡς φάρμακον δὲ συγκραθὲν τῷ τεχνίτῃ,
Τὸ κοινὸν ἀῤῥώστημα τοῦ γένους λύει.
Τοῦτο στεφανοῖ τοὺς χορούς τῶν μαρτύρων
Οἳ τὴν ἑαυτῶν ἐξαμείβοντες φύσιν
Χωροῦσιν εἰς πῦρ, εἰς τροχοὺς ἀποστρόφους,
Εἰς ῥοῦν θαλασσῶν, εἰς τελευταῖα ξίφη·
Στομοῖ γὰρ αὐτοὺς ἡ χάρις τοῦ πνεύματος,
Δι' ὧν τὸν ἐχθρὸν τῶν ψυχῶν καταισχύνει·
Τοῦτο κραταιοῖ τοῖς μοναστὰῖς τὸν βίον,
Καὶ τὴν φύσιν κάμνουσαν εὐθὺς ῥωννύει,
Καὶ θαυματουργοὺς τοὺς νοσοῦντας δεικνύει.
* Ἔχον δὲ καὶ σάλπιγγος ἐνθέου κτύπον
Νεκρὰς ἀτεχνῶς ἐξεγείρει καρδίας.
Τί χρὴ τὰ πολλὰ νῦν κατὰ μέρος λέγειν;
Τοῦτο προελθὸν τοῦ θεοῦ καὶ δεσπότου
Τοὺς οὐρανοὺς κλεισθέντας ὑπήνοιξέ μοι·
Ἔνθα προχωρῶν ἐκ φθορᾶς καὶ σαπρίας
Θεὸς καθαρὸς ἐν μεθέξει γίνομαι.

[1] Jo. Stauracius, *In S. Demetrium*, cod. Coisl. 146, fol. 9 v°: Καὶ παγκαρπίαν ἐκ συντριφῶν παραδείσων τῶν Δημητριακῶν τεράτων καρπίσασθε. Vid. quoque cod. Par. CVII, 16. — [2] Cod. Flor. CLXII, 3 : Τὸ γὰρ σὸν ἀμφίβληστρον ἡ τύχη πλέκει. — [3] Vox addenda lexicis.

Ἡ σύνθετος γοῦν τοῦ χρυσαργύρου χάρις
Τὴν σύνθετον δείκνυσι τοῦ λόγου φύσιν·
Αἱ δ' αὖ τὸν εἰρμὸν ὀργανοῦσαι συνδέσεις
Τὸ σχῆμα καὶ τὸ σφίγμα τῆς ἐκκλησίας.
Τούτων σύνες[1], βέλτιστε, καὶ σκόπει τρέμων·
Κοινῆς γὰρ ἀθρεῖς ὄργανον σωτηρίας.

CLIX. Εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον τῆς μονῆς τοῦ Φιλοκαλᾶ κεκοσμημένον διὰ χρυσαργύρου, ἐκ προσώπου Ἰωαννικίου μοναχοῦ, οἰκονόμου αὐτῆς.

Τὸν μὲν περισπούδαστον[2] ἀνθρώποις βίον,
Οἷον λίθων ἔλλαμψιν, αὐγὴν μαργάρων,
Χρυσὸν καθαρὸν, ἄργυρον, πέπλων χάριν,
Καὶ πᾶν ὁτιοῦν εὐπρεπὲς φάσμα, ξένε,
Ἡ πραγμάτων κίνησις, ἢ δρᾶμα φθόνου,
* Ἡ κλωψ ἀφανὴς, ἢ τυραννὶς ἁρπάσει·
Τάχα δὲ καὶ σὴς εὐτελὴς ἐφερπύσας
Τὰ τῆς ὕλης εὔκοσμα βοσκηθήσεται·
Θεοῦ δὲ φωνὰς οὐδ' ὁ πᾶς κρύψει χρόνος,
Ἃς φιλοκάλως ὀργανώσας ἐνθάδε
Τοῦ Φιλοκάλου τῇ μονῇ παρεσχόμην.
Τὸν ἄργυρον γοῦν τῷ χρυσῷ πεπασμένον
Πρὸ τῶν πυλῶν[3] τέθεικα τῶν ἀνακτόρων·
Ἐπίβασις γὰρ τῶν ποδῶν τοῦ δεσπότου
Σαφῶς τὸ παρὸν βιβλίον[4] γινώσκεται·
Ἀμφοῖν[5] δὲ τινὰς ἐσφυρηλατημένας

[1] Cum genitivo, ut apud antiquos. Sic infra CLIX, 25 : Καὶ σοφῶς τούτων ξύνες.

[2] Cf. cod. Flor. CXXXI, 137.

[3] Portas appellare videtur tabulas exteriores, in quibus Evangelii codex compactus erat.

[4] Cod. βυβλίον.

[5] Auro et argento. Deinde fort. δὲ δισσὰς ἐσφυρ.?

Ἀνεὶς ἑορτὰς[1] προσφυεῖς τῇ συκτίδι
Καὶ τῶν θεατῶν ἑσλιῶ τὰς καρδίας.
Ὅρα μὲν οὖν τὸ κάλλος ἀπὸ τῆς ὕλης,
Ὅρα δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῶν ἔνδον τύπων,
Καὶ τὴν ἐμὴν, ἄνθρωπε, τεκμαίρου σχέσιν,
Καὶ μὴ θορυβῶν μηδὲ κομπάζων σκόπει.
Χρισὸς γὰρ αὐτὸς μυσλικόν[2] τινα τρόπον
Ἐνταῦθα παρὼν ἀκροᾶται καὶ βλέπει·
Πλὴν συμβολικῶς καὶ σοφῶς τούτων ξύνες,
Ὡς δέρμα νεκρὸν ζωτικοὺς φέρον λόγους
* Τὴν τοῦ λόγου σάρκωσιν ἐμφαίνει τάχει[3],
Δι' ἧς τὸ νεκρὸν ἐψυχώθη σαρκίον,
Ζωῆς μετασχὸν καὶ φθορᾶς κρεῖσσον μένον[4].
Αἱ δὲ πρὸς ὀργάνωσιν ὀκταφυλλίδες[5]·
Τὴν ὀγδόην ἄντικρυς ἠνίξαντό σοι,
Πρὸς ἣν ἁπαντᾷς ἐξιὼν τῆς ἑβδόμης·
Ἡ δὲ πρὸς εἰρμὸν συμβολικὴ κομψότης,
Ἣ τάσδε συνδεῖ τὰς τομὰς τοῦ βιβλίου,
Τὸν κοσμικὸν σύνδεσμον ἀποδεικνύει.
Τὸ γὰρ διεσλὼς συγκρατεῖ καὶ συνδέει
Τὸ σῶμα Χρισλοῦ τοῦ λαλοῦντος ἐνθάδε.
Τὸ δὲ σλιβαρὸν ἀπὸ τῆς ὕλης βάρος
Μικροῦ τὸ βαρὺ ζωγραφεῖ τῶν δογμάτων,
Κἂν οὐκ ἐπαχθὴς ὁ ζυγὸς τοῦ δεσπότου.

[1] Ut in loco (mihi quidem) desperato audacia utar scribendo: *ἀνοιγε πόρτας*, « ouvre les fermoirs et je régale les cœurs de ceux qui voient (le dedans). » Fortasse etiam omissum aliquid post hunc versum.

[2] Unde vox addenda lexicis *μυσλικοτρόπως*, ap. Gregor. Naz. cod. Paris. 1277, fol. 228 r° : Ἕως ἀμειφθῇ πάντα *μυσλικοτρόπως*.

[3] Fort. *τάχα*. Infra CLXXII, 26 : Τῆς *ἀρετῆς τὴν ὅραν ἐμφαίνει τάχα*.

[4] *μένει* cod. et supra *μένον*.

[5] Hæc vox lexicis deest.

Γένοιτο λοιπὸν ἀντὶ τῶν ὁρωμένων
Μετεγγραφῆναι[1] τοῖς Θεοῦ με δακτύλοις
Εἰς τὴν καλὴν πυκτίδα τῆς ἀφθαρσίας,
Καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαλειφθέντων τύπων,
Τὰς τῆς νέας χάριτος ὀφθῆναι πλάκας,
Μήπως ὁ Σατὰν τοὺς ἐμοὺς τύπους φέρων
Ὠθῇ με πικρῶς πρὸς τὸ πῦρ τὸ παμφάγον.
* Καὶ γὰρ ἀναιδὴς εὑρεθεὶς ὁ θὴρ λύκος,
Ἢ σκύμνος οἰκῶν εἰς ἀπόκρυφον τόπον
Καταπιεῖν ζητεῖ με πεπλανημένον,
Τὸν Ἰωαννίκιον ἐν μονοτρόποις.

CLX. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

Σπορᾶς ἄνευ σύλληψιν, ἄφθορον τόκον,
Υἱὸν πρὸ μητρὸς, καὶ πατρὸς δίχα βρέφος,
Θεὸν χοϊκὸν καὶ παλίνζωον φύσιν[2]
Ἐθαύμασαν μὲν οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων,
Ἐμοῦ δὲ καὶ νῦν ὁ προκείμενος λόγος.

CLXI. Ἐκ[3] προσώπου τῆς Ῥαουλαίνης τῆς Κασιανῆς, εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

Τοὺς ἐντόμους[4] λύσασα τῆς Εὔας πόνους,
Καὶ συμπαθῶς τηροῦσα τοὺς ἐμοὺς τόκους,
(Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ πλὴν φυσικῶν ὠδίνων),
Δέχου τὸ σῶσ/ρον[5] τοῦτο, σεμνὴ παρθένε,
Δι' ἧς ἔχω ζῶν καὶ παρ' ἐλπίδα πνέον
Τὸ παραμικρὸν ἀποθανόν μοι βρέφος.

[1] Cf. cod. Par. CXC, 3.
[2] Supra XII, 3 : Παλίνζωον βίον.
[3] In cod. Par. fol. 10 v° : Εἰς εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.
[4] Haud dubie ἐντόνους, intentos, vehementes. Nisi leg. ἐν τόκοις cum cod. Par. ex correct.
[5] Infra CLXII, 6.

Ζωὴ γὰρ εἶ σὺ καὶ τερασλίων χύσις[1]
* Τὴν ἱλὺν ἐκπλύνουσα[2] τῆς ἁμαρτίας.
Κομνηνοφυὴς ἐκ Ῥασὺλ σοι Μαρία
Κασιανὴ προσεῖπεν ὡς εὔνους τάδε.

CLXII. Εἰς τὴν ὑπέραγνον Θεοτόκον.

Ὕδωρ μὲν εἰ πίνοιμι, λαμβάνω κόρην[3]·
Τῆς φύσεως γὰρ συγγενὲς πάθος τόδε·
Τῶν σῶν δὲ καλῶν ἐμφορούμενος χύδην,
Ὡς ἀπὸ πηγῆς ἐκρεούσης ἀφθόνως[4],
Οὐ λαμβάνω, πάναγνε Μαριὰμ, κόρον.
Οὐκοῦν δέχου τὸ σῶσλρον[5] ἐκ χρυσαργύρου,
Καὶ τὴν χύσιν[6] πήγαζε τῶν τερασλίων.
Φησὶ Μανουὴλ Βαρδαλῆς[7] τῇ παρθένῳ.

CLXIII. Χαρισλήριος[8] τῇ Θεοτόκῳ ὑπὲρ τῆς τοῦ Συρσλέβνου γυναικός.

Μόνη γυναικῶν τὸν Θεὸν φέρεις βρέφος·
Μόνη γυναικῶν παρθενεύεις ἐν τόκῳ·
Μόνη γυναικῶν τὸ βροτῶν σώζεις γένος·
Τῆς φύσεως γὰρ ἐξαμείβεις τοὺς νόμους,
Καὶ τήνδε τὴν γυναῖκα θανοῦσαν τέως
* Τῷ πᾶσαν αὐτῆς ἐκκενωθῆναι φλέβα,

[1] Cod. Esc. *φύσις*. Conf. CLXII, 7, et cod. Flor. LXVI, 9.

[2] Philostr. p. 302 : Ὡς τὰ ἄχη τῆς ψυχῆς ἀποβρέχοιτο. Cod. 1801 in marg. ἐκπλύνοιτο. Germ. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 109 r° : Πρὸς ἔκπλυσιν τῶν μυροδεγμόνων σκευῶν. Hanc vocem ἔκπλυσις ignorant lexica.

[3] Imo *κόρον*, ut infra v. 5. Id. p. 62, ed. Wernsd. : Κόρον τρυφῆς λαβοῦσα. Ephræm. *Chronic.* v. 5569 : Ὡς μὴ λαβόντες τοῦδε τῶν σαρκῶν κόρον.

[4] Cod. Par. CXLII, 7.

[5] Supra CLXI, 4 : Δέχου τὸ σῶσλρον τοῦτο. Cf. quoque CLXVIII, 13.

[6] Cf. supra notam 1.

[7] Cf. cod. Par. CVII.

[8] .....τῆς..... πρὸς τὴν Θεοτόκον τὴν Πηγὴν, τοῦ τῆς αἱμορροΐας πάθους ἀπαλλαγείσης cod. Par. fol. 108 v°.

Μόνη γυναικῶν ἐξανισλάνεις πάλιν,
Καὶ τῶν ἰατρῶν ἐξελέγχεις τὴν κρίσιν [1].
Ἣν γὰρ ὑπεξίκμασεν [2] ἡ νόσος φύσιν,
Τῇ σῇ δρόσῳ θάλλουσαν αὐτὴ δεικνύεις.
Θεὸς μὲν οὖν ἔπληξε τοὺς Αἰγυπλίους,
Μεταβαλὼν εἰς αἷμα πᾶν ὕδωρ πάλαι·
Τῆς σῆς δὲ πηγῆς, Μαριὰμ, τὸ ζῶν [3] ὕδωρ
Αἵματος ἰσχὺν προσβαλὸν [4] τῷ λειψάνῳ
Σωτηρίαν ἤνεγκεν ἐξ ἀντισλρόφου.
Καὶ γὰρ καθαιρεῖ τὰς νομὰς [5] τῶν τραυμάτων,
Καὶ τῶν ὀδυνῶν τὴν πυρὰν καταψύχει,
Κἂν ὑδεριᾷ δυσπαθῶς [6] τὸ σαρκίον,
Τὸ τοῦ πάθους οἴδημα συσλέλλει ζέον·
Κἂν ἰσχνὸν εὕρῃ σῶμα καὶ μόλις πνέον,
Εἰς θρύψιν αὐτὸ καὶ χλιδὴν εὔχρουν τρέπει.
Τοιαῦτά σοι τὰ δῶρα, σεμνὴ παρθένε,
Πρὸς τὴν γυναῖκα τήνδε τὴν σὴν ἱκέτιν [7],
Ἣν καὶ ψυχικῆς ἐξανασλήσαις νόσου,
* Τὸ ζῶν [8] ὕδωρ [9] χέασα τῆς ἀφθαρσίας.

CLXIV. Εἰς τὴν ὑπέραγνον Θεοτόκον ἀπὸ προσώπου τῆς πρωτοσλρατορίσσης.

Εἰς τί μόνη, πάναγνε, παρθένος κύεις,

[1] Cf. infra CLXVIII, 10.
[2] Vox addenda lexicis.
[3] τὸ σὸν ὕδωρ cod. Esc.
[4] ἐμβαλὸν codex Paris. προσβαλὸν cod. Esc.
[5] Cod. Fl. XLIII, 23 : Γοργῶς ἀναιροῦν τὰς νομὰς τῶν τραυμάτων. Codex Par. XIV, 18 : Ἐνακομάτῃ δρασλικῶς καὶ συλλέγεις Ἁπάσας ἁπλῶς τὰς νομὰς τῶν τραυμάτων. Eadem metaphora restituenda Pisid. *Hexaem.* 416 : Ἄλλων ἐχόντων τὴν τομὴν τῶν τραυμάτων. Pro τομὴν leg. νομὴν cum codd. Id. *De vanit.* 250 : Ἡ νομὴ τοῦ πάθους.
[6] Cf. infra CCVI, 11.
[7] οἰκέτιν cod. Esc.
[8] τὸ ζῶον cod. Esc.
[9] Cod. Par. IX, 93 : Ζωῆς ὕδωρ.

Τηρεῖς δὲ σαυτὴν καὶ τεκοῦσα παρθένον;
Ἢ τοῦτο πάντως, ὡς τὸ πᾶν σώσῃς γένος
Ζωῇ φθορὰν λύσασα καὶ τόκῳ λύπην.
Εἰ γοῦν τὸ σώζειν ἔργον[1] ἐστί σοι μέγα,
Καὶ ταῦτα τὴν σύμπασαν ἀνθρώπων φύσιν,
Πῶς οὐ μόνην σώσεις με τὴν σὴν ἐξόχως,
Ἣν ἀπὸ γαστρὸς μητρικῆς δούλην ἄγεις;
Ἐν σοὶ γὰρ αὐτὴν[2] καὶ ψυχὴν καὶ σαρκίον,
Καὶ πᾶν ὅ τι χρήσιμον ἐν βίῳ φέρω.
Καὶ σὺ μόνη σκέποις με σὺν τῷ συζύγῳ[3],
Τιθεῖσα καλὰς τῆς ψυχῆς τὰς ἐλπίδας·
Ὁ τύπος εἰκὼν τοῦ περὶ σέ μου πόθου.
Λοιπὸν σιωπῶ, τοῦτο γὰρ πρέπον τύποις.
Ἡ πρωτοστρατόρισσα ταῦτα Μαρία[4]
Πρὸς τὴν Μαριὰμ τὴν κεχαριτωμένην.

* CLXV. Ἕτεροι ἐξ αὐτῆς[5] εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς ἐξ ὑλῶν ὑπερτίμων
Τὸν σὸν, Μαριὰμ, ζωγραφεῖν θεῖον τύπον.
Τοὺς γὰρ τύπους λύσασα τοῦ πάλαι νόμου,
Καὶ τὰς ἀμυδρὰς καὶ σκιώδεις ἐμφάσεις,
Ὃ φασι γυμνὴν ἀντιδίδως τὴν χάριν.
Ἀλλ' ἡ νοητὴ τῆς ψυχῆς σου φαιδρότης
Ὑλῶν ὁρατῶν ἐκνικᾷ πᾶσαν χάριν.
Πλὴν εἴπερ ἐξῆν ζωγραφεῖν κατὰ μέλος[6],
Καὶ τὰς πρὸς ἡμᾶς δωρεὰς σὰς ἐνθάδε,

[1] Phryn. ap. Athen. IV, p. 165 B : *Ἔστιν δ' αὐτούς γε φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλεπώτατον ἔργον.*

[2] Leg. *αὐτή*, id est *ἐγώ*.

[3] Cf. infra CLXV, 24.

[4] Fort. Maria Comnena, filia Nicephori Despotæ ex Maria prima conjuge. Cf. Ducang. *Famil. Byz.* p. 210.

[5] Leg. *ἐκ τῆς αὐτῆς*. Cod. Vat. 155 r°.

[6] Pro *ἐμμελῶς*. Nisi leg. *κατὰ μέρος*.

Χάριν ἂν εἶχον ταῖς γραφαῖς καὶ τοῖς τύποις.
Νυνὶ δὲ νικᾷ καὶ τὸ τῆς τέχνης μέτρον
Ἡ τῶν ἀγαθῶν ἄφθονος χορηγία·
Σὺ γάρ με ποιεῖς δαψιλεῖ πλούτῳ βρύειν,
Ἀνδρί τε συνδεῖς εὐγενεῖ καὶ κοσμίῳ
Πρὸς τῇ σταθηρᾷ τῶν φρενῶν εὐταξίᾳ,
Καὶ τεκνοποιεῖν εὐλογεῖς μοι τὸν γάμον,
Οἷς οἶδας αὐτὴ σὺν θεῷ πάντως τρόποις.
* Ἐγὼ δέ σοι δίδωμι, σεμνὴ παρθένε,
Σῶμα, ψυχήν, ὕπαρξιν, αἴσθησιν, λόγον,
Καὶ πᾶν ὅπερ σύνεσίν ἢ πρόσεσίί μοι.
Σὲ γὰρ παρηγόρημα καρδίας ἔχω,
Καὶ πάσας ἐν σοὶ τῆς ψυχῆς τὰς ἐλπίδας
Ἔχω κινοῦσα κατὰ πάντα τὸν βίον.
Σὺ γοῦν μόνη σκέποις[1] με σὺν τῷ συζύγῳ,
Σὺ καὶ συνάπλοις εἰς Ἐδὲμ θείους τόπους.
Ἡ πρωτοστράτορισσα ταῦτα Μαρία
Κομνηνοφυὴς τῇ κεχαριτωμένῃ.

CLXVI. Εἰς[2] τὴν Θεοτόκον ὡς ἀπὸ τοῦ Μουζάλωνος[3].

Ἐκ σπαργάνων μὲν ἔσχον, ἀγνὴ, σὲ σκέπειν[4]
Τῆς μητρὸς αὐτόθεν με παραπεμψάσης·
Ἀφ' οὗ δὲ καιροῦ καὶ λογισμῶν ἠψάμην,
Ἐμαυτὸν αὐτὸς δῶρον εἰσηνεγκά σοι,
Κἀντεῦθεν ἡ σὴ παντοδαπὴ χρηστότης
Ἐς δεῦρο πολλῶν ἀξιοῖ με θαυμάτων.

[1] Codex σκέπεις et supra σκέποις. Conf. supra CLXIV, 11.

[2] Cod. Flor. fol. 160 r° cum hoc titulo : Τῇ Θεομήτορι.

[3] Theodorus Muzalon, logotheta generalis, de quo Theod. Hyrtac. *Not. des mss.* t. VI, p. 35. Cf. Pachym. I, p. 495.

[4] Leg. σε σκέπην, tutelam.

* Τὰ γὰρ ἀτερπῆ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πάθη
Πηγῆς νοηταῖς ἐμβολαῖς ἀποπλύνεις [1].
Νόσων δὲ πανσώτειρα [2] συμπνίγεις δέος,
Φρουροῦσα τῆς σῆς δεξιᾶς με τῷ κράτει.
Τίς οὖν ἀμοιβὴ καὶ παρ' ἡμῶν ἀρκέσει
Οὐκ ἔσλιν εἰπεῖν, ἀλλὰ σὺ πάλιν σκέπε,
Καὶ προῖκα ταῖς σαῖς δωρεαῖς πλούτιζέ με.
Θεόδωρός σοι ταῦτά φησι Μουζάλων.

CLXVII. Εἰς [3] εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἀγνὴ κόρη, ζῇς· εἰ δὲ σιγᾷς, οὐ ξένον·
Τὸ γὰρ σιωπᾶν εὐπρεπὲς ταῖς παρθένοις.
Μᾶλλον δὲ καὶ πνεῖς καὶ Θεοῦ λόγον φέρεις,
Κἂν ἡ γραφικὴ τύπον οὐκ οἶδε κτύπου.

CLXVIII. Εἰς [4] εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐκ προσώπου τῆς Παλαιολογίνης.

Ἐγὼ πρὸ Θηλῆς μητρικῆς καὶ σπαργάνων,
* Ἐγὼ πρὸ φωτὸς καὶ πνοῆς, ὦ παρθένε,
Τροφόν σε καὶ φῶς καὶ πνοὴν ἔσχον μόνην,
Καὶ προσλάτιν ἄγρυπνον εἰς [5] τὸν δεσπότην.
Ἡ μὲν γὰρ εὐπαθὴς τε καὶ ῥευσλὴ φύσις
Συχνὰς ἐμοὶ προὔθηκεν εὐθὺς τὰς νόσους,
Ὡς καὶ Θανατᾶν καὶ τελευτᾶν ἔσθ' ὅτε·
Σὺ δὲ ψυχὴν εὕρωσλον ἠγγυωμένη,

[1] Cod. Flor. *νοητῆς ἐμβ. ἀποπλύνει.*

[2] Hac voce augenda lexica quæ tantum masculinam afferunt formam *πανσώτηρ*, unde *πανσωτήριος*, omnibus salutifer. *Vita S. Gregor. episc. Ripsim.* n° 153 : *Τὸ πανσωτήριον ὄνομα τοῦ κυρίου.* Quæ vox et ipsa addenda lexicis.

[3] *Εἰς ἐντεχνον εἰκόνα τῆς Θεομήτορος* cod. Paris. 171 r°. *Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος* codex Flor. 28. Fabric. VIII, p. 618.

[4] *Εἰς εἰκόνα κοσμηθεῖσαν τῆς Θεομήτορος* cod. Par. 73 v°.

[5] *πρὸς* et supra *εἰς* cod. Esc.

Τὸν σωματικὸν ἀνελάμβανες τόνον[1],
Τὰς τῶν ἰατρῶν ἐξελέγχουσα κρίσεις[2].
Ἔτι δὲ καὶ νῦν τοὺς ἐμοὺς λύεις πόνους,
Τῶν θαυμάτων κιρνῶσα τὰς ἀντιδότους.
Οὐκοῦν δέχου τὸ σῶσιρον[3] ἐκ χρυσαργύρου,
Δέχου δὲ καὶ τὸν ἔνδον ἀῤῥήτως πόθον·
Οἶδας γὰρ ὡς ἔγωγε σὴν δήπου χάριν,
Ἀφεῖσα τὸν πρὶν τῆς κενῆς δόξης τύφον,
Ὡς εὐτελὲς τὸ ῥάκος ἠμφιασάμην,
Ἄνανδρος εἰς σύζευξιν εὐελπισίας.
Ἐξ Εὐλογίας ταῦτα σεμνή σοι κόρη
Κομνηνοφυοῦς τῆς Παλαιολογίνης,
* Στρατοπεδάρχου τοῦ μεγάλου φιλτάτης,
Ἀδελφιδῆς ἄνακτος εὐσεβεσιάτου.

CLXIX. Εἰς[4] ναὸν τοῦ μεγάλου Νικολάου[5].

Ἂν ἦν[6] δυνατὸν ἐξ ὑπερτίμων[7] λίθων
Οἴκου προσευχῆς ὀργανοῦσθαί σοι κτίσιν,
Τότ' ἂν ἔφην ἔγωγε μηδὲν εἰσφέρειν,
Ἀνθ' ὧν περ ἡμᾶς ἀξιοῖς χαρισμάτων,
Ὦ Μυρέων πρόεδρε, κοινὲ προσιάτα·
Ἐπεὶ δὲ κοινῇ δεξιοῦμαί σε κτίσει,
Πρὸ τῆς ὕλης τὸ φίλτρον ἡδέως δέχου,

[1] τόκον cod. Esc.

[2] Supra CLXIII, 8 : Καὶ τῶν ἰατρῶν ἐξελέγχεις τὴν κρίσιν.

[3] Cf. supra CLXII, 6.

[4] Cod. Par. fol. 110 v° : Εἰς ναὸν ἀνεγερθέντα τῷ μεγάλῳ Νικολάῳ.

[5] De S. Nicolai ædibus cf. Ducang. *Constant. Christ.* IV, p. 130.

[6] Cod. Esc. male Ἂ νῦν.

[7] Supra LI, 1 : Τῶν ὑπερτίμων λόγων. Eustath. *Opusc.* p. 175, 32 : Καὶ πανταχοῦ δὲ γῆς ὑπέρτιμος. German. Cp. Coisl. 278, fol. 143 v° : Ὄντως ἐξηνγενιζόμενος εἶ καὶ ὑπέρτιμος καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν ἔνθεος. Theodor. Studit. cod. Par. 891, fol. 247 v°.

Καὶ τὰς ἀμοιβὰς δαψιλεστέρας δίδου·
Διδάσκαλον γὰρ εὐτυχεῖς τὸν δεσπότην,
Ὃς [1] λαμβάνει καὶ μῦρα τορνικὸν φόρον,
Χήρας τε λεπτὰ, καὶ δορᾶς αἰγῶν τρίχας,
Μετρῶν τὰ μικρὰ ταῖς λαβαῖς πρὸς τὸν πόθον·
Πλὴν ἀλλ' ὁ ναὸς οὑτοσὶ γένοιτό μοι
Σκέπη ψυχικὴ, σωστικὸν βάθρον βίου·
Παθῶν ἐλατὴρ, μυστικῆς δόξης φύλαξ,
Ἐν συμφορᾷ κίνησις, ἐν τέρψει στάσις,
* Σῶστρον [2] γυναικὶ [3], κόσμος αὐτοῖς φιλτάτοις.
Εἶτα κιβωτὸς πρὸς τὸν ὅρμον τὸν μέγαν
Ἐκ τοῦδε τοῦ πλοῦ τῆς ῥοῆς [4] τῶν πραγμάτων,
Πᾶσι δὲ κοινὸν φάρμακον σωτηρίας
Ἐκ τοῦ Γαληνοῦ τῶν ψυχῶν ἐπιστάτου,
Καὶ θαυμάτων πέλαγος [5] ἀφθόνως ῥέον.
Οὕτω σεβαστὸς ὁ Κλιβανάρης ἔφη,
Τοῦτον τὸν οἶκον τῷ Θεῷ πηξάμενος.

CLXX. Εἰς τὸν Πρόδρομον [6].

Πολλῶν ἀγαθῶν τοῖς ποθοῦσιν ἐργάτην
Ψηφὶς σε λεπτὴ συντεθεῖσα δεικνύει.
Δεῖ γάρ σε νικᾶν καὶ τὸ τῆς τέχνης μέτρον
Ἐν τοῖς πρὸς ἡμᾶς σωστικοῖς τερατείοις.
Εἴπως δ' ἐνῆν τάχα σε καὶ κρείττω γράφειν,
Οὐκ ἦν ἂν ὀκνεῖν τὴν γραφήν σου τὴν ξένην,
Ἀνδρὸς δὲ παντὸς εὑρεθεὶς σὺ βελτίων,

[1] Hi duo versus 10 et 11 infra CCLXXIV, 5.
[2] Cod. Esc. *σώστρου*.
[3] Cod. Esc. *γυναικός*.
[4] Cf. cod. Flor. LXXIX, 2.
[5] Cf. cod. Par. XXXIII, 10.
[6] Cod. Mon. fol. 138, qui addit *ἐκ προσώπου τοῦ πρωτοστράτορος*.

Ἰωάννη, κἀνταῦθα τὸ πλέον φέρεις.
Οὐκοῦν ἐπὶ νοῦν ζωγραφῶ σε τὸν μέγαν,
Τὰ τοῦ πόθου χρώματα κιρνῶν ἐν βίῳ.
Καὶ σὺ δὲ φωνὴ τοῦ πρὸς ὃν βλέπεις λόγου,
* Φθέγγου πρὸς αὐτὸν κἂν σιγᾷς ἐν τοῖς τύποις,
Καὶ σῶζε καὶ φρούρει με τὸν σὸν οἰκέτην,
Καὶ ζῶντα νυνὶ καὶ μὴν [1] πότμον πάλιν.
Δοῦκας ὁ Γλαβᾶς ταῦτά σοι πρωτοστράτωρ
Ὁ Μιχαὴλ εἴρηκε τῷ Ζαχαρίου [2].

CLXXI. Εἰς τοὺς ἁγίους Θεοδώρους.

Ὡπλισμένους ἔγραψα τοὺς ὑπερμάχους,
Ὡς ἂν [3] ὁ Σατὰν συσταλεὶς νῶτα στρέφῃ,
Καὶ μὴ καθ' ἡμῶν αὐθαδῶς ἐπιτρέχῃ·
Οὐδ' Ἡρακλῆν [4] γάρ φασιν ἀρκεῖν πρὸς δύο,
Καὶ ταῦτα Θερμῆς [5] καὶ βολῆς ὑπερτέρους·
Ἐγὼ δὲ καὶ σφῶν τὴν καλὴν κλῆσιν φέρων,
Γέγηθα καὶ πέποιθα πρὸς πᾶσαν μάχην.
Δοκῶ γὰρ αὐτοὺς πανταχοῦ ζῶντας βλέπειν,
Οὓς ὁπλίτας ἔγραψα καὶ τῇ καρδίᾳ·
Πᾶς οὖν ὁρατὸς δυσμενὴς ἢ λανθάνων
Τοὺς γεννάδας ῥίψασπις ὡς πῦρ φευγέτω.
Χριστὸς γὰρ αὐτοὺς μυστικῶς [6] ἐνισχύει
Πρὸς τὰς καθ' ἡμῶν συντεταγμένους [7] μάχας.
Ὁ Θεόδωρος ταῦτα Παλαιολόγος [8].

[1] Leg. καὶ μετὰ πότμον.
[2] Cod. M. male Ζαχαρίῳ.
[3] Cod. ὡσάν.
[4] Habetur in Parœmiograph. Conf. Zenob. V, 49, ibique notas.
[5] Leg. aut Θέρμης aut Θερμούς.
[6] *De Plantis*, vs. 54 : Καὶ ῥιζοποιεῖ μυστικῶς τὰς ἐκφύσεις.
[7] Leg. συντεταγμένας vel τοὺς μάχας. Prius melius.
[8] Fort. Theodorus Comnenus Palæologus, de quo Ducang. *Famil. Byz.* p. 249.

* CLXXII. Εἰς[1] τίμιον Σταυρὸν εὑρεθέντα εἰς ῥίζαν δαφνίνην παραδόξως· ἐν ᾧ ἦν καὶ αἱματώδης γραμμή.

Τῷ μὲν βασιλεῖ πρὸς Θεοῦ Κωνσταντίνῳ
Τὸν[2] σταυρικὸν δείκνυσιν οὐρανὸς τύπον,
Δι' οὗ περ ἐχθροὺς ἐτροποῦτο βαρβάρους
Ὁ γεννάδας ὡς εἶδεν ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ[3].
Ἐμοὶ δὲ ῥίζα τοῦτον ἐκ γῆς δαφνίνη
Χειρὸς δίχα γραφέντα καὶ τέχνης φέρει,
Τοῦ δυσμενοῦς τὴν ἧτταν ἐγγυωμένη.
Ἐπεὶ γὰρ ἐκ κρηπῖδος[4] εὐελπισίας
Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς τὴν μονὴν ἐπηξάμην,
Καὶ γῆς τιναγμοῖς τὸν νεὼν τεθραυσμένον
Εἰς τοῦτο κάλλους αὖθις ἀνεδειξάμην[5],
Ἐγλιχόμην ἰδεῖν τι καινὸν ἐνθάδε,
Καὶ γίνεταί μοι τοῦ σκοποῦ τεκμήριον
Ὁ κοσμοσώστης[6] οὗτος αὐτίκα τύπος,
Ὃν πρὶν τὸ φυτὸν εἰς τομὴν ἐλθεῖν, ξένε,
Φωτὸς περιήστραψε[7] πολλάκις χύσις.
Δηλοῦν γὰρ ἐχρῆν ταῖς Θεοῦ μοναστρίαις
Τὴν τῶν μελῶν σταύρωσιν, ὡς Παῦλος[8] λέγει.
* Καὶ τοῖς ἀφυπνώσασι νεκροῖς ἐνθάδε
Ζωὴν ποθεινὴν καὶ φθορᾶς ἀλλοτρίαν
Ἐν τῷ παθητῷ καὶ παθῶν ὑπερτέρῳ.
Πλὴν ἴδε καὶ τὸ χρῶμα τοῦ Θείου τύπου,
Καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς τῆς βαφῆς γραμμὴν μέσην

[1] Ὡς ἐκ προσώπου τῆς μεγάλης Δομεστικίσσης εἰς τὸν εὑρεθέντα σταυρὸν ἐν τῇ ῥίζῃ τῆς δάφνης cod. Par. 103 v°.
[2] Cod. Esc. τὸ σταυρικὸν δείκνυσι οὐρ.
[3] Cod. Esc. νίμα.
[4] Cod. Par. εἰς κρηπίδας.
[5] ἀνεδειμάμην cod. Par.
[6] Cf. supra CLVI, 5.
[7] Cod. Par. περιήστραπτε.
[8] Coloss. III, 5.

TAYLOR INST. OXFORD

Τῶν δεσποτικῶν αἱμάτων τὸ σύμβολον.

Ἀειθαλὲς[1] δὲ καὶ τὸ φυτὸν τυγχάνον
Τῆς ἀρετῆς τὴν ὥραν ἐμφαίνει τάχα[2],
Ἧς ψαλμικῶς τὸ φύλλον οὐκ ἀποῤῥέει[3].
Ὦ τύπος ἀδραῖς οὐχ ὑπείξας ἀξίναις
Ὅταν τὸ φυτὸν ἐμφρυγὲν[4] κονισσάλῳ
Παρεῖχεν αὐταῖς τὰς ῥοπὰς ἀπροσκόπους·
Τὸ μὲν γὰρ ἄλλο ϑᾶττον ἐτμήθη ξύλον,
Οὗτος δὲ πᾶς ἄτμητος εὑρέθη μόνος
Μικροῦ συνισλῶν τῷ ϑεῷ τὰς παρθένους
Τομῶν λογισμῶν προσβολῆς ἐλευθέρας.
Ὦ σλαυρὸς, ᾧ ζῶ, καὶ κινοῦμαι, καὶ πνέω!
Ὦ ξύλον ἐσλὸς εἰς χρυσῆν κήπου χλόην!
Ὦ δένδρον ἡμῖν γνωσλικοὺς καρποὺς φύον,
* Οἷον παρ' ἡμῖν ὅλβον ἡ κτίσις ἔχει!
Ἡ τοῦ μεγάλου σύζυγος Δομεσλίκου
Κομνηνοφυὴς[5] ἡ Παλαιολογίνα
Ταῦτα[6] κρατοῦντος ἐξαδέλφη καλλίπαις[7].

CLXXIII. Εἰς τὸν ϑαυματουργοῦντα[8] δάκτυλον τοῦ ἁγίου Κλήμεντος[9], ὃν ἐφανέρωσεν ὁ βασιλεύς.

Ἰεζεκιὴλ γηγενοῦς πατρὸς τέκος,

[1] Theod. Ducas Lascaris, cod. Paris. 3048, fol. 62 v°: Καὶ σμαράγδου λίθου φαινομένης ἀειθαλεσλέρας, ὁσμὴ ἐκ ταύτης ἐξέρχεται ψυχὴν ὄντως ἀρωματίζουσα. Cf. et Strabon. p. 711, et Theod. Metoch. p. 756 A.

[2] Cf. supra CLIX, 28.

[3] Psalm. I, 3.

[4] Cod. Esc. ἐκφρυγέν.

[5] Κομνηνοφυὴς ταῦτα νῦν Μάρθα γράφει cod. Par. Maria Palæologina, alio nomine Martha vocitata, Michaelis imper. soror, nupsit Nicephoro Tarchaniotæ, magno Domestico. De qua conf. Ducang. p. 232.

[6] Hic versus erasus in cod. Par.

[7] Philes ed. Wernsd. p. 326: Ὁ καλλίπαις ἐρημος. Vid. Boll. ad 13 jun. p. 672.

[8] God. Par. ϑαυματουργόν.

[9] Κλήμεντος τοῦ νέου cod. Paris. 74 v°, in quo sequentia desunt.

Ὁ βασιλεὺς καλεῖ σε τῆς Ῥωμαΐδος,
Εἰς δεύτερον φῶς μυστικῶς ὑπεξάγων [1].
Καὶ δεῦρο λαθὼν [2] τῆς ταφῆς τὴν ἑσπέραν,
Καὶ λάβε φωνὴν, καὶ προφήτευσον πάλιν [3].
Ἰδοὺ γὰρ ὀστᾶ νεκρικῶς ἠθροισμένα
Καὶ γυμνὰ καὶ πόρρωθεν ἐξικμασμένα [4],
Ζῇ τάχα καὶ πνεῖ, καὶ λαλεῖ γλώττης δίχα,
Καὶ θαυματουργεῖ καὶ διώκει τὰς νόσους,
Πρὶν σάρκας αὐτοῖς ἐκφυῆναι καὶ φλέβας,
Καὶ νεῦρα πυκνὰ καὶ διάβροχον δέρας,
Καὶ πνεῦμα ληφθὲν πρὸς τὸ πῆξαι τὴν πλάσιν.
Ἥσαΐα, πρόελθε νυκτὸς ὀρθρίσας,
* (Δεῖ γάρ με καὶ σοὶ προσλαλεῖν ἀφ' ἑστίας)
Καὶ φῶς νέας ἀντίκρυς ἡμέρας ἴδε,
Καὶ φράζε παρὼν τὴν Θεόῤῥυτον [5] δρόσον,
Ἀφ' ἧς [6] τὰ νεκρὰ ψαλμικῶς ἀναψύχεις·
Ὁ γὰρ βασιλεὺς ἐξ ἀνίκμου δακτύλου
Τὴν ἐσχάτην ἔγερσιν ἡμῶν δεικνύει,
Ὡς ἂν ἔχῃ [7] κράτιστον ἡ κτίσις τέρας,
Ὁστοῦν πρὸ τῆς σῆς θαυματουργοῦν ἰκμάδος.
Κλήμης [8] γε μὴν ἐκεῖνος, (ἀλλ' ἀκουέτω
Γῆ πᾶσα καὶ θάλασσα, καὶ βροτῶν γένος·
Πλουτεῖ γὰρ αὐτὸν οὐρανοῦ μέγα πλάτος,
Ὃ καλύβη γνώρισμα προσφάτου χρόνου·)

[1] Cod. Par. LXXVII, 1.
[2] Cod. Esc. λαβών.
[3] Ezech. XXXVII, 4.
[4] Hic versus deest in cod. Esc..
[5] Cod. Paris. LXIII, 33 : Θεόῤῥυτον δρόσον ἐνῆκας ὀστέοις. Cod. Vat. XI, 2 : Θεόῤῥυτον μέλι. S. Ephr. III, p. 544 E : Τῆς ξηρανθείσης μου καρδίας ἡ Θεόῤῥυτος ῥανίς. Sever. Alexandr. cod. P. 2544, f. 126 v° : Δεῖ γὰρ ἐκ θεῶν καὶ Θεορρύτου αἵματος τὰ πάντα φῦναι κάλλιστα.
[6] Cod. Par. ὑφ' ἧς.
[7] ἔχοι cod. Par.
[8] Cod. Esc. Κλήμεις.

Τὸ σῶμα νεκρὸν καὶ πρὸ τοῦ τέλους φέρων,
Χρισλῷ τε συζῶν, κατὰ Παῦλον[1] τὸν μέγαν,
Καὶ πάντα φυγὼν κοσμικῆς θήρας βρόχον,
Ὡς ἂν ἐπαρθεὶς οὐρανοῦ μέχρι τρίτου
Φυγὰς ἀτεχνῶς εὑρεθῇ σεσωσμένος.
Ζῇ νῦν μετασλὰς, καὶ φθορᾶς κρείτλων[2] μένει,
Καὶ θαυματουργεῖ τοῖς παροῦσι λειψάνοις·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τὴν ἐπίκουρον πλάσιν
* Πρὸς τὰς ὑπὲρ νοῦν τῆς ψυχῆς εὐπραξίας
Εἰς λύσιν[3] ἐλθεῖν φθαρτικῆς ἀπραξίας.
Ὄνυξ μὲν οὖν λέοντος[4] ἐμφαίνει κράτος,
Ὡς ἡ κρίσις δίδωσι τῆς παροιμίας·
Ὅλον δὲ τὸν Κλήμεντα δακτύλου μέρος,
Ὡς ἡ χάρις ἔδειξε τῶν τερασλίων,
Δι' οὗ νικηθεὶς ὁ κρατῶν γῆς Αὐσόνων
Ἀνακομίζει[5] συλλεγέντα τὸν μέγαν,
Ὡς ἂν ἴδῃ[6] τὸ χρῆμα καὶ φῶς ἡλίου,
Καὶ πνεῦμα καὶ θάλασσα, καὶ πλοῦς ὁλκάδων,
Καὶ σύμπας αἰθὴρ, καὶ προπέμπουσαι φλόγες.
Καὶ νῦν κιβωτὸν εὐτυχοῦσι λειψάνων
Οἳ τὴν πόλιν οἰκοῦσι τὴν Κωνσλαντίνου.
Πλὴν ἀλλὰ τὸν Φίλιππον Ἑλλήνων λόγος,
Θήκας ἀναπλύσσοντα[7] κοινῶν λειψάνων
Ὁρᾶν ἐπ' αὐτὰς καὶ σκοπεῖσθαι τὴν φύσιν,
Καὶ τὸν δυσαπάλλακτον[8] ἀμβλύνειν τύφον·

[1] Rom. VI, 8.
[2] Cod. Par. κρείσσων.
[3] Cod. Esc. εἰς λήθην.
[4] De proverbio, Ἐξ ὀνύχων τὸν λέοντα, confer. Erasmus.
[5] Cod. Esc. ἀνακαινίζει.
[6] ἴδοι cod. Par.
[7] Cod. Esc. ἀναπλήσσοντα.
[8] Cod. Esc. δυσαπάλακτον. Confer. Eustrat. *In Ethic.* fol. 38 v°.

Ὁ δὲ κραταιὸς οὑτοσὶ σλεφηφόρος,
Ὃς ἐκ θεοῦ τὸ χρίσμα[1] λαβὼν εὑρέθη,
* Παντὸς τύφου πόρρωθεν ὀφθεὶς βελτίων,
Ὡς αὐτομαθὴς[2] τῶν δεόντων ἐργάτης,
Τὴν πλουτοποιὸν[3] εὐτυχεῖ ταύτην θίβην,
Ὡς ἂν καθαιρῇ δυσμενεῖς πολυτρόπους,
Καὶ πᾶσαν ὀφρῦν αὐθαδῶς ἐπηρμένην·
Εἴη δὲ καὶ ζῶν, καὶ πλατύνων τὸ κράτος,
Καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς ψυχῆς διεξάγων,
Εἰς πραγμάτων ἄπειρον ἀρίστων χύσιν,
Καὶ πάντα καιρὸν εὐμαρίζων ταῖς νίκαις,
Καὶ πᾶσιν ἁπλῶς εὐθυμῶν τοῖς ἐν μέσῳ·
Κατὰ[4] δὲ τὸν μέλλοντα καὶ ζῶντα χρόνον
Κλήμεντι συνὼν τῷ βραβεῖ τῶν λειψάνων
Κἀκεῖ βασιλεὺς καὶ τρυφῆς οἰκῶν τόπους[5].

CLXXIV. Εἰς λείψανον ἐκ ποδὸς τοῦ μεγάλου Παύλου[6].

Ταρσὸς[7] πόλις δίδωσι Παῦλον τῇ κτίσει,
Ἐμοὶ δὲ ταρσὸν τοῦ ποδὸς Παῦλος πάλιν.

CLXXV. Εἰς δάκτυλον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Τῷ μαρτυρικῷ, Θεόδωρε, δακτύλῳ
Πρὸς τὰς ὁδοὺς νύττεις με τῆς σωτηρίας,
Ὡς ἂν δι' αὐτοῦ καὶ θεὸς ζῶντα γράφοι.

[1] Cod. Esc. ἐκ θεοῦ χάρισμα.

[2] Cf. cod. Flor. CXXII, 127.

[3] Confer. infra CXCI, 41; cod. Paris. XXXIII, 16 et cod. Vat. XVIII, 2. Tarasius Cpol. cod. Coisl. 146, fol. 284 r° : Σὺ τοῦ ἰδὲ ἡ ἐν πειρασμοῖς ὑπομονητικὴ ἀνακεφαλαίωσις καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ διπλῆ διάδοσις καὶ πλουτοποιὸς ὕπαρξις.

[4] μετά cod. Par. male.

[5] τρόπον cod. Esc.

[6] Cod. Flor. fol. 218 v° : Εἰς τὸν μέγαν Παῦλον.

[7] Conf. cod. Flor. XXII, 61.

* CLXXVI. Εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν κολλύβων[1].

Λιμαγχονηθεὶς ὁ φθορεὺς τοῖς κολλύβοις[2]
Πικρῶς θανατᾷ, μὴ θεῷ ζῶσαν πόλιν
Εἰδωλολατρεῖν ταῖς τροφαῖς ἀναγκάσῃ.

CLXXVII. Εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων[3].

Τοῖς πρωτοτύποις τὴν τιμὴν εἰδὼς νέμειν[4]
Πρόσελθε, πιστὲ, πλὴν σχετικῶς[5] τοῖς τύποις
Τῶν αἱρετικῶν τὰς λαβὰς ἀνατρέπων.

CLXXVIII. Εἰς ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου[6].

Σκήνωμα Χριστοῦ τὸν ναὸν τοῦτον δέχου,
Καὶ σῶζέ μοι τὸν οἶκον εἰς πλεῖστον χρόνον
Ἄλυπον, ἀβρὸν, εὐκλεῆ, πεπλησμένον[7].
Δοῦλος σεβαστὸς Μιχαὴλ σὸς Ἀτζύμης
Καὶ τῶν θεμάτων τῆς ἕω Δομέστικος,
Εἵρηκεν αἰτῶν εὐτυχεῖν σου τὴν σκέπην.

CLXXIX. Εἰς[8] τὴν πρωτοϊεραχαρίαν[9] Μελάνην ἐπιτάφιον.

Βαθὺ λίθος τρίπηχυς[10] ὁ βροτῶν βίος
Ὃ καὶ τὰ λαμπρὰ τῆς Μελάνης[11] ἐκρύβη.

[1] Εἰς τὴν τῶν κολλύβων εὕρεσιν cod. Par. fol. 206 v°; κολύβων cod. Esc. Cf. Wernsd. ad Phil. p. 14.

[2] κολύβοις cod. Esc.

[3] Cod. Par. 207 r° : Εἰς τὴν τ. ἁ. εἰκ. πρ.

[4] μένειν cod. Esc.

[5] Theod. Stud. p. 144 D.

[6] Cod. Par. fol. 207 r° : Τοῦ πανσεβάστου πρὸς τὴν Θεομήτορα.

[7] In cod. Par. prius erat πεπλεγμένον.

[8] Ἐπιτύμβιοι cod. Par. fol. 207 r°.

[9] πρωτοϊεραχαραίαν cod. Esc. Πρωτοϊεραχάριος, *Primus Accipitrariorum*, dignitas palatina, de qua vid. Ducang. *Glossar. med. græc.* s. h. v. Infra CLXXI, 18, legitur πρωθιεραχάριος.

[10] Cf. cod. Flor. CXCVIII, 27.

[11] Cf. infra CLXXX, 36.

* CLXXX. Ἕτεροι[1] ἐπιτάφιοι ἑαυτῇ[2], ἐκ προσώπου ταύτης.

Ἐγὼ τὸ μὲν πρὶν εἰς τὸν ἄσιτον βίον
Ὥκνουν ἐμαυτὴν εὐπραγοῦσαν σεμνύνειν·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς εἰς τὸ πῦρ[3] τῶν πραγμάτων
Ἐγχεῖν τὸ θερμὸν τοῦ κενοῦ τύφου σίέαρ.
Νῦν δὲ φθορᾶς ἐνδῦσα καὶ τάφου γνόφον[4],
Τί σεμνὸν ἂν εἴποιμι, καὶ τίνος χάριν;
Νεκρῷ γὰρ οὐδεὶς εὐπρεπὲς πλέκει στέφος·
Ἵνα δὲ πᾶς ἄνθρωπος ἐντεῦθεν μάθῃ
Σκιὰν θεωρῶν μὴ πλοεῖσθαι τὸν βίον,
Τὰ κατ' ἐμαυτὴν ζωγραφῶ[5] δή σοι, ξένε.
Δανείζομαι γὰρ ἀπὸ τῶν ζώντων λόγον,
Μικροῦ πνοῆς δύναμιν ἐγχέαντά μοι.
Πατρίδα μὲν δὴ τὴν καλὴν ἔσχον πόλιν,
Γεννήτορας δὲ τοὺς κατ' αὐτὴν ὀλβίους,
Ἢ τί λέγειν χρὴ Συναδηνοὺς[6] ἐνθάδε,
Σαμψὼν Γαβαλᾶν, ἀλλὰ καὶ Σκουτερίους,
Στρατηγοπούλους[7], Δούκας Ἀγγελωνύμους[8],
Πρωθιερακάριον[9] ὡς ὀμευνέτην

[1] Εἰσὶ δὲ αὐτό cod. Par. fol. 207 v°.

[2] Pro ἑαυτῇ leg. τῇ αὐτῇ.

[3] Cod. Flor. CXIII, 5 : Ῥίψεις εἰς τὸ πῦρ τῶν πραγμάτων.

[4] Cod. Flor. LXIII, 14 : Τὸν τοῦ τέλους ἄφυκτον ὑπέδυ γνόφον. Id. LXIX, 47 : Τῷ τῆς τελευτῆς ὑποχωροῦσα γνόφῳ. Id. c, 34 : Οὐκ ἂν ὁ παχὺς τῆς φθορᾶς ἦρθη γνόφος. Conf. quoque cod. Par. XIV, 380.

[5] ζωγραφήσω μετρίως cod. Par. ex correct.

[6] In marg. cod. Esc. legitur συναδηνὸς, γαβαλᾶς, σκουτέριος. Celebres fuerunt Theodorus Synadenus et Jo. Gabalas, de quibus Niceph. Gregoras et Jo. Cantacuzenus, passim. Memorantur Γλαβᾶς ὁ Σκουτέριος ap. Cantacuz. t. III, p. 69, et Σκουτέρις Χοῦμνος ap. Pachym. t. II, p. 603, 18.

[7] De Strategopulis vid. Pachym. et Niceph. Gregor. passim.

[8] Niceph. Gregor. p. 318, 21.

[9] Vid. supra ad titulum.

Ἐκ Περσίδος φανέντα Ῥωμαίοις μέγαν[1],
Ὦ Βασιλικός[2] ἦν τάχα τοὐπώνυμον;
Πῶς δ' ἔστιν εἰπεῖν ὡς ἅπαις ἡ καλλίπαις[3];
* Ἔμεινα καρτεροῦσα τὴν ἀτεκνίαν[4],
Καὶ γὰρ ἕωλός ἐστι ταῦτά μοι κτύπος,
Καθάπερ οἱ πρὶν ἀπὸ τοῦ πλούτου κρότοι.
Ἓν μοι σχεδὸν τὸ κέρδος, οὐδέν τι πλέον,
Ἡ τῶν μοναχῶν τῶν ἐμῶν συναυλία[5],
Τὰ δ' ἄλλα νεκρὰ καὶ πρὸς οὐδὲν ἠργμένα·
Νυνὶ γὰρ εἰς γῆν τέφρα καὶ κόνις μένω,
Καὶ ῥάκος ἁπλοῦν ἀντὶ τῶν πέπλων φέρω,
Καὶ τάφον οἰκῶ, καὶ σκιὰν λίθου σέλγω,
Καὶ γλῶσσαν ἣν περ εἶχον ὑγρὰν εἰς λόγους
Ὁ δυσμενὴς θάνατος ἐξέτηξέ μοι.
Ὅσλε βλέπων, ἄνθρωπε, τὸν τάφον, σύνες[6]
Καὶ τοῖς παραμένουσι τὸ πλεῖστον δίδου.
Κἄν τις ἔροιτο τίνος ὁ δριμὺς τάφος,
Φράσον πρὸς αὐτὸν, τῆς Μελάνης τῆς ξένης·
Εὐχὰς δὲ Χριστῷ πέμψον ἱλαστηρίους[7],
Ὡς ἂν ἐδὲμ τύχοιμι τῆς ποθουμένης.

CLXXXI. Τῷ πρωτοστράτορι τῷ Φιλῇ[8].

Χαρισμάτων ἄστρασιν[9] οὐρανὲ βρύων,

[1] Hic versus deest in cod. Esc.
[2] Cf. Niceph. Greg. p. 413, 24, et Pachym. t. I, p. 129, 16.
[3] Inscriptio metrica ap. Lebas, t. III, p. 282 : Τοὺς πολύπαιδας ἀπαίδας.
[4] In cod. Par. prius erat εὐτεκνίαν.
[5] Cf. cod. Flor. XCVI, 19.
[6] σκύες cod. Esc.
[7] Jo. Tzetz. *Ep.* 107, p. 96 : Πρὸς Θεὸν ἱλαστήριος ἔντευξις.
[8] Τῷ ἀδελφῷ τοῦ αὐτοκράτορος cod. Par. fol. 208 v°. Conf. Ducang. *Famil. Byz.* p. 254, et Niceph. Gregor. I, p. 263.
[9] Cod. Par. LIX, 16 : Τοῖς ἄστρασι δὲ τῶν χαρισμάτων βρύων.

Ἤθους μὲν ἀσπραπαῖς με καὶ βρονταῖς[1] λόγων·
Θέλγεις πρὸ μακροῦ· τὸν δὲ ῥοῦν ἔτι σπέγεις.
* Μὴ μέλλε[2], διψῶ, δρασπικῆς[3] χρῄζω δρόσου.

CLXXXII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ[4] Νίφωνι.

Τὸ τοῦ βίου πέλαγος[5], ὦ ζέφυρέ μου,
Τῇ τῶν λυπηρῶν ἐκταράττει με ζάλῃ·
Ναὶ σπεῦδε, ναὶ κοίμιζε τὸν βαρὺν σάλον
Σοφῶς κυβερνῶν τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος[6].

CLXXXIII. Τῷ αὐτῷ[7].

Ἥλιέ μου, φάνηθι λαμπρὸς καὶ ζέων,
Καὶ τέρψιν ἡμῖν αἰθριάζουσαν[8] δίδου,
Τὰς τῶν ἀηδῶν ἐκπιέζων ἰκμάδας,
Ὡς ἂν ὁ χειμὼν[9] τῆς ψυχῆς ἀφυβρίσῃ.

CLXXXIV. Τῷ αὐτῷ[10].

Δένδρον φυτευθὲν εἰς ϑεόδροσον τόπον[11]
Καὶ καρπὸν εὐπέπαντον[12] ἀρετῶν φέρον,
Τῇ ψυχαγωγῷ παραμυθοῦ με σκέπῃ·
Ἡ γὰρ ζέσις φλέγει με τῆς ἀθυμίας.

[1] Cf. cod. Par. LIX, 18.

[2] μέλε cod. Par.

[3] δρασπικῶς cod. Esc.

[4] κυρῷ Νίφωνι deest in cod. Paris. fol. 208 v°. De Niphone patriarcha Constantinopolitano sub Andronico seniore multa narravit Nic. Gregoras.

[5] Cod. Esc. τῷ τοῦ β. πέλ. Cf. cod. Flor. LXXIV, 1, et cod. Par. CLVI, 1.

[6] Idem versus infra, CCXXIX, 2. Cf. cod. Fl. LXXIV, 5, et cod. Par. CLVI, 6.

[7] Cod. Par. fol. 208 v°.

[8] αἰθριάζουσι cod. Par.

[9] Cod. Par. CLXXIII, 3 : Τὸν πολὺν χειμῶνα τῆς ἐμῆς ψυχῆς. Cyrill. Alex. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. II, p. 222 : Τὸν χειμῶνα τῆς ψυχῆς αὐτῶν λύει.

[10] Cod. Par. fol. 208 v°.

[11] τρόπον cod. Par. Id. X, 26 : Λειμὼν γὰρ εἶ σὺ καὶ ϑεόδροσος τόπος. Cf. quoque LV, 35, et XCV, 8.

[12] Cf. cod. Par. CLXXIII, 6.

CLXXXV. Τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ τῷ Ἀγγέλῳ[1].

Φρικτὲ στρατηγὲ μυστικῆς πανοπλίας,
* Τὸ τῶν λόγων εὔθηκτον[2] ἁρπάσας ξίφος
Πλῆξον τὸν ἐχθρὸν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πόνον,
Ὡς ἂν φυλαχθῇ τῶν λογισμῶν ἡ πόλις.

CLXXXVI. Τῷ αὐτῷ ἕτεροι[3].

Πάκτωλέ[4] μου πρόελθε καὶ πλούτιζέ με,
Τὸ ψῆγμα τοῦ νοῦ δαψιλῶς[5] ἀναβρύων·
Νεῖλου δὲ παντὸς ἀφθονώτερος ῥέων
Τὸν τῆς ψυχῆς λίπαινε[6] τῷ ξένῳ στάχυν.

CLXXXVII. Τῷ αὐτῷ[7].

Εὐσπλαγχνίας ἄβυσσε[8] καὶ καλῶν χύσις[9],
Στατῆρά[10] μοι δὸς χαρμονῆς ἐγκαρδίου.
Καὶ γὰρ τὸν ἰχθῦν τῆς ἐμῆς σιγῆς βλέπεις
Νηκτὸν παρὰ σοὶ καὶ σχεδὸν καθειργμένον[11].

CLXXXVIII. Τῷ αὐτῷ[12].

Ψυχῶν ἰατρὲ καὶ παθῶν ἀποκρύφων,
Κέρασον ἡμῖν ἀντιφάρμακον[13] πόνων·

[1] Cod. Par. fol. 209 r°, in quo deest τῷ Ἀγγέλῳ. Cf. Cantacuz. I, 334, 5.
[2] Cf. cod. Par. LXI, 42.
[3] Τῷ πανσεβασίῳ Δομεστίκῳ cod. Par. 209 r°.
[4] Cf. cod. Par. CCIVIII, 29.
[5] Cf. cod. Flor. XX, 4.
[6] λίπαινον cod. Esc.
[7] Cod. Par. fol. 209 r°.
[8] Cf. cod. Paris. CXLIX, 248.
[9] Cod. Flor. XLIII, 93 : Τῶν ἀγαθῶν τὴν χύσιν.
[10] Cf. cod. Flor. LXXXVIII, 13.
[11] καθηγμένον cod. Esc.
[12] Cod. Paris. fol. 209 v° : Τῷ πατριάρχῃ, id est Νίφωνι, non autem magno stratopedarchæ.
[13] Cf. cod. Flor. I, 598.

Καὶ γὰρ βοτανῶν εὐπορεῖς κοσμοτρόφων [1],
Κοινὸς Γαληνὸς [2] εὑρεθεὶς τοῖς ἐν λύπαις.

CLXXXIX. Τῷ αὐτῷ [3].

* Ποιμὴν [4] ἀγαθὲ, τῆς ψυχῆς τῇ σφενδόνῃ [5]
Ἀνασόβει τὸν θῆρα [6] τῆς ἐμῆς λύπης·
Πλανώμενον δὲ καὶ τὸν ἄρνα σου βλέπων
Ἀνακομισθὴς εὐμενέστατος γίνου.

CXC. Τῇ μεγάλῃ Δομεστικίσσῃ [7].

Περιστερὰν [8] χαίρουσαν εἰς δόσεις βλέπων
Τὸν κατακλυσμὸν [9] οὐ στοοῦμαι τῶν πόνων.
Καὶ γὰρ ἐλαίας κάρφος [10] εἰς χεῖρας φέρεις,
Καὶ χαρίτων χρώμασι ποικίλοις βρύεις.

CXCI. Τῷ ὑπερφυεῖ πρωτοστράτορι τῷ Γλαβᾷ [11].

Ἂν ἦν δυνατὸν καὶ ψυχῆς δίχα πνέειν,
Κλεινὲ στρατηγὲ, τῶν ἐμῶν φῶς ὀμμάτων,
Αὐτὴν ἂν εὐθὺς ἐξελὼν τοῦ σαρκίου
Παρέσχον ὑμῖν τοῖς ἐμοῖς εὐεργέταις
Τῆς εἰς τὸ ναρκᾶν ἐκτροπῆς μὴ φροντίσας.
Ἐπεὶ δὲ τὸ πνεῖν καὶ λαλεῖν τι καὶ γράφειν

[1] Cf. supra CXLVIII, 5.
[2] *Ἰατρός* et in marg. Γαληνός cod. Esc.
[3] Cod. Par. 209 v°.
[4] Λιμὴν cod. Escur. quod monstrat initia corrupta esse in Escur. ut supra CLXIX, 1 : Ἂ νῦν δυνατόν. Eadem confusio infra, CCXXIX, 15.
[5] Cf. cod. Flor. XLIII, 45.
[6] Cf. cod. Flor. LXXXV, 3.
[7] Τῇ πρωτοστρατορίσσῃ cod. Paris. 209 v°.
[8] Περιστερὰν δή τινα καλὴν σε βλέπων cod. Par.
[9] τῶν κατακλεισμῶν cod. Esc.
[10] Respectu ad Genes. VIII, 11.
[11] Τῷ θαυμασίῳ ἐκείνῳ πρωτοστράτορι cod. Par. fol. 209 v°.

Καὶ τῆς παρ' ὑμῖν αἰσθάνεσθαι[1] τέρψεως
Ἐκ τῆς ψυχικῆς εὐτυχῶ συνεργίας[2],
* Τὸν ζῶντα ῥυθμὸν ἀντιπέμπω τῶν λόγων
(Ἐνταῦθα γὰρ ἂν[3] ὡς παρόντα με βλέποις[4]),
Τὸν νοῦν τὸν ὀξὺν ἐμβαλὼν εἰς τὴν Φράσιν.
Εἰσὶ μὲν οὖν τοκάδες ἡμῖν καὶ βόες,
Ὑγρῶν δὲ τυρῶν ἐσλιᾶται τὰ βρέφη,
Καὶ ταῖς ἀμολγαῖς ἐντρυφᾷ ταῖς προσφάτοις,
Καὶ τοὺς περιχαίνοντας[5] ἔσθ' ὅτε ξένους
Ἀναψύχει λάπλοντας ὀζῶδες γάλα.
Δεῖ γὰρ ἀτεχνῶς καὶ τὰ βοσκήματά σου
Ὁπήποτ' ἂν ᾖ, τοὺς ταλαιπώρους τρέφειν·
Αὐτὰς δὲ τὰς ὗς τὰς βολοθριοτρόφους[6]
Καὶ τὰς ὅις λέγουσιν οἱ κτηνοτρόφοι[7]
Πληροῦν ὅλας κοιλάδας, ὦ φήμης φίλης!
Εἶναι δὲ καὶ κώδωνας ἐν τῷ ποιμνίῳ
Κύνας τε πολλὰς καὶ λυκοκτόνους φύσει,
Καὶ νυκτερινοὺς τοὺς νομεῖς χοροσλάτας[8],
Εἰ τῆς ἐπὶ σύριγγι ῥᾳσλώνης δέοι.
Κἄν τις βλέπων ἔροιτο, Καὶ τίνος τάδε,
Τείνας ὁ ποιμὴν τὴν καλαύροπα φράσει·
« Φιλῆ[9] τὰ βουκόλια καὶ τὰ ποιμνία. »
Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἐκπλαγείς, ἀντιφράσει·

[1] Cod. Esc. *αἰσθάνεται*.
[2] *ξυνεργίας* cod. Par.
[3] *ἂν* deest in cod. Esc.
[4] *βλέπεις* cod. Esc. et sup. *οις*.
[5] Cf. cod. Par. CCVII, 19.
[6] Legendum *τὰς μολοβριοτρόφους*. Sunt enim *μολόβρια* vel secundum Eust. *κολόβρια, τῶν ἀγρίων ὑῶν τὰ τέκνα*. Philes, *De Eleph.* 27: *Εἰκάζεται μὲν εὐτελεῖ βολοβρίῳ* (cod. Flor. *βολεθρίῳ*). Wernsd. multus est in conjecturis; sed leg. *μολοβρίῳ*, ut in nova ed. Dübner.
[7] Cod. Par. XLII, 21.
[8] *χειροσλάτας* cod. Esc. et sup. *χορ*.
[9] Hi duo versus 28 et 29 desunt in Esc.

Ὁ Δῶρον Θεοῦ καὶ τοῦτο σαφῶς τῷ ξένῳ. η
* Τάχα δὲ καὶ σὲ τὸν γλυκὺν εὐεργέτην
Ἐν τοῖς ἐπιτρέπουσιν ὑμνήσει πρότοις·
Ἀλλ', ὦ στρατηγέ, τῶν ἐμῶν σφαγεῦ πόνων,
Ὁ τὰς ἐν ἡμῖν συμφορὰς παροπλίσας,
Ὁ παντοδαπὸς τῶν ἐμῶν κόσμος λόγων,
Τὸ φῶς τὸ νικῶν τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος[1],
Τὸ πῦρ τὸ τεφροῦν τῶν παθῶν μου τὴν χλόην[2],
Τὸ πνεῦμα τὸ ζῶν εἰς τὸ πῦρ[3] τῆς καρδίας,
Ὁ νοῦς ὁ γοργὸς, ἡ κατ' ἄγγελον Φύσις,
Ὁ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκτροπῆς ὁδοστάτης,
Ὁ πλουτοποιὸς[4], ὁ τροφεὺς, ὁ προστάτης,
Ἀνὴρ τις εἰδὼς εὐφυῶς πάντα κρίνειν
Εἷς εἶπεν οὐδείς; ἀλλ' ἀνείργω τὸν λόγον,
Ὡς εἴ τις ἱππεὺς ἁλτικὸν πῶλον στρέφοι[5]
Τιθεὶς ἀγαθὸν τοῖς ῥυτῆρσι τὸν δρόμον·
Ψυχὴ μὲν οὖν σώματι συνεζευγμένη
Τέμνει, στρατηγὲ, τοῦ βίου τὰς αὔλακας[6].
Θῆλυς δὲ πῶς ἂν ἄῤῥενος κύοι δίχα,
Εἰ μή τις αὐτῷ μυστικώτερος λόγος
* Σπορᾶς διαρθροῖ τὴν γονὴν ὑπερτέραν;
Τῆς γῆς δὲ χωρὶς οὐρανοῦ μόνη δρόσος
Καρποὺς γεωργεῖν οὐδαμῶς ἂν ἰσχύοι.
Ἄλλος[7] δὲ βοῦς βοῦν ἄλλον οὐκ ἔχων ἴσον
Εἰς γῆν ὅλως ἄροτρον οὐκ ἂν ἑλκύσοι.
Πλὴν οὐδ' ἐφικτὸν ἐκ νομῆς βουβαλλίδα[8]

[1] Cf. cod. Par. LVI, 1.
[2] Cod. Par. VI, 15 : Τῶν θυσμενῶν θέριζε γοργῶς τὴν χλόην. Id. LIX, 34 : Θυμηδίας χλόη.
[3] Cf. cod. Par. IV, 11.
[4] Cf. supra CLXXIII, 55.
[5] τρέφει cod. Esc.
[6] Cf. cod. Par. CXLIX, 18.
[7] Leg. videtur ἀλλ' οὐδὲ βοῦς.
[8] βουβαλίδα codd. superaddito λ.

Μόνην προελθεῖν εἰς νομὴν ἀλλοτρίαν,
Εἰ μή τις αὐτὴν ἢ παραζεύξας λάθοι
(Τὸ σύννομον γὰρ εὐμενὲς τῷ συννόμῳ),
Ἡ δίφρον εὑρὼν ἐκ τροχῶν εἰργασμένον,
Καὶ τινὰ βαλὼν τοῖς σφυροῖς ποδοσπράθην,
Ὡς ἄχθος αὐτὴν ἀτρεμοῦσαν ἐκφέροι·
Οὐ ῥᾴδιον γὰρ[1] πρὸς τοσαύτην φορτίδα[2]
Τὴν μὴ καθ' ὑγρῶν τεκτονεῦσαι πορθμίδα[3]:
Ἀλλ' ὡς[4] ποταμῶν Νεῖλε μου χρυσορρόα
Τῶν σῶν ἐφ' ἡμᾶς δωρεῶν τῇ προσχύσει[5],
Λελουμένας ἴδοιμι τὰς βουβαλίδας[6].
Δεῖ γὰρ ὑπ' αὐτῶν συγκομισθῆναι θέρους
Τοὺς τὰ βρέφη θρέψοντας αὐτίκα σπάχυς·
Ἐπεὶ δὲ τῆς γῆς τὴν χλοάζουσαν σκέπην
* Ὁ δημιουργὸς ἐξυφαίνει τοῦ χρόνου,
Κοσμῶν τὰ γυμνὰ[7] τῇ πρεπούσῃ κερκίδι[8],
Καὶ ζῇ τὰ φυτὰ, καὶ σπολίζεται πλάδοις[9]·
Ἡ γὰρ ἀναψύχουσα κινεῖται ζέσις,
Ἄνω πάλιν κάτωθεν ἀντωθουμένη,
Καὶ σὺ, σπρατηγὲ, τὴν χρυσῆν τείνας κρόκην
Χιτῶνά μοι δὸς εὐπρεπῶς ὑφασμένον.
Καὶ γὰρ ἐφαπλοῖς τῆς ψυχῆς τὴν αἰθρίαν,
Ὡς ἡλίου δύναμις εἰς μεσημβρίαν·
Ἡ ποῦ θεμιτὸν, ποῦ δὲ τῇ φύσει πρέπον
Τὴν ἄπλερον σὴν καὶ ψιλὴν χελιδόνα

[1] οὖν cod. Esc.
[2] φρονοῦσα cod. Esc.
[3] φρορτίδα et in marg. πορθμίδα cod. Esc.
[4] Pro ὡς leg. ὦ.
[5] Cf. infra CCXXIX, 16.
[6] βουβαλίδας codd. superadd. λ.
[7] Cod. Par. VII, 11.
[8] γυμνὰ καὶ σπολίζων εὖ μάλα cod. Par.
[9] καὶ προβάλλει τοὺς κλάδους cod. Par.

Πτερῶν[1] ἀμοιρεῖν καὶ τροφῶν μὲν[2] κρύος;
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ συνελὼν ὠδὶ[3] γράφω
Ἐκ τῆς πιεζούσης με ταλαιπωρίας.
Αὐτὸς δὲ συγγνοὺς τῷ περὶ ταῦτα θράσει
(Τὴν γὰρ ἀπαράμιλλον ἐξάγεις δίκην
Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ὁ κριτὴς τῶν πραγμάτων)
Τὴν ψῆφον αὐτοῖς εὐπρεπῆ καθιστάνων
* Τὴν χρηστότητα δεῖξον ἀκτῖνος δίκην,
Ῥιγοῦντα Φιλῆν ζωπυροῦσαν ὀξέως·
Ἐπείπερ ἡμῶν συλλαβὼν τὰς ἐλπίδας
Παρὰ σεαυτῷ συμπαθῶς ἀναψύχεις.
Ἀλλ' ὦ προμηθεῦ σὺν θεῷ πλωχοτρόφε,
Πολλοὺς ἀγαθοὺς[4] εὐτυχῶν ζώοις χρόνους·
Παντὸς δὲ τοῦ λυποῦντος ἀπηλλαγμένος
Ἐχθροὺς καθαιρεῖν δυσμενεῖς ἐξισχύοις.
Μένοις[5] δὲ παράδειγμα καλοῦ τῷ βίῳ,
Τυχὼν γυναικὸς προσφυοῦς σοι τὸν τρόπον.
Ἴδοις δὲ καὶ γέροντας ἐκ τῶν φιλτάτων
Σοφοὺς στρατηγοὺς ἐμφερεῖς οἷς εἰργάσω·
Μετὰ δὲ τὸν ῥέοντα καὶ θνητὸν βίον
Κλέος λάβοις ἄφθαρτον εἰς Ἐδὲμ τόπον.

* CXCII. Περὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς εὐσεβοῦς[6] δόγματος.

Πατὴρ, γόνος καὶ πνεῦμα, τὰ πλήρη τρία,
Ὑποστάσεις τρεῖς, εἷς θεὸς, φύσις μία,
Τρία πρόσωπα, τρεῖς χαρακτῆρες πάλιν,

[1] Hic versus deest in cod. Par.
[2] Deest syllaba. Leg. μετὰ κρύος, post frigus, i. e. postquam frigus ingruit.
[3] οὕτω pro ὠδί cod. Par.
[4] ἀγαθῶν cod. Esc.
[5] Cod. Esc. μένεις.
[6] Vox εὐσεβοῦς deest in cod. Paris. fol. 232 v°.

Εἰκὼν μία τὰ τρία, καὶ μορφὴ μία,
Κλήσεις πάλιν τρεῖς, οὐσία ταύταις μία,
Καὶ τρεῖς ἰδιότητες εἰς ἰσχὺν[1] μίαν,
Μία[2] θέλησις, τρεῖς ἐνεργείας[3] λόγοι·
Οὕτω πεπίστευκαμεν εὐθὺς ἐκ βρέφους[4].

CXCIII. Εἰς εἰκόνα δεσποτικήν[5].

Ἡ παρὰ σοῦ πλασθεῖσα χεὶρ ἔγραψέ σε
Τὸν δημιουργὸν τὸν σοφὸν, τὸν τεχνίτην·
Αὐτὸς δὲ σαυτὸν τῇ βροτῶν φύσει γράφεις,
Τὰ τὴν φύσιν ἄμικτα μιγνύων, Λόγε.

CXCIV. Εἰς τὴν αὐτὴν[6].

Ἡ σὰρξ ἀληθὴς (οὐ γὰρ ἄχρι τῶν τύπων),
Ἐν ᾗ δυνατὸν καὶ Θεοῦ φύσιν βλέπειν·
Διπλοῦς γάρ ἐστιν ὁ γραφεὶς Λόγος, ξένε·
* Ἀλλ' οὐκ ἀναπνεῖ, μὴ κλονήσῃ τὴν κτίσιν.

CXCV. Ὅμοιοι[7].

Εἰκὼν ἐγὼ σή, πλὴν συνετρίβη[8], Λόγε·
Εἰκὼν ἐμὴ σὺ, πλὴν Θεὸς πάλιν μένεις.
Καλλιγραφεῖς δὲ τὴν ἐμὴν αὖθις φύσιν
Κιρνῶν σεαυτὸν[9] συμπαθῶς τῷ σαρκίῳ.

CXCVI. Εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα[10].

Σωτὴρ ἐμὸς σὺ καὶ Θεὸς κἂν τοῖς τύποις·

[1] *εἰς σχὴν* cod. Esc.
[2] Hic versus deest in cod. Esc.
[3] Leg. *ἐνεργεῖαι*.
[4] Cod. Vat. XVII, 12.
[5] Cod. Par. fol. 232 v°.
[6] *Εἰσ/οαυτό* cod. Par. fol. 233 r°.
[7] *Εἰσ/οαυτό* cod. Par. fol. 233 r°.
[8] *συνετρίβη* cod. Par. et supra *συνετρίβην*.
[9] *σε αὐτῷ* cod. Esc.
[10] *Εἰσ/οαυτό* cod. Par. fol. 233 r°, in quo *Πατὴρ ἐμός*.

Εἰς τοῦτο γὰρ δὴ τεχνικῶς νῦν ἐγράφης.
Οὐδὲν δὲ, σωτὴρ, ἐμποδὼν[1] προσεστί σοι
Σωτηρίας ἔχοντι μεσὴν τὴν φύσιν.

CXCVII. Εἰς τὴν σταύρωσιν[2].

Κρεμῶν Ἰησοῦν ὁ γραφεὺς ἐπὶ ξύλου,
Τί μὴ καθαρῶς καὶ θεὸν τοῦτον γράφεις;
Τῶν σωμάτων μὲν οἶδα μαθὼν τοὺς τύπους·
Θεὸν δὲ, φησὶν, οὐ δυνατόν μοι γράφειν.

CXCVIII. Τῷ Φιλαρέτῳ ἀπὸ δυσλυχίας εὐτυχήσαντι[3].

Ἔγνως προπονθὼς, κἂν ἀπηλλάγης μόλις,
Ἃ πρὸς σὲ καὶ γράφειν με καὶ πράττειν δέον.
Οὐκοῦν ἰατρὸς ὁ χρυσοῦς[4] φίλος γίνου,
Τὴν πεῖραν εὑρὼν τῆς νόσου διδάσκαλον.

CXCIX. Ἐπιγράμματα[5] εἰς τὴν δέσποιναν ὅταν ἀφῄρηται τὴν οἰκονομίαν αὐτοῦ.

Ἤδη γράφειν τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι,
Τῶν Αὐσόνων ἄνασσα συμπαθεστάτη.

Δέσποινά μου, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι·
Δέσποινά μου, πεινῶντα, διψῶντα, ξένον,
Γυμνὸν, ταπεινὸν, δυσλυχῆ, τεθλιμμένον,
Δέσποινα φιλάνθρωπε, μὴ παραδράμῃς.

[1] Al. ἐκποδών. Fort. distinguendum post ἐμποδών.

[2] Cod. Par. fol. 239 r°.

[3] Cod. Par. fol. 239 v°, in quo desunt verba ἀπὸ δυσλ. εὐτ.

[4] Supra XI, 2 : Τὸν χρυσοῦν ὄντως φίλον. Vid. infra CCII, 1, et CCXIII, 239.

[5] Τῇ βασιλίδι cod. Par. fol. 241 v°. Cod. Flor. fol. 157 : Τοῦ αὐτοῦ ἀναφορὰ εἰς τὴν δέσποιναν, versus XXXIX.

Δέσποινά μου, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι·
Ἐπείγεται γὰρ ἐκδραμεῖν τῆς καρδίας
Τὸ πῦρ, ὁ καπνὸς, ἡ δριμύτης, ὁ βρόμος.

* CC. Τῇ βασιλέως ἀνεψιᾷ τῇ Συργιανίνῃ[1] ὑπὲρ οἴνου.

Οἶνος παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ νεκρὸς εὑρέθη,
Ψυχρᾷ τὸ θερμὸν ἐκτροπῇ κατασβέσας·
Οὐ φείδεται γὰρ τῶν καπήλων ὁ τρόπος
Τῶν συγχυτικῶν τῆς κλοπῆς κερασμάτων,
Οἷς ὁ γλυκασμὸς τῆς νοητῆς ἀμπέλου
Πικρὰν ἀτεχνῶς ἀντικίρνησι τρύγην.
Ἐγὼ μὲν οὖν τὸν οἶνον ἐγκρατῶς πίνω
Τὸν ὑδατώδη, τὸν δριμὺν, τὸν ὀξίνην,
Ὅταν ὁ καιρὸς τῆς τροφῆς ἐπιτρέπῃ,
Μὴ τῇ παρολκῇ τὴν ψυχὴν ψιξ ἁρπάσῃ,
Τῶν εἰσαγωγῶν τῆς πνοῆς πεφραγμένων.
Ὁ δὲ πρὸς ὀργὴν καὶ φθορὰν ὥσπερ βλέπων
Ἀλγεῖν με ποιεῖ καὶ σφαδάζειν καὶ τρέμειν,
Καὶ τῇ πνιγηρᾷ σκαρδαμύσσειν ἐγχύσει·
Καὶ γίνεται πῦρ καὶ χιὼν τἀναντία,
Τὴν γευστικὴν αἴσθησιν εὐθὺς ἐκλύων.
Ἀλλ', ὦ σταφυλὴ βασιλικῆς ἀμπέλου
* Καὶ κλῆμα καινὸν τῆς θεοῦ φυτουργίας,
Ὃ ῥᾳξ ὅλη πέπειρε καὶ πρὶν περκάσαι
(Ἡ γὰρ φυσικὴ τῆς φυλῆς ἐρυθρότης
Γράφει σε καὶ μέλαιναν ἐκ τῶν ἀμφίων,
Κἂν εἰς τὸ λευκὸν ὁμφακίζῃς τοῦ χρόνου),
Σὺ τρέψον ἡμῖν εἰς γλυκὺν τὸν ὀξίνην,

[1] Cod. Esc. τῆς Συργιανῆς. Cod. Par. fol. 78 r°: Τῇ Συργιαννίνῃ τῇ βασ. ἀν. Cod. Vat. 176 v°: Εἰς τὴν ἁ Συριανίναν. Cf. infr. CCXXXIII, ubi Συργιανίνῃ.

Ὃν εἰς θυμὸν δράκοντος[1] ἡ κρᾶσις τρέπει,
Καὶ δὸς τἀληθῆ τῷ Δαβὶδ πάντως λέγειν
Ὡς οἶνος ἐστὶν εὐφροσύνη καρδίας[2],
Ἀλλ' οὐ μαρασμὸς καὶ φθορὰ καὶ πικρία.
Καὶ γὰρ ἀγαθὸν ἐκ θεοῦ βότρυν φέρεις,
Ὃν ἡ λιπαρὰ τῶν μαθημάτων δρόσος
Εἰς ἡδονὴν ἔντεχνον ἐξήνεγκέ σοι.

CCI. Εἰς τὸν μέγαν στρατοπεδάρχην.

Πεινῶ, στρατηγέ, καὶ φαγεῖν ἴσως θέλων
Πρὸς τὴν ἀμολγὴν τῆς χρυσῆς θηλῆς βλέπω·
Εἰ δ' ἀργυροῦν δήπουθεν ἐξοίσεις γάλα,
* Καὶ δεύτερος πλοῦς[3], ἀλλὰ μὴ μέλλε πλέον.

CCII. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁρῶν με γυμνὸν ὁ χρυσοῦς εὐεργέτης
Οὐκ ἀπομετρεῖς τὰς λαβὰς τῶν ἀμφίων;
Καὶ τίς τὸ ῥιγοῦν θερμανεῖ μοι σαρκίον,
Ὃ ζῶν ἀτεχνῶς ζωτικῆς φῶς αἰθρίας;

CCIII. Εἰς τὸν αὐτὸν διὰ τοῦ Καρδάμη.

Ἡ δριμύτης δάκνει με τῆς ἀθυμίας,
Ἡ βραδύτης λυπεῖ με τῆς εὐποιΐας·
Ἡ σὴ δρόσος ποῦ; μὴ γὰρ ἡ φλὲψ ἐκρύβη;
Καὶ τίς πεπανεῖ τῆς ψυχῆς μου τὸ σίφον[4];

CCIV. Εἰς τὸν αὐτὸν διὰ τοῦ Καπνομάλη.

Τί τοῦτο; καπνὸς ἐξ ἀποκρύφου μάλης

[1] Cf. cod. Flor. CXXXIII, 4.
[2] Respectu ad Psalm. CIII, 15.
[3] Cf. Boisson. *An. gr.* t. II, p. 445.
[4] Cod. τὸν σίφον.

Καὶ κνίσσα δεινὴ τὴν ψυχήν μου συμπνίγει.
Πάκτωλέ[1] μου, τὰ ῥεῖθρα[2] τῆς χειρὸς δίδου,
Ὡς ἂν ὁ καπνὸς ἐκρυῇ τῆς ἀσθόλης.

CCV. Εἰς τὸν αὐτὸν διὰ τὸ σκιάδιον.

* Ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς ὑπερφυεστάτης,
Ἐν ᾗ τὰ πυκνὰ γίνεται βουλεύματα,
Λευκὴν ἐμοὶ καλύπτραν ὁ χρυσοῦς δίδου.
Δεῖ γάρ με πενθεῖν τὴν σφαγὴν τοῦ συγγόνου.

CCVI. Εἰς τὸν αὐτὸν ὅστε[3] πρὸς τὴν δύσιν ἐξεβοήτα.

Ἡδὺς ἀνασχὼν ἀπὸ δυσμῶν ἐνθάδε
Φῶς ὀλβίων ἔδειξας ἡμῖν ἐλπίδων.
Νῦν δέ, στρατηγὲ καὶ δρομεῦ καὶ φωσφόρε,
Τὸν ὄρθρον ἀφεὶς ἄχρι δυσμῶν ἐκτρέχεις.
Καὶ τίς πάλιν ἥλιος ἡμᾶς αὐγάσει
Τὸ τῆς λύπης ἄδηλον ἐκθλίψας νέφος[4];
Τίς δὲ χρυσαυγεῖς ἀφιεὶς μοι λαμπάδας,
Ἢ θάλψιν ἀβρὰν[5] ἐκ πυράγρας[6] ἀργύρου,
Τὸν τῆς τύχης δύστοκον[7] ἐκτρίψει[8] πόνον;
Ἆρ' οὖν ὀφειλὴν οὐκ ὀφειλὴν ἐκτίσεις;
Καὶ πῶς ὀφειλῆς δυσπαθῶς[9] μὴ στυγνάσῃ
* Πρὸς τὴν ἀσυμπέραστον εὐελπιστίαν;

[1] Cf. cod. Paris. CCXVIII, 29.
[2] Cf. infra CCXIII, 121.
[3] Fort. ὅτε.
[4] Cf. cod. Flor. XCIX, 7.
[5] Cod. αὐράν.
[6] Cf. cod. Par. LVI, 8.
[7] Philes, *De anim.* 387, et cod. Fl. I, 508 : Δύστοκον βάρος. *Ibid.* 567 : Καὶ κινδύνου δύστοκον ὀδμὴν ἐσχάτου. Cf. cod. Par. LXVI, 2.
[8] Cod. ἐκτρίψοι.
[9] Hoc adverbio augenda lexica. Supra CLXIII, 18 : Κἂν ὑδερικῇ δυσπαθῶς τὸ σαρκίον.

CCVII. Τῷ Δομεστίκῳ[1] τῶν ἀνατολικῶν Θεμάτων.

Συχνῶν λαγωῶν εὐπορῶν καὶ περδίκων
Μετάδος ἡμῖν τῆς τρυφῆς τῆς ἀφθόνου·
Καὶ γὰρ τὰ συῶν ἐστυγήκαμεν κρέα,
Τὸν πλεῖστον αὐτοῖς ἐστιώμενοι χρόνον.
Εἰ δ' ἀγαναχτεῖς καὶ τρυφᾶν μόνον θέλεις,
Σὺ μὲν παρ' ἀγροῖς ἐμφοροῦ τῶν ἀγρίων,
Ἡμῖν δὲ καμφθεὶς τοὺς χρυσοῦς πέμπε βρόχους,
Ἐπεὶ κρεμαστὰς πανταχῆ νήττας βλέπω,
Καὶ χῆνας ἀδροὺς ἐν σφαγαῖς ἀνευθύνοις[2]·
Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν, πανσέβαστε, φείδεται.

CCVIII. Τῷ πρωτοκυνηγῷ[3].

Ὡς παντοδαπὸς τῶν φίλων εὐεργέτης
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς καὶ κριθὰς ἱπποτρόφους,
Κυνηγετικῆς[4] τακτικῆς ἐπισλάτα·
Ὡς ἂν ἔχον τὸ κτῆνος ἀτρόμους πόδας
Ἄγῃ παρὰ σὲ τὸν φιλοῦντα συχνάκις.
Καὶ γὰρ βάσις γόνατος, ἐντέρων τάσις
Καὶ βῆμα γοργὸν, δαψιλοῦς φάτνης χάρις·
Εἰ δ' οὐκ ἔχει δήπουθεν ἀδρὸν τὸ τρέφον,
Κἂν ᾖ τις ἢ Κρὴς[5], ἢ πλερωτὸς τὴν φύσιν,
Ὡς τὸν[6] πάλαι Πήγασον ἐν μύθῳ βλέπεις[7].

[1] Τῷ θαυμαστῷ Δομεστίκῳ cod. Par. fol. 84 v°, et cod. Flor. fol. 196.

[2] Sic Plautus in *Captivis* IV, sc. 3, 8 : Pernæ pendent indemnatæ.

[3] Πρωτοκυνηγός, *Primus venatorum*, nostris olim et nunc *Grand veneur* : Dignitas numero 41 in Palatio Cpol. ap. Codinum, *De Offic.* cap. II. Cf. Ducang. s. h. v.

[4] Cf. cod. Par. II, 6.

[5] Alluditur ad Creticos canes velocissimos. Cf. Xenoph. *Ven.* 10, 1. Senec. *Hipp.* 32 : Teneant acres lora Molossos, Et pugnaces tendant Cretes Fortia trito vincula collo. *Epigr. de Apro* : Creticus excutitur lunato dente rebellis.

[6] Cod. male τό pro τόν.

[7] Deest versus certe unus.

CCIX. Εἰς λέοντα ἐζωγραφημένον[1].

Ψυχὴν σἰαθηρὰν εὐτυχῶν ὁ ζωγράφος
Ἔγραψε καὶ λέοντα μὴ δειλιάσας.
Καινὸν μὲν οὖν καὶ τοῦτο, πλὴν τόγε πλέον
Ὅτι πνοὴν τίθησι μικροῦ τῷ τύπῳ,
Τὼν θῆρα κινῶν τῇ γραφῇ πεπηγμένον.

CCX. Ἕτεροι[2].

Ἂν οὐκ ἔχων[3] κίνησιν ἐν τύπῳ λέων
Πείθῃ[4] πλοεῖσθαι τοὺς ὁρῶντας ἀθρόον,
Τίς ἂν πνέων φαίνοιτο καὶ ζῶν τοῖς πέλας,
Ὅταν σφαδάζῃ καὶ πλατύνῃ τὸ σἰόμα;
* Ἐρεύξεται[5] γάρ φησιν ἡ Γραφὴ λέων,
Καὶ τοὺς παρόντας λήψεται τρόμος μέγας[6].

CCXI. Εἰς λόγον πρὸς τὸν ἅγιον Λουκιανὸν τὸν μάρτυρα[7].

Ἄνδρες γεωργοὶ τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ
Ἐκ τῆς νοητῆς τῶν φρενῶν[8] ἐπομβρίας
Τὰς τῆς ψυχῆς αὔλακας[9] ἀρδεύσατέ μοι
Καὶ τὸν λογικὸν ὑποδέξασθε σπόρον.
Σκορπίζεται γὰρ μυσἰικῶς ταῖς καρδίαις,

[1] Iterum infra fol. 77 v°. Εἰς ἐζωγραφημένον ἐν τῇ γῇ λέοντα cod. Par. fol. 79 r° et cod. Flor. 36 v°. Cod. Vat. fol. 182 v° : Εἰς λέοντα ζῷον.

[2] Infra iterum fol. 77 v°. Εἰσἰοαντό cod. Par. fol. 79 v°, et cod. Fl. fol. 36 v°. Cod. Vat. 183 r°.

[3] ἔχω cod. Esc.

[4] πείθει cod. Esc. A.

[5] ἐρεύγεται cod. Esc. Cf. Amos. III, 8.

[6] μέγας τρόμος cod. Par.

[7] Αὐθωρὸν εἰς ἀνάγνωσιν cod. Par. fol. 245 r°.

[8] καλῶν pro φρενῶν cod. Esc.

[9] Eadem metaphora apud Eustath. *Opusc.* p. 30, 64 : Καὶ τὴν ψυχικὴν αὔλακα νεώσας ὡς εἰς τρίπολον ἄρουραν. Cf. cod. Par. CXLIX, 18.

Λιπαίνεται δὲ τῇ δρόσῳ[1] τῆς χάριτος·
Καὶ γίνεται μὲν εὐφορώτατος σίάχυς,
Τρέφει δὲ τοὺς ἔχοντας ἀῤῥήτῳ ζύμῃ.
Σπείραιμι λοιπὸν, ἀλλὰ μὴ λίθων μέσον
(Καὶ γὰρ ἄνικμός ἐστιν ἡ τούτων[2] φύσις
Ὅπου μένειν ἄκαρπον εἰκὸς τὸν σπόρον)
Μήτ' αὖ πάλιν εἰς χέρσον ἀκανθοτρόφον[3],
Ὅπου βάτοι πνίγουσι τὰς ὑπεκφύσεις[4]·
* Καὶ τὰς τρίβους δέδοικα τῶν ζῴων χάριν,
Μὴ συμπατηθῇ τῆς σπορᾶς ἡ πυκνότης,
Καὶ τοὺς ὑδατώδεις τε καὶ γλίσχρους τόπους,
Μήπως ὁ κόκκος ἐνσαπῇ τῷ βορβόρῳ.
Μόνην ἐπαινῶ τὴν καλὴν γῆν ἐνθάδε.
Καὶ νῦν ἐπ' αὐτῆς ἐνσκεδάζω[5] τὸν σπόρον
Ὁπηπότ' ἂν ᾖ τῶν προσεκτικωτέρων[6].
Ἕλληνες οὐκοῦν αἰσχυνέσθωσαν πάλιν,
Εἰ Λουκιανὸς ἄλλος ἡμῖν εὑρέθη
Τοῦ Λουκιανοῦ τοῦ παρ' αὐτοῖς βελτίων·
Ὁ μὲν γὰρ ἀφεὶς τὸν γελώμενον βίον[7],
Θυμηδίαν ἄῤῥευστον[8] ἀντιλαμβάνει,
Καὶ ζῇ παρεσπὼς τῷ θεῷ σὺν ἀγγέλοις.
Ὁ δὲ πλατὺς ἄντικρυς εὑρέθη γέλως
Καὶ παρασυρεὶς ταῖς τρυφαῖς καὶ τοῖς πότοις
Κεῖται λυθεὶς ἄκλαυστος[9] εἰς πόνου τόπον[10].

[1] Cf. cod. Par. LVII, 13.
[2] *ταύτου* cod. Esc. *τούτων* cod. Par. ex corr.
[3] Vox addenda lexicis.
[4] Cf. cod. Par. XLVII, 4.
[5] Cf. cod. Par. LXII, 69.
[6] Cf. cod. Flor. CXCVIII, 112.
[7] *ὁ μὲν γὰρ ἐλθὼν εἰς ἐκουσίους πόνους* cod. Par. ex correct.
[8] Philes, *De plantis*, 344 : *Ὡς ἂν μένῃς ἄῤῥευστον ἀνθρώποις ἔαρ.*
[9] Id. *De animal.* 1411 : *Δακρύων ἄκλαυστον χύσιν.*
[10] *εἰς πῦρ δακρύων* cod. Par. ex corr.

* CCXII. Πρὸς τὸν Δομέστικον τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων τὸν Ἀτζύμην[1].

Τὸν ἠλοημένον[2] με ταῖς ἁμαρτίαις,
Καὶ πάντοθεν ἐνδύματος ἐξεπλισμένον[3],
Καὶ δακρύων κλύσμασιν ἐμπεφυρμένον,
Καὶ μυστικοῖς ἄνθραξιν ἐμπεφρυγμένον,
Καὶ βασκάνων στόμασι κατειργασμένον
Σίτῳ καθαρῷ δεξιούμενος δίδου,
Καὶ καρδίαν στήριζε[4], Δαβὶδ ὡς λέγει,
Καὶ τέρπε τὸν σὸν εὐπερίστατον φίλον
Ὡς ἡδύς, ὡς ἔγκαρπος, ὡς πλωχοτρόφος,
Ὡς τοὺς φίλους ἄχυρα μικροῦ δεικνύων
Οὓς ἥλιος νῦν οἶδε, πανσέβαστέ μου
Καὶ τῶν θεμάτων τῆς ἕω Δομέστικε.

CCXIII. Τῷ ἀνεψιῷ τοῦ αὐτοκράτορος.

Τῷ μὲν τὰ κοινὰ μὴ σκοπεῖν τῶν πραγμάτων
Ἃ συχνάκις δίδωσιν ἡ πλάστις φύσις
Ἐκ τῶν καθ' αὐτὴν εὐπορίστων ὀργάνων,
Ἔχοι τις ἂν δή τινα συγγνώμης λόγον·
Τὸ δ' εἰς τὰ καινὰ μὴ παραυτίκα τρέχειν
* Ἃ δεῖ λογικῆς ἀξιοῦσθαι φροντίδος,
Μὴ φθὰς ὁ καιρὸς τὸ ξενίζον ἁρπάσῃ,
Οὐκ ἂν φορητὸν οὐδ' ἀνεύθυνον μένοι.
Ποῖος γὰρ ἰδὼν ἀκριβῶς ἐν βιβλίῳ
Τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα τοὺς ἀρίστους
Οὐχὶ παρευθὺς ἐπερώθη[5] τοῖς λόγοις,

[1] Τῷ θεμιστῷ πανσεβάστῳ codex Par. fol. 250 r°.
[2] ἠλεημένον cod. Esc.
[3] ἐξεπλυσμένον cod. Esc.
[4] Psalm. CIII, 17.
[5] Cf. supra XCI, 25.

Καὶ πρὸς τὸν ἴσον ἦλθε τῷ ζήλῳ τρόπον,
Κἂν ὡς λαγωὸς[1] δυσχεραίνῃ τὸν βίον
Σκιὰν θεωρῶν καὶ σχεδὸν παραπνέων·
Πῶς οὖν σε, Νιρεῦ[2], μὴ κροτήσω τοῖς λόγοις,
Ὃς ὑπὸ τοῦτον ὡράθης τὸν ἥλιον
Κάλλισ|τος ἀνδρῶν ἐν σφαγαῖς ἀλλοτρίων;
Ἢ πῶς τὸν ἐχθρὸν οὐκ ἀνείρξω σοι χρόνον,
Ὃς βασκάνοις ὄμμασι τὰ κρείττ|ω βλέπει;
Τῆς γὰρ ἑαυτῷ φθαρτικῆς ἀπλησ|τίας
Ἀναιρετικὴ τῶν λόγων ἡ δύναμις,
Ἣ τήνδε τὴν γῆν εὐπετῶς[3] διατρέχει,
Δεικνῦσα μικροῦ καὶ φθαρείσας τὰς φύσεις.
* Ἀλλ' εἰ μὲν ὑπέκυπ|τες ἢ τέχνης νόμοις
Ἢ μετρίαις δήπουθεν ἀρχαῖς πραγμάτων,
Ἦν ἂν ὁ παρὼν εὐχερὴς ἡμῖν λόγος·
Ἐπεὶ δὲ νικᾷς τεχνικὸν πάντα κρότον
Εἰ πατρίδος λέγει τις ἢ γένους κλέος,
Ἐκ τῶν φυσικῶν σεμνυνῶ σε φασμάτων[4],
Παρεὶς τὰ μικρὰ, μὴ τὰ μείζω φαυλίσω.
Πατρὶς μὲν οὖν σὴ πᾶσα πατρὶς Αὐσόνων,
Ἀνθ' ὧν καθαιρεῖς τὰς φυλὰς τῶν βαρβάρων,
Κλεινὲ στρατηγὲ, τῇ προκώπῳ[5] σου σπάθῃ.
Γένος δέ σοι πᾶς, εἴ τις ἐν μάχαις γίγας,
Εἷς ἀντὶ πολλῶν εὐδρομῶν πρὸς τὰ ξίφη
Καὶ νῶτα φυγῆς ταῖς βολαῖς μὴ δεικνύων.

[1] Proverbialis est leporum timiditas, de qua cf. *Thesaur.* t. V, col. 29 D, s. v. Λαγωός.

[2] Nireus homo admodum formosus, de quo Hom. *Il.* B, 671.

[3] Psellus, cod. Par. 1182, fol. 8 r°: Εὐπ. εἶχε πρὸς τὴν μάθησιν.

[4] πραγμάτων et supra φασμάτων cod.

[5] προκόπῳ cod.

Εἰ μὴ γὰρ ἱδρὼς τῶν μελῶν[1] ἀπορῥέοι
Καὶ τραυμάτων αὖλακας[2] ἡ σὰρξ λαμβάνοι,
Τοὺς δεσποτικοὺς οὐκ ἐπαινεῖς μαργάρους,
Ἐφ' ὧν ὁ πατὴρ εὐτυχῶς ἤνεγκέ σε
Σοφῇ συναφθεὶς αὐσονάρχου συγγόνῳ·
* Ἐχρῆν γὰρ εὐθὺς ἐκ φυλῆς ὑπερτάτης
Τοσοῦτον ἡμῖν ὠργανῶσθαι γεννάδαν[3].
Ὡς ἂν ἐρυθρὸς ἐκ τομῆς ἐναντίων
Καὶ βασιλικῶς πορφυρόχρους[4] τυγχάνεις[5].
Κάλλος γε μὴν σώματος ἀκμαῖον φέρων,
Ὦ χαρίτων κίρνησιν ἡ φύσις χρόας,
Οὐχ ὡς ταὼς[6] γαυριᾷς ὁ ῥικνόπους[7],
Ὁρῶν ἐπ' αὐτὰς τῶν πλερῶν τὰς λαμπάδας,
Ἀλλ' ἀπατηλὴν τὴν βαφὴν ταύτην κρίνων
Ὡς ἀνθέων ὕπαρξιν εἰς ὥραν θέρους,
Κοσμεῖς ἀφανεῖ τὴν ψυχὴν εὐεξίᾳ
Καθ' ἣς ὁ ῥευσὶς οὐ φρυάξεται[8] χρόνος·
Φρενῶν δὲ μεσὶὴν εὐτυχεῖς τὴν καρδίαν,
Ἡράκλες Ἑρμῆ, καὶ σφριγᾷς πρὸς τὰς μάχας
Καὶ τοῖς πονηροῖς ἐξ ἀπόπλου συμπλέκῃ
Πρησὶῆρσιν[9] ὀργῆς τὴν καλὴν θήγων σπάθην,
Καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν εἰς βελῶν περισὶάσεις,
* Ὁρᾷς ἱλαρὸν ὁπὶικὸν χέων μέλι·
Τομῶς δὲ χωρῶν εἰς τὸ πῦρ[10] τοῦ κινδύνου,

[1] μέλλων cod.
[2] Cf. cod. Par. CXLIX, 18.
[3] Cod. ὠργανῶσθαι γεννάσαν.
[4] Meliten. 1893 : Καὶ βύσσαν πορφυρόχροον ἐκ λίθων καὶ μαργάρων. Id. 2474 : Τῶν μὲν γὰρ ῥόδων ἡ πληθὺς ἴσλατο πορφυρόχρους.
[5] Leg. τυγχάνοις.
[6] σύ vel alia syllaba deest.
[7] ῥυκνόπους cod. Vox addenda lexicis.
[8] φριάξεται cod.
[9] Cf. cod. Par. CXLIX, 5a.
[10] Cod. Par. XXXI, 6 : Εἶδες τὸ πῦρ ἐκεῖνο τῆς ἁλησὶίας.

Τὸ βλέμμα γοργὸν καὶ φλογῶδες δεικνύεις
Καθάπερ ὀξὺς καὶ πολύπροφος δράκων
Ὅταν πρὸς ἐλέφαντας Ἰνδοὺς[1] ἐρπύσῃ
Καὶ τὸν μαχιμώτατον αὐτῶν ἁρπάσῃ.
Μισεῖς δὲ μικροῦ τὰς κλοπὰς καὶ τοὺς λόχους
Οἳ γυμνὸν οὐκ ἔχουσιν ἐν μέσῳ ξίφος·
Τὴν γὰρ κατὰ πρόσωπον[2] ἡσπάσω μάχην,
Ἐν ᾗ καθαρῶς ἡ φύσις γινώσκεται.
Πῶς, ὦ στρατηγέ, καὶ τὰ λοιπά σου φράσω
Γλώσσας τε καὶ στόματα μὴ φέρων δέκα
Καὶ χαλκέου κώδωνος ὀξυφωνίαν!
Πολλοῖς μὲν ἐχθροῖς τὴν σφαγὴν ἐξειργάσω
Μαργῶσιν αὐτοῖς προσβαλὼν κατὰ στόμα,
Πολλοῖς δὲ συχνὰς ἐξεπόρθησας πόλεις
Βαλὼν ἐπ' αὐτὰς τετραχῇ τέμνων[3] δόρυ,
Τὴν δὲ στρατιὰν τακτικῶς διεξάγων
* Πειθοῖ λογισμῶν καὶ στομοῖς[4] καὶ θαῤῥύνεις,
Καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν ἐκδιδάσκεις ἀνδρίαν,
Ὡς ἂν πρὸ καιροῦ ζωγραφῶσι[5] τὴν τύχην
Γυμναστικῇ δήπουθεν ὀξυχειρίᾳ[6]·
Τοιοῖσδε καλοῖς ἐντραφεὶς ἐκ σπαργάνων
Εἰς ἀνδρικὴν ἔφθασας αὐτίκα στάσιν·
Φρονήσεως γὰρ ἀναμαστεύσας γάλα[7]
Καὶ πραγμάτων ἄῤῥητον ἰσχὺν κερδάνας
Ἥρως ἀτεχνῶς καὶ χρυσοῦς ὤφθης γίγας,
Τὸ σχῆμα τῆς γῆς εὐκλεῶς διατρέχων

[1] Philes, *De elephant.* v. 247.
[2] Cod. Flor. I, 807 : Πρὸς τὴν κατὰ πρόσωπον ὁπλομαχίαν.
[3] Fort. τέμνον?
[4] Cod. στομεῖς.
[5] Fort. ζωγραφῶ σοι?
[6] Cf. cod. Flor. XCV, 54.
[7] Cf. cod. Par. XIII, 24.

Ὅσην ὁ λαμπρὸς οὐ παρῆλθε Φωσφόρος.
Ποῖος γὰρ εἰς ὃν ἐστρατήγησας τόπον,
Οὐκ εἶδε συχνοὺς ἐν σφαγαῖς τοὺς βαρβάρους;
Ἡ ποῦ σε τῆς γῆς οὐχ ὁρᾷ πᾶς ὁπλίτην
Κοσμοῦντα πυκνῶς τοῖς λαφύροις τὰς πόλεις,
Μᾶλλον δὲ τοῖς αἵμασι τῶν ἀλλοτρίων
Βασιλικῶς βάπλοντα μικροῦ τὴν κτίσιν,
* Ἵν' εἴ τις ἐχθρὸς αὐθαδῶς[1] ἐπιτρέχοι[2],
Τὸ κῦρος ἀθρῶν τῆς βαφῆς ἀνατρέχοι·
Καὶ μὴ τυραννὶς ληστρικῆς ἁπλοστίας
Ἐνταῦθα χωρῇ προσβολαῖς πολυτρόποις,
Οὗ δὴ βασιλεὺς ἐκ θεοῦ κεχρισμένος
Τὰς εὐτόνους πήγνυσι τοῦ κράτους βάσεις,
Ὡς ἂν τὸ κοινὸν ἀσφαλέστερον μένοι;
Τίς, ὦ στρατηγέ, τίς σπορεὺς ἔσπαρκέ σε;
Ποία δὲ νηδὺς ἐκ σπορᾶς ἤνεγκέ σε;
Ποῖος δὲ μαστὸς μητρικῶς[3] ἔθρεψέ σε;
Πόθεν προελθὼν ὠλβιώθης[4] τὴν φύσιν;
Ποίας ῥόδων χάριτας ἐνθεὶς ταῖς γνάθοις
Ἔαρ φυσικὸν τῷ προσώπῳ σε[5] γράφει;
(Καὶ γὰρ ἐπ' αὐτὸ μυστικῶς ἀνατρέχει
Τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλλος ἀνθοῦν εἰς βάθος·)
Τίς τὴν πυρίνην γλῶτταν ἐστόμωσέ σοι,
Δι' ἧς τὸν ἐσμὸν[6] πυρπολεῖς τῶν βαρβάρων,
Ὅταν κατ' αὐτῶν συγκροτῶν παροτρύνῃς
* Τοὺς ὑπὸ τὴν σὴν δεξιὰν τεταγμένους;

[1] Cod. Flor. 1, 377 : Μή ποου τις ἐχθρὸς αὐθαδῶς ἐπιδράμῃ.
[2] ἐπιτρέχει et supra ἐπιτρέχοι cod.
[3] Cod. μητρικός.
[4] ὀλβιώθης cod.
[5] Fort. σου γράφει.
[6] Cod. Flor. CCIV, 79 : Δι' ἧς τὸν ἐσμὸν συστελεῖς τῶν βαρβάρων. Cod. Par. CCVII, 9 : Σοβῶν τὸν ἐσμὸν τακτικῶς τῶν βαρβάρων.

Τίς τὸν καλὸν τράχηλον ἐκράτυνέ σοι,
Τένοντα πυκνὸν συμβαλὼν τοῖς σπονδύλοις,
Ὡς ἂν τὰ κοινὰ τοῦ στρατοῦ φέρῃς βάρη
Σοφῶς ἐνεγκὼν τὸν ζυγὸν τῶν πραγμάτων;
Τίς νῶτά σοι παρέσχε καὶ στέρνων πλάτος,
Ἐν οἷς προωθεῖς[1] ἐξελαύνων τὰ στίφη,
Ἂν ᾖ τις αὐτοῖς δυσμαχοῦσα πυκνότης;
Τίς τὰς καλάς σου χεῖρας ἐξ ὤμων χέας
Ἀνασῳμοῖ[2] τὰ ῥεῖθρα τῆς εὐποιτίας,
Ἃς τόξα χαλκᾶ καὶ σιδηρᾶς ἀγκύρας
Ἡ συσπάδην ἔδειξεν ὁπλομαχία[3];
Τίς καὶ πλερωτοὺς ὀργανοῖ σου τοὺς πόδας,
Εἰ δυσβάτους δή τινας ἀμείβῃς τόπους,
Ἢ μᾶλλον εἰ χρὴ συμβαλόντας ἀθλίως
Δρόμῳ προχωρεῖν καὶ τροπῇ τοὺς βαρβάρους;
Εὐθὺς γὰρ αὐτοὺς ὥσπε δείλους δορκάδας
Αἱρεῖς κυνικὸν ἐκμιμούμενος δρόμον,
* Καθ' ὧν ὑλακτεῖς καὶ τὰ κύκλῳ σου βλέπεις,
Τὰ δυσμενῆ δήπουθεν ἐσθίων κρέα.
Τίς ἄρα Περσεὺς ἀνεβιβάσατό σε,
Πολλάκις εὑρὼν[4] εἰς τὸν ἵππον τῆς μάχης;
Χείρων δὲ τίς κένταυρος ἐκ λόχμης τρέχων
Καὶ παιδαγωγῶν εἰς λαγὼς καὶ παρδάλεις
Καὶ πάντα νεβρὸν ταῖς βολαῖς ταῖς εὐστόχοις
Θηροκτόνον[5] καλλιστον εἰργάσατό σε;

[1] *De animal.* 1666 : Ταύτην προωθεῖ τὴν δυσαίσθητον φύσιν.

[2] Cod. *dvaσlομεῖ*. Cod. Flor. I, 500 : Ἀνασῳμοῖ τὰ ῥεῖθρα τῆς εὐσκλαγχνίας. Cod. Paris. XI, 95 : Καὶ βλύζε μοι τὰ ῥεῖθρα τῆς εὐποιτίας. Id. LIX, 26 : Καὶ συνάγεις τὰ ῥεῖθρα τῆς εὐποιτίας. Supra CCIV, 3 : Τὰ ῥεῖθρα τῆς χειρός. Cf. Jo. Diac. ap. Band. *Catal.* I, p. 375, v. 83.

[3] Cf. cod. Flor. I, 807.

[4] Fort. *αἴρων*?

[5] Cf. cod. Flor. CCXIV, 72.

Ποῖον δέ σοι ῥόπαλον ἐξ Ἡρακλέος
Τὰς ἐθνικὰς ἀνεῖλεν ὑδρογοργόνας[1];
Ποίαν λεοντῆν τῆς Φυῆς ἐνημμένης
Γυμνὸς πρὸς ἐχθροὺς καὶ βελῶν ἔξω τρέχεις;
Οὕτω δὲ λαμπρὸς εὑρεθεὶς τοῖς πρακτέοις,
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς προσφυὴς ἢ τῷ κλάδῳ
Τῆς βασιλικῆς ἐμφορηθέντι δρόσου,
Φρονεῖς[2] ταπεινὰ καὶ σκοπεῖς τὸ συμφέρον,
Καὶ τὸν λογισμὸν τῆς ψυχῆς τὸν ἱππότην
* Εἰκῇ[3] προχωρεῖν οὐκ ἐᾷς ὁ γεννάδας·
Καὶ πωλοδαμνεῖς εὐφυῶς καὶ κοσμίως
Τὸ σχῆμα τηρῶν μὴ λαθὸν διεκπέσῃ[4]
Καὶ συντριβῇ τὸ σῶμα τῆς εὐδοξίας·
Καὶ γὰρ κατασπᾷς γαυριῶντα τὸν τύφον,
Καὶ τοὺς κενοὺς ἄνθρακας αὐτοῦ σβεννύεις
Τῶν ὀμμάτων ἕτοιμον ὑγρὸν ἐκβλύζων.
Ἀλλὰ γὰρ ἰδοὺ καὶ δικασθήν σε βλέπω
Καὶ δημαγωγὸν καὶ κριτὴν ζυγοσθάτην,
Καὶ ῥητορικῆς αὐτοπύρσευτον[5] σθόμα·
Καὶ νοῦν σθεβαρὸν καὶ βραβευτὴν ἀγχίνουν·
Καὶ τὸ πρὸς ἐχθροὺς ἠρεμεῖ τύρβασμά[6] σοι.
Ποῖος γὰρ ἂν Σόλων σε μὴ γνοὺς θαυμάσοι
Τὸν τῆς παρ' ἡμῖν Ἀτλικῆς νομογράφον;
Ποῖος δὲ σεμνὸς ἐκ Στοᾶς[7] ἰδὼν Πλάτων

[1] Vox addenda lexicis.
[2] Cod. *φονεῖς*.
[3] Cod. *εἰκεῖ*.
[4] Vid. infra CCLII, 9.
[5] Hac voce augenda lexica.
[6] Cod. Paris. V, 12 : *Ἐπὶ πλοῦ καὶ ῥοῆς τυρβασμάτων*. Id. LXXII, 6 : *Τυρβασμάτων λαίλαπος ἀντιπνευσάσης*. Et CXXXIX, 15 : *Ἐν μυχοῖς τυρβασμάτων*. Cod. Vat. XIII, 24 : *Ἐκ τῶν περιπλῶν τῆς ψυχῆς τυρβασμάτων*. Cf. cod. Coisl. 146, fol. 11 r°.
[7] Metonymiæne an ignorantiæ hoc tribuendum?

Οὐχὶ παρευθὺς μετριάσει τοῖς νόμοις;
Ἢ τίς παρελθὼν εὐφυὴς Δημοσθένης,
Εἴ σου σὺ τοῖς πράγμασι τὰς ψήφους δίδως,
* Οὐ χαλεπανεῖ[1] πρὸς τὸ κάλλος τῶν λόγων,
Ὡς πρὸς τοσοῦτον ὄγκον ἐλλιπῶς ἔχων;
Καὶ γὰρ συναιρεῖς καὶ μερίζεις εὐσκόπως,
Καὶ τῶν παρ' ἀμφοῖν ἀκροώμενος λόγων
Δοκεῖς θεωρεῖν τὰς λαβὰς[2] τῶν πραγμάτων,
Καὶ τῶν περιτίλων ἐξελαύνων τὸν ζόφον[3]
Τοῖς οὐ περιτίλοις εὐγενίζεις[4] τὴν δίκην·
Ὡς ἂν μεταξὺ τὸ προσῆκον ἁρπάσῃς
Τὴν τῶν δικασίλων ἐξελὼν ὑποψίαν,
Καὶ μή τις ἐξῆς δυσμενὴς δικασπόλος
Εἰς λῆμμα[5] λαθὼν συγκαλύψῃ τὴν θέμιν.
Ἰδεῖν δὲ μακρὰν ἀπὸ συμβόλου γρίφου[6]
Κατασίοχασίὴν ἀκριβοῦν εἰθισμένον·
Καὶ Λυγκέως[7] ἔμεινας αὐτοῦ βελτίων·
Νικᾷς δὲ θυμὸν ἀκρατῶς ῥέοντά σοι
Καλῷ τὸ κακὸν εὐγενῶς ἀνατρέπων.
Θεοῦ δὲ χωρὶς οὐδ' ἀναπνεῖν ἂν θέλοις·
Ὃ πρῶτον ἁπλῶς τῶν καλῶν ἔνεσίί σοι.
* Καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ πανταχῇ γῆς κομπάσεις
Νικητικοὺς ἀγῶνας ἀνῃρημένος,
Ὡς ἂν ὁ μακρὸς καὶ πολύτροπος χρόνος
Ἄλλον σε Σαμψὼν εὑτυχήσῃ πρεσβύτην,

[1] Cod. χαλεπανεῖ.
[2] Conf. cod. Flor. XLIII, 13, et CCIX, 23.
[3] Cod. πάθον et in marg. ζόφον. Cf. cod. Par. CCVII, 88.
[4] Cf. cod. Par. XIV, 41.
[5] Cod. λῆμα.
[6] Versus unus deesse videtur, ut ex constructione prorsus turbata colligitur.
[7] Cod. Λιγγέως. Id. cod. Flor. I, 483: Κἂν ὡς ὁ Λυγκεὺς (cod. Λυγγεὺς) καὶ τὰ μακρὰν σου βλέποι.

Ὃς τὴν πολιὰν τῶν γερόντων αἰσχύνῃ,
Τοῖς φιλτάτοις παίδευμα σαυτὸν εἰσφέρων
Καὶ πρὸς τὸ κοινὸν τὴν τιμὴν ἀπευθύνων·
Ἐτύγχανες γὰρ ἐκ τριχὸς πρώτης γέρων,
Δεικνὺς παρευθὺς ἐντελῆ σου τὴν φύσιν,
Καὶ παραγυμνῶν[1] τῶν φρενῶν τὸ πᾶν βάθος
Ἐν τοῖς παραφθέγμασι τῶν ψελλισμάτων[2],
Καὶ τοῖς προγυμνάσμασι τῶν ἀθυρμάτων·
Τὸ δὲ προμηθὲς[3] ἀκριβῶς πρὸς τοὺς φίλους,
Ὁ δὲ πλατυσμὸς τῆς ψυχῆς πρὸς τὰς δόσεις,
Ὁ δὲ γλυκασμὸς τῶν ἐπὶ ταύταις λόγων,
Ἐν οἷς ἀτεχνῶς ἀσλείζῃ πρὸς χάριν·
Σήμαντρα δή σοι ταῦτα φιλοσοργίας[4],
* Ἄνερ μεγαλόδωρε[5] καὶ πλωχοτρόφε.
Τίς ἄρα τὸν σὸν οὐκ ἐθαύμασε τρόπον,
Κἂν ᾖ πονηρὸς, κἂν δυσαίσθητος[6] μένοι,
Κἂν βάσκανον πῦρ τὴν ψυχὴν τούτου φλέγῃ
Παραῤῥιπισθὲν ἐκ τιμῆς ἀλλοτρίας;
Τίς ἡλίου πρόσλαμψιν[7] εἰς μεσημβρίαν
Χειρὸς ταπεινῷ συσκιάσει δακτύλῳ;
Τίς μετρίᾳ κύλικι θαλάττης χύσιν,
Τίς ἀέρος δύναμιν ὀσῤῥάκου σκέπῃ,
Τίς φύλλα φυτῶν ἐξ ἑνὸς βαλαντίου,
Τίς ψάμμον ὑγρᾶς ἐν μιᾷ προκολπίδι[8],
Τίς καὶ σὲ τὸν κάλλιστον ἀνθρώπων φθόνος

[1] Metaphor. Infra CCXVI, 6 : Καὶ παραγυμνοῖς τὴν σὴν ὡμωθεῖσαν σπάθην. Cod. Flor. XLI, 9 : Καὶ παραγυμνῶ τῆς ψυχῆς μου τὸν πόθον.

[2] Cod. Par. CCXVIII, 9.

[3] Cod. προμηθεύς.

[4] Conf. cod. Flor. CXLIV, 7.

[5] Cf. cod. Par. 1, 13.

[6] Cod. Par. LVIII, 51 : Κἂν δυσαίσθητος μένω. Cf. et XCIII, 6.

[7] Cf. cod. Flor. CXXIV, 18.

[8] Vox addenda lexicis.

Κρύψει τοσοῦτον ὄντα Φαυλίσας τάχα;
Ἄλλοις μὲν οὖν ἄχαρις ὁ δρομεὺς χρόνος
Οἷς κέρδος οὐδὲν ἁπλανῶν[1] βίος φέρει,
Πλουτοῦσι καὶ τρυφῶσι καὶ γαυρουμένοις·
Ἡ σὴ δὲ καινὴ καὶ δυσεύρετος Φύσις,
Ἐπὶ τὸ κοινῇ συντελοῦν δεδειγμένη,
* Τὴν παραγωγὴν βελτιοῖ τῶν πραγμάτων.
Ἀνθίσταται δὲ τῇ μετάρσει τοῦ χρόνου
Τῶν σῶν ἀγαθῶν ἡ προκόπλουσα χάρις[2].
Ὅλως γὰρ οὐδέν ἐστιν ἀνθρώποις μέγα
Καὶ κρεῖττον ἁπλῶς τῶν κατὰ Φύσιν λόγων,
Ὃ μὴ κατορθοῦν ὡς τὸ ῥᾷστον ἰσχύεις·
Ὦ νοῦς ἀποχρῶν εἰς τὸ δεῖξαι τὴν Φύσιν
Ἣν εἶχεν Ἀδὰμ ἐκ Θεοῦ πεπλασμένος
Πρὸ τῆς πονηρᾶς ἐκτροπῆς τῆς ἐν ξύλῳ!
Ὦ καρδίας ἄπειρον εἰς πάντα πλάτος,
Ὃ ξύμπαν ἁπλῶς ἀρετῆς εἶδος φέρει,
Τὰ τῶν παλαιῶν συγκαλύψαν πρακτέα!
Τίς ἦν Ἀχιλλεὺς πρὸς τοσοῦτον ὁπλίτην;
Τίς ἦν Ὀδυσσεὺς πρὸς τοσοῦτον ἀγχίνουν;
Ὅμηρε Θανὼν καὶ σιγῶν καταισχύνου·
Καινὸν γὰρ οὐδὲν εἰς τὸ μέλλον εἰργάσω,
* Μυρμιδόνας δή τινας ἡμῖν ἐκφράσας
Ἐφ' οἷς Ἀχιλλεὺς τακτικῶς ἐγαυρία·
Ναὶ κρύπλε σαυτὸν εἰς μυχοὺς γῆς ἐσχάτους
Τῆς σῆς καταγνοὺς συγγραφῆς ἀχρησλίαν·
Ὁ γὰρ παρ' ἡμῖν τοῦ σλρατοῦ πρωτοσλάτης
Ὁ λαμπρὸς Ἀνδρόνικος, ὁ χρυσοῦς γίγας,

[1] Leg. ὁ πλανῶν. Cf. infra CCLI, 1. — [2] Cod. χάρις et supra σλάσις.

Ὃς τὴν πολιὰν τῶν γερόντων αἰσχύνῃ,
Τοῖς φιλτάτοις παίδευμα σαυτὸν εἰσφέρων
Καὶ πρὸς τὸ κοινὸν τὴν τιμὴν ἀπευθύνων·
Ἐπύγχανες γὰρ ἐκ τριχὸς πρώτης γέρων,
Δεικνὺς παρευθὺς ἐντελῆ σου τὴν φύσιν,
Καὶ παραγυμνῶν[1] τῶν φρενῶν τὸ πᾶν βάθος
Ἐν τοῖς παραφθέγμασι τῶν ψελλισμάτων[2],
Καὶ τοῖς προγυμνάσμασι τῶν ἀθυρμάτων·
Τὸ δὲ προμηθὲς[3] ἀκριβῶς πρὸς τοὺς φίλους,
Ὁ δὲ πλατυσμὸς τῆς ψυχῆς πρὸς τὰς δόσεις,
Ὁ δὲ γλυκασμὸς τῶν ἐπὶ ταύταις λόγων,
Ἐν οἷς ἀτεχνῶς ἀσλείζῃ πρὸς χάριν·
Σήμαντρα δή σοι ταῦτα φιλοσλοργίας[4],
* Ἄνερ μεγαλόδωρε[5] καὶ πλωχοτρόφε.
Τίς ἄρα τὸν σὸν οὐκ ἐθαύμασε τρόπον,
Κἂν ἦ πονηρὸς, κἂν δυσαίσθητος[6] μένοι,
Κἂν βάσκανον πῦρ τὴν ψυχὴν τούτου φλέγῃ
Παραῤῥιπισθὲν ἐκ τιμῆς ἀλλοτρίας;
Τίς ἡλίου πρόσλαμψιν[7] εἰς μεσημβρίαν
Χειρὸς ταπεινῷ συσκιάσει δακτύλῳ;
Τίς μετρίᾳ κυλίκι θαλάτλης χύσιν,
Τίς ἀέρος δύναμιν δσλράκου σκέπῃ,
Τίς φύλλα φυτῶν ἐξ ἑνὸς βαλαντίου,
Τίς ψάμμον ὑγρᾶς ἐν μιᾷ προκολπίδι[8],
Τίς καὶ σὲ τὸν κάλλιστον ἀνθρώπων φθόνος

[1] Metaphor. Infra CCXVI, 6 : Καὶ παραγυμνοῖς τὴν σλομωθεῖσαν σπάθην. Cod. Flor. XLI, 9 : Καὶ παραγυμνῶ τῆς ψυχῆς μου τὸν πόθον.

[2] Cod. Par. CCXVIII, 9.

[3] Cod. προμηθεύς.

[4] Conf. cod. Flor. CXLIV, 7.

[5] Cf. cod. Par. I, 13.

[6] Cod. Par. LVIII, 51 : Κἂν δυσαίσθητος μένω. Cf. et XCIII, 6.

[7] Cf. cod. Flor. CXXIV, 18.

[8] Vox addenda lexicis.

Κρύψει τοσοῦτον ὄντα Φαυλίσας τάχα;
Ἄλλοις μὲν οὖν ἄχαρις ὁ δρομεὺς χρόνος
Οἷς κέρδος οὐδὲν ἁπλανῶν[1] βίος φέρει,
Πλουτοῦσι καὶ τρυφῶσι καὶ γαυρουμένοις·
Ἡ σὴ δὲ καινὴ καὶ δυσεύρετος Φύσις,
Ἐπὶ τὸ κοινῇ συντελοῦν δεδειγμένη,
* Τὴν παραγωγὴν βελτιοῖ τῶν πραγμάτων.
Ἀνθίσταται δὲ τῇ μετάρσει τοῦ χρόνου
Τῶν σῶν ἀγαθῶν ἡ προκόπλουσα χάρις[2].
Ὅλως γὰρ οὐδέν ἐστιν ἀνθρώποις μέγα
Καὶ κρεῖττον ἁπλῶς τῶν κατὰ Φύσιν λόγων,
Ὃ μὴ κατορθοῦν ὡς τὸ ῥᾷστον ἰσχύεις·
Ὦ νοῦς ἀποχρῶν εἰς τὸ δεῖξαι τὴν Φύσιν
Ἣν εἶχεν Ἀδὰμ ἐκ Θεοῦ πεπλασμένος
Πρὸ τῆς πονηρᾶς ἐκτροπῆς τῆς ἐν ξύλῳ!
Ὦ καρδίας ἄπειρον εἰς πάντα πλάτος,
Ὃ ξύμπαν ἁπλῶς ἀρετῆς εἶδος φέρει,
Τὰ τῶν παλαιῶν συγκαλύψαν πρακτέα!
Τίς ἦν Ἀχιλλεὺς πρὸς τοσοῦτον ὁπλίτην;
Τίς ἦν Ὀδυσσεὺς πρὸς τοσοῦτον ἀγχίνουν;
Ὅμηρε Θανὼν καὶ σιγῶν καταισχύνου·
Καινὸν γὰρ οὐδὲν εἰς τὸ μέλλον εἰργάσω,
* Μυρμιδόνας δή τινας ἡμῖν ἐκφράσας
Ἐφ' οἷς Ἀχιλλεὺς τακτικῶς ἐγαυρία·
Ναὶ κρύπλε σαυτὸν εἰς μυχοὺς γῆς ἐσχάτους
Τῆς σῆς καταγνοὺς συγγραφῆς ἀχρησίαν·
Ὁ γὰρ παρ' ἡμῖν τοῦ στρατοῦ πρωτοστάτης
Ὁ λαμπρὸς Ἀνδρόνικος, ὁ χρυσοῦς γίγας,

[1] Leg. ὁ πλανῶν. Cf. infra CCLI, 1. — [2] Cod. χάρις et supra σίδσις.

Ὁ νοῦς ὁ πυκνὸς, ἡ θεόσδοτος[1] χάρις,
Τὸ θαῦμα τῆς γῆς, ὁ σφαγεὺς τῶν βαρβάρων,
Παρῆλθε τοὺς σοὺς ἀκριβῶς ἀρισλέας.
Ἀλλ', ὦ σλρατηγὲ δεξιῶν ἔργων φύσις,
Χρυσαῖς ἔδει σλήλαις σε κοσμεῖν τὸν μέγαν
Ἕως πόλου κάτωθεν ἡρμέναις τρίτου,
Καὶ πᾶσαν ἁπλῶς ἐκδιδάξαι τὴν κτίσιν
Ἃς ἐκ βρέφους[2] ἔδειξας ἀνδραγαθίας.
Ἥρακλες ἀπρόσιτε, θερμὲ γῆς Ἄρες,
Ἀλλ' οὐκ ἐπαινεῖς τὸν χρυσὸν πρὸ τῶν λόγων,
Ἐν οἷς σε Φιλῆς εὐπραγοῦντα σεμνύνει·
Ποίας γὰρ ἡμῖν συμφορὰς ἀποκρύφους
* Οὐχ ὡς μαχητὰς ἐκδιώκεις αὐθάδεις,
Ῥιπλῶν ἐπ' αὐτοὺς τὰ χρυσόσμηκτα[3] ξίφη;
Τίνας δὲ πικροὺς καὶ δριμεῖς αὔθις πόνους
Ὁ σὸς γλυκασμὸς οὐκ ἀφίσλησι φθάνων;
Πλὴν ζῆθι νικῶν εὐτυχῶς τοὺς βαρβάρους
Καὶ χαῖρε λαμπρῶς καὶ κροτοῦ καὶ φαιδρύνου,
Γέροντας ἀθρῶν εὐκλεεῖς τοὺς φιλτάτους,
Καὶ τέρπε τοὺς σοὺς τοῖς καλοῖς ἔργοις φίλους,
Καὶ τῶν λόγων τὸ δῶρον ἀσμένως δέχου.

CCXIV. Εἰς σπάθην τοῦ αὐταδέλφου[4] τοῦ αὐτοκράτορος.

Θεοῦ μὲν ἰσχὺς τὴν ἐμὴν τείνει σπάθην,
Ἐγὼ δ' ὑπουργῶ πρὸς τὸν ἐν μάχαις πόνον.
Στερρὸς γὰρ οὐδεὶς, οὐδὲ θαρσῶν ὁπλίτης,
Εἰ μὴ κατ' ἐχθρῶν ἡ θεοῦ φθάνοι σπάθη.

[1] Cod. Par. LXI, 175 : Εἰς θεόσδοτον χάριν.

[2] Cf. cod. Flor. I, 346.

[3] Cod. χρυσόσμικτα. Vox addenda lexicis.

[4] Cf. infra CCXXXIV.

CCXV. Ὅμοιοι.

Τομὸν κατ' ἐχθρῶν δυσσεβῶν ὅπλον φέρων
* Ἔχοιμι τὴν ἄνωθεν ἰσχὺν ἐν μάχαις·
Χωρὶς γὰρ αὐτῆς, οὐδὲ τὸ ξίφος, ξίφος,
Ἀλλ' ἄχθος ἀργὸν εἰς περίσταsιν φόβου.

CCXVI. Ὅμοιοι.

Ἐζωσμένος μέν εἰμι ῥομφαίαν τάχα,
Θεοῦ δὲ χωρὶς εὐτυχεῖν οὐκ ἰσχύω·
Ναρκᾷ γὰρ ἡ χεὶρ· εἰ δὲ παρὼν Θαρρύνοι,
Οἱ δυσμενεῖς οἴχεσθε, Σαμψὼν ἐνθάδε.

CCXVII. Πρὸς τὸν Δομέστικον τὸν Ἀτζύμην.

Τί τοῦτο ναρκᾷς[1]; ἀλλὰ μὴν οὔπω ψύχος,
Οὐ μὰ τὸ τῆς ἐμῆς σε[2] καρδίας ἔαρ,
Ὃ τῷ παρατρέχοντι μὴ ῥεύσαις[3] χρόνῳ·
Πλὴν ἅλας ἡμῖν καὶ κριθὰς ἔχων δίδου.

CCXVIII. Τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ διὰ κριθήν.

Πρὸ τοῦ Θέρους ἄμοχθον εἰ δώσεις Θέρος,
Πυροὺς παρασχὼν καὶ κριθάς μοι τῷ ξένῳ,
* Καὶ βαρβάρων ἄμοχθον ἐργάσῃ Θέρος,
Περσεῦ, Θερισὰ δυσμενοῦς παναπερμίας.

CCXIX. Ἐπίγραμμα εἰς[4] τὸν ναὸν ὃν ᾠκοδόμησεν ἡ τοῦ πρωτοστράτορος[5] σύμβιος, ἀποθανόντι τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

Ἡ μὲν διὰ σοῦ πᾶσα τῶν ὄντων Φύσις

[1] Cod. ναρκᾷ.

[2] Fort. γε pro σε? Nam ἱκνοῦμαι sive ἱκετεύω, ut alias, hic suppleri non potest, ob negationem in principio versus.

[3] Leg. ῥεύσαι.

[4] Εἰς τὸν ζωστῆρα τοῦ ἐπ' αὐτῷ οἰκοδομηθέντος ναοῦ cod. Par. 12 v°.

[5] Martha uxor erat protostratoris Michaelis Glabæ. Vid. infra, CCXXIII, titulum ex cod. Flor.

Οὐ δύναται χωρεῖν σε τὴν πρώτην φύσιν·
Πληροῖς γὰρ αὐτήν, ἀλλὰ καὶ πλείων μένεις[1],
Θεοῦ Λόγε ζῶν, καὶ δρακὶ τὸ πᾶν φέρων,
Κἂν σὰρξ ἀληθὴς εὑρεθεὶς περιγράφῃ,
Ψυχαῖς δὲ πισταῖς μυστικῶς ἐνιδρύῃ[2],
Μονὴν[3] σεαυτῷ πηγνύων ἀθάνατον.
Οὐκοῦν δέχου τὸν οἶκον ὃν τέτευχά σοι
Δεικνύντα σαφῶς τῆς ψυχῆς μου τὴν σχέσιν·
Τὸν σύζυγον δὲ φεῦ τελευτήσαντά μοι
Καὶ τῆς χοϊκῆς ἀπανασπάντα[4] σπέγης,
* Οἴκισον εἰς ἄφθαρτον αὐτὸς πασπάδα·
Κἀνταῦθα τηρῶν τὴν σορὸν τοῦ λειψάνου,
Μή τις ἐνεχθῇ συντριβὴ τοῖς ὀστέοις.
Πρωτοστράτορ, καὶ ταῦτα σὴν δήπου χάριν
Ἡ σύζυγος πρὶν, ἀλλὰ νῦν Μάρθα[5] γράφει.

CCXX. Εἰς τρεῖς μάρτυρας ἐκ προσώπου τινὸς Τζιμισχῆ.

Ἐγὼ μὲν ὑμᾶς τῆς ψυχῆς γράψας μέσον
Καὶ νῦν μεταξὺ τῆς στοᾶς ταύτης γράφω·
Ὑμεῖς δέ με γράφοιτε τῶν ζώντων μέσον,
Φησὶ Τζιμισχῆς τῇ τριάδι τῶν τύπων.

CCXXI. Τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ.

Οὐρανὲ βροντῶν ἐκ νεφῶν Θεοδρόσων[6],
Αὐχμὸν πονηρὸν ἐξ ἀναργύρου πνίγους
Ἡ λῦσον ἡμῖν, τὸν χρυσοῦν ὄμβρον[7] χέας,

[1] μένοις cod. Esc.
[2] ἐνιδρύνῃ cod. Esc.
[3] μόνον cod. Esc.
[4] Cod. Flor. xcv, 93.
[5] Infra cxxiii, 23.
[6] Cf. supra clxxxiv. 1.
[7] Cod. Flor. 1, 94 : Ἀργυροῦς ὀμβρους χέων.

Ἦ δεῖξον ἀμελύν· οὐ βραχὺς γὰρ ὁ χρόνος·
Ἦ δὸς τὸν ἀτμὸν δαψιλῆ τῶν ἐλπίδων,
* Ὡς ἂν[1] τὸ λυποῦν εὐμενεῖ[2] σβέσῃ δρόσῳ.

CCXXII. Εἰς κάνδηλαν ἀφιερωθεῖσαν τῇ Θεομήτορι.

Ἄσβεσέ λαμπὰς, ἀργυροῦν λύχνον δέχου·
Χρυσῇ γὰρ εἶ σὺ, καὶ τὸ φῶς τὸ σὸν μέγα,
Δι' οὗ τὸ βαθὺ τῆς ἀρᾶς ἤρθη σκότος,
Φωτισμικὴν[3] χέαντος ἀνθρώποις χάριν.
Καὶ λῦσον ἁγνὴ τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον
Πηγήν σε φωτὸς εὐτυχοῦντος[4] ἐν βίῳ·
Φοβεῖ γὰρ ἡ νὺξ τῶν παθῶν με, παρθένε,
Τὴν μυσταγωγὸν εἴργουσα λαμπάδα βλέπειν.
Τὸ γοῦν σέαρ φέρουσα τῆς εὐσπλαγχνίας
Τερασμίων ἔλλαμψιν ὑπάναπλέ[5] μοι,
Καὶ γνώσεως φῶς ταῖς ἐμαῖς δίδου τρίβοις.

CCXXIII. Ἐκ[6] προσώπου τῆς πρωτοσπαθαρίσσης, εἰς τὸν κοσμήτην τοῦ ναοῦ ὃν ᾠκοδόμησεν ἐπὶ Θανόντι τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

* Ἄνερ τὸ φῶς, τὸ πνεῦμα, τὸ πρόσφθεγμά μου·
Καὶ τοῦτό σοι τὸ δῶρον ἐκ τῆς συζύγου.
Σὺ μὲν γὰρ ὡς ἄγρυπνος ἐν μάχαις λέων
Ὑπνοῖς[7] ὑπελθὼν ἀντὶ λόχμης τὸν τάφον.
Ἐγὼ δέ σοι τέτευχα πετραίαν σέγην,

[1] Fort. ὃς ἂν.
[2] Cod. εὐμενῆ.
[3] Eustath. *Opusc.* p. 258, 87 : Βασιλικῷ καὶ φωτισμικῷ χρίσματι.
[4] Prius erat ἐντυχοῦντος.
[5] Cod. Par. CXCIV, 4.
[6] Ἐπιτύμβια εἰς τὸν πρωτοσπαθάριον τὸν Γλαβᾶν, ὡς ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικός cod. Mon. fol. 102. Εἰς τὸν πρωτοσπάτορον (sic) τὸν Γλαβᾶν ὡς ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ἐπιτύμβιοι cod. Flor. 224 v°, versus XXII, si recte numeravit Bandini.
[7] Cod. Esc. ὕπνος.

Μὴ πάλιν εὑρὼν ὁ στρατός σε συγχέῃ,
Κἂν δεῦρο τὸν χοῦν ἐκτινάξας ἐκρύβης,
Ἢ τοῦ πάχους ῥεύσαντος ἡρπάγης ἄνω,
Πᾶν ὅπλον ἀφεὶς ἐκκρεμὲς τῷ πατάλῳ[1].
Τὰς γὰρ ἐπὶ γῆς ἐδελύξω πασπάδας,
Ἐν εὐτελεῖ τριβωνι φυγὼν τὸν βίον,
Καὶ πρὸς νοητοὺς ἀντετάξω σατράπας
Στερρὰν μετενδὺς ἐκ θεοῦ παντευχίαν.
Ὡς ὄστρεον γοῦν[2] ὀργανῶ σοι τὸν τάφον
Ἢ κόχλον, ἢ κάλυκα κεντρώδους βάτου,
Μάργαρέ μου, πορφύρα, γῆς ἄλλης ῥόδον·
Εἰ καὶ τρυγηθὲν ἐκπιέζῃ τοῖς λίθοις,
* Ὡς καὶ σταλαγμοὺς προξενεῖν μοι δακρύων·
Αὐτὸς δὲ καὶ ζῶν, καὶ θεὸν ζῶντα βλέπων,
Ὡς νοῦς καθαρὸς τῶν παθῶν τῶν ἐξ ὕλης,
Τὸν σὸν πάλιν θάλαμον εὐτρέπιζέ μοι.
Ἡ σύζυγος πρὶν ταῦτά σοι Μάρθα[3] γράφει,
Πρωτοστράτορ κάλλιστε καὶ τεθαμμένων[4].

CCXXIV. Αὐθωρὸν εἰς τὸν λόγον τὸν εἰς τὸν ἅγιον Κορνήλιον[5].

Θεοῦ Λόγον πάσχοντα σαρκικῶς βλέπων
Κορνήλιος πρὶν μυστικῶς ἐδυσφόρει·
Κἂν γὰρ ὁ σεισμὸς βάθρον ἦν τούτῳ ξένον,
Οὗ τῆς ψυχῆς ἔπηξεν εὐθὺς τὰς βάσεις·
Ἀλλ' οὖν δεδοικὼς τοὺς θρασεῖς ἐκαρτέρει·
Ἐς ὕστερον δὲ γίνεται μάρτυς μέγας,
Θεὸν καθαρῶς τὸν παθόντα δεικνύων

[1] Hom. *Od.* Θ, 67.
[2] Cod. Esc. *οὖν*.
[3] Cf. supra CXIX, 16.
[4] Cod. Mon. *τεθαμμένε*.
[5] De S. Cornelio conf. Fabric. X, p. 213.

Καὶ γῆς ἑκατὸν ἀπολιπὼν ὁπλίτας,
* Τῶν ἀγγέλων σύνεσλι ταῖς μυριάσι·
Καθὼς ὁ παρὼν ἐκδιδάξει νῦν λόγος,
Ὃν ἐξανασλὰς εὐλόγησον, δέσποτα.

CCXXV. Εἰς τὸν ἅγιον Νικήταν ἱππότην τρέχοντα.

Βαλὼν τὸν ἐχθρὸν τῶν ψυχῶν ὁ γεννάδας
Πρὸς τὰς ἀμοιβὰς εὐτρεπὴς ἤδη τρέχει·
Διψᾷ γὰρ ἐλθεῖν ἐκ πυρός τε καὶ ξίφους
Οὗ τέρπεται ζῶν ὁ σλρατὸς τῶν μαρτύρων.

CCXXVI. Εἰς[1] τὸν μέγαν Γεώργιον ὡπλισμένον καθήμενον πρὸ τῆς πόλεως, καὶ τὴν σπάθην ἡμίγυμνον[2] ἑλκοντα.

Τῆς μαρτυρικῆς συμπλοκῆς πεπαυμένης,
Ἐν ᾗ τὸν ἐχθρὸν τῶν ψυχῶν κατειργάσω,
Ἐπὶ σχολῆς ἔμφροντις εὑρέθης πάλιν.
* Ὡς γὰρ φύλαξ ἄγρυπνος ὡπλίσθης, μάκαρ,
Καὶ νῦν ἐπ' αὐτῆς τῆς καθέδρας φαιδρύνῃ,
Καὶ παραγυμνοῖς[3] τὴν σλομωθεῖσαν σπάθην
Θαρσῶν κατ' ἐχθρῶν ἐξ ἀπόπλου[4] δυσμάχων[5].

CCXXVII. Εἰς ναὸν τοῦ σωτῆρος Χρισλοῦ.

Ἀνάκτορον δὴ τοῦ Θεοῦ τοῦτο, ξένε·
Καὶ σὺ προελθεῖν πρὶν καθαρθῆναι θέλεις;

[1] Hoc epigramma iterum infra fol. 85 v°.

[2] Eustath. *Opusc.* p. 187, 58 : Ὡς ἐὰν μὴ κατάφρακτός τις ἦν, ἀλλὰ ψιλὸς, ἢ καὶ ἡμίγυμνος. Id. 268, 82 : Πολλοῖς δὲ καὶ ἡμιγύμνοις ἔτι τὸ κακὸν τοῦτο θηρίον ἐνεφύετο. Leo Philos. cod. Par. 2075, fol. 408 v° : Αὐχμῶν καὶ ῥυπόων (non mutanda forma homerica) καὶ ἡμίγυμνος καὶ ἀλείτης (leg. ἀλήτης). Conf. Joann. Euchaït. 77.

[3] Cf. supra CCXIII, 192.

[4] Cod. A. ἐξαπόπλου.

[5] Cf. cod. Par. IX, 38.

Γνῶθι σεαυτὸν [1], μὴ προβῇς ἀναξίως·
Ὁ γὰρ ἐν αὐτῷ καὶ ψυχῶν βάθος βλέπει.

CCXXVIII. Εἰς ἀνώφλιον [2] ἐκ μαρμάρου ῥαγέντος, καὶ σιδήρῳ δεθέντος.

Σταυρούμενος μὲν σαρκικῶς ὁ δεσπότης
Ἐῤῥήγνυ διχῇ τοῦ ναοῦ πρὶν τὴν σλέγην.
Τυπούμενος δὲ κατὰ τὴν νέαν χάριν
Τὰ τοῦ δόμου τμήματα συνδεῖ τοῖς λίθοις.

* CCXXIX. Τῷ διαφερόντως ὑπερφυεῖ κυρ. Ἰσαάκ.

Σὺ μὲν διαπλεῖς τὸν βυθὸν τῶν πραγμάτων
Σοφῶς [3] κυβερνῶν τῆς ψυχῆς σου τὸ σκάφος.
Τῶν πράξεων γὰρ εὐτυχεῖς τὰς ἀγκύρας
Καὶ ταῖς ἀγωγαῖς τῆς ῥοῆς ἀντιτρέχεις.
Πτερούμενος δὲ τῶν φρενῶν τοῖς ἱσλίοις [4],
Ὅταν λόγον [5] ζέφυρον ἡ γλῶτλα πνέῃ,
Τοὺς τῶν φίλων κλύδωνας ὠθεῖς ἐκ μέσου
Καὶ τέρψεων φῶς αἰθριάζων [6] ἐγχέεις,
Τὰ ψυχρὰ καὶ δάκνοντα φαυλίζων πάθη.
Ἐγὼ δὲ τῷ πλῷ συσχεθεὶς τῶν φροντίδων,
Ὡς τῆς ψυχικῆς ἐκλυθείσης πορθμίδος,
Καὶ τὰς ἀγαθὰς ἐκροφήσας ἐλπίδας
Εἰς πραγμάτων λαίλαπας [7] ἀντισυσλρόφους [8],
Πρὸς τὸν κυβερνήτην σε τὸν μέγαν βλέπω.

[1] De illo dicto vide Fabric. ad S. Empir. p. 424 et quæ attulit Boisson. ad Procli *Hymnos* p. 22 et in *Anecd. gr.* I, p. 127.

[2] Cod. *ἀνώφλνον*.

[3] Idem versus supra CLXXXII, 4.

[4] Cf. cod. Par. LIX, 59.

[5] Leg. *λόγων*. Cod. Flor. XLIII, 11: *Τόδε ξένον ζέφυρον ἐμπνεύσας λόγων*. Cod. Par. LIX, 33 et CLVII, 5, ubi *ζέφυρον ἐλπίδων*.

[6] Fort. *αἰθριάζον*.

[7] Cod. *λέλαπας*. Cf. cod. Fl. CXI, 60.

[8] Cf. cod. Flor. II, 21.

Καὶ γὰρ ὁ λιμὴν[1] τῶν ἐμῶν ἐφολκίδων
Ἐπαγγελιῶν ἐκκενοῖ μοι προσχύσεις[2],
Καὶ συγχυτικοῖς ἐκταράττει με ψόφοις.
Ἔμπνευσον, ὦ ζέφυρε κοινῆς αἰθρίας,
* Καὶ λῦσον ἡμῖν τὴν ἐν ἠπείρῳ ζάλην,
Ὡς νοῦς καθαρὸς καὶ θεόσδοτος[3] φύσις·
Σὺ γὰρ ἀτεχνῶς ἀντὶ πάντων ἀρκέσας,
Ὅσους ὁ μακρὸς ἐξ Ἀδὰμ εἶδε χρόνος,
Ἔδειξας ἥνπερ ἔσχε τιμὴν ἡ πλάσις
Πρὶν τὸν καθ' ἡμῶν εἰσβαλεῖν ἄφνω φθόνον.

CCXXX. Τῇ βασιλέως ἀνεψιᾷ τῇ Καντακουζηνῇ[4].

Οὐδέν τι καινὸν, οὐ[5] τρυγὼν, οὐ χρησλότης,
Εἴπερ τὰ μητρὸς καὶ τὰ συγγόνου δράσεις
Πρὸς ἄνδρα κοινὸν, εἴγε δεῖ λέγειν, φίλον·
Οὐκοῦν σεαυτὴν προσφυῆ τούτοις δίδου·
Καὶ δεῖξον αὐτοὺς μὴ παρόντας ἐνθάδε,
Τὸν ἀργυροῦν ἔρανον εἰσφέρουσά μοι·
Ποῖον γὰρ ἁπλῶς οὐκ ἐσέμνυνας γένος;
Ὦ σωφροσύνης ὄλβε, χαρίτων θίβη,
Φρονήσεως ἄγαλμα[6] λαμπρὸν ἐκ βρέφους,
Δικαιοσύνης κῆπε, λειμὼν[7] ἀνδρίας.

[1] Fort. ὁ ποιμήν. Æsch. *Suppl.* 780 : Ναῶν ποιμένες. Cf. *Thesaurum*, t. VI, col. 1320 A. De hac confus. vid. supra CLXXXIX, 1.

[2] Metaphor. supra CXCI, 65 : Τῶν σῶν ἐφ' ἡμᾶς δωρεῶν τῇ προσχύσει. Id. CLVII, 7 : Τῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων τῇ προσχύσει. Male cod. Escur. προχύσει.

[3] Cf. cod. Par. VI, 31.

[4] Cod. Κατακουζηνῇ.

[5] Pro οὐ — οὐ quivis exspectabit ὃ — ὅ. Haud dubie lapsus est librarius.

[6] Eunapius (p. 21) Socratem vocavit περιπατοῦν ἄγαλμα σοφίας. Conf. ibi nota p. 206.

[7] Conf. cod. Flor. CXXXIV, 10.

* CCXXXI. Ἐκ[1] προσώπου τοῦ Ῥαδηνοῦ εἰς τὸν ναὸν, ὃν ἐθεμελίωσε μὲν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐξεπλήρωσε δὲ αὐτός.

Τοῦτον, Θεοτὰ, τὸν σεβάσμιον δόμον,
Ὃν ἄγγελοι κυκλοῦσιν ὡς Θεοῦ θρόνον,
Ὁ μὲν πατὴρ κάτωθεν ἐστήριξέ μοι,
Τὸν τῆς ψυχῆς δήπουθεν ἀκμαῖον πόθον,
Ὡς εἰς κιβωτὸν ἐμβαλών τινα τρόπιν[2],
Ὡς ἂν μεταξὺ τῆς ροῆς[3] τῶν πραγμάτων,
Τῆς τοῦ βίου λαίλαπος[4] ἀγριουμένης,
Ἀφ' ἑστίας ἔχοιμι τὴν σωτηρίαν.
Ἐγὼ δὲ πατρὸς εὐσεβῆ στέρξας πόνον,
Ὃν καὶ προελθεῖν οὐκ ἀφῆκεν ὁ χρόνος,
Ἐκεῖνον εὐθὺς ἐκτεμὼν[5] τῆς ἐλπίδος,
Εἰς τοῦτο δὴ τὸ σχῆμα κατεστησάμην,
Ὡς ἂν ὁ πατὴρ ἐλλιπὲς μηδὲν φέρῃ,
Πληροῦντος αὐτῷ τὸν σκοπὸν τοῦ φιλτάτου.
Καὶ νῦν ἔχω τὸν οἶκον ἀσφαλῆ σκέπην
* Εἰς ἐκγόνων ὕπαρξιν, εἰς λύσιν πόνων[6]·
Ἐπεὶ πρὸς αὐτὸν τὸν Θεάνθρωπον Λόγον
Τὸ πᾶν ἔχω σπούδασμα λαμπρῶς ἱδρύσας.

CCXXXII. Τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ.

Εἰ συνασιτεῖ[7] καὶ τὰ βοσκήματά μοι,

[1] Εἰς τὸν ζωστῆρα τοῦ ναοῦ τοῦ Ῥαδηνοῦ cod. Par. 13 r°. Fort. idem Rhadenus de quo Theodor. Hyrtacen. *Not. des mss.* t. VI, p. 3.

[2] Cod. Esc. τρόπον.

[3] Conf. supra CLXIX, 19 et cod. Flor. LXXIX, 2.

[4] Cod. Paris. LXX, 4 : Τῆς τοῦ βίου λαίλαπος εὐθὺς ληξάσης. Cf. cod. Flor. CXI, 60.

[5] Aliter Joann. Chrys. *Opp.* t. I, p. 2 C : Μηδὲ τὰς χρησταὶς ἐλπίδας ἐκκόψῃς. *Ibid.* p. 3 A : Ἵνα ἐκκόψῃ τὴν ἐλπίδα τὴν πρὸς τὸν Θεόν.

[6] Cf. cod. Flor. XVII, 5.

[7] Vox addenda lexicis.

Νινευΐτης σός εἰμι, καὶ μὴ θαυμάσῃς·
Πλὴν, ὦ στρατηγέ, καὶ ψυχὰς κτηνῶν τρέφε·
Τὸν γὰρ Φιλῆν ἔθρεψεν ἡ σὴ χρηστότης.

CCXXXIII. Τῇ βασιλέως ἀνεψιᾷ τῇ Συργιανίνῃ, διὰ τὸν οἶνον[1].

Τὴν ἄμπελον θεοῦ σε τὴν πλωχοτρόφον
Τὸ γλεῦκος αἰτῶ καὶ πιεῖν θᾶττον θέλω·
Τὰς γὰρ σταφυλὰς εὐτυχεῖς τῶν πρακτέων,
Αἱ τὴν τρύγην ἔχουσιν εἰς πάντα χρόνον.

CCXXXIV. Τῷ[2] αὐταδέλφῳ τοῦ αὐτοκράτορος εἰς τὴν Μονεμβασίαν ἀπαίροντι.

Εἰ μὲν παρὼν ἔθαλπες ἡμᾶς, φωσφόρε,
Τί χρῆν ἐπαιτεῖν[3] καὶ σολὴν ὑφασμένην;
* Ἐπεὶ δὲ κινεῖς τὴν πυρὰν πρὸς ἑσπέραν,
Τῇ γε ζέσει θάλψον με τῶν σῶν ἀμφίων.

CCXXXV. Τῷ Δομεστίκῳ τῶν σχολῶν[4] τῷ Λάσκαρι Κομνηνῷ.

Ἡ χώρα τῆς σῆς καλλικάρπου[5] καρδίας
Ὅταν φιλικὴν ὑποδέξηται δρόσον[6],
Ἣν οἱ λόγοι βλύζουσι τῆς εὐστοργίας,
Πυροὺς γεωργεῖ καὶ κριθὰς ἱπποτρόφους,
Καὶ κλήματος δὲ μὴ προσόντος ἀμπέλου,

[1] Cf. supra cc.

[2] Cod. Par. fol. 204 v°: Τῷ δεσπότῃ κυρῷ Κωνσταντίνῳ.

[3] Cod. Esc. ἀπαιτεῖν.

[4] Δομέστικος τῶν σχολῶν, *Domesticus scholarum* seu militiæ Palatinæ præfectus : de qua dignitate confer. Ducang. *Gloss.* v. Δομέστικος, col. 320.

[5] Strabon. XVI, p. 755 : Ὄρη γεώλοφα καὶ καλλίκαρπα. Id. p. 767; p. 809 : Ἐλαιόφυτός τε γὰρ μόνος ἐστὶ μεγάλοις καὶ τελείοις δένδρεσι καὶ καλλικάρποις (leg. καλλικάρποις).

[6] Cod. Flor. I, 210 : Τὸ πῦρ τόδε σθέννυσιν εὐνοίας δρόσῳ. Cod. Paris. I, 79 : Τὴν δρόσον τῆς εὐσπλαγχνίας.

Οἶνον χύδην κίρνησι τοῖς εὐνουσίέροις.
Καὶ πάμφορον[1] γῆν τὴν ψυχήν σου δεικνύεις,
Τὸν Νεῖλον αὐχῶν[2] τῶν φρενῶν τῶν ὀλβίων·
Οὐ γὰρ ἔχει θλίβουσαν ἡ βλάσλη κνίδην,
Κλεινὲ σίρατηγὲ τῶν σχολῶν Δομέσλικε.

CCXXXVI. Πρὸς τὸν πανευτυχέσλατον[3] δεσπότην κυρ. Κωνσλαντῖνον[4].

Κύων ἐγὼ σὸς, καὶ γλυκὺς σὺ δεσπότης·
* Οὐκοῦν ὑλακτῶ, καὶ φαγεῖν ζητῶ κρέα[5].
Λεοντόθυμε[6] σκύμνε, τὸν κύνα τρέφε·
Θρέμματα γὰρ θηρᾶν σέ φασι δυσμόθεν[7].

CCXXXVII. Εἰς[8] τὰς ἐν τοῖς βασιλείοις εἰκόνας τῶν ἀρετῶν.

Ἂν χρωματουργῆς τὸν βασιλέως τρόπον,
Τί δὴ μόνον τέτλαρας ἀρετὰς γράφεις;
Εἰ δ' οὐκ ἐφικτὸν καὶ τὰς ἐκ τούτων γράφειν,
Τί τοῦτον αὐτὸν ἀντὶ πασῶν οὐ γράφεις;
Κἂν οὐδὲ τοῦτον ἀκριβῶς ἔχῃς[9] γράφειν,
Κενοὺς[10] τύπους νόμιζε, τεχνίτα, γράφειν.

[1] Strabon. XVI, p. 755 : Διαῤῥεῖται δὲ ποταμοῖς ἀρδουσι χώραν εὐδαίμονά τε καὶ πάμφορον. Id. XVII, p. 826 : Μεγαλόδενδρός τε καὶ πολύδενδρος ὑπερβαλλόντως ἐστὶ, καὶ πάμφορος.

[2] Infra CCXLVII, 10 : Τὴν φύσιν αὐχῶν ἀντὶ τῆς εὐτεχνίας.

[3] Catal. mss. biblioth. Coisl. p. 105 : Τοῦ τε πανευτυχεσλάτου σεβασλοκράτορος. Conf. quoque *Libr. pontific.* p. 759 A.

[4] Editum ad calcem Procemii Arsenii in carmen Philæ *De eleph.* sed ἀνεπίγραφον.

[5] Arsen. βρῶμα.

[6] Ars. ἀναξ λεοντόθυμε.

[7] Ars. male σε βλέπω βαρβάρων. Voce δυσμόθεν utitur Tzetzes, *Allegor. Il.* Θ, 166 : Οὓς ἄθλους ἀπεργάζεται, τρέχων οἰκείους δρόμους Δυσμόθε πρὸς ἀνατολὰς, τῆς σφαίρας ἐναντίως. Jo. Diac. ap. Bandin. *Catal.* t. I, p. 375 v. 154 : Ἥλιος ὅτι χαροπὸς δυσμόθεν ἀντανίσχεις.

[8] Cod. Par. 67 v° et cod. Fl. 112 : Εἰς τὰς ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἀρετάς.

[9] Cod. Par. ἔχοις.

[10] Cod. Esc. καινούς.

CCXXXVIII. Ἕτεροι[1].

Ἐρᾷ βασιλεὺς, νυμφαγωγεῖ ζωγράφος·
Ἰδοὺ καλαὶ τὴν ὥραν, ἰδοὺ παρθένοι.
Αἱ παρθένοι τέσσαρες, εἷς ὁ νυμφίος.
Ὁ γάμος ἁγνὸς, εὐκλεεῖς αἱ πασλάδες.

CCXXXIX. Ἕτεροι[2].

Οὐκ ἦν θεμιτὸν ἀρετὰς εἴ που γράφεις[3]
* Μὴ καὶ τὸν αὐτάνακτα πρὸς ταύταις γράφειν.
Πλὴν ὡς ὑφεσίως ἀρετῆς οὗτος τύπος
Τὰς ἐμφάσεις παρῆλθεν, ὦ χεὶρ ζωγράφου.

CCXL. Ἕτεροι[4].

Οὐχ ὡς ἀλείπλας τῷ κρατοῦντι τοὺς τύπους
Ἔγραψεν εἰς μίμησιν ὁ σκιαγράφος·
Ἀλλ' ἵνα πᾶς ἄνθρωπος ἐντεῦθεν μάθοι
Ὅπως βασιλεὺς πρακτικῶς τούτους γράφει.

CCXLI. Εἰς[5] τὴν Φρόνησιν δεικνῦσαν τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν τῷ δακτύλῳ.

Τί δὴ, κόρη Φρόνησις, ἐξ εἰκασίας[6]
Αὐτὴ[7] σεαυτὴν δεικνύεις τῷ δακτύλῳ;
Δεῖξον τὸν αὐτάνακτα τῆς Ῥωμαΐδος,
Ὃς τὴν κεφαλὴν ὄργανον σὸν δεικνύει.

CCXLII. Ἕτεροι[8] εἰς τὴν αὐτήν.

Ἔδειξεν ἡ Φρόνησις ἀπὸ δακτύλου
Σοφῆς κεφαλῆς αὐτοδίδακτον[9] χάριν.

[1] Cod. Par. 67 v° : Εἰσ/οαυτό.
[2] Cod. Par. 68 v° : Εἰσ/οαυτό.
[3] γράφοις cod. Par.
[4] Cod. Par. 68 r° : Εἰσ/οαυτό.
[5] Cod. Flor. 126 : Εἰς τὴν ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐζωγραφημένην Φρόνησιν.
[6] Cod. Flor. ἐξεικασίας.
[7] Cod. Esc. αὐτὴν sic.
[8] Sine titulo cod. Par. 194 v°.
[9] Constant. Diacon. apud Mai, *Spicileg. Roman.* t. X, p. 138 : Ἐπ' αὐτοδίδακτον τέχνην τὴν ὠμότητα τρέπονται.

CCXLIII. Εἰς[1] εἰκόνα τῆς Ἀνδρίας.

* Τὸ κατὰ παθῶν τῆς ψυχῆς θάρσος γράφων
Τὴν Ἀνδρίαν ὥπλισεν ὁ σκιαγράφος.

CCXLIV. Τῆς Δικαιοσύνης[2].

Οὐρανίας πλάσλιγγος εἰκόνα βλέπων
Τὰ πρακτέα σλάθμιζε τοῦ βίου, ξένε.

CCXLV. Τῆς Σωφροσύνης[3].

Καὶ βλέμμα σεμνὸν καὶ συνολκὴ[4] κρασπέδου
Τῇ Σωφροσύνῃ κόσμος, οὐ σλέφος μόνον.

CCXLVI. Εἰς εἰκόνα τοῦ βίου[5].

Ἡ γλυκύτης ἄνωθεν, ἡ φθορὰ κάτω·
Τί[6] δὴ μάτην κέχηνας, ἀνθρώπου φύσις;
Σκόπει σεαυτὴν, μὴ τὸ νῦν γλεῦκος μόνον,
Μή πως ὁ μῦς κάτωθεν ἐσλὼς ἐν γνόφῳ
Ῥιζοτρυγήσῃ[7] τῆς πνοῆς τὸ δενδρίον,
Καὶ κατενεχθῇς εἰς δρακόντειον σλόμα,
Καὶ δαπανηθῇς, καὶ ῥυῇς παρ' ἐλπίδας[8].
Τὸν[9] γὰρ ἄνω βλέποντα πικρότης μόνον,
Οὐχ ἡδύτης ἔδειξεν οὐρανοσκόπον.

Adverbium αὐτοδιδάκτως apud Marinum Procl. 4.

[1] Cod. Par. 194 v°: Εἰς τὰς ἐν τοῖς βασιλείοις εἰκόνας τῶν ἀρετῶν.

[2] Sine titulo cod. Par. 194 v°.

[3] Sine titulo cod. Par. 194 v°.

[4] Cod. Esc. συνοχή.

[5] Cod. Par. 231 r°: Εἰς τὴν εἰκ. Cf. titulum infra CCXLVIII, ubi hoc epigramma explicatur.

[6] Hic versus infra CCL, 1.

[7] Cod. Escur. ῥιζοταγήσῃ. Vox addenda lexicis.

[8] Cod. Par. παρ' ἐλπίδα.

[9] Hi duo versus 8 et 9 desunt in cod. Esc.

CCXLVII. Ἐκ[1] προσώπου τινὸς ἰατροῦ πρὸς τὸν μέγαν Λογαριασλήν[2].

* Τοῖς μὲν κακῶς πάσχουσιν ἐξ ἀῤῥωσλίας
Ἡμεῖς ἰατροὶ καὶ σκοποῦμεν τὰς νόσους,
Καὶ δυνάμεις κιρνῶμεν αὐταῖς φαρμάκων·
Καὶ τοὺς περιτλοὺς ἐξορίζομεν πόνους·
* Ἡμεῖς δὲ φεῦ πάσχοντες ἐξ ἀσιτίας
Καὶ γασλρὸς οὐ σλέγοντες ἀῤῥήτους πόνους,
Ὁρῶμεν εἰς σὲ τὸν σοφὸν παθοκτόνον[3].
Τοῖς γοῦν ἰατροῖς εὑρεθεὶς σωτὴρ μέγας
Τὸ σιτοφυὲς ἀντιφάρμακον δίδου,
Τὴν φύσιν αὐχῶν ἀντὶ τῆς εὐτεχνίας[4].

* CCXLVIII. Εἰς[5] τὴν εἰκόνα τοῦ βίου ἥτις εἶχε δένδρον· ἐν ᾧ ἦν ἄνθρωπος χαίνων ἄνω, καὶ μέλι ἀνωθεν ἐπισπώμενος, κάτωθεν δὲ ὑπὸ μυῶν τὰς βάσεις τρυγώμενος.

Τὸν τύπον ἰδὼν τῆς σκιᾶς[6] τῶν πραγμάτων,
Ἄνθρωπε, διδάχθητι λανθάνον[7] τέλος.
Σὺ μὲν γὰρ ἐσλὼς ἡδονῆς τρυγᾷς μέλι[8]·
Σοῦ δὲ φθορεὺς κέχηνε τῇ πλώσει δράκων.

[1] Cod. Par. fol. 239 r°.

[2] Fort. Cocalas qui anno 1327 Magnus Logariastes erat. Conf. Cantacuz. I, 48. De hac dignitate vid. Ducang. *Glossar. med. græc.* s. v. Λογαριασλής. De eod. cf. cod. Par. CCXVII.

[3] Cod. Flor. XIIX, 21 : Ὁ χρυσοῦς παθοκτόνος. Cod. Par. 250, fol. 97 r° : Ἡ παθοκτόνος νησλεία. Cod. Par. 1062, fol. 124 r° : Ἡμεῖς οὐκ ἐδιδάχθημεν σωματοκτόνοι, ἀλλὰ παθοκτόνοι. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 200 v° : Οὐδὲ γὰρ ἀνθρωποκτονίαν διδάσκομεν, ἀλλὰ παθοκτονίαν ὑποτιθέμεθα. Conf. Theod. Stud. p. 497 C, et *Græc. Orth.* Quir. t. I, p. 240.

[4] C. Esc. αὐτὴν ἀντ' ἐπισλήμης ἔχων.

[5] Cod. Par. 193 v° : Εἰς τὸν ἐζωγραφημένον βίον.

[6] Cod. Flor. II, 5 : Δουλεύομεν γὰρ τῇ σκιᾷ τῶν πραγμάτων.

[7] Cod. Esc. λανθάνων et supra λανθάνον.

[8] Cf. Cod. Par. LVI, 54.

CCXLIX. Εἰς τὸ αὐτό[1].

Ἀφεὶς πρὸς ὑγρὸν ἡδονῆς χαίνειν[2] μέλι,
Τὸ τῆς φθορᾶς ἔκκλινον ὀψὲ γοῦν κέρας,
Μή πως ὑπ' αὐτοῦ λανθανόντως[3] ἐμπέσῃς
Ταῖς τοῦ κάτω δράκοντος ἐμφλόγοις γνάθοις·
Σὺ μὲν γὰρ ὦ τὰν οὐδ' ἐπαισθάνῃ τάχα·
Ζωῆς δὲ τῆς σῆς ἐκδαπανᾷ τὰς βάσεις
Ἡ τοῦ χρόνου κίνησις, ἧς τύπος τάδε.

CCL. Εἰς τὸ αὐτό[4].

* Τί δὴ μάτην κέχηνας, ἀνθρώπου φύσις[5],
Τρυγῶσα πικρᾶς ἡδονῆς θέλγον μέλι;
Ὁ θάνατος γὰρ ὡς θρασὺς θὴρ ἐγγίσας,
Βαλεῖν ἀπειλεῖ, σὺ δ' ἀναισθήτως ἔχεις.

CCLI. Εἰς τὸ αὐτό[6].

Τὸ μὲν μέλι θέλγει με τοῦ πλάνου βίου,
Λυπεῖ δὲ τοῦ ζῆν ἡ τρυγωμένη βάσις.
Τὸν γὰρ κάτω δράκοντα μηδόλως βλέπων,
Τὸ τῆς φθορᾶς ἕτοιμον οὐ φρίττεις κέρας.
Οὐκοῦν μάτην, ἄνθρωπε, καὶ ζῇς καὶ πνέεις
Ἑσπλῶς μεταξὺ λανθανόντων κινδύνων.

CCLII. Εἰς τὸ αὐτό[7].

Ζωῆς τὸ φυτὸν ἡδονῆς βλύζον μέλι

[1] Cod. Par. 193 v°.
[2] In cod. Esc. prius erat τρυγᾶς. Cf. cod. Par. LVI, 54.
[3] Cod. Esc. λανθανόντος.
[4] Cod. Par. 193 v°.
[5] Hic versus supra CCXLVI, 2.
[6] Cod. Par. 194 r°.
[7] Cod. Par. 194 r°.

Θέλγει, θεατά, τὴν φιλήδονον[1] φύσιν.
Ἀλλὰ τρυγᾷ τὸ δένδρον ὁ φθορεὺς χρόνος,
Καὶ τῆς παρολκῆς ἐσλιᾷ τὰ θηρία.
Μὴ σύ γε χανδὸν πρὸς τὸ νῦν μέλι βλέπῃς[2].
Ὁ θάνατος γὰρ ὁ φθορεὺς τῶν παγμάτων
Τὸ πικρὸν ἐξέτεινε τοῦ τέλους κέρας,
* Πτῶσιν δὲ τὴν σὴν ἄλλος ἐκζητεῖ δράκων.
Στήριζε σαυτὸν, μὴ λαθὼν διεκπέσῃς[3]·
Δεῖ γὰρ σκοπεῖν τὰ βάθρα τῆς σωτηρίας.

CCLIII. Εἰς[4] εἰκόνα Δομεσλίκου τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων.

Τῆς φύσεως τὸ θαῦμα τῆς ἀνθρωπίνης
Ἐνταῦθα σιγῶν οὐ θορυβοῦν ἐγράφη·
Τὸ γὰρ ἑαυτοῦ δῶρον αἰδοῖ προσφέρει
Τὴν τοῦ θεοῦ, βέλτισλε, μητέρα βλέπον.

CCLIV. Ἐκ[5] προσώπου τινὸς πρὸς τὴν θεομήτορα προσάγοντος αὐτῇ ἀναθήματα.

* Ἐκ τῶν πρὸς ἡμᾶς δωρεῶν σου, παρθένε,
Τὸ νῦν παρ' ἡμῶν εὐμενῶς[6] δῶρον δέχου,
Κἂν ᾖ ταπεινὸν πρὸς τὸ σὸν μέγα κλέος·
Ἀλλ' οἶδας αὐτὴ δεξιοῦσθαι τὸν πόθον.

CCLV. Εἰς[7] τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Πολυτελὲς τὸ σχῆμα τῶν γενεθλίων.

[1] Cod. Par. LXVIII, 2.
[2] βλέποις cod. Par.
[3] Supra CCXIII, 149. Vid. Eust. *De Thessal.* p. 370, et *Spicil. Roman.* ed. Maio, t. V, p. 330.
[4] Cod. Par. 170 r°: Εἰς τὴν σήλην τοῦ Δομεσλίκου. Fort. Michael Atzymes. Cf. CLXXVIII, 4.
[5] Cod. Par. 170 r°: Εἰσλοαυτό.
[6] Cf. cod. Par. CCXXI, 15.
[7] Cod. Par. 170 v°: Εἰς εἰκόνα τοῦ γενεθλίου τῆς θεομήτορος.

Ἡ γὰρ βασιλὶς τοῦ βροτῶν γένους βρέφος,
Ὦ[1] σλεῖρα καὶ γραῦς, εὐτυχεῖ παρ' ἐλπίδα.
Πλὴν ὥσπερ αἰδοῖ τῆς λεχοῦς καὶ τοῦ βρέφους
Οὐδεὶς θορυβεῖ, μὴ τὸ θαῦμα συγχέῃ·
Ἀλλ' οὐδὲ τουτὶ κλαυθμυρίζει τὸ βρέφος,
Κἂν εἰς ὕλην ἄψυχον ἡ τέχνη πνέῃ·
Δεξάμενον γὰρ τὴν χαρὰν τῶν ἀγγέλων
Ἐλευθερώσει τὰς γονὰς τῆς φύσεως·
Ὥσλε βλέπων θαύμαζε καὶ σίγα, ξένε.

* CCLVI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Νίφωνι ὅτε ὑπέσχετο βοῦν δώσειν αὐτῷ.

Ἔτι σιωπῶ, βοῦν[2] ἐπὶ γλώτλης φέρων.
Ὅταν γε μὴν ἴδοιμι τὸν σὸν ἀρότην,
Μηκήσομαι[3] δὴ καὶ κροτήσω τὴν χάριν,
Ὡς βοῦς ἐπιγνοὺς εὐμενῆ τὸν δεσπότην.

CCLVII. Τῷ Δομεσλίκῳ τῷ Ἀτζύμῃ.

Ἐμοὶ κριθῆς δεῖ, καὶ τὸ θαῤῥεῖν οὐκ ἔχων
Πρὸς ἄλλον ἁπλῶς ὀντινοῦν τῶν ὀλβίων,
Πρὸς τὴν ἀρίσλην εἶδον ἣν ἔχεις φύσιν.
Ἆρ' οὖν τὸ πισλὸν αἰσχύνεις τῆς ἐλπίδος;

CCLVIII. Τῷ παρακοιμωμένῳ[4] κυρ. Ἰωάννῃ τῷ Χούμνῳ.

Ἆρ' οὐκέτι κέκμηκεν, ὦ ξένη Φύσις,
Ἐκεῖνος ὁ πλὼξ ὁ δρομεὺς ἐν τοῖς σλίχοις[5];

[1] Pro ὅ fort. ὡς.

[2] Notum proverbium Βοῦς ἐπὶ γλώττης. Conf. Zenob. II, 70, ibique interpretes.

[3] Leg. μυκήσομαι. Nam μηκᾶσθαι proprium est capris, ut μυκᾶσθαι bovum.

[4] Cod. παρακειμωμένῳ. Filius iste Chumni, dictus Joannes, cubicularius fuit τῆς μεγάλης σφενδόνης. Cf. Boisson. *Anecd. nov.* p. 5.

[5] An pro σλοίχοις? Vid. Xenoph. *Cyneg.* VI, 10.

Καὶ μὴν ἐγὼ δέδοικα μὴ συνεσχέθη,
Καὶ βρῶσιν αὐτὸν ἡ κύων εἰργάσατο.

* CCLIX. Εἰς[1] τὸν Χριστὸν ἐκ προσώπου Μακαρίου τοῦ ζωγράφου.

Σὺ μὲν διέπλασας[2] με χερσὶν ἰδίαις
Τῇ κατὰ σαυτὸν ὡραΐσας εἰκόνι·
Ἐγὼ δ' ὅλην ἤμειψα τὴν εὐκοσμίαν,
Θεοῦ Λόγε ζῶν, εἰς παθῶν ἀκοσμίαν.
Πλὴν δεῦρο χειρὶ ζωγραφῶ σου τὸν τύπον,
Ὅπως ἀναπλάττοις με καὶ κρείττω γράφοις
Ἐν τοῖς ἄνω πίναξι τῆς ἀφθαρσίας.
Σὸς λάτρις οἰκτρὸς ταῦτ' ἔφη Μακάριος.

CCLX. Εἰς τὸν ἐπιτάφιον[3].

Ἄνω μὲν ἀγγέλων σε πενθοῦσι σλίφη·
Κάτω δὲ δακρύουσι γυναῖκες, Λόγε,
Κἂν οὐκ ἔχῃ[4] θόρυβον ἡ θρηνῳδία·
Ἄνδρες δὲ κηδεύουσιν αἰδοῖ καὶ τρόμῳ·
Τάφος δέ σου τὸ σῶμα καινὸς λαμβάνει.

* CCLXI. Ἐκ προσώπου τοῦ μεγάλου Δημητρίου εἰς τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα.

Μὴ θαυμάσῃς, ἄνθρωπε, λευκόν με βλέπων·
Ἐκπλύνομαι γὰρ εἰς τὰ ῥεῖθρα τῶν μύρων,
Εἰμὶ δὲ φαιδρὸς τὸν Σατὰν καταισχύνας
Καὶ τῆς ἀμοιβῆς μὴ σλερηθεὶς τῶν πόνων.

CCLXII. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἔοικεν ἐσλῶς εὐσλαλὴς ὁ γεννάδας

[1] Cod. Flor. 129 : Εἰς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ.
[2] Cod. Esc. διαπλάσας.
[3] Cod. Flor. 172 : Decastichon. Cod. Esc. quinque tantum versus, ut hic.
[4] Cod. ἔχει.

Καὶ τὴν ψυχικὴν ζωγραφεῖν εὐανδρίαν
Καὶ πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἐμβριμώμενος λέγειν·
« Μὴ τάχα Σατὰν προσβαλεῖν αὖθις θέλεις; »

CCLXIII. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀναμένων δή τινα καθάπερ μάχην
Ὁ γενναδας πάρεσιν ἐσιὼς ἀτρέμας·
Εἰ[1] μὴ γὰρ ἄδηλον ἐχθρὸν ἐσκόπει,
Γίγαντος ἂν ἔφευγεν ἐντεῦθεν τρόπον.

* CCLXIV. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁ γενναδας πάρεσιν εἰς μάχην βλέπων·
Τί δῆτα Σατὰν εἰ σφριγᾷς μὴ συμπλέκῃ;
Δέδοικα, φησὶ, τοῦ θεοῦ τὸν ὁπλίτην·
Ἡ πεῖρα γὰρ καὶ τοῦτον ἐγνώρισέ μοι.

CCLXV. Εἰς τὸν αὐτόν.

Κοιλὰς μὲν ἦν ἄντικρυς ἡ θνητὴ φύσις,
Οἵα ταπεινὴ καὶ βραχὺν ζῶσα χρόνον.
Μαραίνεται γὰρ εὐτελοῦς χλόης δίκην,
Ὅταν ὁ χειμὼν[2] τῆς τελευτῆς εἰσβάλῃ.
Δημήτριος δὲ μυσικὸν φανεὶς ῥόδον
Καὶ τῶν ἀκανθῶν τῆς ἀρᾶς βρύον μέσον,
Λογχεύεται μὲν, ἐκκενοῖ δὲ ῥοῦν μύρων
Ἀνασιομωθὲν[3] εἰς βαλανείου ζέσιν.
Ὢ[4] μαρτύρων ἔαρος, ὦ ῥόδου ξένου,

[1] Deest syllaba. Leg. *Εἰ μὴ γὰρ εἰς ἄδηλον.*

[2] Noster, p. 58, ed. Wernsd.: *Ὁ χειμὼν τῆς νόσου.* Cf. cod. Flor. CI, 41.

[3] Videntur igitur habuisse et *τὸ ῥοῦν* et *ὁ ῥοῦς.*

[4] Hic versus et sequentes in cod. Par. fol. 171 r°.

Ὦ καὶ τρυγηθὲν καὶ πιεσθὲν οὐ φθίνει!
Καὶ γὰρ ἄνωθέν ἐστι τὰς ῥίζας φέρον
Καὶ ζῇ τεθηλὸς, καὶ τροπῆς κρεῖσσον μένει,
* Τὴν τοῦ τάφου κάλυκα λιπαῖνον μύροις[1].

* CCLXVI. Εἰς τὸν αὐτὸν (Γεώργιον) ἐκ λίθου πεποιημένον.

Τῶν ἀγαθῶν ἔρημον ἐσχηκὼς βίον,
Εὗρόν σε Μωσῆν τοῦ Θεοῦ τὸν ὁπλίτην.
Διψῶν δὲ τὴν σὴν ἀπὸ τῶν μύρων χάριν
Τερασλίων πρόχυσιν ἐκ πέτρας πίνω.

CCLXVII. Εἰς τὸν αὐτὸν γεγλυμμένον εἰς ἀμίαντον.

Εἰς λίθον ἀγνὸν μάρτυς ἐσλὼς ὁπλίτης
Πρὸς δυσμενεῖς ὅπλιζε[2] καὶ σήριζέ με·
Εἰς γὰρ τὸν ἀκρόγωνον ἐξέσθης λίθον
* Τοῖς μαρτυρικοῖς ἐγκοπεῦσι γεννάδας.

CCLXVIII. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐζωγραφημένον.

Θαρσῶν κατ' ἐχθρῶν καὶ σφαδάζων ὁπλίτης
Τὸ τῶν γνάθων ἔρευθος ἀκμαῖον φέρει·
Τὸ γὰρ ἀτεχνῶς ὠχριᾶν πρὸ τῆς μάχης
Ἀνανδρίας ἔνδειξις, οὐκ εὐανδρίας.

CCLXIX. Εἰς[3] ἐγκόλπιον ἐν ᾧ ἦν ὁ μέγας Δημήτριος, τοῦ δεσπότου κυροῦ Δημητρίου[4].

Χρυσοῦν σε νεκρὸν εἰς χρυσῆν φέρων θήκην
Χρυσῆν ἀτεχνῶς εὐτυχεῖ μύρων χύσιν,

[1] Cod. Par. μύρῳ ex corr.
[2] ὅπλιζε cod.
[3] Cod. Paris. 188 v° : Εἰς ἐγκόλπιον τοῦ δεσπότου, τὸν μέγαν Δημήτριον.
[4] Demetrius Palæologus, Despota, de quo Ducang. *Famil. Byz.* p. 236.

Ὡς ἂν καθαιρῇ τῶν παθῶν τοὺς κανθάρους [1]
Ὁμώνυμος σὸς [2] δεσπότης, Δημήτριε.

CCLXX. Εἰς τὸ αὐτό [3].

Τῷ δεσπότῃ τὰ σέρνα, Θετταλῶν πόλις·
Δημήτριον γὰρ εἰς χρυσοῦν φέρει τάφον
Ζωηφόρον βλύζοντα μυρίπνουν [4] χύσιν.
* Ὁμώνυμος δ' οὖν ἐστι Παλαιολόγος.

CCLXXI. Εἰς τὸ αὐτό [5].

Χρυσῆ κιβωτὸς, ἀλλὰ μὴ [6] μύρα βρύει·
Δημήτριος γὰρ ὁ χρυσοῦς μάρτυς μέσον,
Ὃς τὴν χάριν δίδωσι δαψιλεστέραν
Παλαιολόγῳ δεσπότῃ Δημητρίῳ.

CCLXXII. Εἰς [7] τὸν αὐτὸν τὸν [8] νυττόμενον ἐν τῷ λοετρῷ.

Ἰδοὺ τὸ λουτρὸν, πλῆρες ἐστὶν αἱμάτων·
Καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ μαρτυρικῶς ἐσφάγης,
Νυγεὶς ὅλον τὸ σῶμα τοῖς ἀκοντίοις·
Χριστοῦ βαλανεῦ, καὶ ψυχῶν σμῆχε σπίλους.

CCLXXIII. Εἰς [9] τὸν αὐτὸν μέγαν Δημήτριον.

Ἄγρυπνος ὁ πρόμαχος, ἡ πόλις νίκα
Πρὸ συμπλοκῆς ἔπαθλα. Τί δὴ τὸ ξένον;

[1] Cf. cod. Flor. LX, 3.
[2] Cod. Esc. *τις* pro *σός*.
[3] Id. cod. Par. 188 v°. Mox Θετταλῶν πόλις pro Θεσσαλονίκη. Conf. Stephan. Byzant. s. h. v.
[4] Cf. cod. Flor. LXV, 64.
[5] Sine titulo cod. Par. 189 r°.
[6] ἀλλὰ *s'* μύρα *sic* cod. Paris. Unde leg. ἀλλὰ καὶ μύρα.
[7] Cod. Par. 195 r° : Εἰς τὴν ἐν τῷ λουτρῷ σφαγὴν τοῦ μεγάλου Δημητρίου.
[8] Dele τόν.
[9] Cod. Par. 195 r° : Εἰς Θεσσαλονίκην.

Θεὸς στρατηγεῖ καὶ προβάλλει τὰς νίκας,
* Καὶ σὺ βλέπων, ἄνθρωπε, θαυμάζεις μάτην.

CCLXXIV. Εἰς[1] τὴν μυροδόχον κιβωτὸν τοῦ μεγάλου Δημητρίου, ἐν ᾗ ἵσταντο ἑκατέρωθεν οἱ ἅγιοι ἀνάργυροι.

Ἐχρῆν ἰατρούς, εὐμενεῖς ἀναργύρους,
Πρὸς τοὺς ἀγωγοὺς συνδραμεῖν τοῦ Φαρμάκου.
Νῦν οὖν περιθυροῦσι[2] τὸν μυροβλύτην,
Πᾶσι πρυτανεύοντες ἄφθονον χάριν.

CCLXXV. Εἰς[3] τὸ παχὺ μύρον τοῦ μεγάλου Δημητρίου.

Ἅιμα καινὸν μαρτυρικοῖς ὀστέοις
Ἡ τῶν μύρων ἄντικρυς εὑρέθη δρόσος·
Ἰεζεκιὴλ εἰ προφητεύεις[4] πάλιν,
Καὶ σάρκας αὐτοῖς[5] ἐκπνοῆς ὅρα ξένης.

CCLXXVI. Εἰς[6] τὸ κιβώτιον, ἔνθα ἵσταντο μάρτυρες Φύλακες.

* Πρὸ τῶν θυρῶν Φύλακας ὁπλίτας βλέπων,
Ἔγγιζε, πιστὲ, μὴ κτυπῶν ἀλλὰ τρέμων·
Ἑστήκασι γὰρ ὡς Χερουβὶμ[7] ἐνθάδε,
Καὶ τὴν Ἐδὲμ φρουροῦσι τῶν τερασπίων.

CCLXXVII. Εἰς[8] τὸν αὐτὸν ἱσταμένον εἰς τὸ κιβώτιον.

Δημήτριε ζῇς, ἀλλὰ σιγᾷς ἐνθάδε

[1] Cod. Par. fol. 195 v°: *Εἰς τοὺς ἐν τῇ κιβωτῷ ἀναργύρους.*

[2] Cod. Esc. *προθυροῦσι.*

[3] Cod. Par. fol. 195 v°: *Εἰς τὰ σαρκώδη μύρα τοῦ μάρτυρος.*

[4] *προφητεύεις* cod. Par. in quo prius erat *προφητεύοις.* In cod. Escur. *προφητεύεις* et supra *οις.*

[5] Fort. *εἴποις.*

[6] Cod. Paris. fol. 195 v°: *Εἰς τοὺς ἱσταμένους περὶ τὴν κιβωτὸν μάρτυρας.*

[7] Cf. Boisson. *An. gr.* t. V, p. 489.

[8] *πρὸς* et supra *εἰς* in cod. *Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Δημητρίου* codex Paris. fol. 196 r°; cod. Flor. fol. 223 v°, sine titulo.

Τοῖς μαρτυρικοῖς ἐκλυθεὶς ἴσως πόνοις·
Ἰσλάμενος δ' οὖν ἐκτάδην πρὸ τῆς θίβης
Δοκεῖς καλεῖν τὴν κτίσιν εἰς μύρων χύσιν.

CCLXXVIII. Εἰς[1] τὸν αὐτὸν ὅτε διὰ προσευχῆς ἐθανάτωσε τὸν σκορπίον.

Τὸν τῆς φυλακῆς ὑποδὺς δεῦρο γνόφον,
Ὡς πρὶν ὁ Μωσῆς τὸν θεόν, μάκαρ, βλέπεις,
Δεξάμενος δὲ τῆς χάριτος τὰς πλάκας
Εὐχῇ θανατοῖς δρασλικῇ τὸν σκορπίον.

* CCLXXIX. Εἰς[2] τὴν προτροπὴν Νέσλορος.

Νέσλορ, τὸν ἐχθρὸν εἰ παρεσλῶτα βλέπεις[3],
Τὸν ὄγκον αὐτῷ τῶν μελῶν μὴ θαυμάσῃς·
Τοῖς γὰρ ταπεινοῖς ὁ βραβεὺς ἐπιβλέπων
Αἱρεῖ δι' αὐτῶν εὐχερῶς τοὺς αὐθάδεις.

CCLXXX. Ἕτεροι[4].

Ναὶ[5] σφάτλε, ναὶ φόνευε, ναὶ θλίβε τρύχων
Μὴ τὸν παλαισλὴν τὸν θρασὺν, Νέσλορ, μόνον,
Ἀλλὰ σὺν αὐτῷ καὶ τὸ τῆς πλάνης κράτος.
Ὁ γὰρ βαρὺς τύραννος ἐῤῥάγη βλέπων.

* CCLXXXI. Εἰς τὸν μέγαν Δημήτριον[6] ἐν λίθῳ πεποιημένον[7] φλέβας ἐρυθρὰς ἔχοντι.

Ἐρυθροβαφὴς[8] ἐκ σφαγῆς ὁ σὸς φάρυγξ,

[1] Cod. Par. fol. 196 r°: Εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ μάρτυρος.
[2] Cod. Par. 196 r°: Εἰς τ. εὐλογίαν N.
[3] βλέποις cod. Par.
[4] Cod. Par. fol. 196 r°: Εἰς τὴν παλαίσλραν Νέσλορος.
[5] Cod. Escur. καί et supra ναί.
[6] Cod. Esc. Δομέσλικον pro Δημήτριον, male.
[7] Cod. Par. 73 r°: πεπ. λευκῷ ἔχοντι καὶ φλέβας ἐρυθράς.
[8] Cf. cod. Par. XLIV, 22.

Ἐρυθροβαφὲς καὶ τὸ τῆς σπάθης σίδμα·
Καὶ γὰρ σφαγεὶς ἔσφαξας[1] αὐτὸς τὴν πλάνην,
Ὦ Θῦμα καινὸν, ὦ σφαγεῦ ζῶν ἐν λίθῳ.

CCLXXXII. Εἰς[2] τὸν μέγαν Γεώργιον.

* Ὁ μάρτυς ὠχρὸς, οὐκ ἐρυθρὸς ἐγράφη·
Ἡ γὰρ ζέσις ἔῤῥευσεν ἐκ τῶν αἱμάτων·
Ἐχρῆν δὲ Χρισ/οῦ ζωγραφεῖν τοῦδε τύπον,
Ὃς αἵματος πλὴν Θῦμα σεπ/ὸν εὑρέθη.

CCLXXXIII. Πρὸς[3] τὸν μέγαν Γεώργιον εἰς καθιέρωσιν τοῦ ναοῦ αὐτοῦ.

Πρὸς οὓς μὲν ὑπήνεγκας, ὦ μάρτυς, πόνους
Κἂν ἐξ ὑπερτίμων σε κοσμῇ τις λίθων,
Αὔταρκες οὐδὲν οὐδαμῶς ἂν εἰσφέροι.
Ἂν δὲ σκοπῇς τὸ φίλτρον ὡς ὁ δεσπότης,
Ὃς[4] λαμβάνει καὶ μύρα πορνικὸν φόρον,
Χήρας τε λεπ/ὰ, καὶ δορᾶς αἰγῶν τρίχας,
Καὶ τήνδε κοινὴν οὖσαν οἴσεις τὴν ὕλην.
Οὐκοῦν ἀμοιβὰς τὰς πρεπούσας ἀντίδος
Ναόν με ποιῶν τῶν Θεοῦ χαρισμάτων
Εὔνους τομίας ταῦτα πεπαγωμένος[5].

CCLXXXIV. Εἰς ἐγκόλπιον διαφόρων[6] ἁγίων.

Θεοῦ νεφέλη δεῦρο καὶ λίθου[7] γνόφος
* Καὶ τρεῖς ἔτι σίφωνες εἰς ὄμβρων χύσιν

[1] *ἔσφαγξας* sic cod. Esc.

[2] *Εἰς τὸν αὐτόν* cod. Par. 73 r° id est *εἰς τὸν μέγ. Δημήτριον*, ad quem hoc epigramma pertinere videtur.

[3] Cod. P. 227 r°: *Εἰς τ. μ. Γεώργιον.*

[4] Hi duo vs. 5 et 6 supra CLIX, 10.

[5] Fortasse *πεπλακωμένος* «incrusté dans le mur»?

[6] *διαφ. ἁγ.* desunt in cod. Paris. fol. 235 r°.

[7] Fortasse lapidis in sepulcro Domini. Sed cf. sequens ep. v. 1.

Ὁ Μυρέων πρόεδρος, ὁ Ζαχαρίου
Σὺν τῷ νικητῇ πανταχοῦ Γεωργίῳ.
Ἕλκουσι γάρ μοι ῥεῖθρα[1] μακροθυμίας[2]
Ἐκ τῶν θαλασσῶν τοῦ θεοῦ τῶν ἀφθόνων.

CCLXXXV. Εἰς[3] τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ τὸν μέγαν Δημήτριον καὶ τὸν ἀρχισ|ράτηγον εἰς δαιμονόλιθον[4] πεποιημένον.

Πέτρᾳ σκεπασθεὶς καὶ λιθοχρόῳ[5] γνόφῳ
Καὶ κατὰ Μωσῆν τὸν Θεὸν δεῦρο βλέπων
Αἰρῶ σ|ρατιὰν μυσ|ικῆς τυραννίδος·
Τὸν γὰρ Δανιὴλ ἅμα τῷ Δημητρίῳ
Πλάκας νοητὰς, τὸν δὲ νοῦν τὸν ὁπλίτην,
Σαφῶς Ἰησοῦν[6] εὐτυχῶ σ|εφανίτην.

CCLXXXVI. Ὅμοιοι[7].

Εἰ Χρισ|ὸς ἀκρόγωνος ἐκλήθη λίθος,
* Καὶ σφενδόνην τὸ σχῆμα τοῦ λίθου βλέπω[8]
Εἴργω τὸν ἐχθρόν· ἂν δὲ καὶ προσεγγίσῃ,
Νοῦς καὶ βλέπων καὶ μάρτυς, ἄλλοι τρεῖς λίθοι,
Κἀγὼ δι' αὐτῶν ὡς Δαβὶδ ὡπλισμένος
Ὁρῶ Γολιὰθ τὸν Σατὰν ἐσφαγμένον.

CCLXXXVII. Εἰς[9] τοὺς ἁγίους μάρτυρας Θεοδώρους.

Γράψας ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν τῇ καρδίᾳ

[1] Cf. cod. Flor. LXV, 17.

[2] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 183 v°: Νόμοις ἐμφύτου μακροθυμίας.

[3] Cod. Par. f. 234 v°: Εἰς ἐγκόλπιον.

[4] Hac voce augenda lexica. Cf. cod. Par. XVI.

[5] Hoc exemplo, ni metrum obstaret, confirmaretur lectio Tzetz. *Posth.* 272 ubi Jacobs. corrigebat μιλτόχροος. Vide *Thesaurum*, s. v. Αἱθόχροος.

[6] Cod. Esc. Ἰνῶ.

[7] Cod. Par. 235 r° : Εἰς ἐγκόλπιον.

[8] Leg. βλέπων.

[9] Cod. Par. fol. 183 v° : Ἐκ προσώπου τινὸς, εἰς εἰκόνας μαρτυρικάς. Cod. Flor. 83, sine μάρτυρας.

Νοῦν[1] χρωματουργῶ τοῦ θεοῦ τοὺς ὁπλίτας,
Ἵν' οὓς ἔχει νοῦς καὶ κατ' αἴσθησιν βλέπω,
Σαρκός τε καὶ νοῦ ζωγραφῶν ὑπερμάχους.
Ὁ σύνθετος γοῦν τοῦ χρυσαργύρου φόρος
Διπλοῦν ἀγαθὸν ἐξ ὑμῶν γένοιτό μοι.

CCLXXXVIII. *Εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς μάρτυρας ἱππότας ἀλλήλοις διομιλουμένους*[2].

Οἱ μάρτυρες νικῶσι τὴν κοινὴν φύσιν,
Ὑπὲρ φύσιν δὴ πουθεν ἠγωνισμένοι.
* Καὶ γὰρ κατ' ἐχθρῶν τακτικῶς ὡπλισμένοι
Κινοῦσι μικροῦ πνευσλιῶντας τοὺς τύπους·
Πλὴν ἀψοφητὶ συλλαλοῦσιν ἐνθάδε,
Μή πού τις αὐτοὺς δυσμενὴς γνοὺς ἐκφύγῃ.
Κἂν δεῖγμα θυμοῦ τοῖς προσώποις μὴ[3] βλέπῃς,
Τὴν συμπλοκὴν θαῤῥοῦσι, καὶ μὴ θαυμάσῃς.
Σκόπει, θεατά, καὶ τὸ τῶν ἵππων τάχος,
Οὓς δῆθεν ἀδρους ἡ σοφὴ τέχνη γράφει.
Αἱ γὰρ ἐναλλὰξ τῶν ποδῶν ὑπερβάσεις[4]
Μισοῦσι[5] τὴν γῆν, μὴ χεθῇ τούτοις κόνις.
Πεπήγασι δὲ πρὸς τὸν εἰρμὸν[6] τῶν λόγων,

[1] Pro *νοῦν* leg. *νῦν*.

[2] Cod. *διομιλλουμένους*. In cod. Flor. fol. 299.

[3] Cod. *μή* et supra *οὐ*.

[4] Strab. p. 632 : *Τὴν ὑπέρβασιν τὴν ἐκ τῆς Ποντικῆς θαλάττης ἐπὶ τὴν Ἰσσικήν*. Id. p. 666 : *Δι' ὧν ὑπέρβασίς ἐστιν εἰς τὴν Μιλυάδα*. Id. p. 682 et 759.

[5] Versus 12 et seq. in cod. Paris. fol. 264 r°, ubi initium deest.

[6] Unde vox composita ap. Theod. Stud. cod. Par. 1197, fol. 35 r° : *Σκέψαι μοι καὶ τἄλλα εἰρμολογίᾳ ἀρίστη ἀλληγορούμενα*. Vox addenda Thesauro. Adde et alia ejusmodi composita : *Γλωσσολογία*, Procop. *In Prov.* ap. Mai, *Class. Auct.* t. IX, p. 82. — *Εὐφημολογία*, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 155 v°. — *Κοντολογία*, Anon. cod. Par. 1632, fol. 24 r°. — *Κρισιολογία*, Anon. cod. Par. 2506, fol. 1 v°. Alia sunt in *λογέω*

Μή πως ἔχοι[1] θόρυβον ἡ διάσπασις·
Ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς εἰς τὸν αἰθέρα τρέχειν[2]
Οὓς ἱππόται τρέφουσιν οὐρανοδρόμοι.

desinentia quibus etiam ditari possunt lexica : Ἀκτινολογέω, Anon. *In Psalm.* cod. Par. 371 A, fol. 328 v° : Οὐκοῦν ἀκούωμεν αὐτοῦ χαριτογλωτ[illegible]οῦντος ἢ ἀκτινολογοῦντος. Jo. Zonar. cod. Coisl. 219, fol. 408 r°. — Ἐφευρεσιλογέω, Anon. cod. Par. 2750 A, fol. 96 r°. — Θρηνολογέω, Anon. cod. Paris. 400, fol. 20 v°. — Προακριβολογέω, cod. Par. 877, fol. 266 r°. — Συνιερολογέω, German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 203 r°. — Ταχυλογέω, Théod. Stud. cod. Par. 891, fol. 257 r°.

[1] Cod. Par. ἐχει.

[2] Alio sensu Pisides, *De vanit. vitæ*, 233 : Καὶ τὸν αἰθέρα τρέχεις. Boeckh, *Corpus Inscr.* n° 2647, 3 : Βῆ γάρ μοι ψυχὴ ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς αὐλάς.

MANUELIS PHILÆ

CARMINA.

II.

CODEX FLORENTINUS.

Εἰ μὴ παρετρίβη τις ἐν μέσῳ χρόνος·
Ποῦ γὰρ ἐπιπρόσθησις[1] εἰργούσης ὕλης
Εἰς φύσιν ἁπλῆν καὶ σχολῆς ὑπερτέραν;
Μᾶλλον δὲ καὶ φεύγω σε καὶ ξύνειμί σοι,
Δοκῶν ἐρευνᾶν καὶ τὰ Γαδείρων πέρα[2],
Τὸν αὐτὸν, ὃν πάρειμι, καὶ φεύγω χρόνον.

Φιλῆς. Οὐκοῦν ἄγε, γνώριζε, καὶ μή μοι φθόνει,
Σύνοικε φυγὰς, ἀξιοῦντι μανθάνειν·
Ὁ γὰρ μεταξὺ τῆς ἀπουσίας χρόνος
Ἤνεγκεν ἡμᾶς εἰς κενὰς ὑποψίας·
Καὶ σὺ δ' ἐπ' αὐτοῦ τοῦ[3] καθεύδειν ἔσθ' ὅτε
Τὸν παντοδαπὸν εὐφυῶς ἐζωγράφεις·
Οὕσπερ τέως ἕτερπες ἀλγύνων[4] πάλιν.

Νοῦς. Σύγχαιρέ μοι, βέλτιστε, διδάσκοντί σε·
Καὶ γὰρ ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας Δομέστικος
Νῦν ἱππότης ἡδιστος[5] εἰς θήραν τρέχει,
Τομῶς προχωρῶν εἰς τὰ τῆς λόχμης βάθη·
Ἃ δ' ἂν ὑπερκύπλουντα[6] θηρία βλέποι
Βολαῖς ἀναιρεῖ τοξικαῖς παραυτίκα,
Πᾶν ἐγγύθεν δύσμαχον αἰχμῇ συμπνίγων.

Φιλῆς. Πόθεν δὲ τοῦτ' ἤσκησεν ὁ πρέσβυς νέος,
Μήπω διδαχθεὶς, εἴπερ οὐ φαῦλον[7] τόδε·

[1] ἐπιπρόσθεσις cod. Flor. Ποῦ γὰρ ἐσθὶ πρόσθεσις Wernsd. qui corrigit οὐ γάρ, contra metrum servans ἐσθὶ πρόσθεσις. Conf. infra CVII, 30.

[2] W. πέραν.

[3] τοῦ om. in W. qui varias et inutiles proposuit conjecturas.

[4] Cod. Flor. ἀλγείνων.

[5] Cod. Flor. μέγιστος.

[6] W. ὑπεκκύπλουντα. Occasione data, lexicis adde ἐμπαρακύπλω, ex German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 146 r°: Ἐμπαρακύπλων ταῖς βίβλοις. — Ἐξανακύπλω, Eustath. *Opusc.* p. 26, 29: Ἐξανακύψαντα καὶ εἰς ἀντίπαλον προχωρήσαντα. — Ὑπερανακύπλω, Nicet. Chon. cod. Par. 1234, fol. 394 v°.

[7] οὐ ψαύει W. qui in notis: Scribere licebit: εἴπερ οὐ ψεῦδος τόδε, vel potius εἰ περιψαύει τόδε.

Ἔτι γὰρ ἐν μείρακος ἀκμάζει χρόνῳ,
Καὶ παιδαγωγὸν τοξικῆς ἐπίστάτην
Οὐκ ἔστιν εὑρεῖν εἰς τὸ νῦν ἅπαν γένος.
Ἡ νευρὰ[1] γὰρ πόρρωθεν ἡμῖν ἐρράγη
Καὶ χρὴ καθ' ἡμῶν εὐστοχεῖν τοὺς κινδύνους.

Νοῦς. Τὴν εὑρετικὴν τῶνδε τῶν ἔργων φύσιν
Κατ' οὐδὲν ἐλλείπουσαν ἐκ βρέφους ἔχων,
Εἰς ταῦτα δεινὸς αὐτομαθὴς[2] εὑρέθη,
Καὶ τοῦ χρόνου, βέλτιστε, πολλῷ βελτίων·
Γυμνάζεται γὰρ ὥσπερ ἐν θήρᾳ σκύλαξ
Καὶ δείκνυται παῖς πρεσβυτῶν παιδοτρίβης
Σπουδῇ[3] κατορθοῦν εὐγενῶς εἰθισμένος.

Φιλῆς. Τὸ δὲ σθεναρὸν εἰς παλαμναίας μάχας
Πῶς ἐστὶν αὐτῷ καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας;
Ἔχεις φυσικοῖς τοῦτο δεικνύναι λόγοις,
Ἢ θαυματουργεῖν ἀξιοῖς καὶ τὴν φύσιν;
Σύναγε σαυτὸν, ἀγνοοῦντά με βλέπων·
Ἥκιστα γὰρ ἂν ταῦτα δυναίμην κρίνειν,
Εἰ μὴ σὺ διδάσκοις[4] με τὰς πεύσεις λύων.

Νοῦς. Ὅταν ὁ πατὴρ εὐσθενὴς ᾖ τὴν φύσιν,
Καὶ μηδὲν[5] εἰς ἔκλυσιν ἡ μήτηρ φέροι,
Μηδ' ἀσθένος δύναμις ἀμφοῖν ἀντέχοι[6],
Τοιοῦτον εὐθὺς ὀργανοῖ καὶ τὸ βρέφος
Τῆς σπερματικῆς[7] ἐμβολῆς ἡ θερμότης.

[1] Videtur alludi ad Genes. XLIX, 23. W.

[2] Cf. infra CXXXI, 127 et cod. Esc. CLXIIII, 54. Cod. Par. XLVII, 33 : Ὡς αὐτομαθοῦς εἰς τὰ κῶλα τεχνίτου.

[3] σπόνδῃ W. qui recte corrigebat σπουδῇ.

[4] Cod. Flor. διδάσκεις, et supra διδάσκοις. W. διδάσκεις με καὶ πεύσεις.

[5] W. μηδέ et in notis : Fort. μηδέν. Recte.

[6] V. cl. Boiss. *An. gr.* t. II, p. 92 corrigit φέρῃ et ἀντέχῃ.

[7] W. σπερματίδος.

Μάλιστα δ' εἰ πόρρωθεν ἡ Φύσις τύχοι
Τὴν ἰσχὺν ἀθροίζουσα τῇ νέᾳ πλάσει.
Φιλῆς. Ἂν ἡ Φύσις τέτευχε τοῦθ', ὅπερ λέγεις,
Πῶς αὐτὸν ἐξήνεγκε τῷ χρόνῳ μόνον;
Ἐχρῆν γὰρ αὐτὴν δρασ τικὴν δεδειγμένην
Τοιοῦτον[1] ἐσμὸν ἐξενεγκεῖν ἐμβρύων.
Νυνὶ δ' ἐπ' αὐτῷ φιλοτιμησαμένη
Καὶ χαρίτων ἄθροισμα[2] συσ τησαμένη,
Τοὺς οὐρίους[3] ἤλεγξε τοῦ χρόνου τόκους.
Νοῦς. Οὐ πολλάκις Αἴγυπτος[4], ἀλλ' ὅταν τέκοι,
Τὸ τεχθὲν ἐξίσ τησι, τὴν παροιμίαν.
Ποῖον γὰρ δὴ[5] θαύματος οὐκ ἔχοι κρότον,
Τὸ μέχρις ἡμῶν ἐκ φυλῆς πρωτοσπόρου[6]
Τοσοῦτο[7] καλὸν ἀγνοεῖσθαι τῷ χρόνῳ;
Τοὺς γοῦν φυσικοῦς δεῦρο φαυλίσας λόγους
Ἠγοῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐλθεῖν ὑψόθεν.
Φιλῆς. Νῦν δ' ἄρα τί δρᾷ; πῶς δὲ κοσμεῖ τὸν βίον;
Οὐκ ἠρεμεῖ[8] γὰρ, οὐδὲ ραστώνην ἄγει,
Σπουδῇ καθισ τῶν ἀσφαλῆ τὰ πρακτέα[9].
Ναὶ φράζε καὶ γνώριζε τὸν γίγαντά μου,

[1] Fort. τοιούτων W. Contra metrum. Inf. v. 115 : Τοσοῦτον ἐσμὸν συλλαβεῖν χαρισμάτων. Nonnus, *Dionys.* XLVIII, 9 : Γηγενέων ὀλέσαντος ἀμετρήτων νέφος Ἰνδῶν. Malim ἀμέτρητον. Sic *An. Par.* t. IV, p. 327 : Μόνον με νικᾷ σὸν πέλαγος θαυμάτων pro σῶν π. Θ.

[2] Infra v. 793 : Χαρίτων πέλαγος. Cf. cod. Flor. XXXI, 1.

[3] De vacuis et ventosis ovis. W.

[4] Fort. αἴγιθος W. Male. Cf. Creuz. ad Porphyr. *De vita Plotini.*

[5] Ποῖον γὰρ θαύματος οὐκ ἔχει W. qui proponit Ποίου γὰρ θαύματος οὐκοῦν aut οὐκ ἂν ἔχει κρότον. Laborat metrum; fort. leg. Ποῖον γὰρ ἂν θαύματος.

[6] Infra LXXXV, 28 : Ἀπὸ φυῆς πρωτοσπόρου. Cf. LIX, 7.

[7] τοσοῦτον cod. Flor.

[8] ἠρέμα W. qui recté corrigit ἠρεμεῖ.

[9] Pro τὰς πράξεις. De hac abusione sermonis conf. Boiss. *Anecd. gr.* t. I, p. 441.

Κἂν[1] τὴν στρατιὰν[2] τακτικῶς διεξάγοι,
Κἂν ἱστοριῶν[3] συγκομίζοι φροντίδα
Πρὸς βιβλίων πέλαγος[4] ἐγκύψας μόνος.
Νοῦς. Δημηγορικῶς δεξιοῦται τὰ σίφη[5]·
Καὶ τόξον ὀρθοῖ, μὴ νοτισθὲν συμπέσῃ,
Καὶ τοὺς ὀϊστοὺς τῶν φαρετρῶν ἐχχέει,
Μή πού τις ἰὸς εἰσφθαρεὶς τούτοις λάθῃ·
Σμήχει δὲ καὶ θώρακα, χαλκεύων δόρυ,
Σφίγγει δὲ τὰς μηνιγγας, ὀρθῶν τὸ κράνος,
Καὶ ταῖς περικνημίσιν ὡραΐζεται.
Φιλῆς. Ἐκεῖνο τοῦθ' ὃ φησιν ἡ παροιμία,
Οἱ γὰρ τόκοι σπεύδουσι[6] τῶν ἐχεφρόνων
Πρὸ τῶν τραπεζῶν τὴν ἐδωδὴν ἀρτύειν·
Τοῦτ' αὐτὸ δὴ πράττοντα καὶ τόνδε βλέπων,
Ἆρ' οὐκ ἀγαθὸν οὐδὲ γενναῖον κρίνεις[7];
Ἐμοὶ δὲ καλεῖν καὶ Προμηθέα πρέπον
Τὸν τὴν μάχην βλέποντα καὶ πρὸ τῆς μάχης.
Νοῦς. Ἰού, κρύφα πρόεισι τοῦ στρατηγίου,
Καὶ τοὺς φίλους πένητας ἀφθόνως τρέφει,
Χρυσὸν χορηγῶν, ἀργυροῦς ὄμβρους[8] χέων,
Στολὰς προτιθεὶς καὶ καλινδήθρας νέμων·
Καὶ τοὺς σιτιστὰς δεξιῶς ἐποτρύνων

[1] W. κἂν — κἂν. Male.

[2] Cod. Flor. στρατείαν.

[3] Exstant Joan. Cantacuzeni *Historiæ Byzantinæ* libri IV, de qua confer. Fabric. t. VII, p. 788.

[4] Notissima metaphora. Conf. App. IX, 15, et v. cl. Boisson. in Psellum, *De Tantalo*, p. 347.

[5] *Σίφη* W. qui contra metrum corrigebat *δημουργικῶς*. Veram lectionem exhibet cod. Flor. et ex Thesauro expellenda Wernsd. correctio s. v. *Δημουργικῶς*.

[6] *σπεύδουσιν ἐχεφρόνων* W. qui corrigit *μαγείρων τόκοι* pro *οἱ γὰρ τόκοι*. Non novi hoc proverbium.

[7] W. male *κρινεῖς*.

[8] Cf. cod. Esc. CCXXI, 3.

Μή πού τις αὐτῶν [1] ἠλογηκὼς γογγύσῃ
Καὶ λοιπὸν οὐκ ἔμμισθος ἡ πρᾶξις μένοι.

Φιλῆς. Τοῦτ' ἔστιν αὐτῷ φυσικῶς ἔχον [2] πάθος
Καὶ τοῦδε χωρὶς [3] οὐδ' ἀναπνεῖν ἰσχύει,
Μᾶλλον δὲ τὸ πνεῖν οὐδ' ἀμυδρόν τι κρίνει.
Ζῇ γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ [4] καλῶς δρᾶν τοὺς ξένους,
Ὡς ἰχθὺς ἂν ὕδατος ἀφθόνως πίνοι·
Πλὴν φιλονεικεῖ [5] πανταχοῦ γῆς λανθάνειν,
Τὸν ἐξετασθὴν τῶν ἀπορρήτων βλέπων.

Νοῦς. Ἀλλ' ἰατραὶ νῦν ὁμιλεῖ τοῖς φίλοις
Καὶ δημιουργεῖ τοὺς ὑπὲρ φύσιν λόγους
Ὁ τῶν φυσικῶν συλλογισθὴς [6] αἰτίων·
Σοφῶν δέ τις ὅμιλος [7] ἑστῶτες πέριξ
Πρὸς τοὺς λόγους χαίνουσι τῶν ἄλλων πλέον·
Πεπήγασι δ' οὖν ὥσπερ εἰς λίθων [8] φύσιν
Μετὰ φρίκης βλέποντες ἀλλήλους μόνον.

Φιλῆς. Ὦ τίς τοσοῦτον εἶδε γηγενὲς [9] τέρας;
Ποῖος δὲ νοῦς γόνιμος ἀρκέσει τάχα
Τοσοῦτον [10] ἐσμὸν συλλαβεῖν χαρισμάτων;
Ὦ φύσις, ὦ νοῦς, ὦ μέγας Δομέστικος·
Οὗ [11] μῶμος οὐδεὶς τῇ φυῇ προσετρίβη·

[1] W. αὐχῶν.

[2] ἔχων W. qui corrigit ἔχον aut αὐτός.

[3] χάρις W. qui legit χάριν.

[4] W. τό. Contra metrum.

[5] φιλονεικεῖν — λανθάνον W. qui veram lectionem divinavit.

[6] Hanc vocem exhibet Thesaurus Paris. sed sine exemplo.

[7] ὅμιλος cum plurali, ut ἑσμός, de quo cf. cod. Par. 11, 6. Infra v. 453 : Ὡς ὄχλος νέων Ἐν συστολῇ φοιτῶντες ἐς διδασκάλου. Idem XXI, 24, ὁρμαθός cum plurali.

[8] Proverbialem hanc locutionem, ad Niobes fatum respicientem, illustravit Wernsd. ad Himerium, *Eclog.* XXXI, 10, ut ipse monet.

[9] Fort. γηγενής W. cum τίς hanc vocem copulans.

[10] Cf. supra v. 60.

[11] οὐ W. qui : Fort. οὔ.

Μὴ τὴν ἀγαθὴν τοῦ προπάτορος φύσιν,
Ἥτις ποτ' ἦν, δείκνυσιν ἀνθρώπων μόνος;

Νοῦς. Ἃ ἃ πάλιν, βέλτισ|ε, μανθάνων κρότει·
Φήμης ποθὲν[1] γάρ τινος ἐκφοιτησάσης,
Ὡς βαρβάρων σ|ράτευμα κυκᾷ τὴν Θρᾴκην,
Ὅπλοις βρύων ἔξεισιν εἰς πράξεις νέας,
Μέσον δὲ τῆς φάλαγγος ἐσ|ὼς ἀτρέμας[2],
Ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν βρύχει
Καὶ τοὺς ἐπιτρέχοντας αἱρεῖ τῇ σπάθῃ.

Φιλῆς. Ναὶ φράζε καὶ πῶς τῶν βελῶν ἀπηλλάγη;
Μᾶλλον δὲ πῶς ἔπλησε τὴν χώραν σκύλων,
Λαβὼν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ πυγμαῖον μέρος;
Τοὺς γὰρ μαχητὰς ὁλ|ιῶν[3] ἀφ' ἑσ|ίας
Κέρδους νόθου πρόσληψιν οὐ θέλει[4] βλέπειν.
Δέδοικα δ' οὖν μή πού τι γενναῖον βέλος
Τὴν τῶν ὅπλων ἤλεγξεν εὐαρμοσ|ίαν.

Νοῦς. Θάῤῥει· τί γὰρ ὕποπλον εἰς τὸν γενν|άδαν[5];
Τί δ' οὐκ ἀσινὲς πρὸς Φορυτὸν κινδύνων;
Ὅταν ὁ κοινὸς τόνδε κοσμῇ δεσπότης[6]
Ὅπλοις[7] νοητοῖς καὶ ψυχῆς εὐανδρί|α,
Καὶ τοὺς ἐπεισρέοντας ἐχθροὺς ἐκθλί|βοι[8],
Πᾶν ἀχρόνως εὔθηκτον[9] ἀμβλύνων βέλος,
Καὶ τοῦτον[10] ὡς πῦρ ἐκ νεφῶν ἐπιβρέχοι.

[1] γὰρ πόθεν W. Contra metrum.

[2] ἀτρέμως W.

[3] W. ὁλβίων. Forma verbi ὁλβιόω addenda lexicis. Infra IX, 7 : Εἰ δ' ὑπὲρ αὐτοὺς ὠλβιώθης τοὺς λόγους.

[4] οὐ θέλων W. qui proponit οὐ θέμις.

[5] Cod. γενν|άδα et supra αν.

[6] δεσπότην et εὐανδρίας W. qui veram suspicatus est lectionem.

[7] ὅπλον sensu metaphorico illustravit v. cl. Boiss. *Not. des ms.* t. XI, p. 17, et *Anecd. gr.* t. III, p. 38.

[8] Cod. Flor. ἐκθλίβει.

[9] *De animal.* 984 : Τεθηγμένου βέλους. Pisid. *Hexaem.* 783 : Θήγει δὲ πικρὰ καὶ τὰ τοῦ τύφου βέλη.

[10] Fort. τούτοις W. Contra metrum. Verbum ἐπιβρέχω sensu activo usurpa-

Φιλῆς. Πολλὰς ἐγὼ χάριτας εἰδὼς τυγχάνω
Καὶ τῶνδέ σοι, Νοῦ[1], τῶν κατὰ γνώμην λόγων.
Βακχεύομαι γὰρ τῷ κατ' αὐτοὺς γαργάλῳ,
Παρόντα μικροῦ τὸν σλεφανίτην βλέπων.
Ἀλλὰ[2] πάλιν μάνθανε καὶ γνώριζέ μοι·
Λόγος γὰρ ἡδὺς ἄχρις ὀσλῶν[3] εἰσρέων
Ἀποκρύφων σθέννυσι καμίνους πόνων.

Νοῦς. Βαθαὶ πάλιν ἔξεισιν εἰς ἄλλην μάχην
Καὶ, τῶν Τριβαλλῶν[4] εἰσπεσόντων ἀθρόον[5],
Αὐτὸς παρ' αὐτοὺς εὐαριθμήτους[6] ἄγει.
Πρώτῃ δὲ τὰς φάλαγγας ὁρμῇ συγχέει
Πρησλῆρος ὀρθεὶς αἰθεροδρόμου τρόπον,
Λύει δὲ τὰ σφίγματα τῆς ὁμαιχμίας[7],
Τὸ σλερρὸν εἰς σύναρσιν ἐντείνων δόρυ.

Φιλῆς. Ἡ δ' ὄψις[8] αὐτῷ πῶς ἐπανθεῖ καὶ βρύει;

Ναὶ ζωγράφει, βέλτισλε, τὸν γίγαντά μοι.
Γυμνασλικὸς γάρ ἐσλιν, ὃν εἶδον, πλέον
Καὶ τοῖς πόνοις ἔνεσλιν οὐ φαῦλον[9] δέος,
Ὅταν ὁ συχνὸς τοῖς ἀρισλεῦσι χρόνος
Τῆς πιμελῆς τὸ πλεῖσλον ὡς πῦρ ἐκθλίβῃ[10],
Τὸ τῶν γνάθων ἔρευθος ἀμβλὺ δεικνύων.

Νοῦς. Εἶδες χλιδῶν ἔαρος ἐν βάτῳ ῥόδον

vit Philes, ut in hoc Ezech. XXXVIII, 22 : Καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτόν. Huc apprime facit quod citat Wernsd. pergens : « Vix enim placere potest, quod jam dicitur, *deus depluisse heroem*, uti Livianus Jupiter ranas. » Infra versu 566 : Θεῖον κατ' αὐτῶν ἀκρατῶς ἐπιβρέχει. Ibid. XCIX, 15 : Πῦρ ἐπιβρέχεις.

[1] W. νῦν pro νοῦ.

[2] Fort. ἄλλα W.

[3] W. ὠτῶν.

[4] W. Τριβαλῶν.

[5] ἀθρόει W. qui : Leg. ἀθρόον.

[6] Cf. cod. Par. XIV, 422.

[7] Scilicet Triballi adjunxerant sibi Scythas. W. Cf. cod. Flor. LXVIII, 6.

[8] ὄφις W. qui : Leg. ὄψις.

[9] W. ἄφαυλον pro οὐ φαῦλον.

[10] W. καὶ πῦρ ἐκθλίβοι.

Καὶ κρίνον ἀνθοῦν; ταῦτα κἀνταῦθα σκόπει·
Τὸ γὰρ ἐρυθρὸν εἰς τὸ λευκὸν ἐῤῥύη
Καὶ πᾶν τὸ λευκὸν ἔσχεν ἀρκοῦν τὸ ζέον,
Καί τις πάλιν ἄφρασλος ἡμέρου χρόα
Χεῖται παρ' ἀμφοῖν, καὶ δοκεῖ φῶς ἄλλό τι
Πρὸς ἀσλραπῆς ἔλλαμψιν ἀμιλλώμενον.

Φιλῆς. Ἡ δ' ἔξις[1] αὐτῷ καὶ τὸ τῇ κράσει πρέπον
Πῶς δ' εἴ[2] ποτ' εἰσί; ταῦτα γὰρ μᾶλλον φίλα
Τοῖς εὐσλόχως[3] κρίνουσι τὸν σλεφανίτην.
Γένοιτό μοι δὲ πάντα μανθάνειν τάδε
Πρὸς ἡδονὴν καὶ τέρψιν, εἰ φράζειν θέλεις.
Γένοιτο καὶ σοὶ δεξιῶς λέγειν τάδε,
Καὶ μηδὲν ἀντίδοξον εἰς μέσον φέρειν.

Νοῦς. Πάντ' ἐσλὶν αὐτῷ, ὡς[4] κατ' εὐχὴν ἡ τύχη.
Τοῦ σώματος γὰρ εὐσθενοῦς δεδειγμένου,
Πάντα προχωρεῖ καὶ καταλλήλως ἔχει·
Καὶ πρὸς τὰ συμπλώματα λαμπρῶς ἀντέχει,
Ταχυδρόμου[5] γίγαντος ἐμφαίνων τόνον.
Φεύγει δὲ[6] τὸν βλάπλοντα τὴν ἕξιν κόρον
Παγκρατιασλοῦ ζῶν ὁ γεννάδας βίον.

Φιλῆς. Ἂν[7] οὐκ ἐπαχθὲς, καὶ τὰ λοιπά μοι φράσον·
Τῆς γὰρ ψυχῆς τὸ κάλλος ἀθρῆσαι[8] θέλω,
Τῶν σωματικῶν ἐμφορηθεὶς φασμάτων,

[1] ἡ δέξις — κράζει W. qui recte legebat ἡ δ' ἔξις — κράσει. Supra v. 167 W. κεῖται pro χεῖται.

[2] Fort. δή pro δ' εἰ W.

[3] Conf. *De eleph.* 290. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 225 v°: Εὐσλόχως τῆς διανοίας ὑμῶν κατετοξασάμεθα. Adv. εὐσλοχωτάτως ap. Meliten. 359.

[4] Pro ὡς leg. καί. In Wernsd. κατ' εὐχὴν γὰρ ἡ τύχη sine ὡς.

[5] Cf. infra CCXLIV, 26.

[6] W. γάρ pro δέ, metro obstante.

[7] Ἄρ' οὐκ W. qui : Fort. ἄν.

[8] Cod. Flor. ἀθρῆσαι et supra ἀθροῖσαι. De hac confusione cf. Boisson. *An. gr.* t. I, p. 450.

Ἂν αὐτὸς, ὦ βέλτιστε, καὶ τοῦτο γράφοις,
Τὸ χρῶμα κιρνῶν τῶν σοφῶν εἰκασμάτων.
Εἰ γὰρ ἐναργῶς ἱστορεῖν τοῦτον θέλοις,
Λύσιππος οὐδὲν οὐδ' Ἀπελλῆς ἐνθάδε.

Νοῦς. Θεὸς μὲν αὐτῷ βάθρον ἐστὶ τοῦ βίου·
Λόγος δ' ἀληθὴς, κόσμος εὐθὺς ἐκ βρέφους·
Ὅρκον δὲ μισεῖ καὶ γονεῖς φρίττει[1] βλέπων
Καὶ σωφροσύνῃ καὶ θέμιδι τέρπεται.
Κτᾶται δ' ὅσα χρὴ, πλὴν ἀποκτᾶται πάλιν,
Φίλους τρέφων πένητας, ἀθρόους ξένους,
Καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν δυσπραγοῦντας ὁπλίτας.

Φιλῆς. Τέρας λέγεις ἄνθρωπον εἰς τὸ νῦν γένος.
Πλὴν ταῦθ' ὁ λαμπρὸς εὐτυχεῖ τὰ πρακτέα,
Καὶ τὸν τοσοῦτον ὄλβον ἀθροίσας μόνος,
Ἀφιλόκομπός[2] ἐστι καὶ πρᾷος φύσει·
Ὡς γὰρ δανειστὴν τὸν δεδωκότα[3] τρέμει
Καὶ πᾶν ὅσον δίδωσιν ἡγεῖται χρέος·
Ὦ θαῦμα νικῶν[4] τεχνικὸν πάντα κρότον.

Νοῦς. Ἀλλὰ σκόπει, βέλτιστε, καὶ τἄλλα ξένα
Δι' ὧν ἀτεχνῶς[5] τόνδε κοσμεῖ τὸν βίον.
Τὸ γὰρ θυμικὸν ὥσπερ ἐκτὸς λαμβάνων,
Ὅταν μὲν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν ἐκτρέχοι[6],
Καὶ πῦρ κατ' αὐτῶν ἀντιπιπλόντων πνέει·
Ὅταν δὲ τῶν[7] παίδων τις ἐξαμαρτάνῃ,
Τὸ πῦρ τόδε σβέννυσιν εὐνοίας δρόσῳ[8].

[1] φριττᾷ W. qui : Scribe φρίττει.

[2] In Pachymer. 71 : Τὸ ἀφιλόκομπον. Cf. infra ccxv, 195.

[3] δεδακότα W. qui corrigit δεδωκότα.

[4] Cod. Flor. νικόν et supra νικῶν.

[5] W. ἀτέχνως.

[6] W. ἐκτρέχει.

[7] Ὅταν δὲ παίδων τις W. qui proposuit τις τί, aut παιδίων τις ἐξ. Illud male ob hiatum.

[8] Cf. cod. Esc. ccxxxv, 2.

Φιλῆς. Καὶ τοῦτο κοινὸν, ἀλλὰ τῇ φύσει πρέπον,
Εἰ τῇ φύσει ξύνεσιν[1], ὃ φράζεις, πάθος.
Ὁ δ' οὐχ[2] ὑπείκει τοῖς νόμοις τῆς φύσεως·
Ἀλλ' ἔστι παντὸς ἐγκρατέστερος πάθους,
Τῆς φύσεως τὴν ἔξιν εὐλαβουμένης.
Τίς οὖν τὸν ἄνδρα τόνδε κοσμήσει λόγος,
Κἂν ἐκ παλαιᾶς Ἀττικῆς ὑπερβλύσῃ;
Νοῦς. Ἔτι δ' ἔχων ἔμφυτον εὑρέθη[3] μόνος
Τὸ μακαριστὸν ὁ στεφανίτης τόδε·
Ἃ γὰρ ἐπ' αὐτὸν συγκομίζει βιβλία
Τὸ ποικίλον σύνταγμα τῶν στρατευμάτων,
Αὐτὸς καθ' αὑτὸν εὐφυῶς διατρέχει,
Καὶ πᾶσιν ἁπλῶς τὰς περισπάσεις λύει,
Νέκταρ λόγων ἔμμουσον[4] αὐτοῖς ἐγχέων.
Φιλῆς. Τί τις ἂν εἰς ἔπαινον ἁρμόζον λέγοι;
Σίγα, Πλάτων, Σώκρατες, αἰσχύνου λέγων,
Δημοσθένους ἔπαρσις, εἰς χοῦν ἐκτρέπου.
Πᾶς γὰρ σοφιστὴς, πᾶς δὲ πυρίπνους[5] γραφῶν
Ἡ γλαῦξ τίς ἐστιν εἰς νομὰς φιλεσπέρους[6],
Ἢ καὶ κολοιὸς ἐκμελὴς, ἢ βάτραχος,
Δοκῶν τι σεμνὸν τοῖς παροῦσιν εἰσφέρειν.
Νοῦς. Καὶ τοῦτο δ' αὐτοῦ· πάντα γὰρ πρᾴως φέρει,
Ὡς[7] ἂν τὸ πᾶν βάρβαρον ἐκπέμποι[8] ξίφη,

[1] W. *σύνεσιν.*
[2] W. *οὐκ ἐπείκει.*
[3] W. *εὑρεθῇ.*
[4] *ἔκμουσον* W. qui in notis : Leg. *ἔμμουσον αὖθις.* V. cl. Boiss. *An. nov.* p. 153 corrigebat *ἔμμουσον αὐτοῖς ἐγχέων.* Νέκταρ *ἐπισπένδω* ap. Boeckh. *Inscr.* n° 3398. Pari metaphora infra CXXXI, 79 : Τῆς *ἀρετῆς τὸ νέκταρ.*
[5] Conf. infra XCIX, 18. Fort. *γραφεύς* W.
[6] Infra v. 619 : Φρουροὺς *καθισθῇ καὶ σκοποὺς φιλεσπέρους. De animal.* 468 : Αἰμύλον *ἢ γλαῦξ ἢ φιλέσπερος φύσει.* Id. v. 733 : Τὴν *φιλέσπερον.* Vide infra CCVI, 96.
[7] Fort *ἃ* aut *ὅσ' ἂν* W. Hoc recte.
[8] W. *ἐκπέμπει.*

Καὶ νηπίων ὄμιλον ἀθρανεσίδτων
Τὰς δυσμενεῖς φαλαγγας ἡγεῖται βλέπων·
Ὅλῃ[1] δὲ χειρὶ συμπλοκῆς ἄχθη σίέγειν
Ὁ[2] τρισαρισίευς οὐκ ἀνεκτόν τι κρίνων,
Ἄκροις μόνοις, ὅ φασι, νικᾷ δακτύλοις[3].

Φιλῆς. Μὴ προβλέπων, Ὅμηρε, τὸν γίγαντά μου,
Τὸν σόν ποτε ζῶν ἐκρότεις Ἀχιλλέα;
Καὶ μὴν ὁ μὲν συνῆγε τοὺς Μυρμιδόνας[4],
Στράτευμα συχνόν, καὶ σχεδὸν κρεῖσσον μάχης,
Καὶ τὸν φίλον Πάτροκλον ἐγγὺς ἦν ἔχων·
Ὁ δ' αὐτίκα πρόεισιν εἰς πλείσίους μόνος,
Κἂν τοὺς φίλους πόῤῥωθεν ὀκνοῦντας βλέποι.

Νοῦς. Παπαὶ, παπαὶ, κτυπεῖ[5] με τεθρίππου δρόμος
Ἐζευγμένου πλέρυξιν οὐρανοσίόλοις[6].
Πλὴν μὴ πρὸς αὐτὸν ἐκταραχθεὶς[7] τὸν ψόφον,
Συνῆκα γὰρ ὃς ἐσίι καὶ χάριν τίνος.
Βούλει μαθεῖν, βέλτισίε; καὶ τάδε φράσω.
Τῶν ἀρετῶν ὁ δίφρος[8] ἐνθάδε τρέχει,
Τὸν ἄνδρα τιμῶν καὶ κροτεῖν τοῦτον θέλων.

Αἱ Ἀρεταί. Τί τοῦτο, Νοῦ; τί τοῦτο, Φιλῆ, τὸ θράσος;
Ἆρ' οὐκ ἐπαισθάνεσθε τῆς ἀβουλίας;
Ἆρά τι καὶ δοκεῖτε γενναῖον λέγειν,
Ἄνδρα κροτεῖν τοσοῦτον ἐσπουδακότες;

[1] W. in notis: «Verba mendosa facile corrigentur: Πάντα γὰρ πρφῶς φέρει, ὁσ' ἂν τὸ πᾶν βάρβαρον ἐκπέμπει, ξίφη — ὅλῃ τῇ χειρὶ συμπλοκῆς ἄχθη σίέγειν· ὁ τρισαρισίευς κ. τ. λ.» Verba ὅλῃ τῇ χειρί vitiant metrum.

[2] W. ὃ pro ὁ.

[3] De hac formula vide Boisson. ad Pachymer. p. 115 et 326.

[4] Cod. Flor. Μυρμιδόνας.

[5] Vide v. 302.

[6] οὐρανοῦ σίόλοις W. qui: Leg. οὐρανοσίόλοις.

[7] Leg. ἐκταραχθῆς W.

[8] Vide infra LXXXVI, 4.

Ὢ τῆς ὑφ' ὑμᾶς[1] εἰσρεούσης αἰσχύνης·
Ἐκ γὰρ ἀγεννῶν[2] καὶ χαμερπῶν κανθάρων,
Τίς αἰγυπιὸς[3] εὐπρεπεῖς ἔξει κρότους;
Φιλῆς. Ἴσασι τοῦτο πάντες, οὐχ ὑμεῖς μόνον,
Ἡμεῖς δὲ, κἂν δοκῶμεν[4] ἐξαμαρτάνειν
Τούτους τάχα βλέποντες[5] αὐτῷ τοὺς κρότους·
Ἀλλὰ φέρει καὶ τήνδε τὴν παροινίαν,
Σοφῶς ἐπαινῶν τὴν πρὸ τῶν λόγων σχέσιν.
Ὡς φῶς γὰρ ὑμνῶν τὸν Θεὸν καὶ δεσπότην
Τρανῶς[6] ὁ Δαυὶδ[7] συγκαλεῖ καὶ τὸ σκότος.
Νοῦς. Ἐπεί περ ἡμᾶς ἐνδεεῖς εἰκὸς μένειν·
Αἱρεῖ γὰρ αὐτὸς ὡς[8] ἀρίστευς τοὺς λόγους·
Ὑμεῖς κροτεῖτε τοῦτον, ἀγναὶ παρθένοι.
Ὁρῶ γὰρ ὑμᾶς εὐσταλεῖς καὶ κοσμίας
Ἄνωθεν εἰς γῆν τακτικῶς ἀφιγμένας.
Πλέξατε γοῦν στέφανον αὐτῷ χαρίτων,
Ἐκ τῶν παρ' ὑμῖν οὐρανοδρόσων[9] ῥόδων.

[1] *ἐφ' ἡμᾶς* W. qui corrigit *ὑμᾶς*.

[2] Cod. Flor. *ἀγενῶν*.

[3] W. *αἰγυπλιός*. Contra metrum. Vide cod. Par. CCXLI, 10.

[4] W. *καὶ δοκοῦμεν*.

[5] Conf. infra CXXXI, 85.

[6] Adverbium *τρανοτέρως*, quo carent lexica, in *Menolog.* Christoph. Patric. cod. Par. 1578, fol. 64 v°.

[7] Respici videtur ad Psalm. XVIII, 9, 11. W.

[8] Fort. *ὁ* W. Male.

[9] Infra v. 703 : *Ἠθῶν δὲ λωτὸν οὐρανοδρόσον* (leg. *οὐρανόδροσον*) *φύει*. Hac voce ditari possunt lexica, quibus addam alia ejusmodi composita: *Οὐρανοθλέπλης*, Chrysippus Hierosol. cod. Par. 513, fol. 103 v° : *Ὁ τῶν Θείων ὑραμάτων ὑπουργὸς ὁ οὐρ. Θυσιοφωσφόρος* (add. lexx.). — *Οὐρανόβρυτος*, cf. infra App. XIII, 1. — *Οὐρανόγραπλος*, *Ctrac. Orth.* Quirin. I, p. 264. — *Οὐρανοδύναμος*, Anon. cod. Par. 985, fol. 299 v° : *Οὐρανοδύναμε Ἰησοῦ*. — *Οὐρανόπεμπλος*, German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 203 r° : *Χρόνιον ἡμῖν ἥκεις τὸ Θεῖον χρῆμα καὶ οὐρανόπεμπλον*. — *Οὐρανοπολίτευτος*, Theod. Stud. cod. Paris. 891, fol. 261 r° : *Καὶ τοιοῦτον βίον ἐπανηρημένοι πολυθαύμαστον καὶ οὐρανοπολίτευτον*. — *Οὐρανοπορέω*, Cosmas ad Greg. Naz. p. 6 : *Τὸ μετὰ τῆς καλλιε-*

Φρόνησις. Ἐγὼ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκ πρώτης χυόης[1]
Ὤκησα λαμπρῶς, ἀντὶ καινῆς πασλάδος.
Καὶ[2] τοὺς ἐμαυτῆς δεῦρο συλλέγω τόκους,
Καὶ τήνδε κοσμῶ τὴν ἐμὲ σχοῦσαν Φύσιν,
Ἔργων μεγάλων πέπλον ἰσλουργήσασα[3]·
Πάντας γὰρ οὓς δείκνυσιν ὁ χρόνος ῥέων,
Σκηνὰς πενιχρὰς ἐν πανηγύρει[4] βλέπω.

Ἀνδρεία. Ἐγὼ δ' ἀπ' ἀρχῆς[5] ὀργανῶ καὶ συνδέω
Καὶ παιδαγωγῶ καὶ καταψῶ καὶ τρέφω,
Κρυπλῆς ἀμολγῆς τόνδε πηγνῦσα[6] ζέσει.
Ξύνειμι δ' αὐτῷ κἂν ἐπ' ἐχθροὺς ἐκτρέχοι,
Κἂν ἄρκτον αἱρεῖν τὸν θυμὸν παροξύνοι,
Κἂν εἰς μονιὸν τὴν βολὴν ἀκοντίσοι,
Κἂν ἄλλο τι δρᾶν ὁ σλεφανίτης θέλοι.

Δικαιοσύνη. Ἐγὼ δὲ ῥυθμίζουσα τὴν τούτου Φύσιν
Ἀποκρύφου πλάσλιγγος εὐαρμοσλίᾳ
Ἁπλησλίας ἄγευσλον αὐτὸν δεικνύω.
Τὸ γὰρ περιτλὸν εὐγενῶς ἀποπλύων,
Ζῇ μάλα σεμνῶς τοῖς ἀναγκαίοις μόνοις,

πείας ταῖς θείαις καὶ οὐρανίαις εὐνοίας οὐρανοπορεῖν συγγινόμενον. — Οὐρανοχάλκευτος, German. Constantinopol. l. l. fol. 24 v°: Ὁ μέγισλος ἐν προφήταις καὶ βασιλεῦσι Δαβὶδ, ἀξιόπισλος ὁδηγὸς καὶ σλήλη τῆς μετανοίας οὐρανοχάλκευτος. Id. fol. 59 r°: Οὐρανοχάλκευτα ξίφη. — Οὐρανόφθασλος, Jo. Damasc. t. II, p. 836 B: Χαίροις ἡ οὐρανόφθασλος κλίμαξ.

[1] Cf. infra LIX, 7.

[2] Εἰς pro καὶ W. qui corrigebat καὶ τούς aut εἰς ὄν.

[3] Confer. cod. Flor. CXXV, 15.

[4] Videndum anne legi debeat, ἐν παροράσει cum *despicientia video*, i. e. παροράω πάντας; an vero hoc ἐν πανηγύρει sit intelligendum, *cum fastidioso joco et ludibrio*, seu intueor cæteros per contemtum. W. Minime; respicit ad σκηνὰς θεωρικὰς in festis πανηγύρεσιν erigi solitas.

[5] ἀπαρχῆς cod. Flor. et W.

[6] Cod. Florent. πηγνεῖσα et supra πηγνῦσα. «Locutio videtur capta esse ex Iob. x, 10.» W.

Καὶ τῇ ψυχῇ δίδωσι τὸ κρεῖττον μέρος,
Σοφῶς ταπεινῶν τὴν φορὰν τοῦ μετρίου[1].
Σωφροσύνη. Ἐγὼ δὲ νυμφευθεῖσα τῷ σπεφανίτῃ
Μένω παρ' αὐτῷ δυσχερῶν[2] ὑπερτέρα·
Τῷ γὰρ χαλινῷ τῆς μεγαλοψυΐας[3]
Ἡνιοχεῖ[4] τὸ σῶμα τῷ χρόνῳ[5] βρέμον·
Φεύγων δὲ τὸ πρόσκομμα τῶν φιληδόνων
Ἀκωλύτως πρόεισιν εἰς ἄλλας[6] τρίβους
Ἀρᾶς ἀκανθῶν καὶ φθορᾶς ὑπερτέρας[7].
Νοῦς. Βαβαὶ, πάλιν ἄλλος με ταράττει κτύπος[8]·
Ἰδοὺ γὰρ ἐσμὸς παρθενικὸς εἰσρέει.
Συνῆκα δή[9] καὶ τοῦτον ὃς δὴ καὶ πόθεν·
Ὁ γὰρ μελισσῶν[10] τῶν ἐν αὐτῷ χαρίτων,
Τῷ τρισαρισπεῖ καὶ στρατηγικωτάτῳ,
Φοιτᾷ πρὸς ἡμᾶς ἐξ Ἐδέμ τινος νέας,
Ἀκηράτων στέφανον ἀνθέων φέρων.
Ἀλήθεια. Ἐμοὶ φίλος παῖς ἐκ τριχὸς πρωτοχρόνου[11]
Καὶ βάθρον ἐστὶν ὁ δρομεὺς οὗτος γίγας.
Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸς τοὺς ἐμοὺς εἶργε δρόμους,
Ὡς Θριγκίου[12] χάρακα τὴν γλῶτταν φέρων,
Ἔρημον ἂν ὤκησα τὴν μακαρίαν,

[1] Vide notam Wernsd. qui plura tentat.

[2] δυσχερῶς W. qui nihil intellexit ob versum 301 omissum. Infra versus 679 : Δυσχερῶν ἐλευθέραν.

[3] Cf. infra XCV, 26.

[4] Linus ap. Stob. V, 22 : Ἡν (νηδὺν) ἐπιθυμία ἡνιοχεῖ μάργοισι χαλινοῖς.

[5] Fort. χόρτῳ vel κρότῳ W. Male.

[6] ἄλλους W. qui proposuit ἄλλας vel ἀγνάς.

[7] Hic versus deest in W. qui in aqua hærebat.

[8] Cf. v. 246.

[9] W. δ' οὖν pro δή.

[10] Cod. Flor. et W. μελισσῶν. Recepi correctionem editoris.

[11] πρωτοκρόνου W. qui recte corrigit πρωτοχρόνου. Cf. infra LIX, 7.

[12] Cod. Flor. Θριγγίου. De frequenti γγ et γκ permutatione cf. Boisson. *An. gr.* t. I, p. 231.

Τὸ νῦν με λυποῦν ἐκφυγοῦσα πᾶν γένος,
Ὡς σίρουθος, ἂν δάκνῃ τις ἑρπύσας ὄφις.
Μνήμη. Ἐγὼ δὲ μὴ σίγουσα τοὺς μνησικάκους,
Ἴσχουσιν ἂν[1] θάνατον αἱ τούτων τρίβοι,
Εἰς αὐτὸν ἐσκήνωσα τὸν σίφανίτην,
Ὃς μνημονικός[2] ἐστι τῶν ἄλλων πλέον.
Χρῆται δέ μοι κάλλιστα δεικνὺς τὴν φύσιν,
Ὡς ἐστι μεστὴ τῶν καλῶν τῶν ἐμφύτων,
Πηγνῦσα τὸν νοῦν τῇ βάσει τῆς πράσεως.
Ἐλεημοσύνη. Ἐμοῦ δέ τις ἔμπροσθεν αὐτοῦ βελτίων;
Ἔχει γὰρ ὡς νύμφην με καὶ σύνεστί μοι,
Καὶ ζῶ παρ' αὐτῷ καὶ τρυφῶ τῷ νυμφίῳ.
Τηρεῖν δέ μου τὸ κάλλος ἀκραιφνὲς[3] θέλων
Εἰς τοὺς ἀποκρύφους με θαλάμους ἄγει
Καὶ ζηλότυπός[4] ἐστι καὶ νήφει[5] βλέπων·
Δέδοικε γὰρ μή τίς με συλήσας λάθῃ.
Πρᾳότης. Ἐγὼ δέ σοι τί; μὴ γὰρ οὐκ ἐπιπρέπω[6];
Καὶ μὴν τὸ πᾶν πρόσωπον αὐτῷ φαιδρύνον[7]
Καὶ τῆς ῥινὸς τὸ σχῆμα δεικνῦσα θρόνον,
Ἐντεῦθεν αὐτοῦ ζωγραφῶ τὴν καρδίαν.
Εἰκὸς γὰρ αὐτῆς τὰς ἐναργεῖς ἐμφάσεις

[1] W. *ἴσχουσι γάρ*. Ex Proverb. XII, 28.

[2] Infra CXXX, 35.

[3] W. *ἀκραιφνόν*. Heliodor. III, 4, p. 133 : *Ἀκραιφνὲς κάλλος*.

[4] Anon. in Psalm. cod. Par. 371 A, fol. 169 r° : *Ἀγαθὴ γὰρ ἦν ἡ ζηλοτύπησις αὕτη*. Hanc vocem *Ζηλοτύπησις* ignorant lexica, quibus accedant *Ζηλοτυποειδής*, Origen. cod. Coisl. 17, fol. 96 r° : *Ὡς τὰς μὲν εἶναι οἰκονομίας θυμοειδεῖς, τὰς δὲ ζηλοτυποειδεῖς*. Et *Ζηλοπαθής*, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 83 r° : *Μηδεὶς γελωτοποιὸς, μηδεὶς ζηλοπαθής*.

[5] *νηφεῖ* W. qui in notis : F. *νήφει* aut *νεύει*.

[6] Cod. Flor. *ἐπιτρέπω* et supra *ἐπιπρέπω*. W. *ἐπιτρέπω*.

[7] W. *φαιδρύνω*.

Εἰς τὰς παρειὰς εὐπρεπῶς ἀνατρέχειν.
Ἆρ' οὖν ἔχεις κρίνειν με σαυτῆς δευτέραν;

Ἀγχίνοια. Πάρειμι κἀγὼ τῶν γε πολλῶν βελτίων·
Κοσμῶ γὰρ αὐτὸν ὥσπερ ἁπλῶς οὐδένα,
Καὶ δείκνυμαι φῶς εἰς τὸ τῆς μνήμης βάθος,
Καὶ γίνομαι πῦρ εἰς τὸ τῆς λήθης βάρος,
Καὶ δαπανῶ τὸν ὄκνον ὡς κούφην ὕλην.
Πρόειμι δ' εὐθύς, ἀλλ' ὑποσπρέφω πάλιν,
Πληροῦσα τὸν νοῦν, μὴ κενὸς δήπου δράμῃ.

Εὐθύτης. Εἰ φίλος ἐσπὶν ἄλλος αὐτὸς, ὡς λόγος,
Ἐγὼ μὲν αὐτὸς οὑτοσὶ δ' ἐγὼ πάλιν·
Φιλῶ γὰρ αὐτὸν, ὡς ἐμαυτὴν, ἐκ βρέφους.
Κἄν τις ἔροιτό τινα, τίς ὅδε, ξένε;
Ἐρεῖ παρευθὺς, ὡς ἀμιγὴς εὐθύτης.
Ἅπαντα γὰρ πόρρωθεν ἐκκλίνων δόλον,
Τρέχει πεποιθὼς, οὔπερ οὐκ εἴργει σκόλοψ.

Ἐγκράτεια. Κἀγὼ μετ'[1] αὐτοῦ πάντα κοσμῶ τὸν βίον·
Ὅταν γὰρ εἰς χρήματα καὶ κάλλη βλέπῃ
Καὶ τῶν τραπεζῶν τὴν ἀπειροκαλίαν,
Καὶ τὸν περιπλὸν τῆς κενῆς δόξης τύφον[2],
Πάρειμι συσπέλλουσα τὴν ἀμετρίαν
Καὶ τοῦ κόρου δείκνυμι τὴν ἀκοσμίαν,
Ἄνθρωπος εἶ, λέγουσα τῷ σπεφανίτῃ.

Ταπείνωσις. Ἐγὼ δ' ἐπ' αὐτῆς ἐμβριθῶς τῆς καρδίας
Ἕλκω τὸν ἄνδρα τοῦτον ὑψόθεν[3] κάτω·
Καὶ πείθεται δὴ[4] τὸν Θεὸν δεῦρο βλέπων
Θνητοῦ γένους πρόσληψιν ἠμφιεσμένον.

[1] Fort. μέν W.
[2] Infra II, 60 : Ὁ τῆς δόξης τύφος.
[3] Cod. Flor. ὑπόψεν.
[4] W. δέ. De eadem confusione cf. Boisson. *An. gr.* t. I. p. 450.

Μισεῖ γὰρ ἀθρῶν τοῦ πονηροῦ τὸν θρόνον [1],
Ὃν ἐκ νεφῶν ἔῤῥιψεν ἁσπραπῆς δίκην
Ἔπαρσις οἰκτρὰ μέχρι μυχῶν ἐσχάτων.
Φιλῆς. Ὦ Νοῦ, πάλιν προέλθε καὶ δίδασκέ με,
Μᾶλλον δὲ τὴν αἴσθησιν ἐγκαίνιζέ μοι.
Καὶ γὰρ ὁ σεμνὸς ὁρμαθὸς τῶν παρθένων,
Οἷς εὐσθόχως εἴρηκεν, ἐξέπληξέ με.
Σὺ δ' ἐξ ὑπαρχῆς ἄλλον ἁρμόζου [2] κρότον
Καὶ τὸν πολυθρύλλητον ἐξέταζέ μοι
Ποῦ δή ποτ' [3] ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ πῶς ἄρ' ἔχει;
Νοῦς. Νῦν βασιλεῖ σύνεσι, καὶ μόνος μόνῳ
Σοφῶς ὁμιλεῖ· τῷδε γὰρ τούτου δίχα
Κοινωνὸς οὐδεὶς ἐστὶ τῶν ἀποκρύφων·
Εἰσὶ δ', ἃ φασὶν, ὁπλιτικαὶ Φροντίδες
Καὶ ποικίλα σκέμματα [4] τῆς Θρᾴκης χάριν,
Μή πού τις ἐχθρὸς αὐθαδῶς ἐπιδράμῃ,
Λαθὼν τὸν ἐσμὸν τῶν παρ' ἡμῖν ταγμάτων.
Φιλῆς. Ἆρ' οὐκ ἀγαθὸν καὶ καθεύδειν ἔσθ' ὅτε
Καὶ τοὺς ὑπερβάλλοντας ἀμβλύνειν πόνους;
Ἆρ' οὐκ ἔτι κέκμηκεν ἡ τούτου φύσις;
Ἐστὶ γὰρ ἡ σίδηρος, ἢ δρῦς, ἢ λίθος,
Ὅταν ἐκὼν τὸ σῶμα γυμνάζειν θέλοι,
Ἢ καὶ τροφῆς ἄγευστον ἢ πεῖρα κρίνοι [5]
Τὸν [6] ἐκτόπως ἄγρυπνον [7] αἰθεροδρόμον [8].
Νοῦς. Ἄσαρκος οὐκ ὢν, ἐστὶ᾽ μὲν τὴν φύσιν,
Πλὴν ὡς λογικὸς τοῦ περιττοῦ βελτίων,

[1] W. τρόπον.
[2] ἁρμοζε W. qui in notis: Ms. ἁρμόζου.
[3] Ποῦ δήπος ἐστὶν W. qui corrigit ποῦ δή ποτ'.
[4] Cod. Flor. σκάμματα.
[5] W. κρίνει.
[6] Fort. ὡς pro τόν W.
[7] ἄγευστον W.
[8] Cf. cod. Flor. CLXII, 20.

Ὕπνοῖ[1] δ' ἀμυδρὸν, ὥσλε κἀμὲ λανθάνειν.
Τοῦ γὰρ κόρου πέφευγε τὴν ἀμετρίαν,
Ὃς[2] ὕβρεως μέν ἐσλι πατὴρ, ὡς λόγος,
Νόσους δὲ γεννᾷ καὶ σθεναροὺς ἐκλύει
Καὶ τῷ βίῳ κίρνησι τὰς περισλάσεις.

Φιλῆς. Ὦ θάμβος ὀφθὲν εἰς τὸ δεῦρο τοῦ χρόνου!
Πῶς εἰς τοσαύτην ἦλθεν ἀκμὴν ἡ φύσις,
Ὡς ἐξενεγκεῖν εἰς τὸ νῦν τοῦτον γένος;
Ὡς ἥλιος γὰρ ἐν βαθεῖ νεφῶν ζόφῳ,
Καὶ ψυχρότης ὕδατος εἰς τῆξιν[3] θέρους,
Ἡ καὶ ῥόδον βρύουσα χειμῶνος[4] δρόσος,
Ὁ παντοδαπὸς οὗτος ἡμῖν εὑρέθη.

Νοῦς. Ἐκ τῆς Μυσῶν ἤκουσί τινες ἐνθάδε,
Καὶ τοῦτον ἱσλοροῦντες ὡς θαῦμα ξένον,
Εἶτα παλινοσλοῦσιν[5] εἰς τὴν πατρίδα,
Καὶ γίνεται τοῖς πᾶσιν εἷς οὗτος λόγος
Καὶ κοινὸν ἐντρύφημα τῶν ἀλλοτρίων·
Τὰς γὰρ παρ' ἐχθρῶν μαρτυρουμένας φύσεις
Μόλις ὁ πᾶς δείκνυσι τῷ γένει χρόνος.

Φιλῆς. Καὶ τοῦτο δή πως ἀντὶ πάντων ἓν μέγα.
Πλὴν καὶ σὲ[6], Νοῦ βέλτισλε, θαμβεῖ τὸ ξένον·
Ὥς τις[7] γὰρ ἐμβρόντητος ἀλγεῖς καὶ σλένεις,
Καὶ τοὺς πρὸς ἡμᾶς οὐκ ἀπαρτίζεις λόγους.
Εἰ δ' αὐτὸς ὢν ἄτρεσλος ἠσχύνθης τάχα,

[1] W. ὑπνεῖ.

[2] ὡς W. qui corrigens ὅς, addit: Respicitur vero ad proverbiale effatum Theognidis *Sentent.* vs. 154 : Τίκτει τοι κόρος ὕβριν.

[3] W. θῆξιν.

[4] Fort. λειμῶνος W. Male.

[5] πάλιν ἱσλοροῦσιν W. qui recte proposuit παλινοσλοῦσιν.

[6] σὺ — θαμβεῖς τὸν ξένον W. qui τόν mutabat in τό.

[7] Cod. Flor. ὅσλις.

Τί πείσεται σὰρξ ἂν τὸ νῦν τέρας βλέπῃ,
Καὶ πρὸς τοσοῦτον ὄγκον ἡ τέχνη τρέχῃ [1].

Νοῦς. Σύμφημι· καὶ τὴν ἧτταν οὐ κρύπτειν θέλω·
Σεμνύνομαι γὰρ ὡς παθεινῷ τῷ πάθει,
Τὸν ἄνδρα τιμῶν καὶ δοκῶν οὐδὲν λέγειν·
Συσπέλλομαι δ' οὖν ὡς ἐν Εὐρίπου [2] ζάλῃ,
Τὸν τῶν λόγων ἴλιγγον οὐκέτι σπέγων·
Τῆς σῆς [3] δὲ φειδοῖ γνωστικῆς δειλανδρίας
Τὴν τῶν κρότων σύναρσιν εἰσφέρων τρέμω [4].

Φιλῆς. Ἂν εἰς μέγαν κίνδυνον, ὡς ἔφης, τρέχῃς,
Τί μὴ διαδρὰς [5] ἐν μυχοῖς γῆς εἰσδύνεις;
Ἀλλ' ὡς δικαστὴς ἐμβριθὴς ἐπὶ θρόνου
Τοῖς τῶν κρότων λήμμασι τὰς ψήφους [6] τίθης;
Ἢ καὶ σοφιστοῦ τινὸς οἰδοῦντος τρόπον,
Ὀφρῦς ἀνασπᾷς καὶ λαρυγγίζεις μάτην,
Ἐπεὶ [7] τὸ νικᾶν ὁ στέφανίτης [8] ἔχει.

Νοῦς. Ὡς μὲν τοσοῦτός ἐστι, πᾶς ἄν τις λέγοι·
Καὶ τέτιγες [9] δ' οὖν εἰς μεσημβρίαν θέρους
Ἄδουσιν, ὦ βέλτιστε, τῶν πρέμνων μέσον,
Τὸ συγχυτικὸν καὶ θορυβῶδες μέλος [10]·
Ἑρμῆν δὲ τιμᾶν τοὺς ἐφημέρους λόγος [11],

[1] W. τρέχει.

[2] Cf. infra ccxxxi, 149.

[3] Cod. Flor. τοῖς σοῖς.

[4] τρέμων W. qui corrigebat εἰσφέρω τρέμων.

[5] διαδροῖς W. qui corrigit διαδράς.

[6] καὶ ψῆφον W. qui in notis: «Ms. ψήφου.» Infra v. 964: Ἡ γὰρ φόσις τίθησι τὰς ψήφους τέως.

[7] ἐπί W. et in not. ἐπεί.

[8] W. στεφανίτις.

[9] W. in notis: Ms. τέτιγγες.

[10] W. τὸ συγχυτικόν τε καὶ θορύβῳ δεσμουμένον. In notis: «Fort. τι σύγχυτον καί.» Orph. *Argon.* 7: Φίλον μέλος ἀείδοντα. Ælian. ap. Stob. *Florileg.* XXIX, 58: Μέλος τι Σαπφοῦς ᾄσαντος.

[11] λόγους W. et in notis: «Fort. λόγος.» Cf. cod. Par. 1, 22.

Καὶ τοῦτον[1] αὐτοῖς ἀντιμετρεῖσθαι[2] πάλιν
Τὸ ζῆν τροφῆς πλὴν ἐμφορουμένους δρόσου.
Φιλῆς. Σὺ δ' ἀντὶ[3] μισθοῦ τῆς ἀνειμένης λύρας
Τί δή ποτ' ἂν ἥδιστα λαμβάνοις, λόγε;
Καὶ γὰρ ἕτοιμός ἐστιν ἀντιδιδόναι,
Μᾶλλον δὲ καὶ δίδωσι, μηδὲν λαμβάνων,
Ὁ ζῶν ἐφ' οἷς δεῖ καὶ τὸ[4] διδόναι πνέων·
Κἂν οὐδὲ μισθόν τινα λαμβάνειν[5] θέλοις,
Οὐκ οἶδ' ὅτι δρᾷς· μὴ γὰρ οὐ τύφος τόδε;
Νοῦς. Μῶν οὐκ ἀμοιβὴ καὶ τὸ τολμᾶν τι γράφειν
Καὶ τοὺς κεραυνοὺς μὴ παραυτίκα φλέγειν;
Μῶν οὐκ ἀμοιβὴ καὶ τὸ πρὸς τοῦτον γράφειν,
Τὸν τοὺς λόγους μᾶλιστα σεμνύνοντά μοι[6];
Σὲ δ' ἄλλο τι χρὴ τῶνδ' ἔκπτι λαμβάνειν
Εἰ μὴ γέλως; γνώριζε τὸ σκέμμα φράσας[7]·
Κρεῖσσον γὰρ ὧν εἴρηκα πῶς ἔξεις λέγειν;
Φιλῆς. Ἐγὼ τὸ[8] σιγᾶν κέρδος ἡγοῦμαι πλέον·
Τὸ γὰρ ἀμαθῶς ἐγκυβιστᾶν[9] εἰς βάθος
Πρὸς ἀγχόνην δήπουθεν οἰκτρὰν ἐξάγει[10].
Ἐπεὶ[11] πρὸς αὐτὸν τὸν στρατηγὸν τὸν μέγαν
Μαθητιῶσι πάντες, ὡς ὄχλος[12] νέων

[1] W. τοῦτο.
[2] Cod. Flor. ἀντιμετρῆσθαι.
[3] ἀντί τι Wernsd. qui recte in notis : Fort. ἀντί.
[4] W. Fort. τῷ. Contra metrum.
[5] Cod. Fl. λαμβάνοιν.
[6] W. μου.
[7] φράσαι W. qui in notis : Fort. φράσας.
[8] W. δέ pro τό.
[9] Eustath. *Opusc.* p. 8, 29 : Καὶ ἀρθέντες μετέωροι ταῖς τραπέζαις ἐνεκυβίστων. Laud. S. Barnab. ap. Bolland. Jun. t. II, p. 437 : Εὑρεθήσεται δὲ βυθῷ θαυμάτων ἐγκυβιστῶν. Cod. Reg. 1219, ἐγκωμιαστῶν, male.
[10] W. ἐξάγοι.
[11] W. in notis : Ms. ἐπί.
[12] ὄχλος cum plurali. Vid. supra ad v. 109.

Ἐν σύσολῃ ϕοιτῶντες ἐς διδασκάλου
Καὶ τοὺς τόμους ϕέροντες ἠγκαλισμένους.
Νοῦς. Καὶ τίς ϕρενῶν τοσοῦτον ἐσλερημένος,
Ὡς εἰς καθαρὰν ἀμϐλυωπεῖν[1] αἰθρίαν,
Ἐξὸν βλέπειν[2] ϕῶς καὶ τρυϕᾶν τοῖς ὄμμασι;
Τίς δ' ἄρα διψῶν εἰς τὸ ῥεῖθρον οὐ τρέχει;
Τίς δ' ἀρτύσας[3] τράπεζαν οὐκ ἂν ἐσθίοι[4];
Ῥιγῶν δὲ τίς ἤκισλα ϕιλεῖ τὴν ζέσιν,
Ἡ γυμνὸς[5] οὐ γέγηθεν, εἰ λάϐοι σκέπην;
Φιλῆς. Λύχνος μὲν οὗτός ἐσλι καὶ ϕῶς τῷ χρόνῳ
Καὶ ϕωσϕόρου Ἑάλποντος οὐχ ἧτλον ζέων.
Ἀλλὰ δεδοικὼς τῶν ϖυραυσλῶν[6] τὸν μόρον
Ὡς ἀϕρόνων[7] ἔλεγχον ἐκ ϖαροιμίας,
Τὸ ϕῶς ὁρῶ ϖῦρ, καὶ ϖαρευθὺς ἐκκλίνω.
Θιγὼν δὲ ταῖς ϖλέρυξι τῆς τέχνης μόνον
Εἶθ' ὥσπερ εἰκὸς ϖρὸς τὸ ϕῶς ὑποσρέϕω.
Νοῦς. Οὐκοῦν, ὅ, τι χρὴ, τόνδε τὸν μέγαν καλεῖ,
Καὶ τῶν κρότων ῥύθμιζε τὴν μουσουργίαν,
Ὡς ἀρχέτυπόν τινα τὴν κτίσιν βλέπων.
Τὰ γὰρ ὑπὲρ δύναμιν οὐκ ἂν εἰσϕέροις,
Οὐδ' ἂν λόγους ϖρέποντας ἐνθάδε γράϕοις[8],
Μὴ ϖαιδαγωγούντων σε καὶ τῶν ϖραγμάτων,
Ὡς ἂν ἀπ' αὐτῶν τὰς ἀϕορμὰς λαμϐάνοις.
Φιλῆς. Ἥλιον ἂν εἴποιμι τὸν γίγαντά μου.

[1] Ms. ἀμϐλυωπήν W.

[2] Ms. βλέπον W.

[3] *De animal.* 185 : Καὶ δευτέραν τράπεζαν ἐξερασμάτων Ἡ ϕύσις αὐτοῖς ἐξ ἀνάγκης ἀρτύει. *Ibid.* 1197 : Καὶ τραπέζας ἀρτύει.

[4] W. ἐσθίει.

[5] γυμνὸν εἰ W. qui recte in notis : Fort. γυμνὸς οὐ.

[6] ϖυραισλῶν W. qui corrigit ϖυραυσλῶν. Vide notam editoris.

[7] ἀϕρονῶν cod. Fl. ἀϕρόνως W. qui volebat ἄϕρονος vel ἀϕρονῶν.

[8] γράϕεις W. et in notis γράϕοις.

Καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ κάλλος ἐστὶ καὶ τάχος,
Καὶ τῶν ἀηδῶν τὸν βαθὺν ζόφον[1] λύει,
Καὶ πάντας ἁπλῶς ἐστὶ καὶ φαιδρύνει·
Ποῖος γὰρ αὐτοῦ[2] δυσλυχὴς ἀπεκρύβη;
Ἢ τίς πρὸς αὐτὸν ἀκλινῶς ἔχει βλέπειν
Κἂν ὡς ὁ Λυγκεὺς[3] καὶ τὰ μακράν που βλέποι;

Νοῦς. Ἐγὼ δὲ καὶ πῦρ, εἰ δοκεῖ, τοῦτον κρίνω
Πρὸς βαρβάρων φάλαγγας ἐσκευασμένον·
Ὀξύτερον γὰρ ἀστραπῆς ἐπιτρέχον[4]
Ὡς χόρτον αὐτὰς ἐκτετηκότα φλέγει.
Θυμοῦ δὲ καπνὸν[5] τοῖς πονηροῖς ἐγχέει,
Καὶ τέφραν αὐτοὺς καὶ ψιλὸν χοῦν[6] δεικνύει,
Ζήλου πνέων ἄντικρυς Αἰτναῖον βρόμον.

Φιλῆς. Ἐγὼ δέ φημι καὶ πνοὴν χρῆναι κρίνειν
Καὶ ζωτικὴν δύναμιν αὐτὸν ὑψόθεν·
Χεῖται[7] γὰρ εἰς ἅπαντας ἀχρόνῳ ῥύμῃ[8]
Καὶ τοὺς ταπεινοὺς καὶ βραχεῖς ἀναψύχει,
Καὶ μέχρις αὐτῶν εὐδρομεῖ τῶν ὀστέων,
Ὡσεὶ στέαρ[9] μέλιτος, ἡ τούτου δρόσος
Τῶν ἡπάτων σμήχουσα τὴν καχεξίαν.

Νοῦς. Ὕδωρ ἐγὼ ζῶν τὸν στεφανίτην βλέπω·
Τοῖς γὰρ ἀγωγοῖς τῆς ψυχῆς τῆς ὀλβίας
Ἀνασταμοῖ[10] τὰ ῥεῖθρα τῆς εὐσπλαγχνίας·

[1] Infra CI, 8 : Ὁ τῶν ἀηδῶν ἐξελαύνει τὸν ζόφον.

[2] « Posses putare, pro ἀπ' αὐτοῦ positum. Sed præstat leg. αὐτῷ. » W. Male.

[3] Cod. Fl. Αυγγεύς.

[4] W. ἐπιτρέχων.

[5] Esa. LXV, 5 et 2 Sam. XXII, 9. W. Cf. infra C, 2.

[6] Psalm. XVIII, 42. W.

[7] W. κεῖται. Eadem confusio supra v. 167 et infra v. 501.

[8] Fort. ῥιπῇ W. Male.

[9] ὡσεὶ σταγὼν τοῦ μέλιτος W. qui corrigebat τις pro τούτου. At veram lectionem exhibet cod. Flor.

[10] W. ἀνασταμεῖ.

Ἀντλούμενος δὲ πάλιν ἐκχεῖται[1] ῥύδην
Καὶ γίνεται ῥοῦς δαψιλοῦς ἐπομβρίας
Πᾶν ἄλγος ἁπλῶς καρδιῶν ἀποπλύνων,
Καὶ τοὺς καθ' ἡμῶν δυσμενεῖς ἀπαπνίγων[2].

Φιλῆς. Ἐγὼ δὲ καὶ γῆν δεκτικὴν πάντων κρίνω·
Χωρητικὸς γάρ ἐστι τῶν χαρισμάτων,
Ὡς εἰς βάσιν[3] μόνιμον ἐστηριγμένος·
Στέγει δὲ πᾶν δύσοιστον[4] εὐψύχως βάρος
Τῶν πραγμάτων ἥδιστα τὴν βλάστην φύων·
Κἂν πού κλονηθῇ, πάλιν ἑδραῖος μένει,
Καὶ τοὺς ἐπεισρέοντας[5] ἀφθόνως τρέφει.

Νοῦς. Ἆρ' οὐχὶ καὶ θάλασσαν αὐτόν μοι κρίνεις;
Τοῦ τῆς ἁλυκότητος ἐξαίρων πάθους[6],
Εἶναι λέγοις ἄν, ἔστι γὰρ οὕτω μέγας.
Εἰ δ' οὐκ ἔχει κλύδωνας ἀντισυστρόφους,
Μὴ θαυμάσῃς[7], βέλτιστε, μηδὲ δισταίσῃς·
Στορέννυται γὰρ εἰς ψυχικὴν αἰθρίαν
Εὐποιΐας[8] ἔλαιον οὐ φαῦλον φέρων.

Φιλῆς. Ἰχθύν με λοιπὸν τοῦδε τοῦ πόντου σκόπει,
Καὶ προσφάτως γόνιμον ἡγοῦ τὸν μέγαν.
Ὁ μὲν γὰρ ἀφθόνως με λιπαίνει τρέφων,
Ἐγὼ δὲ σιγῶ τῆς ἁμοιβῆς τοὺς κρότους
Οὐδὲν λέγειν αὐταρκες[9] ἁπλῶς ἰσχύων,

[1] W. ἐγκειται. Vid. supra v. 493.

[2] W. ἀποπνίγει.

[3] Alludit ad Psalm. civ, 5. W.

[4] Cf. cod. Esc. ccvi, 9.

[5] An οἱ ἐπεισρέοντες pro οἱ κλονοῦντες invadentes hostes? Tum vero pro τρέφει legendum erit στρέφει, *fugat et abigit eos*. W.

[6] τί τῆς — πάθους W. qui in notis : Legebam ἐξαίρον. At nunc solum scribo, τὸ τῆς, ac post πάθος interpungo.

[7] W. θαυμάζῃς et δισταζῃς.

[8] εὐποιάν W. qui recte : Fort. εὐποιΐας.

[9] αὐτάρκες Wernsd. qui corrigit αὐταρκες.

Ἀλλὰ κεχηνώς εἰμι τὴν χύσιν βλέπων,
Καὶ νήχομαι ζῶν εἰς τὸ φῶς τῶν ἐλπίδων.
Νοῦς. Κἂν ὠκεανὸν τοῦτον ἡ τέχνη γράφοι,
Οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ παντελῶς ἁμαρτάνοι·
Τοὺς γὰρ ποταμοὺς τῶν καλῶν προσλαμβάνει·
Πᾶσαν δὲ ταῖς χάρισι κυκλοῖ τὴν κτίσιν,
Φήμης ἀγαθῆς ἐμμελῆ ῥοῖζον φέρων·
Μᾶλλον δὲ τὴν φρόνησιν ὡς χύμα σιρέφων
Εἰς τήνδε τὴν γῆν καὶ τὸ τῆς τύχης πλάτος.
Φιλῆς. Ἶρίς τις ἐστὶν ὁ χρυσοῦς οὗτος γίγας,
Ὡς οὐρανὸν κοσμοῦσα τὴν κάτω κτίσιν·
Σημαντικὸς γάρ ἐστι κοινῆς αἰθρίας
Πολυτρόποις χρώμασιν εὐκλείας[1] βρύων,
Λύων δὲ τὸν κλύδωνα[2] τῆς ἀθυμίας,
Τῶν δακρύων ἴσῃσι τὴν ἐπομβρίαν.
Ὢ τόξον ἡδὺ τῶν φίλων ταῖς ὄψεσι!
Νοῦς. Νέφος τι καινόν ἐστιν ὁ στεφανίτης
Τὸν τοῦ κράτους ἥλιον[3] ἐν στέρνοις φέρων.
Ἐκτείνεται γὰρ καὶ χρυσοῦν μάννα[4] βρέχει
Τῶν ὁπλιτικῶν ἐν μέσῳ σκηνωμάτων.
Κἂν τις πονηρὸς εὖ πεπονθὼς γογγύσῃ,
Πάλιν ἐπ' αὐτὸν ἀργυρᾶν ὕει δρόσον[5].
Ὁ δὴ νέφος, βέλτιστε, μὴ λύσαι χρόνος.
Φιλῆς. Ἀστὴρ τις οὗτός ἐστιν οὐρανοστόλος,
Καὶ νυκτομαχεῖν οὐκ ἐᾷ τοὺς ὁπλίτας,
Ὅταν ὁ καιρὸς εὐπρεπὴς ᾖ τῆς μάχης·

[1] W. εὐκλείαν.
[2] Cf. v. 689.
[3] Cf. v. 553. Infr. v. 606 : Τοῦ κράτους τὸν φωσφόρον. Infra LXIII, 13.
[4] Ephræmius, *Chronic.* 236 : Τ ὑψόθεν βλύσαντα τῷ λαῷ μάννα.
[5] Cod. Par. CCXLI, 19 : Ῥήματος ὀμβρίσας δρόσον. Cf. XXXV, 45.

Ἀλλ' εὐθέως ἔσῆκεν ἁσῆράπῆων μόνος
Ταῖς μαρμαρυγαῖς τῶν ἐπ' αὐτοῦ φασμάτων·
Φωτισῆικαῖς γάρ τισιν αὐγαῖς πραγμάτων
Ὁ τοῦ κράτους ἥλιος αὐτὸν φαιδρύνει.

Νοῦς. Χάλαζα[1] συντρίβουσα τοὺς ἀλλοτρίους
Ὁ λαμπρὸς ἥρως οὗτος, ὃν[2] κάτω βλέπεις.
Ταῖς γὰρ πονηραῖς ἀμπέλοις τῶν βαρβάρων,
Ὧν ἡ σῆαφυλὴ κόνδυ κιρνᾷ πικρίας[3],
Πόῤῥωθεν ἐκσπᾷ τετριγὼς τὰς ἐκφύσεις,
Καὶ τὴν βλάβην[4] πρόῤῥιζον αὐταῖς εἰσφέρει,
Μὴ δευτέροις ὁμφαξιν ἡ βλάσῆη βρίθοι.

Φιλῆς. Ἐγὼ δὲ καὶ πρησῆῆρα καλῶ τὸν μέγαν
Ἐκ τῶν ἄνω βρέμοντα δεινῶς ἀνθράκων·
Τοὺς γὰρ ἑλικτοὺς καὶ σῆυγητοὺς σατράπας
Ὡς δυσμάχους δράκοντας ἁρπάζει φλέγων,
Καὶ τοὺς συριγμοὺς τῶν ἀπειλῶν μὴ σῆέγων
Θεῖον κατ' αὐτῶν ἀκρατῶς ἐπιβρέχει[5]
Καὶ κινδύνου δύσοισῆον ὁδμὴν[6] ἐσχάτου.

Νοῦς. Ὅρος τυρωθέν ἐσῆιν ὡς Δαυῆδ[7] λέγει·
Τὸ δ' αὐτὸ Φιλόμουσε[8] καὶ πῖον γράφει·
Δροσίζεται γὰρ τῷ γλυκασμῷ τῆς τύχης·
Καὶ πᾶς τις ἁπλῶς δυσπραγῶν καὶ δακρύων
Ὡς ἐξ ὕλης ἔλαφος εἰς τοῦτο τρέχει·

[1] Infra XCV, 124 : Καὶ συντριβῆς χάλαζα κοινῆς ἐῤῥάγη.

[2] W. in notis : «Fort. ἀν.» Malim οὗτος· οὐ κάτω βλέπεις;

[3] πικράν..... (sic) W. qui recte corrigit πικρίας.

[4] Alexis ap. Stob. *Flor.* VI, 24, βλάβην φέρω, sed alio sensu.

[5] Respectu ad Ezech. XXXVIII, 22. Cf. supra v. 140.

[6] W. ὀσμήν.

[7] W. Δαβίδ. Locus exstat in Psalm. LXVIII, 15.

[8] Fort. φιλομούσως W. Contra metrum. Leg. φιλόμουσα, quod idem est. Φιλομουσία ap. Strab. p. 638.

Κἀνταῦθα πηγνὺς τῆς ἀγωγῆς τὰς βάσεις
Τοὺς τῆς τελευτῆς οὐχ ὑποπλήσσει βρόχους.
Φιλῆς. Δρυμός τις ἐστὶ καὶ βαθὺς λόχμης τόπος,
Τρέφει δὲ καὶ κνώδαλα, θηρίων γέμων.
Τούτων γὰρ εἰς ἕκαστον εὐσπλάγχνως[1] βλέπει,
Καὶ τοῖς τιθασσεύουσι μαλάττει κρότοις
Εἴ τι σλεγανὸν τῆς ψυχῆς τῶν ἀφρόνων.
Μᾶλλον δὲ λειμών ἐστιν, οὗ πάντες[2] πέριξ
Βομβοῦμεν ἡμεῖς ἀντὶ κηφήνων φάγων.
Νοῦς. Πηγή τις ἐστὶν εἰς μεσημβρίαν θέρους
Καὶ ψυχρὰ καὶ πότιμος εἰς ὥραν πνίγους.
Ἀνασλομῶν γάρ τινας ἀῤῥήτους φλέβας
Διψῶντας ἡμᾶς εὐμαρῶς ἀναψύχει,
Λύει δὲ τοῖς πένησι τὴν λειψυδρίαν
Τῇ τῆς ἀγαθῆς δεξιᾶς ἐπομβρίᾳ·
Πτωχοτρόφος γάρ ἐστιν ὁ σλεφανίτης.
Φιλῆς. Καὶ δένδρον αὐτὸν οὐρανοδρόμον βλέπω
Φυτευθὲν[3] εἰς αὔλακας εὐθὺς ὑδάτων·
Καὶ γὰρ ἔχει πέτηλα πυκνὰ τοὺς λόγους,
Τὸν καρπὸν[4], ὦ βέλτισλε, τῶν ἔργων φύων·
Τίς οὖν θεωρῶν τὴν σκιὰν καὶ τὴν τρύγην
Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν[5] ἐντεῦθεν δρόσον,
Οὐ θαῦμα σαφὲς τὸν σλεφανίτην κρίνει;
Νοῦς. Ὄχνην ἐγὼ τὸν ἄνδρα καὶ μῆλον μέγα
Καὶ ῥοιὰν ἡδύκοκκον εἰς δένδρων[6] φθίσιν
Καὶ τῶν ἀφανῶν ἀντιφάρμακον[7] πόνων,

[1] W. εὐσπλαγχνος.
[2] W. πάντων pro πάντες.
[3] Alludi videtur ad Ps. 1, 5. W.
[4] Cf. infra v. 664.
[5] Cod. Par. 11, 102 : Ἡ γὰρ ἀναψύχουσα μικροῦ με δρόσος.
[6] Fort. δεινῶν W. Recte.
[7] Cf. cod. Esc. CLXXVIII, 2.

Καὶ πᾶν ὅ, τι χρὴ τόνδε καλέσαι κρίνω.
Πλὴν τίς τοσαύτην εὗρεν εἰς ταῦτα δρόσον,
Ὅσην οἱ[1] σεμνῶς τοῦ καλοῦ γεγευμένοι,
Οὗ τὴν φύσιν φρίττουσιν αἱ πάντων φύσεις;
Φιλῆς. Ἐξ ἀετιδῶν[2] τὸ χρυσοῦν ἕλκων γένος
Εἶναι κολοιὸς οὐδαμῶς ὅδ' ἂν θέλοι·
Καὶ γὰρ ἔχει βάσανον ἀψευδεστάτην
Τὸ καὶ πρὸς αὐτὰν τοῦ κράτους τὸν φωσφόρον[3]
Ἀσπαρδαμυκτὶ καὶ παραχρῆμα βλέπειν,
Καὶ μηδὲν ἐξ αἵματος ἀλλοῖον[4] φέρειν
Ἢ νωθὲς ἢ κάπηλον ἢ πεφυρμένον[5].
Νοῦς. Ὠκύπτερος γὺψ οὗτός ἐστι τὴν φύσιν,
Ὡς θηρατικὸς καὶ νεφῶν μέχρι φθάνων,
Καὶ νεβρὸν εἰς ὄνυχας ἢ ταῦρον φέρων,
Καὶ μὴ κατασπᾶν τὰς ἀναπλήσεις θέλων·
Ἀλλὰ κρεμαστὸν πᾶν τὸ ληφθὲν ἐσθίων,
Ὡς πλησὸν ἐξίτηλον εἰ κίρκος λάβοι·
Μὴ γὰρ πρὸς ἐχθροὺς οὐ κατ' αὐτὸν[6] εὑρέθη;
Φιλῆς. Γέρανος οὗτός ἐστιν αἰθεροδρόμος·
Ἀφίπταται γὰρ, ἂν δὲ πεζεύειν θέλοι,
Φρουροὺς καθιστᾷ καὶ σκοποὺς φιλεσπέρους.
Τὴν γὰρ κάτω δέδοικε χερσοθηρίαν·
Κἂν εὐτόνοις πλέρυξιν εἰς ὕψος δράμῃ,
Πρὸς τὴν φυσικὴν τακτικὴν ἀποβλέπει
Καὶ ζῇ λύμης ἔρημον ἐμφρόνως βίον.
Νοῦς. Χαραδριός τις ἐστὶν ἰκτέρους λύων·

[1] ὁ σεμνὸς — γεγευμένου W. qui recte : Fort. σεμνῶς et γεγευμένος.
[2] d. . . εσλιδῶν (sic) W. qui recte corrigit ἀετιδῶν.
[3] Cf. supra v. 541.
[4] Fort. ἀλλοίου W.
[5] Cod. Flor. πεφυρμένου.
[6] Fort. οὐ καταντῶν W.

Ἀνθίσταται γὰρ τῆς ψυχῆς ἡ λευκότης
Τῇ τῶν καθ' ἡμᾶς δυσχερῶν ἀμορφίᾳ·
Τοῦ χρώματος δὲ συμπαθῶς τι λάμβανων
(Οὐ τέρπεται[1] γὰρ ἀλλ' ἐπικλᾶται βλέπων)
Αὖθις δίδωσί τινα τῇ Φύσει χρόαν
Παντὸς μολυσμοῦ καὶ τροπῆς ἀλλοτρίαν[2].

Φιλῆς. Τρυγών τις ἐστί· σωφρονεῖ γὰρ ἐκτόπως[3]·
Ἢ καὶ[4] χελιδών· ὀργανοῖ γὰρ αἰθρίαν,
Παντὸς πόνου θλίβοντος ἐξαίρων ζόφον·
Ἀηδόνος δέ τινος ἀγρύπνου τρόπον,
Τὴν γλῶτταν ἀρθροῖ καὶ σιομοῖ τὴν καρδίαν
Καί τινι ῥυθμῷ ζωγραφεῖ τὸν Ὀρφέα,
Τὰ κοινὰ[5] τοῖς ἔγγιστα φορμίζων μέλη.

Νοῦς. Κύκνος τίς ἐστι μαντικὴν ἔχων φύσιν·
Μάντις γὰρ ἂν κρίνοιτο καὶ πᾶς ἀγχίνους·
Τῆς γοῦν[6] τελευτῆς τὴν ἀπειλὴν προβλέπων,
Καὶ λαμβάνων ζέφυρον ἐκ τῶν γραπτέων
Ἄδει λιγυρὸν καὶ παρευθὺς δακρύει·
Κἂν ὁ Πλάτων εἴρηκε τοὺς κύκνους[7] μόνους
Πρὸς τὴν τελευτὴν εὐπρεπεῖς εἶναι πρφάς.

Φιλῆς. Περισταλὰν τὸν ἄνδρα καλέσαι πρέπον,
Μητύριαν[8] μὲν τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ,
Μαιεύτριαν δὲ τῶν βρεφῶν τῶν ὀλβίων·
Καὶ γὰρ ἐλαιῶν πρακτικῶν φέρει κλάδους,

[1] Fort. τρέπεται W. Male.

[2] ἀλλοτρίας W. qui corrigit ἀλλοτρίαν.

[3] συμφρονεῖ γὰρ εὐτόκως W. qui in notis σωφρονεῖ.

[4] ἢ ὡς καί male W. in quo versus syllaba longior.

[5] Fort. καινά W.

[6] W. γάρ pro γοῦν.

[7] W. proponit μόνον. Platonis locus, de quo silet ed., in Phæd. p. 85 B.

[8] Actt. SS. Greg. Boll. Sept. t. VIII, p. 339 : Μητύρια τῶν τεθραμμένων νεκρῶν.

Οἱ δὴ καταγγέλλουσι[1] γαλήνην βίου,
Σοφῶς δὲ τηρεῖ τὰς γονὰς ἀκινδύνους
Τὸν τοῦ φθόνου δράκοντα λυτλῶντα βλέπων.
Νοῦς. Φοίνιξ τις οὗτός ἐστι ῥιζόθεν μέγας,
Καὶ τοῖς ἀγαθοῖς βοτρυδὸν πᾶσι βρύων·
Κομᾷ[2] γὰρ ἀνθῶν εἰς τὸ τῆς τύχης ἔλος,
Καὶ τοὺς φυσικοὺς[3] οὐκ ἀπαμβλύνει τόκους,
Τοὺς ἐνθέους ἔρωτας ἐμφύτους ἔχων·
Ἴσως δὲ καὶ πέτηλα κεντρώδη[4] φέρει
Πρὸς τοὺς ὑποτρέχοντας αἰλούρων τρόπον.
Φιλῆς. Κέδρος τις οὗτός ἐστιν ἐν τῷ Λιβάνῳ
Τῆς Δαυιτικῆς[5] τοῦτο μελπούσης λύρας·
Μᾶλλον δὲ κυπάριττος ὁ σλεφανίτης,
Εἰς ὕψος ἐκ γῆς εὐφυῶς ἀνατρέχων,
Καὶ ῥιζόθεν σχήματι συζῶν ὀρθίῳ·
Ἔργων δὲ καρπούς τινας εὐώδεις φύει,
Τὸν εὐγενῆ λειμῶνα κοσμῶν τῆς ψυχῆς.
Νοῦς. Μάργαρον ἂν εἴποιμι τὸν Μέγαν μέγαν
Εἰς ἀσλραπῆς ἔλλαμψιν[6] ἐσφαιρωμένον·
Στιλπνὸς γάρ ἐστι γνωσλικῶν[7] φώτων γέμων.
Φαίην δ' ἂν[8] αὐτὸν καὶ φεραυγῆ λυχνίτην
Καὶ πυρφόρων[9] ἄνθρακα μικροῦ λαμπάδων·
Τοῖς γὰρ ἀπαυγάσμασι[10] τῶν χαρισμάτων
Ὁ τοῦ βίου σλέφανος εἰς τόνδε βρύει.
Φιλῆς. Νήσου φέρει μίμησιν ὁ σλεφανίτης·

[1] Οἱ δὲ παραγγέλλουσι W.
[2] κομᾶν..... τὸ τῆς ψύχης ἔλος W. qui corrigit κομᾷ.
[3] W. ψυχικούς. Cod. Fl. ἐξαμβλύνει.
[4] κρυτρώδη W. qui in notis: Fort. κεντρωτά aut κεντρώδη.
[5] W. δαβιδικῆς. Psalm. xcii, 13.
[6] W. ἐκλαμψιν.
[7] τῶν γνωσλικῶν cod. Flor. et W.
[8] Ms. δ' αὐτόν W.
[9] Cod. Fl. πυρφόρον. W. πορφύρων.
[10] Cf. infra cxxiv, 20.

Εἰς ἦν ὁ καιρὸς ἐκφορεῖ τὰς πορθμίδας,
Αἳ τῶν φίλων ἔχουσι τὰς περισ/άσεις.
Ὁ γὰρ ἀπὸ κλύδωνος ἐνθάδε τρέχων
Τρυφᾷ παρ' αὐτῇ· βελτιοῖ γὰρ τὸν βίον·
Τηρεῖ δὲ τὴν ναῦν τῇ ψυχῇ[1] τῶν ἐλπίδων
Ἐσ/ῶσαν εἰς γῆν δυσχερῶν[2] ἐλευθέραν.

Νοῦς. Ζέφυρος οὗτός ἐσ/ι κοινῆς αἰθρίας
Ἐκ τῶν ἄνω, βέλτισ/ε, θησαυρισμάτων·
Πνεῖ γὰρ ὁμαλῶς καὶ κατασ/έλλει πρᾴως
Τὸν ἄσ/ατον ῥοῦν τῶν καθ' ἡμᾶς κινδύνων.
Αἳ λειποθυμῶ· πλὴν καθισ/ῶ τὴν φύσιν
Τὸν νῦν ἔχων ζέφυρον εἰσδύνοντά μοι
Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν εὐελπισ/ίαν.

Φιλῆς. Ὁλκάς τις ἐσ/ὶ σωσ/ικὴ τῶν ἐν ζάλῃ·
Θεὸς γὰρ αὐτὴν ὡς κυβερνήτης[3] ἄγει,
Τοὺς ἐν μέσῳ κλύδωνας[4] εὐτέχνως λύων,
Ὡς ἂν ὁ πορθμὸς ἀσφαλὴς ᾖ τῆς τύχης,
Καὶ μηδὲν ἀγώγιμον αὐτῆς ἐκπέσῃ·
Ναὶ τὴν τρόπιν σ/ήριζε τῆς σῆς[5] ὁλκάδος
Εἰς τόνδε τὸν πλοῦν, τῶν ψυχῶν ἐπισ/άτα.

Νοῦς. Κῆτός τι καινὸν τόνδε τὸν Μέγαν βλέπω
Τὴν τοῦ βίου τέμνοντα ῥαγδαίαν χύσιν,
Ὃς πρὸς φορυτὸν[6] ἀντεπιπλεῖ βαρβάρων,
Καὶ τούσδε χανδὸν ἐκροφεῖ καὶ συμπνίγει,
Τὸ σ/ερρὸν ἀμφίβλησ/ρον εὐθὺς ῥηγνύων

[1] Fort τῇ τύχῃ W.
[2] Vid. supra v. 296.
[3] W. κυβερνίτης.
[4] Cf. v. 537.
[5] W. τῆς σοῦ ὁλκάδος.
[6] Cod. Fl. φορητόν. Supra v. 135 : Φορυτὸν κινδύνων. Philes, *De animal.* 1707 : Βδελλῶν φορυτόν. Anon. ap. Cramer, *An. Par.* t. IV, p. 288 : Ἀμπλακιῶν φορυτοῦ.

Οἱ δὴ καταγγέλλουσι[1] γαλήνην βίου,
Σοφῶς δὲ τηρεῖ τὰς γονὰς ἀκινδύνους
Τὸν τοῦ φθόνου δράκοντα λυτλῶντα βλέπων.
Νοῦς. Φοίνιξ τις οὗτός ἐστι ῥιζόθεν μέγας,
Καὶ τοῖς ἀγαθοῖς βοτρυδὸν πᾶσι βρύων·
Κομᾷ[2] γὰρ ἀνθῶν εἰς τὸ τῆς τύχης ἔλος,
Καὶ τοὺς φυσικοὺς[3] οὐκ ἀπαμβλύνει τόκους,
Τοὺς ἐνθέους ἔρωτας ἐμφύτους ἔχων·
Ἴσως δὲ καὶ πέτηλα κεντρώδη[4] φέρει
Πρὸς τοὺς ὑποτρέχοντας αἰλούρων τρόπον.
Φιλῆς. Κέδρος τις οὗτός ἐστιν ἐν τῷ Λιβάνῳ
Τῆς Δανιτικῆς[5] τοῦτο μελπούσης λύρας·
Μᾶλλον δὲ κυπάριττος ὁ στεφανίτης,
Εἰς ὕψος ἐκ γῆς εὐφυῶς ἀνατρέχων,
Καὶ ῥιζόθεν σχήματι συζῶν ὀρθίῳ·
Ἔργων δὲ καρπούς τινας εὐώδεις φύει,
Τὸν εὐγενῆ λειμῶνα κοσμῶν τῆς ψυχῆς.
Νοῦς. Μάργαρον ἂν εἴποιμι τὸν Μέγαν μέγαν
Εἰς ἁλιραπῆς ἕλλαμψιν[6] ἐσφαιρωμένον·
Στιλπνὸς γάρ ἐστι γνωστικῶν[7] φώτων γέμων.
Φαίην δ' ἂν[8] αὐτὸν καὶ φεραυγῆ λυχνίτην
Καὶ πυρφόρων[9] ἄνθρακα μικροῦ λαμπάδων·
Τοῖς γὰρ ἀπαυγάσμασι[10] τῶν χαρισμάτων
Ὁ τοῦ βίου στέφανος εἰς τόνδε βρύει.
Φιλῆς. Νήσου φέρει μίμησιν ὁ στεφανίτης·

[1] Οἱ δὲ παραγγέλλουσι W.
[2] κομᾶν..... τὸ τῆς ψύχης ἕλος W. qui corrigit κομᾷ.
[3] W. ψυχικούς. Cod. Fl. ἐξαμβλύνει.
[4] κρυτρώδη W. qui in notis : Fort. κεντρωτά aut κεντρώδη.
[5] W. δαβιδικῆς. Psalm. xcii, 13.
[6] W. ἐκλαμψιν.
[7] τῶν γνωστικῶν cod. Flor. et W.
[8] Ms. δ' αὐτόν W.
[9] Cod. Fl. πυρφόρον. W. πορφύρων.
[10] Cf. infra cxxiv, 20.

Εἰς ἦν ὁ καιρὸς ἐκφορεῖ τὰς πορθμίδας,
Αἳ τῶν φίλων ἔχουσι τὰς περισ/άσεις.
Ὁ γὰρ ἀπὸ κλύδωνος ἐνθάδε τρέχων
Τρυφᾷ παρ' αὐτῇ· βελτιοῖ γὰρ τὸν βίον·
Τηρεῖ δὲ τὴν ναῦν τῇ ψυχῇ[1] τῶν ἐλπίδων
Ἐσ/ῶσαν εἰς γῆν δυσχερῶν[2] ἐλευθέραν.

Νοῦς. Ζέφυρος οὗτός ἐσ/ι κοινῆς αἰθρίας
Ἐκ τῶν ἄνω, βέλτισ/ε, θησαυρισμάτων·
Πνεῖ γὰρ ὁμαλῶς καὶ κατασ/έλλει πρᾴως
Τὸν ἄσ/ατον ῥοῦν τῶν καθ' ἡμᾶς κινδύνων.
Αἳ λειποθυμῶ· πλὴν καθισ/ῶ τὴν φύσιν
Τὸν νῦν ἔχων ζέφυρον εἰσδύνοντά μοι
Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν εὐελπισ/ίαν.

Φιλῆς. Ὁλκάς τις ἐσ/ὶ σωσ/ικὴ τῶν ἐν ζάλῃ·
Θεὸς γὰρ αὐτὴν ὡς κυβερνήτης[3] ἄγει,
Τοὺς ἐν μέσῳ κλύδωνας[4] εὐτέχνως λύων,
Ὡς ἂν ὁ πορθμὸς ἀσφαλὴς ᾖ τῆς τύχης,
Καὶ μηδὲν ἀγώγιμον αὐτῆς ἐκπέσῃ·
Ναὶ τὴν τρόπιν σ/ήριζε τῆς σῆς[5] ὁλκάδος
Εἰς τόνδε τὸν πλοῦν, τῶν ψυχῶν ἐπισ/άτα.

Νοῦς. Κῆτός τι καινὸν τόνδε τὸν Μέγαν βλέπω
Τὴν τοῦ βίου τέμνοντα ῥαγδαίαν χύσιν,
Ὃς πρὸς Φορυτὸν[6] ἀντεπιπλεῖ βαρβάρων,
Καὶ τούσδε χανδὸν ἐκροφεῖ καὶ συμπνίγει,
Τὸ σ/ερῥὸν ἀμφίβλησ/ρον εὐθὺς ῥηγνύων

[1] Fort τῇ τύχῃ W.
[2] Vid. supra v. 296.
[3] W. κυβερνίτης.
[4] Cf. v. 537.
[5] W. τῆς σοῦ ὁλκάδος.
[6] Cod. Fl. Φορητόν. Supra v. 135 : Φορυτὸν κινδύνων. Philes, *De animal.* 1707 : Βδελλῶν Φορυτόν. Anon. ap. Cramer, *An. Par.* t. IV, p. 288 : Ἀμπλακιῶν Φορυτοῦ.

Καὶ πᾶν λύων θήρατρον ἀσχέτου μάχης
Ὡς πλέγμα λεπτὸν εὐτελοῦς ἀραχνίου.
Φιλῆς. Πάκτωλος[1] οὗτός ἐστι καὶ Νεῖλος ῥέων
Καὶ τὴν ἐμὴν Αἴγυπτον ἀρδεύων τύχην[2],
Ἠθῶν δὲ λωτὸν οὐρανοδρόσον[3] φύει,
Ἀρωματικόν τινα δεικνὺς τὸν βίον,
Καρποὺς δὲ ποιεῖ τῷ θεῷ πλωχοτρόφους
Τῆς δεξιᾶς τὸν πῆχυν ἐκτείνων χύδην,
Οἷς ὄμβρος οὐδεὶς τὰς γονὰς ἀναψύχει.
Νοῦς. Θησαυρὸς οὗτός ἐστιν ὁ στεφανίτης·
Κενούμενος δ' οὖν ἀφθονώτερος μένει·
Τοὺς γὰρ τόκους τίθησι δαψιλεστέρους
Πρὸς τὸν δανειστὴν τῶν καλῶν καὶ δεσπότην.
Μᾶλλον δὲ δοῦλός ἐστιν, ὡς οὗτος[4] λέγει,
Τὸ τῆς τύχης τάλαντον αὐξάνων χύδην,
Ὡς ἂν ἔχοι τέρπουσαν[5] ἀντιμισθίαν.
Φιλῆς. Ἥλιε γέρων[6], ἀλλ' ἐνακμάζων πάλιν,
Εἶδες τοσοῦτον ἄλλο γηγενὲς τέρας;
Εἶδες τοσοῦτον[7] θαῦμα κοσμοῦν τὸν βίον;
Εἶδες μίαν δή τινος ἀνθρώπου φύσιν
Ἄνωθεν εἰς γῆν πρὸς τοσοῦτον ὀλβίαν[8];
Τάχα σιωπᾷς· οὐδὲ γὰρ ἔχεις λέγειν,
Ὡς εἶδες ἁπλῶς ἠντινοῦν ἄλλην φύσιν.
Νοῦς. Οἶμαι τὸν ἄνδρα τοῦτον ὀφθῆναι μόνον
Ἄνωθεν εἰς γῆν, ὥστε κοσμεῖν τὴν φύσιν.

[1] Cf. cod. Par. CCXVIII, 29.
[2] Fort. τῆς ἐμῆς et τύχης W. Puto legendum τύχῃ.
[3] Cod. Flor. οὐρανοδρόσων.
[4] Deus, Ev. Matth. XXV.
[5] θεράπουσαν W. qui in notis proponit τέρπουσαν aut πρέπουσαν.
[6] Fort. γηρῶν.
[7] W. τοσοῦτο.
[8] W. ὄλβιον.

Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸν εὗρεν ἡμῖν ὁ χρόνος,
Οὐκ ἂν σαφῶς ἔγνωμεν ἐκ τῶν πραγμάτων,
Ὁποῖον ἦν ἐκεῖνο τὸ χρυσοῦν γένος,
Ὃ δὴ παλαι τέταχεν εἰς ἡμιθέους [1]
Ἡ τῶν παλαιῶν Ἀττικὴ μουσουργία.

Φιλῆς. Εἰ παῖδες αὐτὸν εἶδον Ἑλλήνων τότε
Τάχ' ἂν ἀπ' αὐτοῦ τὸ χρυσοῦν ὕμνουν γένος·
Ἐπεὶ δὲ νῦν ἔδειξεν αὐτὸν ὁ χρόνος,
Ἓν χαρίτων ἄγαλμα κοινὸν τῇ κτίσει,
Καὶ τοὺς παλαιοὺς οὗτος ἡμῖν δεικνύτω.
Καὶ γὰρ τὰ χωρὶς εἰς ἕκαστον πρακτέα
Πάντων μόνος, βέλτιστε, συγκλείσας φέρει.

Νοῦς. Τίς εἶδε [2] νοῦν τοσοῦτον εἰς θνητὴν φύσιν;
Τίς δὲ ψυχὴν εὔτολμον εἰς πᾶσαν μάχην;
Ἢ κάλλος ἀνθοῦν εἰς τὸ [3] τῆς ἥβης ἔαρ;
Ἢ καρδίας χύματος [4] ἑσπῶτα δρόμον;
Ἢ ῥυθμὸν ἐν σώματι καὶ μελῶν τόνον;
Ἢ πρὸς λόγων ἄμιλλαν ἀκμαῖον πλάτος;
Οὐκ ἔστιν οὐδείς, οὐ μὰ τὸν γίγαντά μου.

Φιλῆς. Πολὺς ἀρίστευς εἰς τὸ νῦν οὗτος γένος·
Ἄωτον ἂν εἴποι τι [5] καὶ τόνδε Πλάτων,

[1] W. ἡμιθεούς.

[2] « Fort. εἶχε. W. » Menand. ap. Stob. III, 6 : Ὁ πλεῖστον νοῦν ἔχων. *Monostich.* ibid. III, 25 : Ἥδιστόν ἐστιν εὐτυχοῦντα νοῦν ἔχειν.

[3] W. ἐκτός pro εἰς τό.

[4] καρδίαν κύματος W. qui in notis : Fort. χύματος aut χείματος ἱστῶσαν. Nisi malis scribere τρόμον.

[5] τι deest in W. qui in notis : « Fort. ἀνοήτατον. Ἄωτον auribus carentem. Absurda lectio et simul in metrum injuria. » Nimis festinanter. Ἄωτον in hoc loco *auribus carentem* non significat, sed *florem* h. e. juvenilem pulcritudinem. De hujus vocis eleganti usu, quacum poetæ aliique scriptores liberos annosque juveniles, aut quidquid optimum in re quadam fuerit, pulcre compararunt, vide interpretes ad Callimachi *Hym. in Apoll.* 112. Eodem sensu non ἄωτον sed ἄνθος adhibet Plato quem videre est in

Πλὴν εἰ παρὼν ἔβλεψε τὸν στεφανίτην,
Ἄλλην ἂν εὗρε λέξιν αὐτῆς βελτίω·
Ὅσον γὰρ ἐξύμνησεν[1] ἡρώων γένος,
Οὐδὲν πρὸς ὃν κροτοῦμεν ἡμεῖς ἐνθάδε.
Ναὶ πίπλε, δεινὲ καὶ φθισίμβροτε φθόνε.

Νοῦς. Χαίρει μὲν αὐτὸς οὐρανὸς τόνδε βλέπων·
Χαίρει δὲ καὶ γῆ καὶ τὸ τοῦ πόντου πλάτος,
Ὅταν πατῶν τὴν χέρσον εἰς τοῦτο βλέποι[2]·
Ἂν δὲ πρὸς ἐχθροὺς καὶ τριήρεις ἐξάγοι,
Τὴν ὕγραν εἰς ἤπειρον εὐθὺς ἐκτρέπει
Στρωννῦσαν αὐτῷ πανταχῇ νώτων βάσιν,
Ὡς ἂν ἄγοι[3] σώζουσαν ὁ πλοῦς τὴν τύχην.

Φιλῆς. Λέγουσι τὸν Κόροιβον[4] ἐξ ἀβουλίας
Γελᾶν μὲν ἀριθμοῦντα κυμάτων χύσιν,
Κλαίειν δὲ μὴ σθένοντα μετρεῖν εὐστόχως·
Τῇ γὰρ μεταξὺ συγχύσει νικώμενον[5]
Τὸ[6] τοῦ πόνου σκόπιμον οὐδὲν δεικνύει.
Μὴ γοῦν Κόροιβός[7] εἰμι καὶ γράφω μάτην,
Τὰ ῥεῖθρα μετρῶν τῶν καλῶν τῶν ἐνθάδε;

Νοῦς. Ἐγὼ δέ τις Ἴκαρος ἀντὶ Δαιδάλου·
Πρὸς γὰρ τὸν ἡδὺν τόνδε φωσφόρον τρέχων
Ἐκεῖθεν ἁπλὴν ὡς[8] θρασὺς ὑποστρέφω,
Ταῖς ἐμπύροις τηκοντος αὐτοῦ λαμπάσι

lexico ab Astio condito. Infra CIV, 5 : Τὸ καθάπαξ δοτον, ὁ γράφει Πλατων. Anon. *Not. des ms.* t. VI, p. 499 : Οἵσπερ καὶ κατέστεπτο δώτοις ἄθλοις. Pro ἄθλοις fort. leg. ἄθλων.

[1] W. ἐξύμνησιν ἡρῶον.

[2] W. βλέπῃ.

[3] W. ἄγῃ σώσουσαν.

[4] « Videas de hoc homine Ælianum *Var. Hist.* XIII, 15, ibique Perizonium. » W. Add. Boisson. *An. gr.* t. I, p. 395.

[5] Τὸ γὰρ μ. συγχύσειν ἰκώμενον W. qui in notis συγχύσει νικώμενον.

[6] W. τούτου pro τὸ τοῦ.

[7] Cod. Flor. Κόρυβος.

[8] Fort. ὁ W.

Τὴν κηρίνην[1] πλέρωσιν, ἣν ἀμπίσχομαι.
Ἐπεὶ πρὸς αὐτὸν πάντες οὐδὲν οἱ κρότοι
Τὸν παντοδαπὸν τῶν ἐμῶν κόσμον[2] λόγων.
Φιλῆς. Καὶ τοῦτο δ' αὐτοῦ πῶς ἔτι παροπλέον,
Εἰ τὴν φύσιν δείκνυσιν ὀλβιωτέραν·
Ὡς ἥλιος γὰρ ἐξ ἑνὸς δίσκου βρύων
Τῆς γῆς τὸ πᾶν πρόσωπον αὐτὸς[3] φαιδρύνει,
Καὶ ταῖς[4] καθαραῖς τοῦ λογισμοῦ λαμπάσιν
Ἐκ τῆς Θράκης πρόεισιν εἰς πᾶσαν πόλιν,
Ἄρχοντας ἐθνῶν ἰσλορῶν πολυσπόρων[5].
Νοῦς. Γνῶναι δὲ καὶ πόρρωθεν ἀγνῶτος φύσιν
Ἡ σωφρόνως ἔχουσαν ἢ μὴ σωφρόνως
Τίς ἀσφαλὴς τοσοῦτον, ἢ τίς ἀγχίνους;
Ταῖς γὰρ μεταξὺ συμβολαῖς[6] τῶν ὀφρύων
Τὴν ἔνδον αὐτοῦ μανθάνει κατάσλασιν,
Ὡς καὶ πρὸ παντὸς οὔτινος δήπου λόγου
Ἀλωτὸν εἶναι τοῦτον αὐτῷ τὸν ξένον.
Φιλῆς. Οὗτος δὲ πῶς, βέλτισλε, τὸν πάντα χρόνον
Ἐν τοῖς ἐρυθήμασι[7] τῆς ὥρας βρύει,
Κἂν οὐκ ἀθυμῶν, κἂν ἀθυμῶν τυγχάνοι,
Κἂν δυσφορῇ πρός τινα, κἂν πράῳ ἔχοι·
Ὁρᾷς γὰρ ὡς καὶ[8] τοῦτο νικᾷ τὴν φύσιν
Τὸ τρεπτὸν ἐμφέρουσαν[9] ἀτρέπλως πάθος,
Ἧς ἐσλὶν[10] ἡ κίνησις ἐνταῦθα σλάσις.

[1] Ms. κιρρίνην W.
[2] Cod. Flor. κόσμων.
[3] αὐγῇ W.
[4] καὶ τῆς W. qui in notis: Fort. οὕτω καθαραῖς.
[5] Cf. infra LXIV, 3.
[6] Cod. Flor. τοῖς — συμβόλοις.
[7] W. ἐρευθήμασι.
[8] ὡς τοῦτον sine καί W. qui corrigebat τοσοῦτον. Cod. Fl. τοῦτον.
[9] Fort. ἐκφέρουσαν W. Malim ἐμφαίνουσαν.
[10] ἐσλὶν deest in W. qui addebat ὡς claudicantem servans versum.

Νοῦς. Ἡ φύσις αὐτοῦ φύσις ἐστὶν ὀλβία
Καὶ χαρίτων πέλαγος[1] αὐτὸν δεικνύει
Καὶ πᾶσαν ἰλὺν τῆς ῥοῆς ἀποπλύει·
Τὸν βόρβορον γὰρ οὐκ ἐπιτρέπει μένειν
Εἰς τὴν διαυγῆ τῶν καλῶν ἔργων χύσιν,
Ὡς μηδὲ μικρὸν τῶν ἀδουλήτων μέρος
Τὸ τοῦ βάθους ἄχραντον[2] αὐτῷ συγχέειν.
Φιλῆς. Ἐγὼ δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῶν γυμνασίων,
Τί δή ποτ' ἐστὶν, ἐκδιδαχθῆναι θέλω·
Τούτοις γὰρ ἡ φίλοπλος ἐμπρέπει φύσις,
Ὅταν ἄγοι[3] θέατρον ὁ στεφηφόρος.
Πλὴν εἶδον αὐτὸν καὶ κατεπλάγην[4] πάλαι
Τρίκογχον ἐκτείναντα Ῥωμαίῳ[5] ξίφος,
Ὃν[6] εὐθὺς ἐξήνεγκε τῆς ἐφεστρίδος.
Νοῦς. Ἀγών τις οὗτός ἐστιν, ἢ τέχνασμά τι
Πρὸς τὴν κατὰ πρόσωπον ὁπλομαχίαν·
Ἐρείσματι γὰρ συμβολῆς ἀντιδρόμου
Καὶ δακτύλων σφίγματι χειρὸς ἀτρόμου
Τὸ τοῦ πόνου σκόπιμον εἰς πέρας[7] τρέχει.
Τίς δ' ἂν ὅλως δύναιτο καὶ τούτοις φύσις[8]
Ἐνευδοκιμεῖν[9] ὡς ὁ τὴν ἕξιν γίγας;
Φιλῆς. Ἔχει δὲ καὶ σύναρσιν ἱππηλασίας[10],
Ὅταν ὁ λαμπρὸς τοῦτον ἀγὼν ὁπλίσῃ.
Ἡ χεὶρ μὲν αὐτῷ δυσγενοῦς κρείσσων τρόμου,
Πόδες δὲ χαυνότητι ληπτοὶ[11] καὶ κλόνῳ

[1] Supra v. 62 : χαρίτων ἄθροισμα.
[2] W. ἄκρατον.
[3] ἄγει — στεφανήφορος W. qui hærebat in aqua.
[4] Ms. κατεπλάσθην W.
[5] Ῥωμαίων W. Male.
[6] Fort. ὅ W. Male.
[7] πέραν W. qui recte corrigit πέρας.
[8] Fort. φύσιν W. ob seq. versum.
[9] W. ἔχειν δόκιμον.
[10] In *Thesauro*, sed sine exemplo.
[11] λεπτοὶ W.

Τῶν κλιμάτων [1] ψαύοντες, ὡς νάρκης, μόγις.
Ἂν γὰρ τὸ θερμὸν οὐκ ἀποχρῶν [2] τις φέροι,
Πρὸς τὰς μάχας εὔτολμον οὐχ ἕξει σθένος.

Νοῦς. Ἰοὺ, ἰού, βέλτιστε, πῶς τοῦτο φράσω,
Πρὶν ἂν λάθοιμί τινα φωνὴν ὑψόθεν,
Παγκοσμίου κώδωνος εὐηχεστέραν;
Ἄλλος γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτοῦ βελτίων,
Ἀφ' οὗπερ ἱππεῖς εἰς τὸ πᾶν ἦλθον γένος.
Νομίζεται δὲ καὶ σιδηροῦς τὴν φύσιν
Ὅταν ἐφεστὼς ἱππικὴ τοῦτον λάθοι.

Φιλῆς. Ἕλκει δὲ πῶς τὸ τόξον [3]; εἶπε καὶ τόδε·
Καὶ γὰρ ἐς ὠὸν εὐστοχεῖν τοῦτον, λόγος,
Καὶ τοὺς ὀϊστοὺς αἰθεροδρόμους ἔχειν,
Εἰ μέχρις αὐτῶν τῶν ὑποπλέρων λύοι [4],
Βάλλειν δὲ καὶ πόρρωθεν ὁρμίσκου στρόφον
Καὶ τρίχα λεπτὴν καὶ κατ' αὐτὴν ὀστέον
Καὶ τοῦδε μηδὲν τὴν βολὴν καταισχύνειν.

Νοῦς. Ὑπερφυὲς καὶ τοῦτο καὶ μεῖζον κρότων·
Ὃ γὰρ ἂν αὐτὸς τόξον εἰς χεῖρας λάθοι,
Κάρφος δοκεῖ παίζοντος ἐν φαύλοις βρέφους·
Ἂν δ' ἐκτιναχθῇ [5] καὶ τὸ προσφάτως [6] βέλος,
Εἰς χαλκὸν ἢ σίδηρον εἰ πείρας δέοι,
Ποῖόν τι μηχάνημα συντρίβον λίθους
Τοσοῦτον ἁπλῶς ἐμβαλεῖ πᾶσι τρόμον;

Φιλῆς. Καὶ πρὶν ἰδεῖν τοσοῦτον εἰς ἄνδρα σθένος,
Κατεπλάγην, βέλτιστε, καὶ συνεστάλην·

[1] De equitatione sermo est. Fort. κλιμάκων W.

[2] ἀποχρῶντες W. qui in notis : Reponi poterit aut οὐκ ἀποχρώντως, aut οὐκ ἀποχρῶν τις φέροι.

[3] Tryphiod. 427 : Οὐδ' ἔτι τόξον ἕλκεται.

[4] W. λύει.

[5] Cod. Flor. ἐκτειναχθῇ.

[6] Fort. πρόσφατον W.

Τῆς γὰρ βολῆς δέδοικα τὴν ὑποψίαν,
Καὶ δεινοπαθῶ καὶ τὸν αἰθέρα βλέπω,
Μή πού τι καὶ λάθοι με συγχέαν βέλος·
Ἄλλῳ γε μὴν ἔρωτος ἀκμαίῳ βέλει
Τεθήρακε φθὰς ὁ γλυκύς με τοξότης.

Νοῦς. Τὰ δ' ἄλλα σεμνὰ τοῦ στεφανίτου πόσα;
Καὶ τίς ἱκανὸς ταῦτα μετρῆσαι λόγος;
Καὶ γὰρ ἄριστός ἐστιν ἐν μάχαις γίγας·
Σχολῆς δὲ καιρὸς εἴ τις αὐτῷ μετρίας,
Γραφαῖς ὁμιλεῖ καὶ σοφοῖς ἴσως φίλοις
Καὶ ζῇ λογικῶς. Ἂν δὲ πετλεύειν δέοι,
Παιδευτὰ Παλάμηδες, αἰσχύνου βλέπων.

Φιλῆς. Ἄθυρμα δήπου τοῦτο καὶ νέοις φίλον·
Κεκλῆσι γὰρ πάντες ἁπλῶς εἰς τόδε·
Τῷ δὲ στρατηγῷ κέρδος οὐ φαῦλον τόδε·
Διδάσκεται γὰρ καὶ παρ' αὐτῷ τὸν βίον,
Ὅς[1] ἐστι κύδος ἀστάτως κινούμενος·
Ῥιπλεῖ[2] δὲ γοργῶς τὴν βολὴν τοῦ κινδύνου
Πρὸς τοὺς ἀπαγεῖς τῶν φιλησόνων πόνους.

Νοῦς. Ἔχω τι γυμνάσιον εἰπεῖν σοι ξένον,
Ὃ παιδιᾶς μέν ἐστι καὶ σπουδῆς μέσον·
Τῷ δὲ χρόνῳ, βέλτιστε, λυθὲν ἐκρύβη.
Πλὴν αὖθις αὐτὸ δείκνυσιν οὗτος νέον,
Ἐπεὶ βασιλεῖς καὶ στρατηγοὶ πολλάκις
Καὶ παῖδες αὐτῶν εὐφυῶς ἀνηγμένοι
Προσεῖχον αὐτῷ, μὴ[3] περισπώσης μάχης.

Φιλῆς. Εἰ μὴ σύ μοι, βέλτιστε, προσπαίζειν θέλεις[4],
Ἥδιστ' ἂν ἀκούοιμι τῆς ἐκφράσεως·

[1] Fort. ὡς W.
[2] W. ῥίπτει δὲ γόργως.
[3] Ms. με W.
[4] θέλεις W.

Καὶ γὰρ ἔχεις δύναμιν, εἰ βούλει, ξένην,
Καὶ ζωγραφεῖς τὸ πρᾶγμα σαφὲς[1] δεικνύων,
Καὶ τοῦτο μορφοῖς καὶ ψυχὴν ἐπιπνέεις[2]
Ὑπ' ὄψιν ἰσῶν ἀπλανεῖς τὰς ἐμφάσεις
Καὶ ῥυθμὸν ἀντίμιμον ἐντέχνων τύπων.

Νοῦς. Τοῦτο πλόκαμόν[3] ἐστι καὶ φέρει στρόφον,
Ὃν ὁ στρατηγὸς ἐκ λαβῆς ἔχει τρέχων·
Ἄνω δὲ τὸν κύλινδρον αὐτὸν ἐξάγων,
Τοῖς ἀνθελιγμοῖς οὐκ ἐᾷ πίπλειν κάτω,
Καὶ πάλιν αὐτὸν ὥσπερ εἰς νῶτα στρέφει,
Κλέπλει δὲ τὴν αἴσθησιν ὡς πεσούμενος
Κρεμαστὸς εἰς κίνησιν ἐστὼς ὁ στρόφος.

Φιλῆς. Πλὴν ἀλλὰ τὸν κύλινδρον ὠθεῖ καὶ πρόσω
Καὶ πρὶν πεσεῖν ἄνωθεν αὐτὸν λαμβάνει·
Ἔχει γὰρ ἀντίχειρα[4] τὸ πλέγμα φθάνων
Ὡς γοργὸς ἱππεύς· ἂν δὲ καὶ τέως πέσῃ
Τὸ πλεκτὸν ἀμφίβληστρον ἐκδὺς ὁ στρόφος,
Κάτωθεν αὐτὸν ὡς κρεμαστὸν ἁρπάσας
Ὁ γενναδας ἔκρυψε τὴν πλῶσιν πάλιν.

Νοῦς. Ἐγὼ δέ σοι μεῖζόν τι καὶ τούτου φράσω·
Καὶ γὰρ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἕδρας τοῦ πλέγματος
Κατωμαδὸν τὴν σφαῖραν ὁ χρυσοῦς φέρει
Καὶ πάλιν αὐτὴν ἀτλικῶς[5] ἀντιστρέφει,
Καὶ πρὸς τὸ λεπτὸν τῆς λαβῆς ἀπευθύνει
Σταθμοῖς τε πυκνοῖς καὶ καθεστῶσι δρόμοις
Τὴν ἐσχάτην σπεύδουσαν[6] εὑρίσκειν βάσιν.

[1] W. σαφῶς.
[2] ἐπιπνέοις W. in notis.
[3] Cod. Fl. πλόκαμος et supra πλόκαμον. Conf. infra XCV, 59.
[4] ἀντίχειρι W. in notis.
[5] Fort. ἀστλικῶς W. qui addit : nisi malis ἄτλους ὰν.
[6] W. πνέουσαν εὑρίσκει.

Φιλῆς. Ἀφεὶς τὰ λαμπρὰ τῶν ἀγώνων φάσματα
Τὸ σφαιροπαικτεῖν[1] ὥς τι καινὸν εἰσφέρεις·
Καὶ μὴν ἔτι σκώπλουσα τὴν παροινίαν
Στρόμβους φέρειν εἴρηκεν ἡ παροιμία.
Τί γὰρ ἔχει θαύματος ὁ σλεφανίτης,
Ἂν εἰς ὄχημά τινος ἀσλάτου σλρόφου
Τηρεῖ βεβηκὸς τὸ σκέλος τῆς φύσεως;

Νοῦς. Ἀλλὰ τὰ λαμπρὰ τοῦ σλρατηγοῦ πρακτέα
Καὶ πυρφόρου[2] δέδοικα σιδήρου πλέον·
Τὰ σμικρὰ δ' ὡς εὔληπλα πολλάκις λέγων
Τὰ κομψὰ καὶ τέρποντα χωρὶς λεπλύνω,
Καὶ τοὺς βαρεῖς πόρρωθεν ἐκκλίνω λίθους
Τοὺς μετρίους κάχληκας ἐκλέγειν[3] θέλων,
Ὡς παῖς τις ἁπλοῦς ἀδρανεῖς κτίσων[4] βάσεις.

Φιλῆς. Ἀλλὰ παρ' αὐτῷ φαῦλον οὐδέν τι βλέπω·
Κἂν τὸ πλαταγώνιον αὐτὸ δεικνύοις
Ὃ νηπίοις δίδωσιν ἡ Θριδακίνη[5].
Ἀσλράγαλοι[6] γὰρ ὥσπερ ἐν θέσει κύβων
Καὶ καρύων ἥδισλος εὐσλόχοις[7] κτύπος
Ἔχουσι τοῖς παίζουσι καὶ σπουδῆς μέρος,
Τόδ' ἐσλιν ἁπλῶς οὐδὲ συγγνώμην φέρον.

Νοῦς. Οἶκος μὲν οὐδείς ἐσλιν ἐκ τῶν χερμάδων,
Ἂν οὐκ ἔχῃ σύνδεσμον ἐκ τῶν ὀσλράκων·
Καὶ ναῦς ἀπαγὴς, εἴπερ οὐκ ἴσχει[8] τρόπιν[9]·

[1] W. τὸ σφαιρόπαικτον. Mox pro ἔτι σκώπλουσα malim ἐπισκ.

[2] W. πορφυροῦν. Notandus locus. Ad tormentorum bellicorum inventionem tunc recentem respici videtur.

[3] εὐλέγειν W. qui in notis : Fort. ἐκλέγειν.

[4] κτίζων cod. Fl.

[5] ἡ Θριγευ κινη W. qui recte corrigit Θριδακίνη.

[6] Cod. Flor. ἀσλράγγαλοι.

[7] W. ἐν σλίχοις.

[8] ἔχει W. In not. : Marg. ἴσχει.

[9] Ms. τράπον W.

Κύκλος δὲ πᾶς ἄκεντρος οὐ κύκλος τάχα,
Καὶ παῖς ἀγαθὸς παιδιᾶς τινος δίχα
Τὸν τῆς τελειότητος οὐ τρέχει δρόμον·
Καὶ γὰρ τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων αἰτία.

Φιλῆς. Τί δεῖ λόγων, βέλτιστε, μακρῶν ἐνθάδε;
Πάρεστι δή, πάρεστιν ὁ στεφανίτης,
Ἔνοπλος ἱππεὺς ἐξιὼν τῶν ταγμάτων·
Σὺ δ' ἐξανάστὰς εἰς ὑπαντὴν προσκύνει
Καὶ τοῦτον εὐχαῖς[1] δεξιοῦ πολυτρόποις,
Τὴν τῶν κρότων ἄμιλλαν ἀσμένως λύων,
Ἐπείπερ εἰκὸς λῆξιν εὑρεῖν τῶν πόνων[2].

Νοῦς. Ὡς οὐδὲ[3] ταῦτ' ἂν μέμψιν εἰς τοῦτον φέροι,
Τὴν τοῦ βρέφους θέλξαντα μετρίως φύσιν·
Εἰ μὴ γὰρ ὡς ἄπλαστος εὐθὺς ἐτράφη,
Τίς ἂν ὅλως ἄνθρωπον αὐτὸν ἐφρόνει,
Τῷ νῦν βίῳ δείξαντα καινὴν τὴν φύσιν;
Ὡς μηδὲ τὴν ἄμαχον ἰσχὺν τῶν λόγων
Πρὸς τοῦτον ἀρκεῖν[4] εἰσενεγκεῖν τι πρέπον.

Φιλῆς. Αὐτὸς δὲ τί δρᾷς; ποῦ δ' ἀνάστρέφειν θέλεις;
Ἡτ[ημένου γάρ τινος ἐμφάσεις ἔχεις.
Βούλει δὲ τὴν πλέρωσιν[5] ἐντεῦθεν λύειν,
Ἡμᾶς ἀτεχνῶς[6] ὀρφανοὺς παρατρέχων;
Πλὴν αὖθις ἡμῖν εὐστάλὴς παλινδρόμει
Καὶ μειζόνων φρόντιζε τῇ τέχνῃ κρότων,
Ἐπείπερ ἀθρεῖς εὐμενῇ[7] τὸν δεσπότην.

[1] Ms. εὐχαίου W.
[2] W. τὸν πόνον.
[3] οὐδέν cod. Flor. τοῦδε W. qui : Scrib. videtur ὡς οὐδέ aut ὥστ' οὐδὲ τ.
[4] W. ἀρκεῖ.
[5] Philes, *De animal.* 527 : Ἔλυσε τὰς πλέρυγας εὐθὺς ἡμέρας.
[6] W. ἀτέχνως.
[7] Cod. Florent. εὐμενεῖ et supra εὐμενῆ.

Νοῦς. Ἠτῆμένος μέν εἰμι καὶ φεύγειν θέλω·
Τὸ γὰρ ἐπαχθὲς οὐ φέρω τῆς αἰσχύνης,
Τὸν ἄνδρα τιμαῖς αὐθάδως καθυβρίσας.
Αὖθις δὲ καὶ προσειμι καὶ ξύνειμί σοι
Καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν, εἰ καλεῖς, ἄθλον τρέχω,
Καὶ γίνομαι σὸς, καὶ τρανῶς πάντα βλέπων
Καθίσταμαί σοι τοῦ βίου[1] διδάσκαλος.

Φιλῆς. Ὦ χαῖρε λαμπρὸν τῆς ἐμῆς φῶς καρδίας,
Μᾶλλον δὲ τοῦ σύμπαντος ἀνθρώπων γένους,
Πόθεν πρὸς ἡμᾶς τοὺς θρασεῖς καὶ μετρίους
Ὁ καινοφανὴς Τηλέμαχος[2] ἦλυθες;
Ἆρ' εἰς ἀμοιβὰς εὐτρεπὴς[3] εἶ τῶν κρότων;
Ἢ τοῦ θράσους ἔλεγχος ὀφθήσῃ; φράσον.
Συσταλλομαι γὰρ καὶ μαθεῖν τὸ πᾶν θέλω.

Ὁ μέγας Δομέστικος.

Μὴ μὴ πλοηθῇς· ἐντελὴς γὰρ ἡ σχέσις,
Καὶ πᾶν ὅσον δίδωσιν ἀκμαῖος πόθος,
Οὐκ ἐστὶ μικρὸν τῷ σκοποῦντι σωφρόνως.
Σαίνει δὲ καὶ ψέλλισμα πατέρα[4] βρέφους·
Ἡ γὰρ φύσις τίθησι τὰς ψήφους[5] τέως.
Ἐγὼ δὲ τὸν σὸν τεχνικὸν τόνδε κρότον
Ἐρῶντος ἀνδρὸς ἀκριβὲς δεῖγμα κρίνω[6].

[1] τὸν βίον W. qui: «Fort. τοῦ βίου.» Boisson. *An. gr.* I, 443, proponit *Διδάσκ. καθ. σοι τοῦ βίου*. Nihil autem in hoc versu mutandum.

[2] Respicitur Homer. *Od.* Π, 23. Cf. Boisson. *An. gr.* l. c.

[3] Cod. Flor. εὐπρεπεῖς. W. εὐπρεπὴς.

[4] Ms. τὸν πατέρα W.

[5] Cf. supra v. 424.

[6] In fine cod. Mon. notatur : Πρόσωπα ρλή καὶ σλίχοι ϡξϛ', id est 966.

II. Πρός τινα τῶν φίλων[1] παραινετικοί.

* Ὅτι σε κατένυξα τῇ παραινέσει,
Τὸν αὐτοκατάνυκτον[2] εἰς εὐποιΐαν,
Ἥλιε καὶ φῶς καὶ πνοή μοι δευτέρα,
Καὶ δευτέραν πρόσρησιν ἡδέως δέχου·
Δουλεύομεν γὰρ τῇ σκιᾷ[3] τῶν πραγμάτων,
Τῆς ἀρετῆς τὰ φῶτα μισοῦντες μάτην·
Προσκόπλομεν δὲ τῶν παθῶν φεῦ! τοῖς λίθοις,
Τὰς εὐθέτους φεύγοντες ἀφρόνως τρίβους.
Αἲ αἲ μεμηνώς εἰμι φιλῶν τὸν βίον,
Μᾶλλον δὲ λυπῶν οἷς ἐμαυτὸν ἐσθίω,
Τὸ τοῦ πέλας πρόβλημα λαμβάνων βίᾳ.
Ὁ δεσπότης πάρεσπι δεικνὺς τὸν βίον,
Ὃς[4] ἐστι πολλῷ τοῦδε τοῦ νῦν βελτίων,
Καὶ καθάπερ φόβητρον αὐτὸν ἐκκλίνω[5].
Τίς τὴν ἐμὴν πώρωσιν ὡς χρὴ δακρύσει,
Εἰπεῖν δὲ ταυτὸν, τίς ἀποχρήσει γέλως;
Ὁδός τις ἐστὶν ὁ προκείμενος βίος·
Ἵνα τί γοῦν τρέχοντες ἐν πορθοστράδαις
Τοσοῦτον ὄγκον χρημάτων κομίζομεν;
Οὐκ ἔστιν εὑρεῖν οὐδαμῇ πάντως βάσιν·
Ἐν συμφοραῖς ὁ κόσμος ἀντισυστρόφοις[6],

[1] In margine adscribitur Σεβαστῷ τῷ Πατρικιώτῃ. Cod. Mon. fol. 46.

[2] Cod. τὸν αὐκατάνυκτον. Hac voce augenda lexica.

[3] Cf. cod. Esc. CCXLVIII, 1.

[4] Cod. ὅ ἐστι.

[5] Infra XXII, 66 : Ἴχνος μὲν οὖν λέοντος ἐκκλίνει σκύλαξ. Pro παρατρέχει. Gregor. Naz. I, p. 322 D : Ἡ δέει ἐκκλίνοντες, ad q. loc. scholiasta : Ὑποτάττοντες, δουλοῦντες· γράφεται δὲ καὶ ἐκκλίνοντες ἀντὶ τοῦ παρατρέχοντες.

[6] Cod. Esc. CCXXIX, 13 : Εἰς πραγμάτων λαίλαπας ἀντισυστρόφους. Supra 1, 515 : Εἰ δ' οὐκ ἔχει κλύδωνας ἀντισυστρόφους.

Ὃς οὐδὲν ἂν μόνιμον ἡδῦνον φέρει.
* Φύει συκῆ μὲν σῦκα, δρῦς δὲ βαλάνους,
Ὄχνην δὲ συκῆς οὐκ ἐπιφύει κλάδος,
Ἡ μῆλον ἡ δρῦς· οἶδε γὰρ εὖ τὴν φύσιν
Ὁ σπερματικὸς τῶν κατὰ γένος λόγος[1].
Πῶς οὖν τὸν εὐρίπισλον[2] ἐκτόπως βίον
Ὕπαρξιν εὑρεῖν ἀξιοῦμεν καὶ σλάσιν;
Ἐκεῖνο τοῦθ' ὃ φησιν ἡ παροιμία[3],
Παῖς γὰρ φέρει κρύσλαλλον[4] ἐξ ἀβουλίας·
Ἐγὼ δὲ παιδὸς ἀφρονέσλερον κρίνω
Τὸν τοὺς ὀνείρους δακτύλοις ϑηρώμενον.
Ὦ τῆς ἀγεννοῦς καὶ παραβόλου πλάνης!
Καθεύδομεν γὰρ ὑπὸ τῆς ἔνδον μέθης
Καὶ ῥέγχομεν φεῦ τῆς κλοπῆς ἐπισλάσης.
Ἐν ὀσλέοις ἅπαντα καὶ κόνει βλέπεις,
Καὶ δημιουργεῖς ἀντὶ τῶν τύμβων δόμους,
Καὶ ποικίλοις χρώμασι κοσμεῖς τοὺς λίθους,
Τὸ τοῦ λίθου τρίπηχυ[5] μὴ φρίτλων δέος.
Ὦ πῶς ἑαυτῶν ἀγνοοῦμεν τὴν φύσιν,
Ἥλιε καὶ γῆ καὶ περιτλαὶ φροντίδες,
Καὶ παραγωγαὶ κοσμικῆς ἀκοσμίας[6]!

[1] Genes. 1, vs. 11 et 12.

[2] Cod. τὸ εὐρίπισλον.

[3] Supra 1, vs. 85 : Ἐκεῖνο τοῦθ' ὃ φησιν ἡ παροιμία.

[4] Cf. Schott. ad Zenob. *Prov.* v, 58.

[5] Cf. infra CXCVIII, 27.

[6] Hæc vox occurrit in epigrammate, ut puto, inedito: Εἰς Δισίνιον μάγισλρον τοῦ Μελιτίνης, cod. Paris. 1277, fol. 243 r° : Κλυσλῆρσι τὸ πρὶν κοπροπευῶς (leg. videtur κοπροποιοῖς, qui faciunt ut κόπρος prodeat) ἐτρέφου, Ἐν τοῖς ξενῶσι πανταχοῦ διατρέχων· Ὕψωσεν ἡ τύχη σε συκλήτου (leg. συγκλήτου) μέσον, Καὶ τοῦ γένους ἔδιξεν (leg. ἔδειξε) τὴν ἀκοσμίαν. Φιλεῖς δικάζειν, ἀλλ' ἐν ἀγυιᾷ νόμου Γελᾷ σε τὸ πλήρωμα τῶν δικασπόλων· Δοκεῖς δὲ τιμᾶν ἀρετὴν ὑπὸ κρίσει, Ἀλλὰ σλρατηγεῖ καὶ διελέγχει φθόνος, Ὃν ἔνδον..... δεσπότην ἔχεις, Καὶ νῦν παρακμάσαντα μακρῷ (add. τῷ) χρόνῳ, Ἅδου ἀπο-

Χοῦς[1] πάντες ἡμεῖς καὶ βραχὺν ζῶντες χρόνον,
Κἂν τὸν βίον σαίνωμεν ἐκ τῶν ἐλπίδων.
Μωσῆς ἀφεὶς τὴν ῥάβδον οἰκεῖ τὸν τάφον,
* Μωσῆς ὃς ἐξήμειψε λαμπρῶς τὰς φύσεις,
Ὁ δημαγωγὸς ὢν θεοῦ κρύψας γνόφος
Θεῖον Φαραὼ καὶ θεοῦ φῶς δεικνύει·
Σὺ δὲ τρέμειν θάνατον οὐδόλως θέλεις!
Ἕως τίνος, βέλτιστε, καὶ τίνος χάριν
Τῆς γῆς ἐμαυτῷ συμφορῶ τὴν κοπρίαν;
Ἂν ἐγκυλισθῇς τῶν παθῶν τῷ βορβόρῳ[2],
Ἰδοὺ μονιός[3]· ἂν τρυφᾷς πάντων πλέον,
Ἰδοὺ πετεινὸν τὴν σφαγὴν ἀναμένον,
Ἢ σῦς τιθασός· ἂν ἀπειλήσῃς, κύων·
Ἂν ἁρπάσῃς, γύψ· εἰ δὲ μή, λύκος φάγος·
Ἂν ἐξελιχθῇς καὶ δακὼν τύχῃς, δράκων.
Ἰοὺ ἰού, τί τοῦτο; Πῶς ταῦτα σὺ λέγεις;
Οὐδὲν τὸ παρόν· ἀγνοεῖς τὸ συμφέρον.
Μαραίνεται γὰρ πᾶς ὁ τῆς δόξης τύφος[4],
Ὡς καπνὸς, ὡς ὄνειρος, ὡς πνεῦμα τρέχων.
Ἂν εἰς χρυσοῦν χιτῶνα κομπάσῃς, ἄφες·
Τὸ γὰρ ὑφεσθὼς νῆμα σητὸς μετρίου·
Ἂν εἰς χύδην[5] χρήματα, μὴ βαῖνε πρόσω·

στρέφει σε νεκρὸν λειψάνοις· Ψυχὰς γὰρ αὐτὸς τὰς δὲ πάντων οὐσίας Ἀφῆκεν ἐσθίειν σε τῆς γῆς τὸν (fort. τὴν) κρόπρον (leg. κόπρον).

[1] Greg. Naz. t. II, p. 540 : Εἷς χοῦς πάντες ἐνὸς πλάσματος γένος. Et supra : Πηλὸς ἅπαντες ἴσος.

[2] Leo Sap. apud Matrang. *Anecd.* p. 688 : Οὕτως καὶ νῦν κατάκλυσον τὸν βόρβορον τῶν παθῶν μου. Cyrill. Alex. *Bibl. patr.* Mai, t. II, p. 202 : Εἰς τὸν βόθρον τῶν παθῶν ἀμφότεροι ἐγκυλισθήσονται. Nilus *Opusc.* ed. Suares, p. 2 : Βορβόρῳ κυλινδοῦμαι.

[3] Cod. μονοιός.

[4] Conf. supra 1, 354.

[5] « Force d'argent, abondance d'argent. » Nicolaus Corcyr. cod. Par. 1277, fol. 227 v° : Ὅπου θρόνους δίδωσι φιλίας χύδην.

Παρέρχεται γὰρ καὶ τὸ πισλὸν οὐκ ἔχει
Χοῦς ὄντα παγεὶς εἰς φλεβῶν γῆς πυθμένας.
Τὰ δ' ἀπὸ τῆς γῆς τίς φρονῶν ἂν θαυμάσοι;
Βαβαὶ, τὰ κακὰ τῶν καλῶν κατισχύει!
* Τὸν ἵππον ἀθρεῖς, τὴν ἐφεσλρίδα βλέπεις,
Τὰ σλικτά σοι φάλαρα κοσμεῖ τὸν βίον,
Τὸν ἐμβριθῆ ζωσλῆρα καινόν τι κρίνεις,
Τὴν κάλπιν ὑμνεῖς καὶ τὸ τοῦ γλεύκους δέπας,
Καὶ τῶν τραπεζῶν τῆς τρυφῆς τὰ τρυβλία·
! Ἐγὼ δὲ μισῶ πορνικοῦ χρίσιν φύκους·
Τὸ γὰρ φυσικὸν οὐκ ἐᾷ κάλλος βρύειν
Ἐν τοῖς παρατρίμμασι[1] τοῖς ψευδοχρόοις,
Ῥυτίδας αἰσχρὰς προξενοῦν καὶ ταῖς νέαις.
Τοιοῦτό σου τὸ κάλλος, ὑφ' οὗ δὲ[2] βρέμεις·
Εἰ δὲ σκοπεῖν μάλισλα τὴν φύσιν θέλεις,
Γυμνὸν σεαυτὸν ἴδε, καὶ γνώσει τόδε·
Τὴν γὰρ πονηρὰν φλεγμονὴν[3] τῆς καρδίας
Χανοὶ[4] παρευθὺς τῶν μελῶν ἡ φαυλότης.
Ὅταν δὲ τὰ σλοιχεῖα λαμβάνειν θέλῃ
Τὰ κρυπλὰ δανείσματα τῆς διαρτίας,
Τί χρή σε παθεῖν; ἡ παρακμὴ γὰρ πέλας,
Ἐπεὶ τὸ θερμὸν εἰς τὸ πῦρ ἀνατρέχει,
Καὶ τἄλλα χωρεῖ πρὸς τὰ καθόλου μέρη,
Καὶ τήκεται μὲν πυρετοῖς τὸ σαρκίον,
Θρηνούμενον δὲ δυσφορεῖ καὶ δακρύει,
Καὶ τῶν ἰατρῶν συντρεχόντων ὀξέως·
Ὀξύτερος φεῦ! τῆς τελευτῆς ὁ δρόμος.

[1] Cod. Par. 2286, fol. 5 r°. Versu seq. cod. προξενῶν pro προξενοῦν.
[2] Leg. δή pro δέ.
[3] Cod. Par. 11, 53 : Ἡ φλεγμονὴ τῆς καρδίας.
[4] Leg. χαυνοῖ.

* Εἶτα τί μικρὸς εἰς τὸ πένθος ὁ χρόνος;
Μερίζεται δὲ σὺν θορύβῳ καὶ σλάσει
Τὰ τῆς ἀνάγκης τοῦ βίου γεννήματα.
Εἰ γοῦν ἀγαθῆς εὐπορεῖν βουλει τύχης,
Καὶ πλοῦτον αὐχεῖν καὶ τιμὰς ὑπερτίμους,
Σκόρπιζε τοῖς πένησι τὰ χρήματά σου
Σπείρων ἀφειδῶς· τοῦτο γὰρ ὄντως βίος
Τὸ γῆθεν αὐτὸν ἐσλιᾶν τὸν δεσπότην.
Ἆρ' οὐχὶ κατένυξα τοῖσδέ σε πλέον[1];

III. Ὡς ἀπό τινος διφθερωνύμου[2] βαρβαρίζοντος ἐκ τῆς ἐκείνου γλώττης, τῷ Πατρικιώτῃ.

* Ἀνίερον γῆν καὶ καθημαρτημένην[3],
Γεωγράφων[4] ἄρισλε, δευτέρως[5] δίδου,
Μὴ συναγαγὼν αἱρετὰς κριτοὺς[6] χύδην
Συχνοὺς ὑπὲρ σοῦ καὶ δριμεῖς πλέξω[7] ψόγους.

IV. Ὅμοιοι.

Ἐγχυματισμὸς[8] ἐκ λογικῆς διφθέρας

[1] Male πλέων Bandin.

[2] Vox add. lexicis. Adde et Ἀγριώνυμος, De S. Theodor. cod. Par. 1447, fol. 8 v°: Ἀπὸ τοῦ σκότους ἀγριώνυμε.— Γλυκεπώνυμος, De Michael. Glyca, cod. Paris. 1719 in lemmate: Ἦν ἐκ γένους ἔσχηκε γλυκεπωνύμου. — Εἰρηνώνυμος, Theod. Lascaris, ap. Mai. *Bibl. patr.* t. VI, p. 262.— Μαρτυρώνυμος, Jo. Cretensis, cod. Par. 1773, fol. 15 v°: Κλέος νομικὸν μαρτυρώνυμος φίλος. Xanthop. *Synaxar.* cod. Par. 1585, fol. 308 r°: Ἡ κλῆσις ἔργον μαρτυρωνύμῳ πόλει Πολλῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ξίφει.

[3] Verbum καθαμαρτάνω deest lexicis. Nisi scribendum καθηρματευμένην, quæ frequentius dicitur καθημαξευμένη. Cf. infra XXXV A, 1.

[4] Cf. infra, XV, 3.

[5] Pro δευτέρως fort. διεροῖς? aquis i. e. mergas. Sed ἐπέχω.

[6] Id est αἱρετοὺς κριτάς : hic igitur imitari videtur τὸν βαρβαρίζοντα.

[7] Cf. XV, 7.

[8] Non capio hæc. Sunt duo σκωπτικά, neque Attici salis sunt σαίγματα. Ex quibus unum carmen tantum Bandini fecit.

Τὸν ἱματισμὸν τῆς γραφικῆς ἐκπλύνει·
Ῥεῦσις δὲ γαστρὸς ἀπομορφοῖ τὴν θέαν,
Καὶ κοπραγωγῶν ὀργανοῖ τὴν αἰσχύνην·
Ἀγαθότην[1] δέ τινα κομψὴν[2] εἰσφέρει
Σαρκασμὸς εὐστόμφαστος[3] ἐμφαίνων χόλον·
Γλουτῶν δὲ σεισμὸς καὶ κραδασμὸς ὀσφύος,
Ἡ καὶ παραλλαξ ἀπρεπὴς ὤμων θέσις,
Ὄγκος[4] τε γαστρὸς εἰς ὑπόμφαλον[5] δέσιν
Καὶ μακρὰ ληρήματα καὶ σαίνων τύφος,
Ποιοῦσιν οἰκτρὸν τὸν σοβοῦντα Θερσίτην,
Ὦ πρὸς λόγους Ἡρακλες, ὦ νοῦ γεννάδα.

V. Εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ εἴσοδον αὐτῆς[6].

* Ἤδη κινοῦσα τὰς σκιὰς καὶ τοὺς τύπους
Καὶ τὰς περὶ σοῦ πρὸς τὸ μέλλον ἐμφάσεις
Τὴν μὲν βάδην κίνησιν ἐμφαίνεις, κόρη,
Τοὺς δὲ γραφικοὺς οὐχ ὑπερβαίνεις ὅρους·
Οὔπω γὰρ ἐσκήνωσεν ἐν τῇ γαστρί σου
Τὸ τοῦ νόμου πλήρωμα κινοῦν τὰς φύσεις.
Ἀλλὰ πρόβαινε θᾶττον, ἁγνὴ παρθένε·
Καὶ γὰρ βλέπεις κάμνοντα τὸν Ζαχαρίαν.

VI. Τῷ αὐτῷ[7].

Στάχυς[8] καλῶν ὥριμος ὀφθεὶς τοῖς φίλοις,
Τὸ τῶν σίλιχνων ἔμμισθον[9] ἀπόδος θέρος,
Ὡς ἂν ὁ πυκνὸς τῶν ἐμῶν κρότων σπόρος
Ἐξοργανωθῇ πρὸς τὸν εὔσταχυν[10] φόρον.

[1] Iterum barbare.
[2] Cod. *κομψίν*.
[3] Hac voce augenda lexica.
[4] Cod. *ὄγγος*.
[5] Vox addenda lexicis.
[6] Id est *τῆς θεομήτορος*.
[7] Id est *τῷ σεβαστῷ Πατρικιώτῃ*.
[8] Vid. cod. Par. LVI, 31.
[9] Supra I, 97.
[10] Cf. cod. Par. VII, 33.

VII. Τῷ αὐτῷ.

Βούλει σίέαρ[1] κώνωπος ἰδεῖν, ὡς λόγος·
* Ἐκεῖνα δήπου ταῦτα καὶ λαβὼν φάγε.
Τὰ γὰρ σὰ κἂν ἄκαρπα τυγχάνειν λέγῃς,
Ἀλλ' οὖν ὁ καρπὸς πανταχῇ τούτων βρύει.

VIII. Τῷ αὐτῷ.

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς, ἄφθονε χρυσορρόα[2],
Νέκταρ πεπηγός, ἀπὸ καλάμου δρόσον,
Ὄχνην, σίαφυλὴν, μῆλον ἐκ Θρᾴκης, ῥόαν,
Καρποὺς Δαμασκοῦ[3], Θάσια τραγήματα,
Καὶ πᾶν φίλον πρόσαρμα τοῖς ἐπὶ κλίνης·
Ἐξ ἥπατος γὰρ δυσκραὲς πνῖγος φλέγον
Διψῆν με ποιεῖ καὶ ῥοφεῖν ζητεῖν χύδην.
Εἰ δ' οὐκ ἔχεις, φάνηθι τῷ φίλῳ μόνον,
Καὶ ταῦτ' ἔσῃ ξύμπαντα καθάπαξ μόνος,
Σῶτερ γλυκασμὲ, παυσίκακον φάρμακον[4].

IX. Τῷ αὐτῷ.

Τί δεῖ με ποιεῖν; οὐδὲ γὰρ ἔχω κρότους[5]
Τῇ σῇ φύσει πρέποντας, ὦ χρῆμα ξένον·
Ἀμήχανον γὰρ τὴν ἐπισήμην βλέπω
Σοῦ τὰς ῥύδην χάριτας εὐλαβουμένην.
Εἰ γοῦν ἀγαπᾷς τοὺς μετὰ τέχνης κρότους,

[1] Id est rem nihili, sive aridissimam. Quod ad malos versus referri videtur quos Patriciotæ legendos mittit, addens ipsius scripta, de quibus modeste sentiat, bonæ frugis plenissimos esse. Vox σίέαρ a nostro valde amata.

[2] Vid. cod. Par. CCXVIII, 29.

[3] Intell. Δαμασκηνὰ μῆλα. Cf. Athen. II, p. 49 D.

[4] Cf. infra CII, 20.

[5] Supra I, 259 : Εὐπρεπεῖς ἔξει κρότους.

Τί δῆτα σαυτὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον τίθης;
Εἰ δ' ὑπὲρ αὐτοὺς ὠλεώθης[1] τοὺς λόγους,
Τί δὴ προσαιτεῖς τοὺς παρ' ἀνθρώποις κρότους;
Οὐ δύναμαι[2] πλεῖν ὑπὸ[3] σαθρᾷ πορθμίδι
Τῶν σῶν ἀγαθῶν τὰς ἀπορρήτους χύσεις[4].

X. Τῷ αὐτῷ.

Οὐ χὴν ὁ χὴν ἐκεῖνος, ἀλλὰ σαρκίον
Μυδῶν πρὸ μακροῦ καὶ σεσηπὸς ἐκτόπως·
Σητῶν γὰρ ἂν θύλακον αὐτόν τις λέγοι,
Καὶ καταγωγὴν πολυμιγοῦς δυσοδμίας[5]·
Ὃν εἴπερ εὗρε καὶ Ναβουχοδονόσορ
Φανεὶς μονιὸς[6] εἰς ὀρύγματα χλόης,
Εὐθὺς ἂν ἀφεὶς καὶ σίραφεὶς ἀπεκρύβη,
Τὴν ῥῖνα τῇ γῇ προσφυῶς[7] ὑφαρμόσας,
Μὴ πνεῦμα[8] λαθὸν τὰς ὀπὰς διαδράμῃ.
Οὕτως ἀμείβῃ τοὺς λόγους, εὐμήχανε[9];

XI. Τῷ αὐτῷ.

Σὺ μὲν τάχα Δίωνα λαβὼν θαυμάσῃς
Εἰς λέξιν, εἰς νοῦν, εἰς διῃρμένην φράσιν,
Εἰς ῥυθμὸν, εἰς κίνησιν, εἰς τέχνης κράτος,

[1] Cf. supra 1, 130.

[2] Fort. *δύναμις*, pro *οὐ δυνατόν*. Sed statuendum potius Philen *πλεῖν* dixisse transitive, *vehere*.

[3] Fort. *ὑποσάθρῳ πορθμίδι*.

[4] Cod. Paris. 1, 13 : *Τὴν μεγαλόδωρον εἰς πάντας χύσιν*. Ephræmius v. 32 : *Φιλοδωρίας χύσις*. *Ἀγαθῶν χύσις* unde vox *ἀγαθοχυσία* apud Eustath. *Opusc.* p. 71, 37; 207, 65; et 339, 84. Id. in Hymn. Pentecost. Damasceni in *Spicil. Rom.* V, p. 198 : *Καὶ χαίροντες τῇ ἄνωθεν ἀγαθοχυσίᾳ*. Conf. cod. Esc. CLXXXVII, 1.

[5] Cod. Par. CXLIX, 108.

[6] Cod. *μονοιός*.

[7] Cf. infra XXII, 86.

[8] Philes, *De anim.* 1998 : *Ὅταν τι πνεῦμα τὸν βυθὸν διατρέχῃ*.

[9] Pro *εὐτράπελε*, ut videtur.

Ἐξ ὧν τὸ πᾶν ἐπουθεν Ἑλλήνων γένος
Ἀνῆκεν αὐτῷ καὶ χρυσῆς γλώττης κλέος.
Ἐγὼ δέ σου τέθηπα λαμπρῶς τὴν φύσιν,
Ἐπείπερ εἰς τοσοῦτον ἐσμὸν [1] Φροντίδων,
Ὡς χαλκὸς ἀντίτυπος, εὖ μάλα σλέγει·
Νομὰς γὰρ ἰσλῶν καὶ φυλὰς διαγράφων
Καὶ ῥητορικοὺς ἀναμοχλεύεις [2] τόπους.

* XII. Τῷ αὐτῷ.

Τὰ κυπαριτλόμηλα [3] τοῦ δεῖνος φίλου
Ἔρωτες ἐσφαίρωσαν, οὐ γῆς ἰκμάδες·
Ἂ σάτυρος μὲν ἐξ ὑπερθύρου βλέπει,
Τρυγᾷ δὲ φαλὸς [4] εὐσθενὴς πρὸς ἑσπέραν.
Πλὴν πρὸς μὲν ἡμᾶς τοὺς ἀπὸ ξένης πέλας
Κίρνησι τὸν σλύφοντα χυμὸν ἡ τρύγη,
Τοῖς γείτοσι δὲ τοῖς ἀπὸ χρόνου φίλοις,
Οἷς καὶ χρυσῆ μάχαιρα κοσμεῖ τὴν τύχην,
Ἐγχεῖ γλυκασμόν· τοιγαροῦν ἄγε τρύγα·
Φθόνος γὰρ οὐδεὶς ἐσλὶν ἀπὸ τῶν πέλας.

XIII. Τῷ αὐτῷ.

Εἰς τοὺς νέους ἥκοντα καὶ πέλας δόμους
Πολλοῖς ἀγαθοῖς δεξιοῦ με τὸν φίλον·
Ὁ γὰρ προμηθεὺς καὶ θεὸς καὶ τεχνίτης,
Καὶ παραγωγεὺς [5] καὶ τροφεὺς καὶ δεσπότης,
Ὁ παγκάλῳ σχήματι συνθεὶς τὴν κτίσιν,
Καὶ καταγωγῆς ἀξιοῖ με τὸν ξένον,

[1] Cf. cod. Par. LIII, 7.
[2] Infra XXII, 2 : Καὶ πάντα καλῶς ἀναμοχλεύων τόπον.
[3] Hac voce augenda lexica.
[4] Fort. δ' ἔφαλος?
[5] Cf. Cod. Par. XIV, 126.

Ὃν ἡ τύχη τρύχουσα τὸν πρόσθεν χρόνον
Ὡς ἐχθρὸν ἐξήλαυνε τῶν ἀλλοτρίων.
Οὐκοῦν σεαυτὸν δεῖξον ἡμῖν βελτίω,
Κατὰ σοφιστὰς ὠρφανισμένη φύσις.

* XIV. Τῷ αὐτῷ.

Ἦ ῥᾳδίως πέραινε[1] τὰς ὑποσχέσεις,
Ἦ μηδὲ τοὺς τέρποντας ἀγάπα κρότους.
Τί γὰρ τὸ κέρδος ἂν μὲν ὁ παῖς[2] ὀρθρίσας
Πρὸς ἑσπέραν δύσοδμον εἰσφέρῃ κρέας,
Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν ἐγχρονίζων ἐσθίω,
Ὡς ὀκτάπους, ἄφυκτον ἀθρήσας[3] γνόφον;
Ἐπὰν δὲ παρῇ καὶ τὸ δυσῶδες κρέας,
Ἥλιε φιλότιμε, συσπέλλου βλέπων·
Σὺ δὲ φρενῶν κάλλιστον ἐν τούτοις βάρος
Ἐπὶ φίλῳ δράματα συνθεὶς καγχάσεις.

XV. Τῷ αὐτῷ.

Σὺ μὲν σπολισθεὶς τὸν χιτῶνά τῆς τύχης,
Ὃν ἡ φύσις πόρρωθεν ἰσοὐργησέ[4] σοι
Γεωγραφικὴν[5] ἐμβαλοῦσα κερκίδα[6],
Δίδου πρὸς ἡμᾶς τὸ τριχόπλοκον[7] φάρος,

[1] Infra LIX, 4 : Πέραινε δή, πέραινε τὰς ὑποσχέσεις.

[2] Leg. ὁ παῖς μὲν ὀρθρίσας ob metrum.

[3] Cod. ἀθρήσας et supr. οι. Eustath. ad *Odyss.* E, p. 1541, 8 : Ὁ πολύπους ὀκτάπους καλεῖται κοινότερον. Ita etiam ab hodiernis græcis vocatur, propter octenos cirros seu pedes. Narratur polypus esuriens suos ipse cirros seu pedes circumrodere, sed mox reparare damnum, alimento aliunde sumto. Conf. Wernsd. ad Phil. p. 60.

[4] Cf. infra CXXXV, 15.

[5] Vide supra III, 2. Alterum ex altero explicandum.

[6] Cod. Paris. V, 4 : Λαλοῦσαν Ἑρμῆς ἐμβαλών σοι κερκίδα. Conf. quoque ibid. VII, 11.

[7] Cf. infra XXX, 22; XLVI, 2.

Ὦ δῆτα δευθὲν ἐκπιέζεις τοῖς λίθοις·
Ἐγὼ δέ σοι πρέποντας ἁθροίσας μίτους
Χλαμύδα λαμπρὰν τεχνικῶν πλέξω[1] κρότων,
Ἣν οὐδ' ὁ πᾶς δήπουθεν ἐκτρίψει χρόνος·
Φεισάμενος γὰρ ὁ χρυσοῦς τοῦ μετρίου
Τὸ μεῖζον εὑρεῖν εὐχερῶς οὐκ ἰσχύσεις[2].

* XVI. Τῷ αὐτῷ.

Τὰς τέτταρας δὶς πέμπε δὴ μνᾶς ἐνθάδε,
Στατὴρ φίλων πάγχρυσε καὶ θεῖον τέρας.
Ὁ γὰρ χθὲς ἀπρόσιτος ἐσθητοπράτης[3]
Πρὸ τῆς πύλης πάρεσθί πεζὸς ὀρθρίσας,
Καὶ τὴν ὀφειλὴν ἀπολαμβάνειν θέλων,
Βοᾷ τι λαμπρὸν, οὐδὲ γὰρ φέρει πράως.
Ἐγὼ δὲ μισῶν τὸν θορυβώδη πότην,
Τὸν ἀπὸ τοῦ πώγωνος Ἀθάμαντά[4] σοι,
(Δοκεῖ γὰρ ὀξὺς ἀγριὰς[5] πρὸς τῆς μάχης
Καὶ χθιζὸς ἂν φαίνοιτο τοῦ γλεύκους πνέων)
Αἰτῶ διὰ σοῦ τὰς ὑποσχέσεις λύειν,
Καὶ λῆρον ὑγρὸν εἰς τὸ λοιπὸν μὴ τρέμειν.
Εἰ δ' οὖν, μόνον κέλευε καὶ παραυτίκα
Πάλιν[6] τὸ ληφθὲν εἰς τὸν ἄνδρα τὸν λάλον,

[1] Infra LXXX, 31 : Νόθων κρότων θήρατρον εὐτέχνως πλέκω. Supra III, 4 : Δριμεῖς πλέξω ψόγους. De anim. 222 : Κύκνος θανατῶν ἐμμελεῖς φθόγγους πλέκει.

[2] Cod. *ἰσχύσας* et supra *ἰσχύσεις*.

[3] Vox addenda lexicis, quibus accedant Ἰχθυοπρατέω, Ὀπωροπρατέω et Ὀπωροπράτης ex Joan. Tzetz. *Ep.* 57, p. 49 et 50. Quæ vocem novam mihi revocant in memoriam Ὀπωροβόρος ex Jo. Camater. cod. Escur. II, Υ, 10, fol. 216 r° : Ἔνθα χεὶρ ὀπωροβόρου φθάσαι οὐκ ἔχει. Et Ὀπωροφορία, Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, 184 v°; 218 v° et 219 v°.

[4] « Qui par sa grande barbe te semblerait un Athamas furieux. »

[5] Fort. *ἄγριος*.

[6] Videtur ellipsis : *retro* pro redibit, reddetur.

Ὅσον δ' ἐφεξῆς ἀλγυνεῖς τὰς ἐλπίδας,
Ἄριστε φιλόστοργε[1], πῶς ἄν τις λέγοι;

XVII. Τῷ αὐτῷ.

« Ἐχθρῶν[2] ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα,
Φησί τις ἀνὴρ εὐστοχῶν οἷς ἂν λέγοι·
Ἐγὼ δέ σοι τὰ δῶρα φημὶ τῶν φίλων
Τὰ καλὰ συγκλείσαντα καθάπαξ φέρειν.
Ποίους γὰρ οὐκ ἔλυσας εὐθέως πόνους[3]
Τοὺς πέρδικας δοὺς, τὴν τροφὴν τῶν ἀτρόφων;
* Ποῖον δέ μοι φάρμακον οὐκ ἔφθης χέας[4]
Ὅτε πρὸς ἡμᾶς τὸ σχινότροφον[5] γένος,
Ἐκεῖνα δήπου φημὶ τὰ στρουθάρια,
Ὁ πηρὸς εἰσήνεγκεν ὠμματωμένος;
Οὕτως ἀλεξίκακος ἡμῖν εὑρέθης,
Οὕτω Γαληνὸς καὶ πρὸ τῶν Ἱπποκράτους·
Ὁ γὰρ πρὸ τῆς ἔναγχος Ἀσκληπιάδης
Ἤνυσεν οὐδέν, οὐ μὰ τὸν γέλωτά σου
Καὶ τὸν λογισμὸν τὸν κατειρωνευμένον,
Ὅς ἐστι μεστὸς ἐντελῶν χαρισμάτων.
Ὁ γὰρ λαγωὸς καὶ τὰ μηρῶα[6] κρέα,
Τὰ νῦν πρὸς ἡμᾶς εὐγενῶς ἀνηγμένα,
Τὰ τῆς νόσου λείψανα παρείλοντό μοι.
Γλεῦκος γὰρ εἶ σὺ καὶ θεόβλυστος[7] δρόσος,

[1] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 56 v°: Οὐδὲν πατρὸς κατὰ πνεῦμα γενῶντος (l. γεννῶντος) φιλοστοργότερον παρόντα βλέπει τὰ τέκνα καὶ οὐ κορέσνυται.

[2] Sophocl. *Aj.* vs. 665.

[3] Infra CXX, 10 : Καὶ λῦσον αὐτῷ τοὺς ἐνοχλοῦντας πόνους. Cod. Escur. CCXXI, 16 : Εἰς λύσιν πόνων.

[4] Conf. infra CII, 17.

[5] Hac voce augenda lexica.

[6] An pro μηριαῖα, *des gigots?*

[7] Conf. meum Catalog. codd. Escur. p. 41, not. 8.

Κἂν ἀσλειϊσμοῖς ἐσλιᾷς σου τὸν φίλον.
Πλὴν ὅλβε μου ζῶν μηδὲ τεθναίης ὅλως,
Μηδ' ὁ χρόνος τοσοῦτο καλύψαι τρέχων
Χαρισμάτων ὄργανον ἐξειλεγμένον.

* XVIII. Εἰς ποτήριον.

Ἰδοὺ κρατὴρ εἶς, ἀλλ' ἀποχρῶν τῇ κτίσει.
Τὸ σύνθετον γὰρ μυσλικῶς χέων πόμα
Ὁ δεσπότης κίρνησι τὴν σωτηρίαν,
Ὡς βότρυς ἡδὺς παρθενικῆς ἀμπέλου.

XIX. Εἰς δίσκον τοῦ πρώτου.

Οὐρανίαν τράπεζαν ἐνθάδε βλέπων [1],
Ἔνυλε πισλὲ, βρῶσιν ἀγγέλων φάγε·
Ὁ γὰρ μελισμὸς τῶν μεταξὺ κλασμάτων
Λειτουργικῶν δίδωσι μισθῶν ἐμφάσεις·
Ὅταν δέ τις ἔρημος ὀφθῇ [2] πλαισμάτων,
Τὸ δεσποτικὸν μυσλικῶς μάννα τρύγα.

XX. Εἰς δίσκον [3] τοῦ δευτέρου.

Εἰς δευτέραν τράπεζαν ἐκ πρώτης τρέχων,
Ἄνθρωπε, κατάμαθε τὸν τρέφοντά σε·
Εἰς γὰρ τὸν ἀμπελῶνα τῆς ἐκκλησίας
Ἀμείβεται μὲν δαψιλῶς [4] τοὺς ἐργάτας,

[1] Male βλέπω Bandini.

[2] Fort. ὀφθῇς.

[3] « Δίσκος ἱερὸς, ἅγιος, est *sacer discus*, in quo græci inter missæ solemnia, sanctum panem reponunt, cujus figuram exhibuit Goarus in *Euchologio* p. 117. Ducang. in *Glossar. med. et infim. græc.* in verbo Δίσκος. » Band.

[4] Cf. cod. Esc. CLXXXVI, 2. Cod. Par. XIII, 10. Id. *De animal.* 353. Unde adverbium δαψιλεσλέρως quod lexicis exulans legitur apud Pantaleon. de S. Michaele, cod. Par. 1196, fol. 18 v° : Εἰς τὴν αὐτὴν ὥραν ἐπιφθάσαι καὶ θρέψαι τοὺς θεριστὰς αὐτοῦ τὴν αὐτὴν τροφὴν δαψιλεσλέρως.

Ἄλλην δὲ τοῖς κάμνουσιν ἀῤῥήτως χάριν
* Εἰς τὰς ἀφανεῖς εὐτρεπίζει σασλάδας.

XXI. Εἰς τὸν τοῦ σοτηρίου[1] δίσκον.

Τὸν ἀργῦρου σραθέντα καὶ τεθυμένον
Εἰς ἀργυρᾶν τράπεζαν ἀῤῥήτως βλέπω·
Καὶ γὰρ ξεναγεῖ τὰς ψυχὰς ὁ δεσπότης,
Προθεὶς τὸν υἱὸν εἰς τροφὴν τοῖς ἀξίοις.
Ὦ βρῶσις, ἣν οὐκ ἄν τις ἀτρόμως φάγοι
Πρὶν ἐξενεγκεῖν τῶν σαθῶν εὖ τὸν κόρον!

XXII. Εἰς[2] τὸ ἴχνος τοῦ μεγάλου Παύλου εὑρισκόμενον ἐν τῇ μονῇ τῆς Παναχράντου[3].

Ἰχνηλατῶν μοι, Παῦλε, τὴν σωτηρίαν,
Καὶ σάντα καλῶς ἀναμοχλεύων[4] τόπον,
Μή σου τὸ σὸν κήρυγμα φυγών τις λάθῃ,
Τὸ σέλμα τυποῖς ἀντερεισθὲν εἰς λίθον,
Ὡς ἂν ἅπας ἔχοι σε κατόπιν τρέχων
Σαφῆ σοδηγὸν τῇ κατ' ἴχνος[5] ἐντάσει,
Καὶ μὴ ῥαθυμῶν μηδὲ βαδίζων μάτην
Ἀποπλανηθῇ τῆς ὁδοῦ τῆς εὐθέτου·
Ἣ γῆθεν ἀρθεὶς οὐρανοῦ μέχρι τρίτου[6],
Κἀκεῖθεν εἰς γῆν ὑπονοσλήσας σάλιν,
Τὸ τῆς ὕλης ἔδειξας εἰκότως βάρος,

[1] «Ποτήριον, *Calix*, in quo Christi sanguis consecratur. Vide Ducang. *l. c.*» Band.

[2] Cod. M. fol. 4. Conf. cod. Esc. CLXXIV.

[3] Panachrantæ, seu Immaculatæ Deiparæ, τῆς Παναχράντου μονή, monasterium fuit virorum. De quo confer. Ducang. *Constantinopol. Christ.* IV, 31, p. 93.

[4] Cf. supra XI, 10.

[5] Cod. *κατίχνος*.

[6] De duplici triplicive apud Christianos cœlo vide Suicer. p. 520 sq.

Μή τις σε καὶ φάντασμα καὶ πνεῦμα κρίνοι·
Καὶ δεῦρο τὴν σὴν παρεσημήνω σλάσιν,
Ἀπισχυρισθεὶς μὴ καταπέσῃς τάχα·
Μᾶλλον δὲ τὴν σὴν ἐκπλαγεὶς ἐπίβασιν
* Εἰς μαλθακὴν ὁ λίθος ἐτράπη φύσιν.
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τοὺς ὑπὲρ πάντων δρόμους
Ποιεῖν ἀπαγεῖς τὰς ἐν ἴχνεσι ξέσεις·
Ἢ ποῦ ποτ' ἐχρῆν καὶ τὸ τοῦ χρόνου θράσος
Εὐαγγελισλοῦ καταλύψαι τρίβους;
Πέτρος μὲν οὖν πήγνυσιν ὑδάτων χύσιν,
Φοιτᾶν δι' αὐτῶν προσλεταγμένος βάδην·
Αἰσχύνεται γὰρ τὸν μαθητὴν ἡ κτίσις,
Καὶ τὰς ἑαυτῆς ἐκτροπὰς ἀποσλέγει,
Τὸ συμπαθὲς τιμῶσα τοῦ διδασκάλου·
Σὺ δ' ἐξυδατοῖς ὑποχαυνῶν τὸν λίθον,
Καὶ θαυματουργεῖς[1] ἀπὸ τῶν ἐναντίων,
Ἐνταῦθα δεικνὺς τὴν χαραχθεῖσαν βάσιν,
Ὡς ἂν ἔχοις γνώρισμα τὰς τρίβους, μάκαρ·
Δεικνὺς δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἐξουσίας,
Ἐν ᾧ τὸν ἐχθρὸν καταπατῶν συντρίβεις,
Τὸ βῆμα τυποῖς[2] τῇ βίᾳ τοῦ πέλματος·
Ἵνα δὲ καὶ φεύγοντα μηδεὶς σε κρίνοι,

[1] Quæ vox mihi revocat in memoriam aliud compositum Θαυματοφόρος, in lexicis nondum receptum. Inveni in cod. Paris. 396, fol. 52 r° : Θαυματοφόρε Ἀντώνιε ὅσιε. Alia nova ex θαυμασλός derivata addam : Θαυμασλοειδής, Actt. SS. Boll. Sept. t. VIII, p. 372 : Καὶ τοῖς τέσσαρσι σλύλοις ἐπάνω τῶν σλαυρῶν καμάραι θαυμασλοειδεῖς. — Θαυμασλοθέατος, Jo. Damasc. *Opp.* t. II, p. 837 C : Καὶ θαυμασλοθέατον θάλασσαν. — Θαυμασλοποιός, Vita S. Stephani Jun. ap. Cotel. *Eccl. gr. mon.* t. IV, p. 413 : Παρά τε γὰρ τῆς αἱμόῤῥου εἰς τὴν ἐπ' αὐτῇ θαυμασλοποιὸν γεγονυῖαν ἡ τοῦ σωτῆρος εἰκὼν ἐσλη-λογραφήθη.

[2] Cod. τυπλοῖς. Supra v. 4 : Τὸ πέλμα τυποῖς ἀντερεισθὲν εἰς λίθον. Infra v. 62 : Τὸ πέλμα τυποῦν.

Κήρυκα φωτὸς ἀπλανῆ δεδειγμένον,
Τοὺς τῆς ἀγωγῆς οὐκ ἀφανίζει τύπους.
Πλὴν θαῦμα καὶ τὸ σχῆμα τοῦ κοίλου τύπου·
Τὰς γὰρ φύσεις ἤμειψας, οὐρανοδρόμε,
Φανεὶς ἀγαθὸς τῷ θεῷ πεζοδρόμος.
* Καὶ τὸν μὲν ἀντίτυπον ἢ γλίσχρον λίθον
Ὡς τέλμα λευκὸν βαδίσας ἐσφράγισας,
Τὸ πέλμα σου δὲ καὶ τὸ γυμνὸν σαρκίον
Σίδηρον ἢ χάρακα σαφῶς εἰργάσω·
Καὶ νῦν τὸ κοῖλον αὐτόματον δείκνυται·
Τὰ γὰρ διασήματα τῶν σῶν δακτύλων
Ἀνήγαγον τὸ σῶμα τοῦ ξηροῦ λίθου,
Καθάπερ ἰλὺν ἐν πλαδαρᾷ συστάσει·
Αὖθίς γε μὴν ἔμεινεν ἡ λίθος λίθος,
Ὡς ἂν ἔχοι τὸ δεῖγμα λαβὼν ὁ χρόνος·
Ἴδοι τις ἂν ἐνταῦθα καὶ πόρων τύπους,
* Οἵους μὲν οὐδεὶς ἐγκοπεὺς ἀποξέει·
Δορᾶς δὲ λεπτῆς ὀργανοῦσιν ἐμφάσεις·
Τάχα δὲ ποῦς ὃς[1] διῆλθε τὴν κτίσιν,
Κατατραχυνθεὶς καὶ τυλωθεὶς ταῖς τρίβοις,
Τοσοῦτός[2] ἐστιν ἰσχυρὸς πρὸς τὰς βάσεις
Ὅσον μαλάττειν φύσιν εἰ ψαύοι λίθου.
Τοιοῦτός ἐστι Παῦλος· εἰ δὲ καὶ γράφοι,
Ποίας ἂν οὐκ ἔθελξε λιθώδεις φύσεις;
Μᾶλλον δὲ καὶ γέγραφε καὶ δράσας ἔχει
Τὸ μέχρις ἐθνῶν τὴν ἐπίγνωσιν τρέχειν·
Ἔδει γε μὴν ὡς ἄν τις εὐφυῶς λέγοι
Τὸν ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας μέγαν
Τὸ πέλμα τυποῦν ἀπὸ ταρσοῦ μετρίου,

[1] Deest syllaba. Fort. ὁστις. — [2] Fort. τοσοῦτον.

* Καὶ γίνεται τὸ θαῦμα καὶ δῆλον μένει.
Τί δ' ἄρα καινὸν εἰ κινεῖ λίθων φύσιν[1]
Καὶ Παῦλος αὐτὸς Ἀβραὰμ πατὴς τυγχάνων;
Ἴχνος μὲν οὖν λέοντος ἐκκλίνει[2] σκύλαξ·
Τουτὶ δὲ Σατὰν οὐδὲ μετρίως φέρει·
Πρόεισι γὰρ ἄφρασίος ἐντεῦθεν χάρις,
Ὑφ' ἧς ἐκεῖνος ὀξέως ἐλαύνεται.
Βαβαὶ τίς εἶδεν ἴχνος οὐρανοδρόμου,
Ἢ τίς ὅλως ἔδειξεν ἀγγέλου τρίβους;
Ὦ θεῖον ἴχνος, ὦ προκειμένη βάσις,
Ἦ τῆς ψυχῆς τὸ βάθρον ἐστήριξέ μοι!
Ὄφις μὲν ἴχνος οὐ παρῆκε τοῖς λίθοις,
Παῦλος δὲ τῷ χάρακι τυποῖ τὸν δρόμον·
Πρὸς γὰρ τὸν ἐχθρὸν ὑπεναντίως[3] ἔχει.
Μὴ γοῦν παλαιστὴς εὑρεθεὶς οὗτος γίγας,
Καὶ τὸν πονηρὸν συμπλοκῆς ἑλὼν βίᾳ
Τὴν ἰσχὺν ὑπέδειξεν ἴχνους βάθος[4];
Μὴ τὴν χαμερπῆ κἀταπατήσας ὕλην
Ἄκαμπτον ἐγνώρισεν ἡμῖν τὴν βάσιν;
Ὦ θαῦμα καινὸν ὀργανωθὲν τῇ κτίσει!
Ὦ βυθὸς ἡδὺς, ᾧ ῥιφεὶς Παῦλος πάλαι
Τοσοῦτον ἡμῖν θάμβος ἀπεργάσατο[5]!
Τὸ πέλμα τοῦτο κόσμος ἐστὶ τοῦ γένους,
Ὃ δῆτα κοσμεῖ προσφυῶς ἡ γυμνότης.
* Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἴχνος ἀνδρὸς ἐν λίθῳ·

[1] Cod. φύσις et supra φύσιν.
[2] Conf. supra II, 14.
[3] Cod. Vat. XIV, 13 : Λιμὸς δὲ τούτοις ὑπεναντίως ἔχει. Cod. Par. XCIV, 6 : Ὃ τοῖς καθ' ἡμᾶς ὑπεναντίως ἔχει. Philes, *De animal.* v. 1864 : Πρὸς γὰρ τὸν ἐκ γῆς ὑπεναντίως ἔχει. Strab. XV, p. 709 : Ὑπεναντίως δὲ τῇ ἄλλῃ λιτότητι κοσμοῦνται.
[4] Claudicat versus. Leg. ἴχνους τῷ βάθει.
[5] Fort. ἀπειργάσατο.

Κἂν γὰρ βασιλεὺς, κἂν σκυτεὺς, κἂν ἀγρότης
Βάδην προϊὼν ὑποτυποῖ τὰς βάσεις,
Ἀλλ' οἴχεται τὸ δεῖγμα· πῶς γὰρ ἂν μένοι
Πρὸς χοῦν ἀπαγῆ καὶ πνοὴν διῃρμένην;
Παῦλος δὲ νικᾷ τὰς ἀκινήτους φύσεις,
Παῦλος τὸ κοινὸν θαῦμα τῆς οἰκουμένης,
Ὃς ἀνθάμιλλός ἐστι καὶ τοῖς ἀγγέλοις·
Ὦ τύπος ἴχνους, ὦ τέρας προκείμενον!
Καὶ γὰρ τὰ σὰ ξύμπαντα νικᾷ τὴν φύσιν,
Ὁ χρὼς, ὁ χιτὼν, αἱ γραφαὶ, τὰ πρακτέα
Καὶ τῶν ποδῶν τὸ βῆμα τῶν μακαρίων.

XXIII. Τῷ σεβασμῷ Πατρικιώτῃ[1].

Τὸ μὲν πρὸ τῆς χθὲς νεκρικὸν ἔχων[2] σκέλος,
Τὸ ζῶν ἀμυδρῶς καὶ μυδᾶν σὸν ἀρνίον,
Ὃ Τελχίνων ἔθρεψε μορμώδης[3] χλόη
Παρὰ ποταμοὺς ἐμβολῆς ἀψινθίων[4],
Ἐκὼν ἄκων δήπουθεν ὑπεδεξάμην·
Καινὸν γὰρ οὐδὲν εἴ τις ἁρπάζων πόαν
Ὑπὸ κνίδης βάλλοι τὸ κεντρῶδες ῥόδον,
Μᾶλλον δὲ καὶ βάλσαμόν[5] σοι σφαῖρα κνίδης.
Ἐχρῆν δ' ἄρ' ἐχρῆν ἅμα τοῖς δώροις Ἄβελ
Καὶ τὸν Κάϊν σπένδοντα βασκαίνειν μάτην.

[1] Cod. M. fol. 6.

[2] ἔχων corruptum, ut metrum quoque arguit. Sententia postulare videtur πλέκον, κάμπλον vel tale quid.

[3] Vox addenda lexicis. Strab. XIV, p. 653 : Εἶτα Τελχινὶς, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον· οὗς οἱ μὲν βασκάνους φασὶ καὶ γόητας, θεὶφ καταῤῥέοντας τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ζῴων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν. Conf. Lobeck, *Aglaoph.* p. 1181 et sqq.

[4] Fort. ἐμβολεῖς Ἀψινθίων? Conf. Steph. Byz. s. v. Ἄψινθος.

[5] Cod. βάλσαμε, et supra ον. Metrum vitiatur. Fort. leg. βάλσαμον ὀσφραίνοι κνίδης.

Τὸ σήμερον δὲ παραδειχθὲν ἀρνίον
Ἔμοιγε τῶν σῶν ἐξιόντι συλλόγων
* Καὶ παρὰ τὴν μέσαυλον ἱππασαμένῳ,
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς εὐγενῶς μὴ γογγύσας,
Ὃ μεῖζόν ἐστιν ἀκριβῶς τῶν συννόμων,
Καὶ λευκὸν ἁπλῶς ἀλλὰ καὶ πρᾴως μέλαν,
Ὅταν ἔχῃ τρίχωσιν ἀσθενεστέραν.
Ναὶ πέμψον ἡμῖν τὴν παχυτέραν χάριν,
Τὸν ὀψοποιὸν τὸν Θρασὺν καταισχύνων,
Ὃς δὴ καθ' ἡμῶν τὴν καλαύροπα στρέφων,
Μᾶλλον δὲ τὴν μάχαιραν ἐκ τῶν ἰσχίων
Εἰς τὴν νομὴν ἐξῆγε τὰ θρέμματά σου·
Φιλῆς Μανουὴλ ταῦτα θαῤῥοῦντως γράφει.

XXIV. Τῷ αὐτῷ [1].

Τὸν [2] οἰκέτην πέπομφα, τὴν θήραν δίδου,
Κίρκε πλερωτὲ γνωστικῆς εὐερμίας·
Τὸν γὰρ σὸν εὐκίνητον εἰς πάντα δρόμον
Οὐδεὶς ἀκερδὴς ἐμπεσὼν εἴργει χρόνος·
Ἀεὶ δὲ θηρᾷς· εἰ δὲ καθεύδειν θέλεις,
Κινεῖς τὰ κοινὰ τῷ βραχεῖ σου δακτύλῳ.
Ταῦτα βλέπων αἴσχιστε Φαυλίζου φθόνε,
Καὶ τὴν ἀγαθὴν φεῦγε τοῦ φίλου τύχην.

XXV. Τῷ αὐτῷ [3].

Κυνηγετικώτατε καὶ κίρκων δίχα,
(Φρονήσεως γὰρ οὐκ ἀμοιρεῖς δικτύων,)
Χῆνας νεαροὺς πέμψον ἡμῖν ἀγρίους·
Ὁ γὰρ προπεμφθεὶς ἐξεπίτηδες γράσος,

[1] God. M. fol. 7. — [2] God. M. *τὴν οἰκέτην*. — [3] God. M. fol. 7.

* Ὁ νεκρόχην[1] ἐκεῖνος, ἡ θνητὴ δόσις,
Τὸ ταριχευτὸν καὶ τετηκὸς ὀστέον,
Ἀνῆκεν ἡμῖν κνησμονήν τε καὶ φρίκην
Εἰς ἐξερασμοὺς[2] ναυτιῶσι δυσχύμους[3].
Ναὶ πέμπε τὴν εὔοσμον ὁ χρυσοῦς χάριν·
Προσδεῖ γὰρ ἡμῖν καὶ σταλτῶν προσφάντων,
Ὡς ἂν φίλου τραύματα λυθῇ τῇ χρίσει.

XXVI. Τῷ αὐτῷ[4].

Σὺ μὲν φίλων ἄριστε τὸ πράτιειν[5] πλέον,
Πικρῶς καθ' ἡμῶν τὰς ὑποσχέσεις λύων,
Σκῆψιν τὸν αἰγύπλιον[6] οἰκτρὰν εἰσφέρεις,
Τὸν ἄπλερον κόρακα, τὸ κλάον[7] βρέτας,
Τῆς Χαλδαϊκῆς ἀστραπῆς τὴν ἀσβόλην,
Τὸν ζῶντα καπνὸν, τὴν σκιὰν τῆς φύσεως,
Τὸ ταριχευτὸν τῆς ἀμορφίας τέρας,
Τὴν ἀνθράκων γέμουσαν ἐν σβέσει πλάσιν,
Τὴν ἀπὸ μορμοῦς καὶ Στυγὸς καχεξίαν,

[1] Hac voce augenda lexica, quibus obiter addam : Νεκροβρεφοφάγος, Meliten. v. 1484 : Ὁ Κρόνος γὰρ ἦν πρώτιστος ὁ νεκρ.— Νεκροπρεπῶς, S. Epiphan. *Opp.* t. II, p. 265 D : Ἆρα δὲ καὶ τοῖς σοῖς δακτύλοις νεκροπρεπῶς Ἰησοῦ κατακλείεις τὰ ὄμματα; *Ibid.* infra : Ἢ καὶ τοὺς πόδας νεκροπρεπῶς καταδεσμεῖς. Xanthopul. *Synaxar.* cod. Par. 1585, fol. 20 v° : Κείμενον ἐν τάφῳ νεκροπρεπῶς. — Νεκρόψυχος, Anon. cod. Par. 2506, fol. 3 r° : Νεκροψύχους νοσεροὺς ποιεῖ καὶ πλωχούς.

[2] Hanc formam non afferunt lexica. Cf. infra CLXVI, 9 et cod. Par. LVIII, 18. *De anim.* vs. 185 : Καὶ δευτέραν τράπεζαν ἐξερασμάτων Ἡ φύσις αὐτοῖς ἐξ ἀνάγκης ἀρτύει.

[3] Sophronius in Mai, *Spicil.* t. III, p. 25 : Φῶς τὸ σκότους λυτήριον καὶ ἅλας τὸ τῶν μωρανθέντων ἐπάρτυμα, φῶς φωτίζον τὰ ἀφώτιστα καὶ ἅλας εὐχυμίζον τὰ δύσχυμα. Voces Ἐπάρτυμα et Εὐχυμίζω addendæ Thesauro Parisiensi.

[4] Cod. M. fol. 7.

[5] Fort. πλάτιειν.

[6] Leg. αἰγυπιόν.

[7] Fort. πλασθέν.

Τὸν ἰνδοφυῆ[1], τὸν κολοιὸν, τὸν λάρον
Ὃν ἐσλιᾷ τὸ χῶμα τῶν Αἰθιόπων·
Ἐγὼ δὲ μισῶ τὴν γελωμένην τύχην,
Καὶ τοὺς ἀτέχνως ἐξαπατῶντας φίλους·
Δάκνω τὸ χεῖλος καὶ κατείργω τὸ σλόμα·
Καίπερ σιγῶν, Τέτλαθι, φημὶ, καρδία[2].

XXVII. Τῷ αὐτῷ[3].

Ὡς πῦρ κατὰ σοῦ τοὺς λαοὺς φασὶ βρέμειν
* Τῶν σλασιασλῶν ταῖς πνοαῖς ἐπηρμένους·
Ἐμοὶ δ' ὁ καπνὸς ἐγχεθεὶς τῆς ἀσβόλης
Ποιεῖ κατ' αὐτῶν πνευσλιᾶν τὴν καρδίαν·
Ἀλλ' ἦκε λαθὼν εἰς τὸ φῶς καὶ τὴν δρόσον.
Ὁ γὰρ βασιλεύς ἐσλι καὶ φῶς καὶ δρόσος,
Ἐν ᾧ φυλαχθεὶς τὴν πυρὰν ταύτην σβέσεις.

XXVIII. Τῷ αὐτῷ[4].

Ὡς ἀπὸ βυθοῦ τῆς σοφῆς σου καρδίας
Τοὺς ταριχευτοὺς πέμψον ἡμῖν ἰχθύας·
Ὡς δὲ προβατεὺς τῶν Θρᾳκῶν τῶν ἐκνόμων,
Ποιεῖς γὰρ αὐτοῖς τὰς νομὰς ἀπροσκόπους,
Τοὺς ἐξ ἁμολγῆς ἐμβριθεῖς τυροὺς δίδου·
Ὡς ἄμπελος δὲ γνωσλικῆς εὐκαρπίας,
Οἶνον βλύσας πότιζε διψήσαντά με·
Ὡς δὲ σλατὴρ[5] ἡδίσλος ἐκ τῶν ἰχθύων
Καὶ χρυσέοις κέρμασι τὸν φίλον δίδου,
Φερώνυμον φῶς, ὄλβε μου, θησαυρέ μου.

[1] Hac voce et sequentibus ditari possunt lexica : Γενειοφυής, de abrotono, cod. Par. 2286, fol. 3 r° : Ἔσλι δὲ καὶ γενειοφυές. — Δενδροφυής, Pindar. in *Philosophum.* p. 96, ed. nostræ.

[2] Cod. M. καρδίᾳ. Ulyssis est apud Homer. *Od.* Υ, 18 : Τέτλαθι δή, κραδίη.

[3] Cod. M. fol. 7.

[4] Cod. M. fol. 8.

[5] Alludit ad Matth. XVII, 26.

XXIX. Τῷ αὐτῷ [1].

Ἐν νυκτὶ καθεύδοντα τὸν γέροντά σου
Χοιροτρόφοι [2] γέροντες ἐσθίουσί με·
Πολύποδες γὰρ καὶ βραχεῖς ὄντες φύσει
Διατρέχουσι λάθρα καὶ θλίβουσί με,
Καὶ γίνεται τὸ δῆγμα λαβὴ τραύματος
Ὅταν ἀμυχθῇ κνησμονῇ [3] τὸ σαρκίον.
Τῷ γὰρ ἀπαλῷ τῆς δορᾶς ἐγκείμενος
* Ὁ δυσμενὴς ἐκεῖνος ἠρέμα γέρων,
Ὁ πρὶν ἐθισθεὶς τοὺς τραχεῖς δάκνειν τόπους
(Τοιοῦτο γὰρ τὸ δέρμα τῶν ἐκ βορβόρου),
Τέμνει παρευθὺς καὶ πιέζει καὶ τρύχει,
Ἐμεῖ δὲ λεπίδα εἰς τὸ πάσχον ἰκμάδα,
Καὶ γίνεται τὸ κρᾶμα λεπὶς πομφόλυξ
Ἡ φλυκτὶς ὑπέρυθρος ἐξ ὕλης νόθου,
Κἂν ἐκπιεσθῇ καὶ ῥυῇ καὶ συμπέσῃ,
Πολλὰς μεταξὺ κνησμονὰς ἐργάζεται·
Πλατύνεται δὲ τῆς νομῆς ἡ θερμότης,
Οἰδοῦσα πυρὶ φλεγμονῆς ἄλλης πέριξ,
Κἂν κροῦμα τυχὸν, κἂν περίθλημα φθάσῃ,
Περιφανὲς τὸ τραῦμα λοιπὸν εὑρέθη·
Οὐκοῦν ὁ σωτὴρ ὁ χρυσοῦς παθοκτόνος [4],
Τὸ παντοδαπὸν τῶν ἐμῶν ἄκος νόσων,
Ὁ συμπαθὴς ἄνθρωπος, ὁ πρᾶος φύσει,
Τὸ τῶν ἐμῶν καύχημα καθάπαξ λόγων,

[1] Cod. M. fol. 8.

[2] Vox addenda lexicis quæ solum afferunt χοιροτροφεῖον. Cosmas ap. Mai, *Spicil. roman.* t. II, p. 151 : Ὁ μὲν οὖν μῦθος βρῶσιν τινὰ λέγει τὴν τῆς Κίρκης χοιροτρόφον.

[3] Cod. κνησμονή.

[4] Cf. cod. Esc. CCXLVII, 7.

Ὁ νοῦς ὁ πυκνὸς, ἡ φυσικὴ φαιδρότης,
Ἡ γεννικὴ[1] δύναμις, ἡ κοινὴ χάρις,
Τῆς δυσμενοῦς φάλαγγος ἐξάγαγέ με.

XXX. Τῷ αὐτῷ[2].

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς ἐκ τριχῶν ὕφασμά τι,
Ὃ καὶ προβατεῖς ἐνδιδύσκονται Θρᾷκες,
Ἐπὰν ὁ χειμὼν εἰσβαλὼν καταψύχῃ·
* Κείρουσι μὲν γὰρ τὰς ποηφάγους ὄϊς
Ἀμφισλόμοις ψαλίσιν[3] οἱ κουρεῖς βράχοι[4],
Ὅταν τὸ θερμὸν τῶν φυτῶν ἀνατρέχον
Κοσμῇ τὰ γυμνὰ καὶ σλολίζῃ τοὺς κλάδους,
Καὶ φυλλομανῇ[5] καὶ σκιάζῃ καὶ βρύῃ
Πᾶν δένδρον ἁπλῶς τῇ χλιδῇ τῆς αἰθρίας.
Νήθουσι δ' εὐθὺς ἐκπλυθείσας τὰς τρίχας,
Ἃς καὶ καταξαίνουσι πυκνοῖς δακτύλοις
Αἱ ταῖς ἀμολγαῖς εὐπαθοῦσαι[6] παρθένοι·
Τῶν γὰρ γυναικῶν ἐργολαβοῦσι[7] πλέον,
Ὡς ἂν τὸ μοχθεῖν μασλροπεύῃ[8] τὸν γάμον·
Τοῦ νήματος δὲ τεχνικῶς εἰργασμένου,
Τείνουσιν ἰσλοὺς ταῖς πλοκαῖς ὑπαιθρίους[9],
Ὡς ἂν ἔχοι νοτίδας ἡ θρὶξ ὀρθρίας,

[1] Cod. γενική.
[2] Cod. M. fol. 8.
[3] Cod. ψαλλίσιν.
[4] Pro βράχοι leg. Βλάχοι. Blachi popalorum nomen est Moesiam Superiorem incolentium, qui hodie Valachi vocantur. Anna Comn. *Alexiad.* VIII, p. 395 : Καὶ ὁπόσοι τὴν νομάδα βίον εἵλοντο (Βλάχους τούτους ἡ κοινὴ καλεῖν οἶδε διάλεκτος). Ib. Ducang.
[5] Cf. cod. Par. CLXXIII, 5.
[6] Cf. cod. Par. II, 32.
[7] Cf. cod. Par. CXXXI, 33.
[8] Cod. Paris. 1, 17 : Γέλωτι σεμνῷ μασλροπεύσας τὴν φρόσιν. *De eleph.* vs. 192 : Εὐθὺς γὰρ αὐτὴν μασλροπεύει τῇ σχέσει, Καὶ καθάπερ λαβίδι τῇ προβοσκίδι Σοφῶς διασπᾷ τοῦ προσώπου τὴν χνόην.
[9] Cf. infra XLIV, 58.

Καὶ μὴ Φρυγῇ τὸ κλῶσμα Φωσφόρου ζέσει·
Ὅταν δὲ καλῶς ὀργανώσῃ τὸν πόκον
Ὁ τῶν γυναικῶν εὔφυὴς οὗτος πόνος
Τοῖς εὐτόνοις κρούμασι τῶν πηνισμάτων [1],
Ἁπλοῦσι λοιπὸν τὴν τριχόπλοκον [2] σκέπην
Ἐν τοῖς ὑποσιρώμασι τοῖς ἀκανθίνοις
Πυκνὸς γυναικῶν ὁρμαθὸς [3] παραυτίκα,
Ἴσαις δὲ χερσὶ καὶ ῥοπῇ καὶ συσιάσει
Τῶν ἐκτιναγμῶν [4] ἑλκυσάντων τὰς τρίχας
* Εἰς τὰς ἀκωκὰς καὶ μεθέλξεις τῶν βάτων
Συχνὴ πλοκαμὶς τὴν ὑφὴν ἐπέδραμεν·
Ἣν δὴ θεωρῶν ὁ κρυμὸς παρατρέχει·
Φοβεῖ γὰρ αὐτὸν ὡς ὑπόκρισις μίμων [5].
Ναὶ πέμπε, θερμὲ καὶ πυρὸς μᾶλλον φίλε,
Ῥιγοῦντι Φιλῇ τὴν περίτριχα [6] σκέπην.

XXXI. Τῷ αὐτῷ [7].

Χαρισμάτων θάλασσα [8] καὶ σιατὴρ [9] λόγων,
Θαλάσσιον βάτραχον εἰς χέρσον δέχου·
Πλὴν οὐχ ἁλιεῖς, ἀλλ' ὁ σὸς Φιλῆς μόνος
Ἀνεῖλεν αὐτὸν ἀργυροῦν κλώσας [10] βρόχον.

[1] Cod. ψηνισμάτων. Anthol. Pal. VI, 283, 3 : Μίσθια νῦν σταθμοῖς πενιχροῖς πηνίσματα κρούει.

[2] Cf. infra XLVI, 2.

[3] De ὁρμαθός cum plurali cf. supra I, 109.

[4] Cf. cod. Par. LI, 8.

[5] Fort. μίμον.

[6] Cod. M. τὴν περὶ τρίχα.

[7] Cod. M. fol. 9.

[8] Cod. Paris. XLII, 13 : Χαρισμάτων θάλασσα, τὸν πόχλον δίδου. Ibid. LIX, 56 : Χαρισμάτων θάλασσα τῶν ὑπὲρ φύσιν. S. Ephr. III, p. 551 : Ἡ πάντων τῶν θεοπρεπῶν χαρισμάτων τε καὶ θαυμάτων ἀνεξάντλητος (leg. ἀνεξάντλητος) θάλασσα. Cod. Flor. I, 793 : Χαρίτων πέλαγος.

[9] Fort. κρατήρ. Cf. cod. Par. CLVII, 4.

[10] Cod. M. γλώσσας.

XXXII. Εἰς τὴν Θεοτόκον [1].

Ὑπὲρ Μιχαὴλ Μιχαὴλ πρέσβιν δέχου,
Καὶ τὴν Μαριὰμ τῆς συνεύνου Μαρίας.
Αἰτεῖς δὲ καὶ [2] τρεῖς, Γαβριὴλ ἰδοὺ τρίτος·
Καὶ σῶζε, Χριστὲ, τῶν τριῶν χάριν δύο.

XXXII. Α. Εἰς τὴν αὐτήν.

Ὅλην ἐμαυτὴν οὐ τὸ νῦν δῶρον μόνον,
Προσῆξα τῇ σῇ, μητροπάρθενε, σκέπῃ·
Ὅλην με γοῦν ἔνθαλπε τοῖς τερασίοις,
Τὸν εὐνέτην σώζουσα σὺν τοῖς φιλτάτοις.

XXXIII. Εἰς τὴν Θεοτόκον τὴν οὖσαν ἐν τῇ πύλῃ τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν [3].

Πύλην ἀδιόδευτον εἰς βατὴν πύλην
Ἐπὶ θρόνου τίθησιν ὁ σκιαγράφος.
Ὁ γὰρ ἀνοίξας τήνδε καὶ κλείσας πάλιν,
* Καλῶν ἑαυτὸν καὶ ψυχῶν μάνδρας θύραν [4],
Τὰς εἰσαγωγὰς εὐλογεῖ τοῦ ποιμνίου·
Χαρίζεται δὲ τὰς μονὰς ταῖς ἐξόδοις,
Αὐτὸς θυραυλῶν μὴ κλαπῇ τὸ συμφέρον
Καὶ θρέμμα λαθὼν ὁ φθορεὺς ὑφαρπάσῃ.
Σὺ δὲ βλέπων θαύμαζε τοὺς τύπους, ξένε·
Ἴσχουσι γὰρ κίνησιν ἀψύχου δρόμου,

[1] Iterum invenitur fol. 264 r°. Jam edidi in Catal. meo codd. Esc. p. 42, cum hoc lemmate : Εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

[2] Sic leg. pro Αἰτεῖς δὲ τρεῖς. Corrigebam ἰδοὺ ὁ τρίτος.

[3] Deiparæ Hodegetriæ, seu τῶν Ὁδηγῶν, ædem Deiparæ sacram condidit Pulcheria Augusta, Marciani imperatoris conjux. De qua vide Ducang. *Cpol. Christ.* IV, XXIV, p. 88.

[4] Joann. X, 7 et 9.

Καὶ ζῇ γραφικὴ ταῖς πνοαῖς ταῖς ἐμφύτοις,
Ἃς ἡ χάρις πήγνυσι τῶν τυπουμένων.

XXXIV. Εἰς τὸν ἐν τῇ μονῇ τῶν Μαγγάνων[1] λελατομημένον ἐκ λίθου λευκοῦ ἅγιον Γεώργιον.

Παῖς Ἀβραὰμ ὁ μάρτυς οὗτος ἐκ λίθων·
Πλὴν εἴ τι σαρκὸς εἶχεν ἠρυθρωμένον,
Ἐχιονώθη τοῦτο, λευκὸν εὑρέθη
* Μαρτυρικοῖς ἱδρῶσιν ἐκπεπλυμένον.
Φθάνει γεωργεῖν εἰς ἑκατὸν ἡ πέτρα
Οὐ σλάχυν, ἀθλητὴν δὲ τὸν χρυσοῦν σλάχυν·
Μὴ τὴν Ἀερμὼν[2] εἶχεν ἡ πέτρα δρόσον,
Ἀφ' ἧς ὁ μάρτυς ἐκφυεὶς ἀνετράφη;

XXXV. Τῷ σεβασλῷ Πατρικιώτῃ.

* Κλέπλει Προμηθεὺς ἐκ Διὸς τὸ πῦρ πάλαι,
Καὶ μυρίας δίδωσιν ἐντεῦθεν δίκας,
Ταθεὶς κρεμασλὸς εἰς ἀπάνθρωπον τρόπον[3].
Ἥρως[4] δέ τις ἄμαχος ὀφθεὶς ἐνθάδε
Τὰς ἐν λίθοις ῥήγνυσιν αὐτόχειρ[5] πέδας·
Αἱρεῖ δ' ἐπ' αὐταῖς καὶ τὸν ὄρνιν τὸν μέγαν,
Βαλὼν ὀϊσλῷ, μὴ τὸ πᾶν ἥπαρ φάγῃ.
Σὺ δὲ βλέπων οἰκτισλον ἐν χρῷ[6] τὸν φίλον
Καὶ τῆς τύχης τὸν θῆρα βιβρώσκοντά με,

[1] De monasterio S. Georgii in Manganis vide Ducang. *Cpol. Christ.* IV, XLIII, p. 124.

[2] Psalm. CXXXII, 3.

[3] Lege *τόπον*. Imitatur initium fabulæ Æschyleæ.

[4] Id est Hercules.

[5] Infra CLXIV, 5 : Πολισλὴς αὐτόχειρ.

[6] *De plant.* 229. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 202 v° : Ἡσθόμην γὰρ ἐν χρῷ τοῦ προτειχίσματος ἀριγμένης σου καὶ τῆς ἡμῶν ὑπακροωμένης Φωνῆς. Alia congessit exempla v. cl. Boisson. ad Psell. p. 250.

Τί μὴ συναλγεῖς, μηδ' ἀναιρεῖς τοὺς πόνους,
Ἀλλὰ ῥαθυμεῖς τὸ χρυσοῦν τόξον φέρων,
Ὦ κατὰ καιρὸν ἀργυρᾶ τείνεις βέλη;
Μὴ τάχα καινὴν τὴν σὴν ταύτην βλέπων
Καινοῖς λογισμοῖς ἐσλιᾷς τὴν ἐλπίδα;
Μὴ τοῦτον ἀθρῶν τὸν χρυσοῦν τοῦ δακτύλου
Καὶ τὴν ἀμαυρόσλικτον[1] αὐτοῦ σφενδόνην,
Τὸ πῦρ[2] θεωρεῖν τῆς ψυχῆς οὐκ ἰσχύεις,
Ὃ βόσκεται μὲν καὶ τὸ τῶν νεύρων σλέαρ,
Καὶ τὴν φυσικὴν ἐκπιέζει μοι δρόσον;
* Ἀλλ' ἴδε ῥοιὰς ἐκ Γομόῤῥας εὐχρόους
Καὶ μῆλον ὑγρὸν ἐκ Σοδόμων πυρφόρων,
Οὗ καὶ πέπων, ὡς φασιν, ἀσβόλης γέμει,
Καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς καλλονὴν μὴ θαυμάσῃς.
Σκόπει σὺν αὐτοῖς καὶ τὰ τῶν βάτων ῥόδα,
Καὶ τὰς κάτω κάλυκας ἐξέταζέ μοι,
Καὶ πολλὰ δ' ἂν ἴδοι τις ἐν φυτοῖς γένη
Βρύοντα καρποῖς καὶ χλιδῇ φύλλων δρόσῳ·
Ἀλλ' ἂν διδαχθῇ[3] σῆψιν εὐθὺς ἐκφέρει,
Σητῶν ἀπαλῶν ἐκφυέντων εἰς βάθος.
Ἀνατομικὸς τοιγαροῦν, σῶτερ, γίνου,
Καὶ τοῦ λογισμοῦ τῷ ξυρῷ[4] δίχαζέ με,
Καὶ τὴν θέσιν μάνθανε τῶν ἐντοσθίων·
Ἴσως ἐν αὐτοῖς φλεγμονὰς ὄψει ξένας,
Καὶ φλυκτίδα ζέουσαν, ἣ Γραφὴ[5] λέγει,
Καὶ παντοδαπῶν συμφορῶν ἀκοσμίαν.

[1] Vox addenda lexicis.

[2] Infra XLIV, 16 : Ἐγκάρδιον πῦρ. Et XCIX, 15 : Θυμοῦ πῦρ. Alia exempla congessi ad cod. Par. IV, 11.

[3] Fort. τιναχθῇ.

[4] Cod. Par. L, 7 : Προληφθεὶς τῷ ξυρῷ τῶν φροντίδων.

[5] *Exod.* IX, 9, 10.

Τίς γὰρ ἀτεχνῶς φροντιεῖ μου τοῦ ξένου,
Εἰ σὺ, Προμηθεῦ, συσταλεὶς[1] ἡσυχάσας;
Ποῦ χῆνες ἡμῖν, ποῦ δὲ νεβροὶ δορκάδων,
Ποῦ δὲ σέαρ δέλφακος ἐκ τῶν ἀνθράκων,
Ἡ περδίκων σύνδεσμος ἀπὸ δικτύων,
Ἢ καὶ λαγωοὶ καὶ λιτὸν συὸς κρέας;
Πρὸς τοὺς βαναύσους ταῦτα καὶ τοὺς ἀγρότας,
Οἷς οἶδεν[2] ἡ χεὶρ καὶ πλερωτὰ συλλέγειν,
* Τοῖς χρυσέοις δήπουθεν αἱροῦσα βρόχοις·
Πλὴν ἀλλὰ τῆς σῆς ἀργυρᾶς χρῄζω δρόσου[3],
Καλῶν χορηγὲ[4], ἀδαπάνητε Φίλε.

XXXV. Α. Τῷ σεβασίῳ Πατρικιώτῃ.

Μὴ μνησικακῶν τοῖς καθημαρτημένοις[5]
Δάπιδα καινὴν εὐχερῶς ἡμῖν δίδου,
Τοῖς ἐξ ὑπαρχῆς ὡς ἀπ' ἀρχῆς[6] εὐτρόποις
Ἐπὶ Θράκην ἥκουσιν ἐκ Βυζαντίδος·
Οἰχήσεται γὰρ καὶ τὸ συμβὰν ἀθρόον,
Καὶ τὴν ἀγαθὴν αὖθις εἰσπράξῃ σχέσιν·
Εἰ δ' οὐ παρασχεῖν τήνδε τὴν χάριν θέλεις,
Ῥίψεις τὰ σαυτοῦ καίπερ ἀλγῶν καὶ σθένων
Πρὸς τοὺς ἐνεδρεύοντας οἷς πράτλεις φίλους,
Ἐμοῦ γελῶντος, φύσις ἀμνησίκακε.

XXXVI. Τῷ αὐτῷ.

Ἡ σὴ φύσις, φῶς, ἡ δ' ἐμὴ τύχη, σκότος·

[1] Leg. συσταλῇς, sive ἡσυχάσῃς. Sed illud melius puto.

[2] Cod. εἶδεν.

[3] Supra I, 545 : Ἐπ' αὐτὸν ἀργυρᾶν ὕει δρόσον. Cod. Par. 1, 43 : Ἡ κέρμα λευκὸν καὶ δροσῶδες ἀργύρου. Id. CXIII, 21 : Χρυσῆς δρόσου ψεκάδας.

[4] Fort. χορηγὲ δαπάνης τε τῷ φίλῳ.

[5] Conf. supra III, 1.

[6] Cod. ἐξυπαρχῆς ὡς ἀπαρχῆς.

Ἆρ' οὖν ὑφεσίως πρὸς τὸ φῶς ἔσται σκότος,
Καί τις ὁρισμὸς ἀντιτάξει τὰς φύσεις,
Ἢ συμπερανεῖς μὴ προτείνας εὐσίόχως;

XXXVII. Μετάφρασις εἰς μῦθον κοινόν[1].

* Ἀνήρ ποτε κλωψ εἰς φυτουργοῦ ϑριγγίον,
Ἐνημμένος καὶ πήραν, εἰσῄει κρύφα·
Τέμνων δὲ πᾶν λάχανον ἀψόφῳ τρύγῃ
Ταύτην ἐπίμπλα τῆς κλοπῆς τῷ λανθάνειν.
Ἐπεὶ δὲ παρῆν τῶν φυτῶν ὁ δεσπότης,
Ὦ τοῦ χάριν, εἴρηκεν, ἐλθὼν ἐνθάδε,
Κακοῦργε καὶ κλωψ καὶ φθορεῦ τοῦ ϑριγγίου,
Νυκτὸς παρασπᾷς τοὺς ἐμοὺς τούτους πόνους;
Ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· Οὐδ' ἐγὼ πάντως, λέγει,
Πῇ γῆς μένω σύνοιδα, καὶ τί σοι φράσω;
Τυφῶνι ληφθεὶς καὶ κρεμασθεὶς ἐκτόπως,
Καὶ τοῖς ἑλιγμοῖς τῆς πνοῆς περιτρέχων
Εἰς πάντα γυμνὸν ὡς ὑπόπλερος τόπον,
Ἕως ἐνεχθεὶς τῶν φυτῶν ἔσλην μέσον
Ἐνταῦθ' ὅπου σκοπεῖς με παρόντα, ξένε·
Πόνοις δὲ τοῖς σοῖς ἡ δίνη λυμαίνεται
Στρέφουσα πᾶν τὸ σῶμα καθ' ὧν ἂν τύχοι[2].
Ἡ σὴ δέ, φησὶ, πήρα τι σχεδὸν λέγει·
* Μὴ γάρ τις αὐτὴν ἄλλος ἐλθὼν ἐνθάδε
Τῆς λαχανηρᾶς ἀναπίμπλησι τρύγης;
Ὁ δ' εἶπεν οὐδέν, ἀλλ' ὑπεσλάλη μόνον·
Μετὰ δὲ μικρὸν εἰς ἑαυτὸν ἐσλράφη
Καὶ φησὶν ὡς εἰς τοῦτο· Τί τις ἂν λέγοι;
Σφοδρῶς δὲ τυφθεὶς δυσλυχῶς ὑποσλρέφει

[1] Cod. Par. fol. 77 v°, et Cod. M. fol. 53. — [2] Fort. τύχῃ.

Τὴν πήραν ἀφεὶς, τὴν ψυχὴν δὲ κερδάνας.
Οὕτω σαφῆ τὸ ψεῦδος οὐκ ἔχει βάσιν,
Κἂν αἰτίας λέγῃ τις ἐξ ἀμηχάνων.

XXXVIII. Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Ὀνουφρίου [1].

* Τὴν [2] τῶν καλῶν γύμνωσιν ἠμφιεσμένον,
Εὔκοσμε, κοσμήσαις με, γυμνὲ τρισμάκαρ [3].
Μᾶλλον δὲ, φιλόγυμνε [4], τὸν σὸν ἱκέτην
Δείξαις με γυμνὸν τῶν παθῶν τῆς αἰσχύνης.

XXXIX. Εἰς δακτύλιον.

* Χρυσῆ κρεμάθρα, καρδιῶν ἡ σφενδόνη [5],
Χθὲς [6] τίνος ἦσθα; νῦν δ' ἐμὸς, τίνος δ' ἔσῃ;

XL.

* Ἂν [7] σωμάτων μίμησιν ἡ τέχνη γράφῃ,
Τοῦτο γραφική, τοῦτο καὶ φύσιν ἔχον·
Καινὸν γὰρ οὐδὲν ζωγραφεῖν ὕλην ὕλῃ.
Ὅταν δὲ καὶ νοῦν καὶ πυρὸς φλόγα γράφῃ,
Καὶ πνεῦμα καὶ φῶς ἐν βραχεῖ περιγράφῃ,
Τέρας βλέπων θαύμαζε τὴν τέχνην, ξένε.

XLI. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος [8].

* Ἐκ σπαργάνων πλουτῶν σε [9] θερμὴν προσλάτιν

[1] Iterum invenitur fol. 127 v°. Cf. cod. Par. LII.

[2] Hoc tetrastichon in marg.

[3] Anon. *In S. Lucam*, codex Coisl. 110, fol. 57 r°: Ὡς παρηκολουθηκὼς ἀκριβῶς πᾶσιν ὁ τρισμακαριώτατος ἀναταξάμενος ταῖς ἐκκλησίαις αὐτὰ πάσαις. Add. Boeckh, *Corp. Inscr.* n° 923.

[4] Vox addenda lexicis. Unde φιλογυμνέω apud Theod. Stud. cod. Par. 892, fol. 10 r°: Ἐπειδὴ γὰρ φιλοπαθοῦμεν καὶ φιλαργυροῦμεν, προσθείην δ' ἂν καὶ φιλογυμνοῦμεν.

[5] Conf. infra XLIII, 45.

[6] Idem versus cod. Par. CLXVIII, 22.

[7] Versus anepigraphi. Habet et cod. Vat. fol. 209 r°.

[8] Cod. Par. 228 v°.

[9] Cod. Par. πλουτοῦσα. Cf. vs. 15 et 16 ex eodem codice.

Ἐγραψάμην σε πρῶτον ἐν τῇ καρδίᾳ·
Τὸ δεύτερον δὲ ζωγραφῶ σου τὸν τύπον,
Ἵνα σε καὶ κατ' ὄψιν ὡς ἔμπνουν βλέπω.
Σὺ γάρ με πολλῶν ἀξιοῖς τερασλίων,
Καὶ ζῶ παρὰ σοὶ καὶ σλεγάζω τὸν βίον
Εἰς τὴν ἀκαταίσχυντον[1] εὐελπισλίαν.
Κοσμῶ δὲ φαιδρῷ τὴν γραφὴν χρυσαργύρῳ,
Καὶ παραγυμνῶ[2] τῆς ψυχῆς μου τὸν πόθον
Τῶν ἀρετῶν τὸ κάλλος ἐξαιτούμενος[3]·
* Σὺ δ', ὦ κόρη πάναγνε, βιβλίον, τόμε,
Καὶ πλὰξ θεοῦ γραφεῖσα δακτύλῳ ξένῳ,
Τοῖς σωσλικοῖς σου βιβλίοις μετεγγράφοις[4]
Γυναῖκα[5] κἀμὲ καὶ τὰ δοῦλα φίλτατα.
Σὸς δοῦλος Ἀλέξιος Μακρεμβολίτης[6]
Τούτους, παναμώμητε[7], εἶπε τοὺς λόγους.

XLII.

* Ἐγὼ[8] θεὸς μέν, ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ καὶ βρέφος·
Σὺ δ' οὐ βλέπεις[9], ἄνθρωπε, τὴν εὐσπλαγχνίαν,

[1] Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 213 r°: Ἀκαταισχύντως παρασλῆναι τῷ ἡλίῳ τῆς δικαιοσύνης. Vit. Josephi Hymnogr. cod. Par. 1534, fol. 70 r°: Μέχρι τέλους φύλαξ αὐτῶν ἀνεπέφηνεν ἀκαταίσχυντος. Jo. Damasc. in *Spicil. Roman.* t. IX, p. 718: Ἀκαταίσχυντον πρέσβιν.

[2] Cf. cod. Esc. CCXIII, 192.

[3] Cod. Par. ἐξαιτουμένη.

[4] Cf. cod. Par. CXC, 2.

[5] Cod. Par. τὸν ἄνδρα.

[6] Cf. infra CXCII. Versus 15 et 16 in cod. Par. sic leguntur:

Κομνηνοφυὴς ἡ Παλαιολογίνα
Τούτους χαριτώνυμος εἶπ. τ. λόγ.

Ut appareat bis usum esse Philen carmine eodem.

[7] Hæc vox desideratur in *Thesauro* qui solum offert adverbium παναμωμήτως. Vid. cod. Esc. XXVI, 95.

[8] Cod. sine titulo; sed iterum fol. 299 v°, cum hoc falso, ut videtur, lemmate: Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου. Christus infans loquitur.

[9] Σὺ δὲ βλέπων in cod. B.

Οὐδ' εὐχαρισ*τ*εῖς, οὐδ' ἐπισ*τ*ρέφειν θέλεις.
Καὶ τίς σε λοιπὸν οὐ παρευθὺς δακρύσει;

* XLIII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ [1] Νίφωνι χαρισ*τ*ήριοι.

Ὦ χαῖρε, κοινὲ πατριάρχα φωσφόρε,
Σοφὲ, προμηθεῦ, πανδοχεῦ [2], κοσμοτρόφε [3],
Στάσις, βάσις ἄσεισ*τ*ε, πυκνότης, χάρις,
Ἥδυσμα τῆς γῆς, νεκταρόβλυσ*τ*ε [4] δρόσε,
Καὶ γλῶσσα λαμπρὰ γνωσ*τ*ικῆς μουσουργίας.
Καὶ γὰρ ἐν ἀκμῇ [5] συμφορῶν ἀποκρύφων,
Ὅταν ὁ βαρὺς τῶν κακῶν ἤρθη κλύδων [6],

[1] Bandin. *κυρίῳ*. Cod. M. fol. 66.

[2] Cod. Vat. XXIII, 4.

[3] Manetho, I, 2 ex *Thesauro*. Add. Theod. Stud. *Iamb.* XXIX : Ἐπευλογοῦντες αὐτὸν, ὡς κοσμοτρόφον.

[4] Vox addenda lexicis. Forma νεκταρόβλυτος invenitur in epigrammate Jo. Eugenici diaconi, cod. Par. 2075, fol. 413 r° : Ὁ τῶν βροτῶν ἥλιος, ἡ ξένη φύσις· Ἡ θεοχαρίτωτος τῶν λόγων βρύσις· Ἡ τῆς σοφίας νεκταρόβλυτος χύσις, Ὁ χρυσόρειθρος καὶ μελίῤῥυτος Νεῖλος, Ὁ χαριτώνυμος μέγας χρυσοῤῥήμων, Ὡς ζῶν καὶ λαλῶν καὶ βλέπων φαίνῃ, Πάτερ, Καὶ νῦν ποταμηδὸν γλυκὺ χέων νάμα· Ὡς γὰρ θανὼν, κ.τ.λ. Sequentia vide ap. Bandinium qui, *Catal.* t. III, p. 322, et cum multa varietate, hoc edidit iambicum carmen, ubi νεκταρόβρυτος pro νεκταρόβλυτος. Eadem forma νεκταρόβρυτος ap. eundem Jo. Eugenicum, cod. Par. 2075, fol. 395 r° : Ὁ θεοφύτευτος παράδεισος, ὁ νεκταρόβρυτος ποταμός. Voces νεκταρόβλυσ*τ*ος, νεκταρόβλυτος et νεκταρόβρυτος addendæ lexicis. Sic dicebant θεόβλυσ*τ*ος, θεόβλυτος et θεόβρυτος. Conf. meum Catal. Codd. Escur. p. 39 et 40. Alia ejusmodi composita, omnino lexicographis ignota addam : Ἀεί*β*λυσ*τ*ος, Anon. cod. Par. 39, fol. 119 r° : Πηγὴ ἀεί*β*λυσ*τ*ος.—Μυρόβλυτος, *De S. Theodoro* cod. Par. 1192, fol. 273 r° : Εἶτα τὴν μὲν μυρόβλυτον οἱονεὶ πηγὴν φημὶ δὲ τὸ θεῖον αὐτοῦ σῶμα ὑπὸ μυχοὺς κατέκρυψε γῆς. — Ξενόβλυσ*τ*ος et Ξενόβλυτος, vide cod. Vat. XI, 1, ibique notam. — Πετρόβλυσ*τ*ος, cod. Par. CV. — Add. Ὀμβροβλυσία, Tzetz. *Allegor. in Il.* Υ, 343 : Εἶτα δὲ καὶ τὸν Σκάμανδρον ἐκ τῆς ὀμβροβλυσίας Ἀναχυμήναντα δεινόν. Et Ὀμβροβλύτησις, Eustath. *Spicil. Rom.* t. V, p. 324 : Διὰ δρόσου καὶ λουτροῦ καὶ λουτηρίου καὶ ὀμβροβλυτήσεως. De vocibus in βρυτος, vid. Append. XIII, not. ad v. 1.

[5] Cf. cod. Par. VI, 11.

[6] Cf. infra XCV, 122.

Πολλῇ καθ' ἡμῶν ἐμβριμώμενος ῥύμῃ,
Καὶ καθάπερ δύσοιστος ἐν ζάλῃ γνόφος,
Τῶν ἐλπίδων αὐτανδρα[1] συγκλῶν τὰ σκάφη,
Τότε ξένον[2] ζέφυρον ἐμπνεύσας λόγων,
Ὡς ἂν ὁ χειμὼν συστραλεὶς ἀφυβρίσῃ,
Καθεῖλες εὐθὺς τὰς λαβὰς[3] τοῦ κινδύνου,
Καὶ λαμπρὰν ἐξήνεγκας ἡμῖν αἰθρίαν,
Οἰδοῦσαν ὁρμὴν δυσχερῶν κατευνάσας,
Ἀπέσβεσας δὲ τῆς ψυχῆς μου τὰς φλόγας[4],
Εὐεργεσιῶν δαψιλεῖς ὄμβρους χέας,
Μὴ πυρποληθὲν ἐκτακῇ μοι τὸ στέαρ,
Καὶ πᾶς ὁ καπνὸς εἰσρυῇ[5] τοῖς ὀστέοις,
Καὶ τῆς κεφαλῆς τοὺς πόνους ἐξῆλασας,
* Ἐγκάρδιον πᾶν εὐχερῶς λύσας πάθος·
Κιρνᾷς γὰρ ἡμῖν σωστικῶν ἔργων πόμα,
Γοργῶς ἀναιροῦν τὰς νομὰς[6] τῶν τραυμάτων·
Οὔτε ξυρῶν δ' οὖν, οὔτε καυτήρων δέῃ
Πρὸς τὰς ἀφανεῖς τῆς ψυχῆς περισάσεις,
Ἐπεὶ Γαληνὸς πατριάρχης εὑρέθης,
Σοβῶν τὸ λυποῦν τῇ χρυσῇ χειρουργίᾳ[7].
Τίς οὖν ἔχων στόματα καὶ γλώττας δέκα
Τῶν σῶν ἀγαθῶν ἐκροφήσει τὴν χύσιν[8];
Ἐγὼ πρὸ μακροῦ δυσχερῶν εἶλκον βρόχον,

[1] Infra CXXX, 44.

[2] Fort. *ξένων*. Cf. cod. Esc. CCXXIX, 6.

[3] Infra CV, 7 : *Εἴργων πρὸ μακροῦ τὰς λαβὰς τοῦ κινδύνου*. Id. XCVIII, 37 : *Καὶ τῶν ὀδυνῶν τὰς λαβὰς ἀνατρέπει*. Cf. infra CCIX, 23.

[4] Cod. Par. VI, 7 : *Σβεννύντα γοργῶς τῆς ψυχῆς μου τὴν φλόγα*.

[5] Cod. *εἰσρυεῖ*.

[6] Cf. cod. Esc. CLXIII, 16.

[7] Infra LXXXVI, 19 : *Ταῖς τῆς ἀγαθῆς δεξιᾶς χειρουργίαις*. Cod. Esc. CLVI, 12 : *Τῇ πρὸς τὸ λυποῦν μυστικῇ χειρουργίᾳ*. Cod. Par. LVII, 17 : *Εὐεργεσιῶν χειρουργία*.

[8] Cf. cod. Esc. CLXXXVII, 1.

Καὶ μέχρι τινὸς τοῖς κακοῖς ἐνετρύφων,
Καὶ τοῦ πονίγους φλέγοντος ἐν θέρει[1] τύχης,
Ἐδυσπάθουν, ἠσχαλλον, ἐξετηκόμην,
Καὶ λειποθυμῶν δυσλυχῶς ἐπνευσλίων.
Αὐτὸς δὲ πηγὰς ἀργυρᾶς ἀνεσλόμους
Διψῶντα Φιλῆν συμπαθῶς ἀναψύχων.
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τεχνικῶν γλῶσσαν κρότων
Ἀποφρυγῆναι[2] τῇ ζέσει τῆς θλίψεως·
Οὔ, σῶτερ, οὔ, φῶς, οὔ, φυσικὴ χρησλότης·
Τὰ δὲ πρὸ τῆς χθὲς εὐγενῶς εἰργασμένα
Τῇ σῇ πρὸς ἡμᾶς ἀκλινεῖ κατασλάσει
Πῶς οὐκ ἀτεχνῶς τῶν φθασάντων βελτίω;
Ἐμοῦ γὰρ ἀγνοοῦντος ἐξ ἀπουσίας,
Μᾶλλον δὲ καθεύδοντος ἐξ ἀθυμίας,
* Αὐτὸς τετακὼς τῆς ψυχῆς τὴν σφενδόνην[3],
Καὶ σλερρὸν εἰς ὕπαρξιν ἐξάρας λόγον,
Ὡς ἀδρὸν εἰς ἔκπληξιν ἐν μάχῃ λίθον,
Κατὰ κεφαλῆς τοὺς ἐμοὺς πλήτλης[4] πόνους,
Ὡς πορδάλεις, ὡς κύνας, ὡς βάρεις λύκους·
Ἐγὼ δὲ ῥυσθεὶς εὐμαρῶς ἀναπνέω,
Καὶ πρὸς σὲ τὸν καλλισλον ἀνθρώπων βλέπων,
Οὐδ' εἰς τὸν ἑξῆς μορμολύτλομαι χρόνον·
Καὶ γὰρ ὁ σωτὴρ εὐμενὴς ἀφ' ἑσλίας,
Κἂν ὁ δράκων δήπουθεν ἐρπύσῃ πάλιν,
Ὃν ὁ φθορεὺς ἤνεγκε τῷ γένει φθόνος,
Ἀποκτενεῖ καὶ τοῦτον ἡ μάχαιρά σου·

[1] Cf. cod. Par. XCII, 3.

[2] Versus 38 et seq. in cod. Par. fol. 4 r° sine initio.

[3] Cod. Esc. CLXXXIX, 1 : Τῆς ψυχῆς τῇ σφενδόνῃ Ἀνασόβει τὸν θῆρα τῆς ἐμῆς λύπης. Supra XXXIX, 1 : Καρδιῶν ἡ σφενδόνη. Conf. cod. Par. CCXXXVII, 81.

[4] Fort. πλήτλεις. Cf. infra XLIV, 73.

Τομωτέρα γάρ ἐστι πάντὸς φασγάνου,
Πρὸς ἀντιπαράταξιν [1] ἐσιομωμένη.
Τίς εἶδεν ἀντίμιμον οὐρανοῦ φύσιν [2];
Ὥσπερ γὰρ αὐτὸς ἐκταθεὶς τῷ τεχνίτῃ,
Καὶ τήνδε τὴν γῆν ἡσυχῇ διαβρέχων,
Τὰς ἐκφύσεις δίδωσι τῆς πανσπερμίας·
Οὕτως ὁ λαμπρὸς πατριάρχης ἐνθάδε
Τὰς ἀφθόνους χάριτας ἡμῖν ἐγχέει [3],
Δι' ὧν ὁ καρπὸς [4] τῶν ἐμῶν λόγων βρύει.
Λέων μὲν οὖν ἄτρεστος εἰς λόχμας τρέχει,
Καὶ πλὼξ ἀγεννὴς ὑπὸ θάμνον ἢ χλόην,
Καὶ δορκὰς εἰς ὕψιστον ἀσμένως ὄρος·
Μύρμηξ δὲ καὶ μῦς τὰς ὀπὰς ὑπέρχεται,
* Καὶ πλησὸν εἰς ἔνικμον ἐκρύβη κλάδον,
Ὅταν ὁ καιρὸς τὴν δορὰν καταψύχῃ,
Καὶ φοινικῶν [5] αἴλουρος ὑπέδυ ξίφος,
Ὡς ἂν ἀπαθεῖς τὰς γονὰς ἔχοι τρέφων·
Ὕδωρ δὲ τοῖς ἰχθύσι καὶ πέτραι σλέγη,
Καὶ πᾶσιν ἁπλῶς ἡ προσήκουσα σκέπη·
Ἐμοὶ δὲ τῷ σκώληκι τῷ σῷ τῷ ξένῳ
Σὺ τεῖχος, ἰσχύς, εὐκλεὴς ὄντως πόλις.
Ὢ χρησιότης ἄπειρος, ὢ πλούτου βάθος!

[1] Eustath. *De Thessalon.* p. 379. German. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 146 r° : *Οὐδὲ πρὸς ἐχθρὸν σῶμα βλάπλοντα καὶ εἰς χρώματα ζημιοῦντα ἡ ἀντιπαράταξις.* Id. fol. 149 r° : *Καὶ ἔστι τοῦτο ἡμῖν ἐν ταῖς ἀντιμετώποις πρὸς οὺς δαίμονας ἀντιπαρατάξεσιν ὅπλον μαχον, ἀπαταγώγιστον.*

[2] *ὡραῖον* in marg.

[3] Pari metaphora sed non eodem sensu, Anon. ap. Stob. XXIX, 16 : *Ὀκνῶ δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν.*

[4] Cod. Par. LXI, 163 : *Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐκτραφῇ μοι τῶν λόγων.*

[5] Fort. *φοινικοῦν*, ob colorem sanguinis. Suidas : *Φοινικοῦν· ἐρυθρὸν, πυρρόν.* Homer. *Il.* Ψ, 716 : *Αἵματι φοινικόεσσαι.*

Ἀκουέτωσαν ταῦτα νῆσοι καὶ πόλεις
Καὶ πᾶσα φυλή, μὴ καλυφθῇ τῷ χρόνῳ.
Μή, μὴ δὲ τὴν σὴν αὐτοκίνητον[1] φύσιν
Τῇ πρὸς τὰ καλὰ τῆς ψυχῆς εὐεξίᾳ
Κρύψοι προϊὼν ὁ δρομεὺς ἅπας χρόνος.
Οὕτω προμηθεὺς καὶ θεὸς τῶν ἐμψύχων,
Οὕτω τριχῶν δίδωσι τοῖς ζῴοις σκέπην,
Οὕτω πετεινοῖς τῶν πτερῶν τὰς ἐκφύσεις,
Οὕτως ἔχει λεπίδας ἰχθὺς ἢ δράκων,
Καὶ κοχλίας ἔλυτρον, ἢ χρὼς ὀστρέων[2].
Ἀλλ', ὦ πολυθεινὲ πατριάρχα τῇ κτίσει,
Γένοιτό σοι πᾶς εὐκλεὴς ὁ νῦν βίος,
Ὅσον δύνατόν ἐστιν ἀνθρώπου φύσει,
Πρὸς τὴν πολιὰν ἐξιὼν τὴν ἐσχάτην,
Μὴ τῶν ἀγαθῶν τῶν τοσούτων τὴν χύσιν
Ῥυεὶς ὁ καιρὸς αὐθαδῶς ἐξικμάσῃ.

* XLIV. Εἰς τὸν βασιλέα ὅτε[3] οἱ ἐν Αἰγὸς Ποταμοῖς καὶ ἐν τῇ Συκῇ[4] βάρβαροι παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀπώλοντο[5].

Τὴν ἔντονον δρῦν ἐκτεμεῖν τῶν βαρβάρων
Πληγῇ μιᾷ δήπουθεν οὐκ ἦν ἀξίνης·
Καὶ νῦν, βασιλεῦ, κέδρος ἡ δρὺς εὑρέθη

[1] Infra CCXIV, 62 : Αὐτοκίνητος τάπης. Cod. Par. XIV, 512 : Αὐτοκίνητον σθένος. Jo. Philop. *De anim.* fol. 16 v° : Αὐτοκίνητον ψυχήν. Leontius, in *Spicil. Rom.* t. X, p. 12, 2ª parte : Πρὸς τὸ εἶναι οὐσίαν ἀσώματον αὐτοκίνητον. Add. Pisid. *Hexaem.* 1254.

[2] Fort. ὀστρέου.

[3] Ὅταν secunda manus suprascripsit.

[4] Cf. Step. Byz. s. v. Συκαί.

[5] Hoc lemma legere non potuit Bandini qui in notis : Longior est titulus, sed partim characterum evanescentia, partim marginis interni restauratio oculis impervium reddidere; continet autem carmen acclamationes ac plausus in victoriam quandam ab imperatorio exercitu ex barbaris reportatam.

Τυπεῖσα πυκνῶς τῇ κρατίστῃ σου σπάθῃ.
Τὸ Δαυιτικὸν τοιγαροῦν ᾄσον μέλος,
Ἐπεὶ παρελθὼν [1] οὐδαμοῦ ταύτην βλέπεις·
Ὁ σὸς γε μὴν ἔμεινε σὸς πάλιν τόπος,
Ὦ δένδρον οὐδὲν αὖθις ἀνθήσει νόθον·
Εἰ δ' οὖν, πάλιν πρόῤῥιζον ἐκσπάσεις τόδε,
Μοχλὸν σιδηροῦν ἐμβαλὼν στρατευμάτων.
Ἐπεὶ δὲ καιρὸς τὴν Θεοῦ κροτεῖν χάριν,
Μήπως καλυφθῇ πρᾶγμα τῷ χρόνῳ μέγα,
Καινῆς ἐφ' ἡμᾶς εἰσβαλούσης αἱθρίας,
Ἥλιε τῆς γῆς Αὐσονάρχα, λαμπρύνου·
Ἐξίκμασας γὰρ τὸν κρυμὸν [2] τῶν πραγμάτων,
Ἐγκάρδιον πῦρ τοῖς [3] Θεοῦ σπλάχνοις χέας·
Τὸ βάρβαρον δὲ τετριγὸς λύσας νέφος [4]
Εἰς αἱματηρὰς ἐν σφαγαῖς ἐπομβρίας [5],
Πανηγυρικὴν δεικνύεις μεσημβρίαν,
Ἣ τῷ χρόνῳ κάλλιστον εἰργάσω θέρος,
Ὦ πᾶς ἀτερπὴς ἐξελικμήθη [6] στάχυς,
Τμηθεὶς ἐπ' ἀκμῆς τῇ δρεπάνῃ τοῦ πράτους·
Καὶ νῦν ἔχει δράγματα νεκρῶν ἡ Θρᾴκη,
Πλησθεῖσα τῆς σῆς εὐτυχοῦς γεωργίας·
* Μᾶλλον δὲ τὸν πρέποντα καιρὸν [7] ἁρπάσας,
Ὦ πᾶσα ληνὸς ἐμφορεῖται βοτρύων,

[1] Psalm. xxxvi, 10.

[2] Infra cxxxviii, 9 : Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κρυμοῦ τῶν πραγμάτων. *In Imperat.* 81, ed. Wernsd. : Καὶ πάντα γνόφον καὶ κρυμὸν ἐξαίρων τῶν πραγμάτων.

[3] Cod. τῆς pro τοῖς.

[4] Infra lxxxiv, 15 : Ἅπαν βάρβαρον ἀθροίσας γένος.

[5] Cod. Vat. xix, 4 : Ὄμβρος συχνῶν αἱμάτων. Tryphiod. 20 : Φάργανον ἐχθρὸν ἕλουσε μεμηνότος αἵματος ὄμβρῳ. Anon. apud Cramer. *Anecd. Par.* t. IV, p. 271 : Νῦν, οὐρανὲ, στάλαξον ὄμβρους αἱμάτων.

[6] Cod. ἐξελικμήθω.

[7] Cf. cod. Par. xiii, 128.

Τὰς λυθροβαφεῖς[1] ἐκπεπάτηκας ῥάγας.
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τῆς Ἄγαρ τὴν ἄμπελον
Τῇ σῇ, βασιλεῦ, μὴ τρυγηθῆναι σπάθῃ·
Καὶ νῦν ἀπ' αὐτῆς ἡδονῆς γλεῦκος πίνῃς
Κοινῆς μέθης ἀμεμπτον ἀθροίζων πόλον.
Ἐχρῆν δὲ καί σε τῆς ἀρᾶς τοῖς ἐκγόνοις
Ξηρὰν παρασχεῖν τὴν συκῆν τῶν ἐλπίδων,
Ὡς ἂν[2] ἐπὶ σοὶ μὴ φθονοῦντος τοῦ χρόνου,
Σιγῶν ποταμὸς ψαλμικὸν φθόγγον λάβοι[3].
Ναὶ Φαιδρύνου, κράτισθε, ναὶ χεῖρας κρότει,
Καὶ μέλψον ᾠδὴν τῷ Θεῷ σου δευτέραν,
Ἧς ἡ Μαριὰμ, ἡ Θεόκλητος[4] κόρη,
Τὸ λαμπρὸν ἐντρύφημα τῶν σῶν ἐλπίδων,
Ἐν σοὶ τὸν εἰρμὸν ὀργανοῖ πρωτοστάτην·
Κατέκλυσας γὰρ ταῖς ῥοαῖς τῶν δακρύων
Τὸ Περσικὸν σύνταγμα, τὴν κοινὴν ζάλην,
Ὡς πρὶν ὁ Μωσῆς τοὺς βαρεῖς ἐπιστάτας,
Τὸν ὑγρὸν ἐξάπινα χερσώσας πόρον,
Καὶ πάλιν ὑγρὰν τὴν καλὴν δείξας τρίβον·
Κοινῆς δὲ Μερρᾶς[5] ἐγλυκάνθη πικρία,

[1] Forma addenda lexicis quæ solam afferunt Λυθρόβαπλος, ex Const. Man. *Amat.* IX, 46.

[2] Hic incipit cod. Par. fol 1 r°.

[3] Alludit ad Psalm. XCII, 3.

[4] Unde vox Θεοκλησία, quæ addenda lexicis occurrit ap. Zosim. cod. Par. 2325, fol. 92 v°: Τί δήποτε οὖν τοσαῦτα βίβλοι καὶ Θεοκλησίαι, καὶ καμίνων καὶ ὀργάνων κατασκευαὶ τοῖς παλαιοῖς ἀνεγράφησαν; Theod. Stud. p. 690 C: Καὶ παρακαλοῦμέν σε τὴν Θεοπαράκλητον (add. lexx.) καὶ πανσύνετον. Hanc vocem πανσύνετος, æque a lexicographis prætermissam, usurpant Theod. Stud. p. 412 E; Julian. *Opp.* t. II, p. 10; Cyrill. Al. ap. Mai. *Bibl. Patr.* t. II, p. 107: Πανσύνετος οὖσα ἡ σὴ Θεοσέβεια. Meliten. v. 1756: Πολεμικὴ γὰρ ἡ Θεὸς καὶ πανσυνετωτέρα. Theod. Prodr. cod. P. 2831, f. 161 v°.

[5] Cod. Flor. Μερᾶς. *Exod.* XV, 23. Cf. Boisson. *Anecd. gr.* t. I, p. 261, et t. IV, p. 391.

Τοῦ σλαυρικοῦ σοι[1] γῆθεν ἀρθέντος ξύλου,
* Ὡς ἂν ὁ καινὸς Ἰσραὴλ μὴ γογγύσας
Σκηνὰς ἐν ἀγροῖς καὶ τρυφῆς τόπους λάβῃ·
Τὴν γὰρ ἀνακύψασαν ἐνταῦθα κνίδην,
Καὶ τὰς πονηρὰς ἐξεμόχλευσας βάτους,
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς[2] εὐσλοχῇ τῶν πραγμάτων.
Νῦν πάντα μικροῦ[3] καὶ γελᾷ καὶ τέρπεται·
Στυγνὸς γὰρ οὐδεὶς ἀπὸ καπνοῦ καὶ πνίγους,
Ἃ δῆτα φυγὴ προξενεῖ τοῖς ἐνόμοις·
Ἀλλ' ἔσλιν εὑρεῖν πανταχῇ γῆς ἐμπόρους,
Καὶ νυκτερινοὺς ὑπὸ λόχμαις ἀγρότας,
Καὶ καταγωγὰς, καὶ νομὰς ὑπαιθρίους[4].
Νῦν εἴδομεν φῶς εὐτυχῶς μετὰ σκότος·
Ἡ γὰρ καθ' ἡμῶν ἀσλραπὴ τῶν βαρβάρων
Φανεῖσα μικρὸν ἀπὸ δυσμῶν ἐκρύβη,
Καὶ νὺξ[5] ἀφεγγὴς δυσχερῶν οὐχ εὑρέθη,
Ταῖς σαῖς, βασιλεῦ, προσβαλοῦσα λαμπάσι.
Νῦν πάντα καινὰ, καὶ Θεὸς πάντως μέγας,
Ὃς ταῦτα ποιεῖ τῇ ῥοπῇ τῆς ἰσχύος,
Κατασλρέφων ἔπαρσιν ὑπερηφάνων[6]·
Καὶ μὴν πρὸ μικροῦ συῤῥαγέντας ἀθρόους,
Καὶ γυόντας ὡς δεῖ μὴ θρασυνθῆναι πλέον,

[1] Cod. Par. omittit σοι.

[2] Idem versus ex Boisson. *Anecd. gr.* t. V, p. 171, not. 5, in Append. VI, 11 : Ὡς ἂν ὁ καρπὸς εὐσλοχῇ τῶν πρακτέων. Cod. Par. CXXXI, 60 : Ὡς ἂν ὁ καρπὸς μὴ ῥυῇ τῶν πρακτέων. Id. CLXXII, 15 : Οὕτω με καὶ νῦν.... εὔκαρπον ἀνάδειξον ἐκ τῶν πρακτέων.

[3] Cod. Par. πικροῦ.

[4] Supra XXI, 16 : Τείνουσιν ἰσλοὺς ταῖς πλοκαῖς ὑπαιθρίους. Cf. *De animal.* 1475, et *De plant.* 317.

[5] Cod. Flor. νῦν pro νύξ. Cod. Par. XCI, 10 : Τὴν νύκτα τῶν νῦν δυσχερῶν οὐ βαστάσω. Cf. cod. Par. CXXIV, 7.

[6] Unde ὑπερηφανευτικός ap. Germ. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 208 r° : Πλαδαροὺς ποιῶν ἐξ ὑδαρότητος ὑπερηφανευτικῆς καὶ εἰς ὄγκον ὑδερικώτερον ἐκφυσῶν. Hac voce augenda lexica.

Ἐχρῆν ἀτεχνῶς μὴ περιπλαίειν[1] πάλιν·
Ἀλλ' ἦσαν αὐτοῖς τὰ φρονήματα γνόφος,
* Ὡς ἂν ἐλεγχθῇ τῷ κρατίστῳ φωσφόρῳ.
Ὢ πῶς; βασιλεῦ, νῦν ἐδοξάσθης πλέον
Κατὰ κεφαλῆς τοὺς φθορεῖς πλήξας πόνους[2],
Ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τοὺς θρασεῖς κτείνας λύκους,
Ὡς ἂν τὰ σὰ θρέμματα ποιμαίνοις[3] πάλιν
Εἰς γῆν ἀγαθὴν, εἰς θεόκλαστον χλόην!
Ὢ πῶς ἀκαμπεῖς ὑπεδέξω σατράπας
Λείχοντας[4] οἰκτρῶς τῶν ποδῶν σου τὴν κόνιν!
Ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν ἤνπερ αὐχεῖς προσλάτιν,
Ἧς κλῆρος ἐν σοὶ τὸ τρισόλβιον κράτος,
Ἀνέδραμες χθὲς ἐξ ἀνακτόρων βάδην·
Ὡς ἂν παρ' ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν σου συντρίβοι[5],
Πᾶν εἴ τι λοιπὸν ἐμποδὼν γένοιτό σοι·
Καὶ μεῖζον εἶδεν ἡ πόλις βασιλέα
Νικῶντα Περσῶν εὐδρομοῦντας ἱππέας.
Ἀλλ', ὦ κόρη πάναγνε, σεμνὴ παρθένε,
Δι' ἧς ὁ λαμπρὸς εὐτυχεῖ στεφηφόρος,
Σὺ πρόσθες αὐτῷ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης·
Σὺ πῆξον αὐτῷ πανταχοῦ γῆς τὸν θρόνον,
Σὺ θᾶλψον αὐτὸν ὑπὸ τῇ πλέρυγί σου,
Τὰς νιφάδας[6] λύσασα τῶν ἐναντίων.

[1] Cod. Escur. XCI, 54 : Καρηβαριῶν καὶ περιπλαίων βάδην.

[2] Idem prope versus XLIII, 48.

[3] Cod. Flor. ποιμαίνῃς.

[4] Theod. Hyrtac. *Not. des mss.* t. VI, p. 20 : Ἐχθροὺς δ' ἀστόνδους, Εὐρωπαίους καὶ Λιβύας ὁμοῦ σατραπάρχαις Φαλαγγάρχας..... τοῖς αὐτοκρατορικοῖς ὡραίοις ποσὶ τοὺς σιδηροῦς τραχήλους συγκάμπλοντας καὶ χοῦν τὸν ὑποπόδιον λείχοντας.

[5] Fort. συνθρίβῃ.

[6] *De anim.* 1057 : Νιφάσι πυκναῖς εὐτελῶν ἀκοντίων. Ephræm. *Chronic.* 5088 : Βελῶν ταῖς νιφάσιν. Id. 5503 : Λοιδορησμῶν νιφάσιν ἀπείρατων. Id. 5560 : Νιφάδας κακῶν. *Acta. SS. Oct.* t. VIII, p. 140 : Νιφάδες λίθων.

Σὸς οὗτος ἐστίν, ἀλλὰ σὸν καὶ τὸ κράτος.
* Σὺ σφίγξον αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ τὸ στέφος·
Σὺ γὰρ μόνη καύχημα καὶ φῶς καὶ σθένος
Καὶ κόσμος αὐτῷ καὶ τρυφὴ καὶ φαιδρότης.
Σὺ τοῦτον εἰς μήκιστον ἰθύναις βίον,
Ἕως μετ' αὐτῶν ὑπὸ σοὶ τῶν φιλτάτων
Εἰς ὠκεανὸν εὐτυχῶς ἐπιδράμῃ·
Ὡς ἂν δι' αὐτοῦ πᾶν κατακλύσῃς[1] γένος,
Ὃ τὸν σὸν ἠθέτησεν ἀφρόνως τόκον.

XLV. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι εἰς διαφόρους ὑποθέσεις.

* Ἡ σωμάτων ἔμπνευσιν ἡ τέχνη γράφει
Καὶ τὰς χρόας κίρνησιν ἐκ τῶν ἐμψύχων,
Ἡ ζῶν ἀτεχνῶς καὶ θεοῦ παῖς τὸ βρέφος
Τὴν νεκρὰν ἐψύχωσε τῶν τύπων φύσιν.
Φυγεῖν μὲν ὁρμᾷ τὸ σχεδὸν σκαῖρον βρέφος·
Οὐ γὰρ ἐπαινεῖ τοὺς ἀναισθήτους τύπους·
Ἀνείργεται δὲ μητρικὴν στέργον σχέσιν,
Κἂν εἰς τύπον μέλλοντος ἐγράφη τάχους.
Ἰοὺ πνοῆς δύναμις ἐν τοῖς ἀψύχοις·
* Θεὸς γάρ ἐστι καὶ θεοῦ παῖς τὸ βρέφος,
Ὃ τάχα νικῶν τῆς γραφικῆς τὴν φύσιν
Κινουμένου σχήματος ἐμφαίνει δρόμον.
Ἔοικεν, ἀγνή, μὴ ῥιγοῦν σοι τὸ βρέφος·
Καὶ γὰρ ὁ χειμὼν[2] τῆς φθορᾶς ἀνετράπη,
Καὶ τὰς νοητὰς εἶδεν αὐγὰς ἡ φύσις,
Τῆς τοῦ βρέφους χάριτος ἐκ σοῦ λαμψάσης.
Τί τοῦτο; καὶ γὰρ ὁ σολισθὴς τῶν κρίνων[3]

[1] Cod. Flor. κατακλύσῃ.
[2] Infra CCXXXII, 2 : Καὶ γὰρ ὁ χειμὼν τῆς φθορᾶς ἀπερρύη. Conf. CI, 41.
[3] Luc. XII, 27, 28.

Ἁπλῆν δι' ἡμᾶς ἐνδιδύσκεται σκέπην,
Ὡς ἂν μάθῃς, ἄνθρωπε, μετρίως ἔχειν,
Καὶ τοῦ περιττοῦ μηδὲ μικρὰ φροντίσῃς.
Ἐπισπράφητε, φησὶ, μικρὸν τὸ βρέφος,
Κἀγὼ πρὸς ὑμᾶς ἀντεπισπραφήσομαι[1]·
Εἰ δ' οὐκέτι βούλεσθε μωροὶ τὸν βίον,
Ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς πῶς ἐπισπραφήσομαι;
Ἄνθρωπε, συσπαληθι τὸ βρέφος βλέπων·
Ζῇ μὲν ἀτεχνῶς, εἰ δὲ μὴ σκαίρειν θέλοι,
Τῆς μητρὸς αἰδοῖ τοῦτο· σὺ δέ μοι σκόπει,
Πῶς καὶ πρὸς ὁρμὰς ἐκδρομῆς ἤδη βλέπει.

XLVI. Τῷ Πατρικιώτῃ.

Ἀναψυχῆς ὕδωρ σε τοῖς φίλοις κρίνων,
Ὡς πῦρ θεωρῶ τὴν τριχόπλοκον[2] σκέπην·
Σὺ γὰρ ἔχων φρόνησιν ἀψευδεσπάτην
Πρὸς πᾶσαν ἀκμὴν ἀντιτάπῃ τῷ χρόνῳ.

XLVII. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν δεσπότην κῦρον[3] Μανουὴλ, ὡς ἀπὸ τῆς δεσποίνης.

* Ἀγνὴ κόρη, σὺ καὶ θεὸν φέρεις βρέφος,
Ἐγὼ δὲ γυνὴ γηγενοῦς μήτηρ τόκου·
Οὐκοῦν ἅπερ σὰ τοῖς καθ' ἡμᾶς ἀντίθες
Καὶ παῖδα νεκρὸν ἀπαθανάτιζέ μοι.

XLVIII.

* Ἔμπνους[4] ὁ τύπος οὗτος, οὐχ ἁπλῶς τύπος·

[1] Matth. XVIII, 2-6.

[2] Hac voce augenda lexica. Supra XXX, 22 : Ἁπλοῦσι λοιπὸν τὴν τριχόπλοκον σκέπην. Id. XV, 4 : Δίδου πρὸς ἡμᾶς τὸ τριχόπλοκον φάρος.

[3] Band. *κύριον*. Manuel Palæologus, despota, filius Michaelis Palæologi. Cf. Ducang. *Famil. Byz.* p. 236.

[4] Hoc et quinque seq. ex apographo amici mei Read.

Αἰσθάνεται γὰρ τῆς γραφικῆς ἡ Φύσις,
Ὡς καινὸν ἀρχέτυπον ἐκμιμουμένη
Ποιεῖ παρ' αὐτῷ ζωτικὰς τὰς ἐμφάσεις.
Τάχα πνοῆς ἄῤῥητον ἰσχὺν ἐγχέας
Τὸν ἡδὺν ἐψύχωσεν ὁ γραφεὺς τύπον·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς εἰς δυσεύρετον [1] Φύσιν
Μὴ τὴν γραφικὴν ἡσυχῇ ζῶσαν πνέειν.
Ἴσως ἐπαινεῖς τόνδε τὸν τύπον, ξένε·
Δοκεῖ γὰρ ἐμπνεῖν ὑπὸ τῆς εὐτεχνίας.
Ἐθαύμασας δ' ἂν ἐκπλαγεὶς καὶ τὴν Φύσιν,
Ἂν ἦν δυνατὸν ζωγραφεῖν καὶ τοὺς λόγους.
Τοῦ σώματος τὴν ὥραν οὐ [2] γράφων ὅλην,
Καὶ τὴν ψυχικὴν οὐδ' ἀμυδρῶς ἐγχέεις;
Οὐ δῆτα, φησὶ τῆς γραφῆς ὁ τεχνίτης·
Οὐχ ἵσταται νοῦς εἰς τὸ τῆς ὕλης πάχος.
Ὁ πανσέβαστός ἐστιν οὗτος Ἀτζύμης [3],
Ὁ τῶν θεμάτων τῆς ἕω Δομέστικος·
Ὃς καὶ γραφικῆς δέδικνυται νῦν βελτίων,
Σχεδὸν παρ' αὐτῇ καὶ πνοῆς ἕλκων χύσιν.
Ὑδροῤῥόην εὔστικτον [4], ὑγρὰν αἰθρίαν,
Πηγὴν Φορητὴν, ἀργυροῦν ἄκος πνίγους,
Φρέαρ φέρον πρόμηκες ἐν σφαίρᾳ στόμα
Λάμβανε καὶ πρόπινε καὶ τέρπου, ξένε.

XLIX. Εἰς τὸν μέγαν Δρουγγάριον [5].

* Ἄνθρωπε φιλάνθρωπε, τὴν χεῖρα δέχου

[1] Cod. Esc. CCXIII, 216 : Δυσεύρετον φύσιν. Anon. cod. Par. 1277, f. 230 r° : Δυσεύρετον κτῆμα.
[2] Fort. ὁ pro οὐ.
[3] Cf. infra LXV.
[4] Leg. εὔτυκτον.
[5] Id est Ducas Muzalon. Cf. cod. Par. CLVI, 16.

Τοῦ κρυπτὰ γινώσκοντος ἀνθρώπων χάριν·
Τὸν γάρ σε δοξάσαντα καὶ σὺ δοξάσεις
Τοὺς ἀπογυμνώσαντας αὐτὴν φαυλίσας.
Ἔπεμψά σοι τὸν παῖδα, θαυμασθὴ φύσις·
Ὀνηλάτην γοῦν τοῦτον ἀντίπεμπέ μοι
Φέροντα πυροὺς καὶ κριθὰς ἀσυγχύτους·
Τὸν ἄφθονον γὰρ φυσικῶς ἔχεις τρόπον.
Γραῒ καθαρᾷ προσφυῆ σῖτον πρόες·
Τῇ γὰρ ψυχῇ τὸ σῶμα συζευχθὲν φέρων
Σοφῶς γεωργεῖς τὴν φορὰν τῶν πρακτέων [1],
Ἐπεὶ τὸ κοινὸν προσδοκᾷς, πάτερ, θέρος.

L. Εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον.

Λύτλῃ ψυχικῆς ἐμπεσὼν καχεξίας
Ἄκος φέρω τὸ τμῆμα τοῦ σοῦ λειψάνου·
Ὅλον γε μὴν ἔχειν σε κομπάζω σέφος
Τερασίοις, πρώταθλε [2], κοσμοῦν τὸν βίον.

LI. Εἰς τοὺς ἁγίους Θεοδώρους.

Ὁ Χρισὸς ὑμᾶς ὡς ἐμοὺς ὑπερμάχους
Ὡπλισμένους δείκνυσι τοὺς Θεοδώρους,
Ἵνα με παντὸς ἐξάγοιτε κινδύνου
Ὡς ἡμεδαπὸν [3] τὸν Πλακιδᾶν οἰκέτην.

LII. Εἰς παναγιάριον [4].

* Λίθος πιανθεὶς ἐξ ὑαλίνης δρόσου

[1] Pro πραγμάτων. Cod. P. XIV, 124: Σκοπῶμεν τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων.

[2] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 217 v°: Καὶ πρώταθλος οὗτος πρὸς τὸ τεσσαρακονθήμερον τῆς νησείας κατεδέδηκε σίδδιον.

[3] Fort. ὑμεδαπόν.

[4] Cf. infra LXX et Par. CCXXXV.

Σταχυφορεῖ[1] τὸ βρῶμα τῆς ἀφθαρσίας·
Σὺ δὲ, ψυχή, τράπεζαν ἀγνείας βλέπε,
Καὶ τὰς ψίχας λάμβανε κἂν ζῇς ὡς κύων.

LIII.

Τοὺς[2] τέτταρας στατῆρας οὓς ἠτησάμην
Μὴ διστάσας δὸς μὴ[3] χρυσοῦ κρείττων φίλε·
Οὕτω γὰρ ἂν ἤκιστα φανείην πένης
Ὡς μηδὲ τετράκην[4] σὸν ἐκτίσαι χρέος.
Χιλιάκις εὖ τὸ χρυσοῦν ἦλθες φάος·
Πῶς οὖν ἔχεις γνώριζε, μαθεῖν γὰρ θέλω,
Κἂν τὰς πρὸς ἡμᾶς ἀνύσῃς ὑποσχέσεις,
Καὶ τοῦτο μαθεῖν ἀπὸ τῶν ἔργων θέλω.
Στατῆρας ἡμῖν πέμπε δὶς θᾶττον δύο,
Καὶ μηκέτι φαύλιζε φειδοῖ τὴν φύσιν·
Ἐγκαίνισον δὲ τὴν μαρανθεῖσαν σχέσιν,
Ἐγκαινίων, βέλτιστε, καιρὸν σεμνύνας.
Ἐγὼ φίλος σὸς, οὑτοσὶ δ' ἐμὸς πένης,
Τάχα δὲ καὶ σὸς, ἐξ ἐμοῦ γὰρ ἡ σχέσις·
Ὁ γοῦν πρὸς αὐτὸν ὁ χρυσοῦς πράξεις φίλος,
Ἐμός τε καὶ σὸς τῷ θεῷ πάντως φόρος.
* Τὸν νῦν[5] παρ' ἡμῶν ὁ χρυσοῦς παῖδα βλέπων
Ἢ πέπλον ἡμῖν ἢ χρυσῆν χάριν δίδου·
Τὰ γὰρ παρυφάσματα τῆς φαύλης τύχης
Ἀραχνίων ῥήγνυσιν ἡ χεὶρ σου τρόπον.
Πρὶν ἢ προελθεῖν τῆς φίλης Βυζαντίδος

[1] Cf. Append. VI, 12; mox v. 4, alludit ad Matth. XV, 27.

[2] «Tetrasticha X sine titulo, videntur tamen ad amicum quemdam, fortasse Patriarcham Niphonem.» Band.

[3] Fort. δός μοι, χρυσοῦ κ. φ.

[4] Fort. τετράκησον. Vox nova quidem, sed noti sunt ὁμόκησοι, qui eodem tributo censi sunt.

[5] νοῦν pro νῦν cod.

Ἐπὶ τὰ βαθύτατα τῆς Θράκης, χάριν
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τὰς γονὰς τῶν ὀσπρίων,
Ἔγκαρπε[1], φιλόστοργε, πατέρων πάτερ.
Ὁ βελτίων μέλιτος εἰς τέρψιν φίλων,
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς ὡς ὑπισχνοῦ τοὺς ἅλας·
Τὸ νόστιμον γὰρ καὶ πρὸ τῶν ἔργων φέρεις
Εὐστοργίας[2] ἅλατι πηγνὺς τὸν βίον.
Ῥόδων χάριν μέλιτι συντεθειμένην
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τῶν παρισθμίων[3] χάριν·
Οἰδοῦσί μοι γὰρ αἱ περὶ ταῦτα φλέβες
Ἐκ τῶν πονηρῶν φλυκτίδων, ὦ δέσποτα.
Τὸ σχῆμα τῆς σῆς μαρτυρικῆς ἀνδρίας[4]
Ἐν συμβόλοις ἔδειξεν ὁ σκιαγράφος·
Τῇ γὰρ ἀφανεῖ τῆς ψυχῆς παντευχίᾳ
Τὸν τῆς πλάνης δράκοντα καθεῖλες, μάκαρ.
Ἡ καὶ ψυχῆς δύναμις ἐμπνεῖ τοῖς τύποις,
Ἡ σὺ, μάκαρ, ζῇς· εἰ δὲ καὶ ζῶν οὐ πνέεις,
Οὐδὲ τρέχεις ἔφιππος, ὡς νῦν ἐγράφης,
Καὶ τῆς γραφικῆς τάχα νικᾷς τὴν φύσιν.

LIV. Πρὸς τὸν Πεπαγωμένον πρόσταγμα ἐξαιτῶν δι' οὗ ἀπώλεσεν ἵππους αὐτοῦ.

* Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τοὺς βρυχηθμοὺς[5] τοῦ κράτους,
Ὡς ἂν ὁ δειχθεὶς τοῖς ἐμοῖς ἵπποις λύκος
Τρουλληνὸς, ὦ βέλτιστε, τῆς γῆς ἡ νόσος,
Ἀναδοτικῶς[6] τὴν τροφὴν ἀποπλύσῃ[7].

[1] Fort. εὔκαρπε.
[2] Cf. cod. Par. IX, 77. Ibid. CXLVII, 3 : Τὸν κρατῆρα τῆς εὐστοργίας.
[3] Cod. Par. CCXVIII, 12.
[4] Cod. ἀνδρείας.
[5] *De eleph.* v. 349 : Ὅταν βρυχηθμῶν ἐξερεύγηται κτύπους.
[6] Hoc adverbium deest lexicis.
[7] *De animal.* 183 : Τροφὴν δὲ τὴν χθὲς ἀνεμοῦσι τήμερον.

LV. Κυρῷ[1] Νίφωνι.

Τῷ πατριάρχῃ τῆς ὅλης οἰκουμένης
Κριθῶν χάριν πέπομφα δὶς δέκα σλίχους,
Οὓς[2] αὐτὸς ἐγχείριζε καὶ πέραινέ μοι
Δυνατὸς ὤν, καλλισ|τε πατέρων πάτερ.
Ἡ Θᾶτ|ον ἡμῖν τὸ χρυσοῦν σκεῦος δίδου,
Χρυσοῦν γὰρ ἐκ σοῦ καὶ τὸ χαλκοῦν ἐκρίθη,
Φύσις χρυσοῦ ξύμπαντος ὀλβιωτέρα,
Ἡ κατὰ τὸν Μέλητος[3] ἀπόειπέ μοι·
Τοὺς γὰρ ἀφανεῖς ἐκλογισμοὺς τῶν φίλων
Ἡ τοῦ χρόνου δύναμις εἰς φῶς ἐξάγει.
Σὺ χρησ|τὸς ἀνὴρ, ἀλλ' ἐγὼ φίλος μόνον·
Ὡς οὖν ἔχεις πέρανον οὓς ἔφης λόγους
Κριθὰς παρασχὼν τῶν ἐμῶν ἵππων χάριν,
Καὶ κυάμους θρέψοντας οἰκέτας φάγους,
Μᾶλλον δὲ βαρεῖς καὶ κατακράτος λάλους,
Καὶ καλάμην, εἰ μή τι φορτικὸν τόδε,
Νομεῦ λογικῆς ἀγέλης ἀκάματε.
Τῆς πενταρίθμου τῶν ἁλῶν σὺ[4] χάριτος
Τὴν μὲν τετάρτην μοῖραν ἀρτίως δίδου·
Πέμπ|τον δέ μοι φύλαξον ἐκ ταύτης μέρος,
* Ὡς ἂν δοθῇ καὶ τοῦτο νοσ|ίμῳ φίλῳ.
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς καὶ τὸ τοῦ πέμπ|του μέρος
Ἀνενδεῶς ἔχουσαν ἐμφαίνων σχέσιν·
Οἱ γὰρ ἅλες[5] κρίνουσι τοὺς ὄντως φίλους
Κοινωνίας τράπεζαν ηὐτρεπικότες.

[1] Band. κυρίῳ. Cod. M. fol. 71.

[2] Fort. ἅς, id est τὰς κριθάς.

[3] Respicit ad Homer. *Il.* A, 515 : Τέτλαθι δὴ καὶ κατάνευσον ἢ ἀπόειπε.

[4] Syllaba brevior. Addidi σύ.

[5] De noto proverbio : Alter alterum nosse non potest priusquam salem quem dicunt consumpserint, cf. *Thesaurus*.

LVI. Χαρτοφύλακι τῷ Κουτάλῃ [1].

Ὁ μὲν παλαιὸς τῆς παροιμίας [2] λόγος
Μασλιγίαν τίθησι τὸν κερασφόρον·
Σὺ δ' ὥσπερ ἀλγῶν κατὰ τῆς παροιμίας,
Ὡς τῷ κακῶς πάσχοντι συμπαθεσλέρας,
Τῷ Καραβιδᾶ καὶ φυλακὴν προσλίθεις·
Μή, κανόνων ἄγρυπνε καὶ νόμων φύλαξ·
Ἡ γὰρ ἀδικήσασα κομπάσει πλέον
Τῷ ψηφιδουργῷ [3] συμπαρατεταγμένη·
Πλὴν θᾶτλον ἡμῖν τὸν πεπονθότα πρόες,
Μήπως πάλιν δύσκλωσλον [4] ἐξάψῃ βρόχον.

LVII.

Γνώτω [5] βασιλεὺς, ἡ πνοὴ τῶν Αὐσόνων,
* Γνώτω βασιλεὺς, ᾧ θεὸς δοίη χρόνους,
Ὡς ἂν τὸ σεπλὸν μὴ τελευτήσῃ κράτος,
Ὡς ἡ μετ' ἐλπίδων με γεννησαμένη,
Καὶ γνησίῳ γάλακτι συσλησαμένη,
Καὶ τῶν ἐμῶν πλησθεῖσα δυσλυχημάτων,
Ἀπῆλθεν ἡμᾶς ὀρφανοὺς ἐάσασα.

[1] «Χαρτοφύλαξ erat *archivi et chartarum Ecclesiæ custos*, et inter dignitates, quas ἐξωκατακοίλων vocant, quinta recensebatur. Hujus munera et jurisdictionem multis prosequitur Balsamon in meditato de duobus officiis Chartophylacis et Protecdici, lib. VII, *Juris gr. rom.* p. 453.» Bandin. qui nomen proprium legere non potuit. De Gregorio Cutala magno chartophylace conf. Cantacuz. I, p. 251 et 313.

[2] Cod. παροιμίας et supra παροιvίας. Maritis, quorum uxores erant adulteræ, cornua in fronte tribuebant. Cf. infra XCVI, 13; Jacobs. ad *Anthol. Pal.* t. IX, p. 444; Huschk. *Anal.* p. 165, et Boiss. *An. gr.* t. III, p. 140.

[3] Hac voce carent lexica.

[4] Vox addenda lexicis.

[5] «Varia epigrammata iambica, nullo titulo, sed videntur ad imperatorem Ducam scripta.» Band.

Ναὶ τρανὲς ἀντίγλωσσον[1] εὖ δρῶν τὸν Φίλον
Τὸ συμβὰν ἀπάγγειλον εὐνοίᾳς χάριν.

LVIII.

Τὴν ἐξ ἔθους ἡδίστα καινίζων σχέσιν,
Ὦ τῆς ἐμῆς ἄληκτε κοσμῆτορ τύχης,
Καὶ φιλοτιμότατε, καὶ φιλοτρόφε,
Ῥύθμιζε καὶ φύκαζε καὶ σίδιζέ με
Τῆς σῆς κεφαλῆς τῇ φροληφθείσῃ σκέπῃ·
Τὴν γὰρ ἀκαλλῆ καὶ κατεσπιλωμένην,
Ἧς μακρὸς ἐξέλυσε τὸν τόνον χρόνος,
Ὑπὲρ κεφαλῆς οὐ φορητόν μοι σίγειν·
Σὺ δὲ χρυσοῦς ὢν τὴν χρυσῆν ἔχε σκέπην,
Κἂν εἰς τὰ μὴ ῥέοντα σωφρόνως βλέπῃς.

LIX.

Δοῦκα σθεναρὲ φρὸς τὰ τῶν Φίλων βάρη,
Μᾶλλον δὲ Φιλάνθρωπε λιμὴν τῶν Φίλων,
Ὅταν ζέφῃ δύσοισίος ἐνδείας κλύδων,
Πέραινε δή, πέραινε[2] τὰς ὑποσχέσεις,
* Ἐπεὶ δυσωπεῖ καὶ τὸ παρόν σε ψύχος

[1] Epistolium alloquitur *ἀντὶ γλώσσης* nuntiaturum. Vocem *ἀντίγλωσσος* ignorant lexica quibus addas alia ejusmodi composita : *Κενόγλωσσος*, Eustath. *Spicil. Rom.* t. V, p. 182 : *Ἐμὲ γοῦν διδάσκαλος λάχοι φλήρης τὴν γλῶσσαν κατὰ τὸν Μωϋσῆν, καὶ μὴ φλερόεντας φροφέρων λόγους, καὶ οὕτω κενόγλωσσος.* — *Κουφόγλωσσος*, Origen. cod. Coisl. 17, fol. 2 r° : *Ἀλλ' οὐδὲ βαρύγλωσσοι εἰσί· βάρος γὰρ καὶ σίβος οὐκ ἔχει ὁ λόγος αὐτῶν· εἰσὶ δὲ κουφόγλωσσοι.* — *Πηλινόγλωσσος*, Jo. Damascen. *Opp.* t. II, p. 835 D : *Σήμερον βοήσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ πηλινόγλωσσοι, καὶ εἴπωμεν τῇ μεγαλοδοξοτάτῃ* (cod. Par. recte *μεγαλοδόξῳ ταύτῃ*) *καὶ Θεοτόκῳ μητρὶ τοῦ Θεοῦ.* — *Πυρίγλωσσος*, Anon. cod. Par. 250, fol. 115 r° : *Φωτίζετε τὴν οἰκουμένην ταῖς πυριγλώσσοις θείαις διδαχαῖς ὑμῶν.*

[2] Cf. supra XIV, 1.

Τὸν πρεσβυτικὸν καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας,
Ὃς ἀπὸ ϑηλῆς καὶ τριχὸς πρωτοχρόνου[1]
Τὸν καθάπαξ ἄψευστον ἐκτήσω τρόπον.

LX.

Ἡρακλες Ἀσὰν, δυσμενῶν ἀντιστάτα,
Καὶ φάρμακον ζῶν τῆς ἐμῆς ἀῤῥωστίας,
Μὴ καυθάρους[2] νόμιζε τοὺς ἐμοὺς πόνους,
Μή, παρακαλῶ, μηδ' ἀγεννεῖς[3] βατράχους,
Μηδὲ πρὸς αὐτοὺς ἀναθαρσήσῃς πράως·
Ἀλλ' ὡς τὸν Οὐζπὲκ[4] τὸν σοβαρὸν σατράπην
Ὁ τρισαριστεὺς[5] ὁ χρυσοῦς ἥρως νίκα·
Θρασύτεροι γὰρ καὶ Σκυθῶν καὶ βαρβάρων
Τολμῶσι χωρεῖν, ἀλλὰ συντόνως μάχου,
Τὴν σιτίνην μάχαιραν αὐτοῖς ὀξύνας.

LXI.

Ὁ μὲν Λογαρᾶς ὁ χρυσοῦ[6] κρείττων φίλος,
Ὃν πρεσβύτην δείκνυσιν ἡδὺν ὁ χρόνος,
Σύσκηνον ἢ σύνδειπνον ἐκτήσατό σε,
Καὶ ζῇ παρὰ σοὶ καὶ τρυφᾷ καὶ τέρπεται·

[1] Infra CXXXI, 80 : Ἤδριν δὲ μισεῖς ἐκ τριχὸς πρωτοχρόνου. Supra I, 307 : Ἐμοὶ φίλος παῖς ἐκ τριχὸς πρωτοχρόνου. Cf. quoque infra LXXXI, 2 : Ἐκ φυῆς πρωτοχρόνου. Id. LXXXV, 28. Cod. Vat. XXV, 85 : Οὕτω σὺ καλὸς ἐκ τριχὸς πρώτης ἔφυς. Cf. etiam cod. Par. IX, 43. Supra I, 274 : Ἐγὼ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκ πρώτης χνόης.

[2] Pari metaphora cod. Esc. CCLXIX, 3 : Τῶν παθῶν τοὺς καυθάρους. Eustath. *Opusc.* p. 37, 85 : Ἡ βίῳ καυθάρου προσήκων. Unde καυθαρόβιος ap. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 221 v° : Καὶ ὅσοις τὸ καυθαρόβιον (add. lexic.) μὴ κατηξιωμένοις τοῦ σωτηριώδους καὶ εὐώδους βαπτίσματος.

[3] Cod. ἀγενεῖς.

[4] Id est *Uzbek* de quo vid. Deguig. *Hist. génér. des Huns*, t. II, 2ᵉ partie, p. 281 sqq.

[5] Eustath. *Opusc.* p. 165, 28. Conf. supra I, 237 et 306.

[6] Cf. supra LIII, 2.

Ἐγὼ δ' ἐπὶ νοῦν τὴν καλὴν ὄψιν στρέφων,
Καὶ μηδαμοῦ βλέπων σε τῶν ἀνακτόρων,
(Ἀπόκρυφον γὰρ καὶ τεθαλαμευμένον
Τὸ συγγενὲς καὶ φίλον εἰργάσατό σε,)
Νῦν μᾶλλον ἀλγῶ καὶ τὸ λυποῦν οὐ στένω[1].
* Ἡ γοῦν σεαυτὸν δεῖξον ἡμῖν ἐξ ἔθους·
Οὕτω γὰρ ἄν, βέλτιστε, τὸ θλίβον λύοις;
Ἢ τοῦ Λογαρᾶ πέμπε τὴν σημασίαν
Εἰς ἀπόδεσμόν τινα συγκεκλεισμένην·
Τὸ γὰρ ἐνεργὲς καὶ κατεσπουδασμένον
Ἡ φύσις ἁπλῶς τοῦ σεβαστοῦ Παμφίλου[2].

LXII.

Χρῄζων καθαρᾶς ἐν χιτῶνι διφθέρας,
Καὶ γὰρ ἀπειλεῖ[3] προσβαλεῖν μοι τὸ ψύχος,
Ἐπὶ σὲ τὸν κάλλιστον ἀθρῶ τῶν φίλων·
Εἰ μὴ γὰρ, αὐτὸς οὐχ ὁρῶ ποῦ διφθέρα.
Κἂν οὐ παρασχεῖν πᾶσαν ἡμῖν ἰσχύσῃς,
Μέρισον εἰς τμήματα τὴν χάριν δύο·
Τοὺς γὰρ ἀγωγοὺς τῶν φιλανθρωπευμάτων[4]
Εἰς μυρίους ἄντικρυς ἐκχέεις φίλους.

LXIII. Ἐπιτάφιοι[5] τῷ δεσπότῃ κυρῷ Μανουὴλ[6].

Πρὶν ἂν διδαχθεὶς τοὺς ἐμοὺς κλαύσῃς πόνους
Ὃς εἶ τέως, ἄνθρωπε, μὴ παραδράμῃς·
Ἐκ Κιλίκων γὰρ ἦλθον εἰς γῆν Αὐσόνων,
Ἀμφοῖν βασιλὶς τοῖν γενοῖν τρισολβία,

[1] Leg. στέγω.
[2] Cf. infra LXVII.
[3] Cod. Par. 1, 22 : Ὅταν ἀπειλῇ κλανθμυρίζειν τὸ ψύχος.
[4] Cf. infra LXVI, 16.
[5] Cod. M. fol. 72.
[6] Adde, ut supra XLVII, ὡς ἀπὸ τῆς δεσποίνης.

Πρώτῳ δὲ κοσμήσασα τὸν θρόνον τόκῳ,
Καὶ δεσπότην δείξασα λαμπρὸν τῷ χρόνῳ,
Τὰς δυσλυχεῖς ἤνεγκα πάπαι φιλτάτας·
Τῇ μὲν γὰρ αὐτῶν ζῆν τὸ θανεῖν εὑρέθη,
Τῇ δ' αὖ τὸ βιοῦν ἐκβιοῦν τοὐναντίον.
Αἳ αἳ κτίσις, θρήνησον οἰκτρῶς τὴν τύχην,
* Ἡ δακρύων πρόφασιν εἰργάσατό με!
Ὁ μὲν γὰρ ἀνὴρ, ὢ παλαμναίου πάθους!
Ὁ τοῦ κράτους ἥλιος[1], αἳ γῆ καὶ χρόνε,
Τὸν τοῦ τέλους ἄφυκτον ὑπέδυ γνόφον,
Κἂν ἡδὺς ἐξέκυψεν ὡς ὄρθρος πάλιν
Ὁ νῦν μετ' αὐτὸν ἀρχικῶς ἐπιπρέπων·
Ὁ δεσπότης δὲ (ναὶ ῥάγηθι καρδία·
Τῷ γὰρ κατ' αὐτοῦ μᾶλλον ἐπλήγης βέλει),
Μήπω γενειῶν, ἀλλ' ἐπὶ[2] χνόης βρύων,
Ὥσπερ τις ἀσὶρ ἡμεραυγὴς[3] ἐκρύβη·
Ἐγὼ μὲν οὖν τὸ σῆμα πηγνύω τόδε,
Καὶ τοὺς τύπους ἵσ̣ημι τοὺς πρωτυμβίους,
Καὶ ζῶν τις εἰμὶ συμφορῶν ἄλλος τάφος.
Σὺ δ', ὦ κόρη πάναγνε, πισ̣τοῖς ἐγγύη,
Τῷ κειμένῳ βράβευε τὴν σωτηρίαν·
Ἐκ σοῦ γὰρ ἡμῖν ὁ κριτὴς ὤφθη βρέφος.
Ξένη βασιλὶς ἡ ῥακενδύτις[4] τάδε.

LXIV.

Ἄλλην[5] διεκδὺς μήτραν ὁ σκύμνος, ξένε,

[1] Cf. supra 1, 541, et infra LXXIV, 18 et C, 25.

[2] Pro ἐπί leg. ἔτι.

[3] Infra CII, 3 : Ὦ τῆς ἐμῆς φῶς ἡμεραυγὲς καρδίας.

[4] De forma feminin. silent lexica. Vid. *Thesaur.* s. v. Ῥακένδυτος.

[5] Novum carmen quod cum præcedenti male jungunt Bandini et auctor Catal. Monac.

Ἄλλην ὑπῆλθεν, ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἐσφρίγα·
Νυνὶ δὲ σιγῶν οὐδ' ἀναπνεῖν ἰσχύει·
Καὶ γὰρ ἐκεῖ μὲν ὡς ἀπαλὸς τὴν φύσιν,
Τὸν τῆς ματαιότητος ἐζήτει βίον,
Ἐνταῦθα δ' ὑπνῶν καὶ σχολὴν ἄγων φέρει[1]·
Τὸ φῶς γὰρ ἀεὶ προσδοκᾷ τῶν ἀγγέλων,
* Ἐκ τοῦ καταψύχοντος ἐν βάθει σκότους·
Τεχθήσεται γοῦν ἐκ σποδᾶς αὖθις νέας,
Ὅταν τὸ τῆς σάλπιγγος ἠχήσῃ σλόμα[2],
Καθάπερ ὠδὶς ἐν γονῇ πολυσλόνῳ,
Βλέψει δὲ φῶς ἄσβεσλον ὡς δὶς ὢν τόκος.

LXV. Τῷ[3] Δομεσλίκῳ τῆς ἐώας[4].

Εἴ τις παριὼν εὗρεν εἰς ἐρημίαν
Ἢ ῥοιὰν, ἢ σίκυον, ἢ μῆλου δρόσον,
Ὅταν τὸ θερμὸν ἐκπιέζῃ τὰς φύσεις
Τοῖς τοῦ θέρους ἀνθραξὶ πυρπολουμένοις[5],
Οὐκ εὐθὺς ἂν ὕμνησεν ἡσθεὶς τὴν τύχην;
Πῶς οὖν σὲ Φιλῆς τὸν Δομέσλικον βλέπων
Ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς δυσμενεῖ τῷδε χρόνῳ
Μενεῖ σιωπῶν ὁρμαθὸν[6] χαρισμάτων;
Ὁ μὲν γὰρ αὐχμὸς τῶν φιλοσλόργων φίλων,
Ὡσεὶ χλόην κλίβανος, ἐξέτηξέ με·
Τῆς σῆς δὲ χειρὸς ἡ μετὰ ῥύμης δρόσος[7]
Ὡς ὄμβρος ἡδὺς εὐφυῶς ἀναψύχει.

[1] Fort. φθίνει, nisi malis ὕπνον καὶ σχολὴν ἄδην φέρει.
[2] Idem versus in cod. P. IX, 95.
[3] Cod. M. fol. 20.
[4] Fort. Ἀτζύμης. Vid. sup. XLVIII, 17.
[5] Fort. πυρπολουμένας.
[6] Cod. Par. XIV, 75 : Πολλῶν ἀγαθῶν ὁρμαθοὺς ἐπιβρέχει. Manuel Holob. ap. Boisson. *Anecd. gr.* t. V, p. 163 : Τόσων χαρίτων ὁρμαθός. Ibiq. cl. edit. nota.
[7] Cf. cod. Esc. CLXXXI, 4.

Καὶ μὴν πόσας, κάλλιστε, λιπαίνεις βάτους,
Ὡς ἂν ἀπ' αὐτῶν καὶ χλιδῶν ἴδῃς ῥόδον;
Ἢν γὰρ ἔχεις ἄνωθεν οὐ κρύπτεις χύσιν,
Οὐδ' ὥσπερ οἱ νοσοῦντες ἐξ ἁπληστίας[1]
Παρακρατεῖς τὰ ῥεῖθρα[2] τῆς εὐσπλαγχνίας,
Ὡς ἂν πίνοις ἡδιστα καὶ πάλιν πίνοις,
Καὶ τὰς χρυσᾶς πίδακας ἀντλήσῃς μόνος·
Ἀλλ' ὡς ἀγωγὸς Θριγγίων ἐλεύθερος,
Ἀνῆκας ἡμῖν ἐμφορεῖσθαι τοῖς φίλοις,
Κἂν τις ὑλακτῇ, κἂν προσεμφύναι πάλιν
Ἡ κρύφα δακεῖν τὴν χρυσῆν πλέρναν[3] θέλῃ,
Λάψει τάχα κἀκεῖνος, ὢ γνώμης ξένης!
Οὐδεὶς γὰρ οὐδεὶς εἰς τὸ ῥεῦμά σου φθόνος·
Οὕτω σὺ καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἡλικίας
Καὶ τὴν ἀγαθὴν οὐ καπηλεύεις τύχην·
Οἷς γὰρ ἀκόσμως[4] ἄλλος ἂν ἐχρήσατο,
Τούτοις σὺ τὴν εὔκοσμον ἐμφαίνεις φύσιν,
Καὶ τὸ χρυσοῦν τάλαντον αὐξάνεις χύδην,
Καὶ τὰς ἀμοιβὰς προσδοκᾷς τὰς ἀφθόνους,
Ὅταν ἐπίστὰς τῶν χρεῶν ὁ δεσπότης
Τὴν τῶν τόκων εἴσπραξιν ἀῤῥήτως γράφῃ.
Νεῖλον μὲν οὖν μετροῦσιν οἱ πήχεις[5] ἅπαξ,
Ὅταν ὁ καιρὸς ἐκραγεὶς ὑπερβλύσῃ[6]·
Τὰς σὰς δ' ἐφ' ἡμᾶς ἀργύρᾶς ἐπομβρίας[7]
Καὶ τὰς καθαρὰς ἃς δίδως ἀναχύσεις

[1] Cf. infra CCLI, 51.

[2] Cod. Esc. CCLXXXIV, 5 : Ῥεῖθρα μακροθυμίας.

[3] Cod. πλέραν.

[4] Zenon, cod. P. 2619, fol. 194 v° : Ἀκόσμως περιπατεῖ.

[5] Cf. Georg. Cedren. t. I, p. 478, et Wernsd. ad Himer. XV, 1.

[6] Infra CXXXIV, 13.

[7] Infra CLVII, 19 : Τὰ ῥεῖθρα κινεῖ τῆς χρυσῆς ἐπομβρίας. Codex Paris. CCXXVIII, 6.

Οὐκ ἔσθι μετρεῖν ὑπὸ δακτύλων θέσει·
Ὃ μὲν γὰρ οὐκ ἔπραξεν ἡ χεὶρ, πολλάκις
Ἡ τῶν λόγων δύναμις εἰργάσατό σοι·
Ὃ δ' εὗρεν ἡ χεὶρ, οἱ λόγοι παρέδραμον·
Καὶ μὴν ὃ μὴ δρᾷς ἠσχολημένος τέως
Ὁ σύγγονος καὶ τοῦτο λαμπρῶς εἰσφέρει·
* Τίνας λόγων χάριτας[1] οὐ παρεγχέων[2]
Ὁ σύντονος νοῦς, ἡ σιδαρὰ πυκνότης
Τὸ τῶν ἐν ἡμῖν ἀντιφάρμακον πόνων;
Ὦ τίς ἐρεῖ τὸ κάλλος, ἢ τίς τὸν λόγον
Καὶ τὴν ἐπιπρέπουσαν εὐαρμοσίαν,
Κάλλισθε Νιρεῦ, Νέσθορ ἡβῶν, ἀγχίνου,
Κἂν τὸ ξίφος πρόκωπον[3] ἡ χεὶρ λαμβάνῃ,
Μόνος πρὸς ἐχθροὺς ἀντιτάθῃ δυσμάχους[4];
Τὴν βάρβαρον δὲ καὶ παλαμναίαν τύχην,
Ἣ τοῦ φθόνου τὸ κέντρον[5] ὑπέθηξέ μοι,
Ῥιπίεῖς ἀτεχνῶς ἀργυρᾶ πείνων βέλη·
Καλεῖ σε λοιπὸν τὸν χρυσοῦν εὐεργέτην
Ὁ Μυρέων πρόεδρος ὁ πλωχοτρόφος,
Ὦ τὴν ἑορτὴν συγκροτῶν τὴν ἐξ ἔθους
Πανηγυρίζω καὶ μάλα φαιδρύνομαι[6]·
Πλὴν οὔτε πυροὺς ἐκ πυρᾶς ἐῤῥηγμένους,
Οὔτ' ἀμπέλου γέννημα παρὼν ἂν λάβοις,

[1] Cf. cod. Par. x, 44.

[2] Cod. Escur. CXIX, 2 : Μικροῦ παρεγχεῖ καὶ πνοὴν ὁ ζωγράφος. Cod. Vat. XXXI, 1 : Δεῖ δὴ παρεγχεῖν εἰς τὰ κοῖλα τῶν τόπων Ὁλκὴν πνοῆς.

[3] Cod. πρόκοπον. Conf. cod. Par. IX, 37.

[4] Cod. Par. IX, 57 : Ἀλλὰ κατ' ἐχθρῶν ἐσπαλήγει δυσμάχων.

[5] Theod. Prodr. *Not. des mss.* t. VIII, p. 197 : Ὡς ἂν τὰ μισάνθρωπα κέντρα τοῦ φθόνου Ἑλὼν δράξω χερσὶν ἀδραῖς ἀσχέτοις. Const. Man. 295 : Κέντρον πότμου. Cod. Par. 854, fol. 229 v°. Theod. Hyrtac. *Ep.* 3 : Ὥσπερ φιλίας κέντρῳ νυττόμενοι. De κέντρον metaph. vide Boisson. ad Choric. p. 6.

[6] Post v. 58 fort. desunt quædam.

Οὐ ψυχρὸν, οὐκ ἄλυπον, οὐδ' ἔτι ζέον,
Ἀλλ' οὐδ' ὀπώραν, οὐδ' ὅσα τραγήματα·
Προσδεῖ γὰρ ἡμῖν εἰς τὸ ϖῦρ τῆς ἑσπέρας
Κηρῶν Φορυτοῦ[1] καὶ χλιδῆς μυριπνόου[2],
Προσδεῖ δ' ἐπ' αὐτοῖς καὶ τραπέζης ἀφθόνου,
Καὶ τῆς ϖεριτλῆς τῶν μελῶν μουσουργίας,
Ἧ καὶ τὰ Φαῦλα συντρέχει μειράκια
Στρουθαρίων τριζοντα δυσρίγων τρόπον.
Ἔτι γε μὴν δέδοικα τοὺς Θυηπόλους
Βακτηρίας Φέροντας ἐν τοῖς ἀμΦίοις,
Μήϖωϖ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀμοιβῆς τοῦ χρόνου
Πλήξωσι μασλίξαντες ἡμᾶς ἀθρόοι·
Καὶ γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲ μετρίως ἔχοι,
Κἂν εἰς ἕνα σλατῆρα χαλκοῦν ἡ σλάσις
Οὐκ ἔσλιν εὑρεῖν, οὐ μὰ τὸν Θλίϐοντά με,
Καύχημα καὶ ϖρόμαχε καὶ Θησαυρέ μου·
Οὕτω καθ' ἡμῶν ἔσχε ϖικρῶς ἡ τύχη,
Τὴν σὴν ἐΦ' ἡμᾶς ἀγνοήσασα σχέσιν.
Οὐκοῦν μεθ' ἡμῶν ὁ γλυκὺς ἥρως γίνου,
Καὶ χρῶ κατ' αὐτῆς τῇ χρυσῇ ϖανοπλίᾳ,
Καὶ[3] συμπανηγύριζε τῷ ϖνέοντί σε,
Καλλισλε Φίλων τῆς ἕω Δομέσλικε.

LXVI. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, ὡς ἀπὸ σλόματος ΝικηΦόρου τοῦ Ἀποκαύκου[4].

Ἡ τῶν Χερουϐὶμ ὑπερανΦκισμένη[5]

[1] Cod. *Φορητοῦ*.

[2] Sic semper apud nostrum pro *μυρόπνους*. Cod. Esc. CVI, 36 : *Μυρ. χρίσιν*. Ib. CCLXX, 3 : *Μυρ. χρίσιν*. Cf. *Spicil. Roman.* II, p. 2.

[3] Idem versus infra LXXXII, 27.

[4] Cf. Cantacuz. t. III, p. 364, et Lebeau, *Hist. du Bas Empire*, t. XI, p. 227.

[5] Anon. cod. Par. CCCLXII, fol. 14 r° :

Καὶ τῶν Σεραφὶμ τοῦ Θεοῦ τῶν πυρφόρων,
Ἡ τῆς ἀρᾶς λύσασα τὴν ἀκοσμίαν,
Καὶ τῷ γένει βλύσασα τὴν ἀφθαρσίαν,
Ὁ παρθενικὸς τοῦ βασιλέως θρόνος,
Ὁ μυστικὸς θάλαμος, ἡ θεία κλίνη,
Ἣν ἀγγέλων φρίττοντα κυκλοῦσι σίφη·
Τῆς φύσεως ὁ κόσμος, ἡ κοινὴ χάρις,
Ἡ παντοδαπὴ τῶν τερασττίων χύσις[1],
* Ἡ σωστικὴ δύναμις, ἡ καινὴ κτίσις,
Ἡ τοῦ γένους πόρρωθεν ἐξειλεγμένη,
Ὁ τῆς καθαρότητος ὡραῖος τόπος,
Τὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀντιφάρμακον πάθους,
Τὸ λαμπρὸν ἀπάνθισμα, τὸ βρύον τέρας,
Ἡ τῆς λογικῆς φλεγμονῆς ὑπερτέρα,
Ἡ ζῶσα πηγὴ τῶν φιλανθρωπευμάτων[2],
Δι' ἧς μεθ' ἡμῶν τῆς πνοῆς ὁ δεσπότης,
Ἔδει μὲν ἦν σέσωκας ἀνθρώπων φύσιν
Τῇ σῇ φύσει πρέποντας ἀθροίζειν φόρους·
Ἐπεὶ δὲ νικᾷς πανταχοῦ κατακράτος,
Τὰ γοῦν κατὰ δύναμιν εὐσπλάγχνως[3] δέχου,
Καὶ τοῦτον οἰκεῖν ἀξιοῦσα τὸν δόμον
Ἀφ' ἑστίας ὅ φασιν ἡμᾶς εὐλόγει.
Νικηφορος σὸς Ἀπόκαυκος ἱκέτης
Μετὰ φόβου προσεῖπε, σεμνή, σοὶ τάδε.

Σὺ μόνος ὁ αὐτὸς ὢν ἀναλλοίωτος ἀτρεπτος ὑπεραναχισμένος ἁπάσης μεταβολῆς ὡσαύτως ἔχων καὶ μένων ἀεί.

[1] Infra LXXII, 5 : Τερασττίων δίδωσιν ἐντεῦθεν χύσιν. Cod. Escur. CLXI, 7 : Ζωὴ γὰρ εἶ σὺ καὶ τερασττίων χύσις· et CLXII, 7 : Καὶ τὴν χύσιν πήγαζε τῶν τερασττίων. De eadem metaphora vide supra p. 192, not. 4.

[2] Supra LXII, 7 : Τοὺς γὰρ ἀγωγοὺς τῶν φιλανθρωπευμάτων. Infra CX, 41 : Καὶ πᾶς ὁ χρόνος ὀψεται τὸ φιλανθρώπευμά σου.

[3] Cod. Coisl. 94, fol. 223 v°.

LXVII. Τῷ σεβασλῷ Παμβίλῳ[1].

Ὁσάκις ἁπλῶς ἐσλιᾶν δεῖ τὴν φύσιν[2],
Τοσαυτάκις ἥδυσμα τοὺς ἅλας κρίνω·
Τῇ γὰρ φύσει χρήσιμον εἰσφέρουσί τι,
Καὶ ταῖς μὲν ὑγρότησι τῶν ἐδεσμάτων
Τῆς οὐσίας ἴσχουσι τὸ σλίφον πλέον.
Ὅπου δ' ἀτερπὴς ἡ κατ' αὐτὰ ποιότης,
Καὶ γλυκύτης τὴν γεῦσιν εὐθὺς ἀλγύνει,
* Τῷ νοσλίμῳ κράματι φαιδρύνουσί με·
Τὴν γὰρ τέως αἴσθησιν ἡ γλῶτλα κρίνει,
Πρὸς τὰς βάσεις ῥέπουσα τῶν παρισθμίων·
Ὀρεκτικοὺς δὲ πάντας ἀνοίγει πόρους
Ληφθεὶς ὁ χιλὸς τῶν ἁλῶν τῇ συνθέσει·
Καὶ τῷ βάρει κάτεισιν εἰς τὴν γασλέρα,
Τοῦ νοσλίμου τρέχοντος εἰς πᾶσαν φλέβα.
Ἐντείνεται δὲ πρὸς τὸ λυποῦν ἡ φύσις,
Ὅταν ἁλισθῇ τῇ τροφῇ τὸ σαρκίον.
Σὺ γοῦν ἀβαρῶς τοὺς βαρεῖς ἅλας πρόες·
Κουφίζομαι γὰρ τῆς ἐπ' αὐτοῖς φροντίδος,
Ἂν μὴ πνιγηρὰν ἀπομετρῇς τὴν χάριν,
Μουσῶν ἐρασλὰ καὶ σεβασλὲ καὶ φίλε.

LXVIII. Ὡραῖοι εἰς ναὸν τῆς Θεομήτορος.

Ναὸς Θεοῦ ζῶν ὀργανωθεὶς ἐκ βρέφους,
(Καὶ γὰρ τὸ λουτρὸν τῆς ψυχῆς ἐδεξάμην,
Καὶ τῆς ἁρᾶς τὸν ῥύπον ἀπενιψάμην,
Ὡς ἂν ὁ νυμφὼν μὴ φθαρῇ τῆς καρδίας,)
Ἁμαρτίας οἴκημα σαπρὸν εὑρέθην,

[1] Bandin. σεμνῷ pro σεβασλῷ. Cf. supra LXI, 15.

[2] Cod. δὴ τῇ φύσει et supra secunda manu τὴν φύσιν. Cf. infra LXXX, 28.

Καὶ καταγωγὴ λησ/ρικῆς ὁμαιχμίας[1]·
Οὐκοῦν δέχου, πάναγνε, τὸν θεῖον δόμον,
Ὃν ἐκ πόθου ζέοντος ὠργάνωσά σοι·
Καὶ τῆς ἀμοιβῆς ἀντιμέτρει τὴν χάριν,
Οἶκον θεοῦ δεικνῦσα τὸν δοῦλον πάλιν,
Ὡς ἂν ὁ δεινὸς τῶν παθῶν ὄχλος[2] φύγῃ,
* Καὶ μηδὲν ᾖ δύσοδμον ἐνταῦθα σκάτος[3]·
Ἵνα δὲ τὴν σὴν αὖθις αὐξήσῃς χάριν,
Γίνου μεθ' ἡμῶν συμπαθῶς τῶν ἀθλίων,
Καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἀκροῶ προσφθεγμάτων[4],
Λύουσα τὰ σκάνδαλα τῆς παροικίας
Τῇ σῇ ποθεινῇ, μητροπάρθενε, σκέπῃ·
Καὶ γὰρ φθάνεις ἄνωθεν εἰ θέλεις κάτω,
Καὶ πάλιν ἐκ γῆς μυσ/ικῶς ἀνατρέχεις·
Μᾶλλον δὲ σεμνὴ πανταχοῦ ζῶσα τρέχεις
Ταῖς ἀχρόνοις πλέρυξι τῆς εὐσπλαγχνίας·
Ὅταν δὲ λυθῇ τῆς ψυχῆς τὸ σαρκίον,
Ἄλλον πάλιν θάλαμον εὐτρέπιζέ μοι,
Τὰς ἐμπαθεῖς κηλῖδας ἐκφορήσασα,
Καὶ λυχνίαν προθεῖσα καὶ φαιδρὰν κλίνην,
Καὶ μυσ/ικὴν τράπεζαν εἰς τόπον χλόης[5].

LXIX.

Οὐρανὸν[6] ἡμίτμητον[7] ἐνθάδε βλέπων,

[1] Infra CXVII, 7 : Μυσ/ικῆς ὁμαιχμίας. Cf. cod. Par. CXXII, 2.

[2] S. Nili *Epist.* I, p. 3 : Ὁ τὸ πρὶν καταπονηθεὶς καὶ τεταριχευμένος τῇ ἐνοχλήσει τῆς πολυπαθείας.

[3] Cod. σκότος.

[4] Infra CXIX, 71.

[5] Psalm. XXII, 2.

[6] Tria sequuntur tetrasticha quæ male confundit Bandini cum præcedenti.

[7] Cod. Esc. LXXXV, 4 : Μὴ σφαῖραν ἡμίτμητον οὐρανοῦ βλέπω. Georg. Pisid. *Hexaem.* 98 : Ἡ σφαῖραν ἡμίτμητον ἀψίδος δίκην.

Σύνες, θεατά, μή τι συγχέας λάθῃς·
Χριστὸς γὰρ αὐτὸς ὑπὸ μητρὶ καὶ φίλῳ
Μυστηρίων θάλαμον[1] αὐτὸν δεικνύει.
Θεὸν βλέπων ἔνσαρκον ἀνθρώπων μέσον
Ἑστῶτας ἐκτὸς εὐλαβοῦ τοὺς ἀγγέλους,
Μήπως ἐπαρθεὶς ὑπὸ τῆς μετουσίας
Καὶ κατενεχθῇς ὅστις ἂν ἦς ἐνθάδε.
* Ὑπὲρ Χερουβὶμ τὴν Μαριὰμ ἐνθάδε,
Ἀντὶ Σεραφὶμ τὸν Ζαχαρίου βλέπω·
Θεὸς γὰρ ἀμφοῖν ἵδρυται τούτοιν μέσον,
Θεὸν καθιστῶν μυστικῶς τὸ σαρκίον.

LXX. Εἰς παναγιάριον[2].

Γῆ παρθενικὴ ζωτικὸν φύει στάχυν,
Ὃν εἰς χρυσῆν τράπεζαν ὡς ἄρτον φέρω,
Λιμοῦ δεδοικὼς εἰσβολὴν ψυχοφθόρου[3].

LXXI. Ἀπὸ στόματος τοῦ Συργιάννη[4].

Ἔοικεν ὑμᾶς εὐλογῶν ὁ δεσπότης
Ἐμοὶ κατ' ἐχθρῶν συμμαχεῖν ἐπιτρέπειν,
Ἄβιβε[5], Σαμωνᾶ τε καὶ σὺ Γουρία·
Ὑμᾶς γὰρ αὐχῶν οὐδαμοῦ φρίττω ξίφος,
Κἂν ἀπολῆφθῶ συμπλακεὶς τοῖς ἐχθροῖς
Ὑμεῖς ἀρωγοὶ πανταχοῦ πρωτοστάται,
Κἂν δεινοπαθοῦν οὐδὲ τὸ κτῆνος τρέχῃ,

[1] Cf. infra CXII, 2.

[2] Cf. supra LII.

[3] Cod. Esc. LXXXIX, 4 : Λιμὸν φύγῃς, ἄνθρωπε, τὸν ψυχοφθόρον. Meliten. 1990 : Τὸν βροτοκτόνον δράκοντα, Σατὰν τὸν ψυχοφθόρον.

[4] De Syrgianne pincerna conf. Lebeau, *Histoire du Bas Empire*, t. XI, p. 151, ed. 1820.

[5] De SS. Abibo, Samona et Guria conf. Fabric. *Bibl. gr.* t. X, p. 233, ed. Harl.

Καὶ τοῦτο σαφῶς ὀτρυνεῖται θεῖν πάλιν.
Ὁ Συργιάννης ταῦτα πιγκέρνης[1] λέγει.

LXXII. Εἰς μυραλίην[2], ἔνθα ὁ προφήτης Δανιὴλ καὶ ὁ μέγας Δημήτριος.

Εἰς τὴν κιβωτὸν εὐτυχῶν[3] σε τῶν μύρων,
Μάκαρ Δανιὴλ, ἀσφαλῆ δρῶν τὸν βίον·
Δημήτριος γὰρ μὴ φθονῶν πάρεσλί σοι,
Καὶ τὴν φίλην σύναρσιν ἡμῖν εἰσφέρων,
* 5 Τερασλίων δίδωσιν ἐντεῦθεν χύσιν[4]·
Ἀλλὰ πάλιν κοίμιζε τὰς περισλάσεις,
Ὡς λάκκον οἰκῶν τὴν προκόλπιον θίβην,
Ὁ θηρίων ἄμαχον ἰσχὺν ἀμβλύνας.

LXXIII. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ[5].

Ὁ σλαυρὸς οὗτός ἐσλιν, ᾧ ζῶ καὶ πνέω,
Καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν τακτικὴν ἕξιν φέρω,
Καὶ πρὸς τὸν ἐξῆς πάντα κομπάσω χρόνον.
Ὑπόπλερος γὰρ τόνδε τηρεῖ μοι φύλαξ
5 Ἰσλὰς πέριξ φάλαγγα μικροῦ μαρτύρων,
Ἐν ᾧπερ ἐσλὶ καὶ τὸ πάντιμον ξύλον·
Ὅς τις δὲ ταξίαρχος[6] ὁ Ζαχαρίου
Τὸν βρυντοφυῆ[7] δεῦρο συντάξας πάλιν,

[1] De voce πιγκέρνης quæ dignitatem Palatinam designabat cf. infra p. 262, notam Bandini et Ducang. *Gloss. med. græc.* s. h. v.

[2] Hac voce augenda glossar. med. gr. «Recte autem capsula, in qua magni Demetrii λειψανα, seu *Reliquiæ* servabantur, μυραλίη dicitur, ἀπὸ τοῦ μύρου, h. e. *unguento quodam odorifero*, quod ex iis profluere dicebatur; unde tam ipse, quam alii sancti, e quorum cadaveribus liquor hujusmodi promanabat, μυροβλύται sunt dicti.» Band.

[3] Fort. εὐτυχῶ.

[4] Cf. supra LXVI, 9.

[5] Refertur ad LXXI. Vid. infra v. 12.

[6] Michael Syncell. cod. Coisl. 146, fol. 225 r°: Χαίροις Μιχαὴλ ἀρχισλράτηγε τῆς ἄνω ταξιαρχίας.

[7] Cf. cod. Par. LXXIII, 4.

Τοῖς τοῦ λόγου κήρυξι καὶ πρωτοθρόνοις[1]
Κωνσταντίνου δίδωσιν ἡμῖν τὴν χάριν·
Ἡτᾶσθε λοιπὸν δυσμενεῖς γνόντες τάδε.
Ὁ Συργιάννης ταῦτα πιγκέρνης λέγει.

LXXIV. Παχωμίῳ[2] τῷ πρωτοσυγκέλλῳ[3].

Τὸ τοῦ βίου πέλαγος[4] ἐκπλεύσας πρᾴως
Πρὸς τὸν γαληνὸν τόνδε κατήχθης τόπον·
Ἐσκόρπισας γὰρ τὴν περιτλὴν φορτίδα[5]
Πρὸς τοὺς φίλους πένητας ἐκ βρέφους, πάτερ·
Ἐκούφισας δὲ τὴν ψυχικὴν ὁλκάδα[6],
Πλησιστίου πνεύματος εὐρὼν αἰθρίαν·
Ἐξήγαγες δὲ πρὸς τὸν ἰθύνοντά σε
* Τῆς ἀρετῆς τὸν ὅλβον ἐμπόρου τρόπον,
Ὃς ἀναλαμβάνων σε φειδοῖ τῶν πόνων,
Ἐνταῦθα δὴ παρῆκε καθεύδειν μόνον,
Ἕως ἂν αὐτὸς ὡς κριτὴς ἀφυπνίσῃ,
Τῆς δεσποτικῆς ἀξιῶν σε πασλάδος[7]·
Ἀλλ' οὐρανὸς μὲν τοὺς ἀποκρύφους πόνους,
Ἡ γῆ δέ σοι τοὺς δεῦρο καὶ δήλους φέρει.
Πόσην γὰρ ἐξέβλυσας ἱδρώτων χύσιν,
Τῷ δημιουργῷ τάσδε πηγνὺς τὰς κτίσεις
Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς εὐσεβοῦς μνήμης χάριν;

[1] Infra CLXXIV, 1.
[2] Cod. M. fol. 72. Cf. infra XCVII, 1.
[3] De hac appellatione vide Bandin.
[4] Conf. cod. Par. CLVI, 1.
[5] Cod. φροντίδα et supra φορτίδα.
[6] Infra CXXIII, 3 : Ἐκούφισας γὰρ τῆς ψυχῆς τὴν ὁλκάδα. Id. CV, 18 : Σοφῶς κυβερνῶν τῶν φρενῶν τὴν ὁλκάδα. Cod. Esc. CLXXXII, 4 : Σοφῶς κυβερνῶν τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος. Cod. P. LXI, 27 : Ἐγὼ δὲ τηρῶ τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος. Id. CCVII, 87 : Μήπως βυθισθῇ τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος. Doxopater de S. Athan. *Opp.* t. I, p. CLXIV : Φύλαξ γίνου μοι τῆς ψυχικῆς ὁλκάδος.
[7] Cod. πλασλάδος.

Ἀλλ', ὦ πάτερ, ζῇς, οὐκ ἀποκρίνῃ δ' ὅμως·
Οὐ γὰρ ἐπαινεῖς τοὺς παρ' ἀνθρώπων κρότους·
Ἐγὼ δέ σου τέθηπα καὶ τὰ πρακτέα
Καὶ τὴν τελευτὴν καὶ τὰ τῶν πόνων γέρα,
Πρωτοσύγκελλε[1] τὴν τιμὴν τέως μέγα,
Γέρον μαχητὰ κατὰ παθῶν ἐκτόπων,
Καὶ νοῦ καθαρὲ, Δωριεῦ Παχώμιε.

LXXV. Ἀγγέλῳ Δούκᾳ[2] τῷ Σαραντηνῷ.

Ἀνδρὸς, θεατὰ, νουνεχοῦς ἔργα σκόπει,
Καὶ τὴν φύσιν θαύμαζε συνεὶς τὴν κρίσιν·
Ὁ γὰρ πρὸς ἐχθροὺς εὐσθενὴς πολυσπόρους[3]
Κομνηνοφυὴς Ἀγγελώνυμος Δούκας
Σαραντηνὸς, τὸ θαῦμα τῆς πανοπλίας,
Οὗ δὴ βλέπειν ἔξεστι καὶ τὰς ἐμφάσεις,
* Γυμνασίοις τὸ σῶμα κοσμήσας πόνοις,
Ἥρως μὲν ἐκ μείρακος ἀνὴρ εὑρέθη,
Καὶ τοῦτο σαφῶς μαρτυρεῖ τὰ πρακτέα·
Κήδους δὲ τυχὼν ὁ χρυσοῦς τρισολβίου,
Καὶ τέτταρας δὶς ἐξενεγκὼν φιλτάτους,
Καὶ γὰρ ὁ δενδρὼν[4] εὐθαλὴς ἦν τῆς τύχης,
Ἐπεὶ κατ' αὐτῶν τῆς γονῆς τῶν ὁμφάκων
Ἡ τῆς τελευτῆς δυσμενὴς ἦλθε τρύγη[5]·
Τοῦθ' ὁ βλέπεις φρόντισμα λαμπρῶς ἱδρύει,
Χύδην ὃν ἐκτήσατο παρέχων βίον,
Καὶ καταγωγὴν τῶν μοναχῶν δεικνύει,

[1] Codex πρωτοσύγγελλε et supra πρωτοσύγκελλος.
[2] Cf. Bandini notam.
[3] Supra 1, 777: Ἐθνῶν πολυσπόρων. Anon. cod. Par. 2506, fol. 4 v°.
[4] Cod. Par. CVII, 9: Δενδρὼν τῶν λόγων.
[5] Cod. Par. X, 33: Τοῦ χρόνου τὴν τρύγην. Anon. ap. Cramer, *Anecd. Par.* t. IV, p. 271: Πρὸ καιροῦ τῆς τρύγης.

Συνήγορον σχὼν τὴν καλὴν ὁμευνέτιν [1],
Ἣν καὶ κατ' αὐτὸν ὁ δρομεὺς ἔχει χρόνος.
Θεὸς γὰρ εἰδὼς ἀκριβῶς τὸ συμφέρον
Ἄπαιδα καθίσῃσιν ἀμφοῖν τὸν βίον,
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς τῆς ψυχῆς ὑπεκδράμῃ,
Καὶ τῷ μόνῳ βλέποντι κρυπτὰ περκάσῃ·
Προΐσταται δὲ τῆς μονῆς καὶ τῶν μόνων
Ὁ τῶν προφητῶν μαρτυρηθεὶς βελτίων,
Τὸ πρόδρομον φῶς τῆς νοητῆς ἡμέρας·
Πάρεσλι γὰρ ἥδιστος ἐξ ἐρημίας,
Καὶ νυμφαγωγεῖ τὰς ψυχὰς τῷ δεσπότῃ·
Πλὴν εἰ θέλεις ἄμεμπτον ἀθρῆσαι τρόπον,
Τὸν ἄνδρα σαφῶς ἀπὸ τῶν ἔργων μάθε.
Οὐ γὰρ ἀπεσκίρτησε νουθετούμενος,
* Ὅπερ τις ἂν πέπονθε τῶν οὐ σωφρόνων,
Ἀλλ' εὐψύχως ἤνεγκε τὴν ἀμετρίαν
Ὁ καλλίπαις χθὲς, νῦν δὲ πατὴρ οὐκέτι,
Ζηλῶν τὸν Ἰὼβ πρακτικῶς τὸν Αὐσίτην·
Ἵνα δὲ κερδάνῃ τι καὶ μεῖζον τάχα,
Αὐτὸς φέρων δίδωσιν αὐτοῦ τὸν βίον,
Μὴ φθὰς τὸ καλὸν ὁ φθορεὺς ἁφαρπάσῃ,
Πέτραν δὲ καλεῖ τόνδε τιμῶν τὸν τρόπον [2],
Ὃ τοὺς πόνους ἥδρασε καὶ τὰς ἐλπίδας,
Ὡς ἂν ἀπαθῶς τὰς περισλάσεις φέρῃ,
Μὴ παρασυρεὶς τῇ βροχῇ [3] τῶν κινδύνων.
Οὕτω συναιρεῖν καὶ διαιρεῖν τὸν βίον,

[1] Hanc vocem inscriptioni Corcyræ repertæ restituit Welcker, *Syllog. Epigr. græc.* Bonnæ, 1828, in-8°, p. 36 : Νέον δ' ἐν ἀκμᾷ κοῦρον, ᾧ πόρεν τέχναν, Ὁμευνέτιν τ' ἔλειψε. Forma masculina ὁμευνέτης cod. Esc. CLXXX, 18.

[2] Leg. τόπον.

[3] Idem versus infra LXXX, 17.

Ἄνθρωπε, διδάχθητι τὸν τύπον βλέπων·
Οὐ γὰρ τὰ τοῦ σώματος ἀσκήσεις μόνον,
Ὃ δὴ φύσις δείκνυσι καὶ κρύπτει χρόνος·
Ἀλλ' εἶγε τὸν νοῦν εὐτυχεῖς ἐπισπάτην,
Καὶ τῇ ψυχῇ τὸ πλεῖστον ἀθροίσεις μέρος,
Ἀθάνατος γὰρ καὶ ζωῆς[1] ὑπερτέρα·
Πλὴν ἀλλ' ὁ μὲν δίδωσι τῷ θεῷ τάδε,
Μᾶλλον δὲ τὴν ἄῤῥητον εἰσφέρει σχέσιν,
Οὐδὲν πρὸς αὐτὴν οὐδὲ τὸν κόσμον κρίνων,
Θεὸς δὲ μετρῶν καὶ τὸ μικρὸν ἀφθόνως
(Πίστιν γὰρ οὐχ ὕπαρξιν ἐν τούτοις βλέπει)
Τοῖς συζύγοις ἄφθαρτον ἱδρύσαι σπέρμην,
Καὶ καταγωγὴν εἰς Ἐδὲμ καὶ παράδα,
* Καὶ φῶς νοητὸν καὶ ποτὸν ζῶν καὶ χλόην,
Καὶ δόξαν ἁβρὰν καὶ μετ' ἀγγέλων βίον,
Ὡς ἂν μετ' αὐτῶν μυστικῶς τῶν φιλτάτων
Τῷ δεσποτικῷ συμπαρασπῶσι θρόνῳ.

LXXVI. Ἐπιτάφιοι πρός τινα[2].

Τοῦ πατρίου δόγματος οὐδὲν προκρίνας
Ζήλου ψυχῆς ἔπνευσας ἐνθέου φλόγα·
Κἀντεῦθεν ὡς πῦρ εἰς τὸ φῶς τοῦ δεσπότου
Τῶν ἀρετῶν ὁ δίφρος[3] ἀνήγαγέ σε.
Ζῆς οὖν μετασπὰς ὡς ὁ Θεσβίτης, πάτερ,
Ἄλλην δὲ διπλῆν τῇ μονῇ δίδως χάριν,
Ἐνταῦθα παρεὶς τῆς ῥοῆς τὴν διφθέραν·
Προῦστης γὰρ αὐτῆς εὐφυῶς καὶ κοσμίως·

[1] An ionice ζόης scribendum?

[2] Cod. M. fol. 73, ubi male editor Τοῦ πρίου δόγματος.

[3] Supra 1, 251 : Τῶν ἀρετῶν ὁ δίφρος ἐνθάδε τρέχει. Infra LXXXVI, 27 : Τῶν ἀρετῶν ὄχημα.

Πρέσβεις δὲ Χρισῷ τοὺς ἀναργύρους ἔχεις,
Εἴπου τις ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς[1] εὑρέθη.

LXXVII. Ἐπιτάφιοι[2] εἰς τὸν δεσπότην κῦρον Μανουὴλ τὸν Παλαιολόγον.

Ἐκκλησιασθὰ, καὶ τὰ παρόντα σκόπει,
Καὶ τὸν βίον μάλισθα δακρύων γέλα·
Τὸ μὲν γὰρ ὀξὺ τῆς φθορᾶς πῦρ καὶ βρέμον,
Καὶ τὰς ἀγωγὰς τῆς παραβόλου ῥύμης,
Ὡς καπνὸν[3] ἂν δάκνοντα πενθῶν δακρύοις[4],
Τοὺς δὲ πρὸς ἃ βλέπουσιν ἐπλοημένους
Καὶ πρὸς τὸν ἐμπρόθεσμον[5] ὀκνοῦντας χρόνον,
Καθ' ὃν τὸ κοινὸν συγκομίζεται χρέος·
Τῷ γὰρ[6] δανεισθῇ καὶ τοκισθῇ δεσπότῃ
Τάχ' ἂν ὁμαλῶς ἐγκαλῶν καταισχύναις·
Ὁ γὰρ νεαρὸς τῆς γονῆς οὗτος κλάδος,
* Ὃν εὐθὺς ἐξίκμασεν ἡ φλὸξ τοῦ χρόνου,
Κοσμῶν τὰ[7] λαμπρῶς τοῖς καλοῖς τοῖς ἐμφύτοις,
Τοῦ πνεύματος δείκνυσι τὴν προαίρεσιν,
Καὶ τὴν μάτην ὕπαρξιν ἣν δήπου λέγεις.
Ὢ ποῖον ἐτρύγησεν ὁ φθόνος ῥόδον!
Ποῖον δὲ κατήνεγκεν ἡβῶντα σθάχυν
Τὸ τῆς τελευτῆς καὶ πρὸ τῶν κόκκων θέρος[8]!
Πλὴν ἀλλ' ὁ μὲν προῦκυψε καὶ φθὰς ἐκρύβη,

[1] Cod. Par. XIII, 157.
[2] Cod. M. fol. 73.
[3] Maxim. Planud. ap. Boiss. *Anecd. græc.* t. III, p. 461 : Ὡς ἐκ πυρὸς ἀνάπεμψον καπνὸν τῶν σθεναγμάτων.
[4] Cod. πένθων δακρύεις et supra δακρύοις.
[5] Cod. Par. XCIII, 3 : Καὶ πρὸς τὸν ἐμπρόθεσμον ὀκλάζων χρόνον. Pisid. *Hexaem.* 407 : Ὃ μέχρι παντὸς ἐκδιδοὺς ὑπερθέσεις Ταῖς ἐκπροθέσμοις (cod. P. 854 : ἐμπροθέσμοις) τῶν χρεῶν προθεσμίαις.
[6] Fort. τῷ γοῦν.
[7] Leg. κομῶντα.
[8] Cf. cod. Par. XCII, 3.

Καὶ τὴν φίλην ἔγερσιν ἐλπίζων μένει·
Θρηνεῖ δὲ πικρῶς ἡ καλὴ μήτηρ μόνη,
Καθάπερ εἰκὸς, τὴν χλιδὴν τοῦ φιλτάτου
Καὶ συναποθνήσκουσα[1] μικροῦ δακρύει·
Σὺ δὲ βλέπων, βέλτισΊε, τὸν τύπον σύνες,
Καὶ τοῦτον εὐχαῖς δεξιοῦ φιλοφρόνως[2]
Ἐπὶ ξένης θανόντα, παπαὶ τῆς τύχης!
Ὡς ἂν διεκδὺς τὸν βαθὺν τοῦτον ζόφον
Ἴδοι τὸ φῶς ἐκεῖνο τῆς ἀφθαρσίας.
Ζητεῖς μαθεῖν τίς ἐσΊιν; οὐκοῦν σοι φράσω·
Μίλος[3] Μανουὴλ ἀγαθῆς ῥίζης κλάδος.

LXXVIII. Δομεσΐικῳ τῷ Ἀτζύμῃ.

Τέως μὲν αὐταῖς γειτνιῶν ταῖς ἐξόδοις
Πρὸς τὴν μάλα σκόπιμον ὁρμὴν ἐσφρίγων·
Ἐπεὶ δὲ τῷ κρατοῦντι συνεταξάμην,
Οἱ μηδαμοῦ σΊατῆρες ἐκθλίβουσί με,
Καὶ παρακατέχουσι[4] δεσμώτου πλέον.
* Ὁ γοῦν σε ποιεῖν ὡς ὁμόψυχον δέον,
Φρέαρ, κιβωτὲ, κῆπέ μου, θησαυρέ μου,
ΠρᾶτΊε πρὸς ἡμᾶς· ἐν γὰρ ἀνάγκης χρόνῳ
ΜέγισΊα καὶ τὰ φαῦλα πᾶς ἄν τις κρίνοι·
Πλὴν οὐδ᾽ ὁ χαλάβουκας[5] ἐκπέφευγέ με
Πρὸ τῆς θερινῆς ἐκδοθεὶς παγκαρπίας·
Οὔ δὴ χρυσοῦ μοι τοὺς φόρους τιμώμενος

[1] Synod. Cpolit. ap. Mai, *Spicil. Rom.* t. X, p. 20 : *Συναποθανεῖν καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ὁμολογίᾳ μάλα θαῤῥούντως ἰσχυριζόμενος.*

[2] Cod. Par. XIV, 76 : *Καὶ τεκνοποιεῖ καὶ καλεῖ φιλοφρόνως.* Conf. quoque CCXVIII, 28; CCXXXVII, 113, et Cosmas, *Spicil. Rom.* t. II, p. 52.

[3] In *Catalog. Monac.* male *μέλος* pro *Μίλος* et *κλάδος* pro *κλάδος.*

[4] Cod. Par. LXXXIV, 4.

[5] Hanc vocem non novi.

Πέμπε, σιατὴρ[1] κάλλισιε φιλοσοργίας,
Μὴ δισιάσας πρὸς τόνδε τὸν γέροντά μου,
Ὦ καὶ τέλη θέσπιζε, γῆν δοὺς αὐτόσε,
Μήπως ὁ λιμὸς εἰσφθαρεὶς τοῖς ὀσιέοις
Τὴν πρεσβυτικὴν συσιολὴν ἐξικμάσῃ·
Χεζητιᾷ γὰρ κατὰ τὴν κωμῳδίαν
Εἰς τοὺς βαθεῖς πώγωνας ὁ χρόνος βλέπων·
Κἂν ξυλοπομπὸν[2] τοῦτον ἡμῖν δεικνύοις,
Χρυσοῦν παρασχὼν ὁ χρυσοῦς τὸ φορτίον,
Ὀνηλατήσει καὶ βραβεύσει τὴν χάριν·
Ὁρᾷς γὰρ αὐτὸν καὶ παρακεκυφότα
Νωταρίου δή τινος ἢ κτήνους τρόπον[3].

LXXIX. Ἐπιτάφιοι.

Εἰ μηδὲν ἦν πόῤῥωθεν ἄλλο τι, ξένε,
Παρασιατικὸν τῆς ῥοῆς[4] τῶν πραγμάτων,
Ἦν ἂν ἀποχρῶν ὁ προκείμενος τύπος
Ἐκ τῶν καθ' αὐτὸν ζωγραφεῖν σοι τὴν φύσιν,
Ὡς ἀσιραπῆς κίνησις, ἢ χλόης θέρος,
* Ἢ νιφάδων ἔκτηξις, ἢ σῆψις ῥόδων,
Ἢ ῥευμάτων ἔκθλιψις, ἢ λύχνου σβέσις.
Πλὴν, ὦ θεατὰ, σιῆθι σιγῶν ἐνθάδε,
Καὶ τῆς τύχης μάνθανε τὰς ὑποκρίσεις,
Καὶ τὸν πλάνον φαύλιζε καὶ μίμον βίον·
Πλὴν τίς τὸ παρὸν ἐκτραγῳδῆσαι πάθος,
Ἥλιε καὶ γῆ, τοῖς παροῦσιν ἰσχύσει;

[1] Cod. Esc. CLXXXVII, 2 : Στατῆρά μοι δὸς χαρμονῆς ἐγκαρδίου.

[2] Hac voce carent lexica.

[3] Versus XXIX numerat Bandini.

[4] Cod. Esc. CLXIX, 19 : Ἐκ τοῦδε τοῦ πλοῦ τῆς ῥοῆς τῶν πραγμάτων. Id. CCXXXI, 6 : Μεταξὺ τῆς ῥοῆς τῶν πραγμάτων.

Ποῖον γὰρ ἁπλῶς ἀρετῆς εἶδος, ξένε,
Οὐκ ἔσχεν εὐθὺς ἐκ βρέφους ἡ κειμένη;
Ἀλέξιος[1] πρόπαππος αὐτῇ πατρόθεν
Κομνηνοφυὴς βασιλεὺς γῆς Αὐσόνων,
Ὃν καὶ Μέγαν[2] καλοῦμεν ἐκ τῶν πρακτέων·
Πάππος δ' ἐπ' αὐτῷ Μιχαὴλ ὁ δεσπότης,
Ὁ τῆς δυτικῆς ταγματάρχης[3] ἰσχύος·
Οὗ παῖς ὁ λαμπρὸς ἐν μάχαις Νικηφόρος.
Ὁ σεβασιοκράτωρ δὲ πάππος μητρόθεν
Τῆς ἑσπέρας ὁ λύχνος ἁπλῶς ἁπάσης·
Δούκας δὲ πατὴρ, ὅπερ ἡ κλῆσις Χάρις,
Μήτηρ δὲ Τορνικίνα Κομνηνὴ πάλιν,
Κόσμος γυναιξὶν ἐκ Ῥαοὺλ κατηγμένη.
Πλὴν ἀλλὰ τί χρὴ νεκρικὸν χοῦν σεμνύνειν
Πρὸς ἔμψυχον γῆν καὶ τελευτῶσαν φύσιν;
Ταύτην καλὴν φανεῖσαν ἐξ ἔργων πλέον
(Ὢ τῶν ἀτερπῶν εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδων!)
Ἀνὴρ ἀγαθὸς εἰς γυναῖκα λαμβάνει·
* Καὶ τίς γὰρ αὐτὸν ἀγνοεῖ τὸν γενναδαν
Στρατοπεδάρχην τὸν μέγαν τὴν ἀξίαν,
Τὸν νοῦν τὸν ὀξὺν, τὸν κεραυνὸν πρὸς μάχας;
Ἔγωγε μὴν δέδοικα μικροῦ τὸν τύπον,
Καὶ τῆς γυναικὸς εὐλαβοῦμαι τὸν τρόπον,
Μὴ πρὸς τὰ σεμνὰ δυσφορήσῃ τῶν λόγων·
Πλὴν ἡ τοσαύτη χάρις; ὦ πλάνε χρόνε,
Λῃστὰ, σφαγεῦ, τύραννε, βάσκανε, φθόρε,
(Ἃ γὰρ φύεις θαύματα καλύπτεις πάλιν,)

[1] De Alexio Comneno cf. Ducang. *Famil. Byz.* p. 192.

[2] Georg. Acropol. p. 14 : Ἀλεξίου τοῦ τῆς Τραπεζοῦντος κρατήσαντος, ὃς καὶ Μέγας ὠνομάζετο Κομνηνός.

[3] Th. Prodr. ed. Mai, VI, 96.

Ἐρρεύσεν[1] εἰς χοῦν, ἦλθεν εἰς γῆς πυθμένας.
Ἔρημος[2] ἀνδρὸς εὐκλεοῦς καὶ φιλτάτης
Τὸ τῶν γναθων ἔρευθος εὐρέθη ῥόδον,
Ὃ τοῦ θέρους φανέντος εὐθὺς ἐψύγη·
Τὸ γὰρ ἔαρ παρῆλθε τῆς ἡλικίας
Τῶν ζωτικῶν φεῦ παραλυθὲν ἱκμάδων,
Καὶ τήκεται μὲν ἡ χλιδὴ τῶν ὀμμάτων
Τῷ τῆς τελευτῆς ὑποχωροῦσα γνόφῳ[3],
Μελαίνεται δὲ τῆς δορᾶς ἡ λευκότης
Σκιᾶς πονηρᾶς ἐγχεθείσης τοῖς λίθοις·
Τὴν γὰρ φυσικὴν ἐξεμύζησε[4] δρόσον
Ἡ κοσμοφάγος[5] βδέλλα τῆς ἀπλησίας,
Καὶ φθείρεται μὲν ἡ καλὴ ῥὶς ἐνθάδε,
Ὅπου τὸ χόνδρον ἠρέμα σκεδάννυται·
Χείλη δὲ τὰ σίδζοντα μικροῦ πορφύραν
Ἐκ τῆς ἀπαλῆς τῶν μυῶν φεῦ κογχύλης
* Ἐμφρύγεται δὴ καὶ σεσηρότα φθίνει·
Αἱ δὲ χρυσαῖ πίπλουσι τῷ κρύει τρίχες,
Ἐπεί περ αὐτὰς οὐχ ὑφίσῃσι ζέσις·

[1] Cod. ἔρευσεν.

[2] Fort. desunt quædam.

[3] Cf. cod. Esc. CLXIX, 5.

[4] Cod. Par. IV, 4.

[5] Hanc vocem ignorant lexicographi, quibus indicare possum : Κοσμοδόρος, S. Maximi *Opp.* t. I, p. LXXXVI. — Κοσμοθεάμων, Theod. Stud. *Ep.* 64 v°. — Κοσμοθρήνητος, cod. Par. 2403, fol. 49 r°. — Κοσμοκτισία, cod. P. 2494, fol. 190 v°. — Κοσμομήτωρ, Jo. Damasc. *Opp.* t. II, p. 836 B : Χαίροις ἡ τῆς κοσμήτορος (leg. ex cod. Paris. 396 κοσμομήτορος) καὶ πρώτης ἐν γυναιξὶν Εὔας θύγατερ. — Κοσμοπάτωρ, Id. *ib.* : Χαίροις ἡ ἀπόγονος τοῦ κοσμοπάτορος καὶ θεοπλάστου Ἀδάμ. — Κοσμοσέβαστος, Jo. Damasc. *Opp.* t. II, p. 835 C : Κοσμοσέβαστος τοῦ θεοῦ κιβωτός. — Κοσμοφιλής, German. Gpol. cod. Coisl. 278, fol. 17 r° : Ἀλλ' ἐμελλεν ἔτι τὸ κοσμοφιλέστατον μάλαγμα καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς ἀλεξιφάρμακον. — Κοσμοχώρητος, Jó. Damasc. *Opp.* t. II, p. 837 C : Τὴν μεγαλομέγεθόν τε καὶ κοσμοχώρητον καὶ θαυμαστοθέατον θάλασσαν.

Ὁ δ' εὐσταθὴς τράχηλος ἐν τοῖς σπονδύλοις,
Ὃν δεῖ καλεῖν καὶ θύργον ἐκ τῶν ἁσμάτων [1],
Εἰς χῶμα λεπτὸν συμπεσὼν κατεστάλη·
Ναρκᾷ δὲ χειρῶν εἰς τὸ σώζειν ὀξύτης,
Οὗ μὴ πένης πάρεστιν, ἢ χήρας πόνος,
Ἡ κλαυθμυρισμὸς ὀρφανοῦ τινὸς βρέφους·
Ἡ δ' ἀναδενδρὰς τῆς φυῆς, ἡ δὲ στάσις,
Ἡ δ' εὐπρεπὴς κίνησις, ἡ δὲ σεμνότης
Ὄχοντο, παπαὶ τῆς πενῆς εὐεξίας·
Οὕτως Ἑλένην τὴν νέαν καὶ σώφρονα
Ὁ δυσμενὴς θάνατος ἁρπάσας φέρει·
Καὶ νῦν ὁ λαμπρὸς καὶ Μενελάου πλέον
Ὁ τρισαριστεὺς τῆς καλῆς ὁμευνέτης,
Τὸ δρᾶμα πενθεῖ δυσπαθῶς καὶ δακρύει·
Οὐ γὰρ ἔχει δήπουθεν ὁ σπάθη δράσει
Πρὸς τὴν πονηρὰν ἁρπαγὴν τῆς συζύγου.
Τίς οὖν Ἰλιὰς πρὸς τὸ πάθος ἀρκέσει;
Ὁ κλαυθμὸς ἀφανής, ἡ κλαπεῖσα νεκρότης,
Ὁ λίθος ἀδρός, ἡ σορὸς κεκλεισμένη·
Τὰ δ' ἔνδον ὀστᾶ καὶ σποδὸς καὶ σαπρία·
Ὦ πυκνότης, φρόνησις, ἡδύτης λόγων,
Ὦ καὶ σιωπή, κόσμε τῶν θηλυτέρων [2],
Οἵῳ τελευτῆς ἐγκαλύπτεσθε σκότει!
* Ὁ πλοῦτος ἀργὸς, ἀσθενὴς ἡ λαμπρότης,
Ἡ δόξα καπνὸς, ἐν κενοῖς αἱ Φροντίδες,
Ὁ χρυσὸς οὐδὲν, οὐδὲ γὰρ ἔχει στάσιν·
Ὁ πέπλος αἰσχρὸς, οὐδὲ γὰρ παραμένει·
Οἱ μάργαροι χνοῦς, οἱ λίθοι, λίθοι μόνον·

[1] Vide *Cantic. cantic.* IV, 4; VII, 4. σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν Κάλλιστον.
[2] Eurip. *Heracl.* 477 : Γυναικὶ γὰρ Conf. Sophocl. *Ajax*, 293.

Ὁ δ' ἄργυρος ῥοῦς καὶ πεπηγὼς καὶ τρέχων·
Ὅπου γε ῥευστὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον βλέπω,
Δι' ὃν παρήχθη τῆς ὕλης τὰ φάσματα·
Πλὴν ἡ φιλεργὸς[1], ἣν Σολομὼν σεμνύνει,
Καθάπερ εἰκὸς ἀρρενόφρονα[2] κρίνων,
Ἄρτι καθεύδει τῶνδε τῶν λίθων μέσον,
Εἰς ἀναχωκὴν τῶν προλαβόντων πόνων·
Μετὰ δὲ μικρὸν καὶ πονοῦς ἕξει δρόσον
Τοῖς ὀστέοις ἴαμα καὶ τῷ σαρκίῳ·
Σὺ δὲ βλέπων, βέλτιστε, σωφρόνως ἔχε
Καὶ τὴν γυναῖκα τήνδε τὴν πρὶν ὀλβίαν,
Καὶ νῦν ταπεινὴν καὶ μεμαγμένην κόνιν
Εὔχου προελθεῖν εἰς τρυφῆς θείας τόπους,
Ὡς ἂν σὺν αὐτοῖς εὐθυμῇ τοῖς ἀγγέλοις.

LXXX. Τῷ[3] βασιλεῖ Παλαιολόγῳ κυρῷ Ἀνδρονίκῳ τῷ Πρώτῳ.

Οὐκ ἔστιν ἁπλῶς οὔτε σου κρείττων φύσις,
Οὔτ', ὦ βασιλεῦ, τῆς ἐμῆς χείρων τύχη,
Εἴ γε σκοπήσει τήν τε σὴν πᾶς τις[4] φύσιν
Καὶ τὴν ἐμήν, κράτιστε, ῥαγδαίαν τύχην·
Σὺ μὲν γὰρ ὡς ἥλιος οὐρανοδρόμος
Ἔκρυψας οὓς ἔδειξε λαμπροὺς ὁ χρόνος
Πτήξαντας ἢ μύσαντας ἐμπίδων τρόπον
Πρὸς τὴν κατά σε γνωστικὴν μεσημβρίαν·
Ἐγὼ δὲ παρεὶς τὴν τρυφὴν[5] τῶν ἐλπίδων,
Ὑφ' ἧς ποτε ζῶν εὐμαρῶς[6] ἐθαλπόμην,

[1] Cf. infra CCXV, 37.
[2] Cf. cod. Par. CXXII, 1.
[3] Cod. M. fol. 22.
[4] De notissima loquutione πᾶς τις cf. v. cl. Boisson. *Anecd. nov.* p. 45, Anon. in *Notic. des mss.* t. VI, p. 501 : Τί οὖ (fort. οὖν) τὰ ἄνω εὖ φρονῶν πᾶς τις κτᾶται. Pisid. *Hexaem.* 1193.
[5] Cf. cod. Par. XIV, 356.
[6] Cf. supra XLIII, 50.

Στεναγμάτων τράπεζαν οἰκτρὰν ἀρτύω,
Καὶ τῷ βίῳ κίρνημι δακρύων τόμα,
Χρόνου τοσούτου καπνὸν εὐωχούμενος·
Πᾶσαν δὲ νικῶ συμφορῶν ἀμετρίαν
Ἐς τήνδε τὴν γῆν καὶ τὸ νῦν ἅπαν γένος,
Ὁ καὶ ξένης λαλλαπος ἀντιπνευσάσης
Μὴ παρασυρεὶς τῇ βροχῇ τοῦ κινδύνου[1]
Μηδ' ἐν περιτλῷ πανταχοῦ γῆς βορβόρῳ
Χρανθεὶς ὀπωσοῦν τῆς ψυχῆς τὴν ἀρβύλην·
Ἀλλ' εἰ μὲν ἀπόλωλα, μικροῦ γὰρ τόδε,
Καὶ πάλιν ἐκ γῆς τὴν βοὴν διαπλέκω·
Τί τάχα καινὸν τῷ σκοποῦντι σωφρόνως;
Καὶ γὰρ ὁ λιμὸς ὑπὸ κακοτεχνίας
Ἐγγασ/ρίμυθός ἐσ/τι καὶ πείθει γράφειν,
Ὡς νεκρὸν ἐν σήματι καθεύδοντά με·
Εἰ δ' ὡς λέγουσί τινες εἰσέτι πνέω,
Καὶ δεῖ λογισμοῦ[2] καὶ τροφῆς τῷ σαρκίῳ,
Τίς ἄλλος ἡμῖν ἐσ/ιάσει[3] τὴν φύσιν
Εἰ μὴ σὺ, φιλάνθρωπε καὶ πλωχοτρόφε;
Ἐγὼ δ' ἀραχνῶν σύμβολὰς[4] ἀναπλύων
Νόθων κρότων Θήρατρον[5] εὐτέχνως πλέκω·
Ζωγρῶ δὲ τὸ ζῆν ἡσυχῇ καὶ μετρίως,
Μυίας τε καὶ κώνωπας ἁρπάζων μόλις·
* Οὕτω γὰρ ἂν κρίνοι[6] τις ἃ χρὴ λαμβάνειν
Ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς δυσπαθούντων ὀλβίων·
Ὅταν δέ τις ἄνθρωπος ἐκδὺς τὸν βίον

[1] Supra LXXV, 42, idem versus invenitur, ubi τῶν κινδύνων.

[2] Fort. leg. σ/ολισμοῦ.

[3] Supra LXVII, 1 : Ὁσάκις ἁπλῶς ἐσ/ιᾶν δεῖ τὴν φύσιν.

[4] Ad oram codicis σκόπει. Sententia sane obscura. Confer. nostrum *De animal.* v. 1466.

[5] Cf. infra XCIX, 14.

[6] Cod. κρίνῃ et supra κρίνοι.

Ῥιφῇ κατὰ γῆς καὶ γραφῇ προτύμβιος [1],
Ἐνταῦθα ῥυθμοὶ καὶ τελευταῖοι κρότοι,
Καὶ ψυχρὰ μισθώματα, παπαὶ τῆς τύχης!
Ἂν ζῶντα νεκρὸς καὶ μυδῶν ἔμπνουν τρέφῃ·
Κἂν ὁ σολισμὸς εὐπρεπής μοι τυγχάνοι,
Τῆς πυρφόρου γῆς ἐσλι καρπὸς ὁ βλέπεις,
Εὔχρους μὲν ἐκτὸς, ἂν δὲ λαβών τις τέμῃ,
Δεινὴν σποδιὰν [2] ἐκφορῶν παραυτίκα·
Τὰ γὰρ ὑπομνήματα τῆς ἁμαρτίας
Ἐκ τῶν πονηρῶν ἰσλορεῖται λειψάνων.
Πλὴν, ὦ βασιλεῦ, συμπαθῶς δίδασκέ με
Πῶς τῶν ἐπὶ γῆς πραγμάτων κινουμένων
(Καὶ γὰρ ὅλως μόνιμον οὐδὲν ἐν βίῳ)
Τὰ γοῦν ἀηδῆ ταῦτα νικᾷ τὴν φύσιν·
Οὐ γὰρ φέρει κίνησιν ἡ τούτων σλάσις.
Νυνὶ δὲ πυρούς τοῖς ἐμοῖς τέκνοις πρόες,
Κλωθοῦς ἀγαθῆς [3] ἐκτροπὰς ἀνατρέπων·
Τὸ γὰρ ἐπεῖγον οὐκ ἔχει σοφίσματα.

LXXXI. Εἰς τὸν δεσπότην [4].

Τὸν ἀμπελῶνα [5] χέρσον ὑπάρξαντά μοι
Καὶ σφόδρα πυκνὸν ἐκ φυῆς πρωτοχρόνου [6]
Ἄγρωσλις [7] οἰσλρήσασα δεινῶς ἐκθλίβει·
Προσίσλαται γὰρ τοῖς σκαφεῦσιν εἰς βάθος

[1] Hoc vocabulo carent lexica. Supra LXIII, 22 : Καὶ τοὺς τύπους ἵσλημι τοὺς προτυμβίους.

[2] Supra XXXV, 22 : Οὗ (μήλου) καὶ πέπων, ὥς φασιν, δσδόλης γέμει. Cf. Flav. Jos. *Bell. Jud.* IV, VIII, 4; Tacit. *Hist.* V, VII, 4, et Solin. cap. XXXVI.

[3] Nisi hoc dictum per εὐφημισμόν, fort. leg. ἀρατῆς. Infra CXI, 29 : Τῆς κακοδαίμονος Κλωθοῦς.

[4] Cod. M. fol. 23.

[5] Bandini ἀμπελῶν. Male.

[6] Cf. supra LIX, 7.

[7] Vid. Dioscor. IV, 30.

* Πολυπλόκους[1] ἔχουσα τὰς παρεκφύσεις[2]·
Καὶ τέμνεται μὲν ὑπὸ τῶν σκαφιδίων,
Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς τοῖς φυτοῖς ἐναντία·
Ἐπαίρεται δὲ ταῖς τομαῖς αὖ καὶ βρύει,
Τῶν ἀντιλαβῶν ταῖς γοναῖς ἠδρασμένη.
Καὶ γὰρ ἔχει γόνατα, καμπὰς, ἐκτάσεις,
Καλαμοειδῆ[3] παραφυλλίδων[4] σκέπην,
Καὶ συνεχῆ σύνδεσμον εἰς βάσεις νέας.
Σὺ γοῦν σταφυλὴ βασιλικῆς ἀμπέλου,
Τοὺς δεσποτικοὺς εὐτυχοῦσα μαργάρους,
Ὡς σφαιροειδεῖς καὶ καταλεύκους ῥάγας,
Γενοῦ βοηθὸς τῇ χλιδῇ τῆς ἀμπέλου,
Ἣν ἡ σοβὰς πόρρωθεν ὀργῶσα θλίβει,
Καὶ τὴν πολυκέφαλον[5] ὡς ὕδραν πόαν,
Ἥρακλες ἡμῶν, τῇ χρυσῇ τέμνε σπάθῃ,
Σκύμνε σταθηρὲ, δέσποτα στεφανίτα.

LXXXII. Σεβαστῷ τῷ Πατρικιώτῃ[6].

Ἐγὼ μὲν ὀκνῶ καὶ λαλεῖν τι καὶ γράφειν,
Καὶ πρὸς τὰ συμβαίνοντα θαῤῥεῖν τοῖς λόγοις·
Ἡ γὰρ τύχη πείθει με σιγῶντα στέγειν,
Ὡς παῖδα νωθρὸν ἐμβριθὴς ἐπιστάτης.
Αὐτὸς δὲ λαλεῖν κἂν σιγᾷς παροξύνεις,

[1] Cf. cod. Par. XII, 3.
[2] Vox addenda lexicis.
[3] Cod. Par. 2286, fol. 8 v°.
[4] Cf. cod. Par. CVII, 12.
[5] Meliten. v. 546 : *Τοσοῦτον πολυκέφαλον ὑπῆρχε τὸ θηρίον.* Id. 551 : *Πολυκ. καὶ τερατώδες ζῷον.* Id. 555 : *Ὕδραν τὴν πολυκέφαλον.* Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 209 v° : *Τοῦ δὲ μοιχοῦ τὸ κακὸν οὐκ ἐστὶ τῶν ἐνιαίων, ἀλλὰ τῶν πολυσχιδῶν καὶ πολυκεφάλων.* Theod. Studit. cod. Paris. 891, fol. 249 r° : *Τὸν ὄφιν τὸν πολυκέφαλον.* Heraclit. *De incred.* XVIII : *Πολυκέφαλον ἱστορεῖται θηρίον.*
[6] Cod. M. fol. 23.

Ὡς ἡλίου δύναμις ἐν μεσημβρίᾳ
Πτηνὸν σιωπῶν καὶ φιλόδροσον τέως.
Ὁ μὲν γὰρ εἰς σὲ καὶ τὸ σὸν κάλλος βλέπων
Καὶ τὴν λογικὴν ἐξ ἐπισ/ήμης χύσιν [1],
* Ἡ πάντα κινεῖ καὶ παρασύρει κρότον
Ὡς εὔδρομος ῥοῦς τὰς ἀχυρώδεις [2] ὕλας,
Ἄφωνος ἰχθὺς εὐθέως καθίσ/αται.
Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν σωφρονῶν σου τὸν τρόπον,
Ὦ τὰς παλαιὰς ἐξεφαύλισας [3] φύσεις;
(Τὰς γὰρ καθ' ἡμᾶς οὐδὲ μετρίως κρίνω)
Πῶς ἂν ἔτι δύναιτο σιγῶν μὴ γράφειν;
Καλεῖ σε λοιπὸν ὁ χρυσοῦς εὐεργέτης
Ὁ Μυρέων πρόεδρος ὁ πλωχοτρόφος,
Καλεῖ δι' ἡμῶν τὴν φιλάνθρωπον φύσιν·
Ὁπλούς γε μὴν ἥκισ/α πυρὸς ἂν λάβοις,
Οὐ γὰρ παρ' ἡμῖν, οὐδ' ἀπὸ γλεύκους δέπας,
Ἀλλ' οὐδ' ὀπώρας, οὐδ' ὅσα τραγήματα·
Εἰ δ' οὐκ ἀνεκτὸν, σύ γε τῆς χρείας γίνου,
Καὶ πέμπε μοι φθὰς ἀργυρᾶν εὐκοσμίαν,
Καὶ τῶν φιλφδῶν [4] ἐκπριῶ τοὺς εὐλάλους
Κηροὺς ἐνεγκὼν εἰς τὸ πῦρ τῆς ἑσπέρας,
Καὶ συμπανηγύριζε τῷ πνέοντί σε [5].
Σὺ μὲν γὰρ οὐ κέκληκας ἡμᾶς ἐξ ἔθους,

[1] Cod. Par. LV, 23 : Νοημάτων χύσις.

[2] Infra CXLII, 1 : Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀχυρώδη χάριν. Philes, ed. Wernsd. p. 82 : Τὰς ἀχυρώδεις τῶν ἐχθρῶν ἀπολίκμησας φύσιν (in not. φύσεις). Quæ vox mihi revocat in memoriam aliud compositum ἀχυρώνυμος, quo ditari possunt lexica, ex German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 4 v° : Τὴν ἀχυρώνυμον πόλιν. Et mox : Ἀλλὰ παρεῖσαι τοὺς ἐκεῖσε ὠρυομένους λέοντας, ὡς βόας τὴν ἀχυρώνυμον ἔδεσθαι.

[3] Cod. Par. 1087, fol. 115 r°.

[4] Fort. φρικωδῶν.

[5] Idem versus supra LIV, 81.

Ἡμεῖς δὲ καλοῦμέν σε, κἂν φεύγειν θέλῃς,
Παινηγυρικὴ τοῖς ἐρασταῖς φαιδρότης.

LXXXIII. Τῷ αὐτῷ [1].

Τὴν ἔντονον σὴν καὶ πολύζηλον φύσιν,
Καὶ τὸν καθαρὸν καὶ φιλαλήθη τρόπον,
Εἰδὼς ἔχω πόρρωθεν ἐξ ὧν εἰργάσω·
Καὶ νῦν δὲ θαρρῶν εἰς τὸν ἑδραῖον πόθον
* Καὶ τὴν ἀνεκλάλητον [2] εὐελπιστίαν,
Ἣν αὐτὸς, ὦ κάλλιστε τῶν φίλων, δίδως
Ἀναβεβηκὼς εἰς τὸ φάσμα τῆς τύχης,
Καὶ πρὸς τὰ χαμαίζηλα σωφρόνως βλέπων
Τὸν οἰκέτην πέμπομφα τὸν μείρακά σοι·
Καὶ πέμπε μοι δὴ τοὺς πυροὺς τοὺς δευτέρους,
Καὶ τὸν χρυσοῦν στατῆρα καὶ τὸν ὀξίνην·
Κἂν πάντα μὴ δοὺς φαυλίσῃς τὸν φίλτατον,
Τοὺς γοῦν πυροὺς ἡδιστος ὀφθεὶς ἀπόδος·
Τὰ γὰρ κατατρύχοντα τὴν φύσιν πλέον
Οὐκ ἂν ἀγαθὰς τὰς ὑπερθέσεις ἔχοι [3]·
Ναὶ καθάπαξ ἄψευστε, ναὶ πῆξις [4] λόγων,
Καὶ [5] βάθρον ἑστὼς ὑπὸ μοχλοῖς πρακτέων,
Δεῖξον σεαυτὸν κατὰ τοὺς πρώτους τύπους,
Οἷς ἡ φιλικὴ ζωγραφεῖ σε καρδία.

LXXXIV. Ῥαοὺλ τῷ ἐπὶ στρατοῦ [6].

Τὴν ἐξ ὄνου μὲν ἵππον, ἐξ ἵππου δ' ὄνον,

[1] Cod. M. fol. 24.

[2] Isidor. Pel. 1, 377. Melit. 2967 : *Καὶ γῆθος ἀνεκλάλητον.* Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 239 v° : *Χαρὰν ἀνεκλάλητον.* Theod. Lascar. codex Paris. 1193, fol. 2 r° : *Ἀνεκλάλητον φῶς.*

[3] Cod. *ἔχει* et supra *ἔχοι*.

[4] Cod. Par. LXI, 3 : *Τῶν δυσχερῶν τὴν πῆξιν.*

[5] Fort. *ναί* pro *καί*.

[6] *ὁ στρατοῦ, ὁ ἐπὶ στρατοῦ*, dignitas de qua Ducang. *Gloss. med. græc.*

Τὸ σύνθετον φρόντισμα, τὸν σλεῖρον τόκον,
Τὸ ποικίλον τέχνασμα τῆς ἁπλησλίας,
Τὸ ψυχρὸν ἀπόσφραγμα[1], τὴν δύσνουν φύσιν,
Τὸν εἰς τὸ κοινὸν ὑσλερόσπορον[2] γόνον,
Ὃν βελτίω κρίνουσι τοῦ φυτοσπόρου,
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τοὺς ὑπερθέρμους[3] φίλους,
Ἥρακλες, Ἑρμῆ, τῆς Ἀθηνᾶς ὁπλίτα,
* Πρὸ τῆς μεγάλης ἧς ἔτυχες φύσεως,
Καὶ τῶν πρὸς ἐχθροὺς τακτικῶν βουλευμάτων,
Καὶ τῶν ἱκανῶν τῆς ἐπισλήμης λόγων,
Οἷς σαυτὸν ὠλβίωσας ἁπάντων πλέον.
Προσδεῖ γὰρ ἡμῖν εὐσθενοῦς μυλωθρίδος
Εἰς τὴν ὁμαλῆ συντριβὴν τῶν ἀλφίτων,
Ὡς ἂν ἅπαν βάρβαρον[4] ἀθροίσας γένος
Ἐν φασγάνου σλόματι συντρίψῃς χύδην.

LXXXV. Πρὸς τὸν Φιλανθρωπηνὸν τὸν πιγκέρνην[5].

Σὺ μὲν, μυριόφθαλμε, λαμπρῶς ἀγχίνου,
Τὴν ἡμεδαπὴν τακτικῶς διατρέχεις·

[1] Vocabuli forma inaudita. Corrigas ἀπόφραγμα, «frigida separatio», animal quod a similibus segregat se nec coit.

[2] Hac voce ditari possunt lexica, quibus addam Ὑσλερογένεια, German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 113 r°: Ὅ τε τῷ χρόνῳ μείζων ὁ Κάϊν, καὶ ὁ ἐλαλσόμενος τὴν ὑσλερογένειαν ὁ Ἄβελ. — Ὑσλερόκροτος, codex Paris. 400, fol. 134 r°: Ἠχῷ σὺ φωνῆς ὑσλερόκροτον κρότον. 142 v°: Τὸ δὲ ἀνοικοδομῆσαν, ὑπέρθερμον καὶ ἀνάῤῥουν, εἰς ὀφθαλμοὺς καρδίαθεν φερόμενον.

[3] German. Cpol. cod. Coisl. 278,

[4] Cf. supra XLIV, 17.

[5] De Philanthropeno pincerna conf. Cantacuz. t. I, p. 479, et Lebeau, *Hist. du Bas Emp.* t. XI, p. 6. «Πιγκέρνης, *Pincerna* seu *Pocillator*, erat ex tertia pentade Palatinorum magistratuum, quibus φίλοις συρματείοις caput tegere fas erat, ut notat Matthæus monachus in Catalogo officialium Palat. Constantinopolit.» Bandin.

Καὶ γὰρ τόπου κάμνοντος ἀμβλυωπίαν
Εἰς πραγμάτων ἤμειψας ὀξυδορκίαν,
Καὶ τοὺς φάγους ἤλασας ἐκ μέσου λύκους,
Ἀφεὶς ἐπ' αὐτοὺς τῶν[1] φρενῶν τὴν σφενδόνην[2],
Ὡς ἂν ὁ σηκὸς εὐπραγῇ τοῦ ποιμνίου.
Μᾶλλον δὲ τῷ θρέψαντι καὶ πέμψαντί σε
Φανεὶς ἀγαθὸς εἰς τὰ νῦν ἔργα σκῦλαξ,
Φρικταῖς ὑλακαῖς[3] τὰς κλοπὰς ἐφαύλισας,
Καὶ βαρβάρων ἔθελξας ἀγρίων φύσεις
Τοῖς ἐμφύτοις κρούμασι τῆς εὐγλωττίας[4],
Καὶ νεκρὸν[5] ἐψύχωσας ἀνθρώπων γένος,
Παλιμβίους χάριτας ἀφθόνως χέας·
* Καὶ δυσμάχου λέλυκας ἀνάγκης νέφος[6],
Τὴν ἔμπυρον σὴν οὐχ ὑποσπὰν αἰθρίαν,
Ἐπεί περ ὡς φῶς εἰς τὸν αὐτόσε ζόφον
Ὁ τοῦ κράτους ἥλιος[7] ἐξήνεγκέ σε·
Καὶ σὺ μὲν οὕτω ταῦτα καὶ κρείττω δράσεις,
Εἴ πού τι μηδὲν ἐμποδὼν γένοιτό σοι·
Ἔγνων σε γὰρ ἔγνων σε τῶν ἄλλων πλέον,
Ἐκ τῶν πάλαι δήπουθεν ἀρισταυμάτων·
Ἐγὼ δὲ τυφθεὶς ὑπὸ τῆς φαύλης τύχης,
Καὶ μηδ' ἀναπνεῖν μηδὲ λαλεῖν ἰσχύων,
Κεῖμαι, στρατηγέ, καὶ θανατῶ καὶ στένω·
Πλὴν πασπάδας πήγνυμι τοῦ γένους χάριν,
Καὶ νυμφίῳ ζεύγνυμι τὴν θυγατέρα,
Τὴν ἀπὸ φυῆς εὐγενῆ πρωτοσπόρου[8],

[1] Pro τῶν fort. σῶν.
[2] Cf. cod. Par. CCXXXVII, 81.
[3] Cod. φρυκταῖς ὑλακταῖς.
[4] Cf. cod. Vat. XI, 5.
[5] Cod. νεκρῶν.
[6] Infra XCIII, 21 : Νέφος τύχης. Et XCIX, 7. Cod. Escur. XXVII, 22 : Νέφη τελευτῆς.
[7] Cf. supra LXIII, 13.
[8] Cf. supra I, 67, et LIX, 7.

Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς εὐμενὲς δεδορκότος·
Καὶ δεῖ φίλων μάλιστα τῷ δεῦρο χρόνῳ
Τῶν πραγμάτων πόρρωθεν ἐκζητουμένων,
Μᾶλλον δὲ, φιλόπλωχε, τίς λόγος φίλων,
Ἀλλ' οὐκ ἀγαθῶν οὐδὲ συμπαθεστέρων;
Τοὺς γὰρ φίλους ἤλεγξαν αἱ περιστάσεις.
Εἰ γοῦν σεαυτῷ μοῖραν ἐντεῦθεν δίδως,
Ὡς ἂν ἔχοις, κούφιζε τὸν πένητά σου,
Ἢ μικρὸν ἀπόδεσμον ἀφεὶς ἢ μέγαν,
* Ἢ σκεῦος ἢ ἔπιπλον[1] εἰς εὐκοσμίαν·
Πολυτελὴς γάρ ἐστιν ἡ σὴ καρδία,
Καὶ πραγμάτων θάλαμος[2] ὑπερκοσμίων[3],
Καὶ Ξανθόπουλος ὁ χρυσοῦς οὗτος φίλος,
Ὃν οἱ λόγοι μάλιστα συνδέουσί μοι,
Διακομιστὴς ἀσφαλὴς ὢν τυγχάνοι,
Γράμματα καὶ πράγματα συνθεὶς αὐτόθεν[4].

LXXXVI. Τῷ Ξανθοπούλῳ κυρῷ Θεοδώρῳ[5].

Χιτῶνος ὀφθεὶς ἐνδεὴς καὶ διφθέρας
Ἐν τῇδε τῇ νῦν τοῦ κρυμοῦ καταστάσει,
Σοφὲ προμηθεῦ τῶν ἀναργύρων φίλων,
Δέδοικα τὴν ἔμφυτον οὐ μάτην ζέσιν,
Μήπως συναχθῇ πρὸς τὸ τῶν στέρνων βάθος,

[1] Cf. Ducang. *Glossar. med. græc.* s. v. Ἔπιπλα.

[2] Supra LXIX, 4 : Μυστηρίων θάλαμον. Cf. infra CXII, 2.

[3] Sallust. IV, p. 10. S. Basil. *Opp.* t. I, p. 6, ubi cod. Par. 1277, ὑπερκοσμία pro ὑπερκόσμιος.

[4] XLV versus numerat Bandini.

[5] In cod. M. fol. 16. « Diversus omnino Theodorus iste Xanthopulus ab alio, cujus esse concilii Florentini Historiam ms. putat Allatius, quæ habetur in ms. codice Viennensi, teste Lambecio, VIII, p. 503. Hunc enim centenario saltem juniorem esse fatendum est. » Bandin.

Καὶ τῷ χρόνῳ σύντηξιν[1] ἡ κρᾶσις πάθῃ,
Εἶτα σλερηθῇ τῆς πνοῆς ἡ καρδία,
Καὶ ζημιωθῇς φίλον οὐ φαῦλον τάχα.
Περὶ μὲν οὖν χιτῶνος οὐ δεῖ μοι λόγων,
Ἄλλος γὰρ ἂν ἔρανος αὐτὸν εἰσφέροι·
Περὶ δὲ καινῆς ποτνιῶμαι διφθέρας,
Ὡς ἂν τὸ ῥιγοῦν εὐπαθῇ μοι σαρκίον·
Δεινὴ γάρ ἐσλι τῶν τριχῶν ἡ θερμότης
Τὰ ψυχρὰ καὶ δάκνοντα φαυλίζειν πάθη.
Ὅλως γε μὴν ἄηθες οὐδέν τι δράσεις
Ταύτην παρασχὼν ὁ χρυσοῦς μοι δεσπότης·
* Καὶ πρὶν γὰρ ἡμῶν ὑπεραλγήσας[2] ἔχεις,
Καὶ τοὺς ἐνοχλήσαντας ἀνεῖλες πόνους
Ταῖς τῆς ἀγαθῆς δεξιᾶς χειρουργίαις[3].
Εἰ δ' οὐχ ὅλῃ θάλπειν με διφθέρᾳ θέλεις,
(Οὐ γὰρ ἂν εἰς ἅπαντας ἀρκέσαις μόνος,)
Τὸ γοῦν μέσον τίμημα τῆς ὅλης πρόες.
Ποῖος γὰρ ὡς σὺ τόν τε[4] καθόλου τρόπον,
Καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων σχέσιν,
Ἐκκλησίας ἔρεισμα, δογμάτων βάσις,
Παίδευμα κοινὸν, κῆπε[5] χαρίτων βρύων,
Τῶν ἀρετῶν ὄχημα, τοῦ ζήλου θίβη,
Μᾶλλον δὲ παντὸς ἄφθονε πλωχοτρόφε.

LXXXVII. Ἐπιτάφιοι[6].

Λαθὼν ἀπαθὲς ἐκ χοὸς τὸ σαρκίον,

[1] Infra CXXXVI, 7.

[2] German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 201 r° : Εἶτα τῆς μὲν τῶν μελῶν βλάβης δεῖ κατολιγωρεῖν, τῆς δὲ τῶν χρημάτων ἀφαιρέσεως ὑπεραλγεῖν.

[3] Cf. supra XLIII, 27.

[4] Cod. τόνδε pro τόν τε.

[5] Infra CXXXIV, 10 : Κῆπε τῶν χαρισμάτων.

[6] Cod. M. fol. 24.

Ἐμπαθὲς ἀπέδωκα τῇ γῇ τὸ χρέος·
Πολλῷ δὲ τοῦ πρὶν ὀλεθιώτερον πάλιν
Ἔξω τὸ ληφθὲν ὑπὸ τῆς δανεισάσης.

LXXXVIII. Εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν καθεύδοντα[1].

Ἄνθρωπε, καθεύδοντα σαυτὸν εἰ βλέπεις,
Ἀφυπνίσας βάδιζε τὸν πρόσω βίον·
* Ἵνα δὲ καὶ δύναμιν ἀρκοῦσαν λάβῃς,
Τὴν πνευματικὴν ὡς ὁρᾷς βρῶσιν φάγε.

LXXXIX. Εἰς τὸν αὐτὸν τρεφόμενον ὑπὸ κόρακος[2].

Κόραξ μοναχὲ, δεῦρο καὶ σκόπει τάδε,
Καὶ πάντας ἁπλῶς εἰ δυνατὸν τοὺς ξένους
Ἐν παντὶ καὶ βρώματι καὶ χρόνῳ τρέφε,
Μή τις ἐν αὐτοῖς εὑρεθῇ καὶ Θεσβίτης.

XC. Εἰς τὸν προφήτην Μωσῆν λύοντα ἐκ ποδῶν τὸ ὑπόδημα[3].

Τὸ τῶν παθῶν πέδιλον ὡς Μωσῆς λύων,
Μυσηρίων ἄῤῥητος αὐτόπλης γίνου,
Καὶ τῆς ἁρᾶς, ἄνθρωπε, τῶν βάτων μέσον
Πῦρ ἐνθέου χάριτος ἀφλέκτως[4] δέχου.

XCI. Εἰς τὸν αὐτὸν, ὅτε ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ[5].

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον οὐκ ἔχει βλέπειν·
Συστέλλεται γὰρ, σὺ δὲ μηδὲ τοῦ πέλας,
Ἕως ἂν, ὦ βέλτιστε[6], καὶ πλάκας λάβῃς,
Καὶ Μωσαϊκῶς[7] ἐξαμείψῃς τὰς φύσεις.

[1] Cod. M. fol. 74.
[2] Cod. M. fol. 74.
[3] Cod. M. fol. 74.
[4] Infra CCXIX, 4.
[5] Cod. M. fol. 74.
[6] Cod. ὁ βέλτιστε.
[7] Hoc adverbium non indicat *Thesaurus Parisiensis*.

XCII. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

* Ἔδει τὸ πᾶν, κράτιστε, Ῥωμαίων γένος,
Ὅσον μερισθὲν πολλαχοῦ κατεσπάρη,
Κοινῇ συνελθὸν εὐλογεῖν σου τὴν φύσιν,
Καὶ μυρίους ἄνωθεν αἰτεῖσθαι χρόνους,
Ἐφ' οἷς τὸ σεπτὸν ἐκτενεῖς μᾶλλον κράτος,
Ἢ τοὺς ἑκάστῃ τῶν φυλῶν ὡρισμένους
* Εἰς τὸν σὸν εἰ δύναιτο συλλέγειν βίον·
Εἰ μὲν γὰρ ὡς ἄνθρωπος ηὐτύχεις μόνον,
Ἦν ἄν τις ἐν σοὶ καὶ τροπῆς ὑποψία·
Τὴν σύνθεσιν γὰρ ἡ διάστασις λύει,
Καὶ τῆς ὕλης ἔλεγχος ὁ χρόνος ῥέων·
Ἐπεὶ δὲ νικᾷς τὴν κινουμένην [1] φύσιν,
Πῶς οὐ θεμιτὸν, πῶς δὲ μὴ πάνυ πρέπον
Ἑστῶτά σε ζῆν εἰς τὸν ἄστατον βίον,
Καὶ τὴν ὕλην ἄῤῥευστον ἐν σοὶ τυγχάνειν,
Ὡς ἂν μένῃς ἄτρεπτος ἠθῶν τῷ χρόνῳ,
Καὶ πρὸς τὰ τοῦ σώματος ἀντέχῃς πάθη,
Κοινῆς ὀφειλῆς ἐκφυγὼν προθεσμίαν;
Τὰ γὰρ κατά σε πάντα φαυλίζει κρότον,
Κἂν ὡς ποταμὸς ἀπὸ τῆς τέχνης ῥέῃ,
Κἂν πῦρ ἐπ' αὐτοῖς ὁστισοῦν τύχῃ πνεόν,
Οἷον θέμις, φρόνησις, ἀγνεία, σθένος,
Ὄψις, λαλιὰ, βῆμα, καθέδρα, στάσις,
Ἀναδρομὴ σώματος, ὀξύτης, κρίσις,
Εὐωχία ξύμμετρος, ἐν ζυγοῖς πόσις,
Ὕπνος δοκῶν δήπουθεν, ἀγῶνες, λόγοι,
Νόμοι, πόλεις, χρήματα καὶ στρατεύματα,

[1] Cod. νικουμένην.

Δι' ὧν ἀτεχνῶς εὐπραγεῖ σου τὸ κράτος,
Ὡς πνεῦμα καὶ φῶς εἰς τὸ πᾶν τόδε τρέχον.
Ἀλλὰ σὺ μὲν, κράτιστε, δεικνὺς τὴν φύσιν
* Ἤλγεις πρὸ μικροῦ μὴ κριθῇς καί τι πλέον·
Μείζων γὰρ ἐνσκήψασα τοῖς ἔνδον ζέσις
Ἀνώμαλον τὴν ἔξιν εἰργάσατό σοι·
Κυκώμενον δὲ πᾶν τὸ Ῥωμαίων γένος
Ὡς ἀπὸ συνθήματος[1] ἐκραδαίνετο·
Τῆς γὰρ κεφαλῆς ἐκτιναχθὲν τὸ θλίβον
Ἕκαστον ἁπλῶς τῶν μερῶν ἐπυρπόλει·
Καὶ τῆς ἑορτῆς ἡ κρατίστη φαιδρότης
Σκυθρωπότητος εἶχε κοινῆς ἐμφάσεις.
Ἐγὼ δὲ τὸ ζῆν τοῦ θανεῖν χεῖρον κρίνων,
Ἠγωνίων, ἠσχαλλον, ἐξετηκόμην,
Ἕως τὸ σὸν πρόσωπον ἰδὼν ἀσμένως
Εἰς τοὺς παρόντας ἦλθον εὐτόλμως λόγους.
Πρὶν οὖν παρελθεῖν καὶ ῥυῆναι τὴν κτίσιν,
Καὶ συμπαρελθεῖν τὸ βροτῶν ἅπαν γένος,
Παντὸς[2] πάθους ἄγευστος ὀχλοῦντος μένοις,
Καὶ μηδὲ σὴν δήπουθεν ἐκτρίψαι τρίχα
Τὸ φθαρτικὸν, κράτιστε, τοῦ χρόνου θράσος·
Σοῦ γὰρ ἄνευ ζῆν οὐδαμῶς ἄν τις θέλοι,
Τύχης τοσοῦτο καὶ φρενῶν χύμα βλέπων.

XCIII. Εἰς τὸν αὐτόν.

Θεοστεφὲς[3] κράτιστε καὶ πρὸ τοῦ στέφους,
Γράφοντι μὴ γράφοντι συγγίνωσκέ μοι·

[1] *De animal.* 640. De formula ἀπὸ συνθήματος conf. *Thesaur.* s. h. v. col. 3911 C.

[2] Idem versus infra XCV, 192.

[3] Conf. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 220 v°.

Τοῖς γὰρ ἁμαρτήμασι τῶν ὑπηκόων
Ἡ σὴ φυσικῶς ἀντίκειται χρησιότης·
Οὐ πείθομαι ζῆν, εἴ γε μὴ πνέοιμί σε,
Τὸν εὐγενῆ σωτῆρα τῆς οἰκουμένης,
Οὐδ' εὔχομαι πνεῖν, εἴ γε μὴ βλέποιμί σε,
Τὸν ζωτικὸν ζωσιῆρα[1] τῆς κραταρχίας·
Ἂν[2] λειποθυμῶ, σὺ δ' ἀναλάμβανέ με,
Καὶ γὰρ τὸ σὸν πρόσωπον ὡς ῥόδον βρύει.
Αἰ καρδιαλγῶ· ποῦ Γαληνὸς ἐνθάδε,
Χρισοῦ μιμητὰ τοῦ περὶ πάντας πράου;
Διψῶ, βασιλεῦ, καὶ περικέχνηά σε,
Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν αἰτῶ σου δρόσον·
Ἥλιε τῆς γῆς, Θάλπε καὶ φώτιζέ με
Καὶ τοῦ κρύους ἔξελκε τῆς Βυζαντίδος,
Γραφῆς ἐρυθρᾶς ἀῤῥαγῆ τείνας βρόχον.
Τοῖς μὲν γὰρ εὖ πράττουσιν ἡ πόλις πόλις·
Ἐμοὶ δ' Ἐρινύς· ῥῦσία[3], μὴ μέλλε πλέον,
Σβέσον τὸ πῦρ, κοίμισον ὀφθεὶς τὴν ζάλην,
Λύσον τὸ βαθὺ τῆς ἐμῆς τύχης νέφος[4],
Ἡ βασιλικὴ πανταχοῦ γῆς αἰθρία[5],
Γλῶτταν δὲ σιγήσασαν ἐξ ἀθυμίας
Μεθαρμόσας τράνωσον εἰς νέους κρότους.
Εἰ γὰρ πρὸς ἐχθροὺς εὐτρεπίζῃ δυσμάχους,
Καὶ γῆν ἐπελθεῖν ἀξιοῖς ἀλλοτρίαν,
Βασιλέων Ἥρακλες αἰθεροδρόμε,
Δεῖ τάχα κἀμὲ παρομαρτοῦντα βλέπειν,

[1] Cod. Par. CXLIX, 239 : Τὸν φοινικοῦν ζωσιῆρα τῆς εὐανδρίας. Conf. *De animal.* 1021.

[2] Fort. *αἰ λειποθυμῶ* ut mox *αἰ καρδιαλγῶ*. Cf. etiam XCV, 160.

[3] Eustath. *Opusc.* p. 157, 88 : Ὦ θεὲ ῥῦσία.

[4] Cf. supra LXXXV, 15.

[5] Cod. Par. LXI, *h* : Καὶ *βασιλικῆς ἐμφορηθεὶς αἰθρίας.*

Ἐπεί σε λαμπρῶς ἀντιτάξω τῷ χρόνῳ
* Καλαμίνῳ δόρακι[1] βαλὼν τὸν Φθόνον.

XCIV. Τῇ Θεομήτορι.

Τέκνῳ τελευτήσαντι μητρὸς ἀθλίας,
Εὔσπλαγχνε, σεμνὴ, λύσιν αἰτοῦ πταισμάτων·
Σὺ γὰρ μόνη σώζουσα κοινῇ τὴν Φύσιν
Ἁμαρτίας ἄγευστον ἐκτήσω τόκον.
Ὃν ζῶντα, σεμνὴ, σοὶ παρεσχόμην, κόρη,
Τοῦτον κομίζω καὶ τελευτήσαντά σοι·
Ἑτοίμασον γοῦν τὴν Ἐδὲμ τῷ Φιλτάτῳ
Πρὸ τῆς γαμικῆς ἁρπαγέντι παστάδος[2].

XCV. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Οὐδέν τι κοινὸν πρὸς τὸ πᾶν ἔχεις γένος,
Οὐ τὸ προτεχθὲν καὶ τελευτῆσαν μόνον,
Ἀλλ' ὃ βλέπει, κράτιστε, καὶ ζῶν ὁ χρόνος,
Ὡς μηδὲ τοὺς νῦν μηδὲ τοὺς πάλαι κρότους,
Ὅσους τὸ πᾶν ἐξεῦρε τῆς τέχνης κράτος,
Εἶναι δυνατοὺς καὶ τὸ σὸν μέλπειν κράτος·
Εἰ μὲν γὰρ εἰς Φρόνησιν ἀκμάζοντί σοι
Καὶ σωφροσύνη μὴ προσῆν, μηδ' ἀνδρία,
Μηδὲ στύγος[3] Θέμιδος εἰς τὰ πρακτέα,
* Τάχα τις ἂν ὕμνος σε θαρσῶν ἐκρότει·
Ἐπεὶ δὲ σαυτῷ πάντα συγκλείσας ἔχεις,
Ὄγκον δὲ τῶνδ' ἕκαστον οὐ φαῦλον φέρει,
Πῶς οὐκ ἂν οἱ γράφοντες αἰσχύνοιντό σε,

[1] Leg. sive δόρατι (Hom. *Il.* Φ, 113: Δουρὶ βαλών), sive δόνακι.

[2] Anon. in Append. *Anth. Pal.* 229: Ἐκ δέ με παστῶν Νύμφην κὰκ θαλάμων ἥρπασ' ἄφνως Ἀΐδας.

[3] Fort. στῦλος?

Τὸν τῆς καθ' ἡμᾶς ῥητορικῆς βελτίω;
Πλὴν ἡ σιωπὴ συσκιάζει τὸν τόθον,
Κρότος δὲ πᾶς ἔνδειξιν εὐνοίας ἔχει·
Εἰσπράττεται δ' οὖν καὶ τὰ λεπτὰ πολλάκις
Ὁ τὸν βαρυτάλαντον [1] ἀθροίζων φόρον.
Μέχρι μὲν οὖν ἤμελγες ἐκ σίέρνων γάλα,
Καὶ τὴν τύχην ἔκρυπτες ἐν τοῖς σπαργάνοις,
Ὦ καὶ λεόντων σκύμνε, καὶ σκύμνων λέον,
Τὴν τοῦ κράτους ὕπαρξιν ἐσκιαγράφεις
Ἐκ τῶν ἀμυδρῶν τοῦ προσώπου συμβόλων·
Ἐπεὶ δὲ καὶ παῖς τὸ χρυσοῦν ὤφθη βρέφος,
Τὰς ἐμφύτους χάριτας ἐτράνους ἔτι,
Καὶ ταῖς ἐργαῖς τῆς μεγαλοφυΐας [2]
Τῶν παιδαγωγῶν τὸν φορυτὸν [3] ἐπλόεις·
Ἔπειτα δὲ προὔκυπτες εἰς μείζω χρόνον,
Ὡς πλόρθος ἡδὺς εὐφυῶς ἀνατρέχων,
Καὶ τῷ μὲν αὐτάνακτι πατρὶ συμπνέων
Ἔπραττες ἃ χρὴν καὶ συναντελαμβάνου·
Τῶν γὰρ φυσικῶν οὐκ ἀπεσκίρτας νόμων,
Ἀλλὰ σὺ μὲν ξύμπαντος ἐκράτεις γένους,
* Σοῦ δ' ἦρχεν αὐτὸς, μὴ νοθευθῇ τὸ κράτος,
Μηδ' ἐκκυλισθῇ τῆς κορυφῆς τὸ σίέφος,

[1] German. Cpolitan. cod. Coisl. 278, fol. 164 v° : Οὐ γὰρ ἡμεῖς χρήζομεν τούτου βαρυτάλαντοι ὄντες καὶ πολυχρήματοι. Id. fol. 199 r° : Ἀλλὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο γέγονεν αὐτῷ βαρυτάλαντος μόλιβδος ἐπαιωρηθεὶς τοῦ αὐχένος καὶ κατασπάσας τοῦτον εἰς γῆν. Id. fol. 201 r° : Ὥσἰε καὶ εἰς ἑτέρων χεῖρας ἀποβλέπειν τὰς βαρυταλάντους. Id. codex Par. 1186, fol. 119 v° : Διατί βαρυκάρδιοι βαρυταλάντοις ἀργυρίοις αὐτὴν ἐπιβρίθοντες.

[2] Infra cx, 10 : Φρόνησιν καὶ μεγαλοφυΐαν. Et cxii, 27 : Βαβαὶ τοῦ παρασήματος τῆς μεγαλοφυΐας. Theod. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 215 v° : Τῆς σῆς μεγαλοφυΐας καὶ θεοσεβείας.

[3] Cod. φορητόν.

Ὁ Χριστὸς ἐσφαίρωσε καὶ προὔτεινέ σοι.
Καὶ μὴν ὅτε ζάλη τις ἡμᾶς ἐθρόει,
Τῆς ἐκ νότου λαίλαπος ἀντιπνευσάσης,
Ἔδειξας ὡς δεῖ τῶν δεδογμένων χάριν
Θεὸν προτιμᾶν καὶ τύχης καὶ φύσεως.
Γυμναστικῆς δὲ τῷ βίῳ προκειμένης,
Ἐπεὶ βάσανός ἐστιν ἀλκῆς τοῖς νέοις,
Ὡς ἂν τὸν ἀτμὸν τῶν χυμῶν καθειργμένον
Ἡ τῶν πόρων καίνωσις ἐξάγῃ ῥύδην,
Καὶ τοῦ καταφράττοντος ὀργῶντος χρόνου
Πρὸς τὰς μάχας εὔτεχνος ἡ φύσις μένοι,
Ἵππον μὲν ἐῤῥύθμιζες[1] ἐκ τῶν ἰσχίων,
Τὸ σφίγμα χαυνῶν καὶ τὸ μὴ σφίγγων πάλιν,
Καὶ ταῖς ἀγωγαῖς τὰς ῥοπὰς ἀπευθύνων·
Εἶχες δὲ τοῖς ἅλμασι τὰς κνήμας βάσεις,
Μὴ παρενεχθῇ τῆς Φορᾶς ἡ γοργότης.
Ἄγχων δὲ πᾶν σκίρτημα κατεῖργες πρφαν,
Καὶ τοὺς ῥυτῆρας ἦγες ἁπλαίσιῳ δρόμῳ·
Σφαῖραν δὲ παρήμειβες ὀξυχειρίᾳ[2],
Καὶ μήτε ῥιπλεῖν μήτε κατέχειν θέλων,
Τοῖς ἐκτιναγμοῖς[3] τὴν σίροφὴν παρεκράτεις.
Ἡ σφαῖρά σοι δὲ τὰς ῥοπὰς ἐκαρτέρει,
* Καὶ τοῖς ἐλιγμοῖς τῆς ἀεικινησίας[4]
Ἔκλεπλεν εἰς πλόκανον[5] ἡ χεὶρ τὰς βάσεις,
Κἂν τοῖς ἀναπαύμασι τῶν κάτω δρόμων,
Κἂν τοῖς ῥιπισμοῖς τῶν παρευθὺς ἀνόδων,

[1] Cod. ἐῤῥύθμιζες.

[2] Cod. Esc. CCXIII, 80 : Γυμναστικῇ ὀξυχειρίᾳ. De his omnibus exercitationibus cf. Mercurialis *De arte gymnast.* lib. II, cap. III et sqq.

[3] Cf. cod. Par. LI, 8.

[4] Anon. cod. Par. 39, fol. 92 r° : Ἡ τῇ πρὸς Θεὸν ἀεικινησίᾳ διενοήθησαν. Cf. Philopon. *De anima*, fol. 17 v°.

[5] Cf. supra I, 876.

Κἀν ταῖς κρεμασταῖς ἁρπαγαῖς τῶν ἐξόδων
Μὴ παρασυρῇ καὶ κατὰ γῆς ὁ δρόμος,
Ἦν ἀντίχειρ ὁ κύκλος ἐνδεῶς ἔχων·
Εἶλκες δὲ νευρὰν τοξικῆς εὐρωστίας,
Τὸ καθάπαξ ἄφυκτον ἐντείνων βέλος,
Καὶ κατὰ θηρῶν καὶ πετεινῶν ηὐστόχεις,
Ὡς ἄλλος οὐδεὶς οὐδαμοῦ γῆς τοξότης·
Τὴν μὲν γὰρ εὐώνυμον ἐστηριγμένην,
Τὴν δ' αὖ γε λοιπὴν εἰς τὸ συνέλκειν φέρων,
Καὶ μέχρις ἀκμῆς εὐσθενῆ δρῶν τὴν τάσιν,
Τὸ λαμπρὸν ἠκόντιζες εὐσκόπως βέλος·
Οὗ τὸ πτερὸν φρικῶδες εὐθὺς ἐκτύπει
Τὸν ἀέρα πληγέντος ἐκτόπῳ ῥύμῃ.
Πάλης δὲ καιρὸς οὐ προσεσπούδασταί σοι·
Ποῖος γὰρ ἂν ἦν εἰς τοσοῦτον αὐθάδης,
Ὅσον βασιλεῖ συμβαλεῖν παγκοσμίῳ,
Καὶ πῦρ ἐνεγκεῖν ὑπὸ γυμνῷ σαρκίῳ,
Μᾶλλον δὲ σαρκὸς οὐρανοδρόμου θίγειν,
Εἰ μὴ θανατῶν πρὸς τὸ πᾶν ἐδυσφόρει;
Καὶ μὴν ὅσην τέτευχεν εὐαρμοστίαν
Τοῖς καθόλου σφίγμασιν ἡ πλάστις φύσις,
* Ὡς εὐδοκιμεῖν καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τόδε,
Τὴν σήν, βασιλεῦ, παντοδαπὴν ἀνδρίαν [1]
Ἔδειξε σαφῶς ἡ περὶ τἄλλα σχέσις,
Ἕως ἀπ' αὐτῶν μέμψις οὐκ ἦν τῷ χρόνῳ·
Τὸ γὰρ φέρειν θώρακα καὶ δόρυ στέγειν
Ἐν τῇ κατὰ πρόσωπον ἱππηλασίᾳ
Ῥᾴστου παρά σοι καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας·
Ἔκλας δὲ πᾶν ἔνικμον ἢ κραῦρον ξύλον,

[1] Cod. *ἀνδρείαν*.

Ὡς κάρφος οὐδεὶς οὐδὲ καλάμην θέρους·
Ἀφ' οὗ δ' ὁ πατὴρ τὸν βαρὺν χοῦν ἐξέδυ
Τῶν βασιλικῶν ἀπανασ[1]ὰς Φροντίδων,
Σὺ τοῦ κράτους ἄγρυπνος εὑρέθης φύλαξ·
Καὶ πρῶτα μὲν τὸ σχῆμα τῆς ἐκκλησίας
Εἰς τὴν ἀκατάσεισ[ι]ον ἑδράσας βάσιν,
Καὶ πᾶσαν αὐτῇ συμβαλὼν ἀποσπάδα,
Καὶ τοῦτ' ἀπαρχὴν τῷ θεῷ δοὺς τοῦ κράτους,
Εἶτα προχωρεῖς εἰς τὰ λοιπὰ τῆς τύχης,
Καὶ τῶν μὲν ἐθνῶν τὰς παρατάξεις λύεις,
Στρατευμάτων ἄπειρον ἰσχὺν συλλέγων·
Καὶ τὸ ξίφος πρόκωπον εἰς πάντας φέρων,
Οὓς εἶδεν ἐχθροὺς ὁ δρομεὺς τότε χρόνος,
Τῷ δὲ κράτει σχολίνισμα τὰς πράξεις δίδως
Αἷς βαρβάρων ἥρηκας ἀρχισατράπας[2],
Καὶ πᾶσαν ἁπλῶς δυσμενῶν ὁμαιχμίαν,
* Ὡς ἄχρις Ἰνδῶν καὶ Σκυθῶν καὶ Περσίδος
Καὶ γῆς Ἰταλῶν καὶ Μυσῶν πολυσπόρων,
Τὴν σὴν διελθεῖν εὐχερῶς κραταρχίαν·
Ποῖος γὰρ οὐκ ἔγνω σε πορθμὸς δεσπότην;
Ἢ τίς ὅλως ἤπειρος ἐκπέφευγέ σε;
Καὶ μαρτυρεῖ θάλασσα καὶ γῆ τὰς νίκας,
Ὅσας βραχὺς ἔσ[ι]ησε τῷ[3] κράτει χρόνος·
Ὡς πῦρ γὰρ εὐθὺς ἐκ νεφῶν διηρμένον,
Ἐφαίδρυνας μὲν τὴν φυὴν τῶν ἐμφρόνων,
Εὐεργεσιῶν δαψιλῇ φῶτα βλύσας·

[1] Cod. Esc. CCXIX, 11 : Καὶ τῆς χοϊκῆς ἀπανασ[ά]ντα σ[έ]γης.

[2] Xanthop. *Synaxar.* cod. Par. 1585, fol. 14 r° : Ὁ γοῦν ἀρχισατράπης Σάρβαρος τὴν ἕω λῃσάμενος ἅπασαν, ἔφθασεν ἄχρι καὶ τῆς Χρυσοπόλεως, ἣ νῦν Σκουτάριον καλεῖται.

[3] Pro τῷ fort. σῷ.

Ἐξίκμασας δὲ τὴν σπορὰν τῶν ἀφρόνων,
Ὀργῆς ἐπ' αὐτοὺς δρασ/ικῆς πνεύσας φλόγα.
Εἶχες δὲ κέντρον τῇ ψυχῇ πεπηγμένον,
Αὐτοκράτορ μέγισ/ε, τὸν θεῖον φόβον,
Εὔκυκλον ἰσ/ῶν τὴν σ/ροφὴν τῶν πραγμάτων.
Ἐπεὶ δ' ὁ βαρὺς τῶν κακῶν ἤρθη κλύδων[1],
Καὶ θυμὸς ἐκλόνησε τὴν γῆν ὑψόθεν,
Καὶ συντριβῆς χάλαζα[2] κοινῆς ἐρράγη,
Καὶ πῦρ καθ' ἡμῶν ἐξετινάχθη βρέμον,
Ἐκοίμισας μὲν τὴν κατασχοῦσαν ζάλην,
Καὶ τὸ σκάφος σέσωκας ἐν χρῷ[3] κινδύνου·
Ἐξήγαγες δὲ τὸν θορυβοῦντα κλόνον,
Στερρὰν τετευχὼς τῷ[4] θεῷ τὴν ἐλπίδα·
Τῆς δὲ τρίτης[5] ἔσ/ησας ὀργῆς τὴν ῥύμην,
* Ἀποκρύφοις δάκρυσι τὴν φλόγα σβέσας.
Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸς ἀντὶ πάντων εἷς μένων
Τὸν δεσπότην ἔπειθες οἰκτείρειν πάλιν,
Ποῦ κόσμος ἂν ἦν; ποῦ δὲ Ῥωμαίων γένη;
Ποῦ δὲ σ/ρατηγοί; ποῦ δὲ τὸ κράτος τόδε;
Νυνὶ δὲ σὴν δήπουθεν ὁ χρίσας χάριν
Τείνων τὸ τόξον ἐκλύει τὸ σύντονον,
Κἂν τῷ ταραχθῆναί σε τὸν δοῦλον μόνον
Ἐκεῖνον ἀφεὶς τοὺς ἐν ὀργῇ κινδύνους[6]
Εὐσπλαγχνίας δίδωσι μισθοὺς ἐμφύτου.
Τὸν κοινὸν οὖν φύλακα τίς μέλψει κρότος,
Μᾶλλον δὲ τὸν σωτῆρα τοῦ παντὸς γένους;

[1] Supra XLIII, 7 : Ὅταν ὁ βαρὺς τῶν κακῶν ἤρθη κλύδων. Cod. Par. XL, 80 : Κοιμίζεται γὰρ συμφορῶν μέγας κλύδων.

[2] Cf. supra I, 554.

[3] Cf. cod. Par. XVIII, 134.

[4] Fort. ἐν pro τῷ.

[5] Dicere videtur respectu τριχυμίας in mari procelloso.

[6] Cum ἀφεὶς exspectes τῶν κινδύνων. Fort. τοῦ σὺν ὀργῇ κινδύνου.

(Ἐβάσλασας γὰρ τὰς ἐπελθούσας[1] νόσους
Ἐκὼν ὑποσχὼν ὁ πραῦς τὸν αὐχένα·)
Πῶς ἂν λόγων δύναιτο σεμνύνειν κράτος;
Ὁ γοῦν ἐπαινῶν τὴν Σολομῶντος φύσιν
Σὲ μᾶλλον αὐτοῦ μὴ φθονῶν θαυμαζέτω·
Σὺ γὰρ, βασιλεῦ, καὶ Σολομῶντος πλέον,
Ὡς καὶ βασιλεῖς, οὐ βασιλίδας μόνον,
Εὐγλωτλίας[2] πόρρωθεν ἑλκύσας βρόχοις·
Καὶ πᾶν δέ σου τέθηπε τὴν φύσιν γένος,
Ὡς ἀέρος κίνησιν, ὡς φωτὸς χύσιν,
Ὡς ἡλίου δύναμιν, ὡς πῦρ, ὡς ὕδωρ·
Φρονήσεως γὰρ ἀσφαλεῖ δόξῃ βρύεις,
Καὶ καρδίας χύματι κοσμεῖς τὸ κράτος.
Κἂν οὐδὲ ταῦτ' ἦν ὑπὲρ ἀνθρώπου φύσιν,
Ἀλλὰ τό γε πρόσωπον ἀπόχρη βλέπειν·
Ποῖον γὰρ ἂν ἕτερψε λειμῶνος ῥόδον
Ἢ λωτὸς ἢ νέκταρος ὡς τοῦτο δρόσος;
Αἲ λειποθυμῶ[3], καὶ σὺν ἐκπλήξει βλέπω
Τοσοῦτον ἔργον βασιλικῆς φύσεως·
Οὐ δύναμαι γὰρ οὐδ' ὁπωσοῦν τι κρίνειν,
Ἀλλὰ παρευθὺς καρδιώτλω καὶ τρέμω·
Καὶ τὰς κόρας ἄῤῥητος ἀμβλύνει γνόφος,
Ὡς ἡλίου βάσανος ἐν μεσημβρίᾳ.
Ὅταν δέ σου, κράτισλε, τὰς χεῖρας βλέπω,
Καὶ τάσδε φειδοῖ[4] καὶ μετ' αἰδοῦς καὶ φρίκης
Ἐπηλυγασθεὶς εἰς τὸ τοῦ δήμου κνέφας,
Τοὺς μὲν χορηγοὺς τῶν ἀγαθῶν δακτύλους
Κοσμοτρόφου γάλακτος ἐκβλύσεις κρίνω,

[1] Cod. ἐπεχθούσας.
[2] Cf. cod. Vat. xi, 5.
[3] Cf. supra xciii, 9.
[4] Fort. φιλῶ.

Τὸ δ' ἄλλο πᾶν κρύσταλλον εἰς ξένην ζέσιν,
Ἐπεὶ τὸ λευκὸν πορφυροῦσιν αἱ φλέβες,
Καὶ φωτοειδῆ τινα κιρνῶσι χρόαν.
Ὦ πῶς, βασιλεῦ, καὶ τὸ τῶν λόγων σθένος
Αἱ προσχύσεις κρύπτουσι τῶν χαρισμάτων!
Τοὺς γὰρ βασιλεύσαντας ἐκ πλείστου χρόνου,
Καὶ τὴν τύχην δείξαντας ἐκ τῶν πρακτέων,
Ἡ σὴ φύσις τίθησι πιθήκους μίμους,
* Λέον πρὸς αὐτούς, εἰ παραβάλλοιντό σοι
Κατὰ τὸν ἁρμόζοντα τοῖς κρότοις νόμον.
Ἀλλ', ὦ βασιλεῦ, τῆς ἐμῆς γλώττης χάρις,
Μᾶλλον δὲ Φῶς ἄδυτον ἐν τῇ καρδίᾳ,
Κἀν τῷ χρόνῳ ξύμπαντας ἀνθρώπους νίκα,
Καὶ χρῶ σεαυτῷ κατὰ τῆς φαύλης τύχης,
Ὑφ' ἧς ἀπαχθεὶς οὐδ' ἀναπνεῖν ἰσχύω·
Καὶ ζῆθι λαμπρῶς εἰς τὰ σεμνὰ τῆς τύχης·
Ζωὴ γὰρ ἡ σὴ τοῦ τὸ πᾶν ζῆν αἰτία·
Ναὶ μηδενὶ γένοιτο τῶν ὑπὸ χρόνον
Βιοῦν ἄτερ σου τῆς ψυχῆς τῶν πραγμάτων·
Ἕως δ' ἂν ἡ σύμπασα τυγχάνοι κτίσις
Τῷ τοῦ βίου σχήματι συντεθειμένη,
Παντὸς[1] πάθους ἄγευστος ὀχλοῦντος μένοις,
Κἂν πάντα ῥυῇ τῆς φθορᾶς τῇ συγχύσει,
Τῆς παραγωγῆς ταῖς γοναῖς πεπαυμένης,
Σοῦ δὴ μόνου, κράτιστε, μὴ θίγοι φθίσις·
Ἐγὼ δέ σοι προῦθηκα τοὺς δεῦρο κρότους,
Φράσαι μὲν ἰσχύσαντας οὐδέν τι πρέπον,
Γνώρισμα δ' οὖν ἔχοντας εὐνοίας μέγα·

[1] Idem versus supra XCII, 46.

Ὃ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς εἶπον εὐθὺς τῶν λόγων,
Οὐδέν τι κοινὸν πρὸς τὸ πᾶν ἔχεις γένος.

XCVI. Πρός τινα Πόθον[1] λεγόμενον.

Ἰδοὺ παρ' ἡμῖν ἀπὸ λαμπρᾶς τῆς τύχης
* Καὶ πασλάδες καὶ δεῖπνα καὶ πανηγύρεις.
Εἰς γὰρ ἔφηβόν τινα τῶν δεῦρο ξένων
Γραῦς ἦλθε νυκτὸς, Ἀφροδίτη μὴ φθόνει,
Καὶ τοῖς νόθοις κρύψασα τὴν σχέσιν γάμοις
Νῦν φανεροῖ τὸ δρᾶμα καὶ ζητεῖ γάμους,
Οὓς οἱ νόμοι κρίνουσιν ἀσφαλεσλέρους·
Ἐγὼ μὲν οὖν πήγνυμι τῷ τούτων βίῳ
Νυμφῶνα καινὸν εὐγενεῖς δρῶν τοὺς τόκους·
Ὄψον δὲ τοῖς ἔρωσι τοῖς ἀποκρύφοις,
Ὃς ἂν μένοι γνώρισμα λοιπὸν τῷ χρόνῳ,
Αἰνιγματωδῶς[2] τράγον αὐτὸς εἰσφέρω,
Καὶ ποικίλοις κέρασι κλεψιγαμίας[3]
Ἵσλημι τὸν θάλαμον ἀμφοῖν τὸν μέγαν,
Σὺ δ' εὐθὺς αὐτόκλητος ἐνθάδε τρέχων
Ἅρπαζε μισθοὺς ὁ χρυσοῦς ὄντως Πόθος,
Καὶ τοὺς φίλους δείπνιζε καὶ νυμφοσλόλει,
Κριὸν παρασχὼν ὃν πρὸ τῶν λέκτρων θύσω·

[1] «Hoc ipsum Πόθου cognomen Joanni quoque Pediasimo, sive Galeno inditum fuit, utpote iambici carminis, *De muliere mala et bona*, Πόθος inscripti, auctori, qui quum eodem sæculo XIV floruerit, quo Manuel Phile, eumdem illum sub hoc nomine intelligi quid prohibet?» Band.

[2] Theod. Stud. *Epist.* p. 93 D : Τοῦ τε ὄφεως ἀπεμφαίνοντος τῇ θηριομορφίᾳ, ὃς εἰς τύπον Χριστοῦ αἰνιγματωδῶς παρελήφθη. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 122 v° : Ὃ γὰρ καὶ εἶδον αἰνιγματωδῶς εἶδον καὶ ὡς ἐν ἐσόπτρῳ.

[3] Cf. supra LVI, 1. Philo Carpath. *In Cantic. cant.* p. 10 : Κλεψιγάμοις εὐναῖς. Vocibus κλεψιλογέω et κλεψιλόγος ditari possunt lexica : hanc invenies, p. 92 edit. nostræ Φιλοσοφουμένων, illam p. 255.

Μᾶλλον δὲ καλλώπιζε τὴν συναυλίαν[1],
Κοινοὺς φέρων, ὅ φασι, τοῖς γάμοις ἅλας[2].

XCVII. Ἐπιτάφιοι[3].

Ἀλλ' οὐδὲ Παχώμιος[4], ὦ γῆ καὶ χρόνε,
Παχώμιος τὸ θαῦμα τῶν Δωριέων,
Τὸ κοινὸν ἐκπέφευγε τῇ φύσει χρέος·
Εἰσπράττεται γὰρ καὶ τὸ ληφθὲν ἐκτίνει
* Μετὰ τόκου μάλισθ' ἃ τῶν πεπραγμένων,
Ὃς ἀπὸ θηλῆς τῷ θεῷ δοὺς τὸν βίον,
Καὶ ταῖς ἀγωγαῖς τὸν Σατὰν καταισχύνας,
Μετὰ παρακμὴν τοῦτον οἰκεῖ τὸν λίθον·
Μᾶλλον δὲ τὸν θύλακον ἐκδὺς ἐνθάδε
Πρὸς οὐρανοὺς ἐκεῖνος ἀνέπτη, ξένε,
Καὶ παρὰ τοῦ βλέποντος εἰς τὰς καρδίας
Τὴν τῶν πόνων εἴληφεν ἀντιμισθίαν[5]·
Σὺ δὲ βλέπων θαύμαζε τὰς δεῦρο κτίσεις,
Ἃς αὐτὸς ὠργάνωσεν ἐκ γῆς πυθμένων
Τῷ δημιουργήσαντι κοινῇ τὴν κτίσιν,
Ἀλλὰ παρεὶς ἅπαντα παπαὶ τῷ χρόνῳ
Καὶ τῆς τιμῆς τὸν ὄγκον ὡς οὐδὲν πλέον
(Ἦν γὰρ περιὼν πρωτοσύγκελλος[6] μέγας)
Ἀπῆλθε γυμνὸς τῆς ὑποσπώσης[7] ὕλης·
Δοκεῖ δε σιγῶν ἡσυχῇ λέγειν τάδε·
Ὅσλις ἂν ᾖς, ἄνθρωπε, τὸν τάφον σκόπει,

[1] Cod. Esc. CLXXX, 26 : Ἡ τῶν μοναχῶν τῶν ἐμῶν συναυλία.

[2] Cf. *Thesaur.* t. I, col. 1580 B, et Schott in Zenob. *Prov.* 1, 62.

[3] Cod. M. fol. 77.

[4] Vid. supra LXXIV, 1.

[5] Supra 1, 714 : Ὡς ἂν ἔχοι τέρπουσαν ἀντιμισθίαν.

[6] Cod. πρωτοσύγγελος.

[7] Infra CVII, 9 : Τῷ βαρεῖ τῆς ὑποστώσης ὕλης. Conf. cod. Par. x, 16, et *De animal.* 1818.

Καὶ τοῦ βίου μάνθανε τὴν ἀπισλίαν,
Τὸν Βροντοχίου[1] δεῦρο νεκρόν με βλέπων·
Ὃς πᾶν ἀγεννὲς πεπραχὼς φεῦ τῷ χρόνῳ
Κεῖμαι καλυφθεὶς, Φροντιεῖ μου δ' οὖν πάλιν
Ὁ ζῶν ἰατρὸς τῆς ἀποκρύφου νόσου.

XCVIII. Εἰς τὸν ξενῶνα πρωτοσλράτορος τοῦ Γλαβᾶ.

Τὴν καταγωγὴν τῶν ἐπινόσων[2], ξένε,
Ἣν ὡς ἀλεξίκακον ἐνθάδε βλέπεις,
* Πάλαι μὲν ὑπέθηκεν ὁ πρωτοσλράτωρ
Εὐσπλαγχνίας πένησιν ἑδράσας βάσεις·
Πρωτοσλράτωρ ἐκεῖνος, ᾧ γῆ καὶ χρόνε,
Τῆς φύσεως ὁ κόσμος, ἡ κοινὴ χάρις·
Γλαβᾶς ὁ λαμπρὸς τὴν φυὴν καὶ τὴν τύχην,
Οὗ τὴν σπάθην ἔφριξε πᾶν δύσνουν γένος.
Ἡ σύζυγος δὲ καὶ τρυγὼν ἡ κοσμία
Κομνηνοφυὴς ἡ Παλαιολογίνα,
Ἡ χαρίτων γέμουσα παντοίων φύσις,
Ἡ δρασλικὴ φρόνησις, ὁ πρᾷος τρόπος,
Ἡ συμπαθὴς μάλισλα καὶ πλωχοτρόφος,
Τοῦ συννόμου σλέργουσα καὶ τὰς ἐμφάσεις
Καὶ τοὺς ἀμυδροὺς ἐν τελευταίοις λόγους
Εἰς ἀβρὰν[3] ὠργάνωσεν εὐαρμοσλίαν·
Οὐ γὰρ ἓν εἰσήνεγκε τῶν δηναρίων,
Οὐδ' οἶνον, οὐδ' ἔλαιον, οὐδ' οἶκτον μόνον·
Ἀλλ' οὐδ' ἑνὸς δήπουθεν ἀλγοῦντος χάριν,
Οὐδ' εἰς τὸ λοιπὸν ἐλπίσασα τοῦ χρόνου,
Τὰ παρὸν ἐξέλυσε τῆς εὐσπλαγχνίας,

[1] Βροντόχιος, cognomen Theodori lægr. p. 67. — [2] Cod. τῶν ἐπὶ νόσων. — [3] Fort. ἀβράν.

(Ὅ φησι Χρισ̀ὸς παιδαγωγῶν τὸν βίον,
Καὶ πρὸς τὸ φιλάνθρωπον ἡμᾶς ὀτρύνων,
Ὃς τὰς νόσους ἤνεγκε τὰς παγκοσμίους,)
Ὅλον δὲ συνήγαγε μικροῦ τὸν βίον,
Ἂν ἦ δυνατὸν, εἰς τὸ πᾶν κάμινον γένος,
* Ἴσ̀ησι λοιπὸν τὸ πρυτανεῖον τόδε,
Πολυτρόπους νείμασα ταῖς χρείαις πόρους
Ὡς ἂν ἀγαθῇ συμπαραμένοι[1] τύχῃ,
Καὶ τῶν περιτ̀ῶν μὴ σπανίζοι τῷ χρόνῳ·
Ἐνίδρυται δὲ τῇ φιλοξένῳ σ̀έγῃ
Ὁ παρθενικὸς τοῦ θεανθρώπου[2] θρόνος,
Ὃν ἀγγέλων, βέλτισ̀ε, κυκλοῦσι τρόπον
Οἱ μυσ̀ικοὶ σωτῆρες οὓς δεῦρο βλέπεις·
Ὁ γὰρ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ δεσπότης,
Ὃς καὶ πάθῃ τρύχοντα σωμάτων λύει,
Καὶ τῶν ὀδυνῶν τὰς λαβὰς[3] ἀνατρέπει,
Σωτηρίας φάρμακα μιγνὺς ἀφθόνου,
Κἀν τοῖς τύποις πάρεσ̀ι καὶ βλέπει τάδε·
Σκοπεῖν γὰρ εἰκὸς τὸν βραβευτὴν τὸν μέγαν,
Μή πού τις ἢ ῥάθυμος ἢ κλωὼ ἐνθάδε,
Μηδ' αὐθάδης ἄνθρωπος ἐξ ἀσπλαγχνίας
Πρὸς τοὺς ταπεινοὺς καὶ παραλελυμένους·
Ἄλλως δ' ἂν οὐκ ἄμισθος ἡ πρᾶξις μένοι,
Καὶ τῇ σχέσει πρέπουσα τῶν δειμαμένων·
Οὕτω φρονεῖν δεῖ καὶ συνισ̀ᾶν τὸν βίον,

[1] Elias Monach. cod. Par. 362, fol. 243 v°: Συμπαραμενέτω τῷ νῷ ἡ εὐχή.

[2] Epitheton Christi. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 57 v°: Πρὸς τὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων ἀγάπην τοῦ Θεανθρώπου Χρισ̀οῦ. Id. *ibid.* fol. 201 r°: Ἐπάγει καὶ ὁ ἐκ Δαβὶδ τὸ κατὰ σάρκα Θεάνθρωπος. Adjectivum Θεανθρωπικός, e lexicis exulans, usurpat Joseph. Rhacendytes, codex Paris. 3031, fol. 166 r°.

[3] Cf. supra XLIII, 13.

Καὶ τῷ Θεῷ τὸ πλεῖστον εἰσφέρειν μέρος·
Οἱ γὰρ κάτω χαίνοντες ἐξ ἁπληστίας,
Ἄνω δὲ μὴ βλέποντες ἐξ ἀβουλίας
Παραβόλῳ θνήσκουσι δυσελπιστίᾳ.
Θεὸς μὲν οὖν ἔχει σε τὸν λάτριν πάλιν,
* Καὶ βασιλεὺς τὸν ἄνδρα, τὸν νοῦν τὸν μέγαν,
Θρᾷκες δὲ τὸν σωτῆρα καὶ προμηθέα,
Αὐτὸς δὲ Φιλῆς τὸν χρυσοῦν εὐεργέτην.
Τοῦ σώματος γὰρ ἡ κατὰ λόγον πλάσις
Ἀνατρέχει καθάπερ εὐστάλης γίγας
Εἰς τὴν ἀρίστην κρᾶσιν, ἣν πρὶν ηὐτύχει·
Γένοιτό σοι γοῦν ὀλβιῶσαι τὴν τύχην,
Καὶ κρείττονα σχεῖν τῆς ὑπαρξάσης πάλιν
Ἐπὶ χρόνον μήκιστον οἷς ἔτι δράσεις,
Παλίμβιον φῶς, ἄκος ἀλγούσης τύχης,
Φίλων προμηθεῦ καὶ σφαγεῦ τῶν βασκάνων [1].

XCIX. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, διανστῆναι αὐτὸν κατὰ τῶν συκοφαντῶν ἱκετεύοντος.

* Τοιοῦτος ἡμῖν εὑρεθεὶς, αὐτοκράτορ,
Οἷος [2] λογισμοὺς καρδιῶν ἀποκρύφων
Καὶ σκέμμα καὶ βουλευμα πᾶν οὕτω βλέπειν,
Ὡς ἄλλος οὐδεὶς τὸ προκείμενον τάχα.
Τί μὴ τὸ τοῦ νοῦ δαψιλὲς φῶς ἐκχέας
Τῶν συκοφαντῶν ἐξελέγχεις τὸν δόλον;
Τί μὴ τὸ πυκνὸν τῆς ἐμῆς λύπης νέφος [3]
Θερμῇ λογισμῶν ἐξελαύνεις αἰθρίᾳ [4];

[1] Versus LXXII numerat Bandini.

[2] Cod. *οἷς*.

[3] Cod. Esc. CCVI, 6 : Τὸ *τῆς λύπης δῆλον ἐκθλίψας νέφος*. Cod. Par. LXI, 6 : Τὸ *ψυχρὸν ἐξέκμασε τῆς λύπης νέφος*. Id. LXIII, 6 : Ὁ *χειμὼν τῆς λύπης*.

[4] Cod. Par. CCVII, 90 : Καὶ *δεῖξον ἡμῖν τῆς ψυχῆς τὴν αἰθρίαν*. Marc. An-

Τί μὴ τὸν ἀτμὸν τῆς ψυχῆς ἐξικμάσας,
Καὶ τὸν παραμείναντα λεπλύνας γνόφον,
Τὴν τῶν πονηρῶν ἐκκαλύπλεις αἰσχύνην,
Ὡς ἐν καθαρᾷ, βασιλεῦ, μεσημβρίᾳ;
Τί μὴ κατ' αὐτῶν ὡς κυνῶν ὀλεθρίων
Θήρατρον[1] ὀργῆς εὐτρεπίζεις ἐνδίκου;
* Τί μὴ δὲ θυμοῦ πῦρ[2] ἐπιβρέχεις φλέγον
Τῇ νυκτερινῇ τοῦ Σατὰν ὁμαιχμίᾳ;
Τίς γὰρ κατά σε τὸν σοφὸν, τὸν ἀγχίνουν,
Τὸν ὑπὲρ ἡμᾶς, τὸν πυρίπνουν[3], τὸν μέγαν,
Ὁρᾷ σλοχασμοῖς τεχνικοῖς καὶ συμβόλοις
Ψυχῆς πονηρᾶς δυσδιάκριτον δόλον,
Ἢ πῦρ λογικὸν ἐνσαλεῦον[4] ταῖς δίκαις,
Ποιεῖ σποδιὰν τῶν κακῶν τοὺς ἐργάτας,
Τὸν ζῆλον αὐτοῖς ἐκτινάσσων ὡς φλόγα;
Τί νυκτομαχῶν[5] καὶ σφαδάζων ὁ φθόνος
Σοβεῖ πρὸς ὀργὴν τοὺς ταχεῖς μωμοσκόπους;
Τρυφὴ γάρ ἐστι τοῖς κριθεῖσι πρὶν φίλοις
Ἡ τῶν πονηρῶν κατ' ἐμοῦ γλωσσαλγία.
Στῆθι Φινεὲς[6], ἴδε τὴν θραῦσιν ὅση,
Καὶ σφάτλε γοργῶς τῷ προσήκοντι ξίφει
Τὸ πορνικὸν σύνταγμα τῶν μιαιφόνων·
Οὐ γὰρ φέρω τὴν ὕβριν ἠδικημένος,

ion. VIII, 28 : Ἀλλ' ἔξεστιν αὐτῇ (τῇ ψυχῇ), τὴν ἰδίαν αἱθρίαν καὶ γαλήνην διαφυλάσσειν.

[1] Supra LXXX, 31 : Κρότων Θήρατρον. Id. *De animal.* 13 : Θ. εὐνοίας. *Ibid.* 467 : Ἡδονῆς Θ.

[2] Supra XXIV, 17 : Πῦρ ψυχῆς.

[3] Cf. 1, 228. *De animal.* 694 : Δράκων πυρίπνους. Meliten. 172 : Ἢ δράκοντας, ἢ λέοντας, ἢ Θῆρας πυριπνόους. Id. 455 : Καὶ πυριπνόας τὰς πνοὰς πέμπον καὶ φλογιζούσας. Id. 701 : Τῶν πυριπνόων ζώων.

[4] Fort. ἐνσαλεύων.

[5] Cod. Par. LXIV, 12.

[6] *Numer.* XXV, 7 et seq.

Οὐδ' ἔστι μοι ζῆν ἀσφαλῶς ἐν αἰσχύνῃ·
Σίγα[1] Σολομών, βασιλεὺς ἐμὸς κρίνει,
Καὶ σὺ[2] δικαστὴς εὐστοχώτατος κρίνει.
Σίγα Σολομών, εἰ δὲ τέθνηκας πάλαι,
Σοφώτερόν σου πάλιν ἡ κτίσις ἔχει.

C. Τοῦ αὐτοῦ ἀναφορὰ[3] εἰς τὴν δέσποιναν.

Δέσποινά μου, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι·
Καὶ γὰρ ὁ κάπνος[4] καὶ τὸ πῦρ τῆς καρδίας
Ἀριμὺν λόγων οἴσουσιν εἰκότως βρόμον,
* Ἐπεὶ τὸ θαρρεῖν ὡς διέξοδον δίδως,
Μήπως τὸ λυποῦν ἐγχρονίσαν εἰς βάθος
Κατασκεδασθῇ τῆς ψυχῆς πρὸς ἀγχόνην.
Δέσποινά μου, πεινῶντα, διψῶντα, ξένον,
Γυμνὸν, ταπεινὸν, δυστυχῆ, τεθλιμμένον,
Δέσποινα φιλόπλωχε, μὴ παραδράμῃς·
Ἐτῶν γὰρ ὀκτὼ δυσπραγεῖν κατεκρίθην,
Εἰκῇ παρελθὼν ὡς κενὴν τὴν ἑβδόμην[5],
Ἧ κάματος[6] πᾶς καὶ πόνος κουφίζεται.
Δέσποινά μου, δέσποινα, συγγίνωσκέ μοι·
Βοῶ γὰρ ἀλγῶν ἐκ παθῶν ἀποκρύφων,
Οὐδὲν δὲ καινὸν εἰ τὸ φάρμακον βλέπων
Τὸ τραῦμα γυμνὸν τῆς ψυχῆς μου δεικνύω.

[1] Ad marginem codicis : Ἐνταῦθα Φιλῆς φλυαρεῖ διαῤῥήδην.

[2] Fort. σοῦ — εὐστοχώτερος, quod mutaverit scriba, blasphemare veritus. Vide ultimum versum.

[3] Variæ sunt hujus vocis, ἀναφορά, acceptiones ac sensus : de qua vide quæ notat Bandini.

[4] Cod. Par. CXXII, 20 : Ἀριμὼς ὁ καπνὸς τῆς ἐμῆς Θεῦ καρδίας. Id. CXLII, 83 : Καὶ γὰρ ὁ καπνὸς τῆς ψυχῆς ἀνατρέχει. Supra 1, 488 : Θυμοῦ δὲ καπνὸν τοῖς πονηροῖς ἐγχέει.

[5] *Levitic.* XXV, 4 sqq.

[6] Eurip. *Bacch.* 66 : Πόνου ἡδὺν κάματόν τ' εὐκάματον.

Τίς[1] γὰρ θεωρῶν ἢ σκιὰν δένδρου ξένην,
Ἢ νᾶμα πηγῆς ἐκρεούσης ἀφθόνως,
Ὅταν ἔχοι φρύγουσαν ἐν θέρει ζέσιν,
Οὐ τῆς παρ' ἀμφοῖν ἀπολαύει χάριτος;
Ἢ τίς μαρασμῷ συσταλεὶς ὑπὸ κρύους
Οὐ τέρπεται ζῶν εἰς τὸ φῶς τῆς αἰθρίας;
Ἢ τίς τελευτᾶν κινδυνεύων ἐν ζάλῃ
Πρὸς ὄρθρον[2] ἐλθεῖν ἀσμένως οὐ βούλεται;
Δεῖξον, σελήνη, τοῦ κράτους τὸν ἥλιον[3]·
Ναὶ δεῖξον αὐτὸν εὐμενῆ γίγαντά μοι,
Τὸ τῶν λυπηρῶν ἐκδιώκοντα σκότος[4]·
Καὶ γὰρ ὁ χειμὼν[5] τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας
Ἀποστροφῆς πήγνυσιν ἀτμῶδες νέφος,
* Ὃ δὴ προχωρεῖν οὐκ ἐᾷ μοι τὴν ζέσιν.
Ὑπερτάτη δέσποινα, συγγίνωσκέ μοι·
Εἰ μὴ γὰρ ἡμῖν ἐκ γυναικὸς ὡράθη
Τὸ φῶς τὸ καινὸν, τῶν ψυχῶν ὁ νυμφίος,
Οὐκ ἂν ὁ παχὺς τῆς φθορᾶς ἤρθη γνόφος[6].
Εὔσπλαγχνε, μακρόθυμε, συγγίνωσκέ μοι·
Ζῶ καὶ θανατῶν· εἰ δ' ἐπιπνεύσεις μόνον,
Ζωηφόρον δέσποιναν[7] ἡ κτίσις ἔχει·
Ποῖος γὰρ ἄλλος ὑπὲρ ἡμῶν φθέγξεται,
Ἀήμματος οὐ παρόντος, ὦ δίκη, σκόπει.

CI. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

* Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι,

[1] Ad oram codicis : ὡραῖον.
[2] Leg. ὅρμον.
[3] Cf. supra LXIII, 13.
[4] *De anim.* 49 : Φῶς ἄνωθεν ὠθοῦν τὸ σκότος. Cf. cod. Par. XCI, 8.
[5] Conf. infra CI, 41, et cod. Escur. CLXXXIII, 4. Cod. Par. LV, 40 : Ἡνεὶς ὁ χειμὼν τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας.
[6] Cf. cod. Esc. CLXXX, 5.
[7] Cod. δέσποινα.

Ὁ τὰ σλίφη κρύπλουσι καθάπερ νέφη·
Σοῦ γὰρ δίχα ζῆν οὐδὲ μετρίως ἔχων,
Ἐπεί με συχνὸς ἐντυχεῖν εἶρξε χρόνος,
Ὡς ἐκ νόσου κέκμηκα καὶ παραπνέω.
Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι,
Ὁ τῶν ἀηδῶν ἐξελαύνει τὸν ζόφον [1],
* Θάλπει δὲ καὶ ῥιγοῦντα καὶ φρίσσοντά με,
Καὶ παντοδαπῆς ἀξιοῖ μεσημβρίας,
Ὅταν ὁ χειμὼν [2] τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας
Τὸ τῆς τύχης δύσοισλον ἐκμαίνῃ ψύχος.
Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι·
Δροσίζομαι γὰρ εὐτυχῶς ἀπὸ πνίγους,
Ὑπέρχομαι δὲ τὴν σκιὰν τῶν ἐλπίδων,
Ὡς ἐν θέρει βρύοντας αἰγείρου κλάδους,
Ἢ κιτλὸν εὐπέτηλον [3] ἢ κληθρης κόμην.
Ὅταν γε μὴν ᾄδειν με καὶ χαίρειν δέῃ,
Τῶν σῶν λόγων τὰ ῥεῖθρα [4] λαμβάνων πίνω·
Τοὺς γὰρ ἀγωγοὺς τῶν φιλανθρωπευμάτων
Οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς ἀναχαιτίζειν θέλεις,
Χαρισμάτων ἄβυσσε, πηγαῖον κράτος [5].
Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι·
Καὶ γὰρ τὸ φυτὸν ἐμφρυγὲν δεῖται δρόσου,
Καὶ τοῦ κυβερνήσοντος ἡ ναῦς τῶν λόγων.

[1] Cf. 1, 479, et cod. Par. CCVII, 88.

[2] Cf. supra c, 28.

[3] Forma poetica pro εὐπέταλος, lexicis inferenda. Sic καλλιπέτηλος in *Anthol. Pal.* IX, 64, 3.

[4] Cod. Par. LVI, 13 : Καθάπερ ὀλκὰς εἰς τὰ ῥεῖθρα τῶν λόγων. Pisid. *Hexaem.* 3 : Τὰ ῥεῖθρα τῶν σῶν οὐρανοδρόμων λόγων. Anon. ap. Cramer, *Anecd. Paris.* t. IV, p. 276 : Τὰ ῥεῖθρα, ποῖα ῥεῖθρα τῶν λόγων φράσοι. *Ibid.* p. 300 : Δι' οὗ τὰ χρυσᾶ ῥεῖθρα, Χριστὲ, σῶν λόγων. Nicolaus Callicles, apud Bandin. *Catal.* t. II, p. 193 : Τὰ ῥεῖθρα τούτου πῶς ἐχεῖτο τοῦ λόγου.

[5] Cf. cod. Par. XIV, 514.

Κἂν πρὸς τὸ σὸν φῶς εἰκότως ὀφθαλμίων[1],
Τὰς εἰσόδους δήπουθεν οὐ ῥᾴστας βλέπων,
Μάλιστά μοι πλαίσαντι συγγνώμην δίδου,
Ἐπεὶ μεταξὺ καὶ νόσοι καὶ φροντίδες
Τὸν ἐκτόπως βρέμοντα κατεῖργον πόθον.
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τὴν ἀπόστροφον τύχην
Ἐν τοῖς μάλα τέρπουσιν ἀλγοῦσαν φέρειν·
Κἂν μὴ κατ' αὐτῆς ὁ βρυχηθμός σου δράμῃ
Τὰς τῆς ἀγωγῆς ἐσθιούσης ἐλπίδας,
* Πῶς ἂν πράως ἔγωγε δυναίμην στέγειν
Στυγὸς πονηρᾶς ὑπεραλγῦνον θράσος,
Ἥ σῆς τίς ἐστιν ἐμφυὴς τοῖς ὀστέοις;
Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι·
Σὺ γὰρ ἔαρ[2] γόνιμον ἐλπίδων γίνῃ,
Εἴπερ φυσικὴν εὐτυχεῖς τὴν αἰθρίαν,
Τρισήλιον φῶς μυστικῶς δεδεγμένος,
Καὶ τὸν βαρὺν χειμῶνα[3] τῆς ἀθυμίας
Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς εὐμενῶς κούφιζέ μοι·
Τὸ γὰρ ἱλαρὸν τῆς σοφῆς σου καρδίας
Τοῦ Σολομῶντος ἔσχεν ἡ κλῆσις μόνη[4].

CII. Τῇ Θεομήτορι[5].

Γνώρισον ἡμῖν τὴν παρὰ Φύσιν ζέσιν,
Εἰ μηκέτι θλίβοι σε ῥαγεῖσα πράως,
Ὦ τῆς ἐμῆς φῶς ἡμεραυγὲς καρδίας·
Σὺ μὲν γὰρ ἀλγεῖς ἀπὸ λαβῆς μετρίας,

[1] Cod. ὀφθαλμίων.
[2] Conf. cod. Par. XIV, 538.
[3] Idem versus cod. Par. XIV, 554; II, 13 : X. κακῶν; LXIII, 6 : Ὁ χειμὼν τῆς λύπης; CCXIX, 9 : X. πόνων. Supra XLV, 14 : Χειμὼν φθορᾶς; C, 28 : Χειμὼν τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας. Codex Escur. CCLXV, 4 : X. τελευτῆς.
[4] In Band. versus XLIX.
[5] Hoc lemma falsum.

Ἤν ἂν χρόνου τέρποντος ὀξύτης λύοι,
Τῆς ὑπὲρ ἡμῶν ὑπονυτλούσης τύχης,
Ὡς ἂν ἀγαθὴ μὴ παραδράμῃ φύσις·
Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν μυσλικῇ ζέσει φλέγω,
Δροσισμὲ[1] καὶ ζέφυρε καὶ νέκταρ χύδην,
Ἀνωμάλως ἔχοντα νῦν δή σε βλέπων·
Καὶ δεινοπαθῶ, πλοῦτέ μου, θησαυρέ μου,
Καὶ καρδιαλγῶ, κῆπέ μου κεκλεισμένε,
Καὶ ταῦτα παπαὶ τῆς καλῆς Θράκης μέσον,
Ἣν αὐτὸς, ὦ βέλτισλε, δεινόν τι κρίνω·
* Ἐπίνοσον γὰρ τὸν χρυσοῦν εἶδον φίλον,
Ὃς τὰς ἐμὰς ἔλυσε[2] πολλάκις νόσους,
Εὐσπλαγχνίας φάρμακα τοῖς πόνοις χέας[3]·
Πλὴν ἐξεγερθεὶς τοῦ θορυβοῦντος πάθους
Ἐῤῥωμένος φάνηθι τῷ πνέοντί σε·
Ποῖος γὰρ ὡς σὺ παυσίκακον[4] φάρμακον;

CIII. Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον[5].

* Εὐσπλαγχνίας πέλαγος[6], οἰκτιρμῶν βάθος,
Ἄκλυσλε λιμὴν, σωσλικὸν πάντων σκάφος,
Ἐγὼ μὲν ὡς γῆ καὶ σποδὸς καὶ σαπρία

[1] Theod. Lascar. cod. Paris. 1193, fol. 40 v° : Καινότερον δροσισμόν. Id. fol. 41 r° : Δροσισμῷ τῷ τοῦ πνεύματος.

[2] Infra CXIV, 19 : Καὶ τὰς νόσους λύσασα τὰς ἀποκρύφους. Boeckh, *Corp. inscr.* n° 2415, 8, et 3398.

[3] Supra XVII, 7 : Ποῖον δέ μοι φάρμακον οὐκ ἔφθης χέας. *De anim.* 1363 : Μηδὲ φάρμακον χέῃς.

[4] Supra VIII, 10 : Σῶτερ γλυκασμὲ, παυσίκακον φάρμακον. Cod. Esc. LXXIV, 4 : Τί πρός σε παυσίκακον ἀντλοῦσαν χάριν.

[5] Ex persona mulieris alicujus.

[6] Infra CXC, 20 : Εὐσπλαγχνίας πέλαγος εἰς πάντας χέων. Theod. Lascar. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 262 : Τὸ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος; Theod. Prodr. *ibid.* p. 403, v. 45: Ὦ πέλαγος βασιλικῆς ἀκρας φιλανθρωπίας; Nicephor. Cpol. *ibid.* t. V, p. 63 : Πέλαγος σοφίας.

Πᾶν ἐκ βρέφους ἄθεσμον ἐργασαμένη,
Καὶ μέχρις ἀκμῆς καὶ παρακμῆς[1] ἐσχάτης
Τὸν τῆς ὕλης θόρυβον ἀσπασαμένη,
Καὶ τὰς ἀγωγὰς τῆς φιληδόνου[2] ζάλης,
Ὡς νεκρὰν ἀπείρηκα τὴν σωτηρίαν·
Ἔδυν γὰρ εἰς ἄπειρα κακίας βάθη
Καὶ συναγωγῇ δυσχερῶν κατεσχέθην·
Σὺ δ' ὡς τὸ πᾶν σώζουσα τῶν βροτῶν γένος
* Τοῦ τῆς πλάνης κλύδωνος ἐξάγαγέ με,
Θείου φόβου ζέφυρον ἐγχέασά μοι·
Τὸν εὔδιον γὰρ τῶν ψυχῶν ὅρμον φέρεις,
Καὶ τὸν πλατυσμὸν τῆς ἀνεξικακίας.

CIV.

Εἰ[3] πρέσβις αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκρίθης,
Ὁ νοῦς ὁ πυκνὸς, ἡ λογικὴ γοργότης,
Ἡ δραστικὴ δύναμις, ἡ καινὴ φύσις,
(Θάμβος γὰρ ὁ τρόπος σε μικροῦ δεικνύει
Τὸ καθάπαξ ἄωτον[4], ὃ γράφει Πλάτων,)
Τί δήποτε χρὴ τὴν βραδυτῆτα κρίνειν[5]
Εἰς πνεῦμα καὶ χοῦν καὶ φθορᾶς ὑποψίαν;
Ποῖον γὰρ ἂν μόνιμον ὁ χρόνος φέροι;
Τὸ παρενεχθέν; ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔσθ' ὅπου.
Τὸ παρόν; ἀλλ' ἔκλεψε λαθὼν ὁ δρόμος.
Τὸ προσδοκηθέν; ἀλλ' ὑφεσπῶς οὐ βλέπω·
Τὴν αὔριον γὰρ νῦν κατασχεῖν οὐκ ἔχω.
Πλὴν εἰ μὲν ἡσπόχηκας ἐντεῖνας ἅπαξ,

[1] Schol. in Philostr. *Her.* p. 166, ed. Boisson. : Ἀκμὴ καὶ παρακμὴ ἐπὶ νόσου λέγεται.
[2] Cod. Par. LXVIII, 2.
[3] Versus anepigraphi.
[4] Cf. supra I, 744.
[5] Post hunc versum fortasse desunt quædam.

Ἐχρῆν ἀπειπεῖν, εἰ δὲ μή, βάλλειν πάλιν.
Καὶ μὴν ὁ δεινὸς μὴ βαλὼν εὖ τοξότης
Δὶς τάχα καὶ τρὶς ἐντενεῖ καὶ τετράκις,
Καὶ μᾶλλον εἰ δεῖ τὴν βολὴν ἀπευθύνειν,
Ἕως τὸ ῥιφὲν μὴ πλερῶν ἥτλον δράμῃ·
Σὺ δ' ἀπὸ νευρᾶς τοῦ σκοποῦ ῥίψας πέλας,
Δέον βαλεῖν αὖ καὶ τὸ πᾶν σχεῖν εὖ μάλα,
Ἀφεὶς παρευθὺς τὸν βιὸν καὶ τὴν τάσιν,
Ἄλλης βολῆς ἄδηλον ἐζήτεις χρόνον·
Καὶ μὴν τὸ τῆς σῆς εὐγενοῦς τόξον τύχης
Οὐ παρὰ πολλοῖς, οὐδὲ χαῦνον ἂν μένοι.
Οὐκοῦν σεαυτὸν ἀφθονώτερον δίδου,
Καὶ πρᾶτλε παρών, (δυσπαθεῖ γὰρ τὰ βρέφη
Τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ κρυμοῦ δεδορκότα,)
Μὴ καὶ φθάνοις ἄελπτος ἐκ βασιλέως
Εἰς τὴν φίλην ἔρημον ἀσμένως τρέχων·
Νυνὶ δ' ὁ καιρὸς ποτνιᾶται δακρύων
Ἐκ τῆς καθ' ἡμῶν ἐμβριθοῦς ἐπομβρίας·
Οὕτω γὰρ ἂν εἴποι τις ἀσλείως κρίνων
Εἰς ἔργα χωρεῖν τῆς ψυχῆς τὰς ἐλπίδας.

CV. Εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.

Ἄλλα μὲν ἁπλῶς ὁσλισοῦν κομπαζέτω
Κτήμασι καὶ χρήμασι καὶ δόξῃ βρύων·
Ἐγὼ δὲ τὸν σὸν εὐτυχῶν, μάκαρ, τύπον,
Ἐν ᾧ σχεδὸν ζῶν θαυματουργεῖς ἀφθόνως,
Τοῦ παντὸς ἀντάλλαγμα τὸ πρᾶγμα κρίνω·
Ποίων γὰρ ἡμᾶς δυσχερῶν οὐκ ἐξάγεις
Εἴργων πρὸ μακροῦ τὰς λαβὰς[1] τοῦ κινδύνου;

[1] Cf. supra XLIII, 13.

Ἢ τίνας ἡμῖν οὐ βραβεύεις ἐλπίδας
Καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἁμαρτῇ δρῶν[1] τὸν βίον;
* Οὐκοῦν παρ' ἡμῶν τὸν χρυσοῦν κόσμον δέχου,
Καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ συντεθειμένους λίθους·
Τῇ γὰρ ἀφανεῖ[2] τῶν προσευχῶν σφενδόνῃ[3]
Καὶ τοῖς νοητοῖς τῶν τερασλίων λίθοις
Ὠθεῖς ἀφ' ἡμῶν τοὺς ἀποκρύφους λύκους·
Πλὴν ἀλλ' ἐπιβράβευε τὴν σωτηρίαν,
Διδοὺς ἀμοιβὴν εὐμενῶς τὴν βελτίω,
Καὶ τῶν πόνων κοίμιζε τὴν τρικυμίαν,
Σοφῶς κυβερνῶν τῶν φρενῶν τὴν ὁλκάδα[4].
Τοῖς γὰρ ψυχικοῖς εὐπλοοῦντες ἰσλίοις
Δραμούμεθα μὲν εἰς τὸν ὅρμον τὸν μέγαν,
Εὑρήσομεν δὲ τὴν τρυφὴν τὴν ἐσχάτην,
Ἣν συχνὸς οὐκ ἴσχυσε φαυλίσαι[5] χρόνος.
Οἰκτρὸς Μανουὴλ Φακρασῆς[6] δοῦλος τάδε
Σιδηριώτης τῷ προέδρῳ Μυρέων.

CVI. Ἐπιτάφιοι[7].

Τῆς κειμένης φεῦ τήνδε τὴν ὥραν βλέπων
Ἔλεγχον ἡγοῦ γῆς[8] γραφικῆς τὴν φύσιν.
Ὥσπερ γὰρ εἰ γράφει τις ἐντέχνως ῥόδον,
Οὐκ ἂν σὺν ὁδμῇ καὶ χλιδῇ τοῦτο γράφοι,
Τὸν αὐτὸν ἂν, βέλτισλε, κἀνταῦθα τρόπον

[1] Lege ἁρματηγῶν, certa conject. et voce addenda lexicis.
[2] Cod. ἀφανῆ.
[3] Cf. cod. Esc. XLIV, 3.
[4] Cf. supra LXXIV, 5.
[5] Cod. φαυλίσας.
[6] In eumdem versus sepulcrales infra CCIX. Fuit quidam Manuel Cantacuzenus Phacrases, quem memorat Syropul. sect. 8, c. III. Cf. Fabric. t. XI, p. 707, et Boisson. *Anecd. nova*, p. 13.
[7] Cod. M. fol. 78.
[8] Pro γῆς γραφικῆς leg. τῆς γραφικῆς.

Τὸ κάλλος αὐτῆς ἐνδεῶς πᾶς τις γράφοι·
Βδελύσσεται γὰρ τῆς γυναικὸς ὁ τρόπος
Καὶ τὰς τυπικὰς ἐν σίοαῖς ἐπιχρίσεις,
Ἧς οὐδὲν ἠχρείωσε τὰς γνάθους νόθον,
Καὶ πρὶν ἐπελθεῖν τῆς τελευτῆς τὸν ζόφον [1].
Ἀλλ' ὦ πονηρᾶς εἰς τὸ πᾶν γένος τύχης,
Ἡ τρυγόνων τέθνηκε σωφρονεσίέρα·
Καὶ μὴν ἔδει φίλανδρον οὐ θνήσκειν φύσιν,
Ἂν ἡ τελευτὴ κατὰ τῶν ὑπευθύνων·
Νυνὶ δὲ καὶ σὲ τὴν καλὴν, τὴν ὀλβίαν,
* Τῶν δεσποτικῶν ἐντολῶν τὴν ἐργάτιν
Ἀνεῖλε πικρῶς τῆς φθορᾶς ὁ τοξότης·
Οὐ φείδεται γὰρ οὐδὲ τῶν ζῆν ἀξίων
Ἅπαξ τὸ δεινὸν τῆς ἀρᾶς θήξας βέλος,
Καὶ κατὰ τοῦ ξύμπαντος ἐντείνας γένους.
Ἥλιε καὶ γῆ, τίς τραγῳδήσει τάδε,
Κἂν ἐν δέκα σίόμασι [2] καὶ γλώτίαις λέγοι;
Ἦν γὰρ ἐκείνης ἥδε πατρὶς ἡ πόλις,
Τῆς γῆς ἀτεχνῶς ἡ βασιλὶς ἁπάσης·
Ἐπείπερ οὐκ ἦν οὐδὲ τῇ φύσει πρέπον
Πρῶτον καλὸν φανεῖσαν ἐν θηλυτέραις
Πατρίδος αὐτὴν ἐκφυῆναι δευτέρας.
Γένος δὲ σεμνὸν ἐν τιμαῖς πολυτρόποις,
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐμφερὴς ᾖ τοῖς κλάδοις,
Καὶ μηδὲν ἀξύμβατον ἡ ῥίζα τρέφῃ.
Δουκῶν γὰρ ἦν καὶ τοῦτο Παρασπονδύλων
Κομνηνοφυῶν ὁπλιτικῶν Ἀγγέλων·

[1] Cf. cod. Par. CCVII, 88. Theodoret. *Cat. Patr.* in *Epist. ad Tim.* p. 597, ed. Cramer : Οἱ τὸν τῆς ἀπιστίας περικείμενοι ζόφον. Theod. Stud. cod. Par. 755, fol. 375 r° : Ζόφος ἀθείας.

[2] Ex Homero, *Il.* B, 489.

Τοῦ δὲ χρόνου πλέκοντος αὐτῇ πασλάδας
Ἡ Κολχὶς ηὐτρέπιζε καὶ τὸν νυμφίον,
Καὶ γίνεται δὴ συμφυὴς οὗτος γάμος
Ἀρθρῶν παρ' ἀμφοῖν καὶ ψυχὰς καὶ σαρκία.
Γαβρᾶς[1] γὰρ αὐτὴν ὁ σφαγεὺς τῶν βαρβάρων
Ἐκεῖθεν ἐλθὼν εὐκλεῶς ἠγάγετο,
Κομνηνὸς ἡδὺς, ἀρετῶν παῖς ἀγχίνους,
* Ὃν αὐτάναξ[2] ἄρισλος εὐνοίας χάριν
Ἔδειξε τιμῶν καὶ κριτὴν τοῦ φοσσάτου[3]·
Πλὴν ὡς ἀφιλόκομπος[4] ἡ τεθαμμένη
Πλούτου μὲν ἐφρόντισεν οὐδὲ μετρίως,
Πένησι δὲ προῦθηκε μικροῦ τὸν βίον
Πρὸς τὴν ἄνω βλέπουσα[5] νυμφαγωγίαν·
Τὰς γὰρ ἑαυτῆς φιλτάτας ἡ καλλίπαις
Εἰς τὸν βυθὸν καθῆκε τῆς ἀμνησλίας,
Μᾶλλον δὲ τῆς ἄνωθεν εὐελπισλίας·
Λόγου δὲ τιμήσασα καὶ σιγῆς νόμους
Καὶ τὴν τύχην[6] ἄμεμπλον ἐργασαμένη,
Καὶ τὴν ὕλην εἴργουσαν ἐκδυσαμένη,
Παρίσλαται νῦν τῶν ψυχῶν τῷ νυμφίῳ·
Τούτῳ γὰρ αὐτὴν ὡς κρινοῦντι τὴν φύσιν
Ὁ Μυρέων πρόεδρος αὐτὸς εἰσφέρει,
Συνηγορούσης ταῖς λιταῖς τῆς παρθένου,

[1] Nicephori Chumni epistola 30 inscripta est Τῷ Γαβρᾷ καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. De quibus fratribus Michaele et Joanne cf. Boisson. *Anecd. nov.* p. 35. Quis sit ille Gabras de quo Philes ignoro.

[2] Hanc vocem omittunt lexica. Cod. Par. 11, 81 : Αὐτάναξ ἄναξ.

[3] Vid. Codin. *De offic.* p. 11, et not. p. 199, ed. Bonn. In nova edit. *Gloss. med. lat.* s. v. *Fossatum* legitur : «Judicium in Fossato. Vide in Judicium.» Ubi frustra quæras.

[4] Cf. infra CCXV, 195.

[5] Cod. βλέπουσαν.

[6] Fort. ψυχήν.

Ἦν εὐθὺς ἀνέπνευσεν ἐκ τῶν σπαργάνων·
Κάλλος δὲ φεῦ τοσοῦτον εἰς γῆν ἐῤῥύη,
Καὶ πᾶν τὸ σεμνὸν τῆς φυῆς ὑπεκρύβη,
Καταμαρανθὲν καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας,
Ὡς ἂν μάθῃς, ἄνθρωπε, κἂν ὥραν βλέπῃς,
Κἂν ὄλβον ἀδρὸν, κἂν μετὰ δόξης γένος,
Ὅτι χλόης ἅπαντες οὐδέν τι πλέον [1].

CVI. A.

* Εἶδον [2] ἐγώ ποτε σοφὸν τεχνίτην φυτηκόμον,
Ὃς ἐπειδήπερ ἔμελλεν ἀποδημεῖν τῶν πόνων,
Τὰς ὑπαρδούσας ὀρυγὰς εἰς βάθος περισκάψας,
Ἀφθονωτέρας τοῦ ποτοῦ παρέσχε τὰς προσχύσεις,
Μήπως ὁ χρόνος μηκυνθεὶς τὴν βλάσλην ἐξικμάσῃ,
Καὶ σλερηθῇ [3] τῆς ἀγαθῆς ὁ φυτουργὸς ἐλπίδος.
Ἐπείπερ οὖν ἀποδημεῖν καὶ σὺ παρεσκευάσθης,
Ἐγὼ δὲ σόν εἰμι φυτὸν καὶ σύ μοι φυτηκόμος,
Ἀφθονωτέραν τῷ φυτῷ παράσχον τὴν ἀρδείαν,
Ἀπὸ ξυλίνης τὸ ποτὸν πιθάκνης ἀγαγοῦσα,
Μὴ τῆς τοῦ χρόνου παρολκῆς [4] τὴν δρόσον ἐκτοξεύσας [5]
Ἄκαρπον εὕρῃς τὸ φυτὸν ἐν τῇ παλινοσλήσει·
Πλὴν ἔσλω δή σοι καὶ Φιλῆς ὁ μουσικὸς ἐν λόγοις
Ὡς ψδικόν τι πετεινὸν, καὶ μὴ κακοπαθείτω.
Τίς γὰρ ἐπιμελήσεται καὶ ποτιεῖ τὸν κῆπον;
Τίς δέ σοι θρέψει λιπαρῶς τὸν ὄρνιν μὴ παρούσῃ,

[1] Versus 62 et deinceps aliud carmen. Male confundit Band.

[2] Versus anepigraphi.

[3] Jo. Chrysost. t. I, p. 6 B: Πέσης ἑαυτὸν προλαβὼν ἐσλέρησεν ἐλπίδος ὁ βασιλεύς.

[4] Fort. τῇ τοῦ χρόνου παρολκῇ. Aristoph. *Pl.* 34: Τὸν ἐμὸν — ἐκτετοξεῦσθαι βίον. Nicet. Præfat.: Ἀθανάτοις ἐοίκασι δήπουθεν θνητοὶ καὶ ἐπίκηροι γεγονότες, καὶ πάλαι τὸ ζῆν ἐκτοξεύσαντες.

[5] Fort. ἐκτοξεῦσαν.

Φιλόμουσε[1], φιλάνθρωπε, καὶ φιλοδωροτάτη[2],
Καὶ θεοφύτευτε[3] λειμῶν[4] τῆς καλοκαγαθίας;

CVII. Εἰς τὸν σπρουθοκάμηλον[5].

Ἀπὸ καμήλου καὶ σπρουθοῦ σύνθετον εἶδον τέρας
Οὔτε πτηνὸν οὔτε πεζόν, ἐξ ἑκατέρων γένος·
Ὃ καὶ τῇ χέρσῳ σπένδεται[6], καὶ πρὸς αἰθέρα τρέχει,
Καὶ γίνεται μεταίχμιον τούτοιν ἀμφοῖν τὸ ζῷον,
Ἀξύμβλητον, οὐδέτερον, ἡμιτελὲς, ἀσπεῖον.
* Εἰς γὰρ ἀγώνισμα κοινὸν τοῦ σκήνους προκειμένου,
Καὶ μαχομένης πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐν αἰθέρι βίας,
Τὸ μὲν ταχὺ τοῦ σώματος καὶ πτῖον καὶ γεῶδες
Ἐναπομένει τῷ βαρεῖ τῆς ὑποσπώσης[7] ὕλης.
Καὶ τοῦτο δῆλον ἐξ αὐτῶν τῶν σπέρνων καὶ τῶν νώτων
Καὶ τῆς πυγῆς καὶ τῶν ποδῶν καὶ τῆς ἀδρᾶς ἰγνύης·
Ὅσον δὲ κοῦφον καὶ λεπτὸν, αὖθις αἰθὴρ λαμβάνει
Καὶ γίνεται τὸ σπάραγμα τῆς ἀνθολκῆς τῆς ξένης.
Τράχηλος[8] κοῦφος καὶ λεπτὸς καὶ γλίσχρος καὶ προμήκης·
Ἡ μέντοι παραπλέρωσις[9], ἡρέμα πτηνιμελοῦσα,
Περισκεπὲς καθίσπησιν ἐν μέρει τὸ σαρκίον,
Ὥσπερ τοῦ τάχους τῶν ποδῶν ἀρκοῦντος πρὸς τὸν δρόμον·
Τὸ δὲ πτηνόν τε[10] καὶ πεζὸν ἀνασοβοῦν καὶ τρέχον,

[1] Confer. supra in Cantacuz. I, 569. Infra CCXIII, 80 : Τὸ φιλόμουσον ὀρνίθων γένος. Eustath. *Opusc.* p. 351, 35 : Ἐν αὐχμῷ καὶ ταῦτα φιλομούσου καὶ γλώττης καὶ ἀκοῆς.

[2] Cf. infra CXI, 39.

[3] Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 143 r° : Ἐκ τοῦ θεοφυτεύτου παραδείσου καὶ τῆς Ἐδέμ. Id. fol. 226 v°. Verbum θεοφυτεύομαι, quo carent lexica, usurpat Meliten. v. 2973 : Τοῦ παραδείσου τὰ φυτὰ τὰ θεοφυτευθέντα.

[4] Cf. infra CXXXIV, 10.

[5] Cod. M. fol. 80. Edidit Ideler in *Phys. gr. min.* vol. I, p. 289.

[6] Leg. σπέρχεται.

[7] Cf. supra XCVII, 19.

[8] Idel. τράχηλοι.

[9] Hac voce augenda lexica.

[10] Idel. πτηνὸν δὲ καί.

Περικολποῖ τὴν πλέρωσιν τοὺς πόδας ὑπεξαΐρον,
Καὶ δείκνυται κουφότερον ἀπὸ τῶν ἑξαλμάτων·
Εἶτα δοκοῦν ἀφίπλασθαι, πάλιν ἐκτρέχει βάδην,
Καὶ πάλιν ὑπερίπλαται[1], καὶ πάλιν ὑφιζάνει[2]·
Νικᾷ δὲ πρὸς τὴν ἅμιλλαν ἡ χέρσος τὸν αἰθέρα·
Κἀν τούτῳ δή μοι θαύμαζε τὸ πλερωτὸν χερσαῖον·
Καὶ γὰρ συνελαυνόμενον καὶ περαιτέρω τρέχον
Ἐνολισθαίνει ταῖς καμπαῖς ὑπὸ τῆς τραχυτῆτος,
Καὶ τοῦ τραχήλου τὸν ὅλκὸν εἰς τὸ λοξὸν ἐπαΐρον
Εὐθὺς[3] τὴν πλῆσιν ἀπειλεῖ[4] τῇ τῶν πλερῶν ἐντάσει,
Τῶν δὲ σκελῶν τὰς ἀγωγὰς ἀνέλκον ἐπ' εὐθείας
*30 Καθάπερ ἐπιπρόσθησιν[5] τὸ δάπεδον ἀμείβει,
Καὶ τηνικάδε κάμηλον τετράπουν εἰκονίζει,
Κλεπτούσης τῆς γοργότητος τῆς ἀμοιβῆς[6] τοὺς πόδας·
Δεῖ γὰρ τὰς φύσεις, βέλτιστε, καὶ τῶν ἀλόγων ζῴων
Δωροφορεῖν[7] τῷ βασιλεῖ τὰς θαυμαστὰς γενέσεις.

CVIII.

Ὁ[8] δεσπότης ἔμοιγε τὴν πεῦσιν λύσας,
Προευτρεπιστὴν τῆς ὁδοῦ μου σὲ φράζει.
Κύρωσον οὐκοῦν τὸ πρόσταγμα τοῦ κτίστου,
Ὦ νοῦ πλερωτὲ[9], ἀγγέλων ἐφάμιλλε[10].

CIX.

Πάλιν[11] ὁ παῖς ὁ μὴ κομῶν καὶ μαστιγίας οὗτος,

[1] Idel. *ὑπεφίπταται.*
[2] Cod. Flor. *ὑφιζάνοι.*
[3] Idel. *δοκεῖ* pro *εὐθύς.*
[4] Idel. *ἀπειλεῖν.*
[5] Cf. supra, 1, 10.
[6] Idel. *ἐναλλάξ* pro *ἀμοιβῆς.*
[7] Conf. infra CCX, 4. Eugeniti *Laus Trapez.* ap. Eustath. *Opusc.* p. 372, 30 : *Ἐπάσῃ δὲ αἰσθήσει θαυμασίως ἥδε ἡ χώρα πομπεύει τε καὶ δωροφορεῖ* (leg. *δωροφορεῖ*).
[8] Sine titulo.
[9] Fort. *πτερωτῶν ἀγγ.*
[10] Hoc tetrastichon, ut videtur, scazontibus constat.
[11] Sine titulo.

Καὶ Σκύθης τὴν ἀναβολὴν καὶ κοῦφος καὶ γυμνόπους [1],
Ἥκει σοι φέρων μετ' αἰδοῦς τὸ πισ/ευθὲν βι6λίον·
Ὑποσ/ρεφέτω τοιγαροῦν μὴ σκυθρωπὸς ὁ δοῦλος,
Ἀλλὰ φαιδρὸς καὶ χαροπὸς ἀνύσας τὴν ἐλπίδα,
Φιλόσ/οργε, πανσέ6ασ/ε, μελεδωνὲ τῶν φίλων.

CX. Εἰς τὴν μεγάλην Δύκαιναν [2].

Τρισευγενὲς [3] καλλώπισμα τοῦ γυναικείου γένους,
Καὶ τῶν ποτε περιφανῶν ἀρρενοφρονεσ/έρα [4],
Ῥίζης καρπὲ βασιλικῆς, ἀπάνθισμα τοῦ γένους,
Τοῦ μητραδέλφου κράτορος τὴν τύχην ἀδελφόπαι [5],
Καὶ πάππου βασιλεύσαντος καὶ μάμμης θυγατρόπαι,
Μάμμης ἐκείνης τῆς σοφῆς τὸν τρόπον βασιλίδος
Καὶ τῆς ἀρίσ/ης ἀτεχνῶς τῶν γυναικῶν φιλτάτη,
Καὶ τέκος μάλα ποθεινὸν γεννήτορι δεσπότῃ,
* Φύσις νικῶσα καθαρῶς τῶν γυναικῶν τὴν φύσιν
Εἰς σύνεσιν καὶ φρόνησιν καὶ μεγαλοψὑαν [6],
Καὶ κάλλους βρύων θάλαμε [7], καὶ σωφροσύνης ῥόδον
Ὅλως οὐκ ἔχον μαρασμὸν οὐδὲ λυποῦσαν φθίσιν,
Ἔχων πολλὰ τὰ νύσσοντα καὶ παροτρύνοντά με
Θαῤῥεῖν εἰς τὸ φιλότιμον καὶ τοὺς χρησ/ούς σου τρόπους,
Μέχρι τοῦ νῦν ὑπὸ φειδοῦς καὶ συσ/ολῆς εἰργόμην,
Νυνὶ δὲ τῆς ἀνάγκης με πειθούσης μὴ δισ/άζειν [8],

[1] Cf. infra ccviii, 59.

[2] Leg. Δούκαιναν. In Magnam Ducænam, i. e. in Magni Ducis uxorem.

[3] Hac voce carent lexica. Forma feminina utitur Theodor. Prodr. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 402 : Τρισευγενὶς τὸν εὐγενῆ, τὸν νέον ἡ νεᾶνις.

[4] Cf. cod. Par. cxxxi, 1.

[5] Niceph. Xanthop. *Synaxar.* cod. Par. 1585, fol. 23 v° : Ἀνεψιὸν εἶναι τοῦ Χρισ/οῦ τὸν εὐαγγελισ/ὴν Ἰωάννην ὡς ἀδελφόπαιδα.

[6] Cf. supra xcv, 26.

[7] De hac notissima metaphora conf. infra cxii, 2.

[8] Cod. μηδ' ισ/άζειν.

Μηδὲ ναρκᾶν, μηδὲ σιγᾶν, μηδὲ τὸν νοῦν συμπνίγειν,
Θαῤῥούντως σοι προσέρχομαι τῇ φιλανθρώπῳ φύσει,
Καὶ ταῦτα δὴ τὰ γράμματα κομίζων ὑπ' εὐνοίας
Ἐξαγορεύω τὸ λυποῦν καὶ φράζω τὴν ὀδύνην,
Καὶ τῆς ἀφθόνου σου χειρὸς τὴν ἀρωγὴν[1] αἰτοῦμαι·
Τοὺς ἵππους γὰρ τοὺς εὐγενεῖς καὶ κούφους καὶ γεννάδας,
Οὓς ἔσχον εἰς ἀνάψυξιν τῶν ἀποκρύφων πόνων,
Ὁρῶ πεινῶντας δυσλυχῶς καὶ κάμνοντας ἐκτόπως.
Ποῦ γὰρ καλάμη, ποῦ κριθαί, ποῦ δὲ καὶ φάτναι πλήρεις;
Ὁ φυσητὴρ ἐξέλιπεν, ὁ μόλιβδος ἐῤῥύη,
Τοῦ γένους τὸ φιλότιμον ἀπῆλθεν ἐξ ἀνθρώπων·
Οὐκ ἔστιν ἄρχων οὐδαμοῦ, πάντες ψυχροὶ τὴν φύσιν,
Οὐκ ἔστιν ὁ φειδόμενος, οὐκ ἔστιν ὁ δανείζων,
Πάντες ἐξέκλιναν ὁμοῦ, πάντες εἰσὶν ἀχρεῖοι,
Σὲ μόνην δείκνυσι λαμπρὰν ἡ πεῖρα τῶν πραγμάτων·
Οὐδὲ γὰρ ἐκαπήλευσεν ὁ τρόπος σου τὸ γένος,
Ἀλλ' ἔχεις πᾶσαν τὴν ἀκμὴν τῶν ἀγαθῶν αὐτόθεν,
Ὡς πῦρ ὡς ὕδωρ ὡς ἀὴρ, ὡς ἀκραιφνὴς φωσφόρος,
*Καὶ ϑησαυρὸς ἐν κιβωτῷ, καὶ ποταμὸς εἰρήνης.
Οὐκοῦν παράσχου μοι κριθὰς, καὶ ϑρέψον μου τὰ κτήνη,
Καὶ παραμύθησαι ψυχὴν καταδαπανωμένην
Ὑπὸ τῶν ἔνδον λογισμῶν καὶ τῆς κρυπλῆς φροντίδος·
Εἰ δὲ πυροὺς ἀντὶ κριθῶν, φιλόδωρε, παρέχοις,
Κείσεται χάρις παρ' ἡμῖν ὑπὲρ τῶν δεδομένων,
Καὶ πᾶς ὁ χρόνος ὄψεται τὸ φιλανθρώπευμά[2] σου,
Καὶ γνώσεται πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν πεπραγμένων
Ὡς ἡ μεγάλη Δούκαινα, τοῦ γένους ἡ φαιδρότης,
Ἡ σύνεσις, ἡ φρόνησις, ἡ φυσικὴ σεμνότης
Ἐφείδετο τῶν λογικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλόγων,

[1] Cod. ἀῤῥωγήν. — [2] Supra LXVI, 16.

Καὶ τῶν ἀρίστων εὐμενῶς ἐπεμελεῖτο φίλων,
Λαμπρῶς ὑπελαφρίζουσα[1] τὰ βάρη τῶν φροντίδων.

CXI. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

* Κράτιστε, θεῖε βασιλεῦ, κοσμήτορ τῶν πραγμάτων,
Θυμῆρες περιλάλημα[2], βάθρον τῆς γῆς ἁπάσης,
Λύχνε καὶ φῶς ἀπὸ φωτὸς τοῦ πρώτου κεχυμένον,
Ἵνα μὴ γνόφος καθ' ἡμῶν μηδὲ κρυμὸς κομπάσῃ·
Τὰ γὰρ δεινὰ τῶν σκυθρωπῶν ἀπορραπίζεις νέφη[3],
Καὶ σταθηρὰν ἁπανταχοῦ πηγάζεις τὴν αἰθρίαν.
Οὐκ ἔστι κρότος ἀποχρῶν ἐκ τῶν τῆς τέχνης λόγων
Τῇ θαυμαστῇ σου καὶ λαμπρᾷ καὶ περικλύτῳ φύσει·
Ἐμπίδες γὰρ, καὶ κώνωπες, καὶ σκώληκες, καὶ κνίπες,
Καὶ κανθαρίδες χαμερπεῖς, καὶ δυσαχθεῖς[4] κοχλίαι,
Καὶ τέττιγες, καὶ μύρμηκες, καὶ σφῆκες, καὶ κηφῆνες,
Καὶ μηλολόνθαι δυσπετεῖς, καὶ βάτραχοι, καὶ φθεῖρες,
* Ὅσοι τι λέγειν περὶ σοῦ τολμῶμεν ὑπ' εὐνοίας.
Ὅμως καὶ τῆσδε τῆς κραυγῆς (τὸ τοῦ προφήτου[5]) σύνες.
Αἱ μὲν ἁπλαῖ καὶ σύνθετοι δυνάμεις τῶν φαρμάκων
Κατὰ βραχὺ τοῦ σώματος τὰς νόσους ἐξιστῶσιν[6]·
Ὑποχωρεῖ γὰρ τὸ θερμὸν, ἂν τὸ ψυχρὸν ἰσχύῃ,
Καὶ πάλιν εἶκει τὸ ψυχρὸν τῇ τοῦ θερμοῦ δυνάμει·
Τῇ δὲ καθάρσει τῶν χυμῶν προσγίνεται καὶ χρόνος,

[1] Hac voce augenda lexica.

[2] German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 195 r° : Μέση δὲ χίμαιρα δεινὸν πνείουσα (ἀποπνείουσα ex Hom. *Il.* Z, 182) μένος πυρὸς αἰθομένοιο, ὑφ' οὗ κατεβοσκήθη καὶ εἰς αἰθάλην λεπτὴν καὶ ἀφαυρὰν σποδιὰν κατηντήκει τὸ μέγα τῆς οἰκουμένης περιλάλημά τε καὶ καύχημα.

[3] Cod. Vat. XXIX, 53 : Νέφη ἀθυμίας. Cod. Par. CCVII, 92 : Νέφος συμφορῶν.

[4] Ignatius in Gregor. Decapol. cod. Par. 501, fol. 103 v° : Πρὶν ἢ οὖν τούτου τοῦ δυσαχθοῦς πάθους πεῖραν λαβεῖν.

[5] Psalm. V, 2.

[6] Cf. cod. Par. XIV, 83.

Ἂν εἰς τὰ κοῖλα τῶν φλεβῶν τὸ ϑλίβον ὑφιζάνοι·
Τὰ γὰρ παραφωλεύοντα[1] φεύγει τὴν κρᾶσιν πάθη,
Καὶ ῥώννυται τοῦ σώματος ἐξ ὑπαρχῆς ἡ φύσις·
Τῆς δὲ μορφῆς σου, βασιλεῦ, τῆς ϑαυμασίης ἡ χάρις
Ἀχρόνως πάντας τοὺς χυμοὺς τῶν σκυθρωπῶν ἐξάγει·
Τῶν γὰρ ὀμμάτων ἡ βολὶς ἀντὶ παντὸς φαρμάκου
Τὰς ἀλγηδόνας τῆς ψυχῆς ἐκτρίβει παραυτίκα·
Τῇ δὲ φωνῇ σου καὶ σιρῷῇ τῆς γλώττης, αὐτοκράτορ,
Ἀναλαμβάνεις τὰ σαθρὰ καὶ μεταπλάττεις πάλιν
Τῆς κακοδαίμονος[2] Κλωθοῦς ἀπορρήγνυὺς[3] τοὺς μίτους[4].
Ὅταν δὲ πάσχῃ συσολὴν ἡ ζωτικὴ ϑερμότης
Ὑπὸ τοῦ γνόφου[5] τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ κρυμοῦ τῆς λύπης,
Ἡ τοῦ προσώπου σου χλιδὴ τὸ πνίγος ἀνατρέπει·
Ἡ δὲ κρατίστη φρόνησις ἐκκύπτουσα τῶν λόγων
Καὶ τὰς νεκρὰς ἀνίστησι τῶν οἰκετῶν ἐλπίδας·
Νυμφαγωγὸν δὲ τὸν Ἑρμῆν τῆς Ἀθηνᾶς δεικνύεις,
Θάλαμος ὢν περικαλλὴς ἐκ βρέφους ἑκατέρων.
Ὦ πῶς τῇ ξένῃ, βασιλεῦ, τῶν λόγων σου δυνάμει
* Τῶν ἀβουλήτων καθαιρεῖς τὰς ἀφανεῖς προσχύσεις,
Ἀνίκμους ἐργαζόμενος τοὺς ἀγωγοὺς τῶν πόνων!
Ὦ πῶς καὶ νέκταρ ἐκ τῶν σῶν ἐχεῖτό μοι χειλέων,
Καὶ τὰς ἀδήλους τῆς ψυχῆς ἐπέκλυζεν ὀδύνας!
Φρίττω γὰρ μόνον κατὰ νοῦν καὶ τὰ λοιπὰ λαμβάνων,
Ἡνίκα περιπλύξασαν παρῆκας τὴν ἀρβύλην·
Τὰ δὲ τῆς νόσου λείψανα τῆς πρὸ μικροῦ συμβάσης

[1] Cf. cod. Par. CCIII, 78.

[2] Cf. supra LXXX, 53.

[3] Cod. *ἀπορριγνύς*.

[4] Theodor. Hyrtac. *Not. des mss.* t. V, p. 730 : *Καὶ Κλωθοῦς μίτοις λαμπρὰν τὴν ἐσθῆτα ϑᾶττον ἐξυφανεῖς.*

[5] Cod. Par. XIV, 583 : *Καὶ τὸν μαρασμὸν τῆς ψυχῆς καὶ τὸν γνόφον.* Id. LXIII, 5 : *Δι' οὗ ψυχικὸς ἐξελαύνεται γνόφος.* Nicephor. *Oniroer.* p. 11 : *Γνόφος φροντίδων.* De hac metaphora cf. cod. Esc. CLXXI, 5.

Ἐξέσπλιπέ μοι[1] τῶν φλεβῶν καὶ τῶν εἰς βάθος πόρων,
Καὶ ῥῶσις ὑπεσπήριξε τὰ κεκμηκότα μέλη.
Πόσους γὰρ ἔχει βασιλεῖς ὁ χρόνος ἀναγράπλους!
Πόσοι δὲ ῥήτορες αὐτῶν ἐξαίρουσι τὰς φύσεις!
Ἀλλὰ νικᾷς περιφανῶς πάντας ἁπλῶς ἐκείνους,
Ψόφους ἐλέγχων καὶ κραυγὰς τοὺς ὄγκους τῶν ἐπαίνων,
Πρὸς γάργαρον περίλογον συντεθειμένους μόνον.
Αἱ γὰρ ἐξ ὕψους χάριτες ἐπεσκευάσαντό σε·.
Τῷ γάλακτι θηλάσασαι τῆς καλοκαγαθίας,
Μή τις λαμβάνοι ἀπὸ γῆς τὰς παρ' ἡμῶν συγκρίσεις,
Οὐρανοδρόμε βασιλεῦ τῆς ὕλης πλερουμένης.
Ὢ πῶς ἀντέσπης εὐγενῶς τῇ ζάλῃ[2] τῶν πραγμάτων,
Οἰκοδεσπότης φρόνιμος ὑπάρξας αὐτοκράτορ!
Ὢ πῶς ὑπέσχες τῇ κοινῇ τὴν χεῖρα καταπλώσει,
Καὶ πᾶσαν ἥδρασας εὐθὺς τὴν κλονηθεῖσαν κτίσιν,
Καὶ μηδαμῶς παρασυρεὶς τῇ λαίλαπι[3] τοῦ χρόνου!
* Πάντα σοι ξένα, βασιλεῦ, πάντα νικᾷ τὴν φύσιν,
Ἀλλὰ βιφοις εὐτυχῶς ἐπὶ μακροῖς ἡλίοις,
Πλατύνων τὰ σχοινίσματα τῆς αὐτοκρατορίας[4]
Καὶ τοῖς οἰκέταις εὐμενῶς περαίνων τὰς ἐλπίδας·
Ἂν δὲ τῆς ὕλης ἐλεγχθῇ μετὰ μικρὸν ἡ φύσις,
Τότε σοι γένοιτο ῥευσὶν τὸ γῆρας[5], αὐτοκράτορ,

[1] Leg. ἐξέπιπτε.

[2] Infra CCXV, 2 : Τὴν ζάλην τῶν πραγμάτων. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 209 v° : Εἰ δὲ πονηραὶ τῇ ζάλῃ τῶν πραγμάτων ὡς λύκαιναι χαίρουσι καὶ κατατρυφῶσι τῆς ἀταξίας. Cf. cod. Par. XCVIII, 2.

[3] Cod. Esc. CCXXIX, 13 : Εἰς πραγμάτων λαίλαπας ἀντισυσπρόφους. Id. CCXXXII, 7 : Τῆς τοῦ βίου λαίλαπος ἀγριουμένης.

[4] Philes, ed. Wernsd. p. 88 : Πλατύναις τὰ σχοινίσματα τῆς αὐτοκρατορίας. Id. p. 82. Leo Grammat. p. 27 : Τοῖς ἀλλήλων σχοινίσμασιν ἀνὰ μέρος βοηθοῦντες.

[5] In margin. Σαφὴς κολακεία, μᾶλλον δὲ καὶ φληναφία.

Ὅταν ὁ κόσμος κατελθῇ πρὸς ἐκτροπὴν ἐσχάτην,
Καὶ πᾶν ἁπλῶς ἀφανισθῇ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων,
Ἵνα μηδεὶς ὑπολειφθῇ μὴ δοῦλος, μὴ δεσπότης,
Μηδὲ φροντίδες ἀρχικαὶ, μηδὲ γενναῖοι κρότοι.

CXII. Εἰς τὸν αὐτόν.

Μὴ δυνηθεὶς ἀνατεμεῖν τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν,
Καὶ δεῖξαί σοι τὸν Ψάλαμον [1] τῆς ἀκραιφνοῦς εὐνοίας,
Ἤπαρ τοῦ γένους, βασιλεῦ, καὶ τῆς ἀρχῆς καρδία,
Καὶ ζωτικῆς ἐγκέφαλε καὶ γνωστικῆς ἰσχύος,
(Σὺ γὰρ τὸ σῶμα συντηρεῖς τῆς αὐτοκρατορίας,)
Πρὸς ἄλλον πλοῦν [2] μεταχωρῶ καὶ χρῶμαι τοῖς συμβόλοις,
Εἴπερ διδάσκαλος σαφὴς οἱ λόγοι τῶν ἀδήλων·
Ἀλλὰ καὶ τούτους παρευθὺς ἐλέγχεις καὶ φαυλίζεις,
Ἀμηχανοῦντας ἠρεμεῖν αὐτόθεν ἐπιτρέπων.
Καὶ μὴν σιγᾶν σου, βασιλεῦ, τὰς πράξεις οὐκ ἐθέλων,
Οὐδὲ τὴν ἀπαράμιλλον [3] πρὸς παραθέσεις φύσιν,
Πείθομαι δὴ τῇ τοῦ Δαυὶδ [4] συλλήβδην παραινέσει,
Κινοῦντος πρὸς τὸν ἔπαινον τοῦ παντουργοῦ δεσπότου
* Καὶ τὰς ἀψύχους καὶ νεκρὰς καὶ δυσαισθήτους φύσεις,
Ἐπεὶ καὶ ξύλα, καὶ κρυμὸν, καὶ πάχνας, καὶ χιόνας,
Καὶ νύκτας αὖθις ἀλαμπεῖς, καὶ φεραυγεῖς ἡμέρας,
Καὶ φῶς, καὶ σκότος συγκαλεῖ, καὶ καύσωνα, καὶ δρόσον,
Καὶ θῆρας ἔτι, καὶ πτηνὰ, καὶ χόρτον, καὶ καλάμην,
Ὧν οὐ φαυλότερος ἐγὼ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα κρότους·

[1] Supra LXIX, 4 : Μυστηρίων Ψάλαμον; LXIV, 40 : Πραγμάτων Ψάλαμος; CX, 11 : Κάλλους βρύων Ψάλαμε. Infra CXIII, 13 : Φρονήσεως Ψάλαμε; CCIX, 13 : Χαρίτων Ψάλαμος. Cod. Par. LXI, 168 : Ὁ τῶν λόγων Ψάλαμος. Append. IV, 10 : Οὐρανίων Ψάλαμε θησαυρισμάτων.

[2] Allusio ad prov. Δεύτερος πλοῦς.

[3] Codex Par. CXXXIX, 12 : Τὴν γὰρ ἀπαράμιλλον ἣν ἔχεις φύσιν.

[4] Psalm. XVIII.

Τὴν γὰρ ἐσχάτην συντριβὴν μικροῦ με πεπονθότα,
Δημιουργὲ καὶ προμηθεῦ, μετὰ τὸν πρῶτον πλάσην
Ἀναχωνεύεις[1] εὐμενῶς καὶ μεταπλάττεις πρᾴως,
Οὐκ ἐπαινῶν τοὺς ἀλγεινοὺς τῶν ἰατρῶν καυτῆρας,
Οὐδὲ θαυμάζων τὰς τομὰς τὰς ἐν ταῖς χειρουργίαις.
Τῶν γὰρ ἀτέχνων καὶ σμικρῶν καὶ παραβόλων τάδε·
Ἀλλὰ βαβαί σου, βασιλεῦ, τοῦ κατὰ πάντων κράτους,
Βαβαὶ τοῦ παράσηματος τῆς μεγαλοψυΐας!
Ὅλως οὐκ ἔστι σοὶ κοινὸν πρὸς τὰς τῶν ἄλλων φύσεις,
Ὁπόσας τεθαυμάκασιν αἱ γλῶσσαι τῶν Ἑλλήνων.
Ἥλιος εἴ περιφανὴς ἐπὶ λαμπρᾶς αἰθρίας
Τοὺς θρυλλουμένους ἀπ' ἀρχῆς ἐμπίδας ἀποφαίνων·
Ἵνα γὰρ δείξῃ καθαρῶς ὅσον ἐστὶν ἡ φύσις,
Καὶ μέχρι πόσου δυνατὸν ἀναδραμεῖν τὴν πλάσιν,
Ἣν ὁ κοινὸς ὑπέστησε τεχνίτης καὶ κοσμήτωρ,
Σοὶ μόνῳ συντετήρηκεν ἀκίβδηλον τὴν φύσιν,
Καὶ μόνον ὑπερύψωσεν ἐκ τοῦ παντὸς αἰῶνος
Σὲ τὸ τοσοῦτον ἀγαθὸν, ᾧ θαυμαστὸς ὁ τρόπος,
* Ἵνα μηκέτι καθ' ἡμῶν ὁ μῶμος ἐπιτρέχῃ,
Τοῦ φθόνου τὴν θρασύτητα κατὰ παντὸς ἁρπάσας.
Ἄλλοις μὲν οὖν τὰ τῆς ἀρχῆς κόσμος ἁπλῶς ἐφάνη,
Σὺ δὲ τῷ κόσμῳ τῆς ἀρχῆς ἄλλος εὑρέθης κόσμος,
Εἰς οὐρανὸν δ' ἀπὸ τῆς γῆς ἀῤῥήτως ἀνατρέχεις,
Ὡσεὶ τροχὸς ἁπλόμενος τῆς ὑποσπώσης ὕλης.
Καὶ θαῦμα περιλάλητον[2] τυγχάνεις τοῖς οἰκέταις,
Σιγῶν τε καὶ φθεγγόμενος· εἰ δὲ καὶ πράττειν θέλεις,
Οἰχέσθω πᾶς ἀλλόφυλος, πᾶσα πιπλέτω μάχη,

[1] Schol. ad Gregor. Naz. *Orat.* XXXII, p. 580 B : Κάθαρσιν γὰρ οὐ τὴν διὰ πυρὸς λέγει οἷον ἀναχώνευσιν καὶ τῶν ἁμαρτημάτων ἐξάλειψιν. Conf. *Thesaur.* vet. ed. s. v. Ἀναχωνεύω.

[2] Cf. Cod. Par. LXI, 82.

Θρηνείτωσαν οἱ δυσμενεῖς, πενθείτωσαν οἱ φθόροι,
Καὶ συνολολυζέτωσαν οἱ τῶν ἐθνῶν σατράπαι·
Κατευσλοχεῖς[1] γὰρ, βασιλεῦ, τῶν ἐπιτιθεμένων,
Τὴν τοξικὴν[2] τῆς Ἀθηνᾶς κομίζων ἐπισλήμην,
Ὡς ὁ γενναδας Ἡρακλῆς, ὡς ὁ πυρφόρος Ἄρης,
Οὓς ἐπαινεῖ περιλαλῶν καὶ τοῖς ἑξῆς ὁ χρόνος,
Ἵνα μὴ ῥεύσῃ τὸ καλὸν ὑπὸ τῆς ἀμνησλίας.
Ὅλος εἶ χάρις, βασιλεῦ, καὶ τέρψις, καὶ φαιδρότης,
Καὶ πλατυσμὸς, καὶ γλυκασμὸς, ὅλως οὐκ ἔχων κόρον·
Σὺ γὰρ σπουδῇ φιλονεικεῖς τὴν φύσιν ὑπερβαίνειν,
Καὶ γίνῃ κρείτλων ἀτεχνῶν[3] τῶν παρ' ἡμῖν ἐπαίνων,
Ὡς πάντα συγκαλύπλεσθαι καὶ φρίτλειν ὑπ' αἰσχύνης
Τοὺς ἐγχειροῦντας αὐθαδῶς τοῖς προτερήμασί σου·
Πρὸς μὲν γὰρ τόνδε τὸν λαμπρὸν φωσλῆρα τῆς ἡμέρας
Ἔχοι τίς ἄν τι καὶ κομψὸν ἀπὸ τῆς τέχνης λέγειν,
Τὸ κάλλος καὶ τὴν δύναμιν σεμνύνων καὶ τὸ τάχος,
* Καὶ τὸ θερμὸν καὶ θρεπλικὸν καὶ ζωτικὸν καὶ βρύον;
Εἰς δὲ τὴν ἀνυπέρβλητον[4] ἥνπερ ἐκτήσω φύσιν
Ἐξ οὐρανοῦ καταπεμφθεὶς πρὸς τὸ κοινῇ συμφέρον,
Οὐκ ἔσλι λόγος ἀποχρῶν, οὐδὲ προσήκων κρότος·
Ἐσμὲν δὲ πάντες ἀτελεῖς ὥσπερ ἐν ψάμμῳ βρέφη,
Μηδ' αἰσθανόμενοι τῶν σῶν ὑπερτελῶν φασμάτων·
Οὐκ οἶδε γὰρ οὐκ ἄργυρον, οὐδὲ χρυσὸν τὸ βρέφος,
Οὐδὲ λυχνίτην, οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ τὰς ἄλλας ὕλας,
Ἀλλὰ πρὸς πάσας ἀκαλλῶς[5] εἰσλήκει περιχαΐνον.
Οὕτω καὶ σοῦ μὲν τὴν καινὴν πάντες ὁρῶμεν φύσιν,

[1] Eustath. *Opusc.* p. 212, 5 : Μὴ οὐκ εἰς τὸ πᾶν κατευσλοχεῖν τοῦ κοινωφελοῦς. Id. p. 314, 1 : Ἔσλι γὰρ οὗ κατευσλοχεῖν μὲν οὐκ εἶχεν εὐχερῶς τοῦ σκοποῦ.

[2] Fort. ταχτικήν.

[3] Leg. ἀτεχνῶς.

[4] Cf. cod. Par. CXXXIX, 13.

[5] Niceph. Chumnus apud Boisson. *Anecd. nov.* p. 38.

Ἀλλ' ἀγνοοῦμεν τὰ κρυπτὰ τῆς καλοκαγαθίας,
Οἷς μόνοις ἔδει τῆς φωνῆς εἰκότως τῶν ἀγγέλων,
Ὡς ἐξ ἀπόπτου καθαρῶς τὰ κάτω σκοπουμένων·
Εἰ δὲ προσδεῖ σοι, βασιλεῦ, καὶ κάτωθεν ἐπαίνων
Μόλις ἂν εἴη κατά σε καὶ[1] τῆσδέ σοι τῆς γλώττης
Καὶ τῆς φωνῆς καὶ τοῦ νοὸς τῶν πάντη ἀμιμήτων.
Ἀλλὰ βιώης, βασιλεῦ, πρὸς τοῦ παμβασιλέως
Ὑπὲρ ἀστέρων ἀριθμὸν καὶ ψάμμον θαλαττίαν
Καὶ λόχμης κόκας[2] καὶ φυῆς φυλλοβολούσης[3] μέτρον
Τὸν ζηλωτὸν ἰσώντός σοι μετὰ τοῦ κράτους βίον·
Ἂν δὲ τοῦ κόσμου φυσικῶς τὸ σχῆμα παραδράμῃ,
Καὶ σύμπαν γένος ἐκτριβῇ ἀφανισθὲν συλλήβδην,
Μετατεθείης ἀπὸ γῆς τοῦ σώματος ἡβῶντος,
Καὶ περιμείναις τὴν Χριστοῦ δευτέραν παρουσίαν,
* Τρίτος ὀφθεὶς πρὸς τοῖς δυσὶ τοῦ γένους ἀθανάτοις,
Μετασχοιχειουμένου σοι τοῦ σώματος κρειττόνως[4],
Ἵνα κἀκεῖ μετὰ σαρκὸς ἀῤῥεύστως[5] βασιλεύοις,
Καὶ τῆς Ἐδὲμ τῶν ἀγαθῶν ἀφθόνως ἀπολαύοις.
Νυνὶ δὲ βλέψαις τοὺς ἐχθροὺς λείχοντας[6] χοῦν, ὡς λόγος,
Καὶ τούτων σου τοῖς πέλμασι τὰς κεφαλὰς συνθλάσαις[7],

[1] Fort. τά pro καί, et v. seq. πάντως. Mox de voce παμβασιλέως conf. *Anthol. Palat.* I, 8. Eustath. *Opusc.* p. 127, 7; 129, 96; 256, 10. German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 225 r° : Ἡ δὲ ἀλλὰ καὶ θυγάτηρ εἶναι τοῦ παμβασιλέως ἱερολογεῖται. Meliten. v. 2052 : Δέομαι νῦν, παμβασιλεῦ, τῆς σῆς φιλανθρωπίας.

[2] Fort. κόκκους.

[3] Theophrast. *Hist. plant.* I, 1, 3, et I, III, 5. Eustath. *Opusc.* p. 360, 48 : Οὐδὲ φυλλοβολεῖ ἡ συκῆ.

[4] Cod. Esc. LI, 3 : Παῦλος γὰρ αὐτὸν κρειττόνως ἀπογράφων. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 215 v° : Εὖ ἐπισήμης ἔχοντες σκηνοποιεῖν κρειττόνως.

[5] Infra CCXIII, 584 : Νῦν ἀστοῦ πλέρυγας ἀῤῥεύστους (al. ἀῤῥεύστως) φέρει. Th. Stud. cod. suppl. 287, p. 82 : Ἀϊδίως ὁ πατὴρ καὶ ἀῤῥεύστως τὸν υἱὸν ἐγέννησε.

[6] Cod. λίχοντας. Alludit ad Psalm. LXXI, 9, et ad Esai. XLIX, 23.

[7] Psalm. LXXIII, 15.

Τῶν τε καθόλου τῆς ὑγρᾶς καὶ τῶν ἐκ τῆς ἠπείρου·
Δεῖ γὰρ τὸν ἐκνικήσαντα τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν
Ἐπὶ συνέσει θαυμαστῇ καὶ χύματι σοφίας
Μεμενηκέναι καὶ φθορᾶς καὶ τελευτῆς βελτίω.
Ἀλλ', ὦ τοῦ κράτους βασιλεῦ, συγγίνωσκε τοῖς λόγοις
Τρανές τι φράζειν ἐπὶ σοὶ μηδόλως δυναμένοις.

CXIII. Εἰς τὸν αὐτόν[1].

Ἥλιος εἶ· φώτιζε τυφλώττοντά με·
Ποταμός· ἀνάψυχε διψήσαντά με·
Σωτήριον πῦρ· θάλπε ῥιγώσαντά με,
Παγκοσμίων ἥδισέ νυμφῶν[2] ἐλπίδων,
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐκφυῇ σοι τῶν τρόπων[3],
Καταλιπανθεὶς τῇ χλιδῇ[4] τῶν πρακτέων,
Καὶ μὴ τοσοῦτο[5] θαῦμα καλύψῃ χρόνος,
Παραπεφυκὸς τῆς ῥοῆς τῇ συγχύσει.
Ποῖος γὰρ ὡς σὺ τήν τε γενναίαν φύσιν,
Ἣ χαρίτων ἡμελξεν ἐκ βρέφους γάλα[6],
Καὶ τὴν λογικὴν ἧς τὸ πᾶν ἔχεις κράτος,
Σκώληκας ἢ μύρμηκας ἡμᾶς δεικνύων,
* Ὅταν κινῇς τὴν γλῶσσαν εἰς λόγων δρόμον[7],
Ὦ νοῦ κυβερνῶν τὰς φυλὰς ἀκινδύνως
Καὶ πραγμάτων ἅπαντα κοιμίζων σάλον[8],
Ἑλλὴν κατασὰς τῆς ὑπὲρ γῆν Ἀτθίδος[9].

[1] In cod. Par. 2511, fol. 81 r°, sed sine titulo.

[2] Cf. infra CXXXI, 71.

[3] Cod. Flor. *κρότων*. Cf. infra CXXIV, 16, ubi duo iidem versus cum *κρότων*.

[4] Noster, *In monach. leprosum*, 14: *Καὶ φυλλομανοῦν τῇ χλιδῇ τῶν πραγμάτων*. Ibique Wernsd.

[5] Cod. Par. *τοσοῦτον*.

[6] Cf. infra CXXIV, 23 et 24.

[7] Cod. Par. *δρόσον*.

[8] Cod. Par. *ἅπαντας — σάλον*. Cf. Append. IV, 18.

[9] Cod. Par. *θαυμαστὲ τῶν ὑπὲρ γῆν* pro *τῆς ὑπὲρ γῆν Ἀτθίδος*. Conf. infra CXXIV, 5.

CXIV. Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Ἃ μὲν, κόρη πάναγνε, καὶ πρὶν εἰργάσω
Φρουροῦσα τοὺς σοὺς πάντας ἡμᾶς ἱκέτας,
Καὶ παντοδαπῆς ἀξιοῦσα Φροντίδος,
Ἄπειρα καὶ μέγιστα σαφῶς τυγχάνει·
Τὸ νῦν δὲ νικᾷ καὶ τὸ τῶν λόγων κράτος,
Ὑπερβεβηκὸς πάντα νοῦν ἀνθρώπινον.
Τὴν γὰρ τελευτήσασαν οἰκτρῶς φιλτάτην,
Οὕτω γὰρ αὐτὴν εἶλεν εὐθὺς ἡ νόσος,
Τὴν Ἑλένην[1] ἣν ἔσχον εἰς τέρψιν βίου
Καὶ τῶν ἀγαθῶν βάθρον[2] ἁπλῶς ἐλπίδων,
Σὺ πάλιν ἡμῖν ἐξανιστάνεις μόνη,
Ζωῆς νέας φάρμακον ἐγχεαμένη·
Ἀμείβομαι γοῦν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν χάριν,
Καὶ κατακοσμῶ τῷδε τῷ χρυσαργύρῳ
Τοῦ σοῦ τύπου τὸ σχῆμα τὸ σχεδὸν πνέον·
Σὺ δ' αὖθις ἡμᾶς ἀντιδεξιουμένη
Καὶ τὴν ἔσω βλέπουσα[3] τῶν σπλάγχνων ζέσιν,
Τήρησον ἀκλόνητον[4] ἡμῖν τὸν βίον,
Καὶ τὰς νόσους λύσασα[5] τὰς ἀποκρύφους,
Ἄληκτον εὐτρέπισον εἰς γῆρας βίον·
Ἐκ σοῦ γὰρ ἡμῖν καὶ τὸ νῦν ζῆν εὐθύμως,
* Καὶ τὸ πρὸς ἀπόλαυσιν ὧν δώσεις βλέπειν.
Ὅπλον δέ μοι κρατίστον ἀῤῥήτως γίνου,

[1] Uxor Andronici Asanis Protovestiarii, de qua infra CXV, 11.

[2] Cod. Par. LXVIII, 15 : Αὔσῃ τὰ βάθρα τῇ ψυχῇ τῶν ἐλπίδων.

[3] Cod. βλέπουσαν.

[4] Anon. cod. Par. 39, fol. 101 r°: Δι' ὧν ἡ εἰς μόνον τὸν Θεὸν ἀκλόνητος ἀγάπη τοῖς ἀξίοις φυλάττεται. Adverbio ἀκλονήτως utuntur Cyrill. *Opp.* I, p. 400 A; *Cat. Patr.* in Psalm. XCI, 13 et *Græc. orthod.* I, p. 114.

[5] Cf. supra CII, 16.

Καὶ καθάπαξ ἅμαχε τὰς νίκας δίδου,
Μήπως ἐνεχθῇ κατ' ἐμοῦ κτεῖνον βέλος,
Καὶ κατακαυχήσαιτο βαρβάρου θράσος
Τῆς σῆς ἀτεχνῶς οὐρανοδρόμου σκέπης,
Ἧς ἐκ βρέφους ἔτυχον εὐθὺς ἐλπίδας [1].
Ἀδελφιδοῦς ἄνακτος Αὐσόνων γένους
Κομνηνὸς Ἀνδρόνικος Ἀσὰν [2] πατρόθεν.

CXV. Εἰς τὴν αὐτήν.

Σὲ κλῆρον εὑρὼν, μῆτερ ἁγνὲ παρθένε,
Καὶ σοῦ σκεπασθεὶς τοῖς πλεροῖς τοῖς [3] ἐνθέοις
Ἀθυμίας ἄγευστον αὐχῶ τὸν βίον·
Ὄμβροι γὰρ ἐχθρῶν οὐ κατακλύζουσί με,
Καὶ πραγμάτων καύσωνες [4] οὐ φλέγουσί με·
Μᾶλλον δὲ πᾶν βάρβαρον ἐκτρίβεις ψύχος
Τῇ τῆς καθ' ἡμᾶς τακτικῆς μεσημβρίᾳ,
Καὶ παντοδαπῶν ἀξιοῖς χαρισμάτων
Τὸν ἱκέτην θάλπουσα καὶ ψύχουσά με.
Νῦν οὖν ἐγὼ πάλιν σε τὴν κοινὴν σκέπην
Τῇ φιλτάτῃ δίδωμι σεπλῶς Ἑλένῃ [5],
Χρυσῷ δὲ τὸν σὸν κατακοσμήσας τύπον,
Ταύτην χρυσοῦν σχεῖν ἐκλιπαρῶ τὸν βίον,
Ὡς ἂν χρόνον ζήσασα μακρὸν ἐνθάδε,
Καὶ φιλτάτων δείξασα μεσίτην τὴν τύχην,
* Καὶ μέχρι παντὸς εὐαρεστήσασά σοι,
Τὸ σὸν πάλιν πρόσωπον ἀῤῥήτως βλέποι.

[1] Leg. ἐλπίδος.

[2] Andronicus Asan Protovestiarius, de quo cf. Cantacuzenus et Nicephor. Gregoras. Infra CXV, 19.

[3] Cod. πλεροῖς ἐνθέοις, claudicante metro.

[4] Cf. cod. Esc. CLVII, 1.

[5] Cf. supra CXIV, 9.

Ἀδελφιδοῦς ἄνακτος Ἀσὰν[1] τοὺς λόγους
Κομνηνὸς Ἀνδρόνικος ὑπὲρ τῆς κόρης
Τῇ μητρὶ τοῦ κτίσαντος ἡμῶν τὴν φύσιν.

CXVI.

Ἡμιμέδιμνόν[2] τινα θεσπίσας χάριν
Τοῖς ἀργυρηλάτοις με νῦν τέρπε σἰρόφοις,
Πλὴν εἰς δύο τμήματα συνθεὶς τὰ τρία
Σκόπει τὸ τῆς πλάσιγγος εὐτέχνως[3] μέσον,
Κἂν ἐνδεῶς τὸ μέτρον ἀθρήσῃς ἔχον,
Ἔξεις τὰ λεπτὰ καὶ περανεῖς τὴν δόσιν,
Λήψῃ δὲ καὶ τὸ σπέρμα τῶν κερατίων
Πρὸς τὴν ἑκατέρωθεν ἰσομοιρίαν.
Τὸν θύλακον δ' οὖν ἐσφραγισμένον πρόες
Τῷ μειρακίῳ τῷδε, πρῶτε δεσπότα.

CXVII. Εἰς ἄγγελον ἱππότην.

* Ὁ νοῦς μὲν ὀξὺς τοῦ πλερωθέντος πλέον,
Ὀξύτερον δὲ τὸ πλερωθὲν ἱππέως,
Νυνὶ δὲ καὶ νοῦς καὶ πλερωτὸς ἱππότης
Ἔσῃκεν εἰς ἔμφασιν ἀκμαίου δρόμου,
Δεικνὺς ἀτεχνῶς ἀπὸ τῆς πανοπλίας
Ὡς οὐ πρὸς αἷμα[4] τάχα καὶ σάρκα τρέχει,
Ἀλλὰ πρὸς ἀρχὰς μυσικῆς ὁμαιχμίας[5].
Ἀϋλίαν[6] γὰρ κατὰ τῆς ἀϋλίας

[1] Cf. supra CXIV, 30.

[2] Sine titulo.

[3] In *Thesauro græco* Paris. legitur : «Εὐτεχνῶς. V. Εὐτεχνής.» Non invenitur εὐτεχνῶς s. v. εὐτεχνής, sed εὐτέχνως s. v. εὔτεχνος.

[4] Ephes. VI, 2.

[5] Cf. supra LXVII, 6.

[6] Infra CCXIII, 528 : Φῶς μὲν βλέπεις ἄδυτον ἐξ ἀϋλίας. Anon. cod. Par. 400, fol. 13 r° : Οὐδὲ φύσις ἅπασα τῆς ἀϋλίας.

Καὶ φῶς βλέπειν ἔξεσλι κατὰ τοῦ σκότους·
Νοῦς ἄρα κινεῖ τῆς γραφικῆς τὴν σλάσιν,
Κάτω μενούσης τῆς ὅλης αἰσθήσεως.

CXVIII. Τῷ Κοιαίσλωρι [1].

Ἐμοὶ σὺ καὶ φῶς, καὶ πνοὴ, καὶ καρδία,
Καὶ ζωτικὴ δύναμις ἐντείνουσά με,
Καὶ πᾶν ἀγαθὸν εἰς τὸ νῦν ἅπαν γένος·
Τὰ γὰρ ἀποπνίγοντα κουφίζεις βάρη,
Καὶ τῶν ὀδυνῶν τὰς περισλάσεις λύεις,
Τοῖς ἀργυροκράτοις [2] με ῥωννὺς φαρμάκοις.
Σῶτερ Γαληνὲ, τοιγαροῦν ἄγε σκόπει
Μή τις ἀποφρὰς καὶ φθορεὺς ὑφαρπάσῃ
Καὶ τοὐμὸν εὐτύχημα συλήσας λάθῃ,
Καὶ κοινὸν ἐντρύφημα [3], καὶ θεῖον τέρας,
Καὶ τῆς διωξάσης με κοσμήτορ τύχης,
Καὶ νοῦ προμηθεῦ τῶν φίλων αὐθαίρετε.

CXIX. Εἰς ναοῦ πύλην.

Τῆς πνευματικῆς ἀγέλης τὰς εἰσόδους
Ὁ δεσπότης ἄνωθεν ἐκκύψας βλέπει,
Ταύτης δὲ λαμπρῶς εὐλογεῖ τὰς ἐξόδους
Πρὸ τῆς πύλης ἄφρασλον ἱδρύσας πύλην·
Ἔχει δὲ καὶ φύλακας ἐσλῶτας μέσον,
Οὓς ἐμψύχους ἄντικρυς ἡ τέχνη γράφει,
Μήπως ὑφαρπάσῃ τι τῶν ἔνδον, ξένε,
Λαθὼν ὁ βαρὺς τῶν ψυχῶν ὀδοσλάτης.

[1] Vid. Ducang. *Gloss. med. gr.* s. h. v.
[2] Vox addenda lexicis.
[3] Supra 1, 404 : Καὶ κοινὸν ἐντρύφημα τῶν ἀλλοτρίων.

CXX. Εἰς τὴν ἁγίαν Ἀνασταsίαν τὴν Φαρμακολετρίαν[1].

Ἀθλήσασα ζῆς, καὶ τυπουμένη πνέεις,
Καὶ θαυματουργεῖς ἔνθα καλεῖ σε σχέσις,
Καὶ σταυρὸν ἀρήγοντα καὶ κάλπιν φέρεις
Λυσιπόνων[2] γέμουσαν, ἁγνὴ, φαρμάκων.
Εἰ γοῦν[3] Τριβαλλοὺς ἀπὸ τῆς Βυζαντίδος,
Ὁ τῆς ἐμῆς ἔρως σε καλεῖ καρδίας,
Σὺ δ' ἀπλέρῳ φθάσασα τὸν κραλην[4] τάχει,
Κράλην τὸν[5] λαμπρὸν τῶν ἐμῶν φῶς ἐλπίδων[6],
Δεῖξον σεαυτὴν ἀπὸ τῶν τερασtίων,
Καὶ λῦσον αὐτῷ τοὺς ἐνοχλοῦντας πόνους[7]·
Κἂν ὑπὸ θερμότητος ἡ νόσος βρέμοι,
Ἡ κάλπις ἐγγὺς καὶ τὸ λυποῦν σβεννύτω·
Κἂν ψυχρότης ἅμαχος ὀργῶσα τρύχοι,
* Τὸ μαρτυρικὸν τῇδέ σου πῦρ ἀντίθες.
Ἀνασtασίᾳ τῇ φερωνύμῳ κόρῃ
Ἡ πανυπερσέβαστος Εἰρήνη[8] τάδε.

CXXI. Εἰς τὸν πατριάρχην[9].

Ἄριστε πατριάρχα τῆς οἰκουμένης[10],
Ψυχῶν προμηθεῦ καὶ τροφῶν[11] καὶ προστάτα,

[1] Monasterium S. Anastasiæ Pharmacoletriæ (seu quæ liberat a veneficiis) erat in Eparchia Thessalonicæ prope Galitzam. Vid. Montfauc. *Bibl. Coisl.* p. 276.

[2] Cf. cod. Par. CLII, 4.

[3] Leg. ἀγ' οὖν, pro ἄπαγε.

[4] Κράλης, *Crales*, nomen dignitatis, quo potissimum compellabatur Serviæ princeps. Cf. Ducang. *Gloss. med. gr.* s. h. v. De formula ἀπτέρῳ τάχει cf. App. II, 19.

[5] Scribendum puto Κράλη, τό.

[6] Cf. infra CXXII, 12.

[7] Cf. supra XVII, 5.

[8] Fort. Irene, imperatrix, Joannis Cantacuzeni conjux.

[9] Cod. M. fol. 81.

[10] Ad marginem codicis σκόπει.

[11] Leg. τροφεῦ.

Καὶ καθάπαξ ἄγρυπνε τοῦ γένους φύλαξ,
Τοῖς μὲν λογικοῖς γνωσλικὴν βρῶσιν δίδως;
Τὴν πρακτικὴν τράπεζαν ἁβρὰν εἰσφέρων·
Εἰ δὲ γραφικῶς[1] καὶ ψυχὰς κτηνῶν τρέφοις,
Δίκαιος ὢν ἄνθρωπος εὐθὺς ἐκ βρέφους,
Οὐδέν τι καινόν· ἐκ θεοῦ γὰρ ὃ δράσεις,
Ὃς ἀνατέλλει πανταχοῦ τὸν ἥλιον,
Τρέφει δὲ τὴν ἔμψυχον ἀῤῥήτως[2] φύσιν,
Ἐφ' ἣν ὁμαλῶς καὶ πεφεισμένως[3] βρέχει,
Ὡς ἂν ἔχοι μάλισλα τὰ κτήνη χλόην,
Καὶ τῇ λογικῇ ζῶντα δουλεύοι κτίσει.
Ναὶ πέμπε χιλὸν τοῖς ἐμοῖς βοσκήμασιν,
Ἃ λιμὸς ἐξέτριψεν οὐ φαύλου χρόνου,
Μιμητὰ τοῦ τρέφοντος ἡμᾶς ἀφθόνως,
Μήπως Νινευὶ τήνδε τὴν πόλιν πόλιν
Ἐκ τοῦ πάθους ἔχοι τις ἢ χείρω κρίνειν
Ὅσῳ τὸ συμβὰν οὐ τριήμερον[4] μόνον,
Ἀλλ' ἔσλιν εὑρεῖν καὶ παρατεταμένον,
Ὃ τῶν ἐπὶ γῆς ποιμένων διδάσκαλε.

CXXII. Τῷ Ξανθοπούλῳ.

* Ἀπώλεσα τὸν ἵππον, ὦ φρενῶν βάθος,
Ὃ γε πρὸς ἀνάψυξιν ἐχρώμην τέως·

[1] Psalm. xxxii, 19.

[2] Noster, *De plant.* v. 197 : *Καὶ μεταλλεύουσαν ἀῤῥήτως θέσιν.*

[3] Theod. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 216 r° : *Πεφ. ἔχειν σε τοῦ σώματός σου τῆς ὑγείας.* Jo. Stauracius, cod. Coisl. 146, fol. 79 v° : *Σὺ δὲ πεφ. οὕτως ἔχεις καὶ φθονερῶς.* S. Basil. cod. Par. 877, fol. 46 r°. Demoph. *Sentent.* p. 2. Georgides, ap. Boisson. *Anecd. gr.* t. I, p. 84. German. Cpolitan. codex Coisl. 278, fol. 168 v° : *Πλὴν ἀλλὰ π., καὶ οὐ κατὰ κόρον καὶ μέχρι γεύματος.*

[4] Conf. Jonas, ii, 1. Anonym. cod. Par. 362, fol. 29 r° : *Ὁ ζωοποιῶν τὸν προφήτην ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς θαλάσσης τριημερεύσαντα καὶ ἀναπέμπειν εὐχὰς ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους αὐτὸν ἐνισχύων.*

Ἀπώλεσα τὸ κτῆνος, ὦ δεινοῦ πάθους[1] !
Τοῦ παιδὸς ὑπνώσαντος ἐκ παροινίας[2].
Ἀπώλεσα δ' οὖν οὐχὶ τὸ κτῆνος μόνον
Αὐτοῖς χαλινοῖς καὶ σολαῖς ἐφεσλρίδος,
Ἀλλ' ὡς ἐν ἀκμῇ τῆς ἀποφράδος τύχης,
Καὶ τὴν φίλην ἔνδικον ἔσθ' ὅτε σπάθην,
Ἣν ἀπὸ λαβῆς εἶχον ἠργυρισμένην.
Πῶς οὖν τὸ συμβὰν ὑπενεγκεῖν ἰσχύσω
Πρὸς τὴν βάδην κίνησιν οὐκ ἐξισχύων,
Ἥλιε καὶ ζῶν τῶν ἐμῶν φῶς ἐλπίδων[3],
Δίδαξον, εὐμήχανε καὶ σοφώτατε,
Καὶ τῶν ἐμῶν φάρμακον ἐξ ὕψους πόνων.

CXXII. A.

Ἄς τινας[4] ἂν χάριτας ἡμῖν ὑπέθου
Καὶ μέχρι σλερρῶν[5] σὴν ἀφιγμένοις χάριν,
Κἀνταῦθα λαμπρῶς ὁ χρυσοῦς πρόες φίλος·
Σοῦ γὰρ τὸ φιλότιμον οὐκ εἴργει χρόνος,
Καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς οὐ περιγράφει τόπος,
Ἀλλ' ὡς ὕδωρ καὶ πνεῦμα καὶ φωτὸς χύσις[6],
Τὴν δρασλικὴν δύναμιν ἐμφύτως ἔχεις.
Ὅταν δὲ τὰς χάριτας[7] ἡμῖν εἰσφέρῃς,
Οὐ δυσαρεσλεῖς, οὐδὲ κομπάζεις μάτην·

[1] Cf. infra CCIX, 9.

[2] *De eleph.* 21 : Εὐάγωγον ἐκ παροινίας.

[3] Hic versus infra quoque CXXIV, 19. Cf. supra CXX, 8.

[4] Sine titulo.

[5] Hic fort. latet loci nomen.

[6] Cod. Par. X, 2. Cod. Esc. XV, 2 : Χύσιν δὲ φωτὸς τῷ θαδδὼρ καὶ τοῖς τύποις. Unde φωτοχυσία apud German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 150 v° : Μεταδοτικὸν τῆς ἰδίας φωτοχισίας (leg. φωτοχυσίας) τοῖς χρήζουσι. Nicetas Stethatus, cod. Par. 362, fol. 252 r° : Αἱ φωτοχυσίαι τοῦ πνεύματος.

[7] Conf. cod. Par. X, 44.

Ἀλλ' οὐδὲ τὸ πρόσωπον ὠχρὸν δεικνύεις,
* Ὃ Φαιδρὸν ὠργάνωσεν ἡ σὴ Ἑρμότης,
Ἀλλ' ὥς τις ἡδὺς ἀπὸ πασλοῦ νυμφίος
Χαίρεις[1] ἐφ' οἷς, βέλτισλε, καθάπαξ δίδως·
Οὐκοῦν ἀγαθὸν μὴ διαφθείρας ἔθος
Τῷ σῷ πάλιν γνώριζε Φιλῇ τὴν φύσιν.

CXXIII.

Σὺ[2] μὲν διαζῇς ἀρετῆς ὢν ἐργάτης
Εἰς τὸν πολυκύμαντον[3] ἀκλύσλως βίον·
Ἐκούφισας γὰρ τῆς ψυχῆς τὴν ὀλκάδα[4],
Τὰ τῆς ὕλης δύσοισλα φαυλίσας βάρη·
Μᾶλλον δὲ ῥιφεὶς εἰς τὸ πῦρ[5] τῶν πραγμάτων
Πυριγόνου δύναμιν εὑρέθης ἔχων.
Τῆς γὰρ ἐν αὐτοῖς οὐ μετασχὼν ἀσθόλης
Ὀρᾷς ἀπαθῶς τοὺς ἀποκρύφους πόνους·
Καρπούμενος δὲ συμφορὰς ἀλλοτρίας
Τοὺς ποικίλως κάμνοντας ἀναλαμβάνεις.
Ἐγὼ δὲ πολλοῖς παρενεχθεὶς[6] κινδύνοις,
Καὶ τῶν μεριμνῶν πυρποληθεὶς τῷ βρόμῳ[7],
Καὶ παντοδαπῇ συσχεθεὶς καχεξίᾳ,
Πρόσειμί σοι, κάλλισλε τῶν φίλων πάτερ.
Τὴν γοῦν ζάλην κοίμιζε τὴν φλόγα σθέσας[8],

[1] In cod. male suprascriptum *χαίροις*.

[2] Versus anepigraphi.

[3] Codex Paris. 1054, fol. 260 v°: *Οἰονεί τινος πολυκυμάντου κλύδωνος.* Adverb. *ἀκλύσλως* non proferunt lexica. Anonym. *De Ponto*, p. 177 : *Ναῦσιν ἀκλυσλος.* Vide quoque p. 179.

[4] Cf. supra LXXIV, 5.

[5] Cf. cod. Esc. CLXXX, 3.

[6] Infra CCIX, 28 : *Τοῦ δὲ Φθόνου πνεύσαντος αὐτῷ πρὸς βίαν, Καὶ τὴν ἀγαθὴν παρενεγκόντος τύχην.*

[7] Supra C, 3 : *Λόγων βρόμον.*

[8] *De animal.* 401 : *Καὶ σθέννυσι μὲν τῆς καμίνου τὴν φλόγα.*

Καὶ τῇ νόσῳ φάρμακον, εἰ μή τις φθόνος,
Σίτινον ἢ κρίθινον ἢ χρυσοῦν δίδου·
Ὁ γὰρ περισπούδαστος[1] ἐσμὸς[2] τῶν φίλων
Κλάουσιν οὐδὲν εἰσφέρειν δυνάμενοι.

CXXIV. Εἰς τὸν μέγαν Λογοθέτην[3].

* Ἄριστε τοῦ ξύμπαντος ἀνθρώπων γένους,
Ὀφθαλμὲ τῆς γῆς, δραστικὴ χεὶρ τοῦ κράτους,
Παγκοσμίων ἥδιστε χειμὼν[4] ἐλπίδων,
Ἔκπληξις ἐχθροῖς, κόσμε τῶν νῦν πραγμάτων,
Ἑρμῆ βραβευτὰ τῆς ὑπὲρ γῆν Ἀτθίδος,
Καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς καλῆς νυμφοστόλε[5],
Ἕως μὲν ἡ σὴ μὴ παρῆν ἡμῖν φύσις
Αὐθαιρέτως λύουσα τὰς περιστάσεις,
Ἐστέργομεν[6] τὴν Σπάρταν ἣν ἐλάχομεν·
Τῆς γὰρ πονηρᾶς ἀντιπιπλούσης τύχης
Ἔρημον οὐκ ἦν δυσχερῶν ἔχειν βίον·
Ἐπεὶ δὲ τῆς σῆς χρηστότητος ἡ χύσις,
Ἄβυσσε καλῶν, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐρρύη,
Τί μὴ τὸ λυποῦν τῆς ψυχῆς ἀποκλύσας
Λύεις τὸν αὐχμὸν τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ,
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐκφυῇ σοι τῶν κρότων,
Καταλιπανθεὶς τῇ χλιδῇ τῶν πρακτέων[7];

[1] Cf. infra CXXXI, 137.

[2] Cf. infra CLIX, 6.

[3] Cod. M. fol. 81. De Logothetarum dignitate vide Bandini notam.

[4] Leg. *λειμών*. Cf. CXXXIV, 10.

[5] Nonnus, *Dionys.* XLVIII, 108 : Ἦν δὲ παλαισμοσύνη νυμφοστόλος. Psellus *In Cantic. cant.* p. 116 : Ἄλλως ἐνασχήματι τινὶ σεμνονυμφοστολίας. Leg. Ἀλλ' ὡς ἐν σχήματί τινι σεμνῷ νυμφοστολίας.

[6] Leg. *ἐστέργομεν*. De prov. Σπάρταν ἔλαχες, κείναν κόσμει, vid. Paræmiographos.

[7] Cf. supra CXIII, 5, ubi hi duo versus 16 et 17.

Τί μὴ δὲ τὴν προσλαμψιν[1] ἡμῖν ἐγχέεις,
Ἥλιε καὶ ζῶν τῶν ἐμῶν φῶς ἐλπίδων[2];
Τοῖς γὰρ ἀπαυγάσμασι[3] τῆς σῆς αἰθρίας
Ὁ τῶν ἀηδῶν εὐχερῶς εἵκει γνόφος[4],
Ἐπεὶ τίς ὡς σὺ τὴν τε γενναίαν φύσιν,
Ἡ θαυμάτων ἤμελξεν ἐμφύτων γάλα[5],
Καὶ τὴν λογικὴν ἧς τὸ πᾶν ἔχεις μόνος,
Ἕλλην κατασὰς εὐμαθὴς τοῖς πράγμασι;
Πλὴν ἀλλ' ἐγὼ σὸς, εἰ δὲ καὶ δοῦλος πένης,
* (Οἶδας ὁ λαμπρὸς) εἰ δὲ[6] τῶν ἄλλων πλέον,
Τὸ σὸν πνέων πρόσωπον ᾧ νέκταρ χύδην
Ὁ κατακοσμήσας σε[7] γινώσκει πλέον·
Τὸ γὰρ ἄνω κάτωθεν ἑλκύσας κράτος
Τέθεικας[8] ἡμῖν εὐμενὲς τὸ νῦν κράτος·
Ἐγὼ δέ σοι δίδωμι τὸν νοῦν, τὸν λόγον,
Τὴν γλῶτταν αὐτὴν, τὸν βίον, τὰ φίλτατα.
Τὸ γὰρ ἄνευ σου ζῆν τε καὶ πνεῖν καὶ γράφειν
Οὐ βούλομαι σχεῖν εἰς τὸν αὐτίκα βίον,
Ἄριστε τοῦ ξύμπαντος ἀνθρώπων γένους.

CXXV. Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

Σὺ μὲν, κόρη πάναγνε, τοὺς τύπους λύεις
Οὓς εἶχε τοπρὶν ὁ σκιογράφος νόμος·
Ὁ γὰρ νοητὸς ἦλθεν ἐκ σοῦ Φωσφόρος,
Λύων τὸν ἀτμὸν τῆς φθορᾶς καὶ τὸν ζόφον·

[1] Cod. Escur. CCXIII, 205 : Ἥλιον προσλαμψιν.
[2] Hic versus supra CXXII, 12.
[3] Supra 1, 681 : Τοῖς ἀπαυγάσμασι τῶν χαρισμάτων.
[4] Cf. cod. Par. XIV, 380.
[5] Conf. supra. CXIII, 10 et 11.
[6] Leg. ἀλλά, quod sententia postulat; εἰ δέ per errorem e præced. versu irrepserit.
[7] Fort. desunt quædam.
[8] Cod. τέθηκας.

Ἡ δὲ γραφικὴ τῆς ἀληθείας χάριν
Καὶ παρθένον γράφει σε καὶ παιδοτρόφον,
Μᾶλλον δὲ τοῦ πλάσαντος ἡμῶν τὴν φύσιν,
Καὶ τῇ καθ' αὐτὸν φαιδρύναντος εἰκόνι,
Χερουβικόν σε δεῦρο δεικνύει θρόνον·
Σιγᾷς δὲ θαυμάζουσα μικροῦ τὸν τόκον,
Ὅσον φυσικῶν εὑρεθέντα βελτίω,
Καὶ τῆς γραφικῆς τάχα νικᾷς τὴν φύσιν,
Ἀναπνοῆς ἔχουσα λεπλῆς ἐμφάσεις·
Ζωὴν γὰρ ἀνθύπαρκτον[1] εἰς χεῖρας φέρεις,
Ἣ σαρκὸς ἰσλούργησας[2] αὐτὴ πορφύραν,
Βαφεῖσαν ἐκ σῶν παρθενικῶν αἱμάτων·
* Ὢ πῶς τοσοῦτο θαῦμα λαλήσει σλόμα!
Ποῖος δὲ νοῦς, ἄμεμπλε, χωρεῖν ἰσχύσει;

CXXVI. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Γεωργίου.

Ἔδειξεν οἷς πέπονθεν ὁ σλεφανίτης,
Ὡς μαρτυρικῆς μεῖζον οὐδὲν ἀνδρίας[3]·
Χωρεῖ γὰρ εἰς πῦρ, εἰς ὕδωρ, εἰς ἀέρα,
Καὶ πᾶσαν ἁπλῶς τὴν ὁρωμένην[4] φύσιν·
Καὶ γίνεται δὴ πῦρ μὲν εὐθὺς ἡ δρόσος,
Τὸ πνεῦμα δὲ φλόξ, ἵνα μὴ θᾶτλον κάμῃ
Τοῦ μάρτυρος τὸ σῶμα λυθὲν τοῖς πόνοις.
Γεώργιος γὰρ μαρτυρεῖ τοῦτο πλέον,
Ὃς ἦν ἀτεχνῶς ἀνδριὰς τὴν ἔνσλασιν,
Ἀκάματον πῦρ[5] εἰς θεοὺς νόθους πλέον[6].

[1] Leg. *ἀνθύπαρκτον*.

[2] Supra xv, 2 : Ὃν (*χιτῶνα*) *ἡ φύσις πόρφυρον ἰσλούργησέ σοι. In Cantacuz.* 278. Conf. Paraphr. *Il.* 1, et German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 188 v° : *Ἰσλουργεῖν γὰρ οὐκ ἐξῆν ἐξοδεύουσιν.*

[3] Cod. *ἀνδρείας*.

[4] Cod. *ὁρωμένην*.

[5] *Ἀκάματον πῦρ* ex Hom. *Il.* O, 597.

[6] Fort. leg. *πνέον* vel *πνέων*. Infra

Ἐπεὶ δὲ τὸν χοῦν τῆς φθορᾶς διεξέδυ[1],
Κἀν τοῖς ἄνω πίναξι λαμπρῶς ἐγράφη,
Στέργει σαφῶς καὶ τόνδε τὸν κάτω τύπον,
Καὶ θαυματουργεῖ πίστιν εἰ βλέποι μόνην.
Σὺ δέ, σκόπει, βέλτιστε, πῶς χεὶρ ζωγράφου
Σχεδὸν πνοῆς δύναμιν ἐγχεῖ τοῖς τύποις,
Πηγνῦσα δεινῶς τῆς ψυχῆς τὰς ἐμφάσεις
Τοῖς ἀψύχοις χρώμασι τῆς εἰκασίας.

CXXVII. Εἰς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ συμπαθής.

Ἔδειξας οἷς εἴρηκας εἰς τὰς ἐμφάσεις
Ὡς συμπαθὴς εἶ· τοῦτο γὰρ δή σοι φύσις·
* Καὶ τὴν ἐμὴν σύζυγον ἐστειρωμένην[2]
Καὶ φιλτάτου σαίνοντος ἐστερημένην,
Ὡς δεσπότης εὔσπλαγχνος οἰκτείρας, Λόγε,
Ἡμῖν σεαυτὸν εἰκονισμένον δίδως·
Ὕπαρ γὰρ ἦν ἄντικρυς, οὐκ ὄναρ[3] τόδε,
Καθὼς ἐπίστω εἶδον αὐτὸς τὸν τύπον,
Ἐφ' οὔπερ ἦν καὶ τοῦτο, Συμπαθὴς ὅδε.
Λαβόντες οὐκοῦν ἀσφαλεῖς τὰς ἐγγύας
Ἐγγράφομέν σου δεῦρο τὸν θεῖον[4] τύπον,
Ὡς τῆς πρὶν ἀντίμιμον εἰκονουργίας[5].

CXXII, 45 : Ζῶ δ' οὐν πνέων πῦρ ἀπὸ τῶν σπλάγχνων βρέμον.

[1] Cf. infra CXXX, 23.

[2] Cod. ἐστειρωμένον.

[3] Alludit ad Homer. *Od.* T, 547 : Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν.

[4] Cod. θεῶν.

[5] Theod. Stud. p. 155 B : Τῇ μητρώᾳ εἰκονουργίᾳ; 156 A : Τὸ τῆς εἰκονουργίας εἶδος. Id. p. 185 E, et 445 E. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 170 r° : Οὐχ ἱστῆσι μέχρι τούτου τὴν προτύπωσιν ὁ δι' ἑαυτοῦ τὰ εἰκονουργήματα πρὸς τὸ ἐντελόμορφον διαζωγραφήσας λόγος θεοῦ. Lexicis obiter addam varia cum voce εἰκὼν composita. Εἰκονογλύφος, εἰκονοκτίστης, Niceph. Cpol. in *Spicileg. Solesm.* t. I, p. 500 : Ἵνα τοὺς εἰκονοκτίστας καὶ εἰκονογλύφους (Bolland. εἰκονοφίλους) καὶ εἰκο-

Σὺ δ' ὡς ἀληθὴς καὶ θεὸς καὶ δεσπότης,
Καὶ συμπαθὴς τὴν φύσιν ὡς ἐπεγράφης,
Δὸς τέκνον ἡμῖν κατὰ τὸ πρόσταγμά σου
Τὴν τοῦ γένους αὔξησιν ἀθροῦν τῷ χρόνῳ·
Τίκτοι[1] γὰρ ἂν καὶ λίθος εἰ μόνον θέλεις.
Φιλανθρωπηνὸς[2] ταῦτα σὸς λάτρις Δούκας.

CXXVIII. Εἰς εἰκόνα τῆς θεομήτορος.

Τῆς μητρὸς ἀμείψασα τὴν ἀτεκνίαν,
Καὶ τοῦ γένους λύσασα τὴν ἀκαρπίαν,
Καὶ τὸν θεὸν τεκοῦσα, παρθένε, βρέφος,
Νῦν τὴν ἐμὴν σπείρωσιν εὐσπλάγχνως λύοις,
Ὡς ἂν ὁ καινὸς τοῦ θεανθρώπου τόκος
Ἐγκωμιασθὴν καὶ παρ' ἡμῶν λαμβάνοι,
Σεσωσμένον καὶ τοῦτον ὡς τὸ πᾶν γένος.
Φιλανθρωπηνὴ ταῦτα σὴ λάτρις γράφει.

CXXIX. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ μάκαρος Ὀνουφρίου[3].

Ὁ πατριάρχης τὸ χρυσοῦν δεῦρο σῶμα,
Γυμνὸν παλαισθὴν προσλαβὼν πάρεσθί μοι.
Σὺ γοῦν, πονηρὲ τῶν ψυχῶν ὀδοστάτα,
Φρίξον θεωρῶν τούσδε τοὺς ὑπερμάχους,
Καὶ τῶν ἐμῶν ἐκσῆθι πενθῶν πρακτέων.
Τὴν γὰρ ἑκατέρωθεν οὐ σθέξεις μάχην,
Κἂν ᾖς ἀλαζών, κἂν θρασυνθῇς πρὸς δύο.
Φιλανθρωπηνὸς[4] ταῦτα θαῤῥούντως λέγει.

νολάτρας τῇ ἰδίᾳ εἰκόνι τῆς θεότητος ὑποτάξῃ. — Εἰκονοειδής, Th. Stud. p. 444 C : Ἡ εἰκ. φαντασία. — Εἰκονοκαυσθής, Coteler. *Monument. eccles.* t. IV, p. 423.

[1] Cod. τίκτει.

[2] Fort. Alexius Ducas Philanthropenus de quo Georg. Acropolita, p. 126, ed. Bonn.

[3] De S. Onuphrio cf. supra XXXVIII.

[4] Cf. supra not. 2.

CXXX. Ἐπιτάφιοι εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ Σταυρακίου[1].

Ἰοὺ, ἰοὺ τί τοῦτο, καὶ πῶς ἐκρύβης,
Τὸ ζῶν πρὸ μικροῦ τῶν ἐμῶν φῶς ὀμμάτων;
Μᾶλλον δὲ πῶς ἔγωγε καὶ ζῶ καὶ πνέω,
Σοῦ φεῦ διασθὰς τῆς καλῆς ὁμοζύγου;
Κἂν γὰρ ἔτι ζῶ, κἂν συνεκτέθνηκά σοι,
Κἂν ἡμιθανὴς[2] ὑπὸ τοῦ πάθους μένω,
Οὐκ οἶδα σαφῶς, ἀλλὰ παπαὶ τῆς τύχης[3]!
Εἰ σοῦ δίχα ζῶ, καὶ θανατῶν ἐμπνέω·
Πλὴν ἀλλὰ τὴν μόνωσιν οὐ σλέγω πρᾴως,
Τρυγὼν ἐμὴ φίλανδρε καὶ σλρουθοτρόφε[4],
Βίου κιβωτὲ, κῆπέ μου κεκλεισμένε,
Πηγὴ καλῶν πόρρωθεν ἐσφραγισμένη,
Φρονήσεως θάλαμε[5], νυμφῶν[6] ἀνδρίας.
Τὸν γὰρ περισπούδασλον[7] ἀνθρώποις γάμον
Ὡς φροντίδων γόνιμον αὐτὸς ἐκκλίνων,
* Μόλις μετὰ σοῦ ζῆν ἐπὶ γῆς εἱλόμην,
Καὶ πρὸς τοσοῦτον ἦλθον ὀλβίας τύχης
Ὅσον κατ' αὐτῶν δυσφορεῖν τῶν ἀζύγων,
Εἰ μὴ τοσαύτην ἔσχον ἐκ παιδὸς χάριν,
Ὡς τῶν ἐμῶν φάρμακον εὑρέθης πόνων·
Καὶ παντὸς εἶχον ἡδέος σε πρόξενον,
Ἀλλ' ἡρπάγης πρόωρος, ἀλλ' ἀπερράγης

[1] Cod. M. fol. 16. Exstat Gregorii Cyprii epistola ad Stauracium in cod. Monac. n° 50, p. 255. Cujus uxor Anna nominabatur, vid. v. 24 et ad finem carminis.

[2] German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 163 v°: Ὁποῖος δὲ καὶ ὁ τρόπος τῆς χειρουργίας τοῦ καλοῦ ἰατροῦ ἦλθε πρὸς τὸν ἡμιθανῆ ὁ ζωοποιός.

[3] Cod. ψόχης, sic.

[4] Hac voce augenda lexica.

[5] Cf. supra CXII, 2.

[6] Infra CXXXI, 71.

[7] Cf. infra CXXXI, 137.

Ἐκδῦσα τὸν χοῦν[1] καὶ τὸ βαρὺ[2] φορτίον
Πρὸ τῆς παρακμῆς, Ἄννα, καλλώπισμά μου·
Κἀγὼ τὸν ἁπλοῦν καὶ πρὸ τοῦ γάμου βίον
Τοῦ δευτέρου τίθημι πολλῷ βελτίω.
Τί γὰρ ἐμοὶ τὸ κέρδος ἐκ τῆς συννόμου
Καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀφθόνων χαρισμάτων,
Ἥλιε καὶ γῆ καὶ τελευταῖοι κρότοι[3];
Πλὴν ἀλλὰ σοὶ μὲν καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας
Ἡ σεμνότης ἤνθησε τῆς εὐκοσμίας·
Ἐγὼ δέ σου τὸ κάλλος οὐκέτι βλέπων
Οὐ δύναμαι ζῆν, οὐδ' ἀκινδύνως πνέειν·
Ὁρῶν δὲ τὸν σὸν ὡς ἐν εἰκόνι τρόπον
Τῷ μνημονικῷ τῆς ἐμαυτοῦ καρδίας,
Εἰς πάντα καιρὸν ἐν σπεναγμοῖς δακρύω.
Ἔχω γὰρ ὑπέκκαυμα[4] τοὺς κοινοὺς τόκους
Καὶ τοὺς ἀδελφοὺς οὓς τραγῳδοὺς εἰργάσω,
Μᾶλλον δὲ τὸν σὸν εὐγενῆ φυτοσπόρον[5],
Ὃς καρτερικὸς[6] ἀρετῆς ὢν ἐργάτης
Τοῦ σοῦ μόνου δήπουθεν ἠπήθη πάθους.
* Ὦ τῆς τύχης ἥδυσμα, τοῦ βίου τρόπις[7],
Κἂν τῆς τελευτῆς εἶλε τὴν ναῦν ὁ κλύδων,
Καὶ κατέδυς αὐτανδρος[8] εἰς τὸν πυθμένα!

[1] Cod. Paris. XIV, 255 : Ἐῶσα τὸν χοῦν ὡς βαρύ τι φορτίον. Supra CXXVI, 11 : Τὸν χοῦν τῆς φθορᾶς διεξέδυ. Infra CCXI, 124 : Ἀφεῖσα τὸν χοῦν τῶν παθῶν καὶ τὸν ζόφον.

[2] Cod. βορύ.

[3] Cf. infra CCIX, 18, ubi idem versus.

[4] Cf. cod. Par. CXXIV, 10.

[5] Φυτοσπόρος sæpius accipitur pro patre et pro matre.

[6] *Vita S. Posidonii*, cod. Par. 1532, fol. 285 : Ἐγκαρτερικώτατος ἀσκητής, qua voce carent lexica.

[7] Alio sensu Aristoph. *Vesp.* 30 : Λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.

[8] Supra XLIII, 9 : Καὶ καθάπερ δύσοισιος ἐν ζάλῃ γνόφος Τῶν ἐλπίδων αὐτανδρα συγκλῶν τὰ σκάφη. Cf. cod. Par. 2831, 160 r°.

Ζῶ δ' οὖν πνέων [1] πῦρ ἀπὸ τῶν σπλάγχνων βρέμον,
Ἐπείπερ ἡ σὴ μηδαμοῦ φεῦ μοι δρόσος.
Τὰ πρός με σοῦ γὰρ τίς ποτ' ἐκφράσει λόγος,
Ὦ κόσμε λαμπρὲ τῶν ἐμῶν χθὲς ἐλπίδων;
Τοὺς γὰρ ἐμοὺς ἔσλεργες ἐκτόπως λόγους,
Καὶ νεῦμα τοὐμὸν σὸς ῥυτὴρ ἦν εὐθέως,
Κἀκεῖνο τῇ σῇ πανταχοῦ φίλον φύσει,
Ὃ δῆτα κἀμοὶ, καὶ τὸ μὴ φίλον πάλιν,
Τοιοῦτο καὶ σοὶ μέχρι τῆς σῆς ἐξόδου·
Νυνὶ δὲ βαβαὶ τῆς ἀποφράδος τύχης,
Μᾶλλον δὲ πάπαι τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας,
Ἧς ταῦτα καρπὸς εἰς ἀπευκταῖον θέρος.
Παρῆλθες ὡς χοῦς ἐκτιναχθεὶς εἰς κόνιν,
Καὶ μικρὸν εὐφράνασα μακρὸν ἀλγύνεις,
Καὶ θάτερον φυγοῦσα τοῦ ζυγοῦ μέρος,
Ὃν εἵλκομεν πρὶν σύ τε κἀγὼ πρὸς βίαν,
Ἐμοὶ τὸ πᾶν ἀφῆκας ἀνέχειν βάρος,
Καὶ γίνομαι δὴ συμφορῶν ἐπισλάτης,
Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς ἀνάγων τὰ φίλτατα.
Φεῦ πῶς τὸ παρὸν καρτερεῖς ἐμὸν πάθος,
Ἀλλ' οὐ συναλγεῖς, οὐδ' ἐπισλρέφῃ τέως,
* Ἡ συμπαθὴς ἄνθρωπος; ὢ ζῶντος πάθους [2]!
Εἰς σῶμα νεκρὸν κἂν ἐν αἰσθήσει πνέω·
Παρήκαμεν γὰρ τῇ φθορᾷ τὰς ἐλπίδας,
Καὶ τὴν ἀγωγὴν, καὶ τὰ σεμνὰ τοῦ γένους,
Καὶ τὸν πολυσύλλεκτον [3] ἐκ πόνων βίον.
Ἀλλὰ σιωπᾷς, τὸ γλυκὺ πρόσφθεγμά [4] μου,

[1] Cf. supra CXXVI, 10.

[2] Infra CCIX, 9.

[3] Hanc vocem ignorant lexica. Ignorant et *ἱεροσύλλεκτος*, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 86 v°.

[4] Supra LXVIII, 15 : Καὶ *τῶν παρ'*

Ἡ τῆσδε τῆς σῆς εὐγενοῦς μητρὸς χάριν·
Δοκεῖς γὰρ αὐτῆς εὐλαβεῖσθαι τὸν τύπον,
Κἂν εἰς ὑμᾶς ἔκρυψεν εὐδαίμων τάφος·
Ἡ τὴν σολὴν φριτλουσα τῶν μονοτρόπων,
Ἧς οὐ κατ' αὐτὴν ἠξιώθης ἐκ νόσου
(Τῶν γὰρ ἰατρῶν οὐ παρέσχεν ἡ κρίσις,)
Ἡ τὴν ἐμὴν τιμῶσα κἀνταῦθα σχέσιν·
Τὸ γὰρ σιωπᾶν κόσμος ἦν σὸς ἐκ βρέφους,
Καὶ κόσμος οὐκ ἦν εἰς τὸ σὸν καλλος νόθος·
Γέλως δέ τις ἄσεμνος οὐκ ἔτερπέ σε·
Τὴν γὰρ τελευτὴν ὡς παροῦσαν ἐσκόπεις,
Τὰς παιδιὰς φεύγουσα τῶν μὴ σωφρόνων.
Ἀλλὰ σὺ μὲν ζῇς ἄλλον ἐντεῦθεν τρόπον·
Τὴν γὰρ ὕλην παρῆλθες ἁπλέρῳ τάχει·
Ἐγὼ δὲ καὶ ζῶ καὶ τελευτῶ καθάπαξ,
Ὦ χάρις Ἄννα, τῆς ἐμῆς φῶς καρδίας,
Κἂν ἐσλερημένον με σαυτῆς δεικνύοις.
Ὁ Σταυράκιος ταῦτά σοι τῇ συζύγῳ
* Τὴν προσλαλιὰν ὀργανῶν [1] τὴν ἐσχάτην.

CXXXI. Εἰς τὸν μέγαν Δομέστικον [2].

* Φῶς ἐν ζόφῳ σὺ, καὶ μετὰ ψύχους ἔαρ,
Ἐκ τῆς Θρᾴκης ἡδισλος ὀφθεὶς τοῖς φίλοις,
Ὦ νοῦ στρατηγὲ καὶ πρὸ τῆς ἥβης γέρον,
Καὶ δένδρον ἀνθοῦν ἀπὸ ῥιζῶν ὀλβίων
Τοῖς ἐμφύτοις αἵμασι τῶν βασιλέων,
Καὶ παντὸς ὑπόδειγμα λαμπροῦ τῷ χρόνῳ,
Καὶ τῆς πυκαζούσης σε κοσμῆτορ τύχης,

ἡμῖν ἀκροῶ προσφθεγμάτων. Vid. cod. Esc. CCXXIII, 1.

[1] Cod. M. ὀργάνων male.

[2] Fort. in Jo. Cantacuz.

Ἐγὼ τὸ[1] σὸν πρόσωπον ἀθρῶν ὡς ῥόδον,
Ὁ μηθ' ὁ δεινὸς ὑποσυλήσαι φθόνος,
Μήθ' ὁ τρυγῶν[2] ἅπαντα μαράναι χρόνος,
Μὴ, παραγωγεῦ τῆς πνοῆς τῶν ἐμψύχων,
Καὶ ζῶν φυτουργὲ τῆς χλιδῆς τῶν ἀνθέων,
Ὀδμαῖς ἐπ' αὐτὸν[3] μυσλικαῖς ἀναψύχω,
Καὶ καρδιαλγῶν ὑπὸ τῆς φαύλης τύχης
Τὴν τοῦ πνίγους βρέμουσαν ἀμβλύνω φλόγα.
Ἦ τίς τοσοῦτον εἶδεν ἀρχῆθεν τέρας
Εἰς τήνδε τὴν γῆν καὶ τὸ συλληβδην γένος;
Καὶ γὰρ προθεὶς ἅπασαν ὀλβίαν φύσιν
Τρυγᾷς ἑκάστης εὖ μάλα τὸ χρήσιμον,
Καὶ συλλέγεις ἔρανον ἐκ τούτων χύδην,
Ὡς ἂν ὑπ' αὐτῷ παντοδαπὸς τυγχάνοις,
Ἓν ἀρετῶν ἄγαλμα[4] φανεὶς τῷ χρόνῳ·
* Πάντες δέ σε πνέουσιν ὡς πάντας μόνον,
Καὶ πᾶς ὃς ἂν ἔχοι τι σεμνὸν ἐν βίῳ
Τοῦθ' εὗρεν εἰς σὲ καὶ φιληδεῖ σοι πλέον·
Καὶ πάντας αἱρεῖς τῇ κατὰ πάντα σχέσει
Κοινῇ τὰ κοινὰ καὶ τὰ χωρὶς εἰσφέρων.
Πρώτη μὲν οὖν φρόνησις ὠδίνησέ σε
Τὸ τῆς γονῆς κάλλιστον ἁρμοσαμένη·
Τεχθέντι σοὶ δὲ σπαργανοῖ τὸ σαρκίον
Ῥώμη λεοντῆ, καὶ μετὰ ταύτην πάλιν
Ἀνῆκε Θηλὴν εἰς ἀμολγὴν ἡ Θέμις.
Ἡ δ' αὖ γε λοιπὴ τῶν τριῶν καὶ βελτίων
(Ὅσῳ τὸ σῶφρον κέρδος ἀνθρώποις μέγα)
Λαβοῦσα κοσμεῖ καὶ καταψᾷ καὶ τρέφει,

[1] Cod. τὸν σόν.
[2] Cod. ὁ τρυγών.
[3] Leg. ἐμαυτόν.
[4] Cf. Boisson. *An. gr.* II, 256.

Καὶ κατὰ παθῶν τρισαρισλέα γράφει·
Καὶ ζῇ τὰ σεμνὰ τῶν παλαιγενεσλέρων,
Τῆς φύσεώς σου ταῦτα δεικνύσης ἔτι.
Τίς γὰρ τὸ σὸν πρόσωπον οὐ κατεπλάγη,
Τὸ χαρίτων ἄντικρυς ἐμφύτων γέμον,
Ὦ ζῶν Ἰωσὴφ καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τόδε;
Μᾶλλον δὲ τίς τὰ τόξα[1] τῶν σῶν ὀφρύων
Οὐκ εἶπεν εὐθὺς τόξα γαλήνης τάδε;
Τίς γὰρ τὸ κάλλος εἰ βλέποι τῶν ὀμμάτων,
Καὶ τὴν ἐνασλράπλουσαν ὀξυδορκίαν,
Τὴν πλάσλιδα σφῶν οὐ κροτεῖ χαίρων φύσιν,
Μᾶλλον δὲ τὸν πλάσαντα κοινῇ τὴν φύσιν;
Τοῖς γὰρ ἀνασλήμασι τῶν σῶν ὀμμάτων
* Ῥεμβασμὸς οὐδεὶς ἐσλιν εἰς καλλος νόθον·
Ἡ ῥὶς δέ σοι κάλαμος ἐκ μελανδόχης,
Μᾶλλον δέ τις κρύσλαλλος ἐσλὼς εὑρέθη,
Καὶ καθόσον δίδωσιν ἡ τέχνη γράφειν,
Τὸ γρυπὸν οὐκ ἔχουσα τῆς ἀμετρίας,
Τὸ σιμὸν ἐκπέφευγε τῆς ἀκοσμίας·
Αἱ δὲ γναθοι πῦρ ἀλλὰ καὶ φῶς καὶ δρόσος·
Τῆς γὰρ φυσικῆς πορφύρας ἡ λεπλότης
Τῷ σφόδρα λευκῷ τῆς δορᾶς ἐπιπρέπει[2]·
Τὰ δ' ὦτα πολλῶν δεκτικὰ προσφθεγμάτων,
Καὶ βασιλικῶν πασλάδες βουλευμάτων,
Κἂν ταῖς δίκαις εἴ που γε καὶ κρίνειν θέλοις,
Ἐλεγκτικὴν ἔχουσι τοῦ ψεύδους φύσιν·
Καὶ πρὸς μὲν ἡδύνοντας εὐκόσμως λόγους
Ἀναπεταννὺς κέρδος ἀδρὸν εἰσδέχῃ·

[1] Aristoph. *Lys.* 8 : Οὐ γὰρ πρέπει τοῦ ἐσκυθρωπακέναι. Cf. Suidas s. v. σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς. Schol. ἀντὶ Τοξοποιεῖν. — [2] Cod. ἐπιτρέπει.

Ὅταν δέ τις βάσκανος ὑπέλθῃ κρύφα,
Βύεις παρευθὺς καὶ καταφράττεις τάδε·
Κἄν τις πάλιν ἄσεμνα συγχέων λέγοι,
Στρέφεις μετ' ὀργῆς μὴ συναρπάσας λάθῃ·
Εἴ που δὲ καὶ πρόχειρον ἀσπὶς λέγοις[1],
Γέλωτι σεμνῷ τὴν βοὴν παραπλέκων,
Ἄκουε καὶ συσπὰς[2] ὑπὲρ γῆς Φωσφόρε·
Φρονήσεως γάρ ἐστι νυμφὼν[3] τὸ σπόμα,
Συμμετρία ῥήγματος ὠργανωμένου,
Καὶ χειλέων ἄνθρακας ἐνδρόσους φέρον,
* Ἅπαν σχεδὸν πρόβλημα ῥᾳδίως φλέγει·
Ψεύδους δὲ τοῦτ' ἄγευστον ἐκ βρέφους ἔχεις,
Μήπως ὁ κηφὴν τὴν ψυχὴν ὑποδράμῃ
Συλῶν τὸ λαμπρὸν τῆς ἀληθείας μέλι·
Σίμβλον γὰρ ἂν κρίνοιτο καθάπαξ τόδε
Τῆς ἀρετῆς τὸ νέκταρ οὐ ῥᾴδιον φέρον[4].
Ὕβριν δὲ μισεῖς ἐκ τριχὸς πρωτοχρόνου
Καὶ τῶν περιττῶν οὐκ ἐπισπρέφῃ λόγων·
Ὅρκων δὲ τηρεῖς τὴν ψυχὴν ἐλευθέραν
Πρὸς τὸν μόνον βλέποντα καρδίας βλέπων.
Ὦ πῶς ὁ Φιλῆς τοῦτο φιλεῖ τὸ σπόμα,
Τὸ χεῖλος ἐνθεὶς[5] τῆς πλοκῆς[6] σοι τῶν κρότων;
Τὴν πρόσχυσιν γὰρ τῶν φιλανθρωπευμάτων[7]
Μεθ' ἡδονῆς μοι πολλάκις ἐθέσπισεν.

[1] Leg. λέγοι.

[2] Leg. καὶ σύ, σπάς.

[3] Supra CXIII, 4 : Παγκοσμίων ἥδισπε νυμφὼν ἐλπίδων; CXIX, 13 : Νυμφὼν ἀνδρίας.

[4] Cod. φέρων et supra φέρον.

[5] Fort. ἠθάς.

[6] Supra 1, 262 : Τούτους τάχα πλέκοντες αὐτῷ τοὺς κρότους. Cod. Par. LV, 14 : Τοὺς σοὺς, βασιλεῦ, τεχνικῶς πλέξω κρότους. Id. *De animal.* 212 : Οὓς (κρότους) ἂν τις αὐτῷ προσφυῶς διαπλέκοι.

[7] Conf. supra LXVI, 16.

Ὁ δὲ χρυσοῦς ἴουλος ἀνθεῖ σοι ξένως,
Ὡς οὐ περιτλῶς[1] οὐδ' ἀκαλλῶς ἐνδέων·
Οὕτω γὰρ ὑπέδειξε τὸν τοῦ Νιρέως
Ὁ τῶν παλαιῶν ζωγραφῶν τὰς ἐμφάσεις,
Ἐπείπερ αὐτὴν τὴν Ἀχιλλέως κόμην,
Οὐ βοστρύχων γέμουσαν ἀλλ' εὐκοσμίας,
Τῆς φύσεως ὁ κόσμος ἐβράβευσέ σοι.
Ὁ δ' εὐσταθὴς τράχηλος εἰς παντευχίαν[2]
Οὐδὲν φέρει πρόμηκες ἐκ τῶν σπονδύλων,
Ἀλλ' οὐδ' ἀγεννῆ[3] συστολήν σοι δεικνύει.
Ἀλκῇ δὲ χειρῶν καὶ συνολκῇ δακτύλων
* Πᾶν τόξον ὀρθοῖς τὴν βολὴν ἀπευθύνων·
Βάλλεις δὲ νεβροὺς τοξικοῦ μᾶλλον Σκύθου,
Καὶ μέχρις αὐτῶν εὐστοχεῖς τῶν ὀρνέων,
Ὑπανέχων[4] τὸ τόξον εὐτέχνῳ στάσει·
Δόρατα δὲ κλᾷς ἐμποδὼν οὐδὲν φέρων.
Ὅταν δὲ τοῖς πένησι μετρῇς τὰς δόσεις,
Ζυγοστατῶν τὸ ψῆγμα τῆς εὐσπλαγχνίας,
Καὶ ποικίλους ἄνωθεν ἀθροίζων φόρους,
Πῶς τάσδε σου τὰς χεῖρας ὑμνήσει λόγος,
Ἃς οὐ παρεξέτεινας εἰς ἀπληστίαν,
Οὐδ' αἱμάτων ἔπλησας ἐξ ἁρπαγμάτων,
Ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν τὸν θεὸν καὶ δεσπότην
Τεταμένας ἔσχηκας ἐκ γῆς ἐμφρόνως,
Ἀφ' οὗ τὸ λουτρὸν τῆς ψυχῆς ἐβαπτίσω;
Ἔχεις γε μὴν εὔρωστον ἰσχίων θέσιν
Εἰς ἁλτικὴν ἔπαρσιν ἢ μῆκος δρόμου,

[1] Leg. περιτλός.
[2] Anon. *De S. Theodoro*, vs. 72 : Καὶ μαρτυρικῇ ῥήγνυται παντευχίᾳ.
[3] Cod. ἀγενῆ.
[4] *De eleph.* 297 : Ὑπανέχειν δέ φασιν αὐτῇ (προβοσκίδι) τοὺς τόκους.

Καὶ συμπλοκὴν ἄμοχθον ἐσλώσης πάλης,
Καὶ συντόνους πόρρωθεν ἐξελασίας,
Κούφους δὲ καὶ πρέποντας ἀνδρὶ τοὺς πόδας
Κἂν πελομαχῇς, κἂν ἐπιτρέχῃς βάδην·
Τὸ σάρκινον γὰρ ἐκπεφευγότες βάρος
Γυμνασλικὴν ἴσχουσιν εὐαρμοσλίαν.
Καὶ ταῦτα μὲν σὰ κατὰ τὴν διαρτίαν
Καὶ τὴν ἁπασλράπλουσαν ἐκτός σου πλάσιν·
Λαλεῖς γὰρ ἃ χρὴ, καὶ σιωπᾷς ἂν δέοι·
* Λέξις δέ σοι πρέπουσα κοσμεῖ τοὺς λόγους,
Καὶ νοῦς ἐν αὐτοῖς καὶ σλροφὴ καὶ πυκνότης,
Καὶ λεπλότης πρόσφατος ἐνθυμημάτων.
Πειθοῦς κατασλὰς[1] αὐτομαθὴς τεχνίτης,
Πᾶσαν δὲ μισεῖς παρὰ παντὸς διπλόην,
Τὸν μῦθον ἁπλοῦν τῆς ἀληθείας[2] κρίνων.
Σπουδῆς δὲ καιροὺς ἀλλὰ καὶ μάχης τίθης,
Ὡς τις βραβευτὴς εἰ σκοπεῖ[3] τὸ συμφέρον,
Καὶ τοὺς κακῶς πάσχοντας ἀναλαμβάνεις,
Ἃ τινες ἡρπάκεισαν αὐτὸς εἰσφέρων,
Ὡς ἂν ὁ Θεσμὸς εὐνομῇ τῶν ταγμάτων,
Καὶ μηδὲν ᾖ πρόσκομμα τοῖς ἀνευθύνοις.
Ὁρῶν δὲ τὴν γῆν καὶ τὰ τῆς γῆς ἡδέα,
Καὶ τὸν περισπούδασλον[4] ἀνθρώποις βίον
Εἰς τὴν πολυκύμαντον ἐνταῦθα ζάλην,

[1] Fort. *κατέσλης*.

[2] Eurip. *Phœniss.* 479 : Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ.

[3] Fort. *εὖ σκοπῶν*.

[4] Cod. Esc. CLIX, 1 : Τὸν μὲν περισπούδασλον ἀνθρώποις βίον. Sup. CXXIII, 18 : Ὁ γὰρ περισπούδασλος ἐσμὸς τῶν φίλων; CXXX, 14 : Τὸν γὰρ περισπούδασλον ἀνθρώποις γάμον. Cod. Par. VI, 26 : Εἰς τὸν περισπούδασλον ἀνθρώποις πόνον; LXXXIII, 6 : Καὶ τὸν περισπούδ. ἐμφαίνων πόνον. Noster, *De eleph.* vs. 174 : Καὶ τὴν περισπούδασλον ἐκζητεῖ δρόσον. Id. *In Pachymer.* vs. 94 : Τὴν

Εὔριπον [1], ἢ χάρυβδιν [2], ἢ λῆρον μόνον,
Ἢ πετλὸν, ἢ γέλωτα παιζόντων μίμων,
Ἢ καθάπαξ ὄνειρον, ἢ ῥεῦμα τρέχον,
Ἢ κρίνον ἀνθοῦν καὶ μετὰ θέρος χλόην,
Ἢ καπνὸν οὐκ ἔχοντα καθ' ὕψους βάσιν,
Ἢ λεπτὸν ἀτμὸν, ἢ μεσημβρίας νέφος,
Ἢ νηπίου γάργαλον, ἢ κούφην κόνιν,
Ἢ πνεῦμα χυτὸν εἰς ῥοπὰς ἀγχισπρόφους·
Ταῦτα βλέπων, ἄτυφος ὁ πρᾶος μένεις,
Καὶ μετρίῳ σχήματι . . . . . .
Τὸν τῆς τύχης Ὄλυμπον ὡς νᾶπυ βλέπων.
Ἐν δὲ τραπεζῶν φλεγμοναῖς πολυτρόποις [3]
Τὰς εἰσαγωγὰς τῆς τρυφῆς ἀποπλύων,
Σαυτὸν, στρατηγὲ, τοῖς ἀναγκαίοις τρέφεις,
Καὶ τὴν ἀπραγμάτευτον ὀψοποιΐαν [4]
(Τὸ γὰρ περιττὸν ἐκφορῶν [5] τοῖς ὁπλίταις)
Συβαριτικῆς [6] προκρίνεις εὐωχίας·
Πίνεις δὲ λιτὸν, εἴ γε διψήσεις, πόμα,
Νοσημάτων γόνιμον εἰδὼς τὸν κόρον·
Ὑπνοῖς δὲ λεπτὸν ὡς τὸ δελφίνων γένος

περισπούδαστον ἀποδημίαν. German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 222 v°: Πάντα γὰρ ὅσα τοῖς φυλοκόσμοις (leg. φιλοκόσμοις) ἐστὶ περισπούδαστα.

[1] Supra 1, 417: Ὡς ἐν Εὐρίπου ζάλῃ. Niceph. Chumnus, ap. Boiss. *Anecd. nov.* p. 6: Καὶ ῥεύματα εὐρίπου βίου καὶ καταπόσεις ἀμπώτιδος τύχης δέδοικεν οὐδὲν οὐδείς. Ibi not. in qua multa alia cl. ed. congessit exempla.

[2] Pari metaphora usus est Theodor. Prodr. *Not. des mss.* t. VIII, p. 84: Πρὸς τὰς τῶν πραγμάτων χαρύβδεις καὶ ἀμπώτιδας ἀποδυσχεραίνοντες. Joan. Damasc. apud Mai, *Spicil. Rom.* t. IX, p. 725: Εἰς ἐσχάτην χάρυβδιν κακῶν πεσεῖν.

[3] In marg. οἱ ἐν τῷ τμήματι. Fort. τιμήματι.

[4] Infra CLXVI, 3.

[5] Fort. ἐκτροπον.

[6] Mensæ Sybariticæ frequens apud veteres mentio. Vide Boisson. *Anecd. gr.* t. III, p. 37.

Καὶ συμπλοκὴν ἄμοχθον ἐσλώσης πάλης,
Καὶ συντόνους πόρρωθεν ἐξελασίας,
Κούφους δὲ καὶ πρέποντας ἀνδρὶ τοὺς πόδας
Κἂν πεζομαχῇς, κἂν ἐπιτρέχῃς βάδην·
Τὸ σάρκινον γὰρ ἐκπεφευγότες βάρος
Γυμνασλικὴν ἴσχουσιν εὐαρμοσλίαν.
Καὶ ταῦτα μὲν σὰ κατὰ τὴν διαρτίαν
Καὶ τὴν ἁπασλράπλουσαν ἐκτός σου πλάσιν·
Λαλεῖς γὰρ ἃ χρή, καὶ σιωπᾷς ἂν δέοι·
* Λέξις δέ σοι πρέπουσα κοσμεῖ τοὺς λόγους,
Καὶ νοῦς ἐν αὐτοῖς καὶ σλροφὴ καὶ πυκνότης,
Καὶ λεπλότης πρόσφατος ἐνθυμημάτων.
Πειθοῦς κατασλὰς[1] αὐτομαθὴς τεχνίτης,
Πᾶσαν δὲ μισεῖς παρὰ πάντὸς διπλόην,
Τὸν μῦθον ἁπλοῦν τῆς ἀληθείας[2] κρίνων.
Σπουδῆς δὲ καιροὺς ἀλλὰ καὶ μάχης τίθης,
Ὡς τις βραβευτὴς εἰ σκοπεῖ[3] τὸ συμφέρον,
Καὶ τοὺς κακῶς πάσχοντας ἀναλαμβάνεις,
Ἃ τινες ἡρπάκεισαν αὐτὸς εἰσφέρων,
Ὡς ἂν ὁ Θεσμὸς εὐνομῇ τῶν ταγμάτων,
Καὶ μηδὲν ᾖ πρόσκομμα τοῖς ἀνευθύνοις.
Ὁρῶν δὲ τὴν γῆν καὶ τὰ τῆς γῆς ἡδέα,
Καὶ τὸν περισπούδασλον[4] ἀνθρώποις βίον
Εἰς τὴν πολυκύμαντον ἐνταῦθα ζάλην,

[1] Fort. *κατέσλης*.

[2] Eurip. *Phœniss.* 479 : Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ.

[3] Fort. *εὖ σκοπῶν*.

[4] Cod. Esc. CLIX, 1 : Τὸν μὲν περισπούδασλον ἀνθρώποις βίον. Sup. CXXIII, 18 : Ὁ γὰρ περισπούδασλος ἐσμὸς τῶν φίλων; CXXX, 14 : Τὸν γὰρ περισπούδασλον ἀνθρώποις γάμον. Cod. Par. VI, 26 : Εἰς τὸν περισπούδασλον ἀνθρώποις πόνον; LXXXII, 6 : Καὶ τὸν περισπούδ. ἐμφαίνων πόνον. Noster, *De eleph.* vs. 174 : Καὶ τὴν περισπούδασλον ἐκζητεῖ δρόσον. Id. *In Pachymer.* vs. 94 : Τὴν

Εὔριπον [1], ἢ χάρυβδιν [2], ἢ λῆρον μόνον,
Ἢ πετλὸν, ἢ γέλωτα παιζόντων μίμων,
Ἢ καθάπαξ ὄνειρον, ἢ ῥεῦμα τρέχον,
Ἢ κρίνον ἀνθοῦν καὶ μετὰ θέρος χλόην,
Ἢ καπνὸν οὐκ ἔχοντα καθ' ὕψους βάσιν,
Ἢ λεπτὸν ἀτμὸν, ἢ μεσημβρίας νέφος,
Ἢ νηπίου γάργαλον, ἢ κούφην κόνιν,
Ἢ πνεῦμα χυτὸν εἰς ῥοπὰς ἀγχισπρόφους·
Ταῦτα βλέπων, ἄτυφος ὁ πρᾶος μένεις,
Καὶ μετρίῳ σχήματι . . . . . .
Τὸν τῆς τύχης Ὄλυμπον ὡς νᾶπυ βλέπων.
* Ἐν δὲ τραπεζῶν φλεγμοναῖς πολυτρόποις [3]
Τὰς εἰσαγωγὰς τῆς τρυφῆς ἀποπλύων,
Σαυτὸν, στρατηγὲ, τοῖς ἀναγκαίοις τρέφεις,
Καὶ τὴν ἀπραγμάτευτον ὀψοποιΐαν [4]
(Τὸ γὰρ περιττὸν ἐκφορῶν [5] τοῖς ὁπλίταις)
Συβαριτικῆς [6] προκρίνεις εὐωχίας·
Πίνεις δὲ λιτὸν, εἴ γε διψήσεις, πόμα,
Νοσημάτων γόνιμον εἰδὼς τὸν κόρον·
Ὑπνοῖς δὲ λεπτὸν ὡς τὸ δελφίνων γένος

περισπούδαστον ἀποδημίαν. German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 222 v°: Πάντα γὰρ ὅσα τοῖς φυλοκόσμοις (leg. φιλοκόσμοις) ἐστὶ περισπούδαστα.

[1] Supra 1, 417: Ὡς ἐν Εὐρίπου ζάλῃ. Niceph. Chumnus, ap. Boiss. *Anecd. nov.* p. 6: Καὶ ῥεύματα εὐρίπου βίου καὶ καταπόσεις ἀμπώτιδος τύχης δέδοικεν οὐδὲν οὐδείς. Ibi not. in qua multa alia cl. ed. congessit exempla.

[2] Pari metaphora usus est Theodor. Prodr. *Not. des ms.* t. VIII, p. 84: Πρὸς τὰς τῶν πραγμάτων χαρύβδεις καὶ ἀμπώτιδας ἀποδυσχεραίνοντες. Joan. Damasc. apud Mai, *Spicil. Rom.* t. IX, p. 725: Εἰς ἐσχάτην χάρυβδιν κακῶν πεσεῖν.

[3] In marg. οἱ ἐν τῷ τμήματι. Fort. τιμήματι.

[4] Infra CLXVI, 3.

[5] Fort. ἐκτροπον.

[6] Mensæ Sybariticæ frequens apud veteres mentio. Vide Boisson. *Anecd. gr.* t. III, p. 37.

Ὑπελθὸν ἀμφίθλησπρον ὑδροθηρίας[1],
Ὦ[2] σκύμνος ἢ γὺψ ἢ μελιτῶν σατράπης·
Εἴργουσι γὰρ μάλισπα τὴν ἀπλησπίαν
Τὰ θηρατικὰ τῶν ὑποπλέρων γένη.
Τί δεῖ[4] θορυθεῖν, τί δὲ μηκύνειν πλέον;
Σὺ τὴν μὲν ἀκμὴν πρεσθυτικὴν δεικνύεις,
Τὴν δ' ὀπλιτικὴν ὡς ἐν ἀκμῇ λαμπρύνεις,
Ὅσους ἐπὶ γῆς εἶδε σεμνοὺς ὁ χρόνος
Ἐν τῷ κομιδῇ μειρακίῳ φαυλίσας.
Ἀλλὰ σὲ μὲν σπεύδουσι κοσμεῖν οἱ κρότοι·
Σὺ δ' ἀντικοσμεῖς αὖθις ἡμῖν τοὺς κρότους.
Γένοιτό σοι δ' οὖν καὶ μετὰ γήρως βάθος
Καὶ σάρκα ῥυσὴν καὶ πρακμὴν ἐσχάτην,
Καὶ φιλτάτων αὔξησιν εἰς μῆκος βίου,
Καὶ τοῦδε τοῦ νῦν ὀλθιώτερον κλέος,
Ἡ τῶν ἄνω μέθεξις ὡς ἡ τῶν κάτω,
Κλεινὲ στρατηγὲ, τῶν ἐμῶν ἄκος πόνων.

CXXXII. Εἰς οἰκόν τινος καπηλίδος καὶ μασπροποῦ[5].

* Ὁ δεσπότης μὲν ἦς[6] ἀθρεῖτε τῆς[7] σπέγης
Ἀζηλότυπός ἐστι καὶ κρείττων φθόνου
Πρὸς τοὺς ἐπεισρέοντας[8] ἐνθάδε ξένους,
Κἂν τις παροινῇ καὶ τὰ λέκτρα συγχέῃ
Τῆς οἰκοδεσπότιδος[9] ὑποκειμένης,
Ὅδ' ἀτρέμας ἔστηκε τὴν ὕθριν φέρων·

[1] Cf. cod. Par. III, 9.
[2] Fort. Ἡ pro Ὦ.
[3] De apum rege conf. Ælian. *H. A.* lib. V, c. X, ibique Jacobs.
[4] Cod. δή pro δεῖ.
[5] Cod. μασπρωποῦ. Vid. infra v. 13.
[6] Cod. ἦν.
[7] Cod. ἀθρεῖτε στέγης, claudicante metro. Addidi τῆς.
[8] Cf. cod. Par. CCIII, 53.
[9] In *Thesauro* reperitur, sed sine exemplo.

Ἡ δὲ γραφικὴ τόνδε τυποῖ τὸν φθόνον,
Ὡς τῶν[1] νόθων φάβητρον ἀφροδισίων.
Ἀλλ', ὦ πόται μνησίῆρες, ὀργᾶτε πλέον
Πανσυδὶ κωμάζοντες εἰς τὴν οἰκίαν·
Νωδὸς γάρ ἐστιν οὗτος ὁ φθόνος γέρων,
Ὃς ἀντιλυπεῖν οὐδ' ἀμωσγέπως ἔχων,
Πρὸς τοὺς ἐρασὶας μασίροποῦ βλέπει τρόπον[2].

CXXXIII. Εἰς τὸ τοῦ οἴνου ἐπιβαλτάριον[3].
Τῷ σεβασίῷ[4] Πατρικιώτῃ.

Ἐξ ἀμπέλου τὸ γλεῦκος ἡ καλπὶς φέρει,
Καὶ τοῖς φίλοις κίρνησι τὴν εὐσίοργίαν,
Οἷς νέκταρ ἐγχεῖ· τοῖς δὲ βασκάνοις πόταις
Οἶνον θυμοῦ δράκοντος[5] ὀξίνην χόλον.

CXXXIV. Πρὸς τὸν ὀμόψυχον διὰ τοὺς πυρούς.

Εἰ τὴν Ἰωσὴφ τάχα θαυμάζεις φύσιν,
Οὗ τὸν περιαλλητον ἀνθρώποις βίον
Τῇ καταγωγῇ ζωγραφεῖν ἐπιτρέπεις,
Τῆς ἐσίίας ἄνοιγε τὰς πυραμίδας
Καὶ τὸν φίλον πεινῶντα λαμπρῶς ἐσίία·
Καὶ γὰρ ὁ σιτὼν[6] τῆς σοφῆς σου καρδίας,
* Ὃ συγκομίζεις τοῦ βίου τὰ σπέρματα,

[1] Cod. τόν pro τῶν.

[2] Ad marg. codicis ἕως ὧδε.

[3] Band. in notis : « Non explicat hanc vocem Ducangius in *Lexic. med. et infim. gr.* : forte est aliquod genus amphoræ, seu hydriæ. » Imo explicat Ducang. s. v. Ἐπιβαλτάριον.

[4] Band. σεμνῷ.

[5] Δρακόντιον nomen vitis, de qua Colum. III, 2 : « Præcoquem vitem nobis ante hoc tempus incognitam Græcia consuetudine *dracontion* vocitari comperimus. » Cod. Esc. cc, 23 : Σὺ τρέφον ἡμῖν εἰς γλυκὺν τὸν ὀξίνην, Ὃν εἰς θυμὸν δράκοντος ἡ κρᾶσις τρέπει.

[6] Id. *In imperat.* 55, ed. Wernsd. : Εἰς τὸν σιτῶνα τῆς ψυχῆς ἐντεθησαυρισμένους.

Οὐκ αὐχμὸν ὑπώπλευσεν, οὐ βρούχου τρύγην,
Οὐ σῆτας ἀργοὺς, οὐδὲ κηφῆνας φάγους,
Ἄρουρα, λειμὼν [1], κῆπε [2] τῶν χαρισμάτων·
Ἀντλούμενος δὲ παρὰ τοῖς φίλοις βρύεις,
Ἄνθρωπε φιλάνθρωπε, ῥυθμὲ τῆς τύχης,
Καὶ τοὺς ὑπερβλύζοντας [3] ἀνοίγεις πόρους
Ὡς ὑπὸ μοχλοῖς τοῖς φιλανθρωπεύμασιν·
Οὕτω σὺ λαμπρὸς, ἀλλὰ γὰρ ἔτι σκόπει·
Τὴν γὰρ δυσειδῆ τῶν χυμῶν Αἰγυπλίαν,
Ἣ τὴν σίολὴν [4] ἔῤῥηξε τῆς εὐεξίας,
Εἶλες πεφευγὼς τῆς τροφῆς τῷ μετρίῳ,
Καὶ δίφρον εὑρὼν, ἥνπερ ἐκτήσω φύσιν,
Γεωγραφικῶς ἀναμετρεῖς τὴν Θρᾴκην.
Βενιαμὶν γοῦν τὸν φιλοῦντά σε κρίνων
Παρακάλει, σίόλιζε, δεξιοῦ, τρέφε,
Καὶ τὸν σεαυτοῦ δεύτερον γράφε τρόπον,
Τοὺς τοῦ χρόνου πίνακας εὐτέχνως ξέσας.

CXXXV.

Πρὸς τὸν μεγαλόψυχον [5] ὁ σμικρόψυχος,
Ὡς αὐτὸς ἀπέσκωψας οὐ μάλα πρᾴως,

[1] *De plant.* 266 : Λειμὼν, βασιλεῦ, τῶν Θεοῦ χαρισμάτων. Id. 342 : Τὸν τοῦ κράτους λειμῶνα. Conf. Boisson. *Anecd. gr.* t. V, p. 172. Supra CVI A, 18 : Λειμὼν τῆς καλοκαγαθίας. Cod. Par. CCXIX, 5 : Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων. Cod. Esc. CXXX, 10 : Λειμὼν ἀνδρίας. Pisid. *Hexaem.* 199 : Λειμὼν ἀσίέρων. Id. p. 70 : Λειμὼν τρυφῆς. Theod. Hyrtac. *Notic. des mss.* t. VI, p. 46 : Ἅπερ ἐπανθεῖ τῷ λειμῶνι τῆς γλώτλης σου. Epigramm. in cod. Par. 1630, fol. 1 r° : Σοφῆς μελίσσης εἰκονίζων τὸν τρόπον, Λειμῶνι τερπνῷ τῶν νοητῶν ἀνθέων Τῆς ὀρθοδόξου συγγραφῆς διδασκ..... Καὶ τῶν ἀκανθῶν ἐμπεπλησμένων ῥόδων.

[2] Cf. supra LXXXVI, 26.

[3] Supra LXV, 35 : Ὅταν ὁ καιρὸς ἐκραγεὶς ὑπερβλύσῃ. Eustath. *Opusc.* p. 181, 95 : Κἂν ἰὸν θανάσιμον ὑπερβλύζωσι.

[4] Cf. cod. Par. CXXXIII, 13.

[5] Cod. *μεγάψυχον*, in quo hæc tituli modo exarata.

Τίς δήποτ' ἂν γένοιτο καγχάσεις[1] τάχα;
Πλὴν ἀλλὰ σοῦ μὲν τὸν πυλῶνα τὸν μέγαν,
Ὃν αἱ χύδην φάλαγγες ἐκτρίβουσί σοι,
Καὶ δυνατοὶ κυκλοῦσιν αἰδοῖ τῆς τύχης,
Ὁ χρισλὸς ἐσφήνωσεν αὐσονοκράτωρ,
* Ἡσυχίας ἄδηλα πηγνὺς μοχλία[2].
Θήβαν γὰρ ἑπλάπυλον[3] οἰκῶν δευτέραν,
Τὸ συγχυτικὸν τῆς Βαβυλῶνος φέρεις,
Καὶ προσδαπανᾷς τῇ θορυβώδει νόσῳ
Τὴν ζῶσαν ἰσχὺν τῆς φυῆς τῶν πραγμάτων·
Ἐγὼ δὲ ῥιφεὶς δυσλυχὴς ἐπὶ κλίνης,
Καὶ τὴν θύραν πρόχειρον ἀφεὶς τοῖς φίλοις,
Οἶμαι παροικεῖν εἰς ἀπανθρώπους τόπους,
Οὗ μηδὲ γαλῆν ἐσλὶ μηδ' ὄρνιν βλέπειν·
Αἱ μάσλιγες γὰρ τῆς ἀποσλρόφου τύχης
Ὠθοῦσι μακρὰν καὶ τὰ φαυλότατά μοι·
Καὶ σὺ μὲν ἀλγῶν εἰς ὑποκρίσεις νόσου,
Ναὶ παμβασιλεῦ, ναὶ θεοῦ ζῶντος λόγε,
Μηδ' εἰς ἀληθεῖς μηδὲ μετρίους πόνους,
Κἀνταῦθα λαμπρῶς εὐπαθεῖς ἀφ' ἑσλίας·
Ῥοιαὶ γὰρ ὑγραὶ μὴ φθαρεῖσαι τῷ χρόνῳ,
Καὶ σλαφυλαὶ, καὶ μῆλα, καὶ παῖδες πέριξ,
Καὶ μυρία κράματα, καὶ σκεύη ξένα,
Καὶ χρηματισμὸς, καὶ βασιλεὺς ἀγχίνους,
Τὰς σὰς ἀγαθὰς ἐκδιδάζων ἐλπίδας,
Καὶ καλάμων σλέατα παρ' Αἰγυπλίοις,
Καὶ νειλοφυεῖς[4] ἐκ βαλαντίων πόαι,

[1] Leg. κάγχασις pro καγχασμός. Illa voce carent lexica.
[2] Cf. cod. Par. LVII, 103.
[3] Homer. *Il.* Δ, 406 : Θήβης ἔδος ἑπλαπύλοιο.
[4] Hoc vocabulo carent lexica.

Καὶ τῶν ἰατρῶν ὁ στρατὸς[1] τῶν ἐκκριτων,
Σοὶ πᾶσαν ἀδρῶς ἐσπιῶσι τὴν φύσιν·
Ἐγὼ δὲ διψῶν καὶ πιεῖν πάντως θέλων,
* Ὀρεκτιᾶν γὰρ οὐκ ἔχω πυρούμενος,
Μόγις ὕδωρ δίδωμι τῷ σωματίῳ,
Καὶ τοῦτο πικρὸν ἐξ ἀλῶν ἀποκρύφων·
Κεῖμαι δέ σοι λάφυρον, ὦ σῶτερ, νόθον
Ἀποστερηθὲν τοῦ τε κερδώου πόνου,
Καὶ τῆς ἐφεξῆς πρὸς τὸ σώζειν ἐλπίδος·
Πλὴν, ὦ ξένον φάρμακον, ὦ πρώτη φύσις,
Κἂν γὰρ ἀηδὴς τοῖς φιλοῦσι τυγχάνῃς,
Ὅταν τὸ σὸν δήπουθεν ἐκτρέπῃς μέλι,
Ἀλλ' οὖν ἔχεις ἄῤῥητον ἰσχὺν πραγμάτων,
Δι' ἧς ἀνισᾷς καὶ τὰ νεκρὰ πολλάκις,
Στατῆρσι τὸν δύσγλωττον ὡράϊζέ μοι[2],
Ὡς ἂν ὁ καινὸς ἀμπελὼν μὴ δακρύῃ.
Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς ὁ χρυσοῦς τάδε πρόσου[3].

CXXXVI. Τῷ αὐτῷ.

Εἴ που τις ἦν ἐκ νομῆς ὑπαιθρίου,
Ἢ νεβρὸς, ἢ πλωξ, ἢ πεπηγὸς ἀρνίον,
Ἢ κύκνος, ἢ πρόσφατος ὠτὶς ἐκ βρόχων,
Ἢ συναγωγὴ περδίκων ἀρτίθυτος[4],
Ἢ διδύμων ἔρημος ἀλέκτωρ νέος,
Ἢ μακρόπους γέρανος, ἢ νήττα, πρόες·
Ἢ θασίων σύντηξιν εἰς νέκταρ ζέσαν,

[1] *De anim.* 320 : Χωρεῖ πρὸς ὀργὴν ὁ στρατὸς τῶν ἀῤῥένων.

[2] Fort. με pro μοι.

[3] Pro πρόσεσο, admitte : imperativi enim dupliciter scribuntur προσοῦ πρόσου, ἀπόθου, etc. Infra CXXXVI, 6. πρόες.

[4] Vox addenda lexicis. Adde et ἐκουσιόθυτος ex Th. Stud. p. 594 D : Ἐκουσιόθυτον· ὦ χρισιανικώτατε λογισμέ!

Ἡ πλὴν καὶ χέρσυδρα καὶ ζωΰφια,
Ἃ τῶν καλανδῶν ἐσθιῶσι τὸν χρόνον,
Ἀρωματικῇ συντεθειμένα ζύμῃ,
* Καὶ νοσθίμων γέμοντα καρυκευμάτων [1],
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς, ἢ χρυσοῦς ἔτι κρίκους,
Οἷς ὦτα λεπτὰ παρθένου φαιδρύνεται·
Συχνοῦ γὰρ αὐτοὺς ἐσφυρηλάτεις χρόνου·
Κἂν εἰς τὸ μηδὲν ἦσαν ἡμῖν οἱ ψόφοι,
Κἀνταῦθα πολλοῦ δυσφορῶν τάχα κρίνοις·
Ἡ γοῦν ἐφεσθρὶς ἐντενεῖ σοι τὸν φίλον,
Ὃν ὥσπερ ἐχθρὸν ἐξαπατῶν ἀμβλύνεις·
Κἂν αὖθις ὀκνῇς, τὸν κρυμὸν τόνδε σκόπει,
Καὶ τὸν καταψύχοντα τῶν δόμων πάγον,
Ἐφ' ὑπερ ἡμᾶς ἡ τύχη συνήλασε·
Καὶ πέμπε ταχὺς τὴν δασύτριχα σκέπην,
Ἣν αὐτὸς ἰδρῶν ὡς τὸ πῦρ ἀπεσθρέφου·
Σὺ γὰρ ὅτε πρέποντα σαυτὸν δεικνύεις
Τῇ συναγωγῇ τῶν ἀκιβδήλων φίλων,
Καὶ καταγωγὴ καὶ σχεδὸν φῶς αἰθρίας,
Καὶ πᾶν ὅτι χρήσιμον εὐτέχνως γίνῃ.

CXXXVII. Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μίσθιος πᾶις τὴν ψυχὴν ἕτερπέ σοι,
Εἶτα νόσου μάσθιγι [2] ληφθεὶς ἠρέμει·
Ἆρ' οὐχὶ καὶ σὺ τῷδε συνήλγεις τέως,

[1] Anon. *Carm. de S. Theodor.* 4, ed. Wernsd. : Ὦ δεινοποιὲ καρυκεύματος νέου, ibique editor. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 222 v° : Ὁ περὶ τὸ γασθρίζεσθαι δεινῶς ἐκπλοημένος τραπέζας ὀνειρώθει φλεγμαινούσας καρυκεύμασιν ἐδεσμάτων. — [2] Infra CLXIX, 5 : Κυκώμενος φεῦ τῆς νόσου τῇ μάσθιγι. Id. *In Leprosum*, 25 : Οἷος μαχητὴς ὑπὸ τύμβον (cod. Paris. τὸν χοῦν ex correct.) ἐκρύβη Κτείνας τὸν ἐχθρὸν τῆς νόσου τῇ μάσθιγι.

Καὶ τῶν ἰατρῶν συγκαλῶν τοὺς ἐκκρίτους
Ἔσπευδες αὐτὸν ἐξελέσθαι τῆς νόσου;
Ἐγὼ δὲ βαρεῖ συσχεθεὶς φεῦ κινδύνῳ,
* Τομώτερόν σε καὶ βαρύτερον βλέπω·
Καὶ γὰρ ἀπαιτεῖς τοὺς ἐμοὺς αὖθις λόγους,
Παρακρατῶν τὴν Θήραν· ἀλλὰ νῦν δίδου,
Καὶ μηκέτι μάσλιζε τὸν κάμνοντά με.

CXXXVIII. Τῷ αὐτῷ.

Τῷ χθὲς ταπεινῷ τοῦ πετεινοῦ[1] λειψάνῳ
Τὸ κήρινον φῶς ὁ γλυκὺς βλὰξ[2] ἀντίθες·
Φώτων γὰρ ἂν πρόχειρον αὐγὴν εἰσφέροι
Τῇ φωταγωγῷ, ταῖς γραφαῖς, ταῖς λαμπάσι[3],
Καὶ τοῖς περιπλαίουσι νυκτὸς οἰκέταις.
Ναὶ φωτὸς υἱέ, πέμπε μηδὲν γογγύσας·
Ναὶ γνωσλικῆς ἄσβεσλε λαμπὰς ἡμέρας,
Δεῖξον καθαρὰν τῆς ψυχῆς τὴν αἰθρίαν·
Καὶ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κρυμοῦ τῶν πραγμάτων
Μεσημβρίας ἔδειξας ἀκμὴν τῷ ξένῳ.

CXXXIX.

Κἂν τοῦ χρόνου πρόωρον ἐτρύγησέ σε
Τῶν ἀγαθῶν τὸν βότρυν ὁ φθόρος φθόνος,
Ἀλλ' οὖν πρὸς ἡμᾶς εὐγενὲς βλύζεις νέκταρ·
Οὐδεὶς γὰρ ἐν μέλιτι χυμὸς ὀξίνης.

CXL. Τῷ αὐτῷ.

Πρὸ τῆς Τριάδος τῆς μακαριωτάτης,
Ἣ σαυτὸν ἀπέῤῥιψας ὑψῶν τὴν τύχην,

[1] Fort. πετήλου. — [2] Fort. Θρᾷξ. — [3] Fort. πασλάσι.

Τῷ Μοσχοπούλῳ[1] τῷ σχεδὸν πνέοντί σε
Μηδέν τι τῆς γῆς τῆς τροφοῦ διασπάσῃς.

CXLII. Τῷ αὐτῷ.

Ὑψικόμου[2] φοίνικος ἀνθήσας πλέον
Εἰς τήνδε τὴν κοιλάδα τῆς οἰκουμένης,
Τῶν μὲν λόγων τὰ φύλλα κεντρώδη φέρεις,
Ὅτε πρὸς ἡμᾶς ἀπαριθμεῖς τοὺς πέλας,
Γεωμέτρην δή τινα καὶ γλίσχρον λέγων,
Καὶ τὸν μάλα πρόσοικον ἐσθητορράφον[3]·
Τῶν πράξεων δὲ τοὺς καλοὺς βότρυς φύεις
Γλυκυτέρους μέλιτος[4], ὃ Γραφὴ λέγει·
Καὶ νῦν με λοιπὸν δαψιλεῖ θρέψον τρύγῃ,
Ὁμόψυχον φῶς, τῆς ἐμῆς παῖσλορ[5] τύχης.

CXLII. Τῷ αὐτῷ.

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀχυρώδη[6] χάριν,
Ἔγκαρπος ὤν, βέλτισλε, καὶ βρύων σλάχυς·
Τὰ γὰρ ἀφανῆ τῆς ἐμῆς ψυχῆς βάρη
Τῆς σῆς ἀγάπης τῇ σχέσει κουφίζεται.

CXLIII. Τῷ αὐτῷ.

Τὸν Μοσχόπουλον[7], ὥπερ ἡ κλῆσις Νίκη,
Νικηφόρον βράβευε καὶ τοῖς πρακτέοις·

[1] Cf. infra CXLIII, 1.

[2] Asii fragm. 2, ed. Dubner : Ὑψίκομον ὄρος. Figurat. Eustath. *Opusc.* p. 360, 27 : Τὸ τῶν ἀρετῶν ὑψίκομον καὶ δασύ.

[3] Vox deest lexicis, quibus addam : Καινόρραφος, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 166 r°, et Μονόρραφος, in cod. Par. 2256, fol. 510 r°.

[4] Jud. XIV, 18.

[5] Vocem παίσλωρ ignorant lexica. Minus rarum συμπαίσλωρ.

[6] Cf. supra LXXXII, 11.

[7] Cf. supra CXL, 3.

Τῶν γὰρ λογισμῶν ἡ καθ' ἡμέραν πάλη
Ἀπὸ σφυροῦ τὸν ἄνδρα κατήνεγκέ[1] μοι.

CXLIV. Τῷ αὐτῷ.

Τὸν ἀπὸ δυσμῶν τὸν παλίνδρομον φίλον,
Τὸν ἐκτόπως πνεύσαντα καὶ σλέρξαντά σε,
Ἐλευθέρων δείπνιζε χηνῶν σαρκίοις·
Ὁ γὰρ ἀτεχνῶς φιλελεύθερος[2] τρόπος
Ἐμός τε καὶ σὸς, κἂν δοκῇς ἐναντίος,
Τὸ τῆς τύχης κάλλιστον ἁρπάσας[3] μέρος·
Ὡς ἄφθονος δ' οὖν ὑπὸ φιλοσοργίας[4]
Καὶ περδίκων[5] φρόντιζε, καὶ νήτλας δίδου,
Καὶ παντοδαπὸς ἀπὸ τῶν ἔργων γίνου,
Τὰ τῶν κρότων ψήγματα συλλέγων χύδην.

CXLV. Τῷ αὐτῷ.

Ὅστις ποτ' ἂν βούλοιτο μαθεῖν τὴν Θράκην,
Καὶ τὴν ἀπ' ἀγροῦ τῶν τροφῶν ἀμετρίαν,
Ἐπὶ σὲ τὸν κάλλιστον ἀνδρῶν ἐλθέτω·
Καὶ γὰρ ἔχεις θέλγητρα καὶ φίλτρα ξένα,
Καὶ θηρατικοὺς[6] ἀπὸ τῆς τέχνης βρόχους,
Οὓς ἡ τύχη πόρρωθεν εἰργάσατό σοι,
* Πηγνῦσα τὸν κλωστῆρα τοῦ κάτω σκρόφου·

[1] Fort. κατήλεγχέ μοι.

[2] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 165 v° : Εἴ τις ἐστὶ φιλόπατρις, εἴ τις ἐστὶ φιλελεύθερος. Id. fol. 206 v° : Τί γὰρ καὶ ἀτιμάζεται δι' αὐτὸν τὸ φιλελεύθερον τοῦ ἡγεμονικοῦ καὶ βασιλικόν;

[3] Fort. ἁρπάσαι.

[4] Cod. Esc. CCXIII, 199 : Σήμαντρα δή σοι ταῦτα φιλοσοργίας.

[5] Vid. *De animal.* v. 258 et sqq.

[6] Supra CXXII, 162 : Τὰ θηρατικὰ τῶν ὑποπλέρων γένη. Id. *In Cantacuz.* 611 : Ὡς θηρατικὸς (γὺψ) καὶ νεφῶν μέχρι φθάνων. Add. Procl. in Tim. p. 46 et 47.

Πλὴν πέμπε ταχὺ τὴν ὁρισθεῖσαν χάριν,
Καὶ σκεῦος οἴνου πλῆρες εἰ βούλει δίδου,
Κρατὴρ[1] φυσικῶν εὑρεθεὶς χαρισμάτων.

CXLVI. Τῷ αὐτῷ.

Λέγουσι τὴν μέσην σε τῆς χειρὸς φλέβα
Σιδηρίῳ τεμόντα καθῆσθαι πράως,
Καὶ δοχμίῳ σχήματι κοσμεῖν τὴν κλίνην,
Μήπως κινηθὲν συγχυθῇ σοι τὸ ζέον,
Δι' οὗ κατέσχεν ἡ φύσις τὸ χρήσιμον.
Γένοιτό σοι γοῦν ἡ τομὴ ῥᾴσις νέα,
Καὶ πραγμάτων ὕπαρξις ἀφθονωτέρα,
Καὶ πᾶν τὸ λυποῦν τῶν φλεβῶν ἐξικμάσαι
Κλεινὸν πλατυσμὸν ὀργανοῦσα τῷ χρόνῳ,
Στέφανε λαμπρέ, κῆπέ μου, θησαυρέ μου.

CXLVII. Τῷ αὐτῷ.

Ἐπλασίλῳ[2] χάριτι σαυτὸν ἐδράσας
Λάμβανε τὸν κρατῆρα[3] τῆς εὐσπλαγχνίας[4],
Καὶ τοῦτον ἡμῖν τοῖς φιλοῦσιν ἐγχέας
Ἐπὶ τὰ καινὰ δεῖπνα τῶν ἔργων κάλει
Τὴν συναγωγὴν τῶν κατὰ μέτρον κρότων·
Σοφὸς γὰρ εἶ σὺ καὶ σοφῶν κριτὴς λόγων,
Καὶ νοῦς ἀποχρῶν, καὶ ψυχῆς θεῖον βάρος,
Καὶ παιδαγωγὸς καὶ σπλαγχνίσεως τῶν φίλων.
Ναὶ γλεῦκος ἡμῶν κίρνα λαμπρῶς τὴν χάριν·
Ἀψίνθιον γὰρ ὁ φθόνος σε κέκρικε.

[1] Cf. infra CXLVII, 22 : Τὸν κρατῆρα τῆς εὐσπλαγχνίας.
[2] Hac voce augenda lexica.
[3] Supra CXLV, 10 : Κρατὴρ χαρισμάτων.
[4] Cf. cod. Par. IX, 77.

CXLVIII. Τῷ αὐτῷ.

Ἀεὶ σὺ καινὸς καὶ σεαυτοῦ βελτίων
* Ἐν ταῖς ἀγωγαῖς ταῖς ἐφημέροις γίνῃ,
Πατρικιῶτα, φύσις ἐξειλεγμένη·
Πλὴν πέμψον ἡμῖν τοὺς ἀναγκαίους δέκα,
Οὓς Ῥενταχηνὸς ἀξιῶν ἀποθλίβειν
Τόκους ἀμίσθους ὠδίνειν βιάζεται.

CXLIX. Εἰς τὸν ἐν τοῖς οἴκοις αὐτοῦ θεῖον ναόν.

Ἴσως ἂν ἐφθέγξασθε καὶ νῦν τι ξένον,
Εἰ μὴ τὸ παρὸν μυσλικός τις ἦν[1] λόγος·
Ἐπεὶ δὲ σιγῇ τὰς λιτὰς δεῖ προσφέρειν,
Θεοῦ λόγου κήρυκες οὐρανοδρόμοι,
Τοῖς τοῦ θεοῦ τὸν οἶκον ἐργασαμένοις
Ἱλασμὸν αἰτήσασθε τῶν πεπραγμένων.

CL. Εἰς γραμματικὸν αὐτοῦ.

Ἀδελφὲ Καβάσιλα[2], καλή σοι τύχη·
Ὁ γὰρ ποταμὸς οὐκ ἐχαρίσατό μοι
Χείμαῤῥος ἐβράβευσεν ἔσθ' ὅτε τρέχων·
Τὸ ῥεῦμα λοιπὸν ἀφθονώτερον λάβοις.

CLI. Εἰς κεράσια.

Ἄνθρακας ὑγροὺς ἑλκτικοὺς[3] χερσὶν ἔχων,
Τὸν δόντα καὶ τρέφοντα πιστῶς εὐλόγει.
Ὁ γὰρ φυτουργὸς τῆς γονῆς τῶν χρωμάτων
Ἐρυθροειδῆ τὴν βαφὴν ὑπογράφει.

[1] Cod. μυσλικὸς ἦν sine τις, et contra metrum. Nisi præferas μυσλικὸς προσῆν.

[2] Fort. Nilus Cabasilas, de quo Fabricius, t. X, p. 20 et sqq.

[3] Fort. θελκτικούς.

CLII. Εἰς τριακοντάφυλλον[1].

Τὸ λευκόχρουν[2] εὔοσμον ἄνθος εἰσπνέων
Τὸν τοῦ ῥόδου πρύτανιν ἔμπνευσον φίλος·
Ποιεῖ γὰρ αὐτὸς ποικίλας σοι τὰς χρόας,
Καὶ χρωματουργεῖ τὴν εὐμάραντον[3] φύσιν.

CLIII. Τοῦ αὐτοῦ σλίχοι εἰς τοὺς ιϛ' μῆνας[4].

Τοῦτ' ἄρα σαφές· ὁ γραφεὺς γὰρ ἐνθάδε
* Τῷ μαρτίῳ μὲν ὅπλα καὶ θάρσος γράφει,
Καὶ κτῆνος ὀργῶν[5]· τακτικὸς γὰρ ὁ χρόνος.
Ἀπρίλλιον[6] δὲ ταῖς γοναῖς καὶ ταῖς πόαις
Καὶ ταῖς λύραις[7] δείκνυσι τῶν προβατέων,
Οἷς καὶ γάλα προὔθηκεν ἀμέλγειν ζέον.
Καὶ μάϊος μὲν τῇ κρόκῃ τῶν ἀνθέων
Τὴν βασιλίδα τάχα τιμᾷ τοῦ χρόνου,
Χιτῶνας αὐτῇ[8] συντιθεὶς ῥοδοχρόους.
Ἰούνιος δὲ τὴν φυὴν τετηγμένην
Ἄλλῃ δρόσῳ κάτωθεν ἡδῶν φαιδρύνει·
Θήγει δὲ καὶ δρέπανον εἰς ἕλους χλόην.
Ἰούλιος[9] δὲ βοῦς ὑποζεύξας θέρους
Τῶν ἀποδέσμων συντρίβει τὸν ἄσλαχνυ,
Καὶ τῇ καθ' αὐτὸν ἀντιτεχνᾶται ζέσει.
Ὁ δὲ φθίνων αὔγουσλος, ἀλγῶν ἐν κλίνῃ,

[1] Vox addenda lexicis.

[2] Cod. Τὸν λευκόχρουν. Conf. infra CCVI, 75; Schol. brev. in Lycoph. 24.

[3] Cf. cod. Par. IX, 1.

[4] In margin. Εἰς τοὺς ἐν τοῖς οἴκοις ζωγραφηθέντας μῆνας. In cod. Paris. 1630, fol. 162 r°, cum hoc titulo : Ἐπιγράμματα εἰς τοὺς δώδεκα μῆνας. Edidit Ideler *Physic. min.* t. I, p. 291.

[5] Cod. Par. ἀργῶν.

[6] Id. Ἀπρύλλιον.

[7] Cod. Par. λήραις.

[8] Id. αὐτῷ.

[9] Id. Ἰουλίου.

Ῥιπίζεται[1] μὲν, ἀλλὰ πυρέτλει πλέον,
Κἂν τῶν ὀπωρῶν εὐτρεπίζῃ[2] τὸ ψύχος.
Σεπλέμβριος[3] δὲ τοὺς γλυκεῖς βότρυς φέρει,
Καὶ ληνοβατῶν εὐλογεῖ τὰς ἐλπίδας,
Καὶ ξυλίνην γέγηθε πιθάκνην βλέπων.
Ὀκτώβριος[4] δὲ κυνικὸν πράτλων βίον
Κίρκοις τε καὶ σκύλαξι καὶ βέλους δρόμῳ
Ἀίρει πετεινὰ καὶ λαγὼς καὶ δορκάδας.
Νοέμβριος δ' οὖν αὐλακίζει τῷ σπόρῳ,
Καὶ τῶν κορωνῶν ἀντιπίπλει τῷ θράσει,
* Μὴ χανδὸν ἁρπάσωσι καὶ τὰς ἐλπίδας.
Δεκέμβριος[5] δὲ τοὺς βαρεῖς λύσας πόνους
Αὐτὴν ἑαυτῷ δεξιοῦται τὴν Φύσιν
Σίφωνι καὶ κρατῆρι καὶ πίθων χύσει.
Ὁ[6] δ' αὖ μετ' αὐτὸν ἐκ νεφῶν ὄμβρους[7] βλέπων
Συῶν σφαγαῖς κέχηνε βορβοροτρόφων[8].
Ὁ δ' ἔσχατος μὴν εἰς ποτὸν χαίνει ζέον[9]
Καὶ πῦρ ὁμαλὲς καὶ κρεῶν ἀμετρίαν.

CLIV.

Τὴν[10] Φύσιν αὐτὴν ἂν σφριγᾷ κατὰ Φύσιν
Οὐδεὶς ἱκανὸς ἐκφυγεῖν ὑπὲρ Φύσιν·
Ἂν δὲ βιασθεὶς[11] χαλινώσῃ τὴν Φύσιν,
Πεσεῖν ἀνάγκη πρὸς φθορὰν παρὰ Φύσιν.

[1] Id. Ῥιπίζεται.
[2] Id. εὐτραπίζῃ.
[3] Id. et cod. Flor. Σεπλέβριος.
[4] Id. Ὀκτόβριος.
[5] Id. et Flor. Δεκέβριος.
[6] Cod. Flor. in marg. Ἰαννουάριος.
[7] Id. ὄμβρου.
[8] Hac voce carent lexica, quibus accedat Βορβορόφυτος, ex German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 129 r°: Συγκαλινδεῖται πρὸς τὰ μιάσματα τῶν παθῶν, καὶ γίνεται, ἀντὶ ἀετοῦ ὑψιπέτου, βορβορόφυτος χοῖρος. Nisi leg. βορβορόφυρος.
[9] Cod. Par. ζέων.
[10] Versus anepigraphi.
[11] Leg. Ἂν δ' ἐκβιασθεὶς.

Οὐκοῦν φυσικῶς πρᾶτλε τὰ κατὰ φύσιν,
Καὶ μηδαμῶς, ἄνθρωπε, φεῦγε τὴν φύσιν,
Μήπως θεωρῶν πεπλωκὼς[1] ὑπὲρ φύσιν
Λάθῃς κατελθεῖν εἰς βόθρον παρὰ φύσιν.

CLV. Τῷ αὐτῷ.

Ἐοίκαμεν δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν
Εἰκῇ θυραυλεῖν· οὐ γὰρ οἰκτείρεις φίλον,
Ὃς ἀέρος τρόπον σε φιλτάτου[2] πνέων,
Νῦν ἐσῆλν ἀλγῶν ὑπὸ συμβάσης νόσου.
Τί ταῦτ', ἀγαθέ; ποῦ δὲ τὰ χθὲς ἐῤῥίφη;
Ποῦ τὰ πρὸ τῆς χθές; πάντα σοι κτύπος μόνον·
Ἄλλον μὲν οὖν ἀπῆγχεν ὑδάτων χύσις·
Ἄλλος δέ τις ἔξωθεν ἀθρῶν ὡς λόγος
Ἐφ' ὑδάτων ἔψαλλε φωνὴ κυρίου[3].
* Οὕτω τὸ φῶς ἡμείψας ἡμῖν[4] τῶν λόγων;

CLV. A.

Εἰς[5] τοὺς ἱλασμοὺς ἀκλινεῖ, κόρη, σλάσει
Ἡμῶν χάριν πρέσβευε τῶν ὑπευθύνων.
Μέγα[6] γὰρ ἀντιφάρμακον ἐν πόνοις ἀγνωσία,
Καὶ πάθος δυσθεράπευτον[7] ἡ φρόνησις ἐν πόνοις.

CLVI.

Δίκαιος[8] ὄφθης ἐξετάζων ἐξάκις,
Κἀκ τῶν ἀναγκῶν φίλον ἐξαιρούμενος.

[1] Fort. πεπλαχώς, et mox κατελθών.
[2] Fort. φίλτατον.
[3] Respicitur Psalm. XXVIII, 3.
[4] Cod. ἡμῖν ἡμειψας cum literis *a* et *b* correctionem indicantibus.
[5] Anepigraphi. Fortasse ad S. Virginem.
[6] Versus 3 et 4 sunt politici.
[7] Cf. infra CCXI, X, 2.
[8] Rursus ad Patriciotam.

Ὁ γοῦν δικαιῶν τοὺς φιλοῦντας ἐξάκις
Πληγήσεται μὴν οὐδαμῶς ἐν ἑβδόμῳ.
Μέτρει προφανῶς δακτύλοις τὴν ἐπίδα,
Στάθμιζε κρυπίῶς ἐν ζυγοῖς τὴν ἐξάδα,
Καὶ λάβε διδοὺς ἀποδείξεις ἐγγράφους,
Ὡς ἂν ὁ παρὼν μὴ κλονῆται τοῖς λόγοις.
Ὁ κερματισμὸς τῶν παρόντων χρυσίνων
Προσάγεται μέν, ὡς ὁρᾷς, εἰς ἐπίδα·
Αἰσχύνεται δ' οὖν ὠχριῶν ὡς παρθένος,
Τοὺς βασανισίὰς τῶν ζυγῶν ὑποτρέμων·
Συσίέλλεται γοῦν συσίραφεὶς εἰς ἐξάδα,
Ταῖς διπλοτριπλαῖς[1] συμπλακεὶς συζυγίαις,
Ὡς μὴ καθαρῶς παρθενεύειν ἰσχύων.

CLVII. Τῷ αὐτῷ.

Πάλιν ὁ παῖς πάρεσίιν αἰδοῖ σε βλέπων,
Ἂν οὐκ ἐπεζύγωσεν αὐτῷ τὰς πύλας
Ὁ σὸς Θυρωρὸς, ὁ πρὸ μικροῦ νυμφίος,
Μᾶλλον δὲ καπνοῦ καὶ σχεδὸν κνίσσης γέμον[2],
Κἂν αὐτὸς ἐξήμειψας αὐτῷ τὴν τύχην,
* Ὡς ἂν ἔχῃ παίζουσαν ὁ χρόνος κόμην·
Πλὴν εὔξεται μὲν τὸν χρυσὸν λαβεῖν χύδην
Ὁ σοὶ παρεσίὼς, ἐκδραμεῖται δ' αὐτίκα,
Καὶ συναγαγὼν τοὺς σκαφεῖς τῆς ἀμπέλου
Ἀνατεμεῖ τὴν χέρσον αὐτῆς εὖ μάλα·
Καὶ γὰρ καθεύδει καὶ πίνει τὰ κλήματα,
Τὸ χλωρὸν ὠδίνοντα τῆς βλάσίης γένος·

[1] Vox omissa in lexicis. Unde verbum διπλοτριπλάζω, ex ultima barbarie arcessitum : cod. Paris. 396, n. 682 : Καὶ ἐγὼ τὸ σὰς ἐθάρυνε νὰ τὸ διπλοτριπλάσω.

[2] Leg. γέμων.

Ὢ πᾶς ὁ θυμὸς τῆς ἀποφράδος τύχης
Ὁρῶν σε χαλᾷ τὸν χρυσοῦν εὐεργέτην!
Ἆρ' οὐχ ὁ πᾶς ἡδίστα καγχάσει χρόνος
Ἀγρὸν θεωρῶν τῷ Φιλῇ πεπηγμένον;
Ἀλλ' οὐδὲν ἂν κρίνοιτο καὶ τοῦτο ξένον,
Ὅπου γε τῆς σῆς δεξιᾶς ἡ γοργότης
Τὰ ῥεῖθρα κινεῖ τῆς χρυσῆς ἐπομβρίας[1],
Ὦ νοῦ φυτουργῶν[2] τῶν φίλων τὴν ἄμπελον.

CLVIII. Τῷ αὐτῷ.

Ἂν εἰς ἑκατὸν ἐξενέγκῃς τὸν σπόρον,
Πρώτης κρίνω σε ποιότητος λῆϊον·
Εἰ δὲ πρὸς ἑξήκοντα, δευτέρας μόγις,
Εἰ δ' ὑπὸ τὸν τρὶς[3] ἀσταχῶν δώσεις δέκα,
Μηδ' αὐτὸς ἀπαίτει με τοὺς πρώτους φόρους·
Ἀνήροτον γὰρ καὶ σπορᾶς ἀλλοτρίαν
Καὶ ψαμμοειδῆ καὶ σχεδὸν γῆν ἀγρίαν,
Ἣν αὐχμὸς ἐξίκμασε καὶ σταῖρος χρόνος,
Οὐδεὶς ἐπαινεῖ κἂν τὸ μηδὲν εἰσφέρῃ,
Γεωγραφικῶν χαρίτων κειμήλιον.

CLIX. Τῷ αὐτῷ.

Μὰ τὸν σὸν ᾧ γέγηθα συνήθως τρόπον,
Καὶ τὴν ἐπὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς φλόγα,
Καὶ τὸ προμηθὲς ὁ πρὸς ἡμᾶς δεικνύεις,
Καὶ τὸν πλατυσμὸν τῆς σοφῆς σου καρδίας,

[1] Cf. supra LIV, 36.

[2] Cod. Esc. CVI, 80 : Ἐπεὶ φυτουργεῖ καὶ γραφεὺς ὅταν θέλῃ; CLIV, 11 : Τὸν νοῦν φυτουργεῖ Σολομὼν τῶν φυτευμάτων. *De plantis*, 190 : Σὺ μὲν φυτουργεῖς ἐν σταγόνι γῆς τὸ ξύλον. Add. Strab. p. 734.

[3] Syntaxis notanda.

Καὶ τὴν πολυθρύλλητον [1] ἣν ἔχεις τύχην,
Καὶ τὸν πολυθρήνητον [2] ἐσμὸν [3] τῶν φίλων,
Οἳ πραγμάτων ἔχουσι χωρὶς τοὺς λόγους,
Οὐκ ἔστιν ἡμῖν οὐδὲ μαινὶς μετρία,
Πλὴν ταριχευτῶν καὶ σιγητῶν ἰχθύων·
Τοῦ λάθρακος γοῦν πέμπε μοι θᾶττον μέρος.

CLX. Τῷ αὐτῷ.

Βυζάντιον μέδιμνον εἰ δίδως δίδου·
Τὴν γὰρ ἀκατάλληλον ἐν φαύλοις χάριν
Οὐδ' αὐτὸς ἂν δήπουθεν εἰσφέρειν θέλοις,
Ἄνερ τελικῶν πανδοχεῦ τεχνασμάτων.

CLXI. Τῷ αὐτῷ.

Οἶδα μὲν ὡς ἄπληστος οὐ χρὴ [4] τυγχάνων
Τῆς τῶν λόγων χάριτος οὐκ ἔχεις κόρον·
Ὡς γὰρ ταπεινοῖς τοῖς τεταγμένοις δέκα
Συναπομετρεῖν [5] ἀξιοῖς ἄλλους δέκα·
Πλὴν εἴ γε καὶ σὺ ταῖς ἀμοιβαῖς προσίθης

[1] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 178 v°: Τὴν πολυθρύλλητον προσευξάμενος προσευχήν. Id. fol. 189 v°: Τὸ πολυθρύλλητον μάννα. Philoth. Cp. in Basil. p. 372.

[2] Append. 1, 42: Ὦ καὶ πολυθρύλλητον ἀγγέλων τέρας! Ὦ καὶ πολυθρήνητε δαιμόνων σκόλωψ.

[3] Supra CCXXIII, 18: Ὁ γὰρ περισπούδαστος ἐσμὸς τῶν φίλων. Append. III, 28: Τάχα τὸν ἐσμὸν ἐκταράξει τῶν φίλων. *De anim.* 446: Αὖθις τὸν ἐσμὸν ὀμματοῖ τῶν φιλτάτων.

[4] Fort. *οὐχί* pro *οὐ χρή*.

[5] Hanc vocem ignorant lexica, quibus alia ejusmodi composita obiter addam: Συναπομερίζω, Soterichus, *Spicil. Rom.* t. X, p. 13: Εἰ δὲ τὰς ἀντικειμένας ταύτας λέξεις συναπομερίζεις ταῖς φύσεσι. — Συναποπλύνω, German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 18 v°: Καὶ συναπεπλύνετο καὶ ἡ κλίνη τοῦ τῆς μοιχείας μολύσματος. — Συναποσείω, Id. *ibid.* fol. 130 v°: Καὶ ἦν μοι σύντομος σωτηρίας ὁδὸς μετὰ τοῦ ἐπιτραχηλίου ἱεροῦ κόσμου, τὸ ἐπιτραχήλιον ἀνίερον βάρος συναποσεισάσθαι. — Συναποτυπόω, Jo. Philopon. *De anima*, fol. 5 r°.

Ἔχεις με δὴ ξύμφωνον οἷς ἂν θεσπίσαις·
Ὕπνον[1] γὰρ εἰς ὕπλιον ὀτρύνεις πέδον,
Καὶ τοῖς ὑπεκκαύμασι τὴν φλόγα τρέφεις[2].
Εἰ δ' οὖν ἔα πράττειν με τοὺς ἄλλους πόνους,
Ἐξ ὧν ὁ μισθὸς δαψιλὴς ἂν εἰσρέοι·
* Σοὶ μὲν γὰρ καὶ[3] ἄμοχθον ἡ θήρα βρύει,
Τρέφει δὲ γῆ ξύμπασα καὶ θάλατλά σε,
Καὶ τὴν ἀγαθὴν δεξιοῦνται σὴν τύχην
Αἱ δεῦρο φυλαὶ ταῖς γοναῖς τῶν πραγμάτων.
Ἐμοὶ δὲ βαρὺς καὶ δριμὺς ὁ πᾶς βίος,
Καὶ τῶν κατὰ βούλησιν οὐκ ἂν τυγχάνοις,
Τοῦ τῆς τύχης κλωσλῆρος ἀπειρηκότος·
Τὴν γοῦν ἀπαρχὴν τῶν ἐφεξῆς εἰκάδων,
Εἰκὰς ἀγαθῶν, μυριὰς χαρισμάτων,
Εἰς ἀφθόνους χάριτας ἐγκαίνιζέ μοι.

CLXII. Τῷ αὐτῷ.

Ἰχθῦς νεαλεῖς εἴπερ εἰσήνεγκέ τις,
(Πάντως δ' ἂν εἰσήνεγκε τῆς χρείας χάριν·
Τὸ γὰρ σὸν ἀμφίθλησλρον[4] ἡ τύχη πλέκει,
Ἐπιτυχὲς τὸ νῆμα τεχνασαμένη·)
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς· εἰ δὲ μή, χῆνας πρόες,
Οὓς ἀγρὸς ἐξέθρεψεν ὑγρὸς καὶ χλόη.
Τοὺς γὰρ τιθασοὺς καὶ κατηναγκασμένους
Οὐδ' ἄν, φίλων ἄρισλε, βουλοίμην βλέπειν.
Εἰ δ' ὡς πρὸ τῆς χθὲς τῶν σλίχων τὴν εἰκάδα
Καὶ τούσδε παρεὶς ἐν κενοῖς καθυβρίσεις,

[1] Leg. ἵππον.

[2] Cod. Esc. CL, 8 : Εὗρες γὰρ ὑπέκκαυμα τὴν φλόγα τρέφον.

[3] Contra metrum. Leg. σοὶ μὲν γὰρ ὡς ἄμοχθον.

[4] Cf. cod. Esc. CLVIII, 15.

Ἡμεῖς γε καὶ πλὴν τῶν παρ' ὑμῖν ὀρνίθων
Ζῶμεν, θεὸς γάρ ἐστιν ἡμᾶς ὁ τρέφων,
Ὁ δημιουργὸς τῆς γονῆς τῶν ἐμψύχων·
* Αὐτὸς δὲ σαυτῷ συναγαγὼν τὴν τύχην,
Τράφηθι σιγῇ τὸν φιλόπλουτον [1] βίον,
Ὡς οἱ παρεσθίοντες ἐν γωνιδίοις·
Λοιπὸν γὰρ οὐδὲν ἀπὸ τῶν σῶν ἁρπάσω,
Οὐ χρυσὸν, οὐδ' ἄργυρον, οὐδ' ἄλλως κρέα,
Κἂν ἄγριος χὴν ἐστιῶν σε τυγχάνῃ
Τὸν ἀπὸ γῆς δήπουθεν αἰθεροδρόμον [2].

CLXIII. Τῷ αὐτῷ.

Τὰς ἐντελεῖς χάριτας ἐκ βρέφους ἔχων,
Καὶ μηδοπωσοῦν ἐλλιπές τι δεικνύων,
Τὴν ἐντελῆ μοι πέμπε τῶν πυρῶν χάριν·
Ὡς γὰρ τὸ μὲν πῦρ εἰς τὸν αἰθέρα τρέχει,
Πᾶς δ' αὖθις ἀτμὸς εἰς τὸ τῆς σφαίρας ὕδωρ,
Οὕτως ἐπὶ σὲ τὰς ῥοπὰς ἀπευθύνει
Πᾶν εἴ τι σεμνὸν, πᾶν δὲ καὶ πλῆρες φύσει,
Τῶν εὐτρόπων ἄρισθε κοσμῆτορ φίλων,
Καὶ παιδαγωγὲ τῆς ἐπισθήμης ὅλης.
Τίς γὰρ κατὰ σέ; δεῦτε πενθεῖτε κρότοι·
Πρὸς μὲν γὰρ οὓς ἔδειξε λαμπροὺς ὁ χρόνος

[1] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 222 v°: Ὥσπερ γὰρ ἀναλόγως τοῖς τῆς ψυχῆς πάθεσι καὶ τὰ ἐνύπνια φαίνεσθαι εἰώθε καὶ ὁ φιλόπλουτος καὶ κειμώμενος (l. κοιμώμενος) χρηματίζεται, καὶ μύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀστραπὰς χρυσίου φαντάζεται.

[2] Anon. *De S. Theodoro*, vs. 99: Ἐξ Εὐχαΐτων ἀστὴρ τῆς Βυζαντίδος Ἐν ἀκαρεῖ πέφθακεν αἰθεροδρόμος. Greg. Naz. *Christ. pat.* 256 D: Αἰθεροδρόμῳ βοῇ, ubi nov. ed. αἰθεροτρόμῳ, pro qua voce codex 2707 habet ἀνεμοδρόμῳ. Psell. *In Cantic. Cantic.* Αἰθεροπλανοδρόμος, quod vid. in *Thesauro*. Add. Welcker, *Syllog. epigr. græc.* p. 36.

Ὑμεῖς ἀρισ/εῖς εὐσθενεῖς καὶ γενν/δαι,
Ὄγκους τινὰς πλ/σαντες ἐκ τῶν μετρίων,
Ὡς ἂν ἔχοι τέρασιν ἡ κτίσις βρύειν·
Πρὸς ἄνδρα δ' ὃν σκοποῦσιν οἱ δεῦρο σ/ίχοι,
Πατρικιώτην τὸν σοφὸν γεωγρ/φον,
Ἐμπίδες εἰς φῶς λαμπ/δος τυγχ/νετε.

CLXIV. Τῷ αὐτῷ.

Ὁ συμπαθὴς ἄνθρωπος, ὁ πλούτῳ βρύων,
Ὁ καινοποιὸς τῶν Θρᾳκῶν γεωγρ/φος,
Καὶ καταγωγεὺς[1] τῆς χρυσῆς Βυζαντ/δος,
Μᾶλλον δὲ τοῦ σχ/ματος αὐτῆς τεχν/της,
Ἡ καὶ βραβευτὴς, καὶ πολισ/ὴς αὐτόχειρ[2],
Ἐμὴν χάριν φρόντισον οἰκτροῦ πρεσβ/του,
Τοὺς ἐγγρ/φους ἡδισ/α κουφ/σας φ/ρους,
Καὶ γῆς ἀναδοὺς εὐφυοῦς ἀποσπ/δας·
Οὐ δύναται γὰρ τὴν μετ' ἐνδείας νόσον
Πρᾴως φέρειν ἄνθρωπος οὐκ ὢν ἐκ λ/θου.

CLXV. Τῷ αὐτῷ.

Ἁπλᾶς νέμειν χάριτας οὐ πρᾴως λέγων,
Ἡμῖν γε διπλᾶς, ἀλλὰ καὶ πρᾴως δ/δως·
Οὐ δύναται γὰρ τὴν πλατυνθεῖσαν φύσιν
Ποιεῖν πνιγηρὰν δυσφορουμ/νην ὁ τρόπος·
Ἐγὼ δέ σοι χάριτας εἰδὼς τυγχ/νω
Δεικνῦντα[3] σαυτὸν ἀπὸ τῶν ἔργων πλ/ον·
Οὐ φείδεται γὰρ ἡ πρὸς ἡμᾶς σου σχ/σις
Οὐ τῶν λαγωῶν, οὐδὲ τῶν ψευδωνύμων[4],

[1] Hac voce augenda lexica.
[2] Cf. supra XXXV, 5.
[3] Leg. δεικνύντι.
[4] Quæ fera hic designatur?

Ἀλλ' οὐδὲ χηνῶν, οὐδ' ἐρυθρῶν πτερδίκων,
Οὐδ' ὀρνίθων δήπουθεν ἐσλιοτρόφων [1].

CLXVI. Τῷ αὐτῷ.

Ἔδειξας οἷς ἔπραξας ὁ χρυσοῦς φίλος,
* Ὡς μᾶλλον αὐτὸς εὐγενῆ δρᾷς τὴν τύχην·
Τὴν γὰρ τέως ἄκοσμον ὀψοποιΐαν [2]
Τοῖς παντοδαποῖς ὡραΐσας βρώμασι,
Καὶ τῇ κατ' αὐτὰ συνθέτῳ ποικιλίᾳ
Ὀρεκτιᾶν ἔπειθες ἡμῖν τὴν φύσιν·
Ἰχθὺς δ' ὁ τυκτὸς ὡς ὀπισθόπλους [3] φύσει
Βρωθεὶς ἀνερρίχᾶτο καρκίνου τρόπον
Εἰς ἐξερασμοὺς [4] καὶ παλιμβόλους δρόμους·
Σὺ δ' οὖν πάλιν ἄκμαζε καὶ χώρει πρόσω.

CLXVII. Τῷ αὐτῷ.

Γεωγράφει, Θέσπιζε τὰς ψήφους Κύρου,
Καὶ χρησὰ συγκόμιζε τοῖς ἔργοις τέλη·
Μνησΐεύεται γὰρ τῷ σκοπῷ σου τὸν χρόνον
Ὁ παῖς παρελθὼν τὸν προάσΐειον πόνον.
Πλὴν οὐκ ἐπαινῶ τὴν φυὴν τῶν ἀμπέλων,
Ὅταν ἔχοι βρύουσαν ἡ χέρσος κνίδην,

[1] Hac voce carent lexica, quibus alia ejusmodi obiter addam : Ἀκριδομελίτροφος, Christophor. Patric. cod. Par. 1578, p. 63 : Ἄλλος Ἰωάννης ἀκριδομελίτροφον (fort. ἀκριδομελίτροφος) σΙολὴν δερματίνην ἡμφιεσμένος. — Μισοφθονότροφος, Meliten. vs. 38 : Τοῖς ἐχθροῖς τοῖς μισοφθονοτρόφοις. Adde et Βοοτροφέω, Anon. cod. Paris. 2420, p. 9, part. 3ª. — Ἰλοτροφέω, German. Cpol. Coisl. 378, fol. 223 v° : Διά τοι τοῦτο ἴσα πάσχεις τοῖς Χαλδαίοις καμινευταῖς, οἳ οὐ διέλιπον καίοντες τὴν κάμινον τοῖς φλογοποιοῖς ὑπεκπαύμασιν, ἔλαθον δὲ ὅμως κατὰ τῆς ἑαυτῶν κεφαλῆς ὑλοτροφοῦντες τὴν κάμινον.

[2] Supra CXXXI, 153 : Τὴν ἀπραγμάτευτον ὀψοποιΐαν.

[3] Hoc vocabulo carent lexica.

[4] Cf. supra XXV, 8.

Ἡ σκανδάλων[1] εἴργουσαν, ὦ σῶτερ, βάτον·
Τὸ γήδιον γοῦν ἀποκαθάρας[2] δίδου·
Καὶ γὰρ φυτουργεῖς ἐν χρυσῇ γῇ τὴν τύχην,
Σοφῶς ἀνασπῶν τοῦ φθόνου τὴν τρίβωτον[3].

CLXVIII. Τῷ αὐτῷ.

Τῆς σῆς κεφαλῆς πέμψον ἡμῖν τὴν σκέπην,
Καὶ τὴν Ἀθηνᾶν δεῖξον ἠρρενωμένην·
Εἰ δ' οὐκ ἔχεις, Ἡρακλες, Ἡφαίστου σφύραν,
Τὴν πυρφόρον λάμβανε τῶν σῶν ἴχνων βίαν.

CLXIX. Τῷ αὐτῷ.

* Ἂν ἡ τύχη κλώσασα γενναίους βρόχους
Πολυτελῆ τὴν Σήραν εἰργάσατό σοι,
Ἐν προσφάτοις πέρδιξι νῦν δείπνιζέ με·
Ὡς γὰρ ἀηδεῖς τὰς τροφὰς διαπλύω,
Κυκώμενος φεῦ τῆς νόσου τῇ μάσλιγι[4]·
Ἥλιε καὶ γῆ, τίς τὰ τῆς νόσου φράσει;
Ποῖαι φλόγες πόρρωθεν ἐκτήκουσί με;
Καὶ ζῶ μεταξὺ συμφορῶν πολυτρόπων·
Ἀλλ' οἱ φίλοι χαίρουσιν οὐδὲν εἰδότες,
Καὶ σὺ πρὸς αὐτοῖς ἐκγελᾷς μὴ δακρύων.

CLXX. Τῷ αὐτῷ.

Ἄλλος μὲν ἁπλῶς ὀσίσοῦν σε θαυμάσας
Ὕμνησεν ἂν καὶ σχῆμα καὶ λόγων χάριν,
Καὶ δρασίκνην φρόνησιν εἰς ὄγκον τύχης·
Ἐγὼ δ' ἂν ἐξύμνησα τὴν γνώμην πλέον,

[1] Fort. σανδάλων.
[2] Leg. ἀποκαθᾶραι.
[3] Leg. τὴν τρίβολον.
[4] Cf. supra CXXXVII, 2.

Ἦν δὴ καθαρὰν τοῖς ἐρασταῖς εἰσφέρεις·
Οὐ γὰρ ἀπατᾷς οὐδὲ χαυνοῖς τὴν σχέσιν,
Οὐδ' ἄλλα ποιῶν, ἄλλα τοῖς φίλοις δίδως·
Ἀλλ' ὡς ὅλος φῶς καὶ πρὸς ἡμέραν βλέπων
Ἀπροσκόποις βήμασιν ὀρθοῖς τὸ κλέος.
Ἆρ' οὖν ὑποπλεύσω σε τὸν νοῦν τὸν μέγαν;

* CLXXI. Εἰς τὸν ἅγιον Ὀνούφριον[1].

Γυμνὸς παλαιστὴς τὸν Σατὰν καταισχύνας
Τὴν αἰσχύνην ἔκρυψε τῶν προπατόρων·
Ἔστηκε δ' οὖν ἄτρεστος ὁ στεφανίτης,
Καὶ πρὸς τὸν ἀντίτεχνον[2] ὀκνοῦντα βλέπει·
Πλὴν ἀλλ' ὁ μὲν πέφευγεν ἀλγῶν καὶ στένων,
Ὁ δὲ βραβευτὴς τῆς ὑπὲρ φύσιν πάλης
Νοούμενον μὲν ἄγγελον τοῦτον γράφει,
Τυπούμενον δὲ θαυματουργὸν δεικνύει.

CLXXII. Εἰς τὸν ἅγιον Γεράσιμον[3].

Παρακοὴ μὲν ἀπὸ τῶν προπατόρων
Ἄκανθαν εἰσήνεγκε παντὶ τῷ γένει,
Ὑπακοὴ δὲ παρὰ τῷ Γερασίμῳ
Ἄκανθαν ἐξήνεγκε θηρὸς ἀγρίου.

CLXXIII.

Ἀδάμ[4] τις ἐστὶν ἀσφαλὴς ὁ νῦν γέρων·
Ὁ θὴρ γὰρ αὐτῷ μαρτυρεῖ τὴν ἀξίαν,

[1] Cf. supra XXXVIII, CXXXIX et cod. Par. LII.

[2] *De eleph.* v. 221 : Τῆς ἀντιτέχνου φλεγμονῆς κενουμένης.

[3] De S. Gerasimo cf. Fabric. *Bibl. gr.* X, p. 231.

[4] Carmina CLXXIII-CLXXIX ex apographo amici mei Read.

Ὃς ἄχθεται μὲν, ἵσταται δ' οὖν ἀτρέμας·
Ἡ γὰρ χάρις ἤμειψεν αὐτοῦ τὴν φύσιν.

CLXXIV. Εἰς τὸν Πρόδρομον [1].

Σιγῶσα φωνὴ [2] καὶ βοῶσα καρδία
Τὸν δεσπότην κάμπλουσιν ἐξ εὐσπλαγχνίας·
Θεὸς γάρ ἐστι καὶ τὰ μὴ ὄντα βλέπει,
Καὶ τῆς σιωπῆς ἀκροᾶται τὸν κτύπον.

CLXXV. Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον [3].

* Βασίλειε ζῇς, ἀλλὰ σιγᾷς ἐνθάδε·
Τὴν γὰρ σιωπὴν ἡλικιώτην [4] φέρων
Τὸν ἐν τύποις θόρυβον ἐκκλίνεις πάλιν,
Κοινὸν λόγου παίδευμα καὶ σιγῆς, πάτερ.

CLXXVI. Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν [5].

Ὁρῶν, θεατὰ, τὸν ζυγὸν τῶν [6] πρακτέων
Στάθμιζε [7] καὶ ῥύθμιζε σαυτοῦ τὸν βίον,
Μήπως τὸ βαρὺ τῶν κακῶν σου φορτίον
Εἰς χοῦν σε πικρὸν καὶ φθορὰν κατασπάσῃ.

CLXXVII. Εἰς τὸ αὐτό [8].

Ἡ γῆ τὰ νεκρὰ τῶν βροτῶν [9] ἀποπλύει,
Καὶ θῆρες ἐξεμοῦσι [10] τὴν βρῶσιν πάλιν·
Σὺ δ' ἐσθίων πένητος, εἰπέ μοι, κρέα
Πάλιν κατ' αὐτοῦ δυσμενῶς χαίνεις, ξένε;

[1] Cod. M. fol. 93.
[2] Apogr. φονή.
[3] Cod. M. fol. 102.
[4] Fort. ἡλικιῶτιν.
[5] Cod. M. fol. 102.
[6] Cod. M. omittit τῶν.
[7] Apogr. τάθμιζε.
[8] Cod. M. fol. 102. Lemma falsum.
[9] Cod. M. ἠγῆ — βρωτῶν.
[10] Apogr. ἐξομοῦσι.

CLXXVIII. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

* Τίκτουσα καὶ θνήσκουσα νικᾷς τὴν φύσιν·
Κἂν γὰρ τελευτᾷς, ἀλλ' ἀεὶ ζῇς, παρθένε.

CLXXIX. Ἕτερον.

Ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα παρθένος μένεις·
Ὑπὲρ φύσιν θανοῦσα παλίμπνους μένεις.

CLXXX. Ἕτερον.

Ἄρρευστον ἔσχες, μητράνανδρε[1], τὸν τόκον·
Ἄφθαρτον εὗρες καὶ τὸ τοῦ βίου τέλος.

CLXXXI. Ἕτερον.

Τέθνηκας ἡ σώζουσα τὸ θνητὸν γένος,
Ὡς ἂν τὸ πᾶν κάτωθεν ἑλκύσῃς ἄνω.

CLXXXII. Ἕτερον.

Ἵνα τὰ τῆς γῆς πάντα κοσμήσῃς μέρη,
Θνήσκεις, Μαριάμ, ἐκ ταφῆς δὲ ζῇς πάλιν.

CLXXXIII. Εἰς τὸν ἅγιον Ἀλύπιον[2].

Σὺ μὲν διεξάγοις με τοῖς τερασπίοις,
Ἀλύπιε, ζῶν εἰς τὸ νεκρὸν ὀσπέον·
Ἐγὼ δὲ τιμῶν τοὺς ὑπαιθρίους πόνους
Ἀντὶ σίλλου τὸ σίηθος ὑπέθηκά σοι.

* CLXXXIV. Εἰς[3] τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον ἀσπαζομένους ἀλλήλους.

Τὸ μυστικὸν φίλημα τῶν πρωτοθρόνων[4]

[1] Apogr. ἀρευστον ἔσχες μήτραν ἀνδρετόν. Cf. cod. Par. XXXIII. 2.

[2] De S. Alypio vid. Fabric. *Bibl. gr.* X, p. 192.

[3] In cod. Par. 1630, fol. 43 v° : Εἰς τοὺς μεγάλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

[4] Supra LXXIII, 9 : Τοῖς τοῦ λόγου κήρυξι καὶ πρωτοθρόνοις. German. Cp.

Τὴν τοῦ γένους ἕνωσιν ἡμῖν δεικνύει·
Τῷ σῴγματι γὰρ τῶν παρ' ἀμφοῖν δογμάτων
Ὁ κόσμος ἁπλῶς συνδεθεὶς οὐκ ἐφθάρη.

* CLXXXV. Εἰς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον.

Παῦλος μὲν ἀρθεὶς οὐρανοῦ μέχρι τρίτου[1]
Τὸν σταυρὸν ἀκλόνητον ἐπλούτει βάσιν,
Ἐν ᾧ κατ' ἐχθρῶν εὐδρομῶν ἀποκρύφων
Τῆς ἀπάτης καθεῖλε τὴν τυραννίδα·
Ὁ δεύτερος δὲ Παῦλος Αὐσονοκράτωρ
Εἰς ὕψος ἀρθεὶς εὐκλεοῦς κραταρχίας
Ἐν τῷδε νικᾷ τοὺς βασιλεῖς τοὺς πάλαι
Καὶ ζῇ πεποιθὼς ὡς ἐν ὅπλῳ τῷ ξύλῳ,
ὯΙ δὴ κατακλῶν τὰς φυλὰς τῶν βαρβάρων
Τὸ Ῥωμαϊκὸν εὐφυῶς διεξάγει.

CLXXXVI. Εἰς χελάντιον[2].

Ἡδὺς μὲν ὁ πλοῦς, ἀργυροῦν γὰρ τὸ σκάφος·
Ἀλλὰ σκόπει, βέλτιστε, καὶ φείδου πίνων·
Τοῦ γὰρ λογισμοῦ τὸν κυβερνήτην ἔχων
Τὸν τῆς μέθης ὕποπλον ἐκφεύξῃ γνόφον.

CLXXXVII. Εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν ἀργυρᾶν κύλικα λαμβάνων φίλος
Ἐν τῷ πότῳ πρόπινε τὴν συμμετρίαν,
Μᾶλλον δὲ τὴν πρέπουσαν εὐχαριστίαν
Καὶ τὴν ἀμοιβὴν τῷ φιλοφρονουμένῳ.

cod. Coisl. 278, fol. 184 r°: Τὸν πρωτόθρονον ἐν ἀποστόλοις καὶ κορυφαῖον. Cf. cod. Par. 400, fol. 5 r°.

[1] Cf. supra XXII, 9.

[2] Χελάνδιον, *chelandium*, navigii species de qua multis egit Ducang. in *Gloss. med. lat.* et in *Gloss. med. græc.*, hic autem poculi, ut pleraque navium vocabula ad pocula reperiuntur translata. In cod. gr. 2062 scribitur κελάντιον.

CLXXXVIII.

* Ἔχων σε τὸν Δίδυμον[1] ἐκ τοῦ λειψάνου
Σωτηρίαν δίδυμον εὑρεῖν ἰσχύσω.
Καὶ γὰρ μένων δίδυμος ἐν τῇ συνθέσει
Τὴν πρὸς σέ μου δίδυμον οὐ φέρω σχέσιν.

CLXXXIX. Εἰς λείψανον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ.

Οὐκ ἔστιν εἰς τὸ πνεῦμα σὰρξ οὐδ' ὀστέα,
Καθὼς βλέπεις ἔχοντα τὸν σὸν δεσπότην·
Τὸ σὸν δέ, Θωμᾶ, τοῦτο γυμνὸν ὀστέον
Ἐνδύεται τὸ πνεῦμα τῶν τεραστίων.

CXC. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν Ἄγγελον ἐκεῖνον τὸν λεγόμενον Λειδαρον[2].

Ἐγώ ποτε ζῶν εἰς[3] τὸν ἄστατον βίον[4]
Τὸν ἐκ βρέφους ἄκοσμον ᾑρούμην βίον·
Τὸ γὰρ παρὸν πᾶν οὐκ ἀποχρῶν μοι κρίνων
Πρὸς τὴν μάτην σαίνουσαν εὐελπιστίαν
Ἀλλοτρίους ἠμείβον ἐκ τόπων τόπους,
Κύβοις δὲ καὶ κνίσμασιν αἰσχροῦ γαργάλου[5],
Καὶ κυμβάλων κρούμασι καὶ λήροις ποτῶν,
Καὶ γαστρὸς οἰδήμασιν ἐκδοὺς τὴν φύσιν,
Ἀσωτίας ἔπλησα πᾶσαι τὸν βίον·
Τὸ γὰρ λογικὸν τῆς ψυχῆς καθυβρίσας,
Καὶ τὴν ἀγωγὴν καὶ τὸ πατρῷον κλέος,
Μᾶλλον δ' ἐμαυτὸν καὶ τὸ πάτριον σέβας
Παρεφρόνουν, ἔπαιζον, ἠθυροστόμουν[6].

[1] I. e. S. Thomam. Cf. Joann. xi, 16.
[2] Cod. M. fol. 96 in quo Λειδαρίν.
[3] Cod. M. *ἐς* pro *εἰς*.
[4] Vid. cod. Escur. cvi, 18 et clxxi, 1. Conf. supra 1, 859.
[5] Infra ccvi, 21 : Καὶ *γαργάλου κνίσματα*.
[6] Theophan. Ceram. p. 17 C : Ἀλλὰ *καὶ φάγον καὶ οἰνοπότην αὐτὸν ἀθυροστομοῦντες ὠνόμασαν*.

Ἐξ Ἀγγέλου δὲ Πῶλος ὠνομαζόμην,
Εἰς Λατίνων μίμησιν ἐσκεπασμένος·
* Θανὼν δὲ νῦν οὐκ οἶδα πῇ γῆθεν τρέχω,
Ἀλλ' ἥ τις ἐστὶ σωστικὴ πίστις μόνη·
Ταύτην φέρων δίδωμι τῷ πλάσαντί με·
Κἀκεῖνος εὐθὺς οἶδεν ὃ δράσει μόνος,
Εὐσπλαγχνίας πέλαγος[1] εἰς πάντας χέων,
Χαμαιλέων ἄνθρωπος ἢ Πρωτεὺς νέος,
Ἢ προσφάτοις χρώμασι κήλων ὀκτάπους.
Γεώργιος δ' οὖν, τοῦτο γάρ κλῆσιν φέρω,
Πρὸ τῆς τελευτῆς ταῦτα φημὶ δακρύων.

CXCI. Εἰς τὸν μέγαν ἐκκλησιάρχην τὸν Πεπαγωμένον.

Μονὰς μὲν εἶ σὺ πλὴν ἀριθμῶν ἐργάτης,
Μᾶλλον δὲ κανὼν οὐ κεκανονισμένος·
Φεύγων δὲ τὴν σύζευξιν ἀθρεῖς τοὺς γάμους,
Καὶ νυμφαγωγεῖς[2] τοὺς φθορεῖς ὁ παρθένος,
Καὶ δρᾷς ἀπαθῶς καὶ συνισᾷς τοὺς τόκους,
Ὡς ἀποτεχθεὶς καὶ τεκεῖν οὐδὲν θέλων·
Ἐπώνυμον δὲ τὸ δριμὺ ψῦχος φέρων
Τὴν τοῖς γάμοις πρέπουσαν ἐξάπλεις φλόγα.
Τὴν συνδετικὴν τοιγαροῦν λύσιν δίδου,
Ἐπιτρέπων γέρουσιν ἀκμαῖον γάμον.

* CXCII. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ[3].

Ἂν ἀγγέλου κίνησιν ἐμφαίνειν θέλῃς,
Τί τὸν πλερωτὸν ὁ γραφεὺς ἄνδρα γράφεις,

[1] Cf. supra CIII, 1.

[2] Supra LXIV, 28 : Καὶ *νυμφαγωγεῖ τὰς ψυχὰς τῷ δεσπότῃ.*

[3] Ex apographo Read. Iterum invenitur fol. 265 v° incipiens : Τὴν *ἀγγέλου κ. ἐμφ. θέλεις.*

Ἀλλ' οὐχὶ νοῦν καὶ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ φλόγα;
Πλὴν ἐξ ὕλης ἄϋλον οὐκ ἄν τις γράφοι.

* CXCIII. Ὁπότε διὰ τὸν σεισμὸν περιεπάτησεν ὁ βασιλεὺς πεζός.

Πηλῷ τὸ σὸν πέδιλον ἐμβάψας, κράτορ,
Πηλὸν λεανεῖς ἐθνικῆς πανσπερμίας,
Ὡς ἐκ πλατειῶν[1] τοῦ πλατυσμοῦ τοῦ Θράσους,
Ἡμᾶς δὲ τοὺς εὐμενῶς ἀναπλάσας.

CXCIV. Ἕτεροι.

Μύκημα δεινὸν, βασιλεῦ, γῆς καὶ κλόνος
Ποιεῖ σε πεζῇ μετριάζειν ἐνθάδε·
Πλὴν ὁ χρίσας δίκαιον αὐτάναχτά σε,
Ὡς εἶπε Δαυὶδ[2], ναὶ Δαυὶδ ὄντως νέε,
Ἀφεὶς θεωρεῖν καὶ κλονεῖν ταύτην βίᾳ
Τὴν ὁπλικὴν δύναμιν εἰς σὲ νῦν σπρέφει,
Στηρικτικὴν ἄνωθεν ἐκπέμπων χάριν.

CXCV. Ἕτεροι.

Ἵππον πλερωτὸν τῷ βασιλεῖ τὸν τρόπον
Δίδωσι πεζεύοντι Χριστὸς ὁ χρίσας,
Δι' οὗ καθαιρεῖ δυσμενὲς ξύμπαν γένος,
Περσεὺς νέος Χίμαιραν ἐκτρίβων νέαν.

CXCVI. Ἕτεροι.

Πεζὸς βασιλεὺς νοῦν διηργμένον[3] φέρων
Τὸ δοῦλον ὑψοῖ νοῦν χαμαίζηλον[4] φέρον.

[1] Fort. ὡς ἐκπαλάσσων. (Τοῦ πλατυσμοῦ τοῦ Θράσους!) Vers. seq. leg. ἡμᾶς δὲ τοὺς εὐμ. ἀναπλάσεις.

[2] Psalm. XLIV, 9.

[3] Leg. διηρμένον.

[4] Vid. infra CCXIV, 59.

CXCVII.

Μωσῆς βασιλεὺς ἐν ποσὶ πρὶν ἀδρόχοις
Τὸν Ἰσραὴλ ἔσωσεν ἐξ Αἰγυπτίων·
Καὶ σὺ δὲ τὸν σὸν Ἰσραὴλ σώζειν θέλων
Ἐκ τοῦ κατὰ γῆν ἐμβριθῶς τούτου[1] κλόνου
Τὴν βασιλικὴν τελματοῖς νῦν ἀρβύλην,
Τηρῶν καθαροὺς τοὺς καλοὺς ἔνδον πόδας,
Οἳς τοὺς μάτην ἔρποντας ἐχθροὺς συντρίβεις,
Ἐκεῖθεν αὐτοὺς αἱματῶν ἀκινδύνως,
Ὡς ἐξ Ἐρυθρᾶς τὸν λαὸν σώζεις νέας,
Ἄδων τὸν ὕμνον τῷ θεῷ σεσωσμένος.

CXCVIII. Παραινετικοὶ πρός τινα.

Κἂν δόξαν αὐχῇς, κἂν βαθεῖ πλούτῳ[2] βρύῃς,
Κἂν ὑπεραρθῇς ταῖς τιμαῖς κέδρων πλέον,
Καὶ μέχρις αὐτῶν οὐρανῶν γῆθεν φθάσῃς
Ὀξυδρόμοις πλέρυξιν ἡγμένος τύχης,
Ὅταν βασιλεὺς εὐμενῶς σοι προσβλέπῃ,
Ῥοπαῖς ἀγαθαῖς εὐμαρίζει[3] τὸν δρόμον·
Κἂν πάντα κινῇς εὐχερῶς ταῖς ἀξίαις
Κυκᾶν τὸ κοινὸν καὶ πλοεῖν ἐξισχύων,
Ὅσπερ φοβήτροις ταῖς τιμαῖς ταῖς ἐκπρίτοις,
Τὸ κέρδος οὐδὲν οὐδαμῆ, βέλτισλέ μοι[4].
Ῥώμην ἔχεις σώματος, ἀσθενὴς ἔσῃ·
Ῥεύσει[5] τὸ κάλλος ἀδρανοῦς τρόπον κρίνου·
Παραδραμεῖται καὶ χρυσὸς σὺν ἀργύρῳ,

[1] Cod. τοῦτο.
[2] Conf. Schol. Pind. Ol. 3, 61, et Boisson. in Eunap. p. 585.
[3] Fort. εὐμάριζε.
[4] Fort. βέλτισλέ, σοι.
[5] Infra vs. 105 : Ῥεῦσαν τὸ κάλλος.

Καὶ πέπλα καὶ κτήματα καὶ δορυφόροι,
Καὶ μαργάρων σίλβουσα καὶ λίθων χρόα,
Τὰ σμικρὰ καὶ παίζοντα τοὺς ἁπλουστέρους.
Οὐχ ἵππος, οὐ φάλαρον, οὐκ ἐφεστρίδες,
Οὐκ ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, οὐ χορὸς φίλων,
* Οὐδὲ τραπεζῶν φλεγμονὴ προκειμένη,
Πότοι τε μακροὶ καὶ χλιδαὶ μετὰ κρότων,
Καὶ θρίψις[1] ἁβρὰ καὶ γέλωτες ἐν μέσῳ,
Κλῖναί τε λαμπραὶ καὶ χρυσαυγεῖς[2] οἰκίαι,
Καὶ πᾶν ὅπερ σαίνει σε καὶ πλανᾷ μάτην,
Οὐδὲν μόνιμόν ἐστιν οὐδὲν ἐν βίῳ·
Σκιᾶς ὄναρ[3], ἄνθρωπε, τὴν φύσιν κάλει·
Καὶ τῦφος ἐν σοὶ μηδαμοῦ προκυπλέτω.
Καὶ γὰρ λίθος τρίπηχυς[4] ἐν βαθεῖ σκότῳ[5]
Πάσας καλύψει τὰς τιμὰς παρ' ἐλπίδα.
Ἄκουε λοιπὸν τῶν ἐμῶν ἐνταλμάτων·
Μὴ θανατωθῇς, μὴ φθαρῇς ἐν τῇ πλάνῃ,
Τήρει σεαυτὸν εἰς τὸν ἔνθεον φόβον[6]·
Κρηπὶς γάρ ἐστι τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ.
Ἡ πρὸς τὸν αὐτάναρκτα σὴ πίστις, φίλος[7],
Τὴν πρὸς τὸν ὑψώσαντα μιμείσθω σχέσιν·
Ἡ γὰρ πρὸς αὐτὸν δυσμενὴς παροινία
Δεινὴν ἀτεχνῶς προξενεῖ σοι τὴν βλάβην,
Ἐπεὶ κατὰ σοῦ τὸν θεὸν παροξύνεις,

[1] Leg. θρύψις.

[2] Cf. cod. Par. LXXIV, 2.

[3] Alludit ad Pind. *Pyth.* VIII, 99 : *Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι.*

[4] Supra 11, 39 : *Τὸ τοῦ λίθου τρίπηχυ μὴ φρίττων δέος.* Cod. Esc. CLXXIX, 1 : *Βαβαὶ λίθος τρίπηχυς ὁ βροτῶν βίος.* Philes, *In Pachym.* 58 ibique Boisson. De voce *τρίπηχυς* vid. Lobeck ad Phrynich. p. 749.

[5] Cf. infra v. 151.

[6] Cod. *βίον* et supra *φόβον. Prov.* I, 29 : *Ὀχύρωμα ὁσίου φόβος κυρίου.*

[7] Cf. CLXXXVII, 1.

Ὃς τοῦτον ἐν γῇ τῶν βροτῶν ὑπεξάρας,
Καὶ βασιλικοῖς ἀγλαΐσας ἀμφίοις,
Καὶ τοῖς μεγίστοις ἀγαθοῖς ἀπαρτίσας,
Ἄλλον θεὸν τίθησιν ἐξ ὕλης μέγαν,
* Ὃς ἐστιν ἡμῖν καὶ σπορεὺς καὶ δεσπότης,
Καὶ δημιουργὸς καὶ βραβεὺς τῶν πραγμάτων.
Εἰ γοῦν πρὸς αὐτὸν εὐνοεῖν ὄντως θέλεις,
Τῶν τοῦ θεοῦ φρόντιζε παραγγελμάτων.
Αὐτὸς γὰρ οἰκεῖ τῇ ψυχῇ τοῦ δεσπότου
Μονὴν παρ' αὐτῷ μυστικῆς παύλας φέρων,
Καὶ συγκυβερνῶν ἀσφαλῶς καὶ συντόνως
Τῷ σωστικῷ σώματι τοῦ στεφηφόρου
Τὸ[1] κοσμαγωγὸν τῆς βασιλείας σκάφος[2],
Κἂν μὲν νομίζῃ δυσγενὴς, φαῦλος, πένης,
Ἄδοξος, ἄφρων, εἰς ἀπόστροφον τύχην,
Καὶ μηδαμοῦ χρήσιμος εἰς λειτουργίαν.
Ἔχεις δὲ λαμπρὸν ἐξ ἀδήλων τὸν βίον·
Εὐθὺς ἐπί σε βασιλεὺς ἤδη βλέπει,
Κινοῦντος αὐτὸν τοῦ θεοῦ παρ' ἐλπίδας.
Εἰ δ' αὖ τὰ κοινὰ συλλαβὼν ἔχεις μόνος
Ὥραν, γένος, φρόνησιν, ἀνδρίαν, λόγον,
Τὰς δεσποτικὰς ἐντολὰς παρατρέχων,
Ἄνους παρ' αὐτοῦ καὶ δυσαίσθητος[3] κρίνῃ·
Πάντες δέ σε βλέπουσιν οἱ συνοικέται

[1] Cod. Τὸν κοσμαγωγόν.

[2] Metaphora notissima. Ephræmius *Chronic.* 298 : Δίθυνεν ἀρχῆς τὸ σκάφος. Id. 1339 : Ὁλκὰς αὐταρχίας. Aristoph. *Vesp.* 29 : Σκάφος πόλεως. Conf. Boisson. *Anecd. gr.* t. V, p. 139.

[3] Supra CXII, 14 : Τὰς δυσαισθήτους φύσεις. *De anim.* 1666 : Τὴν δυσαίσθητον φύσιν. Infra CCXIII, 252 : Πρὸς γὰρ τὸ δυσαίσθητον οὐκ ἐξετράπην. Theophan. Ceram. p. 426 C : Τὰ τῶν τραυμάτων δυσαισθητότερα θερμοῖς ὕδασι καὶ ῥιμέσι φαρμάκοις ἀποκαθαίρουσι. Conf. cod. Par. LVIII, 51.

Μετὰ σοβαρότητος ἐξ ἀηδίας.
Ὁ γὰρ βασιλεὺς τὸν βεβασιλευκότα,
Θεὸς νοητὸς τὸν θεὸν τὸν ἐξ ὕλης,
Τῆς σῆς ἀγωγῆς ἐκδιδάσκει τὸν τρόπον.
Πῶς οὖν δι' αὐτοῦ κερδανεῖς ἅπερ θέλεις;
Πῶς εὐτυχήσεις; πῶς σαφοῦς τεύξῃ κλέους;
Ἔργου πρὸ παντὸς τῷ θεῷ προσεκτέον [1],
Εἶτα δι' αὐτὸν τοὺς γονεῖς τιμητέον [2],
Λόγων ἱκανῶς τῶν σοφῶν φροντιστέον [3]·
Τοὺς δ' αὖ περιττοὺς ἐκ ψυχῆς βδελυκτέον [4]·
Τὸ γαστριμαργεῖν τοῖς φιληδόνοις [5] πάρες·
Καρπὸς γὰρ αὐτὸ τῶν θεοῦ λιμὸς λόγων,
Καὶ ῥίζα παντὸς δυσχεροῦς ὄντως πάθους·
Καταλαλιᾶς παντελῶς ἀφεκτέον,
Ἐπεὶ κατὰ σοῦ τὸν θεοῦ κινεῖ Λόγον
Φθόνος τὸ χεῖρον τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ,
Φθόνος τὸ θηρῶν ἀγριώτερον πάθος,
Φθόνος τὸ τοὺς ἔχοντας ἐκτῆκον βλάβος,
Φθόνος τὸ Σατὰν ὅπλον εἰς νίκην φόνου·
Καὶ τί τὰ πολλὰ τῶν κατὰ τοῦτον λέγω;
Τὸν σεπτὸν ἠχρείωσεν ὁ φθόνος τόπον,
Ἐδὲμ τὸν Ἀδὰμ ἐκπεσεῖν ἀναγκάσας,
Βουλῇ δὲ Σατὰν συμφθαρεὶς φθορὰν κύει,
Τὸν ἀρχέτυπον μῶμον ἐξειργασμένος.
Ὅταν ἴδῃς πένητα μὴ παραδράμῃς·
Δὸς χεῖρα, δός τι, δὸς τὸ μὴ παρατρέχειν,

[1] Aurea Pythagor. carmina imitatur. Cf. cod. Par. CCIII, 81.

[2] Chæremon, ap. Stob. III, 17 : Τό τοι πρᾶτιστον πανταχοῦ τιμητέον.

[3] Cf. infra CCXI, 115.

[4] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 215 v.: Τούτων τὴν μετάληψιν βδελυκτέον. Ephræm. *Chronic.* vs. 223 : Ἐπάρατον τίθησι καὶ βδελυκτέον.

[5] Cod. Par. LXVIII, 2.

* Δὸς κέρμα λεπτοῦ, δὸς γλυκὺν ἴσως λόγον·
Ψυχροῦ[1] γὰρ αὐτά φησιν ἡ Γραφὴ σκύφον·
Εἰ δ' οὐκ ἔχεις, κάμφθητι, δάκρυσον μόνον·
Καὶ τοῦτο τοῖς πένησι φάρμακον μέγα.
Ὅταν ὁ θυμὸς ὡς τὸ πῦρ ὑπερζέσῃ,
Τὴν τῆς γεέννης ἐνθυμήθητι φλόγα,
Ὡς ἂν πυρὶ πῦρ καὶ ζέσει ζέσιν λύσῃς,
Μεγάλα καὶ μόνιμα ῥευστοῖς μετρίοις.
Τῆς σωφροσύνης ἀντὶ πάντων ἐξέχου,
Τῆς σωφροσύνης τῆς καλῆς τῆς κοσμίας·
Ποιεῖ γὰρ ἡμᾶς τῶν παθῶν ὑπερτέρους,
Καὶ τῶν μυσαρῶν ἡδονῶν ἐλευθέρους,
Καὶ Δαυϊτικῶς[2] παρὰ μικρὸν ἀγγέλους·
Ὥρα γυναιξὶν εὐπρεπὴς ἡ σεμνότης,
Ἧς μὴ παρούσης ἀπρεπὴς πᾶσα χρόα,
Κἂν ὑπεράνθῃ, κἂν δοκῇ θέλγειν τέως·
Οἰχήσεται γὰρ ἐν βραχεῖ δήπου χρόνῳ
Ῥεῦσαν[3] τὸ κάλλος καὶ μετελθὸν εἰς κόνιν·
Ἂν οὖν γυναιξὶ συλλαλῇς χρείας χάριν,
Μὴ βλέμμα θελγέτω σε, μὴ γλώττης χάρις,
Μὴ χειλέων κίνησις εὐπρεπεστάτη,
Μὴ φθέγμα λεπτὸν, μὴ χλιδή τις ἐν γνάθοις·
Ὁ τοῦ θεοῦ δὲ σωφρονιζέτω φόβος,
* Μὴ παρασυρῇς καὶ κλαπῇς παραυτίκα.
Νέων ὁμιλεῖν τοῖς προσεκτικωτέροις[4]
Ἄριστον ἡγοῦ· τίς γὰρ ἐντεῦθεν βλάβη;

[1] Respicit ad Matth. x, 42, ποτήριον ψυχροῦ.

[2] Psalm. VIII, 6. Jo. Damasc. *Opp.* t. II, p. 835 D: Σήμερον (cod. Paris. 396 addit Δαυϊτικῶς) ἀγαλλιάσθωσαν διὰ τὴν ἐμψυχον πόλιν αἱ πόλεις πάσης τῆς Ἰουδαίας.

[3] Cf. supra vs. 12.

[4] Conf. infra vs. 129. Cod. Par. XIV, 55: Μαλάσσεται δὲ τοῖς προσεκτικω-

Τίμα δὲ τοὺς γέροντας ἀνυποκρίτως[1]·
Θεοῦ γὰρ αὐτοὺς ἡ παρακμὴ τοῦ βίου
Πείθει τρέχειν ἐγγίστα καὶ παρειμένους,
Ὄντων ἀπείρων τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ.
Τὸ ψεῦδος ἡγοῦ βλαπτικὸν πάντων πλέον·
Τοὺς μὲν γὰρ ἄνδρας τοὺς φονεῖς καὶ δυστρόπους
Τὸ πνεῦμα φησὶν ἐλλιπῆ δρᾶν τὸν βίον,
Ὅταν ὁ Δαυὶδ τὴν σοφὴν κρούῃ λύραν,
Ψεύστην δὲ πάντα παντελεῖ τρόπῳ φθίνειν,
Ὃν εἶπεν αὐτὸς γλῶτταν εἰκαίαν τρέφειν,
Μυδῶντος[2] αὐτῷ τοῦ φάρυγγος ὡς τάφου.
Τὸ ψεῦδος οὐκοῦν τῷ Σατὰν φίλον μόνῳ,
Τῷ τοῦ σκότους ἄρχοντι τῷ βροτοκτόνῳ[3]·
Ψευσάμενος γὰρ τὴν φθορὰν ἤνεγκέ μοι·
Παντάπασι δὲ τοῦ Θεοῦ τοῦτο ξένον,
Καὶ πᾶσιν ἐχθρὸν τοῖς προσεκτικωτέροις[4]·
Παῦσαι, φίλων βέλτιστε, τόνδε τὸν βίον·
Ὁ γὰρ πρὸς αὐτὸν βλαπτικώτατος πόθος
Τὸ σὸν πρὸς αὐτὸν τοῦ Θεοῦ φίλτρον λύει.
Τὸν εὐλαβῆ[5] δεῖ καὶ πρὸ τῶν λόγων ἔχειν
* Παίδευσιν ἠθῶν, βλέμμα τῷ βίῳ πρέπον,
Καὶ σχῆμα καὶ βάδισμα σὺν εὐταξίᾳ·
Χωρὶς γὰρ αὐτῶν ἀπρεπὴς ἅπας λόγος·
Γλῶττα σφριγῶσα καὶ σοβὰς πρὸς τοὺς λόγους

τέροις. Id. CCXIX, 35 : Καὶ ψυχαγωγεῖ τοὺς προσεκτικωτέρους.

[1] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 193 r° : Καὶ τὸν Χριστὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἀνυποκρίτως καὶ φιλαληθῶς διακηρύττοντα.

[2] Psalm. XIII, 3.

[3] Anon. in Psalm. cod. Par. 371 A, fol. 238 r° : Βροτοκτονίαν καὶ Θεοκτονίαν ὑπὸ τοῦ Ἀδαμιαίου φυράματος καὶ ἅμφω ἐνεργηθῆναι ὑποπτευόμεθα, quæ vox Βροτοκτονία addenda lexicis.

[4] Cf. supra vs. 112.

[5] Cod. εὐλαβεῖ.

Τοῖς εὖ φρονοῦσιν ὕβρις ἐσθὶν ἐσχάτη·
Ἄμετρα λαλεῖν οὐ προσῆκον ἐν μέσῳ·
Τοῖς γὰρ λέγουσι μέμψις οὐχὶ μετρία,
Τοῖς δ' ἀκροαταῖς μῖσος ἐντεῦθεν μέγα
Πρὸς τοὺς λαρυγγίζοντας ἐξ ἀμετρίας.
Δεῖ τοῖς παροῦσιν ἡμέρως ἐντυγχάνειν,
Καὶ μὴ σοβαροὺς ἐξεμεῖν λόγων τύπους·
Τὸ γὰρ ἱλαρὸν καὶ γαληνὸν ἐν λόγοις
Εὐσχήμονος γνώρισμα σαφὲς καρδίας.
Ἁμαρτίας[1] κάθαρσις ἀκραιφνεστάτη,
Εἴ τινα θερμῆς συντριβῆς ἔχει ζέσις,
Ἀνυστικὴ μάλιστα τῆς σωτηρίας·
Ἀσύμφορος δὲ μὴ κατανενυγμένη.
Βαθὺ σκότος[2] νόμιζε τὴν ἁμαρτίαν,
Σέλας δὲ λαμπρὸν τὸν φιλάρετον τρόπον.
Ἂν οὖν ἐκείνην λευκάνας ἐκφαυλίσῃς,
Ἕξει[3] τὸ φῶς αὐτίκα τῆς σωτηρίας.
Ἄλλου τις ἄλλῳ μυστικὸν φράζων[4] πάθος
Κῆρυξ πονηρὸς τοῖς φρονοῦσιν ἐκρίθη·
* Τοῦ γὰρ θεοῦ τὴν ψῆφον[5] ἁρπάσας ἔχει,
Καθ' ἣν τὰ κρυπτὰ φανεροῦται πρακτέα.
Καταλιπὼν, ἄνθρωπε, τὴν ἁμαρτίαν,
Εἰ τὴν ταχίστην πρὸς θεὸν σπεύδεις τρέχειν,
Χρῆσαι συνεργοῖς καὶ προπομποῖς ἀξίοις
Τοῖς μυσταγωγοῖς τῶν ψυχῶν καὶ προστάταις.
Σπούδασμα καλὸν ἀκριβῶς τοῖς ἐν βίῳ
Γνώμης ἀπανούργευτος[6] ὀρθῆς ἁπλότης·

[1] In margine cod. *μετανοίας.*
[2] Supra vs. 27 : *Ἐν βαθεῖ σκότῳ.*
[3] Leg. *ἕξεις.*
[4] Cod. *φράζον.*
[5] Joann. VII, *h.*
[6] Conf. *Spicil. Rom.* X, p. 142.

Τῆς ἀρετῆς ἡ πρᾶξις ἐμπόνως[1] ἔχει,
Πλὴν ἀλλὰ κουφίζουσιν αὐτῆς τοὺς πόνους
Αἱ τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐκεῖθεν ἐλπίδες,
Ἃς προβλέπειν ἄμεινον ἢ τούτους βλέπειν.
Πρὸς τοὺς παροξύνοντας ὀργίλως ἔχειν
Καὶ κατονειδίζοντας ἐκ παροινίας
Οὐ χρὴ θυμικὸν οὐδαμῶς ἀντιπνέειν,
Ἀεὶ δὲ σιγᾶν καὶ προσειδέναι χάριν.
Ῥᾴθυμος ἀνὴρ ἀρετῆς φῶς οὐ βλέπει,
Σκότος[2] δὲ τῷ νήφοντι παθῶν ἠλάθη.
Ἐκ τῆς πονηρᾶς τῶν παθῶν τυραννίδος
Ὁ τοῦ θεοῦ πόνος σε κερδάνας ἔχει·
Στήριζε σαυτὸν τοῖς ἐναρέτοις τρόποις,
Μήπως ῥιφεὶς ἐκεῖθεν ἀνέλθῃς μόλις.
Τοῦ σώματος τὸ πάχος ἀπολεπύνειν
Ἐκ τῆς καθαρᾶς τῶν παθῶν ἀσιτίας,
* Καὶ πρὸς νοητὰς κοῦφον ἀνόδους τρέχειν
Δύσληπτόν ἐστι καὶ κατορθῶσαι μέγα
Ἔθος πονηρὸν πρακτικὸν τῶν σφαλμάτων.
Οὐ πανταχοῦ γὰρ τὸν Σατὰν κακισλέον[3].

[1] Cod. Coisl. 87, fol. 151 r° : Ἐπισλημόνως ἐπιμελοῦ καὶ ἐμπόνως.

[2] Infra CCXXX, 4 : Ὡς ἂν τὸ βαθὺ τῶν παθῶν φύγω σκότος.

[3] Multis ejusmodi vocibus ditari possunt lexica, quibus nunc addam : Βραχυδιασλαλτέον, Schol. in Homer. ap. Cram. *Anecd. Par.* t. III, p. 431. Διασλαλτέον norunt lexicographi. — Γρηγορητέον, Ephr. Syr. *Opp.* t. III, p. XXXV, (in *Thesauro* sed sine exemplo). Adde Γρηγορότης ex Theod. Lascar. cod. Par. 3048, fol. 37 v° : Καὶ σλρέφεσθαι γρηγορότητι. — Διατακτέον, Procl. in Tim. p. 26. — Διαχειρισλέον, Eustath. *De Thessal.* p. 376, ed. Tafel. — Διοικητέον, Jo. Actuarius, cod. Par. 2098, fol. 131 v° : Διοικητέον τὴν πᾶσαν δίαιταν. — Δοξασλέον, Arsen. præfat. in Philen, *De animal.* — Ἐγκολπισλέον, German. Constantinop. cod. Coisl. 278, fol. 215 v° : Μᾶλλον μὲν οὖν ἐγκ. καὶ ταῦτα ἡμῖν τῶν Αἰγυπλίων ὑφελομένοις. — Ἐγχειρισλέον, cod. Paris. 1195,

Ἐθὰς[1] δὲ καλῶν εὐχερῶς ἐπισ/ρέφει,
Κἂν ἐμβριθὲς τὸ σ/ῶμα τοῖς φιληδόνοις,
Σώματος ἰσχὺς εὐπρεπὴς σ/ρὸς τοὺς σ/όνους,
Τὸ δ' ἀσθενὲς καὶ χαῦνον ἐχθρὸν εὑρέθη·
Συνασθενεῖ γὰρ καὶ τὸ καλὸν ἔσθ' ὅτε
Καὶ τῷ τόνῳ κάμνοντι συναπορρέει[2].

fol. 102 v°. — Ἑλαλητέον, Nicol. Corcyr. cod. Par. 1277, fol. 227 v° : Σκληρὸν μὲν εἰπεῖν, ἑλ. δ' ὅμως. — Ἐκφευκτέον, cod. Par. 1195, fol. 223 r°. — Ἐξανοικτέον, Band. *Catal. Flor.* t. I, p. 434. — Ἑορτασ/έον, Jo. Stauracius, cod. Coisl. 146, fol. 3 v° : Καὶ τὰ τοῦ ἡμῶν σ/ολιούχου ἑορτασ/έον θεῖα τεράσ/ια. — Ἐπιγρακ/έον, Theod. Stud. *Bibl. Patr.* Mai, t. VI, p. 372 : Καὶ τῷ κοινῷ σ/ατρὶ ἐπιγρακ/έον τὸ κατόρθωμα. — Ἐπιλεκτέον, Eustath. *De Thessalon.* p. 376, ed. Tafel. — Ἐπιτακτέον, Procl. in Tim. p. 12. — Ἑρμηνευτέον, Mich. Psellus, cod. Par. 1277, fol. 246 v°. — Θερισ/έον, Jo. Stauracius, cod. Coisl. 146, fol. 3 v° : Θερισ/έον μὲν τῆς ἀθλητικῆς σ/αλαισ/ρας μετ' εὐφροσύνης τὰ δράγματα. Theod. Stud. cod. Par. 892, fol. 14 r° : Οὐκοῦν διεγερτέον σ/ουδῇ καὶ θερισ/έον. — Καθοπλισ/έον, German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 227 v° : Τῇ νησ/είᾳ τότε καθοπλισ/έον καὶ τῇ σ/ροσευχῇ ὡς δισ/όμῳ μαχαίρᾳ καὶ τιμητικῇ. Notum est ὁπλισ/έον ex Xenoph. — Καταρκτέον, Tzetz. *Allegor. Il.* II, p. 192, ed. Boiss. — Κακολογητέον, Aristot. *Rhet. ad. Alex.* t. II, p. 1442, col. a, 8 : Καὶ τοὺς ἐναντίους κακολ. — Κατορθωτέον, Paul. Ægin. cod. Coisl. 168, fol. 233 v°. — Κοπιατέον, Eustath. *Opusc.* p. 12, 33. — Μεθαρμοσ/έος, cod. Paris. 1197, fol. 2 v°. — Μετοχετευτέον, Jo. Actuarius, cod. Paris. 2098, fol. 131 v°. — Ὀθελισ/έον, Tzetz. *Allegor. Il.* Ω, 35, p. 314, ed. Boiss. : Τοὺς ἐξ ὀθελισ/έου ....σ/ίχους. — Ὀσφραντέον, Antyllus, cod. Par. 2237, fol. 2 v°. — Παρακολουθητέον, Procl. in Tim. p. 9. — Πημαντέον, Theogn. 193. — Πολυπραγμονητέον, cod. Coisl. 384, fol. 17 r° : Ἀλλὰ καὶ τὰς αἰτίας π. — Προσενθυμητέον, Eustath. in Jo. Damasc. *Spicil. Rom.* t. V, p. 265. — Σαββατισ/έον, German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 221 v°. — Συλλεκτέον, Jo. Stauracius, cod. Coisl. 146, fol. 4 r° : Συλλεκτέον δὲ καὶ τῶν θαυμάτων καρπούς. — Συμπεριληπ/έον, An. cod. Par. 215, p. 47 : Τὴν μετὰ φθορᾶς συμπ. σύλληψίν τε καὶ γέννησιν. — Συνεννοητέον, Eustath. in Jo. Damasc. *Spicil. Rom.* t. V, p. 313. — Συνορατέον, cod. Par. 2501, fol. 121 v°. — Ταπεινωτέον, Aristot. *Rhet. ad. Al.* t. II, p. 1443, col. a, 10 : Τὰς δ' ὑπ' ἐκείνων μελλούσας (πίσ/εις) λέγεσθαι διαφυρτέον καὶ ταπ.

[1] Conf. CXXXI, 85.

[2] Cod. *συναπορρέη*.

Ἔτι νέαν ἄγοντα τὴν ἡλικίαν
Σπείρειν σε καλὸν καὶ θερίζειν ὀξέως
Τοὺς πνευματικοὺς καὶ ψυχοτρόφους[1] πόνους,
Ὡς ἂν τραφεὶς[2] ἐντεῦθεν εἰς γῆρας φθάσῃς.
Σφριγῶντι τῷ σώματι πρὸς πόνους ἔτι
Δίδου συνεργὸν ἀσφαλῆ τὴν καρδίαν·
Τοῦ σώματος γὰρ ἀσθενοῦντος τῷ χρόνῳ
Τὸ τῆς ψυχῆς πρόθυμον οὐκ ἔχει χάριν.
Νόμιζε φεύγειν τὸν πονηρὸν εἰς τέλος,
Εἴ σοι τὸ μοχθεῖν γίνεται κατὰ λόγον·
Εἰ δ' οὖν, πάλιν ἄνεισι, κἂν ἴσως φύγῃ,
Φρικτὸς σοβαρὸς δυσμενὴς ὑποσπρέφων,
Λύπης καταιγὶς[3], τῇ ψυχῇ μέγας κλύδων[4].
Οὐκοῦν φυλακῆς ἀσφαλοῦς δεῖ τῷ βίῳ·
Σατὰν πονηρὸς καὶ κρατὴρ ζέων μέθης
Τὴν σαρκικὴν πύρωσιν ἐξάπλει τάχος·
Ἡ τῶν μαχητῶν πρὸς τὰ φαῦλα γυμνότης
Ποιεῖ τὸν ἐχθρὸν ἀκρατῆ πρὸς τὴν μάχην·
Μάχης ὁ καιρὸς οὐ κατά τινα χρόνον,
Ἀλλ' οὖν ἐσαεὶ προσδοκᾶν ταύτην δέον·
Ὁ γὰρ μεριμνῶν καὶ παρεσκευασμένος
Οὐκ ἔστιν εὐάλωτος ἐχθροῖς ἐν μάχαις.
Σατὰν ἐπαρθεὶς τοῦ προσήκοντος πλέον

[1] Vid. cod. Escur. XXVI, 37.

[2] Cod. τραφῆς.

[3] S. Ephr. *Opp.* III, p. 527 F : Τῶν παθῶν τὴν καταιγίδα. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 184 v° ; Ἐκ τούτου μοι τὴν καταιγίδα πᾶσαν τῶν πειρασμῶν ἐπιβρῖσαι διισχυρίζομαι. Jo. Damasc. *Spicil. Rom.* t. IX, p. 730 : Ἀμαρτιῶν με καταιγὶς, ἀνομιῶν τρικυμία, ἀλλεπάλληλοι σκιλάδες κακίας συνωθοῦσιν εἰς βαθὺν βυθὸν τῆς ἀπογνώσεως.

[4] Cod. Esc. XCI, 10 : Ὁ βαρὺς τῆς ψυχῆς λήγει κλυδών. S. Ephr. *Opp.* III, p. 549 E : Τὸν ἐν τῇ ψυχῇ μου ἐγειρόμενον ἀγριώτατον κλυδῶνα τοῦ ἀκαίρου θυμοῦ καταπράϋνον.

Ὑπῆλθε τῆς γῆς τοὺς μυχοὺς τοὺς ἐσχάτους,
Καὶ νοῦς ὁ τοπρὶν προσλαβεῖν σέλας θέλων
Ζόφος πεσὼν ἄνωθεν εὑρέθη μέγας·
Ἂν ἐνθυμηθῇς τῆς γεέννης τὴν φλόγα
Τὴν σαρκικὴν πύρωσιν εὐθέως σβέσεις.
Ὦ τῶν πονηρῶν τοῦ Σατὰν βουλευμάτων!
Γέλωτα κινεῖ ταῖς προσευχαῖς πολλάκις,
Καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν τὸν θεὸν φύρει σχέσιν.
Νήφειν σε λοιπὸν οὐκ ἀναπίπλειν δέον·
Χειρῶν τάσις μόνιμος εἰς πόλον κλίμαξ·
Ὁ νοῦς γὰρ εὐθὺς πρὸς θεὸν γῆθεν τρέχει.
Κρείσσων προσευχὴ τῆς ἐπιτεταμένης[1]
Ἡ συνεχής τε καὶ βραχυλογωτέρα·
Ἡ μὲν γὰρ ὀκνεῖν ἐκδιάζει τὴν φύσιν,
* Ἡ δὲ σθένος δίδωσι τῇ προθυμίᾳ.
Ψυχῆς προσευχὴ βελτίων τῆς[2] ἐν λόγοις·
Γλώττης γὰρ ἡ κίνησις ἡ κτυπουμένη
Τὴν τῆς ψυχῆς κίνησιν ἀμβλύνει τάχα·
Θεὸς δὲ καὶ σιγῶντος ἀκούει πλέον.
Δάκρυ προελθὸν ἐμβαθῆ[3] σβέσει φλόγα,
Καὶ τοὺς ἀγαθοὺς πολλάκις νόσος τρύχει·
Πρὸς σωφρονισμὸν τοῦ προκύπλοντος τύφου
Λουτὴρ ψυχικὸς ἡ λιβὰς[4] τῶν δακρύων.
Ταῦτα σκόπει, βέλτισθε, πρακτικωτέρως[5].

[1] Cod. ἐπιτεταμμένης.

[2] Cod. βελτίων τοῖς ἐν λόγοις.

[3] Fort. ἐμπαθῆ.

[4] Eurip. *Iphig. in T.* 1107 : Ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες αἱ παρηίδας εἰς ἐμὰς ἔπεσον.

[5] Tzetz. *Ep.* 39 : Μᾶν ὡς ὁ Πυθαγόρας πρακτικωτέρως ἐλέγχων με ἀφωνον ἀφώνοις ἐπισολαῖς τετίμηκεν. Superlativo πρακτικωτάτως utitur id. Tzetz. *Alleg. Il.* T, 16. Lexicis obiter addam Ἀδικωτάτως, Athanas. *Opp.* I, CLXV et Ἀληθεσίτατος, Theod. Lasc. cod. Paris. 3048, 57 r°.

CXCIX. Εἰς τὸν αὐτὸν [1], Ἀλεξίου τοῦ Μακρεμβολίτου [2].

* Ἄνθρωπος ὀφθεὶς τῷ βλέποντι Ματθαῖος
Θεοῦ Λόγου σάρκωσιν εἰς πλάτος γράφει,
Ἣν ὡς ἀληθῶς τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων
Ἡμῶν χάριν εἵληφε τῶν προσκρουσάντων.

CC. Ἕτεροι τοῦ αὐτοῦ [3].

Φανεὶς πλερωτὸς ἄνθρωπος ὁ Ματθαῖος
Θεοῦ Λόγου σάρκωσιν ἀῤῥήτως γράφει,
Ἵν' ἀγγελικὸν ὁ κτησάμενος βίον
Γνοίη τὸ μυσλήριον, οὐχ ὕλης φίλος.

CCI [4].

Ὁ Ζεβεδαίου ἐγκαινίζει τὴν κτίσιν
* Ὡς ἀετοῦ τὴν φύσιν ὁ πλεῖσλος χρόνος·
Οἱ εὐγενεῖς γὰρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τόκοι
Θεοῦ καλιᾶς ἐκκρίνουσι τὰ νόθα.

CCII. Εἰς τὸν αὐτὸν [5].

Ὁ Μάρκος ἰδὼν τὸ σκότος τῆς ἀπάτης
Ὅλην κατασχὼν [6] τὴν βροτῶν σχεδὸν φύσιν
Τὴν προδρομικὴν οὐ παρῆλθε λυχνίαν,
Ἐφ' ἧς τὸ φῶς ἔλαμψε τῆς σωτηρίας.

CCIII. Εἰς Θηριακήν [7].

Ὁ ζῶν φονευτὴς καὶ Θανὼν εὐεργέτης

[1] Id est in S. Matthæum.

[2] Incertæ ætatis scriptor, de quo nihil ap. Fabric. *Bibl. gr.* Cf. supra XLI, 15, et infra CCLII, CCLX et CCLXIV.

[3] Ex apographo Read.

[4] In Joannem Theologum.

[5] Id est in S. Marcum evangelistam. Ex apographo Read.

[6] Leg. *κατασχόν*. Eadem confusio infra CCXIII, 31.

[7] Edit. in meo *Catal. codd. Esc.* p. 41, cum hoc titulo : Εἰς Θηριακάριν. Nunc

Ἐνταῦθα λαθὼν τεχνικῶς ὑπεκρύβη.
Καὶ ψυχρὸς ὢν ζῶν νεκρὸς[1] εὑρέθη ζέων,
Καὶ φίλος ἐχθρὸς καὶ παρὼν ἀποσπάτης.

CCIV. Εἰς τὸ αὐτό[2].

Πονηρὰ μέντοι τῶν ἐχιδνῶν ἡ φύσις
Ληθότως δάκνουσα τοὺς ἀνευθύνους·
Ἡ τῶν βροτῶν φύσις δὲ νουνεχεσπάτη
Δάκους ἄκος δείξασα τοὺς[3] ὑπευθύνους.

CCV. Εἰς τὸ αὐτό[4].

Τὴν θηριακὴν Ἀνδρόμαχος ἐνθάδε
Τοῖς ἀνδρομάχοις ἀντιτάπει θηρίοις·
Κληθεὶς γὰρ Ἀνδρόμαχος ἐξ ἀντισπρόφου
Ἀντισπρόφως κίρνησι[5] καὶ τὰς οὐσίας.

CCVI. Πρός τινα τὸν ἐχθρωδῶς[6] τῷ Φιλῇ διακείμενον.

* Ἦν ἄρα καὶ πρὶν δυσγενὴς[7] ἐγνωσμένος
Ὁ κομπάσας ἔναγχος ἢ παίξας γέρων·
Ἐπηλυδι γὰρ[8] μετ' αὐτὸν πρεσβύτῃ
Νέον τύφον δίδωσιν ἡ παροιμία,
Κἂν οὐδὲ τὸ πρόσχημα τῆς εὐρωσπίας
Ὁ δεινὸς ἐξήνεγκεν εὐτέχνως γόης·

denuo ex apographo Read. Conf. cod. Par. CL-CLV.

[1] Cod. Esc. θανών et supra νεκρός.

[2] In meo *Catal.* p. 41. Nunc ex apographo Read, apud quem Πονηρὰ μὲν contra metrum.

[3] Cod. Flor. τὰς ὑπευθύνους.

[4] Hoc tetrastichon non habet cod. Flor. Recepi ex meo *Catal.* p. 41.

[5] Cod. κίρνυσι.

[6] Theodor. Stud. cod. Paris. 892, fol. 12 r° : Καὶ λαλεῖν περὶ ἀδελφοῦ ἀλλὰ μὴ ἐχθρωδῶς. Anon. cod. Par. 2506, 40 r° : Εἰ γὰρ ἐχθρ. διάκεινται.

[7] Vid. Greg. Naz. *Opp.* II, p. 28 D, nov. ed.

[8] Deest syllaba. Fort. γὰρ δὴ μετ' αὐτόν.

Τὸ γὰρ ἅπαξ αὔταρκες οὐ δεῖται τρόπων.
Ἔρως μὲν οὖν προὔκυπλεν ἀφροδισίων
Ἀνδρί τε σαπρῷ καὶ γυναικὶ συζύγῳ·
Ἴϋγξ δέ τις ἔνυτλεν αὐτοὺς ὀργίων,
Καὶ τοὺς ἀγωγοὺς τῆς γονῆς ἀνεσλόμου·
Πλὴν ἡ μὲν ἐσφάδαζεν εἰς ἀπλησλίαν,
Καὶ πρὸς τὸ παθεῖν εὐτρεπὴς ἦν ἐκτόπως,
Καὶ παραγυμνώσασα τὸ σλέρνον τέως
Ἀνῆκεν ὑγρὸν τῇ δρακὶ τοῦ πρεσβύτου·
Καὶ γὰρ τὸ θερμὸν ὡς τὸ πῦρ ἀνατρέχον
Ἐρωτικῶν παρεῖχεν ἀτμοὺς ἀνθράκων·
Γέλως δὲ σεμνὸς[1] καὶ παράσλημα ξένον,
* Καὶ συνεχὲς φίλημα καὶ φωνῆς κτύπος,
Καὶ ῥωτακισμοὶ[2] καὶ παραφαὶ δακτύλων,
Καὶ γαργάλου κνίσματα[3], καὶ χρὼς αὐχένος,
Καὶ βλέμμα, καὶ ῥὶς, καὶ διάβροχον σλόμα,
Καὶ φοινικοῦν ἀντικρυς ἐν γνάθοις ῥόδον,
Τῆς ἡδονῆς τὸν ὄμβρον ἐκρεῖν ἠξίου·
Ὁ δὲ σλεγανὸς εὑρεθεὶς τούτοις λίθος
Ὀρεκτιῶσαν εἶχε τὴν φύσιν πόλις·
Πρὸς γὰρ τὸν αὐχμὸν τῶν μελῶν ὁ πρεσβύτης
Οὐκ εἶχεν ἀρκοῦν τὸ χλιδᾶν[4] τῆς ὀσφύος·
Ἀλλ' ἡ μὲν ἱκμὰς ἐξεχεῖτο ματαίως,
Αὐτὸς δὲ ταύτην εὐθέως ἐβόσκετο,
Καὶ τὰς παρασλάτιδας ὀκνούσας φέρων,
Οὐκ εἶχεν ὀρθοῦν εὐσθενῶς τὴν αἰσχύνην.

[1] Fort. δ' ἀσεμνος.

[2] Vox addenda *Thesauro* qui solum habet ῥωτακίζω ex Suida. Addenda et vox παραφή.

[3] Cf. supra CXC, 6. Pseudo-Basil. III, p. 596, C : Γαργαλισμοὶ κνησμώδεις. Conf. Clem. Al. *Paed.* 3, p. 254 A.

[4] Cod. τὸ χλιδόν.

Οὕτως ἐκείνοις τοῖς ἐπ' ἄλλους ἂν φίλοις
Καὶ ταῖς παρολκαῖς τῆς κενῆς ἐρασ/ρίας
Ὁ ταριχευτὸς οὐ προσεῖχε νυμφίος·
Ἐπεὶ δὲ νεκρὸν ἀκριβῶς ἦν τὸ βρέτας,
Ὁ δυσκλεὴς κένταυρος, ὁ κλωψ, ὁ φθόρος,
Ὁ τρίκερως βοῦς, ὁ κριὸς τῆς ἐσ/ίας,
Ὁ δύσκολος[1] θὼς, ὁ τραχυπώγων τράγος,
Ὁ νῶτα κυρτῶν καὶ κατασπῶν ἰσχία,
Τὸ τοῦ γένους κάθαρμα, τῆς γῆς ἡ νόσος,
Ἡ Στὺξ, ὁ τελχὶν, ἡ περιτὴ κοπρία·
* « Γύναι, θεωρεῖς τόνδε, φησὶ, τὸν δόμον,
Ἐγὼ τοσοῦτον ὄντα διελεύσομαι
Ὀκλὰξ ἀνασχὼν εἰς τὸ βῆμα τὸν πόδα,
Καὶ τόνδε λοιπὸν ἀσφαλῶς ἀπευθύνας,
Ὡς ἂν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ πᾶν σῶμα τρέχῃ·
Δεῖ γάρ με σὴν δήπουθεν εἰ δίδως χάριν
Ἀσκωλιασ/ὶ[2] καταπηδῶντα τρίβειν·
Εἰμὶ γὰρ ἠβῶν καὶ σφριγῶν πρὸ τοῦ χρόνου,
Κἂν πολλάκις ἔσκωψας ὡς γέροντά με. »
Τούτοις ἐκείνην ὥσπερ ἀναλαμβάνων
Ἐσκίρτα λαμπρῶς, ἐν βραχεῖ δὲ τῷ δρόμῳ
Πρὸ τῆς ῥώμης[3] ὤκλαζεν αὐτῷ τὸ σκέλος,
Καὶ βαρὺς ἀντέπιπ/ε τῇ βάσει κλόνος·
Πρηνὴς δὲ ῥιφεὶς, εἶτ' ἀνασ/ὰς ἠρέμα,
(Τὰ νεῦρα γὰρ ἦν ἀδρανῆ τῆς ἰγνύος,)
Τοὺς ἐμβάτας ἔφασκε δεσμεῖν τὸν δρόμον·

[1] Cod. δύσκωλος. Vox τραχυπώγων addenda lexicis, quibus adde etiam σπαδοπώγων, Anon. cod. Par. 2494, fol. 142 r°.

[2] Vox addenda lexicis. Plat. *Conv.* p. 190 D : Ἐφ' ἑνὸς σκέλους ἀσκωλιάζοντες.

[3] Leg. ῥύμης.

Καί σου καθεσθεὶς ἐξανέσῃ γυμνόπους[1],
Καὶ λαμπρὸς ἦν ὄλισθος ἀπὸ βαλβίδος·
Ἡ δ' ἀνακαγχάσασα πενθεῖν ἠξίου
Καὶ δοχμίῳ σιδήματι μετρεῖν τὸ στάδιον·
« Πλὴν ζῆθι, φησὶν, ὁ δρομεὺς ἐμὸς γίγας,
Ὃν ὁ βραχὺς ἤλεγξε φαυλίσας δρόμος.
Ὢ τῶν μάτην πόρρωθεν ἡμῖν ἐλπίδων!
Οἴῳ με συνῴκισεν οἰκτρῷ λειψάνῳ
* Λαθὼν ὁ πατήρ! μὴ γὰρ ἠγνόει[2] τάχα
Τοσοῦτο κακὸν εἰσφθαρὲν τῇ φιλτάτῃ·
Ἐγὼ δέ σοι καὶ ταῦτα λαμπρῶς ἀνύσω.
Χρὴ γάρ με σαφῶς ἐξαμεῖψαι τὴν φύσιν,
Ἐπεὶ σὺ γυνὴ, κἂν δοκῇς ἄρσην φάγος·
Τὸ κράσπεδον γοῦν ὑπανασυραμένη[3]
Καὶ μέχρι μηρῶν τοὺς πόδας ψιλώσασα,
Πόδας καθαροὺς, εὐπρεπεῖς, καλλισφύρους[4],

[1] Supra CIX, 2 : Καὶ Σκύθης τὴν ἀναβολὴν καὶ κοῦφος καὶ γυμνόπους. Cod. Par. XLVIII, 12 : Ὁ πεινῶν καὶ ψιλὸς καὶ γυμνόπους. Cod. Esc. CV, 57 : Ὁ Θεσβίτης ἔμεινε γυμνόπους τάχα. Quæ vox occurrit in epigrammate, opinor, inedito, cod. Par. 1630, fol. 63 r° : Ἄρπαξ ὁ λῃστὴς, ἀλλὰ τῆς σωτηρίας, Καὶ γυμνὸς, ἀλλ' ἔνδυμα τὸν σταυρὸν φέρων, Ἀπρόσκοπον δὲ τῷ θεῷ τέμνων τρίβον, Καὶ γυμνόπους ἀρίστος ἐγράφη, ξένε.

[2] Cod. ἠγνόη.

[3] Præter hoc, alia ejusmodi composita ignorant lexicographi : Ὑπανακρούω, Theodor. Stud. cod. Coislin. 94, fol. 288 v° : Οὔτε μὴν ἐχαυνώθης ἀπειλαῖς ὑπανακρουομέναις. — Ὑπαῤῥήγνυμι, German. Cpolit. cod. Coislin. 278, fol. 184 r° : Πικρῶν δὲ δακρύων πηγὴν ἑτέρωθεν ὑπανέῤῥηξεν. — Ὑπασσολμόω, Michl. Glycas, cod. Par. 228, fol. 25 v° : Καὶ τὰς ἐκχύσεις βλύζεις μοι τῶν εὐεργετημάτων Οὐκ ἀργυρέας ὅ φασιν ὑπασσολμουμένας. — Ὑπαῤῥίσσω, Germ. Cpolit. *l. l.* fol. 198 v° : Ἀνατρέχει τῇ μνήμῃ πρὸς τὴν Μωσέως νησίδιον, εὑρίσκει ὡς ἡ ταύτην πολεμήσασα κεφαλὴ καὶ τὰς πλάκας διαμασησαμένη, γασῖρι μαργία ἦν ἔνθεν καὶ ταύτην πράτην ὑπαῤῥίσσει καὶ καταχάσκει τοῦ πειραζομένου. — Ὑπαχαιτίζω, S. Nilus, ed. Suares, p. 409 : Καὶ ἐν μὲν τῇ ἐνδημίᾳ τῆς θερμοτάτης ἐκδημίας ὑπαχαιτίζει πρὸς ὀλίγον.

[4] *De plantis*, v. 277 : Ἐκ ποδὸς καλλισφύρου.

Ὀξεῖς, ἁπαλοὺς, μαλθακοὺς, λευκοχρόους[1],
Ἐρυθροβαφεῖς[2] ὑπὸ τὰς πλέρνας μόνον,
Κούφους, χνόης πλὴν, ἀσπραβεῖς, ἡδύφλεβας[3],
Τῷ συζύγῳ τὸν ἴσον ἐκράτει δρόμον,
Καὶ μηδὲν ἀσθμαίνουσα παρῆν αὐτίκα,
Καὶ δὶς ἐκεῖνο, τοῦτο[4] καὶ τρὶς ἐκράτει·
Ἐπεὶ δὲ παρέματε[5] θαμὰ τὰς γνάθους
Ὑφασμά τι τρίβουσα λινοῦν τοῖς πόροις,
Ὡς ἂν ἀπ' αὐτῶν ἐξελάσῃ τὴν κόνιν
Ἣν εὐθὺς ἠνέμωσεν ἐκ τῶν ἁλμάτων·
Ἐπεὶ δὲ[6] χαυνώσασα τὴν Θηλανδρίαν[7]
Εἰς τὸν θάλαμον ἦλθεν ἐκ τοῦ τρισπέγου,
Κἀκεῖνος ἀλγῶν καὶ σπένων παρείπετο,
Καὶ τὰς θύρας ἔκοπεν εἰσδύνειν θέλων.
Τί δ' αὖ τὸ λοιπόν; ἀγνοῶν παρατρέχω,
Πλὴν εἰ μὲν εἰς εἴδωλα τὸν νοῦν φαντάσας,
* Καὶ συναγαγὼν τοῦ θορυβοῦ τὰς ἰκμάδας
Προσέσχεν αὐτῇ, δυσμενὴς γὰρ ἦν τέως,
Εὐδαιμονίζω τοῦτον ἔσθ' ὅτε βλέπων·
Εἰ δ' ἄρα μισῶ τῆς γυναικὸς τὴν τύχην
Τοὺς τοξότας[8] ἔρωτας ἐνθάδε τρέμων,
(Δεινοὶ γάρ εἰσιν εἰς κλοπὰς φιλεσπέρους[9],)

[1] Supra CLII, 1.

[2] Cf. cod. Paris. XLIV, 22.

[3] Vox ἡδύφλεψ addenda lexicis.

[4] Cod. ἐκείνῳ τούτῳ et supra ἐκεῖνο τοῦτο.

[5] Verb. παραμάτω ignorant lexica.

[6] Fort. ἔπειτα.

[7] Vox addenda lexicis. Addenda et Θήλανδρος, qua voce usus est Cosmas in Gregor. Naz. ap. Mai, *Spicil. Rom.* t. II, p. 37 : Ἀγῶνας τινὰς ἐφθέγγετο καὶ θεῶν Θηλάνδρων διηγεῖτο.

[8] Anthol. Pal. τοξοφόρον ἔρωτα.

[9] German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 182 v° : Καὶ πρὸς τὰς φιλεσπέρους δυσμὰς τῶν σῶν τροπαιουχημάτων τὰς ἀκτῖνας ἐξάπλωσον. Vide supra 1, versum 229.

Ὅταν τὸ θερμὸν τῆς γυναικὸς ἐκζέσῃ,
Καὶ πρεσβύτην φίλυπνον[1] ἡ κλίνη φέρει.

CCVII. Εἰς εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ[2].

Σιγᾷς, Λόγε ζῶν· εὐλογεῖς δ' οὖν τὴν κτίσιν·
Βοᾷ γὰρ ἡμῖν ἀντὶ σοῦ τὸ βιβλίον,
Ἂν ἡ χάρις πέπεικε σιγᾶν τοὺς τύπους.
Τύπος δὲ σὺ, πῶς; μὴ γὰρ οὐ τάχα πνέεις[3];

CCVIII. Εἰς εἰκόνα τῆς Πηγῆς.

Τῶν παρθενικῶν ἀκροώμενος λόγων
Ὁ δεσπότης ἔσίηκε σιγῶν ἐνθάδε·
Σὺ δὲ, ψυχὴ, βλέπουσα τὴν εὐσπλαγχνίαν
Τὰς ἐγγύας λάμβανε τῆς σωτηρίας.

CCIX. Ἐπιτύμβιοι εἰς τὸν Φακρασῆν[4].

Οἷον τὸ συμβάν; Φακρασῆς γὰρ ἐνθάδε
Θρήνων ἀφορμή; Φακρασῆς; ὢ τῆς τύχης!
Τί γὰρ τοσοῦτον ἄλλο δεινὸν τῷ χρόνῳ;
Τῆς φύσεως τὸ θάμβος ἐν τοῖς ἀψύχοις·
Τῶν πραγμάτων ὁ κόσμος ἐν τάφῳ κόνις·

[1] Id. *ibid.* fol. 224 v°: Οὐδὲν γὰρ ἐκλυτον τοῖς ἐγκρατευομένοις· οὐδὲν χαλαρὸν, οὐδὲν ῥᾴθυμον, οὐδὲν φίλυπνον. Mox fort. leg. φέρῃ.

[2] Ex apographo Read, ut et sequens.

[3] Cod. πνεῖς.

[4] «Hoc carmen, quod tamen in fine mutilum est, primus edidit Leo Allatius in diatribe de Georgiis. Inde repetiit Fabricius *B. G.* t. X, p. 542, atque ex eo hic denuo [p. 326] exhibetur. Dicatum est memoriæ Joannis Phacrasis, magni Logothetæ sub Michaele seniore, atque scriptum forsan anno 1302 est.» Wernsd. Non Joannis Phacrasis sed Manuelis Phacrasis memoriæ dicatum est, ut videre est v. 59, ubi legitur Σωτηριώτης Φακρασῆς, cujus cognomen Manuel novimus ex carmine supra edito CV, 23. Hosce versus sepulcrales rursus edendos putavi, cum supplementis ex cod. Flor. qui in reliqua parte versus continet XXII.

* Τὸ κάλλος εἰς γῆν· ἀπρεπὴς ἡ σεμνότης·
Ἡ δόξα καπνὸς, ἐν σιγῇ τὰ τῶν λόγων,
Ὁ πλοῦτος ἀργὸς, εὐτελὴς ὁ πᾶς βίος,
Ὁ καλλίπαις ἔρημος. Ὦ ζώντος πάθους[1]!
Ἀνδρὸς τελευτῆς ζῆν ἀτεχνῶς ἀξίου.
Λειμὼν γὰρ ἦν ἐκεῖνος εἰς τὸ πᾶν γένος,
Τῇ τῶν ἀγαθῶν ἐντελεῖ βλάσῃ βρύων,
Ἡ χαρίτων Θάλαμος[2], ἡ Μουσῶν τόπος,
Ἡ καταγωγὴ τῶν Θεοῦ προσταγμάτων,
Οἷς ἐκ βρέφους ὥπλισε[3] λαμπρῶς τὸν βίον,
Ἀντικατάστὰς πρὸς τὰ τῆς ὕλης πάθη.
Τίς ἱκανὸς τοσοῦτον πενθῆσαι τέρας,
Ἥλιε καὶ γῆ καὶ τελευταῖοι κρότοι[4],
Κἂν ἐκ Θαλατίων[5] συνάγῃ τὰ δάκρυα;
Πρεσβύτατον γὰρ καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας
Ἐκεῖνον εὑρὼν καὶ περὶ λόγους μέγαν
Αὐτὸς βασιλεὺς, ὁ σκοπῶν εὖ τὰς φύσεις,
Ἀνῆκεν αὐτῷ τὰς λαβὰς[6] τῶν πραγμάτων.
Ὁ δ' εὐθὺς ἦν ἄγρυπνος ἐν τούτοις φύλαξ,
Σοφῶς κυβερνῶν τῶν φυλῶν τὴν ὁλκάδα·
Καὶ λογοθετῶν ἐγκριθεὶς τοῖς ὁλθίοις[7]

[1] Ed. Ὦ ζώντος πάθος. Wernsd. male conjiciebat : Ὦ ζώντος πάθος! Ἀνδρὸς τελευτὴ, ζῆν ἀ. ἀ. Aut ita : Ὦ ἀνδρὸς πάθος, ἀτερ τελευτῆς ζῆν. Vox τελευτῆς et ipsa pendet ab ὦ. Supra CXXII, 3 : Ὦ δεινοῦ πάθους! Τοῦ παιδὸς ὑπνώσαντος ἐκ παροινίας! Conf. CXXX, 66 et infra CCLIX, 1.

[2] Conf. supra CXII, 2.

[3] Cod. Flor. ὅπλισσε.

[4] Wernsd. proponit βροτοί vel καὶ τελευτῆσαι κρότους. Nihil mutandum. Cf. supra CXIX, 29 ubi idem versus.

[5] Hephæstus Bulgar. cod. Par. 1277, fol. 261 v° : Δακρύων θέλω θαλάσσας, Τὸν ἀδελφὸν ὡς δακρύσω.

[6] Cod. Esc. CCXIII, 169 : Δοκεῖς θεωρεῖν τὰς λαβὰς τῶν πραγμάτων. Cod. Par. LXII, 85 : Ὁ νοῦς ὑφίσταν τὰς λαβὰς τῶν πραγμάτων.

[7] Fabric. τῆς pro τοῖς. Wernsd. improbabiliter conjicit ὁλκίοις, i. e. *admotus*

Ὀσήμεραι προὔκοπλεν εἰς τὰ βελτίω.
Τοῦ δὲ Φθόνου πνεύσαντος αὐτῷ πρὸς βίαν,
Καὶ τὴν ἀγαθὴν παρενεγκόντος τύχην,
* 30 Ὁ παῖς βασιλεὺς, τοῦτον εὑρὼν [1] πατρόθεν,
Τὰς ἰδίας προὔθηκεν αὐτῷ Φροντίδας.
Κἀνταῦθα δειχθεὶς ὑπὲρ ἀνθρώπου Φύσιν,
Ἐδυσφόρει μὲν κατὰ τῆς Φαύλης τύχης,
Ἔχων δὲ τὴν σύνευνον, ἑδραίαν βάσιν,
35 (Ἐπεὶ βοηθὸς καὶ τρυγὼν ἦν τὸν τρόπον,
Καὶ τῇ κατ' αὐτὸν προσφυὴς [2] ὄντως Φύσει)
Πέπονθεν οὐδὲν ὑπὸ τοῦ δεῦρο κλόνου·
Ὤφθη δὲ τοῦ Ϟλίβοντος αὐτὸν βελτίων
Καὶ τοῦ βίου κάλλισλα τὸν πλοῦν ἰθύνας
40 Καὶ λαμπρὸν ὑπόδειγμα Φανεὶς τῇ κτίσει
Πρὸς [3] πᾶν ἀγαθόν, ὦ τελευτῆς ὀλβίας!
Εἰς τὴν γαληνὴν ἦλθε τὴν πεθουμένην,
Τὸ λαῖΦος ἐνδὺς τῆς σλολῆς τῆς ἐσχάτης,
Ἵν' ἐκΦορηθῇ τῷ δανεισλῇ δεσπότῃ
45 Ὁ πλοῦτος αὐτοῦ μὴ βραδύνας ἐν βίῳ.
Πενθεῖ μὲν οὖν τὸν ἄνδρα πᾶς ἁπλῶς πένης
Ὡς πρωτοΦυοῦς [4] ἐκ τριχὸς πλωχοτρόΦον [5]·
Θρηνεῖ δὲ καὶ πᾶς τεχνικῆς γλώτλης λόγος,
Τὸν παντοδαπὸν οὐκ ἔχων κοσμήτορα·
50 Ἡ σύζυγος δὲ καίπερ ἐξειλεγμένη,
Καὶ τοὺς τόκους βλέπουσα πατρώους τύπους,
Ὡς καὶ τὰ κήδη τῶνδε πεΦροντισμένα

gubernaculis Logothetarum. Vox λογοθετῶν participium ex verbo λογοθετέω.

[1] Fort. *αἰρών* Wernsd. Male.

[2] Προσφυῶς Wernsd. qui recte conjecerat προσφυής.

[3] Versus 41 et seq. desunt in ed. Wernsd.

[4] Cf. supra LIX, 7.

[5] Vox a nostro valde amata. Cf. cod. Esc. CXXXV, 4 et passim.

Τῶν βασιλικῶν μέχρις ἐλθεῖν αἱμάτων,
* Οὐ βούλεται ζῆν, οὐδ' ἐπαινεῖ τὸν βίον,
Ἀλλὰ τελευτᾷ καὶ θανατᾷ πολλάκις,
Τὸ τῆς τύχης ἄπιστον ἐνθυμουμένη.
Σὺ δ', ὦ θεατά, πάντα συνεὶς ἐμφρόνως,
Ὅταν ἴδῃς ἄνθρωπον ἐν λύπαις, φράσον·
Σιδηριώτης Φακρασῆς κεῖται, ξένε,
Τὸ θαῦμα τῆς γῆς καὶ τὸ τῶν λόγων κράτος,
Καὶ σὺ τὰ σαυτοῦ δεινοπαθῶν δακρύεις;
Ἔα, τὰ γὰρ σὰ τοῦ παρόντος δευτέρα.

CCX. Τοῦ[1] *αὐτοῦ πολιτικοῦ αὐθωρὸν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς*[2] *Χριστοῦ γεννήσεως καὶ τῶν Φώτων.*

Ὡς εἶδομέν σου πρὸ μικροῦ τὸ πρόσωπον, αὐτάναξ,
Ἐκλάμψαν ὑπὲρ ἥλιον ἐν τῷ τοῦ κράτους δίφρῳ[3],
Χριστοῦ τεχθέντος ἐπὶ γῆς τοῦ νοητοῦ φωσφόρου,
Συνεδοροφορήσαμεν[4] τοῖς ἐκ Περσίδος τάδε·
Ἐξ οὐρανῶν ὁ πλασιουργὸς[5] ἐπὶ τὴν γῆν κατῆλθε,
Πρὸς οὐρανοὺς ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς γῆς ἀνῆλθεν·
Ὁ πλασιουργὸς ἀπὸ θαιμὰν[6], ὁ βασιλεὺς δυσμόθεν,
Ὡσεὶ σλαγὼν ὁ πλασιουργὸς, ὡς πῦρ ὁ σλεφηφόρος·
Δεῖ γὰρ ἡμᾶς ἀναψυχὴν τὴν παρ' ἀμφοῖν λαμβάνειν·
Ὦ θαύματος! ὦ πράγματος! ὦ δανεισμάτων ξένων!

[1] Cod. M. fol. 103.

[2] Cod. Fl. *ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Χρ. γεννήσεως.*

[3] Conf. supra LXXVI, 4. Id. LXXXVI, 27 : *Τῶν ἀρετῶν ὄχημα.*

[4] Vox addenda lexicis. Conf. supra CVII, 34.

[5] Substantivum *πλασιουργία* usurpant Psell. *In Cant. Cant.* p. 117 : *Ὡς ἀδελφοὶ τυγχάνωμεν* (al. *τυγχάνομεν*) *εἰς λόγου πλασιουργίαν* (al. *λόγους πλασιουργίας*). Melit. v. 1308 : *Ὀρφεὺς ὁ Θρᾷξ ὁ λυρικὸς ὁ θεὶς θεογονίαν Καὶ κόσμου κτίσιν ἐξειπὼν βροτῶν τε πλασιουργίαν.*

[6] Jerem. XLIX, 7 et 20.

Ὁ βασιλεὺς τῷ πλασίουργῷ σάρκα ῥευσὴν εἰσφέρει,
Ὁ πλασίουργὸς τῷ βασιλεῖ ζῶσαν ἀῤῥεύσιος[1] χάριν·
Πίπλετε γοῦν οἱ δυσμενεῖς, πίπλετε θᾶτον θᾶτον,
Ὁ βασιλεὺς μετὰ Χρισίοῦ· τί τὸ κομπάζειν μάτην;
Ταῦτα μὲν οὖν τὰ φθάσαντα καὶ πανηγυρισθέντα,
Νυνὶ δὲ πῦρ ὁ πλασίουργὸς[2], σίδηρος ὁ κρατάρχης[3].

* CCXI. Τοῦ Φιλῆ. Εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ τῆς θείας κλίμακος[4].

1. Εἰς τὸν πρῶτον λόγον. Περὶ τῆς τοῦ ματαίου βίου ἀποταγῆς[5].

Στρουθὸς λογικὸς εὑρεθεὶς τῷ δεσπότῃ
Τὰς κοσμικὰς, βέλτισίε, παγίδας φύγε·
Ἕξεις γὰρ ἀνάπαυμα τὴν ἐρημίαν,
Εἰ μὴ πρὸς αὐτὰς ἐμπαθῶς ἀνασπρέφεις.

2. Περὶ ἀπροσπαθείας[6].

Ἀπροσπαθὴς, βέλτισίε, καθάπαξ μένε,
Μή τις σὲ δεσμὸς ἡδονῆς ἀνθελκύσῃ·
Καὶ φεῦγε γοργῶς τοὺς ὑποσπῶντας βρόχους,
Ἐπεὶ τὸ κακὸν εὐχερῶς ὑποσπρέφει.

3. Περὶ ξενιτείας[7].

Ἂν ὁ κτίσας ἅπασαν ἐντέχνως φύσιν
Ξένος διὰ σὲ μετριάσας εὑρέθη,
Τί καὶ σὺ, ταλαίπωρε, μὴ γίνῃ ξένος,
Πρὸς τὴν παλαιὰν εὐδρομῶν σου πατρίδα;

[1] Cod. ἀρεύσιος.
[2] In Catal. codd. Mon. ὁπλασίουργὸς σιδ. ὁ κρατάρχ. (sic).
[3] Spatium vacuum in fine paginæ codicis Florent.
[4] Cod. M. fol. 103.
[5] Addunt edd. καὶ ἀναχωρήσεως.
[6] Add. edd. ἡγοῦν τῆς λύπης.
[7] Add. edd. ἐν ᾗ καὶ περὶ ὀνείρων νέων.

4. Περὶ δειλίας[1].

Ὄνειρος ἡδὺς γάργαλος φιληδόνοις[2]·
Ὁ γὰρ ἀηδὴς φορτικὸς μικροψύχοις·
Δεῖ οὖν σε φυγεῖν τὴν ἑκατέρων βλάβην,
Καὶ μηκέτι, βέλτισ|ε, λαγὼ[3] ζῆν βίον.

5. Περὶ τῆς μακαρίας ὑπακοῆς[4].

Ὑπακοῆς, ἄνθρωπε, τοὺς ὅρους μάθε,
Καὶ μὴ θρασυνθῇς κατὰ τοῦ διδασκάλου·
Ὁρᾷς γὰρ αὐτῆς ἐν γραφαῖς τοὺς ἐργάτας
Κοινῆς τελευτῆς καὶ φθορᾶς ὑπερτέρους.

6. Περὶ μετανοίας[5].

Σκόπει μεταγνοὺς καὶ τὸ κυνῶδες πάθος,
* Μήπως ἅπερ πέφευγας ὡς βλάψαντά σε
Ὡς οὐκέτι βλάψαντα συλλέξεις[6] πάλιν·
Δεινὸν γάρ ἐσ|ιν εἰς ἀπόγνωσιν τρέχειν.

7. Περὶ μνήμης θανάτου.[7]

Τοῦ θανάτου, βέλτισ|ε, τὴν μνήμην φέρων
Καὶ τὸν δικασ|ὴν τῶν ἀποκρύφων σκόπει·
Πάντως γὰρ ἀπρόσκοπον[8] ἐξοίσεις βίον,
Τῆς σῆς τελευτῆς τὴν ἀπειλὴν προβλέπων.

[1] Serm. XXI in edd. Vid. infra 21.

[2] Cod. Par. LXVIII, 2.

[3] Demosth. Pro Cor. p. 314, 24: Λαγὼ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων καὶ δεῖ πληγήσεσθαι προσδοκῶν ἐφ' οἷς σαυτῷ συνήδεις ἀδικοῦντι. Liban. Ep. LXXVIII, p. 251: Καταφρονοῦντα μὲν τῶν πολλὰ κεκτημένων, λαγὼ δὲ βίον ζώντων.

[4] In edd. IV cum hoc lemmate: Περὶ μαρτυρίου τῆς ἀνδρείας ὑπακοῆς.

[5] Edd. Περὶ μετανοίας μεμεριμνημένης καὶ ἐναργοῦς, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς θεαρέσ|ου φυλακῆς τῶν καταδίκων.

[6] Leg. συλλέξῃς.

[7] Conf. Stob. tit. CXIVI.

[8] Leg. ἀπρόσκοπον γάρ.

8. Περὶ πένθους[1].

Πένθει, ψυχὴ τάλαινα, καὶ χαῖρε πλέον
Αὐχοῦσα καλὰς εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδας·
Γένοιτό σοι γὰρ ἀπὸ τῶν ἐναντίων
Τοῖς δσλέοις ἴαμα τοῦ σοῦ λειψάνου.

9. Περὶ δοργησίας καὶ πραότητος[2].

Εἰ τῷ Θεῷ, βέλτισλε, δουλεύειν γλίχῃ,
Τήρησον ὀργῆς τὴν ψυχὴν ἐλευθέραν·
Εἰ γὰρ ἐπ' αὐτῇ τὰς προσευχὰς εἰσφέρεις,
Οὐχ ἱλαρυνεῖς[3] τὸν Θυμὸν τοῦ δεσπότου.

10. Περὶ μνησικακίας.

Τὸ μνησικακεῖν πάθος ἀνθρώποις μέγα·
Καὶ γὰρ μεταξὺ δυσθεράπευτον[4] μένον
Τὸν δεσποτικὸν ὑποσαλεύει[5] Θρόνον,
Οὗ ὡς ἔχεις, βέλτισλε, τὴν λύμην φύγε.

11. Περὶ καταλαλιᾶς.

Σκοπῶν σεαυτὸν καὶ τὰ σαυτοῦ πρακτέα
Καταλαλιὰν τὴν ἀπάνθρωπον[6] μίσει·
Θεὸς γὰρ αὐτὸς, ἡ φιλάνθρωπος φύσις,
Ὡς ἀκροατὴς δυσφορῶν πάρεσλί σοι.

[1] Edd. Περὶ τοῦ καθαρσίου πένθους.
[2] Edd. Περὶ δοργησίας ἡπίας.
[3] Cod. ἱλαρινῆς.
[4] Supra, CLV, A, 4: Πάθος δυσθεράπευτον. Infra CCXIII, 400: Τὸ γὰρ ἀνιῶν ἐνταῦθέν μοι πρὸς βάθος Ἡ σὴ τελευτὴ δυσθεράπευτον κρίνει. Anon. cod. Par. 1087, fol. 190 r°: Γῆρας καὶ πενία δύο τραύματα δυσθεράπευτα. Cf. cod. Paris. 2322, fol. 28 v°.
[5] Aristænet. Ep. 1: Αὐτὴν (Ζεφύρου πνοὴν) δέ πως ὑποσαλεύουσι τῶν Ἐρώτων αἱ αὖραι.
[6] Supra XXIV, 3.

12. Περὶ πολυλογίας[1].

Εἰ δρᾷ τὸ σιγᾶν ἀσφαλῆ σοι τὸν βίον;
Τῶν γοῦν περιτλῶν οὐ προτιμήσεις λόγων,
Καὶ πῶς ἐν αὐτοῖς ἐκκλινεῖς τοῖς πρακτέοις
Τὰς εὐθύνας, ἄνθρωπε, τῆς γλωσσαλγίας[2];

13. Περὶ ψεύδους.

Τὸ ψεῦδος ἀρχὴ τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ·
Τὸ γὰρ ἀληθὲς τῶν καλῶν τοὐναντίον·
Ψυχὴ ταπεινὴ, φεῦγε γοργῶς τὸ σκότος,
Ὡς ἂν ἀπαθὴς πρὸς τὸ φῶς ἀναδράμῃς.

14. Περὶ ἀδικίας[3].

Πρόθυμος ὁ κλώψ· τί ῥᾳθυμεῖς, καρδία;
Σπούδαζε καὶ δέσποζε τῆς ἀκηδίας,
Μήπως ὁ λῃστὴς ὑποδὺς τὴν ἀργίαν
Τὸ πνευματικὸν ἁρπάσῃ κειμήλιον.

15. Περὶ τῆς παμφάγου γαστρός[4].

Οἴδημα[5] γαστρὸς βλαπτικῶν ἔργων τόκος·
Ὁ γὰρ ἀφανὴς τῶν παθῶν φυτοσπόρος
Ἀνδρίζεται μὲν τὴν τροφὴν ἐπεισφέρων[6],
Θεοῦ δὲ λιμὸν προξενεῖ παραυτίκα.

16. Περὶ ἀρθάρτου ἐν φθαρτοῖς.

Τὸν ἀγγελικὸν ἀσπασάμενος βίον

[1] Leg. Περὶ σιωπῆς ut in edd.
[2] Supra xcix, 27 et Demophil. ed. Gale, p. 621.
[3] Leg. Περὶ ἀκηδίας.
[4] Edd. Περὶ γαστριμαργίας.
[5] Edidit Ideler, in *Phys. min.* I, p. 292.
[6] Edd. Περὶ πορνείας, ἐν ᾗ περὶ ἁγνείας. Infra v. 3 pro διαπρέπων leg. διαπρέπεις.

Τήρει καθαρὸν τῶν παθῶν τὸ σαρκίον·
Εἰ γὰρ ἐν αὐτῷ σωφρονῶν διαπρέπων
Κατὰ χάριν, ἄνθρωπε, καὶ θεὸς γίνῃ.

17. Περὶ φιλαργυρίας.

Δεινόν τι σαφῶς ἡ φιλοχρηματία,
* Δι' ἣς μισητὸς ὁ προδοὺς τὸν δεσπότην·
Παῦλος γὰρ αὐτὸς τὸ χρυσοῦν Χριστοῦ σῶμα
Εἰδωλολατρεῖν [1] τοὺς φιλαργύρους λέγει.

18. Περὶ ἀναισθησίας.

Ἄνθρωπε, νεκρὸς καὶ πρὸ τοῦ τέλους γίνου
Τὸν νοῦν θανατῶν πρὸς τὰ τῆς ὕλης πάθη·
Δεῖ γάρ σε φυγεῖν τὰς ἀναισθήτους κρίσεις,
Ὡς ἂν φθορᾶς ἄγευστος ἐντεῦθεν μένῃς.

19. Περὶ ὕπνου [2].

Τὰς [3] εἰσαγωγὰς τοῦ μονοτρόπου βίου
Ἀγρυπνία [4] ῥύθμιζε καθεύδων μόλις·
Δεῖ γάρ σε φυγεῖν τὰς ὀνειρολεσχίας [5],
Μὴ γαργαλισθῇς [6] ὑπὸ φιλοσαρκίας [7].

[1] Ephes. V, 5 : Πλεονέκτης, ὅ ἐστιν εἰδωλολάτρης. Cf. cod. Esc. CLXXVI, 4. Theodor. Stud. p. 175 : Οὐδὲ ἐπαινδρόμησεν εἰδωλολατρικῶς. Hoc adverbio carent lexica, quibus accedant alia cum voce εἴδωλον composita : Εἰδωλογραφία, Clemens Rom. cod. Par. 436, fol. 99 r° : Μὴ λέγε ταύτας σιηλογραφίας· οὐδὲ γάρ εἰσιν, ἀλλ' ἀντικρυς εἰδωλογραφίαι. — Εἰδωλοθύτης, De S. Michaele ap. Boll. Sept. t. VIII, p. 43 : Οὐδεμία τοῖς εἰδωλοθύταις κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐδίδοτο πάροδος. — Εἰδωλόπτηκτος, De S. Demetrio ap. Boll. Oct. t. IV, p. 169 : Μὴ ἰσχύσῃ καθ' ἡμῶν τὸ εἰδωλόπτηκτον καὶ δθεμιτόγαμον καὶ παράνομον ἔθος.

[2] Serm. XIX in edd. : Περὶ ψαλμῳδίας τῶν ἐν συνοδίαις.

[3] Edidit Ideler, t. I, p. 292.

[4] Idel. ἀγρυπνία. Cf. Boiss. *An. nov.* p. 316.

[5] Idel. ὀνεφολεσχίας (*sic*).

[6] Idel. μὴ γὰρ γαλισθῇς.

[7] Theodor. Stud. cod. Paris. 891, fol. 246 r° : Οἱ φιλοσαρκοῦντες τὴν φιλοσαρκίαν.

20. Περὶ ἀγρυπνίας[1].

Σύνοικον[2] αὐχῶν τὴν καλὴν ἀγρυπνίαν
Τοῖς ἀγγέλοις, ἄνθρωπε, συμψάλλεις τέως·
Εἰ δ' ὑπὸ τοῦ σκάμματος ἡ φύσις κάμῃ,
Τῷ μετρίῳ τόνωσον αὐτὴν φαρμάκῳ.

21. Περὶ τῆς ἀνάνδρου δειλίας[3].

Ἄνανδρον οὐ χρή τινα δειλίαν φέρειν,
Ὅταν ὁ Σατὰν αὐθαδῶς ὡπλισμένος
Τῶν πνευματικῶν ὁπλιτῶν κατατρέχῃ·
Δεινὸν γὰρ αὐτῷ νῶτα γυμνὰ δεικνύειν.

22. Περὶ κενοδοξίας.

Εἰ νουνεχὴς εἶ, τὴν κενὴν δόξαν φύγε,
Μήπως ὑπαχθῇς καὶ σφαλῇς καὶ κομπάσῃς·
Ὁ γὰρ ἑλικτὸς καὶ τερατώδης δράκων
Ζητεῖ σε χανδὸν ἐκροφῆσαι τὸν φίλον.

23. Περὶ τῆς ἀκεφάλου ὑπερηφανίας[4].

* Τῦφον μισῶν ἄνθρωπος ὑπερηφάνων
Τιμᾷ καθαρῶς τὸν Θεὸν καὶ δεσπότην,
Ὃς μέχρι παθῶν καὶ σαρκὸς[5] κατεσθάλη,
Νικῶν τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τῶν ἐναντίων.

24. Περὶ βλασφημίας[6].

Ὅταν ἔχῃς ἔπαρσιν ὑπερηφάνου,
Παντὸς λογισμοῦ φεῦγε δυσφήμου πλάνην·

[1] Edd. Περὶ διαφορᾶς ἀγρυπνιῶν.
[2] Edidit Ideler apud quem Εὔνοικον pro Σύνοικον.
[3] Vide supra 4.
[4] Edd. Περὶ ὑπερη. ἐν ᾗ καὶ περὶ ἀκαθάρτων λογισμῶν τῆς βλασφημίας.
[5] Leg. σαρκὸς καὶ παθῶν.
[6] Vid. supra 23 titulum ex edd.

Ὁ γὰρ πονηρὸς ἐξαπατᾷ σε κρύφα,
Βάσεις τιθεὶς τὰ κοῦφα τῶν βαρυτέρων.

25. Περὶ πραότητος καὶ ἁπλότητος [1].

Ἡ πραότης δίδωσιν ἁπλοῦν σοι τρόπον
Ἀκακίας δὲ καὶ πονηρίας μέσον·
Αὐτὸς δικασθεὶς εὐσταθώτατος [2] γίνου,
Τιμῶν τὸ καλὸν καὶ μισῶν τοὐναντίον.

26. Περὶ ταπεινοφροσύνης.

Φρονῶν ταπεινὰ γειτνιᾷς τῷ δεσπότῃ·
Τῷ γὰρ πονηρῷ τὴν ἐναντίαν τρέχεις.
Αἰσθήσεως δ' οὖν εὐπορῶν ἀποκρύφου
Τὰ τῆς ὕλης αἴσχιστα ἐκτρέπου πάθη.

27. Περὶ διακρίσεως λογισμῶν [3].

Πασῶν λογισμῶν ἀρετῶν ἔστω κρίσις,
Ἐν αἷς ὁ καλὸς εὐπραγεῖ ζυγοστάτης·
Οὐ γὰρ θεμιτὸν τοῖς στατῆρσι τοῖς νόθοις
Χρυσοῦ καθαρὰν ἐκλογὴν συνεισφέρειν [4].

28. Περὶ διακρίσεως εὐδιακρίτου [5].

Διάκρισιν μὲν εὐδιάκριτον φίλει,
Χωρὶς τὰ καλὰ καὶ τὰ φαῦλα δεικνύων·
Διάκρισιν δὲ τὴν ἐναντίαν μίσει,
Τῆς ἀρετῆς, ἄνθρωπε, τιμῶν τοὺς νόμους.

[1] Edd. Περὶ ἁπλότητος καὶ πραότητος, καὶ ἀκακίας καὶ πονηρίας.

[2] Conf. supra 1, 171.

[3] Edd. Περὶ διακρίσεως, ἐν ᾗ εὑρήσεις πλοῦτον. Pro Πασῶν λογισμῶν ἀρ. leg. Πασ. λογισμὸς ἀρ.

[4] Cod. Esc. CLVI, 2 : Καὶ τῇ λογικῇ πρακτικὴν συνεισφέρων. Epictet. *Dissert.* 1, 2, 28 : Οὕτως ἰσχυρὸν παρὰ τοῖς εἰθισμένοις αὐτὸ συνεισφέρειν ἐξ αὐτῶν ἐν ταῖς σκέψεσιν. Add. Euseb. *Eclog. Prophet.* ed. Gaisford, p. 55, et Nicephor. Call. *Hist.* t. II, p. 49.

[5] Fort. de eodem sermone ac præced.

29. Περὶ τῆς ἱερᾶς σώματος καὶ ψυχῆς ἡσυχίας[1].

Ἡσυχίας, βέλτιστε, διτλῆς ἀντέχου
Τῷ δημιουργῷ προσλαλῶν μόνος μόνῳ·
* 115 Καὶ σώματος δὲ καὶ ψυχῆς Φροντιστέον[2],
Ἐπείπερ ἀμφοῖν συντεθεὶς ἀνεκράθης.

30. Περὶ τῆς μακαρίας προσευχῆς[3].

Τὰς ἀρετὰς, ἄνθρωπε, συλλήβδην πάσας
Τίκτει προσευχὴ τῇ σπορᾷ τῶν πρακτέων·
Παρίσταται δὲ τῷ Θεῷ τὸ σαρκίον,
120 Ἐπὰν δι' αὐτῆς τὴν ψυχὴν καθαγνίσῃς.

31. Περὶ ἀπαθείας.

Ὅταν ἀπαθὴς ἐντελὴς ἀνὴρ γίνῃ,
Σαφῶς ἀνιστᾷς τὴν ψυχὴν τεθαμμένην·
Ζητεῖ γὰρ ἐλθεῖν εἰς τὸ φῶς τῶν ἀγγέλων
Ἀφεῖσα τὸν χοῦν[4] τῶν παθῶν καὶ τὸν ζόφον.

32. Περὶ πίστεως, ἐλπίδος καὶ ἀγάπης[5].

125 Σύνδεσμος ἁπλῶς πίστις ἐλπὶς ἀγάπη
Τῶν ἀρετῶν, βέλτιστε, πασῶν ἐνθάδε·
Τὸ τρίπλοκον[6] δὲ τοῦτο μικρὸν σπαρτίον
Οὐδ' ὁ χρόνος ῥήγνυσιν ἀσχέτως ῥέων.

[1] Edd. Περὶ ἡσυχίας καὶ ἀναχωρήσεως· ἐν ᾗ περὶ τηρήσεως νοῦ, ἐν ᾗ περὶ διαφόρων ἡσυχίας τρόπων.

[2] Supra CXCVIII, 70 : Λόγων ἱκανῶς τῶν σοφῶν Φροντιστέον.

[3] Edd. Περὶ προσευχῆς ἀΰλου, ἐν ᾗ περὶ ὑπομονῆς.

[4] Cf. supra CXIX, 23.

[5] Edd. Περὶ ἀγάπης· ἐν ᾗ καὶ περὶ ἐλπίδος καὶ πίστεως, καὶ λαμπρότητος, καὶ Θεολογίας σοφῶς.

[6] Eustath. *Opusc.* p. 229, 16 : Σχοινίον ἁμαρτίας τοῦτο τρίπλοκον εἰς ἀγχόνην σφίσιν αὐτοῖς ἐπιπλέξαντες. Id. 25.

33. Εἰς τὴν ἀνοδον τῆς ἱερᾶς κλίμακος.

Ἰδοὺ κλίμαξ, ἄνθρωπε, καὶ βαῖνε πρόσω,
Καὶ γῆθεν ἀρθεὶς μὴ σπαφῇς βλέψαι μάτην,
Ἐπεί σε Χριστὸς ὁ βραβεὺς τῶν βαθμίδων
Καλεῖ δι' αὐτοῦ καὶ προτείνει τὰ σπέφη.

CCXII. Εἰς τὸν ποιμένα.

Διεξαγωγεῦ [1] τοῦ λογικοῦ ποιμνίου,
Τὴν πνευματικὴν μὴ παραδράμῃς χλόην·
Ὕδωρ γὰρ ἂν ἡδιστον εὑρεῖν ἰσχύσαις,
Ὁ γνωστικαὶ βλύζουσιν ἡρέμα φλέβες.

CCXIII. Τοῦ [2] σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρ. Μανουὴλ Φιλῆ [3] μονῳδία ἐπὶ τῷ δεσπότῃ κυρ. Ἰωάννῃ τῷ Παλαιολόγῳ, ἐν ᾗ ἐπιφέρει καὶ πρόσωπα τάδε τοῦ [4] δράματος. Πρόσωπα εἰσὶ ταῦτα· Βασιλεὺς [5], Δέσποινα, Βασιλεὺς, Βασίλισσα, Βασιλεὺς, Θεράπων [6].

[6] Προλογίζει Θεράπων [7]. Ὦ φῶς ποθεινὸν καὶ ψυχή μοι δευτέρα,
Καὶ φαιδρότης ἄῤῥητε, ποῦ γῆς ἐκρύβης,
Ὦ δέσποτα ζῶν καὶ παρὼν ἄλλον τρόπον;

p. 126, 44 : Οὐκοῦν ὡς οἷα τριπλόκῳ τούτῳ σχοινίῳ ἀγχόμενος, βιάζομαι σιγᾶν. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 180 v° : Εὔλογον κρίνει τῷ τριπλ. Φραγγελίῳ τῆς μετανοίας. Jo. Staurac., *In S. Demetrium*, cod. Coisl. 146, fol. 83 v° : Ἡ τριπλοκος μαρτυρικὴ σφενδόνη Χριστοῦ. Cf. Eccl. IV, 12.

[1] Cod. Par. LVI, 97 : Διεξαγωγεῦ καὶ τροφεῦ καὶ προστάτα.

[2] Cod. M. fol. 107. Edidit Dr Stark in *Archiv f. Phil. u. Pædag.* Bd. XIV, p. 444 et sqq.

[3] Cod. M. τοῦ Φιλῆ sine μονῳδία.

[4] Cod. M. omittit τοῦ δρ. πρ. εἰσι ταῦτα.

[5] In cod. Mon. n° 201, *Catal.* t. II, p. 337 : Βασιλεὺς ὁ πατήρ· δέσποινα ἡ μήτηρ· βασιλεὺς ὁ ἀδελφός. Et mox ψυχή μου pro ψυχή μοι.

[6] Titul. in al. cod. suppl. Florent. fol. 35 r° :
Φιλῆς Μανουὴλ δεσπότην Ἰωάννην
Θανόντα πενθεῖ τεχνικαῖς εὐρυθμίαις.
Προλογίζει Θεράπων.

[7] Deest in cod. Flor.

Ἔτι γὰρ οὐκ ἔχω σε κατ' ὄψιν βλέπειν.
Τί δὴ σιωπᾷς καὶ λαθεῖν ἴσως θέλεις;
Τίς, εἰπέ μοι, θάλαμος εὐτύχηκέ σε[1];
Τίς ἀκροατὴς[2], εἰ λαλεῖς, πάρεσθί σοι;
Τίς οἰκέτης ἄγοντι ῥᾳσθώνης χρόνον[3];
Τίνας παραμένοντας ἐκτήσω φίλους;
Φύλαξ[4] δέ σοι τίς, εἴ γε καθεύδειν θέλοις[5];
Ἀλλ' εἰ μὲν ἐμπνεῖς, ἵνα τί μέλλεις[6] πλέον;
Ἴθι πρὸς ἡμᾶς ὁ[7] δρομεὺς θᾶττον γίγας·
Κεχήναμεν γὰρ εἰς τὸ σὸν πάντες μέλι[8],
Τῆς ἀρετῆς τὸ σίμβλον[9] εἰ[10] παρὼν δίδως·
Εἰ δ' ὡς λόγος τέθνηκας (ὦ καὶ πῶς φέρω[11]!)
Καὶ γῆς ἀπ' αὐτῆς ἁρπαγεὶς ὑπ' ἀγγέλου
Τὴν ἐσχάτην ἔλαθες ἀνύσας τρίβον,
Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς. μηδὲ φῶς ἔτι βλέπειν,
Μηδὲ πλέκειν. ἔμμετρον εἰς θρήνους μέλος·
Ἐπεὶ δέ σε θρηνοῦσι μικροῦ καὶ λίθοι,
(Τοῖς γὰρ λίθοις τρίπηχυν ἡρμόσω τάφον,)
* Ἡμῖν δὲ τοῦ πνεῖν καὶ λαλεῖν μέτεσθί τι,
Ὅπη ποτ' εἶ[12] νῦν ἀκροῶ μοι τῶν λόγων·
Καὶ ζῶν γὰρ ἡμᾶς εἰς τιμὴν[13] ἦγες φίλων,
Καὶ πολλάκις ἔνυσθες εἰς μέτρον γράφειν
Ὁ πάντα ῥυθμὸν ἠθικῆς ὥρας χέων[14],

[1] Cod. Flor. εὐτύχηκέ σοι.
[2] ἀκροᾶται cod. Flor.
[3] Cod. Flor. χρόνου.
[4] Φύλαξίς σοι St.
[5] Cod. Flor. omittit θέλοις.
[6] Cod. Flor. μέλλης. Ἵνα τί, id est quare.
[7] Fort. ὡς pro ὁ.
[8] μέλον St.
[9] Cf. cod. Par. CCXXI, 10.
[10] Cod. suppl. οὐ pro εἰ.
[11] Φορά St.
[12] Cod. suppl. ἤ pro εἶ.
[13] τιμάς St.
[14] χέας St. Cod. Esc. CXI, 4 : Τὸν σοφὸν φθόγγον χέῃ.

Καὶ μέτρα συνθεὶς τῇ πλοκῇ τῶν πρακτέων·
Πάντως δέ τις αἴσθησις ἐντέτηκέ σοι,
Καὶ ζῇς[1] μετασὰς πᾶν φθαρῇ τὸ σαρκίον.
Ὢ πῶς τὸ λυποῦν τὴν βοὴν εἴργει τρέχειν
Πικρῶς κατασχὸν[2] τῆς πνοῆς μοι τοὺς πόρους[3]!
Τί γὰρ τὸ φιλότιμον εἰς λόγου[4] φράσιν,
Ὅταν τὸ θερμὸν συσταλῇ τῇ καρδίᾳ,
Καὶ τοὺς ἀγωγοὺς τῶν φλεβῶν ἐξικμάσῃ,
Καὶ πνεῦμα πυκνὸν[5] ἐκδραμὸν τῶν ἐγκάτων[6]
Παγῇ πρὸς ἀτμὸν καὶ κρυμὸν σταναγμάτων[7];
Ὦ θαῦμα κοινὸν, ὦ χάρις, ὦ δέσποτα!
Οὐρανὲ, συστάληθι πενθῶν τὸν μέγαν.
Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νεκρικῶς[8] ὑπεστάλη,
Καὶ σπαργανωθεὶς[9] τῆς φθορᾶς τοῖς ἀμφίοις
Κεῖται καθεύδων τῷ νόμῳ τῆς φύσεως.
Βροντῆς μὲν οὖν θόρυβον οὐκ ἂν εἰσφέροις·
Εἰκὸς γὰρ αὐτὸν δυσφορῆσαι τῷ κτύπῳ
Πρὸ τῆς θεοῦ σαλπιγγος ἐξυπνισμένον·
Νεφῶν δὲ πυκνῶν συνδρομὴν ἠρεμισμένην,
* Ἣν πνευμάτων κλώθουσα κερκὶς ἐξάγει[10],
Ἐνημμένος φάνηθι χιτῶνος δίκην,
Ὡς ἂν τὸ βαθὺ τῆς βαφῆς ταύτης μέλαν[11]

[1] Cod. suppl. *καὶ ζῇς ζῇς* (*sic*).

[2] Codd. Flor. *κατασχών*. Vid. supra CCII, 2.

[3] Hunc versum omittit cod. suppl.

[4] *λόγων* St.

[5] *πικρὸν ἐκδράμῃ* omisso sequ. v. cod. Mon.

[6] *δγκάτων* St. qui in notis : Scribe *ἐγκ*. Mox cod. suppl. *κρυμνόν*.

[7] Cod. Fl. *σλεγνωμάτων* (*sic*).

[8] Cf. cod. Esc. XXVI, 41.

[9] Cod. Flor. *σπαργάνῳ θεὶς*.

[10] Cod. Flor. Ἣ *πνευμάτων κλώθουσαν κερκὶς ἐξάγῃ*. Nota metaph. Theod. Hyrtac. *Not. des Mss.* t. V, p. 728 : *Καὶ δῆτα τὴν ἐσθῆτα σὺ μὲν κερκίσι λόγων ἐξύφαινες*. Cf. cod. Par. XLVIII, 8.

[11] *μέλαιν* St.

Ὁρῶν τὸ κοινὸν πανταχοῦ γῆς δακρύῃ[1]·
Ἦ τάχα καὶ σὺ τὰ προσήκοντα δράσεις,
Ὄμβρους χέας ἄνωθεν ἀντὶ δακρύων.
Ἥλιε, φῶς ἄῤῥητον εἰς γῆν ἐκρύβη[2]·
Τῷ γὰρ ἀτερπεῖ[3] συσκιάζεται γνόφῳ·
Καὶ σὺ θεωρῶν δυσπραγοῦσαν τὴν κτίσιν
Τὸ φαιδρὸν οὐκ ἤμειψας, ἀλλ' ἔτι ζέεις.
Καὶ μὴν παλαιὰν εὐτυχῶν πανδορκίαν[4],
Οὔπω τοσοῦτο κάλλος ἰδὼν εὑρέθης
Εἰς σάρκα ῥευσλὴν συντεθεῖσαν ὀσλέοις[5].
Ὦ[6] κῶνε[7] τῆς γῆς πανδοχεῦ[8] τῶν ἐν μέσῳ,
Γασλὴρ κρεμασλὴ τῆς γονῆς[9] τῶν πραγμάτων
(Ὀρμᾷ γὰρ εἰς σὲ πᾶν τὸ τοῦ λόγου βάρος),
Τί μὴ σεαυτὴν δυσπαθοῦσαν[10] ῥηγνύεις;
Ποθῶ γὰρ ἰδεῖν ἐκ ταφῆς καὶ λειψάνων
Ἀναῤῥαγέντα πάλιν εἰς φῶς τὸν μέγαν,
Μῆτερ[11] σαφῶς εὔτεκνε καὶ παιδοκτόνε[12].
Πλὴν ἀλλὰ σὺ μὲν εὐτυχεῖς καὶ δευτέρως
Δείξασα καὶ κρύψασα τὴν ξένην φύσιν,
Ὡς ἀσλραπῆς ἔλλαμψιν ἢ[13] βροντῆς κτύπον.
Καὶ νῦν ἔχεις τὸν ὄλβον εἰς[14] τοὺς πυθμένας;
Τοῖς ἀποδέσμοις τῆς φθορᾶς καθειργμένον·
Ἡμῖν δὲ λοιπὸν δυσλυχὴς ὁ πᾶς βίος

[1] Cod. Flor. δακρύει. Cod. Mon. δακρύειν.
[2] Cod. Flor. ἐκρύβης.
[3] αὐτός που St. pro ἀτερπεῖ.
[4] Hac voce carent lexica.
[5] ὀσλέος St. qui in notis : ὀσλέον cod. Mon.; ὀσλέων scribendum sit.
[6] Ὦ deest in cod. suppl.
[7] Fort. κοινέ. Addidi ἐν.
[8] πεπηγμένε cod. Mon.
[9] Cod. suppl. τοῖς γονεῖς.
[10] St. τί μή σε αὐτὴν δυσπαθοῦσα.
[11] Cod. Flor. μήτηρ.
[12] Cod. Esc. XCVI, 3.
[13] Cod. Fl. et St. καί pro ἤ.
[14] εἰς deest in cod. suppl.

Τῆς τοῦ γένους χάριτος ἐσ/ερημένοις [1]·
Φθονήσασα γὰρ τοῖς βιοῦσι τῆς τύχης
Ἀναλυτικῶς εἰσδέχῃ [2] τὸν φίλτατον.
Ἆρ' οὐχὶ [3] καὶ θάλασσα πενθήσει τάχα
Θρηνῳδίαν [4] ἄκομψον ἁρμοσαμένη
Τῇ [5] συντόνῳ σύριγγι τῆς ἔνδον ζάλης,
Ἂν εἰς πνιγηρὸν καὶ σ/ενὸν τάφου σ/όμα,
Χαρισμάτων ἄβυσσε, πικρῶς ἐῤῥύης;
Ποῦ [6] καὶ τὸ φιλόμουσον [7] ὀρνίθων γένος;
Κἀκεῖνο δὴ δεῖ [8] συνδραμὸν τοῖς ἀψύχοις
Ὠδὰς λιγυρὰς ὀργανοῦν τῷ δεσπότῃ·
Καὶ [9] γὰρ λογικῆς μουσικῆς ἦν ἐργάτης
Νικῶν ἀτεχνῶς [10] τὸν σοφὸν πρὶν Ὀρφέα
Τοῖς ἐμφύτοις κρούμασι [11] τῆς εὐγλωττ/ίας,
Ἢ μᾶλλον αὐτὸς [12] μουσικὴν εἶχε πλάσιν [13]
Ἐκ τῆς περὶ τὴν φύσιν εὐαρμοσ/ίας·
Θρασυθεὶς δὲ γοργῶς ἐξελύθη τὸν τόνον [14],
Καὶ νῦν σιωπᾷ τῶν μελῶν κεκλασμένων [15],
Καὶ τῆς καλῆς μαγάδος ἐμπεφραγμένης.
Τῆς γὰρ ὑπάτης ἐκραγείσης καρδίας [16]
Ἀμήχανον ζῆν καὶ λαλεῖν τὸ σαρκίον,

[1] Cod. Flor. *ἐσ/ερημένης*. St. *ἐσ/ερημένος*. In notis : *ἐσ/ερημένοις* melius cod. Mon.
[2] Cod. suppl. *εἰσδέχει*.
[3] *ῥ' οὐχί* cod. suppl.
[4] Cod. Flor. *Θρηνῳδίας*.
[5] St. *σῇ συντόνῳ*.
[6] Cod. suppl. *οὐ* pro *ποῦ*.
[7] Cod. suppl. *φιλότιμον*. Cf. supra CVI A, 17.
[8] Cod. Flor. omittit *δεῖ*.
[9] St. *ἐπεὶ* cod. Mon.
[10] Cod. suppl. *εὐτεχνῶς*.
[11] Cod. Flor. *κρούσμασι*. Infra v. 95 *τὸ κροῦμα*.
[12] Codd. Flor. *αὐτόν*.
[13] Cod. suppl. *πάσιν*.
[14] *νόμον* cod. suppl.
[15] Cod. suppl. *κεκλεισμένων*. Alter voluit *κεκλῃσμένων*.
[16] V. 90 et 91 desunt in codd. meis. Ex St. supplevi.

Καὶ[1] ζῶντα καλῶς καὶ θεῷ συνημμένον·
Ἐπεὶ δὲ πενθεῖν ἐκδιδίζεις τὴν φύσιν,
Ἁρμόζομαι δὴ πατρικῶν θρήνων μέλος,
Ὦ σκύμνε καὶ παῖ καὶ νεοτλὲ δέσποτα·
* 120 Πλὴν οὐκ ἐπαινῶ τοὺς κενοὺς φυτοσπόρους,
Οἳ τοὺς τάφους ὁρῶσι καὶ τὰς εἰκόνας[2],
Καὶ τὰς ἐφεξῆς ἀγνοοῦντες[3] ἐλπίδας,
Ἐπιβοῶνται δυσπαθῶς τοὺς φιλτάτους,
Ὡς οὐκέτι βλέψοντες[4] αὐτοὺς ἐκ τάφων.
125 Οἶδα γὰρ ὢν ἄνθρωπος ἔμψυχος φύσις,
Θνητὸς πεπηγὼς ἐκ γονῆς πρωτοσπόρου,
Υἱός τε ῥευσλῶν καὶ πατὴρ θανουμένων,
Εἰκὼν[5] θεοῦ καὶ πλάσμα καὶ σκεῦος Λόγου
Πηλῷ φυραθὲν[6] καὶ φθορᾷ πολυτρόπῳ,
130 Εἰ καὶ βασιλεὺς Αὐσονάρχης εὑρέθην[7],
Καὶ πείθομαι ζῆν τὴν ψυχὴν τοῦ φιλτάτου
Πρὸς τὴν ξένην ἔγερσιν ἡτοιμασμένου[8].
Ἀλλ' ὦ χάρις τέθνηκας, ὦ τίνος χάριν
(Ἐρήσομαι γὰρ κἂν σιγᾷς τεθαμμένος)
135 Εἰς γῆν ἀγαθὴν ὑπ' ἐμοὶ[9] πρὶν[10] ἐσπάρης;
Καὶ γὰρ γεωργὸς ἐκ θεοῦ σὸς ἐκρίθην,
Σὺ δὲ προελθὼν εἰς χλοάζοντα σίλχυν,
Ὁ κόκκος ὁ ζῶν εἰς βασίλειον δρόσον,
Ἄωρος εὐθὺς φεῦ θερισθεὶς ἐφθάρης·

[1] Hic versus deest in St. qui in notis indicat ex cod. Mon. ubi μᾶλλον pro καλῶς. Mox v. 118 pro ἁρμόζομαι fort. leg. ἁρμόζομεν.

[2] Hic versus deest in cod. suppl.

[3] Cod. Flor. ἀγνοοῦντας.

[4] Cod. Flor. et St. βλέψοντας.

[5] Hunc v. non habet St.

[6] St. φορενθεὶς καὶ φθορᾷ πολυτρόπῳ (sic).

[7] Cod. Flor. εὑρέθη.

[8] Cod. Flor. ἡτοιμασμένον.

[9] Fort. ὑπ' ἐμοῦ.

[10] St. ex cod. Mon. πρὶν supplet.

Καὶ νῦν σε πικρῶς ἐνσπαρέντα τοῖς[1] λίθοις
Ἡ τῆς τελευτῆς δυσλυχῶς[2] αὖλαξ[3] φέρει·
Πλὴν[4] ἔσλιν, ὦ παῖ, τῷ θεῷ ζῶσα δρόσος,
Ὑφ' ἧς λιπανθεὶς εὐσλαβὴς[5] ἔσῃ σλάχυς,
* Ὡς ἂν ὁ καρπὸς[6] ἐντεθῇ τῶν πρακτέων[7]
Τῷ μυσλικῷ σιτῶνι τῆς σωτηρίας.
Ἐγὼ φυτουργὸς, ἀλλὰ σύ μοι δενδρίον·
Ἐν θάλπεσι δὲ καὶ κρυμοῖς τεθραμμένον·
Ἂ[8] τοῦ χρόνου δίδωσιν ὁ δρόμος[9] ῥέων,
Ὅταν ὁ καρπὸς[10] τῶν καλῶν ὑπεκδράσας[11]
Ἥδισλον ἐκ τῆς ὥρας ἀνέδειξέ σε,
Φεῦ καθάπερ σύκινον ἐτμήθης ξύλον,
Ἄκαρπον ἐσλὼς καὶ καταργοῦν τὸν τόπον·
Ὢ τῆς ἀφειδῶς ἐκτεμούσης[12] ἀξίνης
Δένδρον κομῶν τοσοῦτον! ὢ πικρᾶς τύχης!
Ὢ τίς μαρασμὸς τῶν μελῶν σου τοὺς κλάδους
Ἐν γῇ κατασχὼν ὑποτήκει τὴν δρόσον!
Πῶς καὶ τὸ φύλλον τῆς χρυσῆς ὄντως κόμης
Ἐκρεῖ σλερηθὲν τῆς χλιδῆς τῆς ἐμφύτου!
Πλὴν οὐχὶ πυρὸς ἀλλ' Ἐδὲμ σύ μοι[13] ξύλον
Μεταφυτευθὲν[14] εἰς τρυφῆς διεξόδους·
Οὐ γὰρ ἐγεύσω τοῦ ξύλου[15] τῆς βρώσεως,

[1] τοῖς deest in cod. suppl.
[2] Cod. suppl. δυσλυχέν.
[3] Cf. cod. Par. CXLIX, 18.
[4] Vs. 142-145 translati in cod. Mon. post v. 156.
[5] St. εὐπαθὴς — ἔσῃ.
[6] Cf. cod. Flor. XLIV, 52.
[7] Conf. supra 1, 73.
[8] Conf. supra CXXXIV, 6.
[9] Codd. Flor. ὁ χρόνος.
[10] Cod. Esc. CLXXXIV, 2 : Καρπὸν εὐπέπαντον ἀρετῶν.
[11] St. ὑπεμδράσας. Cod. suppl. ὑπερεκδάσεις. Cod. Paris. LV, 38 : Ὅταν ὁ θυμὸς τῆς ψυχῆς ὑπεκδράσῃ. Quæ vox addenda lexicis.
[12] St. ἐκτενούσης.
[13] St. σύμος.
[14] St. μὴ ἀφυτευθέν.
[15] Genes. I, 29.

Οὐδ' ἐξελύθης τῇ νόσῳ τῆς φύσεως,
Ἄσαρκε μικροῦ καὶ παθῶν ὑπέρτερε,
Πρὶν ἐκρυῆναι τὴν δρόσον τοῦ σώματος.
Ὦ τίς τὸ σεμνὸν[1] τῆς ἐμῆς βλάσλης ῥόδον
Τέμνει πρὸ καιροῦ συμφορᾷ τεθηγμένῃ[2];
Πλὴν ἐκπιεσθὲν μυσλικὸν μύρον χέεις,
Ἐμοὶ δὲ τὸ ζῆν εὐμαρῶς[3] ἀναψύχεις,
* Ἔαρ τεθηλὸς ἐμβαλὼν[4] ταῖς ἐλπίσιν,
Ἐν ᾧ περιλαλοῦσι τὸν παντεργάτην[5]
Χελιδόνες[6] φανέντες ἐξ ἐρημίας,
Ὅσοι λυθέντες τοῦ κρυμοῦ καὶ τοῦ γνόφου,
Καὶ τῆς ῥυπαρᾶς ἡδονῆς τοῦ σαρκίου,
Φαιδρᾶς ὑπὲρ γῆν εὐποροῦσιν αἰθρίας.
Τίς[7] βασιλικῆς βότρυν ἑδρὸν[8] ἀμπέλου
Τρυγᾷ θρασυνθεὶς ὀμφακίζοντα βλέπειν[9];
Πλὴν καὶ τρυγηθεὶς καὶ θλιβεὶς οὐκ ἐῤῥύης[10].
Ὁ γὰρ νοητὸς ἀμπελών σε λαμβάνει,
Καὶ ζῇς ἐν αὐτῷ μὴ πλοούμενος τρύγην,
Ὡς ὑπὲρ ἡμᾶς ἐκταθεὶς καὶ πεπράσας,
Ὦ βότρυ καὶ ῥὰξ καὶ σλαφὶς τετηγμένη[11]!
Οἴμοι τί τοῦτο καὶ πάλιν ἐρήσομαι;
Πῶς ἐκρυεισῶν τῶν φλεβῶν τοῦ σαρκίου
Κεῖται μαρανθεὶς ὑπὸ γῆν ὁ δεσπότης;
Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸν ὡς ἔχει φαντάζομαι
Τὸν νοῦν περισπῶν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων.

[1] Cod. Mon. φαιδρός.
[2] Codd. τεθιγμένη.
[3] ἀναρῶς St. qui εὐμαρῶς ex cod. M. recipit.
[4] Cod. Flor. et St. ἐμβαλόν.
[5] Cf. cod. Par. CLXXII, 22.
[6] St. χελιδόνος φανέντος.
[7] Cod. Flor. τῆς pro τίς.
[8] St. ἑδρόν.
[9] St. βλέπων.
[10] Cod. Flor. ἐῤῥύεις.
[11] Codd. Flor. τεθηγμένη.

Ποῦ μοι τὸ κάλλος τοῦ προσώπου τὸ ξένον,
Ὃ σεμνότης[1] ἔγραψε σὺν εὐεξίᾳ;
Ποῦ μοι τὸ σεμνὸν[2] τῆς χλιδῆς τῶν ὀμμάτων,
Ὃ τὴν Ἀερμῶν[3] ἐξενίκησε δρόσον;
Εἰ γὰρ[4] τὸ σῶφρον εἶχε θαυμάσας μόνον
Καλλος γυναικὸς μὴ σκοπῶν ἀλλοτρίας,
Ὁ δεσπότης ἐκεῖνος, ἡ ξένη φύσις[5],
* Καὶ παιδαγωγὸς τῆς ῥιπῆς ἦν ἐκ βρέφους
Θυμοῦ καθαρὸν[6] εὐτυχήσας τὸ βλέπειν,
Ποῦ δὴ θεμιτὸν ἐμψυγείσας τὰς κόρας
Εἰς λάκκον[7] ὀργῆς ἐκρυῆναι καὶ γνόφον;
Ὦ ῥὶς ἀγαθὴ καὶ φθορᾶς ὑπερτέρα
Πρὸς τὴν περιτλὴν τῆς τρυφῆς εὐοσμίαν!
Τοὺς γὰρ μυρεψοὺς τῶν παθῶν ἀπεσιράφης
Ἐκ τῶν πρὸς ἀβρότητα καὶ θρύψιν[8] μύρων,
Μὴ μαλακισθῇ τὴν ψυχὴν ὁ γεννάδας.
Πῶς σοι τὸ χόνδρον ἐκπεσὸν[9] τῶν ὀσιέων
Οἰχήσεται νῦν τῇ νομῇ τῆς σαπρίας;
Ποῦ δῆτα[10] παιδὸς ἀσφαλεῖς ὦτων πλύχες;
Ὁ νοῦς γὰρ ὑμῖν ἀκριβῶς ἐπεσιάτει[11],
Τοὺς ψιθυρισμοὺς ἐξορίζων ὡς νόθους,
Τοῖς ῥήμασι δὲ τῆς γραφῆς τῆς ἐνθέου
Τὰς εἰσαγωγὰς εὐτρεπεῖς καθισιάνων.
Οἴμοι φραγεῖσαι κεῖσθε[12]· φεῦ καὶ τί δράσω;

[1] Cod. suppl. *σεμνότερον*.
[2] *Φαιδρὸν* cod. Mon.
[3] St. *ἀερνών*. In notis : « *αἴθριον* scribendum sit. » Male. Cf. Psalm. CXXXII, 3.
[4] St. *εἰνάρ*. In notis : *εἰς γὰρ* ex cod. recipiendum.
[5] Cod. Mon. *ὁ σιεφανίτης*.
[6] Cod. suppl. *καθαρεῖν*.
[7] Apocalyps. XIV, 19.
[8] Cod. suppl. *θρίψιν*.
[9] Cod. Flor. *ἐκπεσών*.
[10] Cod. suppl. *Ποῦ δὴ τά*.
[11] Cod. Flor. *ὑπεσιάτει*.
[12] Codd. Flor. *κεῖσαι*.

Τίς καὶ τὸ σίμβλον, τὸ γλυκάζον φεῦ σίόμα,
Θραύσας μετ' ὀργῆς ὡς μελίτλας [1] ἐξάγει
Τοὺς ἀσχέτῳ πλήτλοντας [2] ἐνσίδσει πόνους [3];
Ποῖος δὲ κηφὴν τὸν γλυκὺν ῥοῦν ἐσθίει,
Λαθὼν τὸν ἐσμὸν τῶν καλῶν τῶν ἀσίέρων [4];
Χεῖρες δέ σοι ναρκῶσι κατεσίαλμέναι,
Χεῖρες καθαραὶ [5] σαρκικῶν συγχωσμάτων [6],
* Ἂς μᾶλλον ἐχρῆν μηδαμῶς ὑπορρέειν
Ἐκ τῆς ἐπαφῆς μὴ βλαβείσας τοῦ ξύλου [7].
Φεῦ πῶς διὰ σὲ τὸ φθαρέν μοι σκυμνίον
Τὰς κιρροειδεῖς [8] ἀμφιέννυμαι τρίχας,
Καὶ ζῶ μετὰ σὲ καὶ τὸ φῶς τοῦτο βλέπω,
Καὶ μὴ καθεύδων ὡς λέων ὠρύομαι [9];
Δέσποινα [10]. Ἥλιε καὶ γῆ καὶ βροτῶν ἅπαν γένος
(Καὶ γὰρ συνελθεῖν ἐν βραχεῖ δεῖ τὴν κτίσιν,)
Ἔτι σιωπῶ καὶ κατείργω τὸν γόον,
Τοῦ δεσπότου σιγῶντος! ὦ τοῦ φιλτάτου!
Καὶ πῶς [11] ἀνεκτὸν, εἴ γε τὰς ὄρνεις [12] λόγος
Ὑπὲρ νεοτλῶν ἐκβιάζεσθαι κλάειν;
Πρὸς γὰρ τὸ φιλόσίοργον ἡ φύσις ῥέπει,

[1] An ὡς μελιτλεύς? Sed fort. nihil mutandum.

[2] Cod. suppl. πλῆτλον. Fort. πλάττοντας.

[3] Codd. Flor. ἐν σίάσει πόνων.

[4] In marg. ἀπλέρων. Fort. εὐπλέρων. St. habet τῶν εὐπόρων.

[5] Cod. suppl. καθαραῖς. St. in notis: «ῥυπαραὶ cod. Mon. utrumque quanquam contrarium locum habet, cum συγχώσματα σαρκικά aut carnis ipsius tumorem, quo mortua manus polluatur, significare possit aut ad voluptates transferre, a quibus alienæ manus fuerint.»

[6] Leg. συγχρωσμάτων.

[7] Cod. suppl. μὴ βραβείσας. Cod. Flor. τὸ ξύλον.

[8] Cod. Flor. κηῤῥοειδεῖς.

[9] Ad oram cod. suppl. σίίχοι ρί. Cf. supra ad v. 113.

[10] Cod. Vat. et cod. suppl. Ἡ μήτηρ δέσποινα.

[11] Cod. suppl. πᾶς pro πῶς.

[12] Cod. Vat. et cod. suppl. ὄρνις.

Ποῦ μοι τὸ κάλλος τοῦ προσώπου τὸ ξένον,
Ὃ σεμνότης[1] ἔγραψε σὺν εὐεξίᾳ;
Ποῦ μοι τὸ σεμνὸν[2] τῆς χλιδῆς τῶν ὀμμάτων,
Ὃ τὴν Ἀερμὼν[3] ἐξενίκησε δρόσον;
Εἰ γὰρ[4] τὸ σῶφρον εἶχε θαυμάσας μόνον
Κάλλος γυναικὸς μὴ σκοπῶν ἀλλοτρίας,
Ὁ δεσπότης ἐκεῖνος, ἡ ξένη φύσις[5],
* Καὶ παιδαγωγὸς τῆς ῥιπῆς ἦν ἐκ βρέφους
Θυμοῦ καθαρὸν[6] εὐτυχήσας τὸ βλέπειν,
Ποῦ δὴ θεμιτὸν ἐμψυγείσας τὰς κόρας
Εἰς λάκκον[7] ὀργῆς ἐκρυῆναι καὶ γνόφον;
Ὢ ῥὶς ἀγαθὴ καὶ φθορᾶς ὑπερτέρα
Πρὸς τὴν περιτλὴν τῆς τρυφῆς εὐοσμίαν!
Τοὺς γὰρ μυρεψοὺς τῶν παθῶν ἀπεσκράφης
Ἐκ τῶν πρὸς ἁβρότητα καὶ θρύψιν[8] μύρων,
Μὴ μαλακισθῇ τὴν ψυχὴν ὁ γεννάδας.
Πῶς σοι τὸ χόνδρον ἐκπεσὸν[9] τῶν ὀστέων
Οἰχήσεται νῦν τῇ νομῇ τῆς σαπρίας;
Ποῦ δῆτα[10] παιδὸς ἀσφαλεῖς ὦτων πλύχες;
Ὁ νοῦς γὰρ ὑμῖν ἀκριβῶς ἐπεσκάτει[11],
Τοὺς ψιθυρισμοὺς ἐξορίζων ὡς νόθους,
Τοῖς ῥήμασι δὲ τῆς γραφῆς τῆς ἐνθέου
Τὰς εἰσαγωγὰς εὐτρεπεῖς καθισκάνων.
Οἴμοι φραγεῖσαι κεῖσθε[12]· φεῦ καὶ τί δράσω;

[1] Cod. suppl. σεμνότερον.
[2] Φαιδρὸν cod. Mon.
[3] St. ἀερνών. In notis : « αἴθριον scribendum sit. » Male. Cf. Psalm. CXXXII, 3.
[4] St. εἰνάρ. In notis : εἰς γὰρ ex cod. recipiendum.
[5] Cod. Mon. ὁ σκεφανίτης.
[6] Cod. suppl. καθαρεῖν.
[7] Apocalyps. XIV, 19.
[8] Cod. suppl. θρίψιν.
[9] Cod. Flor. ἐκπεσών.
[10] Cod. suppl. Ποῦ δὴ τά.
[11] Cod. Flor. ὑπεσκάτει.
[12] Codd. Flor. κεῖσαι.

Καὶ βόσκεται τὸ δρᾶγμα[1] τῆς εὐταξίας,
Δριμὺν δὲ καπνὸν ἐνσκεδάζει τοῖς λόγοις,
Ὡς ἂν τὸ λυποῦν ἐκρυῇ τῶν ὀμμάτων.
Παπαὶ παπαὶ τί τοῦτο; πῆ χάρις χάρις;
Ἰωάννη[2], τί τοῦτο; μὴ ζῶν ἐκρύβης;
Ἦκε πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ φεῦ νῦν οὐ πνέεις.
Ἰωάννη, τί τοῦτο; καὶ πῶς ἡρπάγης;
Ὢ τήκομαι τὰ σπλάγχνα καὶ πῶς δακρύσω!
Δεινὸν τὸ παρὸν, ἀλλὰ τί δῆτα δράσω;
* Πικρὸν τὸ λυποῦν[3], ἀλλὰ τί λέξω πρέπον;
Ἰωάννη, πιμπρᾷς με· τίς δώσει[4] δρόσον;
Πῆ τὰς ἀγαθὰς τῆς τεκούσης ἐλπίδας,
Ὦ παῖ, λαβὼν ἔκρυψας; ὢ πῶς ἰσχύσω[5];
Φεῦ φεῦ σιωπᾷς; οὐδ' ἀπόκρισιν[6] δίδως;
Ἆρ' οὐδὲ πατρὸς οὐδὲ μητρὸς αἰσθάνῃ,
Κωφὸς πρὸς ᾠδὰς εὑρεθεὶς τραχυτέρας;
Ἄνδρες γυναῖκες δεῦτε πενθήσατέ με[7]
Τερπνὸν πρὸς ἀκμὴν ἀποβαλοῦσαν[8] ῥόδον.
Γῆ μὲν γὰρ ἴσως, κἂν ῥυὲν φύλλον πέσῃ,
Πάλιν ἔχει τὸ χρῆμα κατειλημμένον·
Ἐμοῦ δὲ πικρῶς ἐκπεσὼν ὁ δεσπότης[9]
Κεῖται σιωπῶν εἰς μυχοὺς γῆς[10] ἐσχάτους.
Ἐγὼ δὲ καὶ ζῶ καὶ βλέπω τὸν ἥλιον,
Ἦν μᾶλλον ἐχρῆν συνθανεῖν τῷ φιλτάτῳ[11].

[1] Cod. Flor. δράμα et supra δρᾶγμα, quod metaphorico sensu, *segetem, fructum*, recepi. Ceteri δρᾶμα.
[2] Fort. Ἰωάνη. Versus notati 261 et 262 desunt in cod. Flor.
[3] Fort. λοιπόν sive λεῖπον.
[4] Cod. suppl. δώσας.
[5] Cod. suppl. ἰσχύω.
[6] Cod. Vat. ὑποκρίσιν.
[7] πενθήσατέ μοι cod. Flor.
[8] Cod. suppl. ἀποβαλοῦσα.
[9] Cod. Mon. ὁ φίλτατος.
[10] ἀπόκρυφος cod. Mon.
[11] Cod. Mon. τῷ δεσπότῃ.

Ὦ[1] τάχα νευρὰ καὶ γλυφὶς[2] ἦν τὸ σίδημα.
Πλὴν ἀλλὰ κάμοὶ δυσλυχῶς ὑπορρέει
Τὸ φθέγμα καὶ τὸ κροῦμα[3] καὶ τὸ σύντονον·
* Οὐ γὰρ θεμιτὸν, εἰ σιγᾷς, ὦ δέσποτα,
Κομψῶς πάρ' ἡμῖν ὀργανοῦσθαι τὸν λόγον
Τοῖς ζῶσι νεκροῖς καὶ πνοῆς ἀλλοτρίοις[4]·
Ἁπλῶς δὲ τίς οὕτω σε θερμῶς δακρύσει,
Τῆς φύσεως τὸ θαῦμα τῆς ἀνθρωπίνης,
Ὡς ἐκραγῆναι τῇ πυρᾷ καὶ τὸν λίθον,
Ὃς φεῦ κατασχὼν ὑπὸ γῆν ἔκρυψέ σε;
Ἢ τῇ κατὰ χείμαρρον[5] ἀσχέτῳ ῥύμῃ
Τῆς ἐκ σπεναγμῶν δαψιλοῦς ἐπομβρίας
Τὸ τῆς τελευτῆς ἐκλυθῆναι θριγγίον,
Ὡς ἂν πιανθῇ τῇ ροῇ[6] τὸ σαρκίον
Τοῖς[7] τοῦ πνίγους ἄνθραξιν ἐξικμασμένον,
Καὶ καθάπερ χλόη τις ἀνθήσῃ[8] πάλιν,
Ἀναψυχούσης τῆς πρὸς ὄρθρον ἰκμάδος;
Ἀλλ' ὦ πόποι[9], τί τοῦτο; φεῦ τοῦ νῦν πάθους!
Ὁ κείμενος γὰρ οὐ προσέσχε τοῖς λόγοις,
Μὴ γοῦν πρὸς ὀργὴν ἐκτραπεὶς ἀπεσιράφη;
Καὶ ποῦ θεμιτὸν εἰς φιλάνθρωπον φύσιν[10];

Βασιλεύς[11]. Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς μηδαμῶς σε δακρύειν
Ἐξ ἑσπέρας ἄντικρυς εἰς φῶς ἠγμένον[12],

[1] St. ὦ ταχα. In not.: ᾧ scribendum.
[2] Cod. Flor. γλυφῆς.
[3] τὸ κρ. καὶ τὸ φθ. cod. Mon. Conf. supra not. ad v. 85.
[4] Cod. Flor. ἀλλοτρίας, et supra ex correctione ἀλλοίρίοις.
[5] Cod. Flor. χείμαρον.
[6] St. τῇ ῥυῇ.
[7] Cod. suppl. ταῖς. Cod. Flor. Ταῖς τοῦ — ἐξεικασμένον.
[8] Cod. Flor. ἀνθήσει.
[9] St. ὤποποι.
[10] Ad marg. cod. suppl. σίχοι ριγ', id est 113.
[11] Cod. suppl. et St. Ὁ πατὴρ βασ.
[12] Cod. suppl. εἰργμένον.

Τοῦ φιλτάτου θανόντος! ὢ πικροῦ[1] βίου!
Τί μοι τὰ φαιδρὰ τῆς πολυζήλου τύχης,
Ἡ πορφύρα, τὰ σκῆπτρα, τὸ χρυσοῦν σλέφος,
Ὁ μαργαρίτης, ἡ χλαμὺς, ὁ λυχνίτης,
Ὁ θῶκος αὐτὸς, ἡ βαφὴ τῆς ἀρβύλης,
Πέπλα, τρυφὴ, χρήματα, προσθήκη κράτους,
Δορυφόροι, κτήματα, γυναῖκες, κόραι,
Στρωμνὴ[2] μαλακὴ, θρύψις, ἁβρότης, γέλως;
Τί καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ῥοῆς τῆς ἀσλάτου,
Ἂν οὐκέτι πνέοντα τὸν παῖδα βλέπω;
* Φεῦ, φεῦ θανατῶ συσχεθεῖσα τοῖς πόνοις,
Καὶ λειποθυμῶ[3] καὶ λαλεῖν οὐ δύναμαι.
Βασιλεύς[4]. Εἶτά σε μὲν προὔθηκε[5] νεκρὸν ὁ χρόνος·
Θρηνεῖ δὲ πατὴρ καὶ τεκοῦσα δακρύει·
Πενθεῖ δὲ καὶ πᾶν τὸ προσῆκον, ὡς θέμις,
Μελαμβαφεῖς[6] χιτῶνας ἠμφιεσμένοι.
Ὁ παῖς δὲ μετρεῖ[7] τὰς λαβὰς τῶν δακρύων
Ποθῶν[8] ἀτεχνῶς[9] καὶ τελευτήσαντά σε,
Ὦ σύγγονε ζῶν, κἂν ἀφ' ἡμῶν ἡρπάγης.
Ἐγὼ δὲ λαλῶν οὐ σαφῶς σε δακρύω·
Τὸ γὰρ πάθος τὴν φύσιν ἐξέτηξέ μοι[10]
Στυγνὰς καθισλῶν τῆς ψυχῆς τὰς ἐμφάσεις[11].

[1] Cod. Flor. μικροῦ.
[2] σλρομνὴ cod. Flor.
[3] Cod. suppl. λυποθυμῶ.
[4] Cod. Vat. et cod. suppl. Βασιλεὺς ἀδελφός.
[5] Cod. Vat. προύθηκεν.
[6] Codd. Vat. Flor. et suppl. μελεμβαφεῖς. Cf. cod. Par. CXLIX, 110. Tzetz. *Ep.* 68 : Σὺ δὲ μελίπηκτον ἀλλ' οὐ μελάμβαφον (fort. leg. μελάμβαφον) ψαθαρὸν ἀπέσλαλκας ἐπὶ πίνακος.
[7] Cod. Vat. μερεῖ.
[8] St. in notis : πολῶν cod. Mon. librarii culpa.
[9] Cod. suppl. εὐτεχνῶς.
[10] Cod. Flor. με et supra μοι.
[11] Hic versus deest in cod. suppl. et in Vat.

Πλὴν εἴπερ[1] ἀντίλυτρον ἐξῆν εἰσφέρειν,
Ὦ πνεῦμα καὶ φῶς τῆς ψυχῆς τοῦ συγγόνου,
Αὐτὴν ἂν αὐτὴν[2] τὴν ψυχὴν προηκάμην·
Ἐπεὶ δὲ θανὼν τὴν ἀνάστασιν μένει,
Καθ' ἣν τὸ νεκρὸν[3] αὖθις ἀνθοῦν ὀστέον
Καὶ σάρκα ποιεῖ καὶ πνοὴν προσλαμβάνει,
Καὶ νεῦρα πυκνὰ καὶ φλεβῶν πόρους φύει[4],
Καὶ πήγνυται ζῶν εἰς μελῶν διαρτίαν,
Καὶ βηματίζει καὶ ποδὶ κούφῳ τρέχει,
Καὶ γίνεται πῦρ καὶ πρὸς αἰθέρα βλέπει,
Καὶ δείκνυται φῶς, εἰ δὲ μή, νὺξ καὶ σκότος·
Τί δεῖ με ποιεῖν; ἀλλὰ πένθει[5], καρδία,
Τὸν σύγγονον, φεῦ, τὴν ὁμόπνουν[6] καρδίαν.
* Ὡς ἡ βραδυτὴς ἀνιᾷ με τοῦ χρόνου,
Κἂν εἰς τὸν ἀκμάζοντα δεσπότην ῥέῃ·
Ὃ τάχα φησὶ καὶ σιγῶν ὁ δεσπότης[7].
Ἦν γὰρ ἐκεῖνος εὐπρεπὴς, ὥρας γέμων,
Ὥρας φυσικῆς οὐ κατηναγκασμένης,
Ἡδὺς, προσηνὴς, εὐφυὴς, ὅλος χάρις.
Ἦν ἀρεϊκὸς, εἰ παρῆν ὄρος[8] μάχης,
Κυνηγετικὸς, εἰ παρεῖχεν ὁ χρόνος,
Δημηγορικὸς ἀκριβῶς φλόγα πνέων,
Θυμοῦ χαλινὸς[9], ἡδονῆς ἀντιστάτης,
Βραβεὺς[10] ἱλαρὸς, ἂν ἐλάνθανε τρέφων.
Ὃ πῶς μεταξὺ ζωγραφήσω τὸν μέγαν,

[1] Cod. suppl. et cod. Vat. *εἰ μέν* pro *εἴπερ*.
[2] Cod. Mon. *ἐκείνων αὐτὴν τήν*.
[3] Cod. Flor. *τὸν νεκρόν*.
[4] Cod. Mon. *φέρει*.
[5] St. *πενθεῖ καρδία*.
[6] Cf. infra ccxv, 89.
[7] Hic versus deest in codd. Vat. Flor. et suppl.
[8] Cod. suppl. *ὄρη*. An voluit *ὥρη*?
[9] Stob. III, 25 : *Ψυχῆς χαλινός*.
[10] Cod. Flor. *βραβεῦ*.

Πολλῶν χεθεισῶν συμφορῶν τῇ καρδίᾳ,
Καὶ τῆς ἐναργοῦς ἐκρεούσης[1] μοι χρόας;
Λευκὸς μὲν ἦν ἐκεῖνος ἀλλ' ὑπὲρ γάλα,
Εἰ καὶ τυρωθεὶς καὶ παγεὶς τῇ συσλάσει,
Λυθεῖσα χιὼν ὡς ὁρῶ νῦν εὑρέθη[2],
Τὸ φυσικὸν δὲ φῦκος οὐκ ἔχον ζέσιν,
Ἢ τὰς γνάθους ἔθαλπεν ἡ ξένη κράσις,
Ἔσθη πρὸς ὠχρὰν ἐκτραπὲν καχεξίαν·
Ἐμοὶ δὲ μικροῦ καθορῶντι[3] τὴν κόμην,
Κόμην ἐκείνην τὴν χρυσῆν, τὴν ὀλβίαν,
Ἣν ἡ φύσις ἔδειξεν ὡς φῶς αἰθρίας,
Ἡλιοειδῶν[4] εὐποροῦσαν ἀκτίνων,
Καὶ τὸν[5] χρυσοῦν ἴουλον ἐνθυμουμένῳ,
Καὶ τὴν μελιχρὰν τῆς σοφῆς γλώτλης χύσιν,
* Τὰς μὲν τρίχας ἴσλησιν εὐθὺς ἡ φρίκη[6],
Ἐγκόπλεται δὲ τῆς βοῆς ἡ γοργότης,

[1] Cod. Flor. *ἐκρεθύσης* et supra *εὑρεθείσας*. Hoc probat correctiones Florentinas de conjectura esse, non ex alio codice.

[2] *ὡς ὁρῶν νῦν εὑρέθης* cod. Flor.

[3] Cod. Flor. *καθορᾶτι*. Cod. suppl. *καθορῶν τε*. Cod. Vat. *καθορῶν τι*.

[4] Cod. Flor. *ἡλιοειδῶς*. Plura cum *ἥλιος* composita, omnino, opinor, nova, addam : *Ἡλιοακτινόμορφος*, Anon. cod. Par. 37, f. 159 v° : *Πόθεν εἰς ἡμᾶς παραγέγονας, ἡλιοακτινόμορφε*. — *Ἡλιοβόλως*, Anon. in Lucam, cod. Coislin. 110, fol. 49 v° : *Καὶ εἰς τὴν σύμπασαν ἡλ. διαπεφοίτησε*.— *Ἡλιόδρομος*, Anon. cod. Coisl. 394, fol. 1 v° : *Καὶ σφαιρικὸν πόλον δὲ ἡλιόδρομον*. — *Ἡλιολαμπέω*, Theodor. Stud. cod. Par. 891, fol. 52 r° : *Ἡλιολαμπήσωμεν αὐτὰς τῇ θάλψει τῆς πνευματικῆς ἀγάπης*. — *Ἡλιονικήτωρ*, Theodor. Lascar. ap. Mai, *Patr. Nov. Biblioth.* t. VI, p. 262.— *Ἡλιοπρεπής*, Germ. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 211 v° : *Τὰ ἡλιοπρεπῆ αὐχήματα τοῦ αὐσονοκράτορος*. — *Ἡλιόρατος*, De S. Theodoro, cod. Par. 1447, fol. 4 r° : *Ἡλιόρατε, θεσμοσυλλήπτωρ σεφοκόμε*. — *Ἡλιοσέληνος*, Jo. Tzetz. *Allegor. Il.* Proleg. 980, p. 56, ed. Boisson. : *Λείψεις ἡλιοσέληνοι*.— *Ἡλιωνυμία*, German. Cpol. *l. l.* : *Ἔχει μὲν οὖν ὁ αὐτοκράτωρ τὴν ἡλιωνυμίαν προσφυεσλάτην*. Adde et adverbium *Ἡλιακῶς* ex Proclo in Tim. p. 12.

[5] Cod. suppl. *καὶ τὸ*.

[6] Cod. Flor. *ἡ χροία* pro *ἡ φρίκη*.

Καὶ βραδύνει τὸ φθέγμα ληφθὲν τοῖς ὠσὶ·
Ὅταν δὲ σαφῶς ἐννοήσω τὴν χάριν,
Ἣν εἰς τὰς ὀφρῦς ἡ φύσις ἐζωγράφει,
Καὶ τὴν γαληνότητα φεῦ τῶν ὀμμάτων,
Καὶ τῆς σιωπῆς τὰς λαλούσας ἐμφάσεις,
Καὶ τὴν σλιβαρὰν τῶν μελῶν εὐρυθμίαν [1],
Ὦ συγγόνου θέλξας με καθάπαξ [2] ἔρως,
Ὁρῶ σκοτεινὰς τὰς βολὰς τοῦ φωσφόρου.
Τί πρὸς σὲ τὸν τοσοῦτον, ὦ θεῖον τέρας,
Ὦ παῖ Χαριτώνυμε, κἂν ἀντεσλράφῃς,
Ἡ τὸν Γύγην σλρέφουσα πυκνὰ σφενδόνῃ [3]
(Τὸ γὰρ φυσικὸν κέντρον ἐσφαίρωσέ [4] σε
Τῷ συντόνῳ σφίγματι τῆς εὐεξίας)
Τὰς γραμμὰς ἰθύνασα [5] τῆς εὐταξίας
Πρὸς τὰς μεταξὺ τῶν παθῶν ἀντισλάσεις [6];
Πῶς οὖν περισχὼν ὁ τροχός [7] σε τῆς τύχης
Εἰς τὸν καθ' ἡμῶν ἐξεκύλισε δρόμον,
Καὶ πῶς μόνον δειχθέντα κατέκρυψέ σε;
Ἥλιε, πῶς ὁρῶ σε, πῶς δὲ καὶ πνέω,
Τῆς καρδιακῆς ἐκλυθείσης λαμπάδος,
Ἐν τῷ κατασχόντι με τῆς λύπης γνόφῳ;
Τίς μοι κρατῆρα [8] συμφορῶν ὀλεθρίων
Ἤνεγκε λαθὼν δυσμενὴς ὑπὸ σκότει;
Πόθεν [9] τὸ πικρὸν ἐξεπέμφθη μοι βέλος;
* Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸν οὐχ ὁρῶ τὸν τοξότην.

[1] Cod. Mon. διαρτίαν.
[2] Cod. Vat. καθάπερ. St. edit. μὴ καθάπαξ.
[3] Vid. Cicer. *De Offic.* III, 9.
[4] Cod. suppl. τὸν φυσικόν κέντρον ἐσφέρωσέ σε.
[5] Cod. Flor. ἰθύνουσα.
[6] Cod. Vat. et cod. suppl. ἀποσλάσεις.
[7] Conf. cod. Par. LXXXI, 1.
[8] Theod. Hyrtac. *Ep.* 24: Τὸν ἀκρατον κρατῆρα φιλίας.
[9] St. πόθον.

Ὢ καρδιαλγῶ, κιρνάτω τις Φάρμακον·
Ἐμεῖν γὰρ εἰκὸς τοὺς χυμοὺς τοῦ κινδύνου·
Ἀλλ' ἀγαναχτεῖ δυσφορῶν ὁ δεσπότης·
Ἴσως γὰρ ὑπήκουσε τῶν σλεναγμάτων,
Ὡς ἂν[1] τὸ λυποῦν ἀντιφάρμακον λάβοι.
Πλὴν, ὦ Χαριτώνυμε, τί ταῦτα[2] δράσεις;
Τὸ γὰρ ἀνιῶν[3] ἐντακέν μοι πρὸς βάθος[4]
Ἡ σὴ τελευτὴ δυσθεράπευτον κρίνει·
Εἰκὸς μὲν ἂν ἦν εἰ παρὼν κατεσκόπουν
Τὴν μητέρα Ἑρηνοῦσαν, ὢ δεινῆς τύχης!
Τὴν ἐκφορὰν, τὸ σῶμα, τὴν ὑψοῦ κλίνην,
Τὰς[5] οὐ γαμικὰς νεκρικὰς δὲ λαμπάδας,
Τὰς εἰς τὸ κοινὸν ἐκμελεῖς[6] Ἑρηνῳδίας,
Τὴν βασιλίδα, τὴν καλὴν ὀμευνέτιν,
Τὰς μὲν γνάθους δρύπτουσαν ἐξ ἀθυμίας,
Αὐτὴν δὲ μικροῦ τὴν ψυχὴν ἡμαγμένην,
Χοὴν ἐπὶ σοὶ καταλείβουσαν ξένην[7]·
Ἔτι δὲ καὶ τὰ σκῆπτρα, καὶ τοὺς οἰκέτας,
Καὶ τὸν[8] περιτλὸν ὁρμαθὸν τῶν μαργάρων,
Καὶ[9] τύμβον αὐτὸν καὶ τὸν ἐνταῦθα[10] ζόφον,
Καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ξυμβολὴν τῆς μαργάρου·
Ἐπεὶ δὲ παρὼν οὐκ ἐτύγχανον τότε,

[1] Cod. Mon. ὁ γάρ.
[2] ταύτῃ cod. Vat.
[3] Cod. Flor. ἀνιοῦν.
[4] Cod. suppl. βάρος.
[5] Hic versus deest in cod. Vat.
[6] Cod. Flor. τὸν κοινὸν ἐμμελεῖς. Recte cod. suppl. ἐκμελεῖς, dissonas. Supra v. 76 ἀκομψον. In Cantacuz. 1, 230 : Κολοιὸς ἐκμελής. Ælian. *Hist. Anim.* II, 11, de eleph. : Φέρειν δὲ καὶ ἦχους ἐμμελεῖς. Recte ἐκμελεῖς suspicatus est Jacobsius, quem videre est de eadem confusione apud alios.
[7] Hunc versum omittit cod. Flor.
[8] Cod. Vat. καὶ τὸ περιτλόν.
[9] Hic versus et sequens desunt in cod. Flor.
[10] Cod. Mon. ἐνταυθοῖ.

Πρὸς τὰς μεταξὺ μάχας ἠσχολημένος [1],
Νῦν δὴ σιωπῶ κατ' ἐμαυτόν σε [2] κλάων [3].
Βασίλισσα [4]. Κἂν ἡ κτίσις ἅπασα πενθεῖν ἰσχύῃ,
Κἂν [5] οἱ βασιλεῖς εὐπορῶσι δακρύων,
* 420 Κἂν ἡ βασιλὶς δυσφορῇ πρὸς τὸν πόνον [6],
Κἂν ἡ πρὸ μικροῦ βασίλισσα δακρύω,
Κἂν ζῶν ὁ πατὴρ οὐ δοκῇ [7] μοι φῶς [8] βλέπειν,
Σβεσθέντος εὐθὺς τοῦ πυρὸς [9] τῆς καρδίας
Ἐκ τῶν κατ' αὐτοῦ δυσλυχῶν ἀγγελμάτων,
425 Κἂν ἡ τεκοῦσα, κἂν ἀδελφὸς, κἂν φίλος,
Κἂν ὁσλισοῦν ἄνθρωπος ἀλγῇ συντόνως,
Οὐκ ἔσλιν οὐδὲν πρὸς τὸ νῦν, ἄνερ, πάθος·
Ἀλλ' εἴπερ ἐξῆν [10] συνδραμεῖν καὶ τοὺς λίθους,
Τὴν [11] τῆς λύπης αἴσθησιν εἰσδεδεγμένους,
430 Τότ' ἂν ἔφην τὸ πένθος εὐπρεπῶς ἔχειν·
Εἰ δ' ἀγγέλους ἔπεισε δακρύειν πάλιν
Ὁ δημιουργὸς προσλαβών σε τὸν μέγαν,
Ὡς καὶ τὸ κοινὸν [12] ἀκροᾶσθαι τῶν γόων [13],
(Εἰσὶ γὰρ ὡς δεῖ συμπαθεῖς τοῖς ἐξ ὕλης
435 Ὅσῳ [14] πλέον βλέπουσι τὴν κάτω πλάνην,)
Ἦν ἂν φορητόν· εἰ δὲ μή, φεῦ τῆς τύχης,
Ἡ καρδία τμήθητι, μὴ τέρας βλέπω,

[1] Cod. Vat. et cod. suppl. *ἠσχολαμένος*. Supra v. 383 : *Πρὸς τὰς μεταξὺ τῶν παθῶν ἀντισλάσεις*.

[2] Cod. Vat. *σοι* pro *σε*.

[3] Cod. suppl. *κλαίων*. Ad marg. *σλίχοι ζή*. Non numerantur versus 327 et 343 qui desunt in codice.

[4] Cod. Vat. et cod. suppl. *Ἡ γυνὴ βασιλὶς*.

[5] Hunc versum non habet cod. Vat.

[6] cod. Flor. et St. *τὸ πάθος*. Cod. suppl. *δυσφορεῖ πρὸς τὸν πόνον*.

[7] Cod. Flor. *δοκεῖ*.

[8] *φῶς μοι* cod. Vat. et cod. suppl.

[9] Cf. cod. Par. IV, 11.

[10] *εἰ παρεξῆν* cod. Vat.

[11] Cod. Flor. *καὶ* pro *τὴν*.

[12] Cod. suppl. *κοινεῖν*.

[13] *γόνων* codd. Flor. et suppl.

[14] Cod. suppl. *ὅσον*.

Μὴ σῶμα νεκρὸν εἰς ἐμαυτὴν ἐμπνέει[1].
Ὕπαρ[2] τὸ λυποῦν, οὐκ ὄναρ, ὦ δέσποτα,
Καὶ φθέγξομαι[3] δὴ θαῦμα καὶ τοῦτο ξένον·
Ψυχὴν γὰρ οὐκ ἔχουσα πενθεῖν ἰσχύω·
Ποῦ μοι τὸ κάλλος, ἡ τρυφὴ[4] τῶν ὀμμάτων,
Τὰ σεμνὰ φιλήματα, τὸ γλυκὺ σλόμα;
* Ποῦ τὸ[5] χρυσοῦν πρόσωπον ὡς εἶδος ῥόδου;
Ποῦ τῶν λόγων τὰ ῥεῖθρα τῶν ὑπὲρ λόγον[6];
Ἔα τίς ἐφθόνησεν ἡμῖν τῆς τύχης;
Ὁ χρυσὸς ὡς χνοῦς ἐκριπισθεὶς ἐῤῥέτω,
Τὸν ἐκ λίθων σλέφανον οὐκέτι σλέγω·
Μαραίνεται γὰρ ὥσπερ ἂν ἦν ἐκ ῥόδων·
Τοὺς μαργάρους ἐντεῦθεν οὐ θέλω βλέπειν·
Κοινοὶ γάρ εἰσιν ἀκριβῶς ἀκτῆς[7] λίθοι·
Τὰ πέπλα, τὸν ῥοῦν τοῦ πηγέντος ἀργύρου,
Τοὺς γαργαλισμοὺς[8] τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ κλέους,
Οἴχεσθέ μοι ῥιπλοῦντες οἱ δορυφόροι·
Τὴν δεσποτικὴν οὐχ ὁρῶ[9] γὰρ ἀξίαν.
Ἄνερ, γλυκὺ πρόσφθεγμα[10], φαιδρότης, χάρις,
Ἡδῶν σὺ νεκρὸς, χήρα δ' αὐτή σοι νέα,
Χήρα βρέφους ἄμοιρος, οὐ σλεναγμάτων·
Πλὴν ἀλλὰ παρανοιξον εἰ χρὴ τὸν τάφον,
Καὶ θανατῶσαν εἰσδέχου τὴν σύζυγον,
Ὥσπερ ποτὲ ζῶν ὑποθεὶς τὰς ἀγκάλας.

[1] Fort. ἐμπνέῃ.
[2] Codd. Flor. et suppl. ὑπέρ.
[3] Cod. suppl. φθέγγομαι. Cod. Vat. omittit δή.
[4] Cod. Vat. et cod. suppl. ἡ σλροφή. Non male.
[5] Cod. suppl. Ποῦ μοι τό.
[6] Cod. suppl. ὑπὲρ λόγων.
[7] Codd. Flor. et suppl. ἀκτίς.
[8] Infra ccxv, 65 : Καὶ τὰ τῆς δόξης φάσματα γαργαλισμοὶ νηπίων. Conf. v. cl. Boisson. ad Psellum, p. 234.
[9] Codd. ὁρῶν.
[10] Conf. supra cxxx, 71.

Τὸ γὰρ κατασχεῖν τῆς πνοῆς τὰς συρμάδας
Εἰς βάθρον, εἰς χοῦν, εἰς τελευτῆς πασλάδα,
Τερπνὸν διὰ σὲ τὸν γλυκύν μοι δεσπότην·
Εἰ δὲ σλέγεις[1] ἔρημον οἰκῶν τὸν τάφον,
Ἔχω κλάδον μέλανα τὸν φυτοσπόρον
Ὡς ἐκ πόνου φλέξαντος ἠνθρακωμένον,
* Καὶ τῆς[2] ἀκαλλοῦς ἐκτροπῆς τῶν ἀμφίων,
Εἰς ὃν καταπαύσασα πενθήσω πλέον,
Τῆς τρυγόνος τὸ φίλτρον ἐκμιμουμένη.
Φεῦ πῶς τὸ θερμὸν τῆς ψυχῆς τῷ πατρί μου
Ἔσβη μαρανθὲν ἴσα καὶ φυτοῦ δρόσῳ;
Ὥσπερ δὲ φύλλον ἀσθενῆσαν ἐκρέει
Ἡ πρὶν διὰ σὲ τοῦ προσώπου φαιδρότης,
Τοῦ τῆς φυλῆς δενδρῶνος[3] ἀπηνθηκότος·
Ἀλλ', ὦ γραφικὴ πλασλικῆς ὑπερτέρα,
Καὶ πρὸς τὸ φαυλότατον εὐπορωτέρα,
Καὶ κατὰ τὸ πρόχειρον ἀφθονωτέρα,
Καὶ κατὰ τὴν ὅρασιν εὐπρεπεσλέρα,
Καὶ κατὰ τὴν κίνησιν εὐχερεσλέρα,
Καὶ πρὸς λόγου δύναμιν εὐτονωτέρα,
Καὶ πρὸς πάθους δήλωσιν εὐκρινεσλέρα,
Κἂν εἰς μονιμότητος ἠτλήθης χρόνον,
Ὡς ἂν γράφοις τὸν ἄνδρα σὺν ἀωρίᾳ,
Ἆρ' οὐχὶ λευκὸν τουτονὶ τυποῦν θέλεις;
Ἀλλ' ἀσθενὲς τὸ κόμμι[4] καὶ δοκεῖ μέλαν,
Ὅταν[5] πρὸς αὐτὸν συγκριθῇ τὸν δεσπότην.
Ἆρ' οὖν ἐρυθρόν; ἀλλὰ συνθήσεις πάχος,

[1] Cod. suppl. σλέγεις et supra ης.
[2] Codd. mei et St. ἡ τῆς.
[3] Cod. Vat. δενδρῶν.
[4] Cod. Mon. et cod. suppl. τὸ κόμμυ. Cod. Flor. τὸ κόμμα.
[5] St. ὅσαν.

Καὶ τὴν φυσικὴν οὐ καλῶς γράψεις χρόαν.
Πολῷ δὲ καὶ σχήματι καὶ σολίσματι
Γράψεις ἐκείνην εὐφυῶς μοι τὴν θέαν [1],
Οἷον δὲ τοπρὶν εἰς ἑορτῆς ἡμέραν
* Ὁ τῆς ἑορτῆς εἶχεν αὐτὸν ὀκρίβας [2];
Πῶς ἂν γράφοις τὸ θαῦμα [3]; Βαβαὶ τῆς τύχης·
Οὐδὲ γραφικὴ τοὺς ἐμοὺς λύει πόνους,
Ἣν ἐσχάτην ἔχουσι παραμυθίαν
Οἱ παρὰ [4] νεκροῖς δυσλυχοῦντες ἐν βίῳ.
Εἰς τοῦτο λοιπὸν εὐσλοχῶ ταύτης πλέον,
Τῇ καρδίᾳ γράψασα τὴν ἔμπνουν φύσιν
Ἐκ τῶν νοητῶν τῆς ψιχῆς κερασμάτων,
Ὁποῖος ἦν ἐκεῖνος ὁ πρῶτος τύπος,
Ὃς εἰς λίθου πίνακας ὑγροὺς [5] ἐρρύη
Δεινῶς μελανθεὶς τῆς φθορᾶς τῇ συγχύσει.
Ἀλλ' ὦ γραφικῆς εὐφυῶς [6] ἐπισλάτα,
Ἀναψυχὴν γάρ τινα πολλάκις δίδως
Τοῖς ὑπὸ θερμῶν συμφορῶν πεφλεγμένοις [7]
Μετὰ μαρασμὸν [8] καὶ παρακμὴν τῆς λύπης,
Ἀφεὶς τὸ χρῶμα τοῦτο τῆς κοινῆς ὕλης,
Ὡς καὶ τὰ κοινὰ τῶν παθῶν ἄλλα [9] γράφοις,
Τὰς τῶν ἁπασῶν ἀρετῶν κίρνα χρόας,
Καὶ γράφε καλῶς τὸν χρυσοῦν μοι δεσπότην·
Πλὴν μηδὲ τοῦτο πρᾶτλε· πόρρω γοῦν γίνῃ [10]·
Γραφήσεται γὰρ τοῦ θεοῦ τῷ δακτύλῳ

[1] τὴν πλάσιν cod. Mon.
[2] Cod. Flor. ὀκρίβας. Ed. ὁ κρίβας.
[3] ἐνταῦθα pro τὸ θαῦμα cod. Vat.
[4] οἱ περὶ cod. suppl.
[5] Codd. Flor. et suppl. ἐκ λίθου πίνακας ὑδρούς. An εὐχρονς?
[6] Fort. εὐφυοῦς.
[7] Codd. Flor. et suppl. πεπλεγμένοις.
[8] Conf. cod. Par. XII, 6.
[9] St. ἄλλως.
[10] Cod. Vat. γίνου.

Φαιδρὸς διαυγὴς εὐσ7εφὴς[1] ϖάντα[2] μένων
Ὁ δεσπότης ἐκεῖνος αὐτὸς ἡ χάρις·
Εἰς γῆν δὲ τούτῳ κόσμος αὐτάρκης ϖάλιν
* Αὐτὸς βασιλεὺς ὁ σπορεὺς καὶ δεσπότης·
Ἐγὼ δὲ σιγῶ κἂν ϖροήχθην τοῖς ϖόνοις
Παθοῦσα δεινῶν[3] συμφορῶν ἀμετρίαν·
Ἀλλά γε[4] μικροῦ ϖᾶσά με Ͽρηνεῖ[5] κτίσις,
Παγκοσμίου χάριτος ἐσ7ερημένην[6].
Βασιλεύς[7]. Ὦ[8] ϖαῖ, σὺ μὲν τέθνηκας, εἰ δίδως λέγειν,
Ὥρας ἐν ἀκμῇ δυσφορῶν τῇ συνθέσει·
Πρὸς γὰρ τὸν ἁπλοῦν φυσικῶς ἀνατρέχεις,
Τὸ ϖνεῦμα τῆς γῆς εὐχερῶς ἀποσπάσας,
Μὴ συμποδισθῇ τῇ σχολῇ[9] ϖρὸς τὸν δρόμον·
Καὶ νῦν συναφθεὶς τοῦ Ͽεοῦ τοῖς ἀγγέλοις
Φῶς μὲν βλέπεις[10] ἄδυτον ἐξ ἀϋλίας[11],
Οἰκεῖς δὲ ϖαράδεισον ἐκ μετουσίας,
Ἐνταῦθα ϖολλῶν ἐντρυφῶν[12] χαρισμάτων·
Καὶ γὰρ τὰ φυτὰ τῆς Ἐδὲμ ζῶντα βλέπεις
Ἐν ταῖς νοηταῖς τῆς χλιδῆς διεξόδοις·
Ὁρᾷς τὸν ἑσμὸν τῶν ψυχῶν ἠθροισμένων[13]
Ἐν τοῖς ϖοθεινοῖς Ἀβραὰμ ϖροκολπίοις[14]·
Ὁρᾷς ὕδωρ κάλλισ7ον ἀφθόνως ῥέον·

[1] St. ἀσ7εφής. Cod. Mon. εὐσ7αλήν.
[2] Cod. suppl. φαιδρῶς — ϖάντως μένων. Cod. Vat. ϖάντως.
[3] Cod. Vat. et cod. suppl. δεινήν.
[4] ἀλλ' ἄγε cod. Vat.
[5] Codd. Ͽρήνει. Cod. suppl. Ͽρήνους.
[6] ἐσ7ερημένη cod. Flor.
[7] Cod. Vat. et cod. suppl. Ὁ ϖατὴρ βασιλεύς.
[8] ὦ omissum in cod. Mon.
[9] Cod. Mon. τῇ τριβῇ.
[10] Cod. suppl. βλέπεις γάρ.
[11] Supra CXVII, 8.
[12] Cf. *Thesaur.* III, p. 1184 C. Vs. 530 et sequentes non exstant in cod. Mon.
[13] Ed. et cod. suppl. ἠθροισμένον.
[14] Hic versus et sequens desunt in cod. Flor.

Πατεῖς δὲ τὴν γῆν ὡς πραῢς τὴν ἀγίαν,
Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν ἀῤῥήτως πόαν,
Ἀφεὶς τὸ σὸν πέδιλον ὡς κούφως[1] τρέχοις[2]·
Οὐκ ἔστι σοὶ θήρ, οὐδ' ἐνεδρεύων ὄφις,
Οὐ δυσμενῶν φάλαγγες, οὐχ ἵππος[3] τρέχων,
Ὡς ἄν σε λαθὼν[4] ἀκρατῶς συναρπάσῃ,
Οὐ τόξον, οὐ πῦρ, οὐ τεθηγμένον ξίφος,
* Οὐ κλῶψ ἀπηνὴς, οὐ σφαγεὺς ὀδοσλάτης,
(Λῃστὴς μόνος[5], κἀκεῖνος ἐν σεσωσμένοις),
Οὐ φίλος ἐχθρὸς, οὐδὲ λανθάνων φίλος,
Οὐ κρυπτὸς, οὐ πρόδηλος ἀνθρώπων[6] φθόνος,
Οὐκ ἀνέμων ἅμιλλα συντονωτέρων,
Οὐ[7] ῥευμάτων σύῤῥηξις ἀγριωτέρων,
Οὐ πνευμάτων ἔντευξις ἀνθρωποκτόνων,
Ὡς εἶπε Δαυὶδ[8], ἐν πυρᾷ μεσημβρίας,
Οὐ σεισμὸς, οὐ κίνδυνος ἐξ ἀσιτίας,
Οὐ λοιμὸς[9], οὐ θάνατος ἐξ ἀῤῥωστίας,
Οὐ πυρετοῦ δύναμις, οὐ μελῶν κλόνος,
Οὐ παῖς ἰατρῶν, οὐ γυνὴ τεθλιμμένη,
Οὐ φίλτατοι θρηνοῦντες, οὐ τρύχων φόβος,
Οὐ ξυγγενοῦς θάνατος, οὐ θρήνων μέλος,
Οὐ δακρύων πρόχυσις, οὐ χιτὼν μέλας,
Οὐ πλοῦτος ἀνθῶν καὶ παρευθὺς ἐκρέων,
Οὐ φροντίδων κάματος, οὐ ψυχῆς πόνος,
Οὐ δαπάνη σώματος, οὐδὲν ἄλλό τι.

[1] Cod. Vat. et cod. Flor. *κοῦφος*.
[2] Codd. *τρέχεις*. Malim *τρέχῃς*.
[3] *οὐδ' ἵππος* cod. Vat.
[4] Cod. suppl. *ἐσλαθών*.
[5] Codd. Vat. et suppl. *μόνον* ex cor., male. Est quem dicimus *le bon larron*.
[6] Cod. Vat. et cod. suppl. *ἀνθρώπου*.
[7] Hic versus deest in cod. Vat.
[8] Psalm. xc, 6 : *Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, — ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ*.
[9] Cod. Flor. *οὐ λιμός*.

Καὶ ταῦτα μὲν σὺ τῇ φθορᾷ χαίρων δίδως [1],
Καὶ μέχρις αὐτῶν οὐρανῶν γῆθεν τρέχεις
Ἁπλοῦς [2], ἀμιγὴς, εὐπετὴς, ἔξω βλάβης·
Ἐγὼ δὲ πενθῶν οὐκ ἐπαυσάμην ἔτι·
Ἡ γὰρ φύσις πείθει με πυκνὰ δακρύειν·
Κἂν οὐκ ἐφικτὸν τὸ φλογίζον [3] πῦρ σβέσαι [4]
Τοῦ σοῦ μαρασμοῦ, προσφυές [5] μοι σκυμνίον.
Ἆρ' οὖν παραινεῖς ἐκκακεῖν [6] ἐν ταῖς λύπαις,
* Χρισ/οῦ μαθητὰ καὶ μιμητὰ τοῦ πρᾴου,
Ἡ τὴν καθ' ἡμᾶς ἐκγελᾶς τραγῳδίαν;
Μυκτηριεῖς [7] γὰρ τάχα καὶ σὺ, δέσποτα,
Τοὺς δυσανασχετοῦντας ἐξ ἀθυμίας·
Ἀλλ', ὦ ποθεινὴ τῆς Φυλῆς [8] ξυναυλία,
Παύσασθε δὴ παύσασθε πενθοῦντες μάτην,
Ὡς [9] ἀγανακτεῖ συμπαθῶν ὁ γεννάδας·
Θρηνεῖν γὰρ οὐ χρὴ τοῦ Θεοῦ τὸν ὁπλίτην
Εἰς τὰς ἄνω Φάλαγγας ἐξειλεγμένον·
Νῦν μᾶλλον ἐσ/ὶ βασιλεὺς ὁ δεσπότης
Τῆς γῆς ἀφεσ/ὼς [10] καὶ Θεῷ συνημμένος [11]·
Ἡμεῖς δὲ νεκροὶ κἂν δοκῶμεν ἐμπνέειν,
Δεδοίκαμεν γὰρ ἀκριβῶς τὸν Θάνατον,
Εἰ μὴ σχεδὸν λέγοιμι τὰς ἄλλας λύπας,
Οἳ [12] τῆς φθορᾶς ἄγχουσιν ἔσθ' ὅτε πλέον·

[1] Cod. Flor. hunc versum et sequentem omittit.
[2] *ἁπλῶς* cod. suppl.
[3] Codd. Flor. et suppl. *φλογίζειν*.
[4] Cod. suppl. *σβέσῃ*.
[5] *προσφιλές* cod. Vat.
[6] Codd. Flor. et St. *ἐκκαλεῖν*. Conf. infra CCLX, 4.
[7] Codd. Flor. *μυκτυριεῖς*. St. *μυκτηρίσεις*.
[8] Cod. Vat. *φιλῆς*.
[9] Hunc versum omittit editor.
[10] St. *ἀφετώς*.
[11] Cod. suppl. *συνημμένος* et supra *συνηγμένος*.
[12] Pro *οἳ* leg. *αἳ*.

Νῦν ἀετοῦ πλέρυγας ἀῤῥεύστους[1] φέρει,
Φυγὼν τὰ δεσμὰ δραστικῶς τοῦ σαρκίου.
Νῦν ὡς ἀηδὼν εὔλογεῖ τὸν δεσπότην,
Ὃς αὐτὸν ἐξήγαγεν εἰς τὴν αἰθρίαν·
Νῦν ἐστὶ δορκὰς ἐκλυθεῖσα τῶν βρόχων,
Οὓς χεὶρ πονηρᾶς ἡδονῆς οἶδε πλέκειν,
Εὑρὼν δὲ τὸ ζῶν ψαλμικῶς[2] ὕδωρ πίνει·
Νῦν εἰς γαληνοὺς λιμένας αὐλίζεται,
Τοῦ μὲν κάτω κλύδωνος ἀπηλλαγμένος,
Ἀγνὴν δὲ τηρῶν τῆς ψυχῆς τὴν ἀξίαν,
* Ἐμοὶ δὲ μικροῦ συλλαλῶν καὶ συμπνέων,
Καὶ πρὸς τὸ φιλόστοργον ἐξ ἔθους βλέπων.
Οὐκοῦν ἐπ' αὐτῆς τῆς σοροῦ τοῦ δεσπότου,
Τάδε ξέειν[3] δίδωμι τοῖς ἑρμογλύφοις[4].

Ἐπίγραμμα[5].

Βασιλέως παῖς εὐσεβὴς ὁμοτρόπου,
Καὶ δεσπότης πρὸς ὥραν ἀκμῆς ἐῤῥύη·
Καὶ νῦν σιωπᾷ καὶ καθεύδει τοῖς λίθοις,
Τὴν ἐσχάτην σάλπιγγα τοῦ τέλους μένων,
Ὡς ἂν, θεατά, μὴ σκοπῆς πρὸς τὸν τύφον,
Ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν τῆς τελευτῆς τὴν κόνιν,
Κἂν εἰς τὸν ἀκμάζοντα κομπάζῃς χρόνον·
Ἐνταῦθα γὰρ δὴ πᾶς ὁ τοῦ βίου δρόμος
Ἀναλυτικὸς[6] τοὺς βροτοὺς ὑπεκφέρει,
Χοῦν πάντα λεπτὸν καὶ σκιὰν φεῦ δεικνύων[7].

[1] Cod. Flor. ἀῤῥεύστους. Conf. supra CXII, 89.

[2] Cf. Joann. IV, 10 et 11, et Psalm. XLI. Mox v. 596, St. σοροῦ.

[3] Bandini male ζέειν.

[4] Cod. suppl. ὁρμογλύφοις. Post hunc versum legitur Ἐπίλογος.

[5] Cod. M. fol. 120.

[6] Ed. et cod. suppl. ἀναλυτικῶς.

[7] Cod. suppl. ad. marg. : Οἱ ὅλοι

CCXIV. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα κύριον Μιχαὴλ τὸν Παλαιολόγον εἰς ὃν ἐξειργάσατο λέοντα φίλον εἶναι κυνί.

* Τί τοῦτο; νικᾷς εὐτυχῶς καὶ τὰς φύσεις
Λέοντα κυνὶ συμβιοῦντα δεικνύων,
Ὦ καὶ λεόντων σκύμνε καὶ σκύμνων λέον,
Καὶ θαῦμα κοινὸν, Αὐσονάρχα, καὶ ξένον!
Καὶ γὰρ ὑλακτῶν ὁ σίρατὸς τῶν βαρβάρων
Τοῖς σοῖς βρυχηθμοῖς ὀξέως ἀλίσκεται·
Καὶ γίνεται δὴ πανταχοῦ σοι τὸ ξίφος
Ὄνυχος ἀκμὴ συσίολῆς ἐλευθέρα,
Καὶ τῆς φυσικῆς δεικτικὴ κραταρχίας,
Ὑφ' ἧς διασπᾷς εὐχερῶς τοὺς αὐθάδεις.
Ὄφις μὲν οὖν δέδοικεν ἰδὼν σκορπίον·
Ὠθεῖ γὰρ αὐτὸν εἰς φθορὰν τὸ κεντρίον
Ἰῷ τὸν ἰὸν εἰς τὸ νύγμα συγχέον·
Νεκρὸς δὲ νεκρὸν οὐδαμοῦ πεπληγμένον[1]
Ποιεῖ τὸν ἐχθρὸν ὁ σφαγεὶς παραυτίκα·
Βιοῦν γὰρ ἐξῆς ὁ φθορεὺς οὐκ ἰσχύει,
Συναπολαβὼν[2] τὴν ψυχὴν τῷ φαρμάκῳ.
Γαλῆ δὲ μυὸς ἐξ ὀπῆς δεδραγμένη
Τοῖς ὀσίέοις βέβρυχε τοῦ θηράματος·
Ὀξὺς δὲ κυνὸς καὶ πολύσίροφος δρόμος
Αἱρεῖ λαγωὸν εἰς φυγὴν[3] ἠπειγμένον·
Φεύγει δὲ τοὺς δράκοντας Ἰνδὸς ἐλέφας[4],

σίίχοι τοῦ Φιλῆ οὓς ἐποίησε πρὸς τὸν δεσπότην εἰσὶν ὁμοῦ χέ. Et ad calcem hujus folii 243 r° hoc tetrastichon :

Εἵληφε τέρμα τουτονί τε τῶν σίίχων
Χρισίοῦ Ἰησοῦ τοῦ θεοῦ μου ἱκέτης,
Φιλῆ Μανουὴλ τῶν γεγραφότων τάων
Εἰς τὸν δεσπότην τὸν Ἰωάννην τάχα.

[1] Cod. πεπληγμένος et in marg. πεπληγμένον.

[2] Leg. συναποβαλών, solenni verborum λαβεῖν et βαλεῖν confusione.

[3] Cod. ἐκφυγεῖν et in marg. εἰς φυγήν.

[4] Cf. *De eleph.* 246.

Στυγῶν τὸν ὀλκὸν ὡς ταχὺν πρὸς ἀγχόνην,
* Τάχα δὲ καὶ σῦρ καὶ κριὸν[1] καὶ δέλφακα,
Καὶ μῦν κρεμασθὸν εἰς λινόπλοκον βρόχον.
Ὕαινα δὲ πρόεισι νυκτὸς ἔσθ' ὅτε
Καὶ τὰς βαλιὰς ἐκτοπίζει παρδάλεις·
Λέων δὲ μισεῖ καὶ τὸ σῦρ καὶ τὰς κύνας,
Καὶ προσφάτως κλάοντα πανθήρων βρέφη·
Νυνὶ δὲ συνεὶς τῶν λεόντων ὁ σκύλαξ
Οἷς πρὸς τοὺς ἐχθροὺς Αὐσονάρχης εὑρέθης,
Καὶ σοῦ καθαρῶς ἐκπλαγεὶς τὴν καρδίαν,
Ἣν ἡ κρατίστη φύσις ἐντέθεικέ σοι,
Καθάπερ εἰκὸς ἐξαμείβει τὴν φύσιν,
Καὶ μέχρι κυνὸς μετριάζει, δέσποτα·
Μᾶλλον δὲ καὶ λέοντα μικροῦ σε βλέπων
Ἐν τῇ σιβαρᾷ τῶν μελῶν διαπλάσει,
Συσσέλλεται μὲν ὁ θρασὺς θὴρ ἐνθάδε,
Βακχεύεται δὲ τῷ ξένῳ τῆς ὄψεως·
Ὑφίσταται δὲ τὰς ἀφὰς καὶ τοὺς βρόχους
Καὶ τὰς κυνικὰς παιδιὰς ἀποσέγει·
Συνέλκεται δὲ πανταχῇ τῇ συντρόφῳ,
Δοκῶν χαμερπὴς τῶν ποδῶν τῇ προσβάσει·
Θυμοῦ δὲ τηρεῖ τὴν ψυχὴν ὑπερτέραν
* Μὴ τὴν κυνικὴν ἐκταράξῃ καρδίαν·
Μερίζεται δὲ τὰς τροφὰς ἀκινδύνως,
Καὶ τῆς ἐρυγῆς ἐξελαύνει τὸν φόβον·
Ὑπνοῖ δ' ἐπ' αὐτῶν τοῦ κυνὸς τῶν ἰσχίων,
Ἕλος δροσῶδες τὰς τρίχας ποιούμενος·
* Ἐκμάττεται γὰρ εἰς τὸ σῶμα τὸ σὸν
Καταῤῥεουσῶν ἡσυχῇ τῶν ἰκμάδων·

[1] *De eleph.* 178.

Ὅταν δὲ μὴ τὸν κύνα παρόντα βλέπῃ,
Μισεῖ τὰ δεσμὰ καὶ πρὸς ἅλματα βλέπει·
Ζητεῖ γὰρ αὐτὸν ὡς ἐπίφθονον φίλον,
Καὶ δεινοπαθεῖ καὶ σίενάζει καὶ βρύχει·
Πλὴν ἔστιν εὑρεῖν εὐμενῆ καὶ τὸν κύνα
Τῇ καταγωγῇ, τῇ τροφῇ, τῷ παιγνίῳ,
Καὶ τῇ πρὸς αὐτὸν ἐντελεῖ κατασίάσει·
Καὶ γὰρ μαλακὸν καὶ χαμαίζηλον [1] βλέπει
Χωρὶς ὑλακῆς γειτνιῶν τῷ δεσπότῃ·
Καὶ γίνεται δὴ τοῖς ποσὶ τοῦ Θηρίου
Στρωθεὶς ἐπὶ γῆς αὐτοκίνητος [2] τάπης·
Οὐ δύναται γὰρ ἀγνοῆσαι τὴν φύσιν,
Πολλῶν μεταξὺ συντρεχόντων φασμάτων·
Λέων μὲν οὖν πῦρ ἐστι μικροῦ τὴν φύσιν,
Ὡς εἰς μάχας ἄντικρυς Αἰτναία ζέσις·
Ὃ γὰρ ἂν ἐξ ὄνυχος ἁρπάσας φάγοι
Τομῶς δαπανᾷ τῇ φλογὶ τῶν ἐγκάτων·
Ἴσας δὲ πυρσοῖς εὐτυχεῖ καὶ τὰς τρίχας
Ἐκ τῶν ἐνύγρων ἀνθράκων τῆς φύσεως·
Ψυχρὸς δὲ πᾶς δήπουθεν ὡς ὕδωρ κύων,
Καὶ μᾶλλον αὐτὸς ὁ δρομεὺς Θηροκτόνος [3].

[1] Supra LXXXIII, 8 : *Πρὸς τὰ χαμαίζηλα σωφρόνως βλέπων*; CXCVI, 2 : *Νοῦν χαμαίζηλον*. Vid. Boeckh, *Inscr.* n° 523.

[2] Cf. supra XLIII, 81.

[3] Cod. Esc. CCXIII, 137 : *Θηροκτόνον κάλλιστον εἰργάσατό σε*. Id. *De eleph.* 3. Alia ejusmodi composita, opinor, nova sunt hæc : *Θηροδοξία*, Ephr. Syr. t. III, p. 431. — *Θηρολετήρ*, Tzetz. cod. Par. 2644, fol. 250 r° : *Θηρολετῆρος ἐς ὅσσα περ οὔρεσιν ἀμφινέμονται*, et *Θηρολέτειρα*, Eustath. *Opusc.* p. 20, 50. — *Θηρόμορφος*, Theodor. Stud. p. 93 E. — *Θηρόψυχος*, Anon. cod. Par. 2506, fol. 7 v° : *Περιάργους ἢ Θηροψύχους*. Quædam alia ex *Θηρίον* sunt derivata, quibus carent lexica : *Θηριοβρωσία*, Theodor. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 272 v° : *Θηριοβρωσίαν νοητήν*. — *Θηριομαχεῖον*, *Actt. Pauli et Theclæ*, p. 54, ed. Tischend. : *Σὲ δὲ, Θέκλα, εἰς τὸ Θ. ἀπάγω*. — *Θηριόπληκτος*, Anon.

Ὦ πᾶσα λευκὴ τῶν τριχῶν ἡ πυκνότης!
Πλὴν τοῦτο καινὸν εἰ τὸ πῦρ ὕδωρ σλέγει,
Καὶ τὴν ἀκατάλληλον οὐ φεύγει κράσιν·
Ὁρῶ γὰρ αὐτὸ καὶ φιλοῦν τοὐναντίον,
Καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ φέρον διάσλασιν.
Μὴ σύμβολον καὶ τοῦτο τῆς σῆς ἰσχύος,
Δι' ἧς τὸν ἐσμὸν[1] συσλελεῖς τῶν βαρβάρων,
Οἷς ἡ κυνικὴ προσφυὴς ἁπλησλία;
Μὴ τῷ γαληνῷ τῆς ψυχῆς καὶ μετρίῳ
Τοὺς αἱμοχαρεῖς[2] κερδανεῖς κύνας, λέον;
Μὴ νῦν γε μικρὸν συσκιάσῃς[3] τὴν ἀπάθην,
Μὴ καὶ σοβηθῇ καὶ κρυβῇ πᾶς σατράπης;
Τὸν σόν με λοιπὸν εὐμενῶς κύνα βλέπων
Ὧδε[4], βασιλεῦ, καὶ τροφῆς δίδως ψίχας·
Καὶ γὰρ ὑλακτῶ καὶ κροτῶ σου τὴν φύσιν,
Ὡς ἐξ ἔλους δή τινος ἢ λόχμης λέων
Συχναῖς ἐρυγαῖς ἐκδιώξαις τοὺς πόνους,
Οἳ παραφωλεύουσι[5] καὶ θλίβουσί με·
Δείξαις δέ μοι φεύγουσαν εὐθὺς δορκάδα
Μικρόψυχον πᾶν, Αὐσονάρχα, νῦν πάθος·
Πλὴν ἀλλὰ βασίλευε τὸν πάντα χρόνον
Χώρων θαλασσῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων,
Πρὸς ὠκεανὸν ἐκτινάσσων τὴν σπάθην,
Ἣν αὐτὸς ἐσλόμωσας ἐκ τῶν αἱμάτων,
Ὡς ἂν ἐπ' αὐτῆς τῆς καλῆς ὄχθης φθάσας
Τῷ συμβασιλεῖ καὶ σπορεῖ τάδε φράσῃς,

cod. Par. 2256, fol. 564 r°: Σκορπιοπλήκτοις καὶ θηριοπλήκτοις ὠφελεῖ. — Θηριοπρεπῶς, S. Cyrill. *Opp.* t. II, p. 293 C, 310 E, 378 A.

[1] Cf. cod. Esc. CCXIII, 110.

[2] Cf. cod. Par. 11, 53.

[3] Leg. συσκιάσεις.

[4] Contra metrum. Fort. Ὧδί, vel Λέον βασιλεῦ. Cod. suppl. βασιλεύς.

[5] Cf. cod. Par. CCIII, 78.

Ταῖς σαῖς ἐργαῖς προσλεθέντων ἁλμάτων·
* 100 Λέον βασιλεῦ, κοσμικὴν θήραν δέχου.

CCXV. Τοῦ αὐτοῦ. Ἄνθρωπος διαλεγόμενος μετὰ ψυχῆς[1].

Ἄγε, Ψυχή μου ταπεινή[2], σχολάσωμεν καὶ γνῶμεν
Τὴν σύγχυσιν, τὸν θόρυβον, τὴν ζάλην[3] τῶν πραγμάτων,
Καὶ τὴν συχνὴν περιτροπὴν, καὶ τοὺς πυκνοὺς εὐρίπους[4],
Ὡς οἱ γραφεῖς τοὺς ἀμυδροὺς ἐν ἀποσλάσει τύπους,
5 Καὶ μεταγνῶμεν τῆς παικτῆς τῶν γινομένων σφαίρας,
Ὑφ' ἧς ὡς παῖδες ἀγενεῖς πολλάκις ἀτακτοῦμεν,
Οὐ συνορῶντες τὸ δεινὸν τῶν ἀθυρμάτων πέρας.
Μέχρι γὰρ τίνος τὸ δοκοῦν, μέχρι δὲ ποῦ τὸ ψεῦδος;
Οἰχέθωσαν[5], ἐρρέτωσαν, ἀρθήτωσαν ἐκ μέσου
10 Τὰ θέλγητρα, τὰ φόβητρα, τὰ νόθα προσωπεῖα.

Ψυχή.

Βουλῆς ἀρίσλης, Ἄνθρωπε, μελετωμένης ἤδη
Συνηγορῶ, συντρέχω σοι, μισῶ τὴν βραδυτῆτα,
Μὴ πάλιν φιλυπόσλροφα[6] τὰ πάθη κατασλήσῃ,
Καὶ γένηταί σοι χείρονα τὰ δεύτερα τῶν πρώτων[7]·
15 Πλὴν ἔδει τὴν κυβέρνησιν ζητῆσαι πρὸ τῆς ζάλης,
Καὶ πρὸ τῆς νόσου τὸ δριμὺ καὶ σλῦφον τοῦ φαρμάκου,
Καὶ τὴν σλερρὰν περιβολὴν τῶν ὅπλων πρὸ τῆς μάχης·

[1] Cod. M. fol. 123. In cod. Flor. legitur ante titulum κατὰ ἀλφάβητον.

[2] Bandin. male ταπεινά.

[3] Conf. supra CXI, 56. Cod. P. V, 10: Συχνῶν λογισμῶν δυσχερῆ λύων ζάλην.

[4] Εὔριπος βίου, nota metaphora de qua Boisson. *Anecd. nov.* p. 6.

[5] Cod. οἰσχέθωσαν.

[6] Martyr. S. Demetrii, n° 29: Φιλυπόσλρατα γὰρ τὰ τοιαῦτα νοσήματα τοῖς μὴ διὰ προσευχῆς καὶ πολιτείας ἀγνῆς τὴν ὑπὸ τοῦ κρείσλονος φυλακὴν κεκτημένοις. Pro φιλυπόσλρατα cod. Mazarin. φιλυπόσλροφα, i. e. *redire solent.* Conf. Eustath. *Opusc.* p. 5, 49.

[7] Matth. XII, 45.

Νυνὶ δὲ κινδυνεύομεν ἐκ περιτ[ῆ]ς ῥᾳστ[ώ]νης,
Καθάπερ οἱ καθεύδοντες καὶ ῥέγχοντες ἐκ μέθης,
Μετὰ καιρὸν τὸ πρὸ καιροῦ λυσιτελῶς εὑρίσκειν [1].

Ἄνθρωπος.

Γλυκύτητι πικρότατος ἀνακραθεὶς ὁ βίος,
Ὁ κλὼψ, ὁ κόλαξ, ὁ λῃστ[ὴ]ς, ὁ δυσμενὴς, ὁ φθόρος,
Θέλγει τὴν φύσιν τὴν θνητὴν, ὥσπερ τὸ πῦρ τὰ βρέφη,
* Καὶ τοῖς δοκοῦσι σκυθρωποῖς τὰ σκυθρωπὰ [2] μιγνύει,
Καὶ συναρπάζει μεταξὺ, καὶ παρασύρει τρέχων,
Καθάπερ πῶλος ὑβρισ[τ]ὴς ἀπαίδευτον ἱππότην,
Καὶ τοῦ καλοῦ τὴν αἴσθησιν κατὰ μικρὸν ἀμβλύνει,
Καὶ δείκνυσι φαυλότερον τὸ μέλλον τοῦ παρόντος·
Ἔστι δὲ πάντως ἄμεινον τοῦ [3] θνήσκειν τὸ καθεύδειν,
Κἂν μόλις ὁ μικρόψυχος ἀνενεγκεῖν ἰσχύσῃ.

Ψυχή.

Δεῦρο λοιπὸν τὸ γηγενὲς καὶ ταπεινὸν σαρκίον
Ἀπὸ βαλβίδος ὅ φασι πάντα διδάσκου πρώτης,
Καὶ σκόπει μοι τὴν σύζυγον, τὴν θαυμασ[τ]ὴν ἐκείνην,
Τὴν φίλην, τὴν ὁμόψυχον, τὴν ὁμογνώμονά σοι,
Τὴν εὔσχημον, τὴν εὔτροπον, τὴν εὔνουν, τὴν ἀνδρείαν,
Ἣν ἐπαινεῖ καὶ Σολομῶν πρὸ τῶν ἐνταῦθα λόγων,
Τὴν εὐγενῆ, τὴν φιλεργὸν [4], τὴν λογικὴν τρυγόνα·
Πῶς ᾤχετο, πῶς ἔῤῥευσε, πῶς ἔσβη, πῶς ἐκρύβη,
Καθάπερ ἄνθος ἐν ἀγρῷ [5] καὶ μετὰ θέρους χλόη,
Καὶ μετὰ νέφος ἀσ[τ]ραπὴ καὶ χυοῦς ἀπὸ τυφῶνος.

[1] Cod. εὑρίσκει.
[2] Fort. τὰ τέρπουνα; vel simile quid.
[3] Fort. τὸ θνήσκειν, τὸ κ.
[4] Sup. LXXIX, 90 : Πλὴν ἡ φιλεργὸς, ἣν Σολομῶν σεμνύνει. Cf. Prov. XXXI, 10.
[5] Psalm. CII, 14.

Ἄνθρωπος.

Ἔδει σε, φίλη μοι Ψυχή, τῶν ἄλλων ὑπομνῆσαι,
Καὶ τὴν ἐσχάτην συμφορὰν εἰσενεγκεῖν ὑσλέραν·
Τὰ γὰρ ἐξαίφνης λυπηρὰ τῶν ἐλπισθέντων χείρω,
Καθάπερ τὴν ἀκήρυκτον τῆς κηρυχθείσης μάχης
Χαλεπωτέραν ἀτεχνῶς οἶδεν ἡ φύσις κρίνειν·
Ἐπεὶ δὲ ταύτην προὔθηκας, ὦ τῶν ἐμῶν δακρύων!
Καὶ τὴν τοῦ λόγου κεφαλὴν σλυγνάζειν ἐπιτρέπεις,
Γνώριζε δή μοι τὰς κρυπλὰς τῆς ποθουμένης τρίβους[1]·
* Λαθοῦσα γάρ με τῆς εὐνῆς ἀπέριτλος ἐξέδυ,
Καὶ νῦν μαθεῖν ἐπιθυμῶ ποῦ μένει, ποῦ κοιτάζει.

Ψυχή.

Ζητεῖς ἐκείνην κατιδεῖν; τῶν ἀνεφίκτων τοῦτο·
Τῶν γὰρ δεσμῶν τῶν φυσικῶν ὡς ὄρνις ἀποπλῶσα,
Καὶ ψαλμικῶς[2] περισλερᾶς μετάφρενα λαβοῦσα,
Παρὰ τὸν κῆπον τῆς Ἐδὲμ κατέπαυσεν ἀσμένη·
Σὺ δὲ πεζὸς καὶ χαμερπὴς ὑπὸ τῆς ὕλης μένων,
Πῶς φθάσῃς τὴν ὑπόπλερον, πῶς τὴν οὐρανοδρόμον;
Ἄφες τὸν νοῦν τὸν ἄληπλον, ἡ τῆς σαρκὸς παχύτης·
Ἄφες τὸ πνεῦμα τὸ γοργόν, ἡ γηγενὴς νωθρότης·
Τῆς γὰρ φωνῆς καὶ τῆς σλοργῆς οὐκ ἐπισλρέφεταί σου
Μεμνησλευμένη τῷ Χρισλῷ μετὰ φαιδρᾶς λαμπάδος.

Ἄνθρωπος.

Ἤδειν ἐγὼ καὶ πρότερον, κἂν ἐμαυτὸν οὐκ ἤδειν,
Ὡς καὶ μετὰ τοῦ σώματος ἄληπλος ἦν ἐκείνη·
Χρυσὸς γὰρ ἅπας παρ' αὐτῇ κόνις ἐκρίθη κούφη,

[1] God. τρίβου. — [2] Psalm. LXVII, 14.

Καὶ κάχληκες οἱ μάργαροι, καὶ τρίβωνες οἱ πέπλοι,
Καὶ τὰ τῆς δόξης φάσματα γαργαλισμοὶ[1] νηπίων
Εἰκότως ἐνομίσθησαν ὑπὸ μεγαλονοίας.
Ποῦ ταῦτα δὴ τὰ θαυμασιά; ποῦ τὰ σεμνὰ πρακτέα;
Σύνες μοι, γύναι, τῆς φωνῆς, ἀποκρίνω[2] συνήθως,
Καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἡδονῆς μὴ φθόνει τῷ συζύγῳ·
Πάντως γὰρ οἶδας πειθαρχεῖν, εἴ τι σοι λέγειν εἶχον.

Ψυχή.

Θαυμάζω σου, μικρόψυχε, θυροκοποῦντος μάτην·
Ἡ μὲν γὰρ κεῖται μεταξὺ καθεύδουσα τῶν λίθων
* Ἐκ τῶν πολλῶν τε καὶ θερμῶν τῆς ἀρετῆς ἱδρώτων,
Τοῦ μαλθακοῦ καὶ τρυφεροῦ πεπονηκότος σκήνους·
Σὺ δὲ τοῖς[3] ἔξωθεν αὐτὴν περικτυπεῖς θορύβοις;
Οὐ δέδοικας, οὐ πέφρικας, οὐκ ἠρεμεῖς, οὐ τρέμεις,
Οὐχ ὑποσέλλῃ μετ' αἰδοῦς, οὐ σέργεις τὸ συμφέρον,
Ἀλλὰ θρηνεῖς, ἀλλὰ πενθεῖς, ἀλλὰ κραυγὴν ἐξάγεις·
Σκόπει μὴ τούτοις, βέλτιστε, τὴν συμφορὰν αὐξήσῃς
Καὶ δυσφορήσῃ κατὰ σοῦ τῆς γυναικὸς τὸ πνεῦμα.

Ἄνθρωπος.

Ἰδοὺ πικρότερον ἡμῖν τὸν χωρισμὸν εἰργάσω,
Τοὺς θρήνους ἀνακόπλουσα, Ψυχή μου, τοὺς ἐκ βάθους.
Πῶς οὖν ἐξατμισθήσεται[4] καὶ πόθεν ἀπορρεύσει
Τὸ συναχθὲν καὶ παχυνθὲν ἐν τοῖς ἐγκάτοις νέφος,
Ὥσει δαλὸς ἀπὸ καπνοῦ πρὸς ἔξοδον ὁρμήσας
Μετὰ τὴν περιδίνησιν καὶ τὴν φορὰν τὴν κάτω;
Πῶς δὲ τοῦ πάθους μαρανῶ τὴν φλόγα μὴ δακρύσας;

[1] Conf. supra ccxiii, 453.
[2] Leg. ἀπόκριναι.
[3] Cod. τῆς.
[4] Cod. ἐξατμηθήσεται.

Ὦ πίμπραμαι καὶ τήκομαι, δός μοι, φιλτάτη, δρόσον·
Δεινοπαθῶ, λειποθυμῶ, ζητῶ σε τὴν ὁμόπνουν[1]·
Εἰ δ' οὖν ἄλλο τι γέγονε, μὴ κατοκνήσας λέγειν.

Ψυχή.

Καλὴν ἐκείνην καὶ σοφὴν ἐν γυναιξὶ φανεῖσαν
Ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐρανοὺς ὁ πλασίουργὸς ἀνάγει·
Πῶς γὰρ εἰκότως[2] θησαυρὸν λαθόντα καλυφθῆναι,
Πῶς δὲ τὸν λύχνον τοῦ φωτὸς ὑπὸ τὸν χνοῦν κρυβῆναι,
Καὶ πόλιν οὕτω θαυμασλὴν ἐπ' ὄρους μὴ τεθῆναι[3],
Κἂν γοῦν ἀποτινάξασα τὸ πάχος καὶ τὴν ὕλην
Ἐν τοῖς τῶν ζώντων ὀφθαλμοῖς ἐρρίπισε τὴν κόνιν,
* Ἵν' οὕτω σκαρδαμώτλωσι πληρούμενοι δακρύων·
Ἀλλὰ μισεῖ τοὺς κωκυτοὺς ἡ τῆς χαρᾶς ἀξία[4].

Ἄνθρωπος.

Λέγε, φιλτάτη μοι Ψυχή, καὶ περὶ τοῦ λειψάνου,
Καὶ δίδασκε τὴν ἐκτροπὴν τοῦ κάλλους τοῦ συμφύτου·
Ποῦ τὸ τῆς κόμης εὐπρεπὲς, ἡ τοῦ μετώπου χάρις,
Ἡ τῶν ὀφρύων τοξικὴ[5] περιγραφὴ καὶ σλάσις,
Ὁ τῶν ὀμμάτων ἵμερος[6], ἡ τῆς ῥινὸς εὐθύτης,
Τῶν παρειῶν τὸ φοινικοῦν, ὅπως ἐτρύγα ῥόδον
Ὑδροποτοῦσα[7] νουνεχῶς ἐπὶ τροφῇ μετρίᾳ,
Τὰ χείλη τὰ διάβροχα τῇ τῶν ἰνῶν πορφύρᾳ,
Καὶ τοῦ τραχήλου τὸ λευκὸν, καὶ τῶν χειρῶν ἡ πλάσις,
Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ σώματος ἐκείνου τοῦ παγκάλου.

[1] Supra ccxiii, 340.
[2] Leg. εἰκὸς τὸν θησ.
[3] Ezech. xxviii, 14.
[4] In hoc decasticho deest versus.
[5] Cf. supra cxxxi, 12.
[6] Cod. ἡ τῶν ὀμμ. ἵμερος.
[7] German. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 181 r°: Καὶ ἅπαξ τῆς ἡμέρας καὶ τοῦτο μετὰ τὴν ἑσπέραν τροφῆς ἅπλονται καὶ ὑδροποτοῦσι.

Ψυχή.

Μόνων ἐκείνων τῶν χειρῶν καὶ τῶν χρησίμων ὀμμάτων
Οὐδ' ἅψασθαι τετόλμηκε τῆς τελευτῆς ἡ λώβη.
Ποῦ γὰρ ἐχρῆν τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς σωφροσύνης ῥεῦσαι,
Καὶ γυμνωθῆναι τῆς χλιδῆς τὰς φερεπόνους χεῖρας,
Ἐν αἷς ὑφαίνετο σοφῶς ὁ πλωχοτρόφος πέπλος;
Τὰ δ' ἄλλα τεταρίχευται καὶ μένει σεσηρότα[1],
Τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἐξικμασθείσης ἤδη·
Μετὰ δὲ τὸν τῆς σάλπιγγος τῆς τελευταίας ἦχον
Καὶ σάρκες ἀναβήσονται προφητικῶς[2] καὶ φλέβες
Ἐκ τῶν ὀστέων τῶν ξηρῶν καὶ τεταπεινωμένων.

Ἄνθρωπος.

Νῦν ἤδη συντρεχέτωσαν οἱ τραγῳδοὶ τοῦ βίου,
Καὶ τὴν σκηνὴν θρηνείτωσαν πεσοῦσαν τῶν πραγμάτων,
Καὶ τὴν δεινὴν ὑπόκρισιν τῆς τύχης καὶ τὸ δρᾶμα
* Σωφρόνως κωμῳδείτωσαν ἐπὶ χοροῦ[3] συμφώνου·
Τὸ γὰρ ἀσύμβατον αὐτοῦ σημαίνοντες οἱ λόγοι
Τέφραν[4] καλοῦσι καὶ καπνὸν καὶ κόνιν τὰ παρόντα,
Καὶ πλάνην καὶ σκοτόμαιναν καὶ βρόχον καὶ παγίδα,
Καὶ θήρατρον ἀλλόκοτον ἐνέδρας ὑποκρύφου,
Καὶ χείμαρρον[5] ἀφ' ὑψηλοῦ καὶ δρέπανον[6] καὶ σφαῖραν,
Ἣ καὶ πετλὸν καὶ συνεχῆ περιτροπὴν ὀστράκου[7].

Ψυχή.

Ξένον οὐδὲν ὡς ἐκ τῆς γῆς καὶ τῆς ῥευστῆς οὐσίας

[1] Fort. σεσηπότα.
[2] Jerem. VIII, 1.
[3] Cod. χώροῦ (*sic*).
[4] Conf. Boisson. in Pachym. p. 258.
[5] Cod. χείμαρον.
[6] Cod. Par. XIV, 173 : Ἄλλος δὲ καὶ δρέπανον αὐτῷ προσγράφει.
[7] Proverb. Diogenian. VI, 95.

Πάλιν εἰς γῆν μετὰ πολὺ τὴν φύσιν ὑπ
Φαίνεται γὰρ καὶ κρύπτεται καὶ τέθηλε
Καὶ ζῇ καὶ θνήσκει παρευθὺς ἐν ἐφημε
Καὶ γίνεται παλίνδρομος[1], καθάπερ ὁ
Εἰ μὴ γοῦν ὁ πρωτόπλαστος[2] ἐτρύγησε
Καὶ πρὸς τὴν γεῦσιν τῆς φθορᾶς εὐκόλ
(Φεῦ τῆς πολλῆς ἁπλότητος καὶ τῆς ἀπ
Οὐκ ἂν ὑπερεκάγχαζεν ἐπὶ τοῖς γινομέ
Ὡς μῖμος, ὁ Δημόκριτος μαινόμενος ἐμ

Ἄνθρωπος.

Ὀλολυζέτω πίτυς μοι, πέπλωκε γὰρ ἡ
Ἣν ηὔξησαν οἱ σλαλαγμοὶ τῶν ἀφανῶν
Ἐν τῷ Λιβάνῳ τῆς ψυχῆς ἠρέμα πληθυ
Πίτυν δὲ λέγω τὸ θνητὸν ὅπερ εἰμὶ σα
Ἀσήρικτον, εὐτίναχτον, εἰς τὸ πεσεῖν
Εἰ γὰρ ἐκείνην τὴν σλερρὰν ἀπὸ τῶν ἕ
Ἀνέσπασε προθέλυμνον[4] τῆς τελευτῆς
Ἐγὼ τί πείσομαι λοιπόν; οὐδὲ γὰρ ἔχα
* Οὐ ῥίζαν, οὐδὲ σλέλεχος, οὐδὲ καρποὺς
Ὅτι μὴ φύλλα καὶ φλοιὸν καὶ σῆψιν κε

Ψυχή.

Περιφανῶς ἀγαναχτεῖς, εἰ καὶ δοκεῖς λ

[1] Cod. Par. CXLIX, 58.

[2] Anon. *De S. Theodoro*, v. 57. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 184 v° : *Καὶ ἀνατρέχει διανοίας κινήμασι πρὸς γῆν ἐκείνην ἣν οἱ προπάτορες τοῦ γένους ἡμῶν καὶ πρωτόπλαστοι ἀῤῥύπαροι ἐχοροβάτησαν τοῖς ποσί.* Id. fol. 188 v° et fol. 223 r° *ἐπιπεφυλλισμέ* fol. 225 r° et 2 *πλασίουργήσα πρωτοπλάσιου*

[3] Zachar. XI

[4] Cod. προ

Καὶ γὰρ βουλόμενος θρηνεῖν τὴν φίλην ὀμευνέτιν
Εἰσάγεις ἐξεπίτηδες τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων,
Καὶ μεταξὺ φιλοσοφεῖς καὶ φεύγων ὑποσυρέφεις,
Καὶ κλέπτεις τὴν περίστασιν τῷ δόλῳ τῶν σκωμμάτων,
Ἀλλ' ἀναισθητεῖς τοῖς ἐμοῖς ἐπ' αὐτοφώρῳ βρόχοις·
Καὶ βούλομαί σε τιμωρεῖν ὑπὸ δεσμοῖς ἀῤῥήτοις,
Εἰ μὴ φιλοσοφώτερον τὴν συμφορὰν ὑποίσεις.
Ἡ μέντοι μεγαλόψυχος[1] ἐκείνη καὶ γενναία
Πάλιν ἡμῖν ὑπόθεσις τοῦ λόγου κατασήτω.

Ἄνθρωπος.

Ῥαινόμενος τῶν λόγων σου, φίλη Ψυχή, τοῖς μύροις
Ἀναψυχὴν οὐκ ἀγεννῆ[2] λαμβάνω κατ' ὀλίγον·
Ὃ γὰρ ἐζήτουν ἐξαρχῆς τοῦτό μοι πάντα δίδως,
Τὸ περὶ ταύτης δηλαδὴ τῆς ποθουμένης λέγειν,
Ἧς τὰς σειρῆνας εὐχερῶς οὐκ ἔχω παρατρέχειν.
Εἰ γοῦν ἐθέλεις ἀναπνεῖν καὶ φθέγγεσθαι καὶ βλέπειν
Ἐμὲ τὸ σῶμα τὸ θνητὸν ᾧ συνεκράθη πάλαι,
Πεῖθέ μοι τὴν ὁμόζυγον εἰς μέσον παρελθοῦσαν
Ῥῆξαι φωνὴν καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐσιῶτας κεχηνότας·
Ναὶ ταύτην, εἴπερ ἐγχωρεῖ, κατάθου μοι τὴν χάριν.

Ψυχή.

Σὺ μὲν ζητεῖς ἀδημονῶν, ἐγὼ δὲ πειθαρχῶ σοι·
Τὴν μέντοι πάλαι σιγηλὴν ἄρτι λαλεῖν ἐργῶδες·

Cod. Coisl. 278, fol. 203 v°: Τῆς ῥίζης προθελύμνου ἀνασκασθείσης. Adverb. προθελύμνως, quo carent lexica, usurpat Theodorus Alania ap. Mai, *Bibl. nov. Patr.* t. VI, p. 394: Προθελύμνως ταῦτα ἐτέμνομεν.

[1] Unde vox μεγαλοψυχότης ap. Anon. in Jo. Comnenum, cod. Esc. 2, Υ, 10, fol. 418 r°: Περὶ τὰς δόσεις μεγαλοψυχότητος. Quæ vox addenda lexicis. Cf. supra CXXXV, in lemmate.

[2] Cod. ἀγενῆ.

Καὶ γὰρ πεπαιδαγώγηται καθείρξασα τὴν γλῶτταν
* Καὶ τάξιν ἐν τοῖς χείλεσιν ἐφάνη σιειλαμένη·
Πλὴν ἀλλὰ δεῦρο πρὸς ἡμᾶς, γύναι φιλτάτη, δεῦρο
Καὶ ζῶσα φθέγξαι καθαρῶς καὶ παραμύθησαί μοι
Τὸν ἄνδρα τὸν ὁμόψυχον εἰ θανατῶντα βλέπεις.
Ἆρα συνῆκας τῆς φωνῆς, ἢ καὶ λοιπὴν προσθήσω;
Δοκῶ γὰρ ἐξυπνίζειν σε μηδὲν ἀγανακτῶσαν [1],
Ἐπεί μοι συνεγίνωσκες εἴ τι καὶ πρὶν ἀτόλμως [2].

Ἡ σύζυγος [3].

Τί τοῦτο, φιλοσώματε; τί τοῦτο, μικρολόγε;
Τί με καλεῖς ἐπὶ τὸν χοῦν ἀπὸ τῶν οὐρανίων;
Τί με πρὸς σῶμα χαμερπὲς ὀτρύνεις ἀνασπρέφειν;
Τί πρὸς τὸ σκότος τῶν παθῶν ἀπὸ φωτὸς ἀδύτου;
Τί πρὸς τὸ δεσμωτήριον ἐκ τῆς ἐλευθερίας;
Οὐ δέχομαι τὴν προρρησιν, οὐκ ἀγαπῶ τὴν σχέσιν,
Ἀγανακτῶ πρὸς τὴν φωνήν, πάλιν ὑπνώττειν θέλω,
Τὸν θόρυβον οὐ δέχομαι, ποθῶ τὴν ἡσυχίαν·
Κἂν γὰρ ὁ σύζυγος χρησὸς ἀπὸ τῶν πεπραγμένων,
Ἀλλ' οὔπω μοι γλυκύτερον ὧν ἔσχον μετὰ πότμον.

Ψυχή.

Ὑπόμεινον τὴν πρόσκλησιν καὶ φθέγξαί μοι πολλάκις·
Οὐδὲ γὰρ ἀναγκάζομεν, ἀλλὰ παρακαλοῦμεν
Μὴ δὴ κατάσχῃς μηδαμῶς τοῦ σώματος τὴν δρόσον
Ὕλης ἀπάσης καὶ φθορᾶς ἐφάπαξ ὑπερτέρα·
Σὺ μὲν γὰρ ἴσως τὰ σαυτῆς ἀφιλοκόμπως [4] φράσεις,

[1] Cod. ἀγανακτῶσαν.
[2] Leg. ἐτόλμων.
[3] Male cod. Ἄνθρωπος.
[4] Supra CVI, 42 : Ἀφιλόκομπος. In Cantacuz. v. 200 : Ἀφιλόκομπός ἐστι καὶ πρᾶος φύσει.

Καὶ πρός με τὴν ἀφήγησιν εἰκότως παραθήσεις·
Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοὺς λόγους παραπέμψω
Σπουδάζουσα, πρεσβεύουσα, διδάσκουσα τὸν τρόπον·
Ἴσθι γὰρ ἄν τι δύναιτο λυσιτελὲς εὑρίσκειν,
Εἰς[1] τοῦτον πορευόμενος μέχρι τινὸς τὸν βίον.

Ἡ σύζυγος.

* Φιλενδεικτεῖν[2] με πρὸ καιροῦ μὴ νόμιζε κειμένου,
Οὐ μὰ τὴν ἄνω δύναμιν, οὐ μὰ τὴν κάτω νόσον,
Οὐ μὰ τὴν κάτω κίνησιν, οὐ μὰ τὴν ἄνω σίάσιν·
Ἐπεὶ δὲ τὰ συντείνοντα μανθάνειν ἱκετεύεις,
Ἄκουε δὴ μετὰ σιγῆς καὶ πόρθμευε τοὺς λόγους·
Εἰ μὴ ῥᾳθύμως πρὸς αὐτοὺς καὶ μικροψύχως ἔχεις,
Μεγάλη καὶ δυσέκνιπλος[3] ἐν τοῖς ἥνητοῖς ἡ πλάνη
Τοῖς ἀναισθήτοις καὶ τυφλοῖς καὶ φαύλοις καὶ προσφάτοις,
Φεῦγε, Ψυχὴ ταλαίπωρε, τὴν ἐν τῇ ψάμμῳ σίγην,
Καὶ μὴ ληφθῇς ἐν τοῖς δεσμοῖς τῆς ὑποσπώσης ὕλης.

Ψυχή.

Χάριν εἰσόμεθα πολλὴν εἰ σαφηνίζεις[4] τάδε,
Καὶ μὴ καθάπερ αἴνιγμα τὴν φράσιν ἐπικρύπλεις·
Οἱ γὰρ νοσοῦντες χαλεπῶς κωφεύουσι πολλάκις,
Καὶ δεῖ συχνῆς τε καὶ τρανῆς τῆς ἐπὶ τούτοις γλώτλης·
Εἰ δὲ παθοῦσα τὴν σιγὴν μακρηγορεῖν οὐ θέλεις,
Εἰπὲ λακωνικώτερον τὸν περὶ τούτων λόγον,
Καὶ πάλιν ἔχου τῆς εὐνῆς καὶ τῆς Ἐδὲμ τῆς φλης,

[1] Cod. *εἰ*, et mox *Ἄνθρωπος*.

[2] Unde *φιλένδεικτος* ap. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 203 r°: *Καὶ ὑπόσλεγοι τὸ θεατρικὸν ἐκφεύγουσαι καὶ φιλένδεικτον*. Et *φιλενδεικτικὸς* ap. eund. fol. 124 r°: *Τὸ ἀδόλεσχόν τε καὶ περιττὸν ἀποκλύων ὡς φιλενδεικτικὸν καὶ ἀνθρωπάρεσκον*.

[3] Cod. male *δυσύκνηπλος*.

[4] Cod. *σαφηνίζει*.

Καὶ τῆς ἀρίστης ἀμοιβῆς τῶν προκατορθωμένων [1],
Καὶ τοῦ νυμφῶνος τῶν ψυχῶν καὶ τῆς τρυφῆς τῆς ξένης·
Οὐδὲ γὰρ δυσφορήσομεν οὐδὲ χαλεπανοῦμεν.

Ἡ σύζυγος [2].

Ψυχὴ καθάπερ ἔμβρυον εἰς τὸν τῆς μήτρας γνόφον
Στενούμενον σφιγγόμενον θλιβόμενον χρονίζον,
Εἶτα πρὸς φῶς ὑπεκδραμὸν [3] ἀγανακτεῖ καὶ κλάει·
Τὸν γὰρ ἐνταῦθα πλατυσμὸν οὐκ οἶδε πρὸ τῆς πείρας.
Οὕτω καὶ πᾶς τις ἄνθρωπος ταῦτα βελτίω κρίνων
Πρὸς τὴν ἐκεῖθεν ἔλλαμψιν δυσαρεστεῖ πολλάκις·
Εἰ δὲ σάφῶς ἠπίστατο πῶς ἔχει τὰ τοῦ τέλους,
Καὶ τὰ μὴ μεταπίπτοντα καὶ τὰ λυσιτελοῦντα,
Τούτων ἂν πάντως τῶν φθαρτῶν ἐμφρόνως ἀπεπήδα,
Καὶ τοὺς δεσμοὺς τοὺς ἐμπαθεῖς ἐῤῥήγνυ παραυτίκα.

Ἄνθρωπος.

Ὦ χαῖρε, φίλη μοι Ψυχή, καὶ ζῆθι καὶ φαιδρύνου,
Καὶ συναντιλαμβάνου [4] μοι τῆς περὶ ταῦτα γνώμης,
Ὅτι συνῆκα τῆς φωνῆς τῆς μελιχρᾶς ἐκείνης,
Ὅτι κατέγνων τῶν τῆς γῆς πραγμάτων ὡς ἀστάτων,
Ὅτι φιλοσοφώτερον ἄρτι λαμβάνω βίον,
* Μὴ στερηθῶ τῶν ἀγαθῶν τῶν περὶ τὴν ὀμόπνουν·
Ἄλλοις [5] ὁ κόσμος πολυθρύλητος, ἄλλοις ὁ φροῦδος τῦφος,
Ἄλις ἐμοὶ τῶν κωκυτῶν [6], ἄλις ἰδοὺ τῶν θρήνων·

[1] Cod. προσκατορθωμένον.
[2] Cod. Ἄνθρωπος et infra Ψυχή.
[3] Cod. ὑπεκδραμών.
[4] Supra XCV, 31 : Ἔπρατίες ἃ χρὴ καὶ συναντιλαμβάνου. Vid. Philon. Carpath. in Cantic. p. 210. Cod. Coisl. 110, fol. 53 r°; cod. Par. 396, p. 671; *Spicil. Rom.* X, p. 209, part. 2ª; Bolland. Sept. t. VIII, p. 395.
[5] Ludere videtur in verbis ἄλλοις et ἄλις quæ eumdem habebant sonum.
[6] Cod. κοκυτῶν.

Παιδαγωγείτω μοι λοιπὸν ἐπὶ τοῖς ἀδουλήτοις
Καὶ ῥυθμιζέτω μοι τὸν νοῦν τῆς γυναικὸς ἡ μνήμη [1].

* CCXVI. Εἰς τὸ λείψανον τῆς ἁγίας Καλῆς.

Ὁ σῆχυς οὗτος τῆς Καλῆς τῆς ὁλβίας,
Ὃ τοὺς μίτους [2] ἔνηθε τῆς εὐποιΐας.

CCXVII. Εἰς λείψανον τοῦ ἁγίου Παύλου [3].

Τοῦ σοῦ σοδὸς λείψανον, ὦ Παῦλε, βλέπων
Τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν προσκυνῶ [4] τούτου δρόμους.

CCXVIII. Στίχοι εἰς λίθον ἀμίαντον ἔχοντα ἐγγεγλυμμένην τὴν Χρισὸ γέννησιν καὶ ἄνωθεν τὸν Χρισὸν λεμίον [5]. Τοῦ Ἁγιοαναργυρίτου [6].

Τιμῶ σε, λίθε, κἂν μικρὸς μὲν τὴν θέαν,
Ἀλλὰ τὸν ἀχώρητον ἐντὸς εἰσφέρεις·
Ἀλλ' ὡς ἀληθῶς ἀμίαντος τυγχάνεις,
Τὴν ἀμίαντον ἐντυποῖς [7] γὰρ μητέρα,
Ἣν παρθένον σύνοιδα, κἂν λεχὼ βλέπω
Βρέφος θεὸν κύουσαν, ὦ ξένου τόκου!

CCXIX. Ἕτεροι.

Ἡ παρθένος [8] ἄφλεκτος [9] ὡς πρὶν ἡ βάτος,

[1] Pro ἡ μνήμη male ὁμνημεν in cod. M.

[2] Conf. cod. Par. CXXXIII, 1 et 7. *De animal.* 1467 : Μίτους νήθουσι κερκίδος δίχα.

[3] Conf. supra XXII.

[4] Cod. προσκυνῶν.

[5] An τὸ Χρισοῦ λεμίον? Hesych: Λεμὸς, λάρυξ, φάρυγξ et supra s. v. Λαιμός. Pro *stomacho* ab Homero usurpatum tradit Jul. Pollux II, 4. Apud nostrum vero *vultu*, seu *effigie*. Jo. Malal. X, p. 265, 1 : Στηθάριν μολιβοῦν, ἔχοντα λεμὶν τοῦ Ἄρεως· ubi λεμὶν pro λεμίον. Sed ap. nostrum fort. leg. τὸν Χρισὸν ἀέριον.

[6] Fort. monachus τῶν Ἀναργύρων.

[7] Cod. ἐν τυποῖς.

[8] Contra metrum, ut CCXX, 1. Fort. Ἡ παρθένος γ' ἄφλεκτος.

[9] Supra XC, 4 : Πῦρ ἐνθέου χάριτος ἀφλέκτως δέχου.

Κἂν μητρικῶς γεννᾷ γάρ ἐστι παρθένος·
Πιστὸν τὸ θαῦμα τοῦτο κράζει καὶ λίθος,
Τὴν ἀμίαντον δεικνύων ταύτης φύσιν·
Σεβάζομαι γοῦν τοῦ τόκου τὴν εἰκόνα.

* CCXX. Ἕτεροι.

Λειμὼν ὁ λίθος ὡς φυτὸν Χριστὸν ἔχων,
Ῥίζα δὲ τούτου μητροπάρθενος[1] κόρη·
Ὁρῶν τὸ φυτὸν γνωστικῇ θεωρίᾳ
Μάθῃς τὸ θαῦμα τοῦ ξένου μυστηρίου·
Ἐκθλαστάνει γὰρ τὴν βροτῶν σωτηρίαν
Θεὸς κυηθεὶς ὡς βροτὸς νέον βρέφος.

CCXXI. Ἕτεροι.

Ὡς εὖ γέ σοι γένοιτο, χειρ λιθοξόου!
Τὸν γὰρ ἀχειρότμητον ἐξ ὄρους[2] λίθον
Ἐν ἀμιάντῳ τῇ λίθῳ διαγράφεις,
Ἐξ ἀμιάντου παρθένου προηγμένον.

* CCXXII. Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν[3].

Χριστὸς[4] τὸ τεχθέν, ἡ τεκοῦσα παρθένος,
Σπορᾶς ἄνευ σύλληψις, ἄφθορος τόκος·
Τοῖς γὰρ ἀτεχνῶς σωστικοῖς ἐναντίοις
Ἔδει λυθῆναι τοῖς βροτοῖς τἀναντία.

* CCXXIII. Εἰς τὴν ἀνάληψιν.

Ἐν γῇ Χριστὸς[5] χθὲς, καὶ βροτὸς νῦν ἐν πόλῳ·

[1] Cod. Par. CCIV, 2.

[2] Alludit ad prophetiam Danielis de Christo ex somnio Nabuchodonosoris ductam, II, 34 et 45.

[3] In meo *Catal. codd. Esc.* p. 43. Carmina CXXII — CCXLI ex apographo amici Read.

[4] Al. Θεὸς pro Χριστός.

[5] Metrum vitiatur. Fort. Ἐν γῇ Θεὸς χθές.

Τὸ θαῦμα διπλοῦν, καὶ τὸ δὴ μεῖζον τόδε·
Παρὼν γὰρ εἰς γῆν οὐ μεθῆκε τὸν πόλον,
Ἐκεῖ δὲ παρὼν οὐ κενοῖ τὴν γῆν πάλιν.

* CCXXIV. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχισ/ρατήγου Μιχαὴλ ἐκ προσώπου τοῦ πρωτοσ/ράτορος τοῦ Γλαβᾶ.

Ὦ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ πυρὸς μένος φλέγων[1],
Ὡς πνεῦμα τὸν νοῦν, ὡς δὲ φῶς τὴν καρδίαν,
Ἀναψύχον φώτιζε καὶ ῥύθμιζέ με,
Καὶ τῶν παθῶν μου τὴν κακὴν ὕλην φλέγε.
Τὴν πίσ/ιν ἀθρεῖς, τὸν χρυσάργυρον βλέπεις·
Τί λείπεται γοῦν εἰς τιμὴν τῆς εἰκόνος;
Ὁμώνυμός σοι τὴν τιμὴν πρωτοσ/ράτωρ[2]
Δούκας ὁ Γλαβᾶς ἐκ ψυχῆς τάδε γράφει.

* CCXXVI[3]. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Γεωργίου καὶ τοῦ ἀρχισ/ρατήγου.

Ἐξ οὐρανῶν ὁ μάρτυς ἱππεὺς ὁπλίτης·
Εἰ δ' οὐκ ἔχει κίνησιν, οὐδέν τι ξένον,
Ὅπου γε καὶ νοῦς ἐν πλεροῖς[4] ὢν οὐ τρέχει·
Πλὴν ἔσ/ιν ἀμφοῖν μυσ/ική τις ὀξύτης.

* CCXXVII. Εἰς εἰκόνα Χρισ/οῦ δι' ἰνοκοπίας[5] τὸν ἱματισμὸν ἔχοντος.

Ὁ πάντα κοσμῶν καὶ πρὸ τῶν χρόνων μένων
Εἶδος βρεφικὸν ὡς βροτὸς πλήρης φέρεις
Ἐν ἱματισμῷ[6] ψαλμικῶς διαχρύσῳ,
Κοσμῶν ἀτεχνῶς τὴν βροτῶν ἀκοσμίαν.

[1] Leg. φλέγον.
[2] Apogr. πρωτοσ/ράτορ.
[3] Num. ccxxv jam supra editum sub num. cxcii quod vid.
[4] Conf. cod. Par. x, 15.
[5] Vox addenda lexicis. Theod. Stud. *Ep.* lib. II, 68 : Οἶδα τὰς ἰνοκοπίας τῆς ψυχῆς. Interpres : «Novi quot animo molestias hauseris.» Cf. cod. Par. cxiv.
[6] Psalm. xliv, 11.

* CCXXVIII. Εἰς τὴν σταύρωσιν, τοῦ Λωπαδιώτου ἐκείνου κυρίου Ἀνδρέου [1].

Θεὸς κλονεῖται καὶ κλονεῖ πᾶσαν κτίσιν,
Μύει τὰς κόρας καὶ σκοτίζει φωσφόρους,
Καὶ νεκρὸς ὀφθεὶς τοῦ Σατὰν νεκροῖ κράτος.

CCXXX [2]. Εἰς εἰκόνα δεσποτικὴν ἐχουσαν ἐν τῇ περιφερείᾳ μαργάρους εἰς ἀέρα μέλανα πεπηγότας.

Ὡς μαργαρίτην τὸν Θεάνθρωπον μέγαν
Γραφέντα λεπτοῖς ἀγλαΐζω μαργάροις
Χέας ὑπ' αὐτοὺς ἐκ βαφῆς εἶδος μέλαν,
Ὡς ἂν τὸ βαθὺ τῶν παθῶν φύγω σκότος [3].

* CCXXXI. Εἰς τὴν Θεοτόκον ἢ παρεισληλυθυῖαν ἄγγελοι ἐκ λίθου πεποιημένοι.

Τοῦ σοῦ τόκου τὸ θαῦμα, σεμνὴ παρθένε,
Κἀν τοῖς τύποις οὐχ ἧττον εὑρέθη ξένον·
Τί γὰρ ἂν ἄλλο τοὺς ἀΰλους ἀγγέλους
Τοὺς ἐξ ὕλης ἤμειψεν εἰς λίθου φύσιν;

* CCXXXII. Εἰς τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Τί τοῦτο; καὶ φῶς καὶ ψυχῶν ἔαρ [4] βλέπω.
Καὶ γὰρ ὁ χειμὼν [5] τῆς φθορᾶς ἀπερρύη,

[1] In cod. Mon. n° 198, *Catal.* t. II, p. 284 sqq. exstant epistolæ cujusdam anonymi ad Lopadiotam D. Andream (τῷ Λοπαδιωτῇ κυρῷ Ἀνδρέᾳ) et responsoria Lopadiotæ. Vs. 2 post *μύει* fort desunt quædam.

[2] Ne quæras n° CCXXIX, supra jam editum p. 5, VIII, ex cod. Esc. In cod. Flor. hoc lemma : Εἰς εἰκόνα ἐχουσαν τὴν ὑπερ., ἐν δὲ τῇ περ. προφήτας. Vs. 12 pro ἐφρίκεται leg. ἐφέλκεται ex eod. cod.

[3] Supra CXCVIII, 174.

[4] Cf. cod. Par. XIII, 140.

[5] Cf. supra XLV, 14.

Καὶ πάντα φαιδρᾶς εὐποροῦσιν αἰθρίας·
Τὰ γὰρ νέφη[1] παρῆλθε τῆς ἀθυμίας·
Καὶ γίνεται μὲν εὐπρεπὴς ὁ νυμφίος,
Ἀνίσταται δὲ καὶ σκυλεύει τοὺς τάφους,
Καὶ δείκνυται φῶς καὶ διώκει τὸ σκότος·
Καὶ κτείνεται μὲν τῆς φθορᾶς ὁ προσλάτης,
Συντρίβεται δὲ τῆς ταφῆς τὰ μοχλία,
Συνείρεται δὲ τῶν μελῶν ἡ σαπρία,
Γλυκαίνεται δὲ τῶν ψυχῶν ἡ πικρία·
Καὶ φλὲψ ἀμυδρὰ καὶ ῥυεῖσα μακρόθεν
Νῦν αἷμα ποιεῖ καὶ δροσίζει τὴν φύσιν·
Ὀστοῦν δὲ νεκρὸν ἐν βραχεῖ σάρκας φύει,
Καὶ ζῇ τὰ νεκρὰ καὶ πνοὴν αὖθις βρύει·
Ἀνοίγεται δὲ συμπεσὸν πάλιν στόμα,
Λαλεῖ δὲ νεκρὸς ἐκ ταφῆς ἀνηγμένος,
Ἐντείνεται δὲ καὶ σφριγᾷ παρ' ἐλπίδα·
Ψυχαὶ δὲ τὸ πρὶν ταῖς σοροῖς καθειργμέναι,
Καὶ παρὰ τοῖς σώμασι κατῳκισμέναι,
Νῦν ἐκλυθεῖσαι τῆς σκιᾶς καὶ τοῦ γνόφου
Καὶ τῆς ἐν αὐτῷ νεκρικῆς δυσοδμίας
Ἀκωλύτως τρέχουσιν εἰς Ἐδὲμ τόπους·
Καὶ πᾶσα λοιπὸν ἡ σπορὰ τῶν λειψάνων
Εἰς ἀναβρασμοὺς καὶ γονὰς ὑπεκτρέχει.
Οὐδεὶς Γαληνὸς ἐξορίζει τὰς νόσους,
Οὐδεὶς παρ' ἡμῖν φαρμακεὺς Ἱπποκράτης,
Οὐδεὶς φυσικοῦ συγγραφεὺς λόγου Πλάτων·
Ληρεῖ γὰρ αὐτὸς καὶ καθεύδει Σωκράτης

[1] Cod. Vat. XIIX, 53 : Ὠθεῖς τὰ πνευνὰ τῆς ἀθυμίας νέφη. Pisid. *Hex.* 8 : Οὐδὲν γὰρ οὕτως ὡς ἀθυμίας νέφος Χειμῶνα γεννᾷ. Ephr. Syr. t. III, p. 527 et 552. Anon. ap. Cram. *An. Par.* t. IV, p. 289 : Καὶ πᾶν καθαίρει τῆς ἀθυμίας νέφος.

Πρὸς τὴν μετεμψύχωσιν οὐκέτι βλέπων.
Ἔχω παρόντα Πέτρον, ὃς λύει νόσους·
Ἔχω γραφέντα[1] Παῦλον, ὃς θραύει πόνους·
Ἔχω σοφοὺς κήρυκας ἐξ ἀγραμμάτων.
Τὸ γὰρ ἔαρ πάρεστι τῆς ἐγέρσεως,
Ὃ καὶ γυναῖκες εἶδον ὡς χελιδόνες,
Καὶ νῦν περιλαλοῦσι τοὺς ἀποστόλους
Ἀηδόνας φανέντας ἀντὶ τεττίγων.
Λευκόπτερος[2] δ' οὖν ἄγγελος κύκνου τρόπον
Εὐαγγελικὰς ὀργανοῖ μελουργίας,
Οὗ λαμπρὸν ἀπήχημα καὶ τὸν νοῦν Λόγον
Εἶναι νομίζων εὐλόγησον, δέσποτα.

* CCXXXIII. Εἰς τὸν μέγαν ἄρχοντα τὸν Ῥασούλ.

Κριθὰς, ἀριστεῦ, τοῖς ἐμοῖς ἵπποις πρόες·
Τρεῖς γὰρ παρῆλθον ἅμα νυξὶν ἡμέραι
Καὶ βρῶσιν αὐτοῖς οὐδαμῶς ἤνεγκέ τις·
Ἂν οὐχὶ καὶ σὺ, φράζε μοι δὴ τί δράσω.

CCXXXIV. Εἰς τὸν αὐτοῦ Θεράποντα.

Ἑστῶτα καὶ γελῶντα καὶ βλέποντά με
Τὸν ἀγαπητὸν οὐκ ἀγαπῆσαι θέλω·
Μισῶ γὰρ αὐτὸν ὡς ἀγεννῆ[3] δορκάδα
Καὶ κάνθαρον καὶ πῶκα καὶ φαύλην φύσιν.

CCXXXV. Εἰς τὸν Κυζίκου.

Ἐν Κυζίκῳ τὸν οἶνον ἀφθόνως πίνειν
Οὐδέν τι καινόν· ἐν δὲ τῇ Βυζαντίδι
Καὶ μάλα καινὸν, θαυμάσιε δέσποτα.

[1] Leg. γράφοντα. — [2] Cf. cod. Esc. xc, 6. — [3] Cod. ἀγενῆ.

Τὸν [1] Κυζικηνὸν τοιγαροῦν γλεῦκος δίδου
Διψῶντα σαφῆ μὴ παρατρέχων φίλον.

CCXXXVI. Πρὸς τὸν ἡγούμενον τῆς μονῆς τοῦ [2] Ἐφέσου.

Τὸ σακκίον πέπομφα, τὸ κτῆνος βλέπεις·
Ὁ παῖς παρεσθίει· τοιγαροῦν, ὦ δέσποτα,
Προῖκα χορηγὸς ἀντὶ χρησθῆρος γίνου,
Τοὺς κριθίνους μάλισθα φαυλίζων φίλους.

CCXXXVII. Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν.

Σοφόν τι ποιῶν ὁ γραφεὺς δεῦρο, ξένε,
Πραΰν δικασθὴν τὸν Θεόν σε [3] δεικνύει,
Σιγῇ δὲ κοσμεῖ τὰ σχεδὸν ζῶντα σθίφη,
Ὡς ἂν προσελθὼν ἀκριβῶς πάντα βλέπῃς
Καὶ μὴ διασθῇς ἐκπλαγεὶς τῇ συγχύσει.
Πλὴν εἰ πρὸ καιροῦ τὴν Θεοῦ κρίσιν τρέμεις
Ὁρῶν ἀμυδρὰς τοῦ Θυμοῦ τὰς ἐμφάσεις,
Τί χρή σε παθεῖν εἰ Θεὸς πάντα κρίνων,
Καὶ ζῇ τὰ νεκρὰ καὶ τὸ πῦρ τοῦτο βρέμει;
Ὥσθε βλέπων ῥύθμιζε, πισθὲ, τὸν βίον.

CCXXXVIII. Εἰς τὸν μέγαν σακελλάριον τὸν Καππάδοκα [4].

Ἄμμον Θαλασσῶν, ὑετῶν τε σταγόνας,
Φυλλῶν ἀριθμὸν εἰς ἔαρος ἡμέρας,
Τῶν ἀσθέρων ὅμιλον ἀλλ' [5] εἰς αἴθριαν
Ῥᾴον διεξέλθοι τις ἢ τὰς ἀπλέτους
Εὐεργεσιῶν τῶν τοσούτων πλημμύρας [2],

[1] Fort. τό pro τόν.
[2] Fort. τῆς μονῆς τῆς Ἐφ.
[3] Leg. σοι δεικνύει.
[4] Fort. idem ac ὁ Καππαδόκης qui infra CCXLV μέγας οἰκονόμος dicitur.
[5] Fort ἀν. Mox apogr. διεξέλθη.

Καὶ τῶν ἀπείρων δωρεῶν τὰς ἐκχύσεις [1],
Ἃς ἐκκενεῖς μοι πλειστάκις τῆς ἡμέρας,
Φροντιστά μοι καὶ μέγα σακελλάριε.

* CCXXXIX. Εἰς τὸν μέγαν στρατοπεδάρχην τὸν Ῥαούλ [2].

Ἅπασαν ἀφεὶς νῦν περιττὴν φροντίδα
Τοὺς θαλάμους πύκαζε τῶν σῶν φιλτάτων,
Καὶ τὴν παλαιὰν τῶν καλῶν φίλων σχέσιν
Ὡς ἡδὺς ἐγκαίνιζε τοῖς ἔργοις φίλος·
Μᾶλλον δὲ τοὺς θλίβοντας ἀῤῥήτως πόνους
Ὡς βαρβάρους ἔξελε [3] τῶν φιλουμένων
Χρυσᾶ κατ' αὐτῶν συμπαθῶς ῥίψας βέλη.
Καὶ τίς γὰρ ὡς σὺ, κἂν λαλεῖν ἴσως θέλῃς,
Κἂν ἔργα ποιῇς, ὁ χρυσοῦ κρείττων φίλος,
Ὁ καὶ στρατηγὸς καὶ πολὺς ὢν ἀγχίνους,
Καὶ φιλίας δύναμιν ἡμῖν ἐγχέας
Ἦν οὐδ' ὁ μακρὸς φαυλιεῖ δήπου χρόνος;

* CCXL. Εἰς τὸ βιβλίον ὑπερ ὠργάνωσεν Δομεστίκῳ τῷ Ἀτζύμῃ.

Τῷ τῶν θεμάτων τῆς ἕω Δομεστίκῳ,
Τῷ παντοδαπῷ τῶν χαρίτων ὀργάνῳ
Φιλῆς Μανουὴλ ὀργανῶ τὸ βιβλίον,
Ἐνταῦθα συνθεὶς ἐξ ἐράνου [4] τὸν φόρον·
Ἔχοι γὰρ ἂν ἥδυσμα τὴν εὐρυθμίαν
Εἴ πως ἄγοι καί τινα ῥαστώνης χρόνον
Ὁ νοῦς ὁ πυκνὸς ὁ γλυκὺς πάντων πλέον,
Ὃν ἔσχον ὀξὺν δυσπραγῶν εὐεργέτην,
Καὶ δεύτερον φῶς καὶ πνοὴν καὶ καρδίαν,

[1] Ephræm. 32 : Φιλοδωρίας χύσις.
[2] Cf. infra CCXLIV.
[3] Fort. ἔξαιρε.
[4] Apogr. ἐξεράνου.

Ἀφ' οὗπερ αὐτῆς ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος
Εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἐρρίφην πόλιν.
Πλὴν εἴπερ ἐξῆν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκίον
Αὐτῷ παρασχεῖν, οὐδαμῶς ἂν ἠχθόμην·
Νυνὶ δὲ τἄλλα πάντα μετρίως ἔχει
Κἂν αὐτὸς ὢν ἄρισ(τ)ος ἡδέως φέρῃ,
Καὶ τὸν πρὸς ἡμᾶς εὐμενῆ σ(τ)έργῃ τρόπον
Ὁ τὴν περιθρύλλητον ἐξ ἔργων φύσιν
Δεικνὺς λογικῶν εἰσφορῶν ὑπερτέραν.

* CCXLI. Εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα.

Χειμὼν τὸ λυποῦν, σὰρξ τὸ πάσχον ἐνθάδε·
Προσχὼν ἀκούσεις καὶ σ(τ)εναγμοὺς μαρτύρων·
Εἰ δ' οὐκ ἀκούσῃ [1], καρτεροῦσι τὴν βίαν
Πρὸς τὰ σ(τ)έφη βλέποντες οὐ πρὸς τοὺς πόνους.

CCXLII. Εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν σ(τ)ρατηλάτην, τοῦ Προδρόμου [2].

Κατὰ σκοποῦ βάλλουσι τῶν σῶν ὀμμάτων
Οἱ τοξόται μείρακες, ὦ σ(τ)ρατηλάτα,
Καὶ ταῖς μὲν ἐκτὸς καμμύεις λοιπὸν κόραις,
Ταῖς δ' ἐντὸς ὀξὺ τὸν ποθούμενον βλέπεις.

CCXLIII. Εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν [3].

* Ὁ νοῦς τὸ σῶμα πρὸς πόλον βιάζεται,
Ἡ γῆ καθέλκει δεικνύουσα τὴν φύσιν·
Θεὸς δικάζων ἀέρος κρεμᾷ μέσον [4].

[1] Apogr. *οὐ κἀκούσῃ*.

[2] In cod. Vat. fol. 274 v° cum hoc titulo : *Εἰς τὴν ὑπὸ μειρακίων κατ' ὀφθαλμῶν τοξείαν*.

[3] Edidit Fr. Creuzer in not. ad Plotin. *De pulcr.* p. 224. Vs. 1-3 in meo *Catal. Codd. Escur.* p. 46 cum hoc lemmate: *Τοῦ Προδρόμου εἰς τὴν ὁσίαν Μαρίαν*. Exstat et in cod. Par. 1630, fol. 133 r°.

[4] Fort. deest versus.

Τί τάχα [1] θάπλεις, Ζωσιμᾶ, τῆς Μαρίας;
Τὸν νοῦν; τὸ φῶς ὕψωσε τῆς θεωρίας,
Τὸν χοῦν; τὸ πῦρ ἔφλεξε τῆς ἀσιτίας·
Σκιὰν μόνην κάλυπλε τῆς Αἰγυπλίας.
Ἔχει πάχος τι καὶ τὸ χρῶμα, ζωγράφε,
Πρὸς τὸ σκιῶδες σῶμα τῆς Αἰγυπλίας·
Εἰ γοῦν πρὸς ἐμφέρειαν ταύτην ἐγγράφεις,
Ἀφεὶς τὸ χρῶμα γράφε πρὸς ἀϋλίαν·
Εἰ δ' οὐκ ἐφικτὸν τῇ τέχνῃ οὕτω γράφειν,
Τὴν ζῶσαν ὡς ἄϋλον ὕλῃ μὴ γράφε.
Σκιὰν σκιᾶς ἔγραψας, ὦ χεὶρ ζωγράφου·
Σκιὰ γὰρ ἦν τὸ σῶμα τῆς Αἰγυπλίας
Λεπλυνθὲν ὡς ἄϋλον [2] ἐξ ἀσιτίας·
Καὶ θαῦμα λοιπὸν πῶς σκιὰν σκιᾶς γράφεις.

CCXLIV. Εἰς τὸν προρρηθέντα Ῥαούλ [3].

Λεία Μυσῶν [4] εἰργασλο Ἄγαρ [5] ἐσλία
Τανῦν ἀληθῶς, κατὰ τὴν παροιμίαν.
Πλὴν οὐκ ἐν Μυσοῖς οὐδ' ἐκ Μυσῶν τὰ σκύλα,
Ἀλλ' ἐκ παλάμης ἀνδρικῆς τῶν Αὐσόνων.
* Καὶ γὰρ ὁ γλυκὺς καὶ λαμπρός μου φωσφόρος
Ὁ δημαγωγὸς τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων,
Καὶ μηχανουργὸς τῶν μεγαλουργημάτων [6],
Καὶ συντελεσλὴς τῶν ἀρισλουργημάτων [7],

[1] Vs. 4-17 Creuzer loc. cit. sub nomine Προυσούχ et cum multa varietate.

[2] Cod. Esc. et Creuz. ἀσαρκον.

[3] Poema a barbaro interpolatore pessime habitum.

[4] Ad Eunapium, p. 483, hoc proverbium illustravit Boisson.

[5] Band. ἀγαν.

[6] *Græc. Orthod. Monum.* t. III, p. 38, ed. Bandini. Germ. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 145 v°: Δεύτερά μοι τὰ πρῶτα θεοῦ μεγαλουργήματα.

[7] Xanthopul. *Synaxar.* cod. Paris. 1585, fol. 15 r°: Καὶ εἶδεν ἂν τις πα-

Ὁ συντομουργὸς[1] καὶ δρομεὺς καὶ γενν̣άδας
Καὶ χειραγωγὸς τῶν ἐν μέσοις κινδύνοις,
Τὴν ἀξίαν μέγισ̣τος ἄρχων ἐφ̣ας
Καινὴν τινα τ̣ήμερον ἴσ̣ῃσι νίκην
Τῶν καθ' Ἰσμαὴλ συμμάχων καὶ προμάχων.
Καὶ γὰρ ὑπελθὼν τὰς σκηνὰς καὶ καλύβας,
Καὶ τὰς σ̣λενωπ̣ους ὑπερβὰς ἀκρωρείας,
Καὶ πᾶσαν ἁπλῶς τεγανώδη γῆς λόχμην
Στερρῶς διελθὼν καὶ κείρας καὶ συμφθείρας
Ἐχθρῶν κεφαλὰς ἐκτεμὼν ἐν ἐκσ̣άσει,
Συχνὴν ἐπαγόμενος τὴν λείαν ἦκε,
Γίγαντα ὑπέροφρυν[2] καὶ γαυριῶντα
Συγκάμψας[3] τολμήματι τῆς εὐανδρίας,
Ἔχων πρὸς ταῦτα συμμερισ̣τὰς τῶν πόνων
Τὸν αὐθόμαιμον τὸν Ῥαοὺλ τὸν ἀγχίνουν,
Τὸ θαῦμα καὶ θέλγητρον τῆς[4] εὐφυΐας,
Καὶ βλύσμα τερπνὸν τῆς καλῆς εὐτολμίας·
Καὶ δὴ τὸν υἱὸν τὴν ταχυδρόμου[5] φύσιν,

ράδοξον ἀρισ̣τούργημα τῆς πανάγνου Θεομήτορος. Germ. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 163 v° : Καὶ τούτων τὰ πρόσωπα ἱλαρύνονται τῇ ἀρισ̣τουργίᾳ.

[1] Vox addenda lexicis.

[2] Eustath. *Opusc.* p. 11, 61 : Ἀλλὰ κατὰ πᾶν τὸ περὶ αὐτὸν ὑπέροφρυ. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 149 r° : Καὶ ὁ μὲν ἀλαζὼν καὶ ὑπέροφρυς βαλλέτω κάτω τὴν ὀφρὺν καὶ συσ̣τελλέτω τὸ φρόνημα.

[3] Cod. συγκάψας.

[4] Fort. ἐξ pro τῆς ut infra v. 51.

[5] Supra 1, 181. Anon. cod. Paris. 1277, fol. 231 v° : Ἐκ ποίας ταχυδρόμου ὁρμῆς. Meliten. v. 602 : Ἄγριος δὲ (χοιροπίθηκος) καὶ σύντομος καὶ σφόδρα ταχυδρόμος. Alia ejusmodi composita obiter lexicis addam : Ταχυγλωττία, Leo Sapiens, cod. Par. 396, p. 647 : Μὴ ἐπηρμένῃ φωνῇ καὶ κομπασ̣τικῇ καὶ ταχυγλωττίᾳ χρῆσθαι. *Thesaurus* ταχύγλωσσος habet. — Ταχυήκοος, De S. Demetrio ap. Bolland. Oct. t. IV, p. 120 : Ἀλλὰ τὸ ταχυήκοον πρὸς τοὺς ἐπικαλουμένους ἐν πίσ̣ει. — Ταχύπεκτος, cod. Par. 2239, fol. 128 r°. — Ταχύποτμος, Nonnus, *Dionys.* XLVIII, 11 : Ἰνδῴην ταχύποτμον ἀϊσ̣θώσαντα γενέθλην. — Ταχύῤῥοπος, Theodor. Stud.

Τὸν Ἰωάννην τὸν κλεινὸν ἐν τοῖς τρόποις,
* Εὔμουσον, εὐπρόσωπον [1], εὔχαριν, νέον,
Ὀξὺν μὲν ἰδεῖν καὶ νοῆσαι τὸ πρέπον,
Ταχὺν δ' ἐπὶ πράξει τε τῆς στρατηγίας,
Αὐτῶν μὲν ἐχθρῶν τὸν στερρὸν ἀναιρέτην,
Καὶ τῶν φαλάγγων τακτικὸν ἐπιστάτην,
Ὃν ὁ τρόπος δείκνυσιν ἐκ τῶν πρακτέων·
Εὐφράνθη καὶ γὰρ ἀληθῶς ἡ καρδία
Τῶν ἐλπισάντων ἐλπίδι τῇ κρείττονι
Αὐτὸν Ἰσμαὴλ ὡς Γολιὰθ πρὶν ἄλλον,
Τῇ σφενδόνῃ [2] Πνεύματος τοῖς τρισὶ τούτοις [3]
Κάραν ἀθλίαν συντριβέντα θανέντα.
Οὐκοῦν συνευφραίνομαι κἀγὼ τοῖς ἄλλοις,
Καί σοι νικητήρια ἐκ ψυχῆς ᾄδω,
Σκιρτῶν χορεύων καὶ κροτῶν μου τὰς χεῖρας·
Οἰωνὸν ἀπαίσιον οὗτοι που κρίνω
Τέλμα [4] βαλβίδος ἐνταυθοῖ μου τοῦ δρόμου·
Ἀλλ' ὦ τελεστὰ τῶν καλῶν τῶν τοιούτων,
Καὶ συλλαβιστὰ τῆς καλῆς εὐβουλίας,
Καὶ κλεὶς ἀληθῶς τῶν σοφῶν βουλευμάτων,
Καὶ ῥοῦς ἀμιγὴς τῶν κακῶν ῥυπασμάτων,
Καὶ γλῶσσα μακρῶν εὔπορος σοφισμάτων,
Καὶ κρᾶμα [5] μουσῶν ἡ χαρίτων ἑστία,

cod. Par. 891, fol. 251 r°: *Διὰ τὴν εὐδιάβατον καὶ ταχύῤῥοπον ὀξύτητα τοῦ χρόνου.* — Ταχύφρασ*τος*, De S. Demetrio ap. Bolland. Oct. IV, p. 132: *Τῷ γὰρ εὐπεριγράπτῳ καὶ ταχυφράστῳ τῶν μεγαλειῶν αὐτοῦ τὴν πνευματικὴν ὑμῶν ἀναφλέγων δίψαν οὐ παύσομαι.*

[1] Conf. cod. Par. IX, 3.

[2] Cod. *σφενδόνι*. Doxapater ap. Athanas. *Opp.* t. I, p. CLXIV: *Ἐσφενδονίσθης Πνεύματος τῇ σφενδόνῃ*. Nicephor. *Contra Eusob.* p. 373, ed. Pitra: *Τῇ σφενδόνῃ ϑωρηχθέντες τοῦ Πνεύματος.*

[3] Fort. *λίθοις*. Cf. I Reg. XVII, 40.

[4] Fort. *τέρμα*.

[5] Cod. *κράμμα*.

TAYLOR INST. OXFORD

* Καὶ βλέμμα σεπτὸν γνωστικῆς θεωρίας,
Καὶ θαῦμα καὶ θέλγητρον ἐξ εὐφυΐας [1],
Καὶ ῥυθμικὸν χάρισμα καὶ φρενῶν βάθος,
Καὶ τακτικὸν φρόνημα τῷ χρόνῳ πρέπον,
Ὁ πάντα νικῶν τῇ κατ' αἴσθησιν κρίσει,
Καὶ πρὸς μάχας ἄτρεπτε καὶ περισπάσεις,
Καὶ πρὸς πόνους ἀκαμπὲς τῶν ἐν ταῖς ζάλαις.
Ἡ ζῶσα λαμπάς, ἡ λαλοῦσα γλυκύτης,
Ὁ μέγας ἄρχων τῆς ἑῴας ἁπάσης,
Ὁ καὶ στρατηγὸς καὶ πρωρεὺς καὶ τεχνίτης,
Καὶ λοχαγωγὸς καὶ στρατάρχης τῶν τῇδε,
Μικρόν τι προσχὼν ἀκροῶ μοι τῶν λόγων.

CCXLV. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μέγαν οἰκονόμον τὸν Καππαδόκην [2] ἐκ στόματος τοῦ Κυζίκου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Ἀδελφέ, σὺ μὲν καὶ τελευτήσας μένεις
Πρᾶξιν λόγων ἄριστα συζεύξας κράτει·
Τὸν θύλακον [3] γὰρ τῆς ῥοπῆς διεξέδυς,
Ὃν ἐκ βρέφους δύσοιστον ἡγοῦ φορτίον·
Ἐγὼ δέ σου πλὴν, αἰ ῥάγηθι καρδία,
Τί πείσομαι ζῶν καὶ τὸ συμβὰν δακρύων;

CCXLVI. Ἀμοιβαῖοι [4].

Ἐκεῖνο τοῦτ' ἦν ὃ πρὸ παντὸς ἐσκόπουν,
Καὶ τὸν πολυσπένακτον [5] ἐθρήνουν βίον.

[1] Supra v. 24 : Τὸ θαῦμα καὶ θέλγητρον τῆς εὐφυΐας.

[2] Cf. supra CCXXVIII.

[3] Supra XCVII, 9 : Τὸν θύλακον ἐκδὺς ἐνθάδε Πρὸς οὐρανοὺς ἐκεῖνος ἀνέπτη. Conf. Boisson. *An. gr.* II, p. 433.

[4] Cod. *ἀμειβαῖοι*.

[5] Anon. ap. Boiss. *Anecd. gr.* I, 19 : Δεσμῶν πολυσπενάκτων τοῦ βίου. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 165 v° : Ὅσοι ἐν τῷ πολυπαθεῖ τούτῳ καὶ πολυσπενάκτῳ κόσμῳ διάγομεν. Id. fol. 168 v° :

Ποῦ γὰρ ὅ μοι δέδωκεν ὁ χρόνος κλέος,
Ἥλιε καὶ γῆ καὶ λογικαὶ Φροντίδες;
* Πλὴν, ὦ δικασταὶ, σῶζε τὸν πλαισαντά σε[1],
Τὰς εὐθύνας τρέμοντα καὶ πρὸ τῆς δίκης.

CCXLVII. Εἰς τὴν σφενδόνην τοῦ βασιλικοῦ δακτυλίου[2].

Ὁ μὲν πατήρ μοι τὴν κρίσιν τῆς ὀγδόης,
Ἐγὼ δέ σοι δίδωμι τὴν τῆς ἑβδόμης·
Δεῖ[3] γοῦν, βασιλεῦ, τοὺς κριτὰς τῆς ἑβδόμης,
Φησὶ Σολομὼν, προσκοπεῖν τὴν ὀγδόην.

CCXLVIII. Πρὸς μικρόψυχον παραινετικοί[4].

Ψυχὴ, περιττὰ μὴ σοφίζεσθαι θέλε,
Μηδ' ἐκδίδασκε τὸν θεὸν τὸ συμφέρον·
Ὅπερ δέ σοι δίδωσιν αὐτὸς προσκύνει.
Οὐκ οἶδας ὡς σὲ ργει σε καὶ πατρὸς πλέον;
Οὐκ οἶδας ὡς πέφυκε καὶ σοφὸς μόνος;
Εἰ γοῦν ἀπατᾷ, καὶ νοεῖ τὸ συμφέρον,
Πάντως ὅ σοι δέδωκε τοῦτο συμφέρον.
Ζητεῖς ὁ παῖς μάχαιραν ἠκονημένην,
Ἡ γὰρ θέα θέλγησε[5] τῆς σιλβηδόνος·
Ὁ σὸς δὲ πατὴρ οὐ δίδωσι τὸ ξίφος,

Καὶ δεδούλωται ὁ βαρυσύμφορος καὶ πολυσλένακτος ἄνθρωπος. Isidor. Pelus. I, 196. Cosmas in Greg. Naz. p. 121, ed. Mai : Τὸ πολυσλένακτον ἀμβλύνας τῆς ἁμαρτίας βέλος. Anon. cod. Par. 250, fol. 94 v° : Παῦσον τὸν πόνον τῆς πολυσλενάκτου ψυχῆς μου. Anon. in S. Longinum, cod. Par. 1062, fol. 266 v° : Καὶ τοὺς πολυσλενάκτους τῆς σαρκὸς δεσμοὺς ἀποτίθεμαι.

[1] Leg. τὸν πλαισαντά με.

[2] Band. in *Catal.* : « In palam imperatorii annuli. » Et in notis : « Est annuli pars plana, et latior, in qua gemma includitur. » Edidit Piccolos, p. 202, cum hoc lemmate : Πρὸς κριτὴν ἤγουν δικαστήν.

[3] Hic versus deest ap. Piccol.

[4] Carmen interpolatum.

[5] Leg. θέλγει σε.

Τὴν γὰρ τομὴν δέδοικεν, ἣν σὺ οὐ βλέπεις·
Ὅθεν μίσος σοι τὸ δράμα δοκεῖ τόδε·
* Καὶ κλαυθμυρίζεις[1] καὶ σπαράττεις τὴν κόμην,
Ῥιπτεῖς δὲ σαυτὸν κατὰ γῆς καὶ ταράττεις.
Ὁ δὲ προσηνῶς προσγελᾷ σου τὸ πάθος,
Οὐδὲν μὲν ἐκ τούτου σε βλάπτεσθαι κρίνων,
Ἐκ τοῦ ξίφους δὲ καὶ σφαγὴν δοκῶν βλέπειν·
Τέλος δ' ἀνιστῶν ἀγκάλαις προσλαμβάνει,
Φιλῶν, κολακεύων σε σύμπασι τρόποις·
Κἂν μὲν κατὰ πάντα σε εὔθυμον ἴδοι,
Ἔθρεψεν, ἠξίωσε καὶ γλυκασμάτων·
Τῆς μικρολυπίας[2] δὲ μὴ πεπαυμένου
Ἔτυψεν ἤδη μὴ φέρων τὴν μωρίαν,
Ἢ καὶ μετεστήσατο μακρὰν πολλάκις,
Ἕως τὸ πένθος τὸν μαρασμὸν[3] προσλάβοι,
Ἤτοι πρὸς ὕπνον ἐγκλισθέντος ἀθρόον
Ἢ παισὶ συμπαίκτορσιν ἐσχολακότος,
Καὶ συμπερισπασθέντος[4] ἐν τοῖς παιγνίοις.
Συνεὶς τὸ ῥηθὲν ἀνδρικῶς λοιπὸν φρόνει,
Ἐπεὶ τὸ μικρόλυπόν ἐστι νηπίων.

CCXLIX. Ὡς ἀπὸ στόματος γυναικὸς εὐγενοῦς τινος καὶ ἐναρέτου[5].

Εἰμὶ μέν, ἀλλ' οὐκ οἶδα τίς τε καὶ πόθεν·

[1] Cod. Par. 1, 22.

[2] Vs. 22 et 30 fort. μικροψυχ.

[3] Codex Paris. XII, 6 : Ὡς ἂν ὁ κηρὸς..... Ποιῇ μαρασμὸν δυσχερῶν μοι καὶ σθένειν.

[4] Hujus verbi compositi significatio addenda *Thesauro*, quem videre est s. v. Περισπάω.

[5] Ex cod. Flor. Plut. LVI, cod. 3, partim edidit Bandini in *Catal.* t. II, col. 296, sub nomine Theodori Protasecretis Neocæsaritæ, cum hoc lemmate : Ἐπιτάφιοι εἰς τὴν Παλαιολογίναν Θεοδώρου τοῦ πρωτασηκρῆτις τοῦ Νεοκαισαρείτου, ἔτι ζώσαν τούτους (leg. ζώσῃ) γραφῆναι ζητήσασαν.

Τῶν εὐγενῶν; καὶ τοῦτο πᾶς ἄν
Τῶν μᾶλλον ἀδρῶν; ἀλλὰ μὴν τ
Ἀλλ' εὐκλεής; τὸ κέρδος οὐχ ὁρά
* Ἀλλ' εὐπρεπής; τὸ κάλλος ἡ γῆ
Εἰμὶ δὲ μηδὲν, ἀλλὰ μὲν[2] πάλιν
Κἂν χοῦς ὁ πηλὸς[3], ἀλλὰ τὸ πι
Ῥεῖ πᾶς ὁ χιτὼν, ἀλλ' ὑφίσταμα
Εἰς γῆν τὸ ῥευστὸν, ἀλλ' ἐγὼ κα
Σκηνὴ τὸ παρὸν, εἰ δὲ[4] καὶ μίμ
Ὅρα, θεατά· μὴ γὰρ οὐκ ὄντως
Ἦλθόν ποτ', εἶδον, εἶτ' ἀπελθοῦ
Ὀξύς με καὶ γὰρ ὑπεδέξατο χρόι
Οὗ δὴ τὸ μὲν παρῆλθεν, οὐ γὰρ
Τὸ δ' ἔστιν· ἀλλ' ἀπῆλθε καὶ τό
Ποῦ δὴ[6] τὸ λοιπόν; εἰς τὸ μέλλ
Περὶ δὲ τοῦ μέλλοντος εἰπὲ τίς
Ὦ τίς ἐγώ; τίς; ἀγνοῶ γὰρ τὴν
Νηδὺς μὲν ἐξ αἵματος ὠργάνωσέ
Καὶ βαθὺς ἦν δήπουθεν αὐτῆς ὁ
Ἐπεὶ δὲ καὶ προῆλθον εἰς φῶς ε
Πάλιν ἐπ' ἄλλον εὐτρεπίζομαι γ
Πλὴν εἴτε φῶς ἐκεῖνος, εἶθ' οὗτ
Εἶθ' ὃ βλέπω, φῶς, εἶθ' ὃ μὴ β
Οὐκ οἶδα σαφῶς, οὐ μὰ τὸν Φθ
Ὅς ἐστι γαστὴρ τοῖς θανοῦσι δι
Δειχθήσεται γὰρ ἄλλος ἐντεῦθεν
* Ὅταν ὁ πατὴρ καλέσῃ τῆς Φύσε

[1] Band. δείκνυται.
[2] Leg. μήν.
[3] Band. σκηδός.
[4] Fort. οἷ
[5] Band. φ
[6] Cod. πο

Τὸν ὠδίνων γέμοντα τῆς δίκης χρόνον·
Μήτηρ με γεννᾷ καὶ προμήτωρ[1] λαμβάνει·
Μαιεύομαι[2] γὰρ εἰς τὸν ὕστερον τόκον·
Μᾶλλον δὲ τῆς μητρός με γεννώσης βίᾳ
Ποιεῖ τελευτᾶν ἡ προμήτωρ εὐθέως·
Ἐκεῖνο τῆς γῆς, τοῦτο τῆς Εὔας πάθος·
Ἦ τοῦτο δὴ κἀκεῖνο καρπὸς[3] τοῦ ξύλου,
Καὶ τῆς ἐφ' ἡμᾶς τοῦ Σατὰν κακουργίας.
Εἰ γοῦν θέλεις, ἄνθρωπε, μαθεῖν τὴν φύσιν,
Πρόκυπτε καὶ ζῶν ἐξερεύνα τὸν τάφον,
Καὶ τὴν μὲν ἀντίμιμον[4] εἰκόνα σκόπει·
Τὰ δ' ἔνδον ὀστᾶ μὴ παρατρέχων σύνες[5],
Ὁρᾷς τὸ κάλλος τοῦτο; χοῦς τὸ πᾶν κάτω,
Καὶ σαπρὸς ἡ δύσοδμος ἡ πλάσις γράσος·
Ὥστε βλέπων σύναγε σαυτὸν ἐνθάδε,
Καὶ πρὶν παρελθεῖν σωφρονέστερος γίνου.
Ἐγὼ δὲ τὴν μέλλουσαν ἀθροῦσα κρίσιν
Ἐκ τῆς κατὰ τὴν πίστιν ἁπλῆς ἐγγύης,
Ἐκεῖνο τοῦτό φημι τὸ θρυλλούμενον,
Οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ,
Οὐ μέμψις οὐδὲ πρᾶξις οὐδὲ κακία,
Ἥν, σῶτερ, αὐτὴ μὴ πεπλημμέληκά σοι
Κατά τε νοῦν καὶ φθέγμα καὶ προαίρεσιν,
* Γνώμης τε βουλήματι καὶ ψυχῆς θέσει,
Ὑπὲρ τὸ κοινὸν ἐξαμαρτήσασά σοι.
Σὸν οὖν τὸ σώζειν ὡς ἐμὸν τὸ νῦν λέγειν.

[1] Cod. Par. CCXVIII, 18 : Πείσασα τὴν γῆν τὴν προμήτορα βλέπειν.

[2] Cod. μαιδεύομαι. Vers. 30 et seq. desunt in codice quo usus est Bandini.

[3] Genes. III, 2.

[4] Supra XLIII, 59 : Ἀντίμιμον οὐρανοῦ φύσιν.

[5] Cod. σύνος.

CCL. Πρὸς τὸν τοῦ αὐτοκράτορος ἀνεψιὸν κύριον Ἀνδρόνικον Ἀσὰν[1] τὸν Παλαιολόγον.

Ὁ παντοδαπὸς ὁ χρυσοῦς ὁ γεννάδας,
Ἡ ποικίλων βρίθουσα χαρίτων φύσις,
Τὸ καρδιακὸν τῶν ἐμῶν φῶς ὀμμάτων,
Πρόβατον ἡμῖν σιμελῆς πλῆρες δίδου,
Ὡς ἂν σεπανθῇ καὶ πρὸς ἔκρυσιν φθάσῃ,
Πᾶν εἴ τι πυκνὸν ἢ σεσηπὸς ἢ νόθον
Τὴν τῶν πόρων ἔμφραξιν ἐσφήνωσέ[2] μοι·
Τὸ γὰρ περὶ τὰ σίέρνα τῶν ὑγρῶν βάρος
Ἔτι πεπηγὸς τὴν πνοὴν εἴργει τρέχειν.
Ναὶ κύνα μικρὸν φιλοδέσποτον[3] τρέφε,
Προθεὶς ἁπαλὰ καὶ νεότμητα[4] κρέα·
Τὸ γὰρ τέρας ἐκεῖνο τῆς ἀσαρκίας,
Τὸ ξυντετηκὸς καὶ πολύτριχον δέρας[5],
Τὸ κοῦφον ὀσίοῦν, ἡ τεταρταία[6] φρίκη,
Τὸ φασματῶδες κτῆνος, ἡ ϑνητὴ χάρις,
Ἡ σίυγνότης ἡ σῆψις ἡ δυσωδία,
Τὸ τραῦμα τῆς γῆς, ἡ παλαμναία κρίσις,
Τὸ τῆς φθορᾶς βόσκημα τὸ πρὶν ἀρνίον,
Ἔτι μαλακῆς ἐσθιώμενον[7] χλόης,
Ἔτι δοκοῦν ὕδατος ἀσμένως πίνειν,
* Ὡς νεκρὸν ἐκπέπνευκε τρυγὸς[8] τέως,
Καὶ νῦν πρόκειται πᾶσιν ἁπλῶς ὀρνέοις
Εἰς ἁπάτην δήπουθεν ὀσιώδης ϑέα.

[1] Cf. supra CXIV, 30.
[2] Cod. ἐσφίνωσε.
[3] Cf. cod. Par. LVIII, 80.
[4] Nonnus, *Dionys.* XXV, 46: Ἡμιτελὲς σύριγμα νεοτμήτων ἀπὸ λαιμῶν.
[5] Cod. δέῤῥας.
[6] Cod. τεταρτέα.
[7] Leg. ἐσθιώμενον.
[8] Cod. τριγός. Syllaba deest. Leg. τετριγός.

Τὸ γὰρ καταπλὰν καὶ προσεγγίσαν μόνον
Παρῆλθεν εὐθὺς τὴν ἀπόσκροφον τύχην,
Κεκλασμένον τὸ ῥῖχος[1] ἐντεῦθεν φέρον.
Μᾶλλον δὲ μὴ πρόβατον ἀλλ' οἶνον δίδου,
Ὡς ἂν μεθυσθεὶς[2] ἀγνοήσω τὸ βρέτας
Τὴν Στύγα[3] τὸν τελχῖνα τὴν ἀποφράδα·
Καὶ γὰρ δι' αὐτὸ πᾶν ἀπειπάμην κρέας,
Ὡς καὶ κατ' αὐτῶν δυσφορεῖν τῶν περδίκων.
Καὶ τῶν λαγωῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν δορκάδων.
Ἐγὼ δ' ἐπαινῶ τὸν διδάσκαλον χρόνον,
Ὃς καὶ τοσοῦτον ἄγος ἐγνώρισέ μοι·
Τὸν ἥλιον δὲ τόνδε θαυμάσας ἔχω,
Ὅτι περ οὐκ ἔμυσεν[4] οὐδ' ἀπεκρύβη
Τοιῷδε κακῷ προσβαλεῖν τὴν λαμπάδα[5].

CCLI. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μέγαν στρατοπεδάρχην.

Τὸ μὲν στάχυς τέμνειν σε λευκοὺς ἐν θέρει,
Χρόνε σθεναρὲ, καὶ τρυγᾶν ὅταν δέῃ
Θαυμαστὸν οὐδέν, τοῦτο γὰρ δὴ τὸ πρέπον·
Τὸ δ' εὐθὺς ἐκκύψασαν ἐκτέμνειν χλόην
Ἡ μετρίους ὁμφακας ἐξ ἁπληστίας,
Ἀλγεινὸν ἂν δήπουθεν ἡ φύσις κρίνῃ[6]·
* Ἀλλὰ τὸ δεινὸν τοῦτό σου, φθόρε, θράσος
Καὶ ῥιζόθεν[7] μέμηνεν[8] εἰς τὰς ἐκφύσεις·
Συνήγαγες δὴ τὸ χρυσοῦν ἅπαν γένος

[1] Fort. leg. ῥύγχος, quæ vox de avibus interdum dicitur.
[2] Cod. μεθυσθῆς.
[3] Cod. στίγα.
[4] Cod. ἔμμυσεν.
[5] Versus XXXVIII numerat Band.
[6] Malim κρίνοι.
[7] Mich. Psellus, *De Sept. Syn.* cod. Par. 1277, fol. 196 r°: Αὕτη τὸν Μακεδόνιον ἀνέσπασε ῥιζόθεν.
[8] Cod. μαίμηνεν. Phalaris, *Ep.* XIII, p. 66, 37: Εἰς ἑταιρείαν μεμήναμεν.

Εἰς τὴν κιβωτὸν δυσλυχῶς τῶν ὀσλέων,
Στρατοπεδάρχην τὸν μέγαν τὸν ἀγχίνουν
Καὶ τὴν Ἑλένην τὴν ὑπὲρ τὴν Ἑλένην
Κρύψας πρὸ καιροῦ φεῦ σὺν αὐτοῖς τοῖς τέκνοις.

CCLII. Ἀλεξίου τοῦ Μακρεμβολίτου περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βασιλείας, καὶ τῶν ἐπομένων αὐτῇ νεκρῶν.

Τὸ παροιμαρτοῦν διώκοντες ἀφρόνως,
Ἄληπλον ἡμῖν φεῦ τὸ πρόσθεν εὑρέθη·
Ὃ γὰρ δέμας πέφυκε ληφθὲν ἐκ πόνων,
Τούτῳ γε σκιὰ[1] ἕψεται ἄτερ πόνων.

CCLIII. Τοῦ Προδρόμου εἰς λαίμαργον.

Ἐρᾷ τρυφῆς τὸ σῶμα, τοῦτο καὶ κύνες·
Ἀσιτίας τὸ πνεῦμα, τοῦτο καὶ νόες·
Ἑλοῦ τὸ κρεῖττον καὶ συναφθεὶς ἀγγέλοις,
Καὶ μὴ τὸ χεῖρον καὶ καταχθεὶς εἰς κύνας.

CCLIV. Εἰς κλίνην. Τοῦ αὐτοῦ.

Βλέπω σε, κλίνη, καὶ πρὸ τοῦ τάφου τάφον,
Ἐπεὶ φέρεις με ζῶντα νεκρὸν ἐνθάδε,
Ἐν σοὶ ταφῆς φέροντα πᾶσαν εἰκόνα·
Πρὸς ὕπνον ἦλθον, ποῦ τὸ φῶς τῶν ὀμμάτων;
Τὸν μακρὸν ὕπνον εἰκονίζεις τοῦ τάφου·
Πνοὴ μόνη με ζῶντα δεικνύει μόνον,
Ἀργοῦσι χεῖρες, οὐ βαδίζουσι πόδες·
Οὐ ταῦτα νεκρότητος, ὥσπερ εἰκόνες;
Τὸ δὲ σκέπον σε καὶ καλύπλον οὐκ ἔσλι[2]
Σφραγὶς τελευτῆς τοῦ τελευταίου λίθου;

[1] Ne corrigas hiatum in tali scriptore. — [2] Fort. ἔνι.

Ῥιπλῶν δὲ τοῦτο τὴν ἀνάστασιν νόει,
Καὶ τὴν τελευτὴν φαντάζου καθ' ἡμέραν,
Καὶ τοῦ τέλους φρόντιζε καὶ τῆς ἐξόδου,
Ὥσπερ τάφον σου τὴν ἀνάκλισιν βλέπων,
Ἐπεὶ τάφος σε πρῶτον ὕστερον[1] μένει.

CCLV. Τοῦ αὐτοῦ κατ' εὐνούχων.

Ἔστι γένος τι τῶν ἀνακτόρων μέσον
Θῆλυ πρὸς ἄρρεν, ἄρρεν εἰ θῆλυ βλέπει·
Ἄμφω δὲ κοὐδέν ἐστιν, ὧν δ' ἔχει δύο
Τοῦ μὲν μετέσχεν οὐδαμῶς, τὸ δ' ἐρρύη·
Κρατεῖ δὲ πᾶσι καὶ κρατεῖται τοῖς ὅλοις,
Καὶ πάντα τολμᾷ, πάντα δὲ φρίσσει τρέμον·
Στέργει γέλωτας, ἀλλ' ἐρᾷ τῶν δακρύων·
Ἄδοξόν ἐστι κομπόδοξον[2] ὃν φύσει,
Τυραννικὸν, λατρῶδες[3], ἄστοργον φύλον,
Σεμνὸν, ταπεινὸν, ἄφρον, ἄγλωττον, λάλον,
Δοῦλον, βίαιον, θυμικὸν, δειλὸν, λάγνον·
Ἐκ τῶν ἄκρων κραθὲν δὲ τῶν ἐναντίων
Ἄκρον πέφυκεν ἐκ κακῶν κακὸν μέγα.

[1] *Serius ocius* ap. Horat. *Od.* II, 3, 26.

[2] Meliten. 1108 : Μηδὲ καυχᾶται τῇ χαρᾷ τοῦ κομποδόξου βίου. Hac voce ditari possunt lexica quibus addam : Θυμόδοξος et Θυμοδόξαστος, Theodor. Lascar. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 262. — Ὁλόδοξος, S. Ephræm. Syr. *Opp.* t. III, p. 545 : Κύρια μου ὁλόδοξε, ὑπερπανάγαθέ μου. Adde et alia ejusmodi composita : Ὀρθοδοξαστῶς, Nicet. Choniat. cod. Paris. 1234, fol. 389 v°. — Συνορθοδοξέω, Christophor. Patric. *Method.* cod. Par. 1578, p. 187 : Συνορθοδοξεῖν καὶ τὸ ὑπήκοον ἔπεισε. — Κενοδοξικῶς, Theod. Stud. cod. Paris. 891, fol. 201 r°. — Πανδόξως, Cyrill. Al. *Opp.* t. I, p. 383. — Παραδοξοειδής, Theod. Stud. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. V, p. 59 : Χαίροις βάτε παραδοξοειδέστατε, ἐξ ἧς ἐπεφάνη ἄγγελος κυρίου ἐν φλογὶ πυρός. — Συνδοξολόγησις, Chrysippus Hieros. codex Paris. 513, fol. 111 r° : Ἡ τῶν Σεραφὶμ συνδ.

[3] Hac voce caret *Thesaurus*.

CCLVI.

. . . . . .

* Ἐὰν[1] ἐνθυμηθῇ φησὶ πρὸς κύριον σΙρ
Οὐ γὰρ τὸ πλάσμα τῶν αὐτοῦ χειρῶν
Κἂν ὑπὲρ ἄμμον θαλασσῶν πλαίσῃ ἀ
Πυρὸς σπινθὴρ ὕλην πολλὴν πολλάκι
Καὶ ἓν καλὸν εὑρίσκεται πολλῶν ἁμα
ἘξαλειπΙρον γενόμενον, καὶ τοῦτο θε
Καὶ σκόπει τὰ ἐντάλματα τοῦ ἀγαθοῦ
Μὴ κρίνῃς[4] σου τὸν ἀδελφὸν, φησὶ,
Καὶ οὐδ' ἐγώ σε οὐδαμῶς, ἄνθρωπε,
Καὶ τῷ πλησίον ἂν ἀφῇς εἴ τι εἰς σὲ
Κἀγώ σοι πάντα συγχωρῶ ὅσα ἂν ἁμ
Τῶν ἐνταλμάτων γὰρ ἐμοῦ λήθην οὐδὲ
Ὡς γὰρ ἀπείρους κλύδωνας εἰδήμων κ
Ἐξέφυγε πρὸς ἀγαθὸν ἀποσωθεὶς λιμε
Οὕτω καὶ νουνεχὴς ψυχὴ εἰς οὐρανοὺς
Κἂν πάμπολλα καθέσΙηκε κακὰ ἐργα
Εἰ τοίνυν καὶ τὰ ἐν κρυπΙῷ[5] κρίνει
Εἰ δ' ἄνθρωποι καὶ τὸ γνωσΙὸν κρίνο
Ἓα τηνάλλως[6] τοὺς σκαιοὺς βαύζειν[7]
Σκότος κατέχοντας βαθὺ ἀντὶ λαμπρ
Σὺ δ' ἐγκαινίζουσα σαυτὴν λοιπὸν μη

[1] Band. in *Catal.*: Inter hanc et sequentem pag. desunt duo folia, nempe 295 et 296, ut ex numeratione in superiori margine antiquitus apposita videre est; quare sequentis carminis politici, quod titulo caret, atque initio, primus versus est: Ἐὰν ἐνθυμηθῇ κ.τ.λ.

[2] God. σΙ

[3] Syllaba πταίσῃ καὶ

[4] S. Luc.

[5] Cod. ἐν

[6] Cod. τη

[7] Cod. βα

* Ἄχρις ἂν καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὁμοιωθῇ σου κάλλος
Τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, καὶ γένῃ πανωραία[1],
Καὶ σώσῃς μετὰ σεαυτῆς καὶ τὸν ἐμὸν δεσπότην,
Ἀληθινὸν δεικνύουσα τοῦ Θείου Παύλου[2] λόγον.

CCLVII. Τοῦ αὐτοῦ[3].

Ἄγχει με δεινῶς πνεῦμα παχὺ καὶ θλίβει
Εἰσρυὲν ἀπό τινος ψυχρᾶς ἰκμάδος,
Πταρμῶν τε συχνῶν ἐξερεύγεται ψόφους,
Καὶ τὴν κεφαλὴν συγκλονεῖ καὶ ταράσσει·
Ἡ ῥὶν δὲ πικρὰς σταγόνας κατασταζει
Μεμιγμένας αἵματι διεφθαρμένῳ,
Αἳ δριμύν μοι φεῦ προξενοῦσι τὸν πόνον,
Καὶ πάθος ἄλλο χαλεπωτέρως[4] ἄγχον·

[1] Theod. Prodr. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 412 : Καὶ πλύνου σου τοὺς πανωραίους πόδας.

[2] I Corinth. VII, 16.

[3] « Fortasse Prodromi versus anepigraphi. » Band. Minime.

[4] Hoc adverbium addendum lexicis, quibus alia ejusmodi obiter addam : Ἀγρυπνοτέρως, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 252 v° : Ἀγρ. διάγειν. — Ἀγωνιστικωτέρως, Tzetz. in Hermog. ap. Cramer, *Anecd. gr. Oxon.* t. IV, p. 2 : Πρόγραφε κατ' Εὐσταθιον τὰ τῆς κατηγορίας, Ἀντιθεὶς (leg. Ἀντιτιθεὶς) κεφάλαιον, ὡς ἔφην, κεφαλαίῳ. Τινὲς δ' οὕτως οὐ (leg. δ' οὐχ οὕτω) γράφουσιν ἀγ. — Ἀθυμοτέρως, Schol. in Gregor. Naz. cod. Par. 996, fol. 97 r°. — Ἀκριβεστέρως, Tzetz. *Allegor. in Homer. Il.* Proleg. 109 : Μάθε καὶ ἀλλοθε καλῶς ἀκρ. τοῦτο. — Ἀλγεινοτέρως, Georg. Nicom. p. 1149 D : Ἀλγ. τὴν ψυχὴν ἐτιτρώσκετο. — Βιαιοτέρως, Galen. t. XVII, part. 1, p. 119, ed. Kühn; Jo. Lydus, *De Ost.* p. 64, ed. Hasio. Adverbium Βιαιοτάτως, quo æque carent lexica, usurpat Tzetz. *Allegor. in Il.* Σ, 436. — Γαληνοτέρως, Leo Sap. cod. Par. 2075, fol. 410 v° : Ἀλλὰ γαλ. ἄλα ταύτην ἀμφιπερῆσαι. — Γνησιεστέρως, Theod. Lascar. cod. Par. 3048, fol. 36 r° : Καὶ προσλαλῶ σοι γνησ. — Ἐκτενεστέρως, Th. Stud. *Bibl. Patr.* Mai, t. VI, p. 377 : Προσεύχου καὶ ὑπερεύχου καὶ μᾶλλον ἄρτι ἐκτ. — Ἐνεργεστέρως, Origen. *Opp.* t. I, p. 569 D : Καὶ τὴν ἀπολογίαν μετὰ τοῦτ' ἐνεργεστέρως (fort. ἐναργεστέρως) ἀποδεῖξαι. — Ἐνσταστικωτέρως, Ephr. Syr. *Opp.* t. I, p. 261 C; Jos. Rhacendyt. cod. Par. 3031, fol. 11 v°. — Ἐντρε-

Τὸ ἔργον τουτὶ τῆς μοχθηρᾶς δουλείας·
Κραυγὰς γὰρ ὡς μάσλιγας ἐμπίπλησί μοι [1]
Κεφαλαλγιῶν καὶ νόσων παραιτίους,
Καὶ ψυχικῶν δήπουθεν κηλίδων πλέον.
Σὺ δ' οὖν, φίλων ἄρισλε, μὴ τέρπου μόνος,
Ἀλλ' εἴπερ φιλεῖς τὸν πνέοντά σε ξένον,
Ἀληθεσλάτην δεῖξον τὴν παροιμίαν [2].

CCLVIII. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς οὐρανίους δυνάμεις.

Οὐρανὸν [3] μικροῦ τόνδε τὸν δόμον βλέπων
Ἑαυτὸν πᾶς τις εἰσιὼν ἀγνιζέτω·
Τὰ γὰρ παναγῆ σλρατεύματα τῶν νόων
* Ἐσληκότα κύκλωθεν τὸν κτίσλην μέλπει.
Χερουβὶμ ἀθρῶν καὶ Σεραφὶμ ἐνθάδε,

χεσλέρως, Anon. ap. Cramer, *Anecd. gr. Ox.* t. III, p. 188. — Ἐπισλημονικωτέρως, Theod. Lascar. cod. Par. 3048, fol. 28 r°: Ὡς ἂν ἐπ. ἐν τούτῳ διατεθῆτε πρὸς τὴν ψυχήν. — Ἱλαρωτέρως, S. Maxim. *Opp.* t. I, p. XXXVII. — Ἰσχυροτέρως, cod. Par. 2562, fol. 8 r°: Ὡς ἰσχ. ἐφαπλόμενον καὶ ὁλικῶς. Jos. Rhacend. cod. Par. 3031, fol. 11 v°. — Καθαρωτέρως, *Philosophum.* p. 301 ed. nostræ, et cod. Par. 3058, 41 v°. — Καταδεεσλέρως, Aristot. t. II, p. 1442. — Παραδοξοτέρως, cod. Paris. 1185 A, p. 5. — Πιθανωτέρως, Tzetz. *Allegor. Il.* Proleg. vs. 205. — Πλησιεσλέρως, Theodor. Lascar. cod. Par. 1193, fol. 15 r°: Ἄγγελοι δὲ πλησιεσλέρως τῷ κυρίῳ ὑπάρχοντες. — Προθυμοτέρως, S. Epiph. *Opp.* t. II, p. 69, et cod. Paris. 877, fol. 11 r°: Πρ. προσιέναι τοῖς ὁσεὶ εὐσεβείας ἀγωνίσμασιν. Neophytus, cod. Par. 1189, fol. 227 r° : Ἥπλετο θερμοτέρως ἐλεημοσύνης καὶ προθυμοτέρως. — Στερρυτέρως, Tzetz. *Allegor. Il.* Ξ, 11. — Τιμιωτέρως, *Catal. Codd. Nanian.* p. 111. — Ὑπλιωτέρως, Theoctist. titul. — Ὑψηλοτέρως, Actt. SS. Gregorii ap. Boll. Sept. t. VIII, p. 399 : Ἔπειτα δὲ ὑψηλοτέρως κατηχήσαντος τοῦ μακαρίου Γρηγορίου. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 146 r° : Τὰ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἄλλως ἔχει ὑψ. δηλαδὴ καὶ θεοπρεπῶς. Theod. Lascar. cod. Par. 1193, f. 14 r°: Ὑψηλοτέρως βαδίσαι τῇ θεωρίᾳ.

[1] Nusquam quod sciam obvia syntaxis. Num ἀρχαϊκωτέρῳ verbo ἐμπίλνησί μοι, admovet mihi et infligit?

[2] Nimirum κοινὰ τὰ τῶν φίλων.

[3] Sunt versus politici δωδεκασύλλαβοι.

Θρόνους μετ' ἀρχῶν, δυνάμεις, ἐξουσίας,
Κυριότητας, ἀγγέλους, ἀρχαγγέλους,
Τῆς κρίσεως δὴ καὶ τὰς ἐμφάσεις σκόπει.
Σιγῇ θεωρῶν τὰ σχεδὸν ζῶντα σλέφη[1]
Στῆθι πᾶς πισλὸς ἐνθαδὶ μετὰ δέους,
Μηδὲ γρὺ[2] τολμῶν τῶν κάτω λέγειν πέρι,
Καὶ[3] παροξύνῃ κατ' αὐτοῦ τὸν δεσπότην.
Εἰ Δανιὴλ δέδορκεν ἀγγέλων ἕνα
Καὶ ἰσχύος δὴ καὶ πνοῆς πλὴν εὑρέθη[4],
Τί ἂν τοσούτους δεῦρό τις βλέπων πάθῃ
Καὶ ταῦτα μὴ σχὼν τοῦ Δανιὴλ τὴν χάριν;
Ἂν ἐμφάσεις θέλουσι τὰς ὄψεις μόνον,
Αἱ ἐξ ὑλικῶν ὑπέσλησαν χρωμάτων,
Πόσῳ μᾶλλον τέρψουσι τὰ πρῶτα κάλλη,
Ἃ τοῦ παντὸς γέγραφεν ὁ πλάσλης Λόγος!
Λαβὼν ὁ κριτὴς τὰς ὑπ' αὐτὸν δυνάμεις
Κατῆλθε δεῦρο καθεσθεὶς μετὰ δόξης·
Οὐκοῦν πᾶς πλαισὸς εἰς ἑαυτὸν ἐλθέτω,
Μὴ τὰ καθ' ἡμᾶς ἐξετάσων παρέσλη.
Τὸ πρὶν φίλον σοι νῦν δὲ φῶς ἡμῖν φίλον
* Ὁρῶν μεθ' ἡμῶν τῶν ψυχῶν ὁδοσλάτα,
Ἔκσληθι μακρὰν τοῦδε τοῦ θείου τόπου·
Οὐδὲν γάρ ἐσλι κοινὸν φωτὶ πρὸς σκότος[5].
• Τοὺς πλὴν ὕλης[6], ἄνθρωπε, ὑλικοὺς βλέπων
Ἀντισλρόφως φάνηθι σὺ τούτων ἴσος,
Ἐπεὶ διὰ σὲ καὶ ὁ τεχνίτης Λόγος
Ὑλικὸν ἀνέλαβεν εἶδος, ὡς βλέπεις.

[1] Leg. σλίφη.
[2] Cod. μὴ δὲ γρί.
[3] Pro καὶ leg. μή
[4] Dan. x, 8.
[5] II Corinth. vi, 14.
[6] Id est ἀΰλους. Cf. cod. Esc. cviii, 6.

Τῷ παμβασιλεῖ καὶ θεῷ καθημένῳ
Λειτουργίαν φέρουσιν ἀγγέλων τάξεις,
Ὅπως διδαχθῇ ἐντεῦθεν πᾶς τις θύτης
Λειτουργίαν ἄμεμπτον αὐτῷ προσφέρειν.

CCLIX. Τοῦ Προδρόμου [1].

Ὦ [2] τοῦ πάθους δέσποινα, καὶ σὺ δακρύεις!
Καὶ τίς ἀρωγὸς τῶν παρ' ἡμῖν δακρύων,
Εἰ καὶ σὺ πάσχεις ἄξια θρηνῳδίας;
Τίς ἐλπὶς ἄλλη, τίς παράκλησις φράσον.
Καὶ μὴν ἐχρῆν σε μᾶλλον εὐθύμως ἔχειν,
Ὡς τὴν χαρὰν τέξασα τὴν παγκοσμίαν.
« Ἄνθρωπε, καὶ πῶς, τοῦ γένους ὡρμημένου [3]
Εἰς κακίας βάραθρα πενθεῖν οὐκ ἔχω,
Καὶ τρίχας τίλλειν [4] καὶ τὰ σπέρνα μου τύπτειν,
Βλέπουσα ὑμᾶς εἰς ἀπώλειαν πάντας,
Καὶ εἰς ὄλεθρον τῆς πικρᾶς ἁμαρτίας;
* Ἂν γὰρ ἐκ ψυχῆς τῷ ἀγαθῷ δεσπότῃ
Προσελθόντες κλαύσητε νοῦν μεταθέντες,
Ὁρῶσα φωτὸς ἐργάτας οὐ τοῦ σκότους,
Οὐ δακρύσω δή, οὐδὲ πενθήσω ἔτι,
Ἀλλὰ μεθ' ὑμῶν [5] σκιρτήσω αἰωνίως. »

CCLX. Τοῦ Μακρεμβολίτου [6].

Ἥσυχος γυνὴ, κἂν σοβᾶς μὲν τυγχάνῃ,

[1] Versus priores 8 sane hujus esse videntur; sequentes male vexavit διασκευαστής barbarus.

[2] Leg. Ὦ τοῦ πάθους! δέσποινα, καὶ σύ. Conf. supra CCIX, 9.

[3] Cod. προκειμένου et supr. ὡρμημ.

[4] An. ap. Cramer, *Anecd. Par.* t. IV, p. 269 : Πῶς ἐτίλθης τὰς τρίχας.

[5] Cod. μεθ' ἡμῶν.

[6] Edidit Piccolos, p. 217 cum lemmate : Περὶ γυναικὸς λάλου καὶ σιωπηρᾶς. Cf. supra CXCIX.

Παρὰ πολλοῖς πέφυκεν ἐξυμνουμένη[1]·
Φιλεῖ πᾶς αὐτῆς τοὺς γε μετρίους λόγους,
Ἢ τῆς λαγνείας ἐκκαλίζει[2] τὸν τρόπον.
Τὸ γὰρ ἐπαφρόδιτον τὴν φύσιν ἔχειν
Εἶδος προεξένησε λαμπρὸν, οὐ τρόπος,
Ἢ καὶ μελιτόβρυτον ἴσως γε σλόμα[3],
Ἢ ῥεῦμα Θοροῦ[4] φυσικῆς τυραννίδος,
Ἢ μὴ τυχοῦσα καὶ καλοῦ συνευνέτου,
Ἂ τοὺς ἐρασλὰς καὶ τρυφητὰς καὶ λάγνους
Ἕλκουσι καὶ σύρουσι μαγνήτου[5] δίκην.
Λάλος δὲ γυνὴ κἂν πάνυ σώφρων πέλῃ,
Ὑπ' οὐδενὸς πέφυκεν ἐξυμνουμένη[6].
Μισεῖ πᾶς αὐτῆς τοὺς γε κερτόμους λόγους,
Ἢ τῆς ἀγνείας ἐκθειάζει τὸν τρόπον.
Τὸ γὰρ ἀναφρόδιτον τὴν φύσιν ἔχειν
Εἶδος προεξένησεν αἰσχρὸν, οὐ τρόπος,
Ἢ φύσεως δήπουθεν ἀκινησία,
Ἢ καὶ νόσου σώματος ναρκώδους δρόμος[7],
Ἢ συγγόνων τήρησις, τάρβος εὐνέτου·
Ταῦτά γε μὴν αἴτια μᾶλλον ἢ τρόπος.
Εἰ δ' αὖ λάλος τε[8] καὶ λάγνος ἄμφω πέλει,
Διπλοῦν τὸ κακὸν ἐστὶ τῷ κεκτημένῳ·
Πλὴν πᾶσα κακὴ, ὥς που τὶς σοφὸς λέγει,
Καὶ πείρας ἄνευ[9] οὐδεμία μεμπλέα,
Ἐλθοῦσα δ' αὖτη χάριτος τινὸς μέτα.
Οὐκ οἶδε μίαν Σολομὼν[10] εἰς χιλίας.

[1] Picc. εὐλογουμένη.
[2] Hanc formam non afferunt lexica.
[3] V. 7 ex Piccol. recepi.
[4] Fort. Θορόν. Picc. γοργόν.
[5] Cod. μαγνίτου.
[6] Picc. εὐλογουμένη.
[7] V. 19 supplevi ex Picc.
[8] Picc. γε pro τε.
[9] Picc. καὶ πέρας ἦν ἄν.
[10] Eccles. VII, 29.

CCLXI. Εἰς εἰκόνα τῶν κορυφαίων [1].

Οἱ συμμαθηταὶ ζῶσι καὶ νῦν ἐν τύποις,
Καὶ συλλαλοῦσιν, ὥσπερ ἦν αὐτοῖς [2] ἔθος.
Εἰ δ' οὐκ ἀκουσθὰ τὰ διωμιλημένα,
Μυσθηριώδης ἐσθὶν ἡ ξυντυχία.

CCLXII. Εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας Θεοδώρους [3].

Οἱ μάρτυρες νικῶσι τὴν κοινὴν Φύσιν·
Καὶ γὰρ ἀκαμπὴς ἐσὶν αὐτῶν ἡ σὰρξις·
Τῷ δεσπότῃ, βέλτισθε, ποτνιωμένοις [4],
Ὡσθε βλέπων θαύμαζε τὴν εὐανδρίαν,
Ἣν εἶχον εὐθὺς πρὸς τὸ πῦρ καὶ τὰς ξέσεις,
Δι' ὧν ὁ Σατὰν προσβαλὼν κατεσθράφη.

CCLXIII. Εἰς τὸν προφήτην Ἠλιοῦ.

Ὁρῶν πετεινὸν καὶ θεοῦ λάτρην [5] τρέφων,
Ἄνθρωπε, μὴ κάθευδε μηδὲ ῥᾳθύμει·
Πονῶν δὲ σαυτὸν καὶ αἰτοῦντα τρέφε·
Τὴν δύναμιν γὰρ οὐκ ἔχεις τοῦ Θεσβίτου [7].

* CCLXIV. Τοῦ Μακρεμβολίτου.

Πῶς [7] τὸ ψεῦδος κατεσθίεις ἀδεῶς, ἀργυροκόπε [8],

[1] «Fort. ejusdem Macrembolitæ.» Bandini. In cod. Par. 1630, fol. 43 v°, sed sine lemmate.

[2] Cod. Par. ζῶσιν pro αὐτοῖς.

[3] Conf. cod. Esc. CLXXI.

[4] Pro ποτνιωμένοις fort. leg. ποτνιωμένων et comma delend. post σὰρξις.

[5] Malim λάτριν.

[6] Deest syllaba. Leg. καὶ τὸν αἰτ.

[7] German. Cpol. codex Coislin. 278, f. 111 r°: Καὶ οὐδὲ τὸν Θεσβίτην ἄν τις εἰς ἀκαθαρσίαν αἰωνίσαιτο. De Theod. Stud. Testim. p. v, 15: Κἂν τούτῳ ἐρωτι πυρπολούμενος, ζήλῳ θεσμιτικῷ συναμιλλώμενος. Leg. Θεσβιτικῷ.

[8] Iambi vulgares ἑκκαιδεκασύλλαβοι numero, non rhythmo.

[9] Male Bandini ἀργυροκόπες. In hac

Καὶ οὐ φρίττεις τὴν ἐκ τούτου κοσμολέτειραν[1] κατάραν;
Ἂν γὰρ ὡς φαρμάκῳ τούτῳ κέχρησαι ὀνησιφόρῳ,
Ἅπαξ ἔδει τοῦτο δράσαι τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ μόνον,
Ἵνα μὴ τὴν σώζουσάν σε δύναμιν κατακενώσῃς.
Πῶς τὸ σὺ[2] παρὰ Λατίνοις νῦν ποιεῖς, ἀργυροκόπε,
Καὶ οὐκ εὐλαβῇ καὶ φρίττεις τὴν καινοτομίαν ὅλως;
Τὸ γὰρ φάτε[3] μυριάκις ἐὰν εἴπῃς τῆς ἡμέρας
Ἄφατον ἐναποφαίνεις ὡς μὴ λαληθὲν μηδ' ἅπαξ.

CCLXV[4]. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα[5].

Οὐρανοδρόμε βασιλεῦ πάσης τῆς γῆς φωσφόρε,
Θάλψις ἐν ὥρᾳ παγετοῦ καὶ ζωτικὴ θερμότης,
Καὶ γνωστικὴ περιβολὴ τῆς αὐτοκρατορίας,
Ἣν ὁ τεχνίτης ἄνωθεν ἰσλούργησε δεσπότης,
Ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀλγεινοῖς ἐχεμυθῶ καὶ σίγω·
Ποῦ γὰρ ἀνθρώπῳ θεμιτὸν ἀντέχειν πρὸς τὴν τύχην,
Ὅταν ἡ κρόκη τῆς Κλωθοῦς ἀπορράγῃ τῶν μίτων;
Καὶ τὸ βοᾶν δὲ καὶ πενθεῖν ἐπὶ τοῖς ἀβουλήτοις
Τῶν δυσγενῶν καὶ τραγικῶν καὶ θηλυπαθεστέρων,
Εἴγε φασὶ τοὺς εὐγενεῖς μὴ φανεροῦν τοὺς πόνους.
Ἐν τῷ καιρῷ δὲ τοῦ κρυμοῦ καὶ ταῖς ἀκμαῖς τοῦ ψύχους,
Ὅτε συμφεύγει τῶν φλεβῶν εἰς βάθος ἡ θερμότης,

ipsa pagina a tergo legitur nomen, Ἀλέξιος ὁ Ἀτζικαντήλης. Epiphan. *Opp.* t. II, p. 105. Anon. cod. Paris. 1320, fol. 247 r°: *Οἰκοδόμοι μὲν λίθον ξέσαντες, ἀργυροκόποι δὲ καὶ χρυσοχόοι ἀπὸ τῆς ἰδίας ὕλης τεκτηνάμενοι.*

[1] Vox addenda lexicis. German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 222 r°: *Καὶ ἡ κοσμολέτειρα τοῦ Ἅδου γαστὴρ ἤδη μοι ὑπηνοίγετο.*

[2] Fort. leg. *σί*. Intellige Italorum *si* et *no*.

[3] Iterum italicum *fatto*, *e fatto*, non græcum.

[4] Carmina CCLXV, CCLXVI et CCLVII ex apographo viri humanissimi Petr. Del Furia. Serius habui quam ut locum obtinerent suum, primum post CX, pag. nostra 299.

[5] In cod. fol. 166 r°.

Καὶ ταῖς ἀκρίσι τῶν μελῶν ἡ ψύξις ἐπιτρέχει,
Πῶς ἂν δυναίμην ἡσυχῇ φιλοσοφεῖν τὸ θλίβον,
Μέχρις αὐτῶν μοι τῶν ὀστῶν χωροῦντος τοῦ κινδύνου;
Τῇ προσβολῇ γὰρ τοῦ ψυχροῦ τῶν πόρων σφηνουμένων,
Καὶ τὰς ἀτμίδας τῶν χυμῶν τῇ πήξει καθειργνύντων,
Ὥστε συμβαίνειν γίνεσθαι γομφώδεις μοι φλυκτίδας,
Καὶ συνεχεῖς ὀδαξησμοὺς καὶ βαμβασμοὺς καὶ κλόνους,
Δέδοικα, θεῖε βασιλεῦ, μὴ συμπνιγῇ τὸ ζέον
Ἐν τῷ χρονίζειν τοὺς ἀτμοὺς καὶ μηδαμῶς ἐκτρέχειν·
Ὅτι καὶ πῦρ ὑπὸ καπνοῦ περισχεθὲν ἐσβέσθη,
Καὶ ῥεῦμα συνωθούμενον καθεῖλε τὸ θριγγίον.
Ἀλλὰ ῥιγοῦντί μοι προσδεῖ χιτῶνος καὶ διφθέρας,
Ἵνα μὴ σβέσῃ τὸ θερμὸν ἡ τοῦ κρυμοῦ σφοδρότης,
Καὶ τόνος γλώτλης ἀμβλυνθῇ πρὸς τοὺς ἀκμαίους κρότους,
Ὑπὸ τῆς σῆς χρησιότητος ἀσμένως τρανωθείσης.
Καὶ τέτλιξ γὰρ οὐ φιλῳδός, ἂν ὄρθρος περιψύχῃ
Καὶ καταδεύῃ τὴν ἰξὺν ἡ τῆς νυκτὸς ὑγρότης,
Οὐδ' ἀηδὼν, οὐ χελιδὼν, οὐδ' ἴυγξ, οὐδὲ κύκνος,
Οὐδ' ἕτερόν τι μουσικὸν τῶν ἐπὶ γῆς ὀρνέων,
Ἂν μὴ τραφῇ καὶ φαιδρυνθῇ τῇ τοῦ φωσφόρου ζέσει.
Καὶ μὴν αὐταρκεῖς ἔχουσιν ἐκεῖνα τὰς ἐσθῆτας,
Καὶ φυσικῶς ἀντέχουσι πρὸς καύσωνα καὶ ψύχος·
Ἐγὼ δὲ ῥίγει συσχεθεὶς καθάπαξ ὀδυνῶμαι,
Καὶ καρτερῶ τὴν συμφορὰν ἐπὶ κρυμῷ καὶ φρίκῃ.
Ὁ γὰρ Ἀδὰμ ἐπιμανεὶς τῇ τῆς γονῆς προσχύσει,
Καὶ τοῖς φιλτάτοις δυσμενὴς ὑπάρξας παραβόλως,
Ἐνέδυσε τὴν γύμνωσιν καὶ συνεκάλυψέ με,
Καὶ γέγονα ταλαίπωρος ἐκ τῆς ἐκείνου λύμης,
Ἐσπειραμένος ὀδυρμοῖς καὶ καλινδήθραις πόνων.
Ἀλλ' ὦ κοσμῆτορ βασιλεῦ τῆς ὅλης οἰκουμένης,

Σοὶ μὲν θεὸς περιβολὴν ἐξ ὕψους ἐπενδύσαι,
Τὴν ἄφθαρτον καὶ μόνιμον καὶ χρόνων ὑπερτέραν,
Ὡς ἂν καὶ μετὰ σώματος ὑπὲρ τὴν φύσιν ζώοις
Καὶ τῶν πολύ τι μεθ' ἡμᾶς καὶ μετ' ἐκείνους πάλιν
Ἄρχοις εὐθύμως καὶ φαιδρῶς ἐπὶ μακροῖς ἡλίοις [1].
Ἐμοὶ δὲ δοίης εὐμενῶς χιτῶνα καὶ διφθέραν,
Καὶ συγγινώσκοις τοῖς ἐμοῦ [2] χρισομιμήτως [3] λόγοις,
Ἵνα τρανώσω τὴν φωνὴν πρὸς τὴν εὐχαρισίαν.

CCLXVI. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχισρατήγου Μιχαήλ [4].

Τὴν ἀγγέλου κίνησιν ἐμφαίνειν θέλεις,
Τί τὸν πλερωτὸν ὁ γραφεὺς ἄνδρα γράφεις,
Ἀλλ' οὐχὶ νοῦν καὶ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ φλόγα;
Πλὴν ἐξ ὕλης ἄϋλον οὐκ ἄν τις γράφοι.

CCLXVII. Ἐπιτάφιοι εἰς αὐταδέλφους δύο [5].

Οὐδέν τι καλὸν οὐδὲ τερπνὸν ἐνθάδε·
Τύμβος γὰρ εἷς ἔκρυψε συγγόνους δύο.
Ὅταν δὲ συνέλθωσιν εἰς φῶς ἐκ σκότους,
Ἰδοὺ τὸ καλὸν καὶ τὸ τερπνὸν ἐνθάδε.

[1] Apogr. ἡελίοις.

[2] Apogr. ἐμέ.

[3] Theod. Prodr. v, 44, ed. Mai : Καὶ τὴν τοσαύτην ἀκοὴν καὶ βασιλικωτάτην Στίχοις μικροῖς καὶ πενιχροῖς χριστομιμήτως κρίνεις. Theod. Stud. p. 84 B : Ἀλλὰ χρισομιμήτως πεζοπορήσεις. Id. p. 82 E : Διὰ χρισομίμητον ταπείνωσιν τελῶν ἐν ἡσυχίᾳ. Mirac. S. Demetrii n. 74 : Ἡ πολύσπλαγχνος καὶ χρισομίμητος τοῦ μάρτυρος Φιλανθρωπία. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 201 v°.

[4] In cod. fol. 265 v°.

[5] In cod. fol. 291.

FINIS VOLUMINIS PRIORIS.

871536

12